ஸ்ரீ.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வனபர்வம்.

(மூன்றாம் பாகம்.)

திரிசிரபுரம்

ஸெயிண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதராயிருந்த

மஹாவித்வானான, ஸாரஸ்வதஸார்வஜ்ஞா, கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ. உ. வே தட்டை. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார்

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடையர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மணலூர் வீரவல்லி,

இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS,

MADRAS

ரூபா 3—8—0 தபாற்கூலி வேறு

1930

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

ஸ்ரீமஹா பாரதததின பாவ வரிசையில மூனருவதும அள
வில இரணடாவதுமாகிய வன பாவததின முதற பகுதி,
ஸ்ரீ கிருஷண பரமாதமாவின பெருஙகருணையால, பூரததியாகி
வெளிவநததில, ஸ்ரீ மஹாபாரத அபிமானிகள பெரு மகிழசசி
அடைவாரகள முன புஸதகம வெளிவநது ஒனறரை வருஷமான
பின இது வெளிவநதாலும, வராமலே நினறுபோவதைக காட்டி
லும தாமதிததாகிலும வெளிவநததில பெரியோரகள திருபதி
அடைவாரகளெனபது நிசசயம பல வருஷஙகளின முனனரே
செயதுவைததிருநத மொழிபெயரபபு, பல இடஙகளில மாறறி
யும விளககியும எழுதவேணடியிருநதமையாலும அபபடிச செய
வதில பலவகை ஶரமஙகளிருநதமையாலும புதிதாகவே மொழி
பெயரதது அசசிட்ட நேரநதது மறறப பாவஙகளை வெளியிட்ட
திலிருநத பொருள முட்டுபபாடு முதலிய ஶரமஙகளுடன இநத
ஶரமமும சேரநதமையால, இநதப புஸதகததை வெளியிட்டதில
ஶரமம பல மட்ஙகு அதிகமாயிறறு எபபடியானும, கடவுள
கிருபையால, இது பூரததியாகி வெளிவநததில எலலா ஶரமங
களையும மறநது பரம திருபதி அடைகிறேன

வியாகரண வேதாநத சாஸதிர பாரஙகதரும, பாகவத பக
வத கீதோபநயாஸகரும, சோதிட மநதிர சாஸதிர விதவானும,
ஆரயமத ஸமவாததனி பததிராதிபருமான பரமஸ்ரீ கடலஙகுடி
நடேச சாஸதிரிகளவாரகள, ஸ்ரீ மஹா பாரததிலுளள பேரபி
மானததினுல, வனபாவ மொழிபெயரபபு வேலையைப பரமதிருபதி
யோடு ஏறறுககொணடு விரைவில மொழிபெயரததுப பதினறு
வருஷஙகளுககு முனனரே கொடுததததுமனறி, 77-வது அதயாய
முடிய இரணடாமுறை பாரததுச செயயவேணடுவனவறறைச
செயதும கொடுததாரகள அவரகள இபபொழுது பெருஙகாரி
யததை மேறகொணடு நடததிவருகிறாரகளாகையால அதனேடு
இநத வனபாவததில மேலுளள பாகததையும சோததுச செயய
அவரகளுககு ஸௌகாயபபடவிலலை அவரகள நடததிவருகிற

முகவுரை.

ன இநத மஹாபாரதததிலுணடாகிற ஸநே
தில விளககககூடிய பணடிதாகள இககாலததுச சில
பல பணடிதாகளுடைய அபிபபிராயஙகளைக
ருள நிசசயம செயவதில மிகக காலதாமதம உண
ரணமாக, இநதபபாவததில அஷடாவககரோப
நப பொருள நிசசயம செயவது அதிகஶ்ரமமாய
ழிபெயாததவாகள திருமபத திருமப மூனறுமு
ாததனுபபினாாகள வழககபபடி மறறும சில
ஒபபுநோககினா பினனும சில ஸநதேகஙகள
கோணம,மதவசாஸதிர ஸமபூாணா, பாரதவிமமம
சநதிராசாரியரவாகளிடமும கேடடேன இவா
நமையை ஆஶ்வமேதிகபாவம முகவுரையில தெரி
ன இவாகள வழககமபோல முகமலாசசியுடன
அழைதது ஸநதேகஙகளைக கேடடு இனிது விளக
ாபாரததில மிககபரிஶ்ரமமுடையவாகளும, அ
ற பிரஸஙகம செயதிருபபவாகளுமான இவாகளா
ோபாகயானததில சில விஷயஙகள நிசசயிககக
று சொலலுவாாகளாானால அதன கடினதத
லலவும வேணடுமோ? அநத உபாகயானததில அ
தும வநதிககும நடநத வாததமான பதினமூனறு
ககும அவறறின முனனும பினனுமுளள சில சில
ககும பொருள நிசசயம செயதறகுச சில மாதங
யுமெனன? சில இடஙகளில சொலலுககுப பொ
டிருபபதைதத தவிர, உளளுறைப பொருளான
ததுககள நனகு விளககககூடவிலலை இபபடியாக
ஙகளில பலபல மாதஙகள தாமதிகக நோகி
மதமேறபடடால பொருடசெலவு அதிகமாகிறது
கபடி உதவி கிடைபபதிலலை ஆதலின, எனககு ந
வதான காலதாமததததை நானே விருமபிச செ
தயும, எடுததுககொணட விஷயததிலுளள ஶ்ரம
ழுதும காரணமெனபதையும வருததததுடன தெரி
ரியோாகள க்ஷமிககவேணடும

காலததையும, அவைகளுககு அமைநதுள்ள ஸெளகரியஙகளையும, அவைகளில இதுவரையில நடநதிருககிற அளவையும ஒபபிடடுப பாாததால, இநத மஹாபாரதததில இவவளவு நடநதிருபபதும சிலாகிககத தககதே

இனனும வெளிவரவேணடிய பகுதியையும விரைவில வெளியிட எனனால இயனறவரை முயலவேன அதறகுவேணடிய உதவிகளையெலலாம அமைததுக கொடுதது எலலாம வலல ஸாவேஶவரன இனிது தலைககடடிவைககவேணடும

இநத மஹாபாரதப பதிபபை நான மேறகொணட காலமுதல, இநத அரிய பெரிய நறகாரியததை மனமுவநது ஆதரிதது வருகிற பரமோபகாரிகளுடைய பேருதவிகளையும பிறவறறையும இநதபபாவம இரணடாமபாக முகவுரையில விவரமாகத தெரிவிபபேன

இநத மஹாபாரதததை மிககஊககததுடன படிததுவருகிற பல பெரியோாகள, வனபாவததை விரைவில வெளியிடவேணடுமெனறும அதிலுள்ள கதைகளைப படிபபதில தஙகளுககு விருபபம மிகுதியாயிருககிறதெனறும அடிககடி கடிதமெழுதி என மனததுககு மிககஊககததை அளிததுவருகிறாாகள வேறு சிலா, வலஙகைமான ஜோதிஷம, கோவிநதசெடடியாா இநத மஹாபாரத பூாததிவிஷயமாக எழுதிககொடுததிருககிற [1] ஆரூடததின உணமையைத தெரிநதுகொளவதில தஙகளுககுள்ள விருபபததைக காடடி எழுதுகிறாாகள எபபடியாவது, ஸ்ரீ மஹாபாரதம விரைவில பூாத்தியாகவேணடுமெனறு விருமபுகிறவாாகள பலா இருககிறாாகளெனபது வெளிபபடுகிறது அவாகளுடைய விருபபததிறகு இரஙகியாவது, ஆஶரிதரக்ஷகனான எமபெருமான இதனை விரைவில நிறைவேறறியருளவேணடும

மணலூா,
நரசிஙகனபேடடை, S I R
1-10-30

இஙஙனம,
ம. வீ இராமானுஜாசாரியன.

---

[1] இதன விவரததை உததியோகபாவ முகவுரையிற பாாகக

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வன பர்வம்.

விஷய ஸூசிகை.

கிர்மீரவதபர்வம்.

அத்யாயம் பக்கம்

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்கம்

விஷயஸூசிகை.

விஷய ஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்கம்

விஷயஸூசிகை.

விஷய ஸூசிகை.

மக்கும கோபத்துக்குமுரிய இடமகா

தி திருதராஷ்டிர புத்ரர்கள் விஷயத
த்துக்குரிய காலமெனறது
ா கோபத்தின இழிவையும பொ
வையும திரௌபதிக்குச சொல்லியது
தி- தாமும முதலியவற்றைக் காட்டி
பெரிதெனறது
ரா தாமத்துக்குப பயனுணடெனறு
துக கூறியது
தி ஒரு பிராமமணனிடமிருந்து கேட
தியை யுதிஷ்டிரருக்குச சொல்லியது
சணடைசெய்து ராஜயத்தைப பெ
பதை நீதியுடன யுதிஷ்டிரருக்குக கூ
ரா தாம செய்த பிரதிஜ்ஞையை விட
பதையும பிரதிஜ்ஞா காலத்தின முடி
திருக்கவே வேணடுமெனபதையும
லியது
வனவாஸத்தை நிறைவேறறுமுனனே
வெலல வேணடுமெனபதை யுக்தியுட
டம கூறியது
ரா துரியோதனனுடியவரைத துணையில
ஸ்ரமமெனபதையும காணனுடைய
ணித தாம உறஙகுவதிலலையெனப
குச சொல்லியது
ா வந்து யுதிஷ்டிரரை தவைதவன
டம செல்லச சொல்லி அவருக்குப
வித்தையை உபதேசித்துச சென்றது
டிரா காமயகவனஞ்சென்று வவித
டிரா அர்ஜுனனை அஸ்திரம பெறறு
போயவரச சொல்லி பரதிஸமருதி
தேசித்தனுப்பியது
ஸகதேவாகள அர்ஜுனனுக்கு அனு

கைராத பர்வம்

விஷயஸூசிகை.

இந்திரலோகாபிகமனபர்வம்

விஷய ஸூசிகை.

நசோபாக்யான பர்வம்.

பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்

பக்கம்

தீர்த்தயாத்ரா பர்வம்.

விஷய ஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்கம்

விஷயஸூசிகை

விஷயஸூசிகை.

விஷய ஸூசிகை

விஷய-ஸூசிகை.

விஷய ஸூசிகை.

விஷய ஸூசி

தூரியோதனுதியரைத் தாங
டவர்களின் வனவாஸ முடியு
அரசனுகவேமென்றது
தா பாண்டவர்கள் பிறர் வலி
டியாரெனபதையும அவாகளுடை
பும சொல்லி, ஸாதயகியைத் த
ாகங்கள் செயதது
ய பாவதம, நாமதை இவறறின
ாயாதி சயவனராஸரமம் வந்த
னர் கண்களைக குததியதும
ா அரசன சேனைககு மலஜலங்க
ன ஸுகனனியை அவருககு
தேவர்கள ஸுகனனியை மனை
, அவள மறுததததும
தேவர்கள சயவனருககு இள
ம கொடுதது அவருடன ஒதத
அபபொழுதும ஸுகனனி
டநததும
ா அஸவினீ தேவாகளுககு யு
ம செயவிபபதாகச சொல்லிய
யாகம செயததும, சயவனா
காக ஸோமததைக கரகிததும
ன வஜராயுததத்தை எறிநதும,
யை ஸதமபிககச் செயததும
ா கிருதயையை உணடுபணணி
த தினன ஓடியதும
ன வேணடினதும, சயவனா ம
வியவறறில பகுதது வைததது
ாவன ஸநததிககாக வைததிரு
ாவன மரியாமலே குழநதையை
தா எனனும பெயாக காரணம
தாவின மகிமை
கனுககு ஒரே பிளளை பிறநத

விஷயஸூசிகை

விஷய ஸூசிகை.

...ணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

*வனபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

கிர்மீரவத பர்வம்.

...நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம்சைவ நரோத்தமம் ||
...தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(...ண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டுத் திரௌபதியுடன் ... காட்டுக்குப் புறப்பட்டதும், பட்டணத்துஜனங்கள் பின்தொடர யுதிஷ்டிரர் அவர்களை நன்மொழி கூறித் திருப்பிவிட்டு ஸாயங்காலம் கங்கைக்கரை சேர்ந்து அன்றிரவு அங்கே தங்கியதும்.)

...மேஜயர் வினவலானார்: "பிராம்மண ஶ்ரேஷ்டரே! ...(முதலிய) மந்திரிகளுடன் கூடினவர்களும் கெட்ட மன...ளுமான திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களால் இவ்விதம் கபட...ட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும் மிக்கபகையை உண்டு...

...த அரண்ய பர்வமென்றும், ஆரண்ய பர்வமென்றும் ஆரண்யக...ம் பெயர்கள் வழங்குகின்றன.
...உரை விசேஷத்தை ஆதிபர்வம் முகவுரைக்கம் குறிப்பில்...

றும கடுஞ்சொறகளைச சொல்லக கேட்டவாகளும
பபட்டவாகளும குருவமசததிலுதிததவாகளும எ
பரீக்ஷிததின பாட்டனாகளுமான பாரததாகள என
மிகக செலவமுள்ளவாகளும திடீரென்று துககததை
ளும இநதிரனுககு ஒபபான வல்லமை பொருநதிய
பாரததாகள வனததில் எவ்விதம் சஞ்சரிததனா? க
த அவாகளை எவாகள பினதொடாநதாாகள? மே
ளள அவாகளுடைய ஆஹாரமென்ன? ஆகாரமெ
எஙகே? பராமமணசரேஷ்டரே! சூராகளும புற
ளும மகாதமாககளுமான அவாகளுககு வனததில எ
ரணடுவருஷஙகள சென்றன? எபபொழுதும இனிமை
தனமையுளளவளும எல்லாஸதிரீகளுள்ளும மிக
மிகக மகிமையுளளவளும துககததை அடையககூடா
ரதையுமான அநத ராஜபுததிரியும எவவிதம பயஙக
ாஸததை அடைநதாள? தபோதனரே! இவை யாவற
க எனககுச சொலலுமஃ பிராமமணரே! உம்மால
ம அதிக பராககரமமும சரீரகாநதியுமுள்ள அவாக
யினை தைதயும் கேட்க விருமபுகினறேன எனககோ
ருககினறது" என்று கேட்டார

வைசம்பாயனா சொல்லலானார் - "(காணின் முதல
ரட்ன கூடினவாகளும கெட்டவீமனமுளளவாகளுமான
ரபுததிராகளால் இவவிதம சூதாட்டததிலஜயிககபப
கோபமூட்டபபட்டவாகளுமான பாரததாகள வ
லிருநது புறபபட்டாாகள; அபபொழுது, அவாக
ாத தரிததுககொணடு திரெளபதியுடன் வாததட
னும கிராமததுககு நேரேயுளள வாயிலால வெள
குமுகமாகச சென்றாாகள் இநதிரசேனன் முதலிய
ததிகமான வேலைககாராகள எல்லாஸதிரீகளையும அ
ணடு வேகமாகச செல்லும தோகளுடன இவாகளைப பி
ஜனா பாரதரே! பிறகு, அநதப புருஷசரேஷ்டாக
றிச சென்று கஙகைககரையில் பிரமாணமென்ற பெ
ய ஆலமரததைப பாரததாாகள, பட்டணததுஜன

1 'பரிசதாதச' என்பது மூலம், 23-வது அததியாயத தொட
இநதிரசேனன் முதலிய வேலைககாராகள இருபதினமா' என்று கூ

யும அடிககடிஙநதத துககமொணடும பிரதிஜஞையைச்செயதுகொண
டும ஒனறுசோநது ஒருவரோடொருவா சொலலிககொணடாாகள
'சகுனியாலும காணன துசசாஸனன முதலியோாகளாலும காக
கபபடட பாவியான துரியோதனன இநத ராஜயததை நடத்த
விருமபுகினறுனுதலால இநதககுலம முழுதும இராது, நாமு
மிரோம, நமமுடைய மனைவிகளுமிராா பாவிகளின சகாயததை
அடைநத இநதப பாவியானவன ராஜயததை ஆளவிருமபுகினற
விடததில அவனது குலமும ஆசாரமும தாமமும அாததமுமிரா
ஸ்ாகம எஙகிருநது உணடாகும? துரியோதனனே,குருவைப பகை
பபவன, தாமததை விடடவன, பொயயில பிரியமுளளவன, பொரு
ளில ஆசைகொணடவன, காவமுளளவன, தாழநத ஸவபாவமுளள
வன, இயறகையில தயை அறறவன, அநதத துரியோதனன
ஆளுகினற நாடுமுழுவதும இராது தயையுளளவாகளும நலல ஸவ
பாவமுளளவாகளும இநதிரியஙகளையும பகைவாகளையும வென்ற
வாகளும [1]லஜஜையுளளவாகளும சீாததியுடையவாகளும தாமா
னுஷடானததை முககியமாககொணடவாகளுமான பாணடவா
கள எஙகுச செலலுகிறாாகளோ அஙகு யாவரும நனகு செல
வோம' எனறனா அவாகள யாவரும இவவிதம சொலலி அந
தபபாணடவாகளைப பினதொடாநதாாகள, குநதிமாதரிகளின
புததிராகளான அவாகளை அடைநது கைகளைக கூபபிககொணடு
சொலலலானாாகள

'உஙகளுககு க்ஷேமமுணடாகுக துககததையடைநதவாக
ளான எஙகளைவிடடு எஙகே போகினறீாகள? எஙகு நீஙகள
செலலுகினறீாகளோ அஙகே நாஙகளும வருகிறோம தயையில
லாத பகைவாகளால அதாமமாக நீஙகள ஜயிககபபடடீாகளெனறு
கேடடு எலலாரும மிகக கவலை அடைநதிருககிறோம (உஙகளுக
குப) பணிசெயபவாகளும அனபுளளவாகளும உபகாரததை எதிா
பாராது உதவிபுரிகினறவாகளும எபபொழுதும பிரியததிலும
நனமையிலும ஆசையுளளவாகளுமான எஙகளை இஙகு விடடுவிடு
வது தகுதியனறு கெடட அரசனால ஆளபபடட ராஜயததிலிருநது
எலலாரும நாசததை அடையாமலிருகக வேணடுகிறோம ஆணமை
யிற சிறநதவாகளே! நலலவா கெடடவாகளின சோககையாலுண

[1] லஜஜை=வெடகம, ஆதிபாவம 240-ம பககம குறிபபிற காணக,

டாகும் குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறோம், கேளுங்கள் [1] புஷ்பங்களின் சேர்க்கையால் வாஸனையானது ஆடை, ஜலம், எள்ளு, பூமி ஆகிய இவைகளை எவ்விதம் வாஸனை உள்ளனவாகச் செய்யுமோ, அவ்விதமே சேர்க்கையாலுண்டாகும் குணங்களும்(செய்யும்) மூடர்களுடன் சேர்க்கையானது அதிக மோகத்திற்கே காரணமன்றோ? ஸாதுக்களின் சேர்க்கையானது ஒவ்வொரு நாளும் தர்மத்திற்குக் காரணம் ஆகையால், நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும் மூத்தோர்களும் நல்லஸ்வபாவமுள்ளவர்களும் தவம்செய்கிறவர்களும் மனவடக்கத்தையே கைக்கொண்டவர்களுமான ஸாதுக்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்யவேண்டும் கல்வி, குடிப்பிறப்பு, செய்கை (ஆகிய இம்) மூன்றும் எவர்களுக்குச் சுத்தமாயிருக்கின்றனவோ அவர்கள் அடுக்கத் தகுந்தவர்கள் அவர்களுடன் சேர்க்கையானது சாஸ்திரங்களைக்காட்டிலும் மேலானதன்றோ? நாம் இங்கே (அக்நிஹோத்ர முதலிய) கர்மாவைச் செய்யாவிடினும் புண்ணியசீலர்களான ஸாதுக்களிடத்தில் (சேர்வதால்) புண்ணியத்தையும் பாவிகளுடன் சேர்வதால் பாவத்தையுமே அடைவோம் துஷ்டர்களுடைய பார்வையாலும் தொடுகையாலும் பேசினாலும் உடன் உட்காருவதாலும் தர்மானுஷ்டானங்கள் குறைந்துவிடும் (நீசர்களுடன் சேர்வதனால்) மனிதர்கள் சித்தசுத்தியையும் அடையமாட்டார்கள் மனிதர்களுக்குப் புத்தியும் குறைந்துவிடுகிறது, நடுத்தரமானவர்களுடன் சேர்ந்தால் (அது) மத்திமத்தன்மையை அடைகிறது மேலோர்களுடன் சேர்ந்தவர்கள் மேன்மையை அடைகிறார்கள் சிறந்தவர்களாலும் பரிசிதர்களாலும் மஹா தர்மிஷ்டர்களாலும் உலகத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும் தர்மார்த்தகாமங்களுக்குக் காரணங்களும் ஜனங்களின் ஆசாரத்தில் ஏற்பட்டவைகளும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளும் சிஷ்டர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளுமான நற்குணங்கள் இங்கே இப்பொழுது உங்களிடத்தில் தனித்தனியும் சேர்ந்தும் (காணப்படுகின்றன) நன்மையை விரும்பும் நாங்கள் குணவான்களின் மத்தியில் வஸிக்க விரும்புகின்றோம்' என்றார்கள்

தர்மபுத்திரர், 'பிராம்மணர்கள் முதலியவர்கள் அன்பு தன் இவைகளால் கட்டப்பட்டு எங்களிடத்திலில்லாத குணங்களையும் சொல்லுதலால், நாங்கள் பாக்யவான்களானோம் ஆகையால், நா

1 இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

தம்பிமார்களுடன் ... அன்பினாலும் அருள் ... பாண்டுராஜா ...
கிறேன். எம்மிடத்தில் அன்பினாலும் அஸ்தினாபுரத்தில் பாண்டுராஜா எங்களுடைய
மாக்ஷ செய்யக்கூடாத அஸ்தினாபுரத்தில் என் தாயாரும், எங்களுடைய
மரும் திருதராஷ்டிரரும் விதுரரும் என் தாயாரும், துக்கத்தினாலும் மன
அனேகம் ஸ்நேகிதர்களும் (இருக்கிறார்கள்) துக்கத்தினாலும் நன்மை
வருத்தத்தினாலும் கலங்கினவர்களும் (எமக்கு வேண்டிய) நன்மை
யைச் செய்பவர்களுமான அவர்களெல்லாரும், நாங்கள் நல்ல
அடைவதில் (உங்களுக்கு) விருப்பமிருந்தால், உங்களாலே விரும்பி
முயற்சியுடன் காப்பாற்றப்படத்தக்கவர்கள் என்னவரவை அடைக்கலம்போ
நெடுந்தூரம் வந்துவிட்டீர்கள். திரும்புங்கள் அடைக்கலம்போ
லான என் பந்துக்கள் விஷயத்தில் மனத்தில் அன்புபாராட்ட
வேண்டும் இதுவே (செய்யவேண்டிய) காரியங்களுள் சிறந்ததா
என் மனத்திலிருக்கின்றது. அதனாலே எனக்கு மரியாதையும், ச
தோஷமும் செய்யப்பட்டனவாகும்' என்றார். அந்த தாமபுத்தி
ரால் அவ்விதம் வேண்டப்பட்ட அந்த ஜனங்கள் துக்கத்
அடைந்து, 'அரசரே!' என்று பயங்கரமான தீனஸ்வரத்துடன் அ
தார்கள். பிறகு, தர்மபுத்திரருடைய குணங்களினால் கட்டுண்ட துக
தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் மிக்க விருப்பம்கொண்டவர்களும்
(ஜனங்கள்) தங்களிஷ்டம் நிறைவேறாதவர்களாகிப் பாண்ட
விடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு திரும்பினார்கள். பாண்ட
ளோ, பட்டணத்து ஜனங்கள் திரும்பினவுடன், தேர்களில்
கொண்டு அஸ்தமய காலத்தில் கங்கைக்கரையிலிருக்கும் புரா
மென்னும் பெரிய ஆலமரத்தை அடைந்தார்கள். வீரர்களான
தப பாண்டவர்கள் பிற்பகலில் அவ்வாலமரத்தை அடைந்து
மான் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்த ராத்திரி (முழு
அங்கே) வாஸம் செய்தார்கள். துக்கத்தால் இளைத்த அ
அந்த ராத்திரியை ஜலபானத்தாலேயே போக்கினார்கள்.
ஜனங்களுள் பத்னிகளுடன்கூடினவர்களும் 1 ஸ்நாதகர்
களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடினவர்களும் சிஷ்யர்
சாரிகளுமான பிராம்மணர்கள் சிலர் இவர்களைச்
தால் பின்தொடர்ந்தார்கள். வேதப்ராயணம் பண்ணு
வமுள்ள அந்த அந்தணர்களால் சூழப்பட்ட அந்த
வர் பிரகாசித்தார். 2 ரம்மியமாயும் 3 பயங்கரமா

---

1 ஸ்வபாவம் 72-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.
2 தாபமில்லாமையாலும் சந்தியாகாலத்தின் சிவப்பாலு
3 ராக்ஷஸர்கள் பிசாசங்களின் ஸஞ்சாரத்தால் பயங்கர

1 முகூாததததில, பிரகாசபபடுததபபடட அகனியுளள அநதப
பிராமணாகளின வேதபாராயணததை முனனிடட ஸமபாஷணை
யானது உணடாயிறறு ஹமஸததினுடையதுபோல மதுரமான
கணடதவனியுடன கூடின அவவநதண ஸரேஷடாகளும குரு
ஸரேஷடரான அரசரைச சமாதானம செயதுகொணடு ராததிரி
முழுதையும போககினாகள அரசரே! துககசோகஙகளுடன
கூடின தாமபுததிரரோ தமபிமாாகளுடனும எலலாசசிநேகிதக
கூடடஙகளுடனும அநத இரவுமுழுதும படுததிருநதாா

இரண்டாவது அதயாயம்

கிாமீரவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரர் உடன்வந்த பிராம்மணர்களைக் காக்க முடியாமையைச்
சொல்லித் திரும்பும்படி வேண்டினதும், அவர்கள் தம்மைத்
தாமே போஷித்துக்கொண்டு உடன்வரவிரும்பியதும்,
யுகிஷ்டிரர் வருந்த, சௌனகர் தவத்தால ஸித்தி
பெறறு அந்தணரைப் போஷிக்கும்படி
சொல்லியதும்.)

பொழுது புலாநதவுடன, (சாஸதிரததில சொல்லிய) கடமை
களை வருததமினறிச செயகினறவாகளும காடடைக குறிததுச
செலல விருபபமுளளவாகளுமான அவாகளுககுப பிசைஷயெடுதத
உணபவாகளான பராமமணாகள முனனே நினறாாகள பிறகு
குநதியின புததிரரும அரசருமான யுதிஷடிரா, அவாகளைப பாாத
துச சொலலலானா 'நாஙகளோ, செலவமனைததையும ராஜயத
தையும ஒளியையும இழநது, பழம கிழஙகு மாமிசம இவைகளை
ஆகாரம செயதுகொணடு துககததையடைநது, காடடைக குறித
துச செலலுகினறோம காடோ அதிக தோஷததுடன கூடியது
துஷட மிருகஙகளும பாமபுகளும மிகுதியாக உளளது அவவிடத
தில உஙகளுககுத துககமும நிசசயம உணடாகுமெனறு நினைக
கிறேன பிராமமணாகளுககுத துனபம உணடாககினால அத
தேவதைகளையும நாசமாககுமெனறால, எனனைபபறறிச சொல
லவும வேணடுமோ? பிராமமணாகளே! உஙகளிஷடபபடி இங
கிருநது திருமபிவிடுஙகள' எனறாா

---

1 மாலைககாலம.

பிராமமணாகள, 'ஓ! அரச்ரே! உஙகளுககுளள கதி,எதுவோ அதனை நாஙகளும அடைய விததமாயிருககிறேம நலல தா-மததை அறிந்தவாகளும உஙகளிடததில பறறுளளவாகளுமான எஙகளை விடுவது நியாயமனறு தேவாகளும பகதாகளவிஷயததில அனேக காரியததைச செயகினறனா நலல ஆசாரததையுடையவாகளான பிராமமணாகளவிஷயததிலோ அதிகம் செயகினறனா' என-றாகள தாமபுததிரா, 'பிராமமணாகளே! எனககும் பிராமமணாகளிடததில மேலானபகதி எபபோதும உணடு இபபோதுளள ஸஹாயததின குறைவோ எனனைக கஷடபபடுததுகினறது கனி கிழஙகுகளையும மிருகஙகளையும கொணடுவருகிற அந்த எனனுடைய எலலாத தமபிகளும சோகததாலுணடான துககததால மிகவும மயககததை அடைநதிருககினறாகள திரெளபதிககு நோந்த தினபததாலும ராஜயம கவரபபடடதாலுமுணடான துககததால பீடிககபபடட இவாகளை இபபோது நான துனபபபடுததுதறகுத துணியவிலலை' எனறா

பராமமணாகள, 'ஓ! அரசரே! எமமைககாபபாறறும விஷயமான கவலையானது உமது மனததில உணடாகவேணடாம நாஙகளே காட்டிலுளளவைகளைச சமபாதிததுககொணடு உமமைத தொடாநது வருகிறேம உஙகளுககு க்ஷேமததைத தியானம செயவதாலும, (மஙகளாததமான) மநதிர ஜபததைச செய்வதாலும உமககு மஙகளததைச செயவோம அனுகூலமான கதைகளைச சொலலிககொணடு காட்டில கூடவே சநதோஷமாக வஸிககினறேம' எனறாகள தாமபுததிரா, 'இது இவவிதமே ஆகுக, சநதேகமிலலை நானும பராமமணாகளுடன மகிழவேன ஆனால, செலவககுறைவால (இதனை) எனககுக குறைவுபோல நினைககிறேன (துககததை) அடையததகாதவாகளும எனனிடததில அனேகததால கஷடபபடுகிறவாகளுமான நீஙகளனைவரும, தாஙகளே சமபாதிததுச சாபபிடுகிறதை எபபடிப பாாபபேன? பாவிகளான திருதராஷடிரபுததிராகளை நிநதிககவேணடும' எனறா. அரசா இவவிதம சொலலித துககிததுககொணடு தரையில உட்காாநதாா வேதாநத சாஸதிரததில பயிறசியுளளவரும யோகததிலும ஸாஙகியததிலும ஸமாததரும செளனகரெனறு பிரசிததி பெறறவரும விததுவானுமான பராமமணா அநத அரசரைப பாாததுப பினவருமாறு சொலலத தொடஙகினா

வ்வொருநாளும், ஆயிரம் சோககாரணங்களும நூ
காரணங்களும் மூடனை அடையும, பண்டிதனை
அனேக தோஷங்களுள்ளவையும், ஞானததிறகு
வையும், நன்மையைக கெடுககககூடியவையுமான
மமையபோன்ற புததிமானகள் ஸம்பநதப்பட
அரசரே! எல்லாக குற்றங்களையும் போககககூ
ஸம்ருதிகளுககு நன்குஒத்ததும் எட்டு அங்கங்க
மாக எநதப்புததியைச சொல்லுகிறாகளோ அநத
உமமிடததில இருக்கிறது கேட்கவிருப்பம், கே
ததல, தரிததல, ஊகிததல, தோஷததை விலக்குதல
நன்கு அறிதல, உண்மையறிதல ஆகிய இவையே
ணங்கள் - தன்னரசங்களிலும், தாண்டமுடியாத
களிலும், (ஸதரீஜய இழுததல முதலிய) தனஜனங்க
ான ஆபததுககளிலு முண்டாகும் சரீரம், மன
ண்டான துககங்களினால உமமைபபோன்றவாகள
அடையமாட்டாாகள முனகாலததில மஹாதப
ால சொல்லப்பட்ட மனவுறுதிககுக காரணமான சு
சொல்லுகிறேன, கேளும, (அவற்றின பொருள் —
மனததாலும தேகததாலுமுண்டான துககங்களாகு
டுள்ளது. அநதத்துக்கங்களைக குறைக்கததகக உபா
சுருக்கமாயும விஸதாரமாயும சொல்லுகிறேன,
, முள் முதலியவை தைததல, அலைதல, வேண்டிய
விட்டுவிடுதலாகிய இந நானகு காரணங்களால சா
உணடாகிறது அப்பொழுது, மருநதுமுதலிய கிரி
வியாதியின சமனமும, அதை எப்போதும நினையாம
யோகபலத்தால, ஆதியெனகிற மனோதுககததின ச
ாகும, [1]அறிஞாகள ப்ரயமபபட்டு இனசொற்களாலு
இனியவற்றைக கொடுததலாலும மனிதாகளின ம
முதலில அடக்குகிறாகள காயகசின இரும்புக்கட்டி
ப்)தால் குடததிலுள்ள நீர வெப்பததை அடைவ
துககததால சரீரம மிகக வெப்பத்தை அடைகிறது
ஜலததால நெருப்பை அவிப்பதுபோல ஞானததா
ந்தை விலககவேண்டும மனததிலுள்ள துக்கம நீ

மெயயின துககம தணிதலையடையும மனோதுக்கததிறகு மூலம் ஆசையெனறு அறியபபடுகினறது பராணியானது பறறினால், (கர்மாவில்) செலலுகிறது, துககததின சோகதையையும அடைகிறது பறறுதலாலேயே துககம, பயம, சோகம், மனககளிபபு, துனபம ஆகிய எலலாம உணடாகினறன எலலாம பறறினாலேயே உணடாகினறன பறறினால கருணையும அனபும ஜனஙகளிடததில அஸூயையுமுதலியவையும உணடாகினறன (ஸநேகம அனுராகம) இவவிரணடும கெடுதலை விளைவிபபவை அவறறுள, முதலாவதான ஸநேஹமானது வலிதெனறு எணணபபடடிருககிறது பொநதிலுள்ள நெருபபானது எபபடி மரததை வேருடன மிசசமிலலாமல எரிககினறதோ அபபடியே ஆசையாகிற தோஷம சிறிதானாலும தாமததில விருபபமுளளவனைக கெடுததுவிடும விஷயஙகளிலலாதபோது தியாகி யெனபபடமாடடான (விஷயஙகள) வருமபோது, (அவறறில) தோஷததைப பாரபபவனே (தியாகி யெனபபடுவான) அநதமனிதனே வைராககியததை அடைகிறான, வைரமிலலாதவனும (துவேஷமிலலாததால) [1] பிரதிபநதஙகளறறவனுமாகிறான ஆகையால, உறவினா, நணபா, பொருள இவறறிலிருநது பறறுதலை விலககவேணடும தன உடமபிலுளள அபிமானததையும அறிவால விலககவேணடும (நிததியாநிததிய) ஞானமுளளவாகளும (நிததிய வஸதுவை அடைவதறகு) முயறசி செயபவாகளும சாஸதிரததை அறிநதவாகளும சீரபபடுததிய மனமுளளவாகளுமான அநதப (பெரியவாகளிடததில) தாமரையிலைகளில ஜலமபோல ஆசை பறறாது [2]ராகததால பறறபபடட மனிதன [3]காமததால இழுககபபடுகிறான அவனுக்கு [4]இசசைஉணடாகிறது பிறகு, [5]தருஷணை விருததியடைகிறது தருஷணையோ ஸகலபாபததிறகும காரணம, மனிதாகளுககு எபபொழுதும சஞசலததை உணடுபணணககூடியது, அதாமம நிறைநதது, பயஙகரமானது, பாவததை உணடுபணணக கூடியது எநதத திருஷணையானது, கெடட புததியுளளவாகளால விடமுடியாததோ, (மனிதன) ஜரையை யடைநதாலும, எது ஜரையை அடை

---

1. வேறுபாடம 2 அழகிய வஸதுவைப பாாககுமபோது மனததிறகு உணடாகும மலாசசி, ராகம 3அதை அடையவேணடுமெனற விருபபம, காமம 4கிடைதத பிறகு திருமபவும அடைய விருமபுவது, இசசை 5அடிககடி கிடைததாலும திருபதியினமை, தருஷணை எனபபடும.

தோ, எது ப்ராணனை அபகரிக்கக் கூடிய ரோகமோ
ஷ்ணையை விட்டவனுக்கே ஸௌக்யம் உண்டாகும்
முமில்லாத அந்தத் திருஷ்ணையோ மனிதர்களின்
துகொண்டு இரும்பை அதனிடத்துள்ள தீ அழிப்பது
ணிகளை நாசம் செய்கிறது தனனிடத்திலுண்டான
விறகு எவ்விதம் நாசத்தை அடைகின்றதோ
மனத்தை அடக்காதவன் உடன்பிறந்த லோப
ண்டுகின்றன அரசன், ஜலம், நெருப்பு, திருடன்,
யாசகன், காலன் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து பணமு
கு எப்பொழுதும் பயமுண்டு பிராணிகளுக்கு மனித
ழுதும் பயமிருப்பதுபோலப் பணமுள்ளவர்களுக்கு எ
ப்பயமுண்டு எவ்விதம் ஆகாசத்தில் பக்ஷிகளாலும்
துஷ்டமிருகங்களாலும்; ஜலத்தில் மீன்களாலும்
ணப்படுமோ அவ்விதம் (எவ்விடத்திலும்) யாவராலு
ரவன் உண்ணப்படுகிறன் சில மனிதர்களுக்குப்
ர்த்தமாகிறது பணத்தால் செய்யக்கூடிய ஜ்யோதி
ல்விருப்பமுள்ள மனிதன் மோக்ஷத்தை அடையமாட்
யால், அர்த்தப்ராப்திகள் யாவும் மனத்திற்கு விசே
க்தத்தை விருத்திசெய்யக்கூடியவை காரப்பண
ழப்பு, அகங்காரம், பயம், மனக்கலக்கம் முதலிய
ங்கள் மனிதர்களுக்குப் பொருளால் உண்டாகின்றன
மானகள் அறிகிறார்கள் பொருளைத் தேடுவதிலும்
ாதித்ததின் ரக்ஷணத்திலும் துக்கமே, நாசத்திலும் து
விலும் துக்கம், பொருள்நிமித்தமாகவே கொலையும்
ள பொருள்களை விடுவதும் துக்கமே காப்பாற்றப்
அவை சத்துருக்களாகின்றன துக்கத்தாலேயே அ
னறன, அவற்றின் நாசத்தைச் சிந்திக்கக்கூடாது
திருப்தியற்றவர்கள் பண்டிதர்கள் சந்தோஷத்தை
ள ஆசைக்கு முடிவில்லை ஸந்தோஷமேமேலான
யால், இவ்வுலகில் பண்டிதர்கள் சந்தோஷத்தையே
எண்ணுகிறார்கள் யௌவனம், ரூபம், ஜீவனோபா
க்குவியல், ஐச்வரியம், இஷ்டவஸ்துவினுடைய சேர்க்கை
ம அநித்தியம் பண்டிதன் அவற்றில் ஆசைவைக்கக்

ஆகையால, ஆததஙகளை விடவேணடும கிலேசஙகளையும சகித துககொளளவேணடும பணமுளளஒருவனும கஷடமிலலாதவனுகக காணபபடவிலலையலலவா? ஆனதுபறறியே, தாமிகாகளான புருஷாகளால விருமபாமறகிடைதத ஆததம புகழபபடுகினறது தாமததுககுவேணடி எவனுககுப பொருளில விருபபமிருககினறதோ அவனுககு ஆசையிலலாமை மேலானது சேறறைப(பூசி) அலமபுவதைக காட்டிலும தொடாமலிருபபது மனிதாகளுககு மேலானதனறோ? ஓ! யுதிஷடரரே! ஆகையால, செலவததை நீா பறறவேணடாம தாமததினால உமககுச செயபததககது இருககுமானால ஆததததில இசசையை விடடவராகிவிடும?" எனறாா

யுதிஷடிரா, 'ஓ! பிராமமணரே! விஷயானுபவததில ஆசைகொணடு பொருளை அடையவேணடுமெனற இநத எணணம எனககு இலலை ஆனால, பிராமமணாகளைப போஷிககவேணடி ஆசைபபடுகினறேன லோபததால அனறு ஓ! பிராமமணரே! கிருஹஸதாஸரமததிலிருககிற நமபோனறவன பினதொடாநது வருபவாகளைப போஷிபபதையும காபபாறறுதலையும எபபடிச செயயாமலிருபபன? 1 (பஞசமஹாயஜஞஙகளில) எலலாப பிராணிகளுககுமே பாகம காணபபடுகினறது சமையல செயயாதவாகளான ஸநயாஸிமுதலானவாகளுககும அபபடியே கிருஹஸதன கொடுககவேணடும தாபபாஸனஙகள, இடம, தீாததம, நாலாவதான ஸதயமும பிரியமுமான வாாததை ஆகிய இவைகள ஸாதுககளின வீடுகளில ஒருபோதும அறறுபபோகா நிறறலால களைததவனுககு ஆஸனமும, தாகமுளளவனுககு உணணீரும, பசியுளளவனுககுப போஜனமும கொடுககவேணடும, கணணால பாாகக வேணடும, மனததில நினைககவேணடும, பரியமான வாாததையைச சொலலவேணடும, எழுநது ஆஸனம கொடுககவேணடும, இதுவே, நெடுஙகாலமாபுளள தாமம, எழுநது பினதொடாதலையும நியாயமாகப பூஜையையும செயயவேணடும அகநிஹோததிரமும, காளைமாடும, ஞாதிகளும, அதிதிகளும, உறவினாகளும, மககளும, பதனிகளும, வேலைககாராகளும பூஜிககபபடாவிடடால, எரிததுவிடுவாாகள தனககாக அனனததைச சமைபபது கூடாது (யாகம முதலிய) காரணமிலலாமல பசுவைக கொலலககூடாது

1 ஆதிபாவம 559-ம பககம குறிபபில பாாகக.

ஒருவனுக்கு சாப்பிடவும் கூடாது விதிக்கு வில
த்தல் கூடாது. தேவர்களுக்கும், தேவபசாகளுக்கும்
தும் பூமியில (அன்னத்தை) வைக்கவேண்டும். இ
பிலும் காலையிலும் கொடுக்கப்படுவது வைசு
று பிரஸித்தமான தனமே. ஆகையால், எப்பொ
த்தைச் சாப்பிடுகிறவனுக்கவும் அமிருதத்தைச் சாப்பி
ம இருக்கவேண்டும் அதிதிகள் புஜித்தது மிஞ்சினதை
றும், யஜ்ஞம் பண்ணி மிஞ்சினதை அமருதமென்றும்
ணோடு) கண்ணால் பார்க்கவேண்டும், மனத்தில் நினைக
ண்மையும் பிரியமுமான வார்த்தை பேசவேண்டும்
ாந்து வரவேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை
ண்டும் இது ஐந்து தக்ஷிணையுள்ள யஜ்ஞமாகிறது
க்கிறவனும் சிரமத்தையடைந்தவனும் முன்பார்க
மானவனுக்கு மனக்களிப்புடன் அன்னத்தைக் கொ
க்குப் புண்ணியமாகிற பலன் அதிகம் உண்டாகிறது
ண்ணரே! கிருஹஸ்தாஸ்ரமத்திலிருக்கிற எவன் இ
து வருகின்றனோ அவனுடைய தாம் தந்த மேலான
லுகிறார்கள் நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர்?" என்றார்
சௌனகர் சொல்லுகிறார் "ஆ! ஆ! பெரிய கஷ்டம்
ம் விபரீதமாக இருக்கிறது. ஸாதுவானவன் எத
ய அடைகிறானோ அதனால் துஷ்டன் ஸந்தோஷமடை
இல்லாதவன் மோகம், ராகம், ஆசை, இவைகளால் மூ
ங்களுக்குட்பட்டுப் போகத்திற்கும் உதரத்திற்கும்
த்தை மேலானதாக நினைக்கிறான். மனிதன் அறி
ந்தாலும் (விஷயங்களில்) இழுக்குந் தன்மையுள்ள
ளால் அறிவற்ற ஸாரதியான்வன் திமையக்கொண
த்திரைகளால் இழுக்கப்படுவதுபோல் இழுக்கப்படுகி
ழுந்து (மனமசோந்த) ஆறு இந்திரியங்களும் விஷயத்தி
ஒன்றன்பேர்; அப்பொழுது இந்த ஜனங்களுடைய மன
டிய ஸம்ஸகாரத்துக்குத் தக்கபடி (விஷயத்தில
ச் சேர்ந்த மனிதனுடைய மனமானது. இங்கு இந்திரி
ங்களை அனுபவிக்கச் செல்லுகிறதோ அவனுக்கு

டாகிறது, பிரவ்ருத்தி ... காமத்தால் ...
காரணமாகவுடைய காமத்தால் ... நெருப்பில் (பழம் என்னும்) ... பிறகு,
அடிக்கப்பட்டு விட்டிப்பூச்சி நெருப்பில் விழுகிறன் ... மோஹத்தை
யால் விழுவதுபோல் லோபமாகிற நெருப்பில் விழுகிறன் ... இவ
மனைவிகளாலும், இஷ்டப்படி விளையாட்டினலும், அறிகிறதில்லை
அடைந்து அஞ்ஞானத்தில் முழுகி ஆத்மாவை அஜ்ஞானம், காமம்,
விதமாகவே ஸம்ஸாரத்தில் சக்கரம்போல் சுற்றும்படி செய்யப்பட்டவனுகிய பிறவி
காமம் ஆகிய இவைகளால் நீரிலோ நிலத்திலோ ஆகாசத்திலோ அடிக்கடி
களில் விழுகிறன் பிரமமாமுதல் துரும்புவரையிலுமுள்ள பிரா
பிறவியை அடைந்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறன் இது அஜ்ஞானிகளின்வழி
ணிகளில் விருப்பமுற்று அதற்குரிய சிறந்த தாமத்தில் ஆசை
(மோக்ஷத்தில் வழியையும் சொல்லுகிறேன், கேள் 'காம
யுள்ள) ஞானிகளின் வழியையும் சொல்லுகிறேன் என்றும் வேதவா
வைசெய்' என்றும், 'அதன் (பலனை) விட்டுவிடு' என்றும் வேதவா
கியம் இருக்கின்றது ஆகையால், அபிமானத்துடன் இந்தத் தாம
களை யெல்லாம் செய்தல் கூடாது யாகம், அத்தியயனம், தான
தவம், ஸத்தியம், பொறுமை, ஐம்பொறியடக்கல், ஆசையின்
யென்கிற இந்த எட்டுவித மார்க்கங்கள் தாமத்திற்குச் சொல
பட்டிருக்கின்றன இவற்றுள், முன்சொல்லிய நான்கும் [1] பி
யானமார்க்கத்திற்குக் காரணமானவை அவசியம் செய்யக்கூட
டிய எந்தக் காமாவையும் அபிமானத்துடன் செய்யக்கூட
பின் சொல்லிய நான்கும் தேவயான மார்க்கம் இவை
பொழுதும் ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவை (இவற
பின்வரும் எட்டு அங்கமுள்ள மார்க்கத்தால் சித்தசு
அடைந்தவனே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் நன்கு ஸங்கல்பத்தை
குவதாலும் நன்கு இந்திரியத்தை அடக்குவதாலும், நன
லாத்தேசங்களிலும் எல்லாச்சமயங்களிலும் எவ்வகையா
யப்படும் அஹிம்ஸை (முதலிய) விரத விசேஷங்களினு
குருபணிவிடைசெய்வதனுலும் நல்ல ஆகாரத்தை உட்கொ
னுலும் நன்கு வேதாத்யயனம் செய்வதனுலும் நன்கு
ஸன்யாஸத்தாலும் நன்கு சித்தத்தை அடக்குதலாலு
மரணத்தை ஜயிக்கவேண்டுமென்று எண்ணமுள்ள
விதம் காமாக்களைச் செய்கின்றர்கள் 'விருப்பு' ...
... செல்லும் வழிக்குப் பித்ருயான ம...

---

1 பித்ருலோகம் செல்லும் வழிக்குப் பெயர்.

ரகளும ஐஸவரியததை அடைநதவாகளுமான ருத
ம ஸாத்தியாகளும ஆதிதயாகளும அஸவினீதேவதைக
ரகைஸவாயததோடு கூடினவாகளாக இநதபிரஜைகளைக க
றறுகினறாகள ஓ! பாரதரே! குநதீபுததிரரே! நீரும அத
பூாணமான மனவடககததைஅடைநது தவததினல (அஷ
) யோகததினஸிததியை அடையும மாதாபிதாககளால
டயதும காமாவால வரககூடியதுமான ஸிததியோ உ
ாடாயிருககிறது தேவதையினதியானததால பராமமணாக
பபாறறுவதறகாக ஸிததியை அடையும ஸிததாகள எ
நத விருமபுகினறாகளோ அதைஅதைத [1]தவததினமஹி
ல செயகிறாகள ஆகையால, தேவதாததியானததைச செ
இஷடததை நிறைவேறறும' எனறா

மூன்றுவது அத்யாயம்.

கிராமீரவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தௌமியர்உபதேசப்படி ஸூரியனைத்துதித்ததும்,
ஸூரியன் அக்ஷயபாத்திரம் கொடுத்ததும்)

சௌனகா இவவிதம சொலலியதைககேடட குநதிபு
ன யுதிஷடிரா, பிராமமணஶ்ரேஷடரும கௌரவிககததகக
ததை யுடையவரும இனசொல சொலலுபவரும புரோ
ன தௌமயருககுச சமீபததிலவநது நமஸகரிதது ஸகோ
ரின மததியில பினவருமாறு சொலலலானா '(வனததைகக
ப) புறபபடட எஙகளை வேதததிகரையைஅடைநத
ணாகள பின தொடாநது வநதிருககினறாகள அதிக து
டன கூடிய நான (இவாகளைப) போஷிபபதறகுச சகதியு
க இலலை, விடுவதறகும சகதியுளளவனுகவிலலை தானசக
னககு இலலை ஓ! பகவானே! இநத விஷயததில எனனுல எ
சயயததகுநதது? அதனை எனககுச சொலலும' என
பாகதாமாநுஷடானம செயகிறவாகளுள சிறநதவரான அ
தளமயா ஒரு முகூாததம தியானம செயது யோகததால

அவற்றின் விஷயத்தில் தலையாலே உத்தராயணம் சென்று கிர ணங்களால் ஜலங்களை எடுத்துத் தக்ஷிணாயனத்தைத் திரும்பவும் அடைந்து ஜலத்தால் பூமியை நிறைத்தான். பிறகு, (சந்திரன்) க்ஷேத்திரமான அந்தப் பூமியில் ஸூரியனுடைய தேஜஸை எடுத்து ஜலத்தால் ஓஷதிகளை உண்டுபண்ணினன். சந்திரன் தேஜஸினால் (மேகத்தினால்) நனைக்கப்பட்ட ஸூரியன் ஜகத்தை உண்டுபண்ணி னன். ஆகையால், பரிசுத்தமான ஆறுரஸமுள்ள ஓஷதிகள் பூமி யில் பிராணிகளுக்கு அன்னமாகின்றன. இவ்விதம் ஸூர்ய விகார மான அன்னமன்றோ பிராணிகளுக்குப் பிராணதாரணமாகிறது. இந்த ஸூர்யன் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ரக்ஷகன். ஆகையால், அவனைச் சரணமடை. பூர்ணமான தவத்தைச் செய்து பிறப்பாலும் செய்கையாலும் சுத்தியை அடைந்த எல்லாப் பிரஜைகளையும் மஹாத்மாக்களான அரசர்கள் காப்பாற்றுகிறார்கள். விரதானுஷ் டானத்துடன்கூடிய தியானத்திலிருக்கும் [1] பௌமன், கார்த்த வீர்யன், வேனபுத்ரனான பிருது, நகுஷன் ஆகிய இவர்களால் பிர ஜைகள் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டன. பாரதரே! அப் படியே, தர்மாத்மாவான நீரும் கர்மாவால் சுத்தி அடைந்து தவத் தைச் செய்து, தர்மத்தால் பிராம்மணர்களைக் காப்பாற்றும்' என் றார். இவ்விதம் அந்தக்காலத்திற்கேற்ற வார்த்தையைத் தௌம் யர் சொல்லக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர், அவரிடமிருந்து எல்லாப் புரு ஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய மந்திரத்தை உபதேசம் பெற் றார். அஷ்டாக்ஷரமென்னும் சிறந்த மந்திரமானது ஸம்ஸார துக்கத்தை அடைந்தவர்களுக்கு எப்போதும் பிரியமானது. பிராம்மணர்களுக்கு அன்னத்திற்காக நியமத்திலிருக்கிறவரும் மனத்தை அடக்கியவரும் உறுதியான விரதமுள்ளவரும் (ஸ்நான த்தால்) சுத்தமான சரீரமுள்ளவருமான தர்மபுத்ரர் மேலான தவத்தைச் செய்தார். அந்த அரசர் புஷ்பமுதலிய பூஜைக்குரிய பொருள்களாலும் பலிகளாலும் ஸூர்யனைப் பூஜித்து ஸூர்ய னுக்கு எதிர்முகமானார். தர்மாத்மாவான தர்மபுத்திரர் கங்கா ஜலத்தை ஆசமனம்செய்து இந்திரியங்களை ஜயித்துக் காற்றைப் புசித்து மனோவியாபாரத்தை நிறுத்தி ப்ராணாயாமம் செய்து

---

1 'பீமோ' என்பது வேறுபாடம். இதனைக் கார்த்தவீர்யனுக்கு அடைமொழியாக்குவது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு.

டினைரா பிறகு, சுததரான் அவர் சுத்தமான வ
ஸதோததிரமசெய்ய ஆரமபிததார்.
பானுவே! நீர ஜகததுககுக கணபோனறவா - எல்லா
ம நீரே ஆதமா - ஆகாசமுதலிய எலலாபூதஙகளுககு
நீரே - கர்மானுஷடானம் செயபவாகளுடைய ஆச
எல்லா ஞானிகளாலும அடையப்படுபவரும நீரே ம
கும யோகிகளுககும் நீரே முகயகதி கதவும தாளும இ
ஷ்வர்யிலும நீரே - நீரே முமுக்ஷுககளால அடை
உமமால உலகம தரிககபபடுகிறது - உமமால உ
பிக்கபபடுகிறது, உமமால சுததமாககபபடுகிறது,
கருதாமல உமமால காபபாறறபபடுகிறது ஓ!
ஙகளால பூஜிககப்பட்டவரே! வேததகினகண்ரகணட
கள காலததில் உமமைத தொழுதுமினறு த
ததிற சொல்லிய மநதிரஙகளால பூஜிககினறாகள
சாரணரும கநதாவரும யக்ஷரும குஹயகரும பண
தை அடைய விருமபி ஆகாயததில போகினற உம
ரததைப பினதொடருகினறாகள - முபபததுமூன
ளும், விமானததோடு சஞசரிககும கணஙகளும, இந
நதிரனும உமமைப் பூஜித்து ஸிததியை அடைநதி
விததியாதராகளுள சிறநதவாகள திவயமான மநதர
உமமைப பூஜிதது (இமமையில) சீககிரம இஷ்டததை
(மறுமையில) உமமையே அடைகிறாகள - தேவ
ள குஹயகாகளும தேவஸமபநதமும மனுஷயஸ
ள ஏழு பிதருக்கணஙகளும உமமையே பூஜிததுச சி
மையை அடைகினறாகள - வஸுககளும மருத
ாகளும், ஸாதயாகளும மரீசிபாகளும வாலகிலயா
ததாகளும பிராணிகளுள சிறபபை அடைநதாகள -
க முதலிய ஏழு உலகஙகளிலும மறற எலலா உலக
ரயனுககு மேறபடும் பிராணி இருபபதாக நான நினை
முளளவைகளும பெரியவைகளுமான வேறுபிரா
ககினறேன், ஆனால், பிரகாசமும மஹிமையும உமகு
அபபடி அவைகளுககு இலலை - ஒளிகளெல்லாம உம
கினறன - நீர எல்லாத தேஜஸுகளுககும பதி

ஸ்ாவகாமாவுலை உமமுடைய தேஜஸைலை ஸ்ருஷ்டிக

நீர கோடைககாலததில எலலாபபிராணிகளுடைய ஸாரத

எலலா ஒஷதிரஸஙகளுடைய ஸாரததையும கிரணஙகளால்

துத திருமபவும மழைககாலததில விடுகிறீர உமமுடை

கிரணஙகள கொளுததுகினறன, சில தாபததைஉணடுபண

றன, மழைககாலததில சில அபபடியே மேகஙகளாகக கா

றன, மினனுகினறன, மழையையும பெயகினறன குளிரா

ருலும பீடிககபபடட பிராணிகளை உமமுடைய கிரணஙகள

தம சுகபபடுததுமோ அவவிதம நெருபபும போாவைகளு

ளஙகளும ஸுகபபடுததுகிறதிலலை [1] பதினமூனறு தீவுக

கூடிய பூமியைக கிரணஙகளால பிரகாசபபடுததுகிறீர மூ

கஙகளின க்ஷேமததிறகுமாக நீர ஒருவரே பிரவிருததிககிறீ

முடைய உதயமிலலாவிடடால இவவுலகமானது இருள

விடும தாமம அாததம காமம இவைகளில புததிமான

விருததியாா பிராமமண க்ஷததிரிய வைசியாகளின கூடடங

உமமுடைய அனுககிரகததாலேயே, அகனிஹோதரம ப

இஷடி மநதிரம யாகம தவம முதலிய காரியஙகள செயது

கபபடுகினறன பரமமாவின எநதப பகலானது ஆயிர

அளவுளளதெனறு சொலலபபடடிருககிறதோ அதறகு

யும கடைசியாயும நீரே இருககிறீரெனறு கால (தததுவ)ம

தவாகளால சொலலபபடுகிறீா. மனுககளுககும மனுபுத

கும மனிதரிலலாத ஜகததுககும எலலா மநவநதரஙக

அவறறிலுளள ஈஸவராகளுககும நீர ஈஸவரா பிரள

வநதவுடன, உமமுடைய கோபததால வெளிவநத ஸம

மெனனும நெருபபானது மூவுலகததையும சாமபலாககிவி

கினறது உமமுடைய கிரணததாலுணடான அனேக நி

பெரியமேகஙகள [2] ஐராவதமெனனும மேகஙகளுடனும இ

னும கூடிககொணடு [3] நானகு விதமான எலலாப பிராணி

---

1 'ஸுதாசனதவீபம முதலிய அவாநதாதவீபஙகள சோ
மூனறு' எனபது பழையவுரை

2 மேகஙகளுககு மேலுளள மேகஙகளுககு ஐராவதமெனறு

3 அணடஜம=முடடையிலிருநதுணடானது, ஸவேதஜ
வையிலிருநதுணடானது, உதபிஜஜம=பூமியைபபிளநதுண
ஜராயுஜம=கருபபையிலிருநதுணடானது, எனறு நானகுவிதமா

ல முழுக்கச் செய்கின்றன. சரீரத்தைப் பன்னிரண்
ரகொண்டு பன்னிரண்டு ஸூரியராக இருக்கும் தன்
திருக்கும் நீர், ஒன்று சேர்ந்து, ஒரே ஸமுத்திரமா
வற்றையும் கிரணங்களால் உலர்த்திவிடுகிறீர். உம
என்கிறார்கள், நீரே ருத்ரர், நீரே விஷ்ணு, நீரே பி
கஸி, ஸூக்ஷ்மமான மனமும் நீரே; புரபுவும் நீரே; நித்
மும் நீரே. நாசம் பண்ணுகிறவரும் நீரே, உண்டுபண்
பிரகாசிப்பவரும் கிரணங்களின் வரிசையுள்ளவரும்
யும் ஜகத்துக்கு இருப்பிடமானவரும் மேகரூபமாகி
வரும் போஷிக்கிறவரும் மித்ரரும் தாமரூபமான
கிரணங்களுள்ளவரும் அதிதியின் புத்திரரும் தாப
க்குகிறவரும் கிரணங்களுக்குப் பதியும் நீரே ம
ம பூஜிக்கத்தக்கவரும் ரவியும் ஸூர்யரும் ரக
செய்பவரும் பகலைப் பிரகாசமாக்குகிறவரும்
குதிரையையுடையவரும் பிரகாசமான கிரண
மிக்க ப்ரீதியை உண்டுபண்ணுகிறவரும் விரைவாகச்
நம் இருளைப் போக்குகிறவரும் பச்சை நிறமுள்ள குதி
பவருமாகச் சொல்லப்படுகிறீர். ஸப்தமியிலோ அ
யிலோ எவன் வெறுப்பும் அஹங்காரமுமில்லாதவ
டன் (உம்மைப்) பூஜை செய்கிறானோ அந்த ம
அடைகிறான். எவர்கள் பூஜாகாலத்தில் வேறிட
தைச் செலுத்தாமல் உம்முடைய பூஜையையும் நம
செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆபத்துக்களும்
களும் உண்டாகா. உம்முடைய த்யானத்தில் பிரிய
எல்லா வியாதிகளாலும் விடுபட்டவர்களும் எல்லாப்
யும் விடுபட்டவர்களும் ஸுகமுள்ளவர்களும் வெகு
கின்றவர்களும் ஆகிறார்கள். ஓ! அன்னபதியான ஸூ
ங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையிலிருப்பவனும் சி
எல்லாருக்கும் அதிதிபூஜை செய்ய விருப்பமுள்ள
கிற எனக்கு நீர் அதிகமாக அன்னத்தைக் கொடுக்க
உம்முடைய பாதமூலத்தை அடுத்தவர்களும் மின்ன
உண்டுபண்ணுகிறவர்களும் உம்மைத் தொடர்ந்து வ

யும்) மைத்ரியென்னும் தேவதை, மற்றுமுள்ள [1]பூதமாத
ஆகிய அவர்கள் யாவரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன் சரணாக
என்னைக் காப்பாற்றுக' என்றார்.

பிறகு, கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்று மந்திரங்க
ஸ்தோத்திரங்களாலும் சந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவரும்
பாலத் தமது சரீரத்தால் பிரகாசிக்கின்றவருமான ஸ
ரீதியுடன் தாம்புத்திரருக்குத் தரிசனம் அளித்தார்
ர், 'உனக்கு எது விருப்பமோ அது அனைத்தையு
டைவாய் பன்னிரண்டு வருஷம் நான் உனக்கு அ
த்தத் தருகிறேன் ஓ! நராதிபனே! என்னால் கொடுக்கப்
ரமயமான பரிமாறுகிற பாத்திரத்தைப் பெற்றுக்
ல்ல விரதமுள்ளவனே! திரௌபதியானவள் இப்பாத்திரத்
வ்வளவுகாலம்வரை அன்னமளிக்க விரும்புவளோ அது
ித்தம் செய்யப்பட்ட பழம், கிழங்கு, மாமிசம், கீரை, லே
ாஷ்யம், பக்ஷ்யம், பேயம் ஆகிய நான்குவிதமான உ
ாத்தங்களும் சமையலறையில் உனக்குக் குறைவற்றிருக்
திலிருந்து பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் திரும்பவும் ராஜ்ய
டைவாய்' என்றார் பூஜ்யரான ஸூர்யர் இவ்விதம் செ
ங்கேயே மறைந்துவிட்டார் தாமத்தையறிந்த குந்திபுத்தி
ரத்தையடைந்து ஜலத்திலிருந்து கரையேறி, தௌமிய
தங்களில் வணங்கித் தம்பிகளையும் ஆலிங்கனம்செய்து செ
ர் அப்பொழுது பிரபுவான பாண்டுபுத்திரர் திரௌபதிய
ாந்து (பாத்திரத்தைப்) பார்த்துக்கொண்டு சமைக்குமி

1 'கௌரி, பத்மை முதலியவர்கள்' என்பதும், 'பிராம்மீ மா
முதலியவர்கள்' என்பதும் பழையவுரை சாந்தி பாவம் 716-ம் ப
ப்பில் காண்க

பிராம்மி, மாஹேச்வரி, ஐந்த்ரி, வாராஹி, வைஷ்ணவி, கௌ
முண்டா, சாசசிகா என எண்மர் என்றும், பிராம்மி, வைஷ்ணவி, ஐ
ந்த்ரி, வாராகி, கௌபேரி, கௌமாரி, என எழுவர் என
ரி, பத்மை, சசி, மேதை, ஸாவித்ரி, விஜயை, ஜயை, தேவஸே
தை, ஸ்வாஹை, சாந்தி, புஷ்டி, த்ருதி, துஷ்டி, ஆத்மதேவ
இஷ்டதேவதை) குலதேவதை எனப் பதினாறுவர் என்றும் மூன்
க் கூறுவது சப்தகல்ப தரும.

சென்று அன்னத்தைச் சித்தம்செய்தார் சமையல் செய்யப்பட்ட நான்குவிதமான சிறிது அன்னமும் வளர்வதாயிற்று அன்னம் குறைவில்லாமலும் வளர்ந்தது அந்த அன்னத்தால் பிராம்மணர் களைப் போஜனம் செய்வித்தார் தாம்புதரர் பிராம்மணர்கள் சாப்பிட்டபிறகு தம்பிகளையும் போஜனம் செய்வித்து விகஸ மென்று பெயருள்ள மிஞ்சின அன்னத்தைப் பின்பு புஜித்தார் தாம்புத்திரரை உண்பித்து மிஞ்சினதைத் திரௌபதி புஜித்தாள் திரௌபதி சாப்பிட்டவுடன் அதில் அன்னம் இல்லாமற் போய் விடும் சூரியனுக்கு ஒப்பான காந்தியுள்ள பிரபுவான தாம்புத்திரர் இவ்விதம் சூரியனிடமிருந்து (அப்பாத்திரத்தை) அடைந்து மனத் தினால் எண்ணப்பட்ட ஸகலவஸ்துக்களையும் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுத்தார் பாண்டவர்கள் உபாத்தியாயரை முன்னிட்டு, (விசே ஷமான திதிகளிலும் நக்ஷத்திரங்களிலும் பாவங்களிலும் விதிவாக் யங்களையும் மந்திரங்களையும் பரமாணமாகக்கொண்டு யாகம் செய் யவும் ஆரம்பித்தார்கள் பிறகு, பாண்டவர்கள் [1] க்ஷேமத்தையுண்ட யவர்களாகித் தௌம்யருடன் பிராம்மணக்கூட்டங்களால் சூழப் பட்டுக் காம்யகமென்னும் வனத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள்" என்றார்.

ஜனமேஜயர், "பிரம்மரிஷியே! புலன்களை அடக்கினவரும் பிராணன்களை அடக்கினவருமான அந்த யுதிஷ்டிர அரசர் பிராம் மணர்களுக்காக மிகுதியான புஷ்பங்களாலும் காணிக்கைகளாலும் பலிகளாலும் முறைப்படி பூஜித்து ஸர்வாதமாவும் ஆச்சரியமான பராக்ரமமுள்ளவனுமான ஸூரியனை எந்த ஸ்தோத்திரத்தால் ஆராதித்தார்? பூஜ்யரான பிராம்மணரே! என்னிடத்தில் ஸ்நேக மிருக்குமானாலும் நான் அனுக்ரஹத்தை அடைந்தவனானாலும் மறைக்கக் கூடியதாக இல்லாவிட்டால் இப்பொழுது எனக்கு அதைச் சொல்லவேண்டும்" என்றார் வைசம்பாயனர், "அரசரே! சுத் தராயிருந்து ஒரே இடத்தில் மனத்தை நிறுத்தி ஸாவதானமாகக் கேளும் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! வேறு வேலையில்லாமலிரும் உமக்கு நன்மையைத்தரும் ஒரு ரகஸ்யத்தைச் சொல்லுகின்றேன் பூமி தியே! நல்ல சிறந்த புத்தியுள்ள குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரருக் குத் தௌம்யரால் சொல்லப்பட்ட புண்ணியமான [2] நூற்றெட்டு நாமாக்களைக் கேளும்

1 'ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்டவர்களாய்' என்பதும் பொருள்

2 பின் வரும் நாமாக்களை எண்ண நூற்றிருபத்து நான்கு ஆகின்றன.

ஆபா, தேஜஸ், கம், வாயு, பராயணா, ஸோமா, ப்ருஹஸ்பதி,
புதா, அங்காரகா, இந்திரா, விவஸ்வான, தீபதாம்சு, சுசி, ெ
சனைசரா, பரமா, விஷ்ணு, ருத்திரா, ஸ்கந்தா, வைசிர
யமா, வைத்யுதா, ஜாடரா, அக்னி, ஐந்தனா, தேஜஸாம்பதி
தவஜா, வேதகாத்தா, வேதாங்கா, வேதவாஹனா, க
திரேதை, துவாபரம், கலி, ஸர்வாமராஸ்ரயா, கலா, கா
முஹூர்த்தம், பக்ஷம், மாஸம், ருது, ஸம்வத்ஸரகரா, அச
காலசக்ரா, விபாவஸு, புருஷா, சாஸ்வதா, யோகி, வ்யக்தாவ
ஸநாதனா, லோகாத்யக்ஷா, ஸுராத்யக்ஷா, விஸ்வகர்மா,
னுதா, வருணா, ஸாகரா, அம்சா, ஜீமூதா, ஜீவனா, அ
பூதாஸ்ரயா, பூதபதி, ஸர்வபூத நிஷேவிதா, மணி, ஸுவ
பூதாத்மா, காமதா, ஸர்வதோமுகா, ஸ்ரஷ்டா, ஸம்வா
வஹ்நி, ஸர்வஸ்யாதி, அலோலுபா, அனந்தா, கபிலா,
காமதா, ஸர்வதோமுகா, ஜயா, விசாலா, வரதா, ஸர்வதா
சிதா, மனம், ஸுபர்ணா, பூதாதி, சீக்ரகா, பிராணதாரகா
வந்தரி, தூமகேது, ஆதிதேவா, அதிதேஸஸுதா, துவாதச
அரவிந்தாக்ஷா, பிதா, மாதா, பிதாமஹா, ஸ்வர்க்கத்வாரா,
தவாரா, ஸ்வர்க்கத்வாரா, த்ரிவிஷ்டபா, தேவகாத்தா,
தாத்மா, விஸ்வாத்மா, விஸ்வதோமுகா, சராசராத்மா,
மாத்மா, [1]மைத்திரேயா, கருணாந்விதா என்பன துதிக்கத்தக
அதிக தேஜஸுள்ளவருமான ஸூரியருடைய இந்தப் புண
நூற்றெட்டு நாமங்கள் மகாத்மாவான இந்திரனால் சொல
டன இந்திரனிடமிருந்து நாரதர் அடைந்தார் பிறகு, தெ
அடைந்தார் தௌம்யரிடமிருந்து யுதிஷ்டிரரடைந்து எல்ல
பங்களையும் அடைந்தார் தேவகணங்கள், பிதுருக்கள், ய
இவர்களால் வணங்கப்பட்டவரும் அஸுரர்களாலும் ந
களாலும் வித்தர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் மேல
கத்திற்கும் அக்னிக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ளவருமான
நீரும் மனத்தில் தியானம் செய்யும் எவன் ஸூர்யோதயக
நன்கு மனத்தை அடக்கிக்கொண்டு இதனைப் படிப்பானோ
எப்பொழுதும் புத்திரன், ஸ்திரீ, தனம், ரத்தினக்குவியல் இ
அடைவான் எப்போதும் முற்பிறப்பை அறியும் தன்மை

[1] வேறு பாடம்

த்தையும் மேன்மையையும் அடைவான் எந்த
ரேஷ்டரான ஸ்வாயம்புவ இந்த ஸ்தோத்திர
மும் நல்ல மனமுள்ளவனுமாகித் தியானம் செய்து
வானே அவன் காட்டுத்தீபோன்ற துக்கஸா
து விடுபடுகிறான் மனத்தால் விரும்பப்பட்டபடி இ
டைவான் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சுத்தமுள்ள
ும் ஒருவரை விரும்பிக்கொண்டு தயானத்துடன்
டிப்பதனால் சூரியனும் அவனுக்கு அவ்விருப்பத்தை
ன அது கிடைப்பதரிதானாலும் அப்பொழுதே அ
ன புருஷனோ அல்லது, ஸ்திரீயோ, எப்பொழுது
தியச் செய்பவரும் அடிக்கடி கேட்பவரும் புத்திரனை
த்திரனை அடைவார், செல்வத்தை விரும்பினால் செல
வா, வித்தையை விரும்புகிறவர் வித்தையையும் அ
த யடைந்த ஸ்திரீயோ, அல்லது, புருஷனோ ஒவ
இரண்டுசந்தியிலும் படித்தால் அந்த ஆபத்திலிருந்
ா கட்டுண்டவன் கட்டிலிருந்து விடுபடுகிறான்
எப்பொழுதும் ஜயத்தை அடைவான் அதிகமான
அடைவான் எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும் விடுபடு
லோகத்தை அவன் அடைகிறான்

நான்காவது அத்யாயம்

கிர்மீரவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் வனஞ்சென்றபின் திருதராஷ்டிரன் விதுர
ஆலோசனை கேட்டதும், விதுரர் பாண்டவர்களை
அழைத்து ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபிக்கச் சொல்லி
யதும், திருதராஷ்டிரன் விதுரரை நிந்தித்த
தும், விதுரர் பாண்டவர்களிடம்
சென்றதும்.)

பிறகு, பாண்டவர்கள் காட்டையடைந்தவுடன், அ
ஞகவுடையவனும் அம்பிகையின் புத்திரனுமான திருதரா
, தாபத்தையடைந்து ஸுகமான ஆசனத்தில் உட்க

ானதும மேலானதுமான தாமததையும நீ அறிவாய குருவமசத
ில உதிததவாகளுககு நீ பொதுவானவனெனறுமெணணபபடட
ன விதுர! இவவிதம நடநதிருககையில, இபபொழுது எதுசெய
ததககது? இநதபபட்டணதது ஜனஙகள எவவிதம நமமை அனு
ரிபபாாகள? அநதப பாணடவாகளும நமமைவேருடன நாசம
சயயாமலும நானும அவாகளை நாசம செயய விருமபாமலும,
வாகளுககும எனககும நனமையானதைசசொலலு கூததாவே!
ாயோதனனுககு நனமையை விருமபினவனும பாவியுமான
குனியாலேயே தீஙகு செயயபபடடது அபபடிச செயயபபட
டது, எனககு விருபபமிலலாதது ஆகையால, அவவிதமே அஙகீ
ரிககபபடட அவவிஷயததில நீ பரிகாரம சொலலவேணடும
ாலததுககேறறவாறு வேறு எதை இனிமேல உசிதமாக நினைக
ுய? எநதத தாமவிஷயததில பாணடுபுததிராகள யாவரும
டடையடைநது கஷடபபடுகினறாாகளோ (அநதத) தாம விஷ
ததில உதவுமபடி இலலையே எனறு எனமனம வெடிககினறது'
னறு கேடடான

விதுரா சொலலுகிறா 'நரேநதிரரே! இநதத் தாமாதது
ரமஙகள தாமததைக காரணமாகவுடையவை இநத ராஜயததுக
நம தாமம மூலமெனறு சொலலுகினறாாகள அரசரே! உமது
கதிககேறறவாறு தாமததிலிருநதுகொணடு உமமுடைய எலலாப
ததிராகளையும குநதியின புததிராகளையும காபபாறறும அந
த [1]தாமமானது சகுனியை முககியமாயுடைய தீயசிநதையுடைய
ாகளால ஸபையில வஞசிககபபடடது உமது புததிரன சூதாட
டததிறகு அழைததுச சததியசநதனை குநதியின புததிரனைத
தாலவியடைவிததனன கௌரவரே! அரசரே! உமது புததி
ன பாவததிலிருநது விடுபடடு உலகததில நனகு நிலைபெறுமபடி
மமால கபடமா யுணடுபணணபபடட இநதத துவேஷ நிவிருத
தியின உபாயததை நான நனகு ஆலோசிககினறேன. அரசரே!
மமால கொடுககபபடடவறறை யெலலாம பாணடு புததிராகள
டையடடும 'அரசன தனனுடையதிலேயே சநதோஷிகக
வணடும், பிறா செலவததில் இசசை வைககககூடாது' என்பது
மலான தாமம இவவிதம செயயபபடடால உமமுடைய புகழ்
ழியாது ஞாதிகளுள கலக முணடாகாது. தாமம உணடாகா

[1] 'ஸவை தாம' எனபது மூலம, 'அநதத தாமரூபியான யுதிஷடிரா'
னபது பழையவுரை.

தைனபதிலலை நீா இதைச செயதால எலலாவறறிலும முககி
மான உமமுடைய இநதக காாயமானது பாணடவாகளுககு
சநதோஷமாகவும சகுனிககு அவமானமாகவுமாகும இ
விதம செயதால மிஞசின பாககியமே உமமுடைய புததிராகளிட
நிறகும அரசரே! இதைச சீககிரமாகச செயயும அரசரே
இதை இவவிதம செயயாமலிருபபீராலை குருவமசததாாகளுக
'அழிவுவருமெனபது நிசசயம கோபமகொணட பீமனே அாஜ
னனே பகைவாகளின படையில மிசசம வைககமாடடாாகள
எவாகளுள அஸதிரததில தோசசியுளளவனன அாஜுன
யுததம செயபவனே, எவாகளுககு லோகததில சிறநததா
காணடீவமெனற விலலானது (இருககினறதோ), எவாகளு
தோளவலிமையுளள பீமன யுததம செயபவனே, அவாக
உலகததில அடையததகாதது எனன இருககினறது? மூ
உமது புததிரன உதிததவுடன, 'குலததிறகுக கெடுதலான இ
தப புததிரனைவிடும' எனறு மேலான ஹிதமானது எனனு
உமககுச சொலலபபடடது அதனை நீா செயயவிலலை இபபொ
தும உமககு அநத ஹிதம உரைககபபடடது இவவிதம நீ
செயயீராயின பிறகு தாபததை அடைவீா இவவிதம பாண
வாகளுடன சோநது ஒனறுக அரசாடசிசெயய உமது புத
சநதோஷததுடன சமமதிபபானைலை உமககுத தாபமுண
காது (ராஜயததில) ஆசைவைததுச சமமதியாவிடடில (வே
சகாயஙகளால அனுகூலனலலாத புததிரனை அடககிப பாண
புததிரனை ஆதிபததியததில நிலைநிறுததும புததிமானே! ராஜே
திரரே! ராஜஸிமமமே! அரசாகளுடனும உறவினாகூடடங்களு
னும புததிரனுடனும உமககு நாசம நிசசயம பதினைகாவ
வருஷததிலேயே குலததின நாசததை அடைவீா நரேநதிரரே
ஆகையால, தாமம செயபவாகளுள சிறநத தாமபுததிரனை அ
சாடசியில நிலைநிறுததும சிறிதும ஆசையறற அஜாதசததுரு
இநதப பூமியைத தாமமாக ஆளடடும அரசரே! பிறகு, எல
அரசாகளும வைஙயாகளபோல உடனே நமமுடன சினேக
செயது கொளளடடும அரசரே! துரியோதனன, சகுனி, காண
இவாகள பாணடு புததிராகளை பரீதியுடன அனுஸரிககடடும து
சாஸனன நடுசசபையில துருபதனபுததிரியையும பீமனையு
வேணடிககொளளடடும நீரும யுதிஷடிரனைச சமாதானம செ
யும அவனைப பூஜிதது ராஜயததில நிலைநிறுததும, அரசரே

நீா கேட்டதறகு யான வேறு எதைச சொலவேன? இதனைச செயது கிருதகிருதயராவீா' எனறுா

திருதராஷடிரன, 'ஓ! விதுரனே! இநதச சபையில பாணட வாகளையும எனனையும குறிதது உனனுல சொலலபபட்டதும அவாகளுககு இதமும எனனைச சாாநதவாகளுககு விரோதமு மான இநத வாாததை முழுமையையும என மனம அஙகீகரிகக விலலை நீ பாணடவாகளுககு அனுகூலமாகப பேசியதால நீ அவாகளைச சாாநதவனெனறு இபபொழுது நிசசயிததேன, எனககு ஹிதனலலனெனறும எணணுகிறேன பாணடவாகளுக காகப புததிரனை எவ்விதம விடடுவிடுவேன? அவாகளும என புததிராகளே எனபதில ஸநதேகமிலலை துரியோதனனே என தேகததிலிருநது உணடானவன பொது நிலைமையை எதிா பாாககும எவனதான, 'பிறனுககாக உன தேகததை விடு' எனறு சொலலுவான? விதுரனே! நீ எனனைககுறிதது எலலாவறறை யும கபடமாகச சொலலுகிறுய உன விஷயததில நான அதிக கோபததை அடைகிறேன நீ இஷடமபோலப போகலாம, அல லது, இருககலாம கெடட நடையுளள ஸதிரீயானவள மிகக நல வாாததை சொலலபபடடாலும (நாயகனை) விடடுவிடுகிறுள' எனறுன அரசரே! திருதராஷடிரனு இவவளவையும சொலலி விரைவில எழுநது நடுவீடடினுள அடைநதான பிறகு, விதுரா, இநதககுலம இராது' எனறு சொலலிககொணடு, பாாததாகள இருககிற இடததிறகு விரைவாகச சென்றுா

ஐநதாவது அதயாயம்

கிாமீரவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் காம்யகவனத்தில பாண்டவர்களிடம் வந்ததும், அவர் தம் வரவின் காரணத்தை அவர்களுக்குக் கூறியதும்.)

பரதஶ்ரேஷடாகளான பாணடவாகளோ உடனவநதவாக ளோடு வனவாஸததை உததேசிததுக கஙகைக கரையிலிருநது குருக்ஷேததிரததைக குறிததுச சென்றுாகள அவாகள ஸரஸ வதியையும திருஷதவதியையும யமுனையையும அடைநது காடடின வழியே எபபொழுதும மேறறிசையிலேயே சென்றுாகள பிறகு, ஸரஸவதிககரையில ஸமமாயுளளதும ஜலமிலலாததுமான காயநத

தரைவெளியில முனிஜனஙகளுககுப பிரியமான காமயகமெனனும
வனததைக கணடாாகள பாரதரே! அவவீராகள முனிவாகளால
பினதொடரபபடடும அவாகளால தேறுதல சொலலபபடடும
அனேக மிருகஙகளும பறவைகளுமுளள அவவனததில வஸித
தாாகள பிறகு, விதுரரோ எபபொழுதும பாணடவாகளைப
பாாபபதில ஆசைகொணடு ஒரேரததுடன வளமுளள காமயக
மெனனும வனததைககுறிததுச செனறா பிறகு, வேகமான
குதிரைகளால (இழுககபபடட) தேரினால சுமககபபடட விதுரா
காமயகமெனனும அவவனததை அடைநது, திரௌபதி, பிராப
மணாகள, தமபிமாாகள இவாகளுடன பரிசுததமான இடத
தில உடகாாநதிருககும தாமாதமாவான (அவரைப) பாாததாா
பிறகு, ஸதயஸநதரான அநத அரசா வேகமாகத தூரததில வரும
விதுரரைப பாாததாா பிறகு, சகோதரனான பீமஸேனனைப
பாாதது, 'விதுரா நமமிடமவநது எனன சொலலபபோகிறரோ!
இவா சகுனியின வாாததையைக கேடடுச சூதாடுவதறகுக கூப
பிட வராமலிருபபாரா? (சூதாடடததில) தோறத அறபனை
(சகுனி) திருமபவும சூதாடடததில நமது ஆயுதஙகளையும ஜயிககப
போகினறனே? பீமஸேன! ஒருவரால யுதததிறகு அழைககப
படடால யான திருமபுவதறகுச சகதனலலேன காணடீவம நம
மிடம நிலைபபது 1 ஸநதேகமாகிவிடடால நமககு ராஜயம கிடைப
பதும எபபடியும ஸநதேகமே ஆகும்' எனறா

ஓ! அரசரே! பிறகு, எலலாப பாணடவாகளும (ஆசனததி
லிருநது) எழுநது விதுரரை வரவேறறாகள அவாகளால பூஜிக்
கபபடட அநத விதுரரும அநதப பாணடுபுததிராகளை அவரவா
களுககுத தககபடி மரியாதை செயதாா பிறகு, அநத நரஷரேஷ
டாகள ஸரம பரிகாரம செயதுகொணட விதுரரை நோககி வநத
தறகுக காரணததைக கேடடாாகள அவரும அமபிகாபுததிர
னை திருதராஷடிரனிடததில நடநதபடி அவாகளுககு விரிவாகச்
சொலலலானா 'அஜாத சததுருவே! திருதராஷடிரா (அவரால்)
ரக்ஷிககபபடுகினற எனனை அழைதது மரியாதைசெயது,'இவவிதப
நடநத விஷயததில பொதுநிலையை அடைநது அவாகளுககுப
எனககும ஹிததததைச சொலலு' எனறு சொனனா கௌ
ரவாகளுககும திருதராஷடிராருககும தககதும நனமையான

1 'ஸமசயிதே' எனபது மூலம, 'பநதயம வைககபபடடால்' என
பது பழையவுரை.

தம அனுகூலமானதுமான வாாததை எனனல சொலலபபட
-து அநத நனமையை அவாமனம ஏறறுககொளளவிலலை
அதைவிட மறறொனறையும நான யோகயமாக நினைககவிலலை
பாணடு புததிரரகளே! எனனல மேலான ஹிதம சொலலபபட
-து எனனுடைய அநத (நனமையையும) அமபிகாபுததிரா
கேடகவிலலை வியாதியை அடைநதவனுககுப பததியமான
மருநது ருசிககாததுபோல இவருககுச சொலலபபடும அநத
வாாததை ருசிககவிலலை அஜாதசததருவே! பஹோதரியனவீட
டில மிகக தோஷமுளள ஸதிரீயானவள எவவிதம நலல காரியத
தில [1] சோககபபடமாட்டாளோ அவவிதம திருதராஷடிரா நல
வழியில திருபபபபடக கூடியவராயிலலை அறபதுவயதான பதி
யானவன இளமபருவமுளள ஸதிரீககு ருசியாததுபோலத திருத
ராஷடிரருககு (என வாாததை) ருசிககவிலலை இது நிசசயம
அரசனே! கௌரவாகளுககு நாசமானது நிசசயம திருதராஷ
டிரா க்ஷேமததை [2] ஆலோசியாா தாமரை இலையில விடபபட்ட
ஜலம போல இவரிடததில சொலலபபட்ட ஹிதமும [3] தஙகாது
பிறகு, திருதராஷடிரா சினஙகொணடு, 'எவவிடததில உனககு
சிரததையோ அஙகே போயவிடு, நான இபபூமியையோ பட்ட
ணததையோ ஆளுவதறகு உனனை ஸகாயமாகத திருமபவும விரும
பன' எனறு எனனைப பாாததுச சொனனா நரேநதிரனே!
திருதராஷடிர ராஜரால விடபபட்ட அபபடிபபட்ட நான உனககு
உபதேசிகக வநதேன ஸபையில எது எனனல சொலலப
பட்டதோ அது முழுமையையும, திருமபவும எதைச சொலலப
போகினறேனே அஃதனைததையும, உறுதிபபடுததிககொளளு
கைவாகளால கடுமையான துனபஙகளுடன சோககபபட்ட
வன சிறுநெருபபை விருததிபணணுகிறவன போலப பொறு
மையை அடைநது காலததை எதிாபாாககிறானே புததிமானன
அவன ஒருவனுககவே பூமியை அனுபவிககினறான எவனுடைய தன
மானது துணைவாகளுககுப பொதுவானதோ அவனுடைய துணை
வாகள அவனுடைய துககததில பாகததை அடைவாாகள துணை
வாகளைச சோபபதில இது தகக உபாயம துணைவாகள கிடைத
தால பூமி கிடைககும எனகிறாாகள பாணடவாகளே! உபயோக

---

[1] வேறுபாடம [2] 'ந பசைதி' எனபது மூலம, 'ந பராம்ருசதி
எனபது பழையவுரை, அதறகு, 'ஆலோசிககவிலலை' எனபது பொருள
[3] திஷடேத' எனபது மூலம

மறற வாாததையலலாத ஸதயமே சிறநதது ஒரே விதமான
உணவைத துணைவாகளுடன சோநது உணணவேணடும தான
துணைவாகளுககு முன முதனமை வகிபபதிலிருநது தவறககூடாது
இவவிதச செயகையுளளவன விருததியை அடைகினருன' எனருா
யுதிஷடிரா,'எவவிதம சொலலுகினறீாகளோ அவவிதமே மேலான
புததியை அடைநது தவறுதலிலலாமலசெயகினறேன தேசகாலங
களுககு ஏறறவாறு மறறும எது உணடோ அதனைச சொலல
வேணடும, அது முழுதையும செயகினறேன' எனருா

ஆருவது அதயாயம

கிரமீரவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் பிரிவால் வருந்திய திருதராஷ்டிரன் அவரை அழைத்துவர
ஸஞ்சயனை அனுப்பியதும், ஸஞ்சயனுலழைக்கப்பட்ட
விதுரர் திருதராஷ்டிரனிடம் வந்ததும்)

அரசரே! விதுராரினவா பாணடவாகளிருநத ஆசரமததை
அடைநதவுடன, மிகக புததிமானன திருதராஷடிரன மனககவலை
யுறறுத தாபததை அடைநதான ஸநதியிலும சணடையிலும
(நீதியை யறிநதிருபபதால) ஏறபடட விதுரருடைய திறமையையும
வருஙகாலததில பாணடவாகளுககுணடாகும மேலான பெருமை
யையும நினைததுககொணடு மிகவும தாபததை அடைநதான
அவன ஸபையின வாயிலில வநது விதுராரின [1] நினைவால மயககங
கொணடு ராஜசரேஷடாகளுககு எதிரில பிரஜ்ஞையறறுப பூமியில
விழுநதான அவவரசன சிலநேரததில பரஜ்ஞை அடைநது தரையி
லிருநது எழுநது சமீபததிலிருககும ஸஞசயனை நோககி வாாததை
சொனனன 'என தமபியானவன உபகாரததை எதிாபாராத
நனமை செயபவன, நேரிலவநத வேறு தாமம போனறவன
அவனை நினைதது இபபொழுது என மனமானது மிகவும வெடி
கிறதுபோலிருககினறது தாமததை யறிநதவனும என பிராதா
மான அவனைச சீககிரம அழைததுவா' எனருன இவவித
சொலலி அவவரசன தீனமாக அழுதான அரசன பசசாததாப
தால வாடடபபடடவனகி, விதுரரை நினைததுககொண
மோகததையடைநது, பிராதாவினிடததில சிநேகததால ஸ

---

1 'ஸமாா' எனபது மூலம், 'பகை' எனபது பழையவுரை.

ஸ்னை நோககிப பினவரும வாககியததைச சொனனான 'ஸஞ
யனே! போ பாவியான எனனால சினங்கொணடு தூரததப
பட்ட என பராதாவான விதுரன ஜீவிததிருககிறானா எனறு
தெரிநதுகொள மிகவும கறறறிநதவனும அளவறற புததியுள்ள
வனுமான என பிராதாவினால எனககு மிகச சிறிதான ஓா அப
பிரியமும முனபுசெயயபபடடதிலலை அறிவிற சிறநத ஸஞசயனே!
மேலான புததியுளள அவன எனனிடமிருநது அபரியததை
அடைநது எவவிதம உயிரை விடாமலிருபபன? போ, அவனை
அழைததுவா' எனறான அபபொழுது ஸஞசயன அவவரச
னுடைய அநத வாாததையைக கேடடு அவனைக கொணடாடி,
அபபடியே' எனறு சொலலிக காமயக வனததைக குறிதது வேக
மாகப புறபபடடான பிறகு, அவன எஙகுப பாணடவாகள
இருககினறாாகளோ) அநத வனததை விரைவில அடைநது, மான
தோலை உடுததுககொணடிருககும யுதிஷடிரரைப பாாததான ஆயி
ரக கணககான பிராமமணாகளுடனும விதுரருடனும உடகாாந
திருபபவரும தமபிகளால நானகு பககததிலும காககபபடட
வரும தேவதைகளுடனகூடிய இநதிரன போனறவருமான யுதிஷ
டிரரை ஸஞசயன சமீபததில சென்று வணஙகினான பீமனும அா
ஜுனனும இரடடையாகளும (அபபொழுது) அவனால செயயப
பட்ட மரியாதையைப பெறறுககொணடாாகள அரசராலக்ஷேமம
விசாரிககபபடடவனும ஸுகமாகஉடகாாநதவனுமான ஸஞசயன,
தானவரவின காரணததைப பினவருமாறு சொலலத தொடங
கினான 'ஓ! விதுரரே! அமபிகாபுததிரரான திருதராஷடிர ராஜா
உமமை நினைககினறாா நீா சீககிரம சென்று அவரைப பாரும அரச
ரைப பிழைபபியும ஸாதுககளுள சிறநதவரே! குருவமசததிலுதித
தவாகளும ஆணமையிற சிறநதவாகளுமான பாணடவாகளிடம
விடைபெறறுககொணடு ஸிமமமான திருதராஷடிரருடைய கட
டளைபபடி போகவேணடும' எனறான

இவவிதம சொலலககேடடவரும புததிமானும உறவினாகளி
டததில அனபுளளவருமான விதுரா யுதிஷடிரரின அனுமதியின
மேல திருமபவும ஹஸதினபுரததை அடைநதாா மிகக சகதிபொ
ருநதியவனும அமபிகா புததிரனுமான திருதராஷடிரன அவரைக
குறிதது, 'தாமஸததை அறிநதவனே! தோஷமிலலாதவனே! தெய
வசசெயலால வநது சோநதாய, தெயவச செயலால எனனை நினைக
கினறாய பரதசரேஷடனே! நான இபபொழுது உனனிமிததம

இரவுமபகலும தூககமிலலாததால எனதேகததைச சோபையற
தாகப பாாககிறேன' என்ருன அவன விதுரரை மடியில வைத
துககொணடு தலேயிலமோநது, 'குறறமறறவனே! என்னுல சொ
லபபடடதைப பொறுததுககொளளவேணடும' என்று சொன
ஞன விதுரா, 'அரசரே! என்னுல பொறுததுககொளளவேபப
டது எனககு நீா மேலானகுரு அவவிதமே நான உமமை
பாாபபதறகாகவே சீககிரம வநதேன நரஶரேஷடரே! தாப
சிநதனேயுளள மனிதாகள கஷடபபடுகிறவாகளிடம தயையுளளவ
களாக இருககினருாகளலலவா? அரசரே! இநத விஷயததில
ஆலோசனே வேணடாம எனககு இநதப பாணடுபுததிராகள
எவவிதமோ, அவவிதமே உமது புததிராகளும இபபொழுது கஷ
டததை அடைநதாாகளென்று என்னுடைய புததியானது அவ
களேக குறிததுச செலலுகிறது' என்ருா மிகக காநதியுளளவ
களும பிராதாககளுமான விதுரரும திருதராஷடிரரும இவ
வாறு ஒருவருககொருவா ஸமாதானம செயதுகொணடு மிகுந
ஸநதோஷததை அடைநதாாகள

ஏழாவது அத்யாயம்

கிாமீரவதபாாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திரும்பிவரக்கண்ட துரியோதனன் வருந்திக் கர்ணன
முதலியோருடன் ஆலோசித்துப் பாண்டவர்களைக்
கொல்லப் புறப்பட்டதும், வியாஸர்
வந்து தடுத்ததும்.)

கெடட புததியுளளவனும திருதராஷடிரபுததிரனுமான
துாயோதனன விதுரா வநததாகவும, திருதராஷடிரனுல ஸமாத
னம செயயபபடடதாகவும கேடடு மிகக மனவருததமடைநதான
அவவரசன சகுனியையும காண துசசாஸனாகளேயும வருவிதத
அறியாமையாலுணடான மயககததையடைநது வாாததை சொல
லானுன 'பாணடவாகளுககு ஸுஹருததும நனமையில பறறுள
வரும விதவானும திருதராஷடிரருககுப பிடிதத மநதிரியுமா
இநத விதுரா திருமபி வநதுவிடடாா விதுரா பாணடவாகளே வ
விககும விஷயததில இவருடைய புததியைத திருமபவும வச
படுததிககொளவதறகுள எனககு நனமையானதை ஆலோசனே

சயயுஙகள பிறகு, எவவிதமாவது திருமபவும இஙகு வநத பாண வாகளை நான பாாபபேனுகில, ஒன்றையும வேணடாதவனும யிரறறவனுமாகி நாசமடைவேன விஷம குடிததலேயோ தூக படோடுக கொளளுதலேயோ சஸதிரம பிரயோகிததுககொளளு லேயோ தீயில குதிபபதையோ செயவேன திருமபவும ஐஸவரி ததை யடைநத அவாகளைப பாாகக இஙகு விருமபேனனறே ?" னறுன

சகுனி,'ஓ! அரசனே! என அறியாமையை அடைநதாய? அவா ள பிரதிஜஞைசெயதுகொணடு போனுாகள (அவாகள திருமபி ரமாடடாாகள) இது இவவிதமாகாது பரதஸரேஷடனே! லலாப பாணடவாகளும ஸதயததில இருபபவாகளாதலால உன தாவின வாாததையை ஒருபொழுதும அஙகீகரிககமாடடாாகள லலது, அவாகள யாவரும அஙகீகரிததாலும பிரதிஜஞையைத ளளித திருமபவும படடணததையடைநதாலும நமமுள (அப டி வநதது தககதா தகாததா எனனும) ஆலோசனை வரும எல ாரும அரசரின இஷடததை அனுஸரிததவாகளும நனகு மறைக பபடடவாகளும பாணடவாகளின இடைவெளியை வெகுவாகப ாாபபவாகளுமாகி மததியஸதாகளாயிருபபோம' எனறுன

துசசாஸனன, 'மஹா புததிமானான அமமானே! இது நீ எவ ிதம சொலலுகினறையோ அவவிதமே எபபொழுதும நீ பேசும பாது உனபுததி எனககு மிகவும பிடிககினறது' எனறுன கா ானன, 'ஓ துரியோதனராஜனே! எலலாரும உனனிஷடததை திாபாாககினறேம நாமெலலோரும ஒரேபுததியாயிருபபதையும ாணகினறேன அநததீராகள பிரதிஜஞைசெயத காலங கழிதத லச செயயாமல வரமாடடாாகள மோகததால வநதால திருமப ும அவாகளைச சூதினுல ஜயிததுவிடு' எனறுன

அபபொழுது, இவவிதம காணன சொலலியதைககேடட அந த துரியோதனராஜன, மனததில அதிக ஸநதோஷமிலலாதவ ுகிச சீககிரம முகததைத திருபபிககொணடான பிறகு, காணன துரியோதனன அபிபபிராயததை) அறிநது அழகிய கணகளைக காபததால பரககவிழிததுத தானே தன உடமபை நிமிாததுக காணடு மிகவும கோபஙகொணடவனுகித துசசாஸனனையும அந ச சகுனியையும (பாாததுச) சொலலத தொடஙகினன 'ஓ! அரசாகளே! எனது இஷடம எதுவோ அதைத தெரிநதுகொள ஙகள எலலாரும வேநதனுககு விருபபததைச செயவோம,

(அரசரான திருதராஷ்டிரரினகட்டளைபபடி நடககவேணடியவரா
லால) நாம எனனசெயவோம ? சோமபலினறி எலலாருமஇ
னுடைய பிரியததிலிருககச் சகதியறறவாகளா யிருககிறோம நா
ஒனறுசோநது சஸதிரஙகளை எடுததுககொணடும கவசம பூண
கொணடும ரததிலேறிககொணடும, வனவாஸம செயயும பாண
வாகளைக கொலலச செலவோம அவாகள யாவரும அறிய
படாதகதியை அடைநது நாசததை அடைநதவுடன, திருதரா
டிர புததிராகளும அவவாறே நாமும கலகமறறவாகளாவோ
(அவாகள) கஷடததை அடைநதவாகளும சோகததில முழுகி
வாகளும சினேகிதரறறவாகளுமாயிருககையிலேயே செலவோம
தாமதம வேணடாம' எனறான அபபொழுது, கா(ணனது அ
வாாததையைக கேட்டு யாவரும மனததில களிபபடைநது அவ
அடிககடி புகழநதுகொணடு சொனனாாகள இவவிதம சொல
யாவரும தனிததனி ரதஙகளுடன யுததஸனனததாகளாகி ஒன
சோநது பாணடவாகளைககொலல நிசசயமசெயதுகொணடு புற
படடாாகள

சுததமனமுளளவரும பிரபுவுமான வியாஸா அவாகள கி
பினதாகத திவயதிருஷடியால அறிநது (அஙகு) வநதாா மகி
யுளளவரும உலகததில பூஜிககபபடடவருமான அவா, அவாக
யாவரையும தடுதது, பிறகு, உடகாாநதிருககும திருதராஷ
னிடம வேகமாயவநது சொலலலுறறாா

எட்டாவது அதயாயம்.

கிாமீரவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர், பாண்டவரைப் பகைத்தலால் தீமை விளையுமென்
பதையும் அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துகொள்ள
வேண்டு மென்பதையும் திருதராஷ்டிர
னுக்குச் சொல்லியது)

வியாஸா, 'மஹா புததிமானான திருதராஷடிரனே ! எ
வாாததையை அறி குருவமசததிலுதிதத எலலாருககும மேலா
ஹிதததை உனனை நோககிச சொலலுகிறேன தோளவலின
யுளளவனே ! துரியோதனன முதலியோாகளால கபடமாய ஜ
கபபடடு யாதுகாரணமபறறிப பாணடவாகள வனம சென

ளோ அது எனககுப பிரியமிலலை பாரதனே! அவாகள, கஷடங களை நினைததுககொணடு, பதினமூனறுவது வருஷம நிறைநத டன, கோபததையடைநது, கௌரவாகளிடததில விஷம ான்ற பாணததை விடபபோகினறாாகள ஆகையால, மிகக நதபுததியுளளவனும பாவததில மனமுளளவனுமான இநத னது புததிரன எபபொழுதும மிகக கோபஙகொணடு ராஜயத றகாகப பாணடவாகளை ஏன கொலல விருமபுகினறான? இநத டன நனகு தடுககபபடவேணடும உனனுடைய புததிரன மாதானததை அடையடடும காடடிலிருககும அவாகளைக கொலலவிருமபினால இவன உயிரை இழபபான புததிமானான துரனும பீஷமரும நாமும கிருபரும துரோணரும எவவிதம சொலலுகினறோமோ அவவிதம நனகு செயயபபடவேணடும அரசனே! மிகக அறிவுளளவனே! தன ஜனஙகளோடு சணடை செயவது நிநதிககபபடுகிறதலலவா? அதாமததையும அகீாததி யையும கொடுககும காரியததைசசெயயாதே பாரத! அரசனே! பாணடவாகளவிஷயததில இவனுடைய விசாரபூாவமான புததி யானது உபேககஷிககபபடடால பெரிய தீஙகைச செயயும் அர சனே! அலலது, மிகக மநதபுததியுளள இநத உனது புததிரன ஒருவனாகவே, சகாயமிலலாதவனாகக காடடையடைநது பாணட வாகளுடன சேரடடும ஆணமைமயிற சிறநதவனே! பிறகு, உனது புததிரனுககுப பாணடவாகளுடன சோககையாலுணடான சினே கம நேருமானால நீ காாயஸிததி பெறறவனாவாய ஆனாலும், இது இவவிதம நேராது மஹாராஜனே! ஒருவனுககு எநதககுணம டன பிறககினறதோ அது உயிருடனிருககிறவரையில விலகாது எனறு கேடகபபடுகினறது பீஷமரும நீயும விதுரனும துரோண ரும எபபடி நினைககிறீாகள? இவவிஷயததில எது சிறநததோ அது) முதலில செயயததககது, (இலலாவிடில) கருதிய பயன கைகூடாது' எனறா

ஒனபதாவது அதயாயம்

கிர்மீரவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் மக்களிடத்தன்பு விடற்கரிதென்பதற்கு உதாரண
மாகக் காமதேனுவின் கதையைக் கூறித் துரியோ
தனுக்கியர் உயிர்வாழ்தல் பாண்டவர்களின்
ஸமாதானத்தைப் பொறுத்துள்ள
தென்றது)

திருதராஷடிரன, 'பூஜயரான முனிவரே ! நானும இநத
சூதாட்டததில நடநததைச சமமதிககவிலலை ஆகையால, தெ
வததால இழுததது அதறகு அனுமதிககுமபடி செயவிககபபடடே
னெனறு எணணுகினறேன இநதச சூதைப பீஷமா விருமப
விலலை, துரோணருமவிருமபவிலலை விதுரனும விருமபவிலலை
காநதாரியாலும இசசிககபபடவிலலை அறியாமையால செயய
படடது விரதஙகளைசசெயத பகவானே ! துரியோதனனை அ
வறறவ னெனறு அறிநதிருநதும புததிரசினேகததால விடுவத
குச சகதியறறவனாயிருககினறேன' எனறான வியாஸா, 'விசித்தி
வீரயன புததிரனான அரசனே ! நீ சொலவது உணமையே [1] பு
திரனை மேலெனறும புததிரனைககாடடிலும மேலிலலையெனறு
நனகு அறிவோம பரிபூரணமான ஆததஙகளோடகூடினதா
லும மறறதைப புததிரனைககாடடிலும மேலாக நினைககவிலலை
யெனறு இநதிரனும காமதேனுவால கணணீர விடடுககொண
போதிககபபடடான ஜனஙகளின பதியே ! இவவிஷயததில இ
திரனுககும காமதேனுவுககும நடநத ஸமவாதரூபமானதும சிற
ததுமான பெரிய கதையை உனககுச சொலலுகினறேன

அரசனே! முறகாலததில கோககளுககு மாதாவும ஸவாககத
திலுளளதுமான காமதேனு அழுதது இநதிரன அதைப பாரத
இரககமுறறான அவன, 'சுபமானவளே ! என இவவிதம அ

1 இநத வாகயததில 'பரம' எனனுஞசொல இரணடுமுறைவருகிறத
முதலிலுளளதறகு 'வேறு, அலலது, பகைவன' எனறு பொருளகொணடு
'புததரனே பகைவனெனபதை நனகுஅறிவோம அதாவது, கெடடபுதர
யிருநதால அவனே பகையாகிறான' எனறும, இரணடாவதறகு, 'நலலபுத
ரனாயிருநதால அதைககாடடிலும சிறநதபொருள இலலை' எனறு
பழையஉரை கூறுகிறது

கிருய? தேவதைகளுககும மனிதாகளுககும கோககளுககும கேூமமா? நீ இபபடி அழுகிறது அலப நிமிததமாக இராது' எனறுன ஸுரபி, 'தேவராஜனே! உஙகளுககுக கஷடமொன றும காணபபடவிலலை நானே புததிரனைககுறிததுத துககிக கிறேன இநதிரனே! அதனல அழுகினறேன ஸுராதிபனே! பலமறறதும தாறறுககோலால குததபபடுகினறதும கலபபை பால பீடிககபபடடதும 'ஆகாரததில) ஆசையுளளதும கஷடப படுகினறதும துனபுறுததபபடுகினறதுமான இநத என சினனப புததிரனைப பார ஸுராதிபனே! தேவேநதிரனே! ஹிம் ஸிககபபடுகினறதும மிகக தளாசசியை அடைநததுமான இதைப பாாதது இரககமுளளவளாயினேன என மனமும மிகவும நடுஙகுகினறது அவைகளில பலததுடனகூடின ஒனறு அதிக பாரததைச சுமககினறது மறறெனறு பலமும பராணனும குறைநததும இளைததததும நரமபுகளடாநததுமாகக கஷடததுடன பாரததைச சுமககினறது அதைக குறிததுத துககிககினறேன இநதிரனே! அடிககபபடுகினறதும தாறறுல அடிககடி குததபபடு கினறதுமாகி அநதப பாரததைச சுமககச சகதியறறிருககினறது ஓ! இநதிரனே! பார ஆனதுபறறி யான அதன சோகததால பீடிககபபடடவளும மிகவும துககததையடைநதவளுமகணகளினல நீரைபபெருககுபவளும இரககமுளளவளுமாகி அழுகினறேன' என றது இநதிரன, 'அழகானவளே! உன ஆயிரம புததிராகள கஷ டபபடுததபபடுமபோது இஙகு ஒரு புததிரன கஷடபபடுததபபடு கிறதெனறு ஏன இரஙகுகிருய?'' எனறுன காமதேனு, 'ஆயிரக கணககான எலலாப புததிராகளும எனககுச சமமே இநதிரனே! ஆனல, கஷடபபடும புததிரனவிஷயததில அதிக இரககம (உணடா கினறது)' எனறது கௌரவனே! (அபபொழுது) இநதிரன சுரபி யின அநத வாாததையைக கேடடு மிகவும ஆசசரியததையடைநது உயிரைககாடடிலும புததிரனை மேலாக நினைததான பூஜயனுன இநதிரன கிருஷிசெயகினறவனுககு இடையூறறை விளைவிகக வேணடிச சீககிரம அவவிடததில அதிக ஜலததைப பெயதான அரசனே! ஆகையால, சுரபி எவவிதம சொலலிறறே அவவிதம உனககு எலலாப புததிராகளிடததிலும கிருபை பொதுவாயும, கஷடபபடுகிறவாகளிடம அதிகமாயும இருககவேணடும புததி ரனே! எனககுப பாணடு எவவிதம புததிரனே அவவிதமே நீயும இருககிருய மஹா புததிமானுன விதுரனும (அவவிதமே) நான

இதனைச் சிநேகத்தால் சொன்னேன். பாரதனே! வெகுகாலமாக உனக்கு நூற்றொரு பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர். பாண்டுவுக்கு ஐந்து பேர்களே காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களும் கபடமில்லாதவர்கள், மிகவும் துக்கமடைந்திருக்கிறார்கள். 'எவ்விதம் ஜீவிப்பார்கள்? எவ்விதம் விருத்தியடைவார்கள்?' என்று கஷ்டப்படும் பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் என்மனம் மிக்க தாபத்தை அடைகின்றது. பாரதனே! இங்குக் கௌரவர்கள் ஜீவிக்க விருப்புவையானால் உன்னுடைய புத்திரனான துர்யோதனன் பாண்டவர்களுடன் ஸமாதானத்தை அடையவேண்டும்' என்றார்.

பத்தாவது அத்யாயம்

கிர்மீரவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரனுல் வேண்டப்பட்ட வியாஸர், மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்கு உபதேசிப்பரென்று சொல்லிச் சென்றதும், துரியோதனன் மைத்ரேயர் சொல்லை அனுதாணை செய்து தொடையைத் தட்டியதும், மைத்ரேயர் அவனைச் சபித்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'அறிவிற் சிறந்த முனிவரே! என்னை நோக்கிச் சொல்லிய இது இவ்விதமுள்ளதே. நானும் அறிகிறேன். இந்த எல்லா அரசர்களும் அறிகிறார்கள். ஓ! முனிவரே! நீங்கள் எதைக் கௌரவர்களுக்கு நன்மையாகவும் நன்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுவதாகவும் நினைக்கிறீர்களோ அதையே விதுரனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள். நான் அனுக்கிரகிக்கத் தகுந்தவனானாலும் குருவம்சத்தினுதித்தவர்களிடத்தில் உங்களுக்குத் தயையிருக்குமானாலும் கெட்ட எண்ணமுள்ள என் புத்திரனான துர்யோதனனைக் குறித்து உபதேசிக்கக் கடவீர்' என்றான். வியாஸர், 'அரசனே! பூஜ்யரான இந்த மைத்ரேய ரிஷியானவர் பிராதாக்களான பாண்டவர்களைப் பார்த்துவிட்டு நம்மைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இங்கேயே வருகின்றார். அரசனே! இந்தப் பெரிய ரிஷியானவர் இந்தக் குலத்தின் ஸமாதானத்திற்காக உனது புத்திரனான துர்யோதனனுக்கு நியாயம் தவறாது உபதேசிப்பார். கௌரவனே! இவர் எதைச் சொல்லுவாரோ அது சந்தேகமின்றிச் செய்யத்தக்கது. காரியத்தைச் செய்யாவிடில் கோபத்

டன உனது புததிரனைச சபிபபார' எனறூா இவவிதம சொலலி
ிட்டு வியாஸா சென்றனா மைததிரேயா காணபபடடாா
அவரைப புததிரனுடன கூடின அரசன மாியாதையுடன வரவேற
ன ஆசகிய முதலிய எலலாககாாியஙகளையும செயது களை
ாறின முனிஸரேஷடரைப பாாதது, அமபிகா புததிரனை திருத
ாஷடிர ராஜன வணககததுடன சொலலலானன 'ஓ! பகவானே!
மககு நலவரவா? வீராகளும பராதாககளுமான ஐநது பாணட
ாகளும குருஜாஙகலததில ஸௌககியமாயிருககினறூாகளா? பரத
ரேஷடாகள பிரதிஜஞைபபடி இருகக விருமபுகினறூாகளா?
களரவாகளின ஸஹோதர ஸநேகமானது குறைவறறதாக இருக
மா?' எனறூன

மைததிரேயா, 'தீாததயாததிரைக்காக ஸஞசாிததுககொணடு
ருஜாஙகலததை அடைநதேன காமயக வனததில தற
சயலாக்த தாமபுததிரரைப பாாததேன பிரபுவே! ஜடை
யயும மான தோலையும தாிததுககொணடவரும தபோ வனத
ல வஸிபபவரும சிறநதகுணமுளளவருமான அவரைப பாாப
தறகாக முனிவாகள வநதாாகள மஹாராஜரே! அவவிடததில
மது புததிராகளுககுச சணடைககுக காரணமானதும சூதாட்ட
ருவமாக வநததும மஹா பயஙகரமுமான அநியாயததையும
கடடேன பிரபுவே! அதனல களரவாகளின நனமைககாக
ன உமமை வநதடைநதேன உமமிடம சிநேகமும பிரீதியும
எனககு எபபொழுதும அதிகமனறூே? அரசரே! உமது புததிரா
ள எவவிதமேனும ஒருவருககொருவா விரோதபபடுகினறூாக
ளனபதாகிய இது, நீரும பீஷமரும உயிருடனிருககுமபோது,
யாககியமனறு, அரசரே! நீா களததில தாமணிககபபிறறின நடு
ளைபோனறவா தணடிககவும அனுககிரகிககவும தககவா வரப
பாகிற பயஙகரமான அநியாயததை என உபேக்ஷிககிறீா? ஓ! குரு
்தனரே! திருடாகளின நடைபோல ஸபையில நடநத நடையால
ஷிககூடடததில விளஙகுகிறீரிலலை' எனறூா பூஜயரான மைத
ரேய ாிஷியானவா, அஙகிருநது திருமபி, பொறுமைகொணட
ாியோதன ராஜனை நோககி, இனிய சொலலால சொலல ஆரம
ததாா 'பெரிய தோளுளளவனும பேசுபவாகளுள சிறநதவனும
பருஞசெலவமுளளவனுமான துாியோதனு! உனககு நனமை
ன வாாததையைச சொலலுகிறேன அதனை எனனிடமிருநது
கள நரஸரேஷடனை ராஜனே! பாணடவாகளை மோசம

செயயாதே உனககும பாணடவாகளுககும கௌரவாகளுககு
உலகததிறகும நனமையைச செயவாயாக ராததிரியில கிமீ
னெனனும பெயா பூணடவனும பயஙகரமான சரீரமுளளவ
மான அரககன அபபாணடவாகளை அடைநது மலைபோல அ
வறறு வழியை மறைததுககொணடு நினறுன யுததததில புக
பெறறவனும பலமுளளவாகளுள சிறநதவனுமான பீமன ஒரு பு
முயலைக கொலவது போல, ஒரு மிருகததைக கொலலும மாதி
யாக, பலததால அவனைக கொனறுவிடடான அரசனே! திகவி
யததில, பீமனுல, பெரிய விலலுளளவனும பதினுயிரமயானை ப
முளளவனுமான ஜராஸநதன எவவிதம யுததததில நாசம செயய
படடான? பாா கிருஷணனும பநது, எலலாத துருபத புத
ராகளும மைததுனாகள நரஙரேஷடாகளான அவாகள யாவரு
சூராகள, பயஙகரமான யுததம செயயும தனமைபுமுளளவாகள
யாவரும பதினுபிரமயானையின பலமுளளவாகள, வஜரமபோன
சரீரமுளளவாகள, உறுதியுளளவாகள, உணமை பேசுதலையே விர
மாகக கொணடவாகள யாவரும தாம சூரரெனனும அபிமா
முளளவாகள இஷடபபடி உருவததையெடுககக கூடியவாகளு
தேவசததுருககளுமான ஹிடிமபன பகன முதலிய ராககூஸாக
யும கிமீரனெனனும ராககூஸனையும கொனறவாகள ஜரையு
மரணமுமுளள எநத மனிதன யுததததில அவாகளை எதிாதது நி
பன? பரதஙரேஷடனே! உனககுப பாணடவாகளுடன ஸ
தானமே உணடாகடடும அரசனே! என வாாததையினபடி செ
யமனுககு வசமாகாதே’ என்றுா அரசரே! அநத மைததிரே
இவவிதம சொலலுமபோது அவன யானைத துதிககை போன
(தனது) தொடையைக கையால தடடினுன கெடட புததியுள
அவன புனனகை செயது காலால பூமியைக கீறிககொணடு ஒன
சொலலாமல சிறிது தலைகுனிநது நினறுன அரசரே! கேட
விருபபமிலலாதவனும பூமியைக கீறுகினறவனுமான அநதத து
யோதனனைப பாாதது மைததிரேயருககுக கோபம உணடாயிற
கோபததை அடைநத முனிஙரேஷடரான அநத மைததரேயா தெ
வததால ஏவபபடடு அவனைச சபிககக் எணணஙகொணடா
பிறகு, அநத மைததரேயா கோபததால கண சிவநது ஜலததை
தொடடுக கெடட எணணமுளள அநதத துரியோதனனைச சபி
லானுா ‘எனனை மதியாமல என சொறபடி செயய விருமபாமையா
இநத அதிக காவததின பலனை உடனே அடைவாய, பலமுள

மன கதையின அடிகளால உன தொடையைப பிளந்து உன்னைக் காலலுவதறகேறற பெரிய யுததம உணடாகும்' எனறூா

இவவிதம வாாததை சொலலபபடடவுடன, பூபதியான திருதராஷடிரன, 'இது இவவிதம உணடாகவேணடாம்' எனறு முனிவரைப பிராாததிததான மைததிரேயா, 'அரசரே! உமது புததிரன ஸமாதானததை அடைநதால அபபொழுது சாபததின பயன உணடாகாது ஐயா! இலலாவிடில உணடாகும்' எனறாா அபபொழுது துரியோதனனுககுப பிதாவான ராஜஸரேஷடன, மனககுழபபமடைநது, 'கிாமீரன பீமனால எவவிதம கொலலபபடடான?' எனறு மைததிரேயரை வினவினன மைததிரேயா சொலலேன, உமககோ [1] அஸூயையிருககினறது உமது புததிரனே கேடக விருமபவிலலை நான போனபிறகு, இநத விதுரா அவறறையும உமககுச சொலலுவா' எனறூா மைததிரேயா இவவிதம சொலலிவிடடு வநதபடியே திருமபிசசெனறூா கிாமீரவததால கவலையையடைநத துரியோதனன பயததைஅடைநதான

பதினேராவது அதயாயம.

கிாமீரவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் கிர்மீரவதத்தைத் திருதராஷடிரனுக்குச் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'விதுர! கிாமீரனுடையவதததைக் கேடக விருமபுகினறேன சொலலவேணடும பீமனுககு ராகூஸனுடன யுததம எவவிதம உணடாயிறறு?' எனறூன விதுரா சொலலுகிறூா 'மனிதனால செயயமுடியாத செயகையையுடைய பீமனுடைய இநதசசெயகையைச சொலலுகிறேன, கேளும அவாகளுடைய வாாததை சொலலுமபோது, நடுவில, அடிககடி எனனால முனனமே கேடகபபடடது ராஜேநதிரரே! சூதினால ஜயிககபபடட பாணடவாகள இஙகிருநது புறபபடடு மூனறுபகலிரவுகளில பயஙகரமான [2] ராததிரியில ஜனஙகள தூஙகுமபொழுது பயஙகரமான செயகையுளளவாகளும மனிதாகளைத தினபவாகளுமான ராகூஸாகளின சஞசாரகாலததில காமயகமெனனும அவவனததை அடை

1 பிறா குணஙகளில தோஷததை வெளியிடுதல, உததியோகபாவம ௩-ம பககம குறிபபிறகாணக 2 ஒரு சொல விடபபடடது

நதாகள வனததில சஞசாிபபவாகளான எலலாத தவசிகளு
ராக்ஷஸபயததால வெகுதூரததில அவவனததை எபபொழுத
விலககுகினறனாகள பாரதரே! அவவிடததில பாணடவாகள ப
வேசிககுமபோது பிரகாசிககும கணணுளளவனும, குருஶரேஷ
கள எவவழியால செலலுகினறாகளோ அவ்வழியை மறைதத
கைகளைப பெரியவைகளாகவும முகததைப பயஙகரமாகவுமசெய
கொணடு நிறகினறவனும, உதடடைககடிதத தெறறுபபலலு
ளவனும, சிவநத கணணுளளவனும, பிரகாசிககினற மேலநோககி
தலைமயிருளளவனும, சூரியகிரணததுடனும மினனல கூடடதது
னும கூடியதும கொககுககளுடனும கூடியதுமான மேகம போன
வனும, ராக்ஷஸாகளுககுரிய மாயையை வெளியிடுகிறவனும, பெ
முழககததைச செயகினற நீருணட மேகமபோலச சபதஙகளை
செயபவனும, பயஙகரனுமான ராக்ஷஸன எாிகொளளியுடன வ
யை மறைததுககொணடுநினறான அவனுடைய சபதததினு
பறவைகளும நீாபபிராணிகளும ஸதலஜநதுககளும பயநது ச
திததுககொணடு நாறறிசைகளிலும [1] ஓடின அவனது சத
தால நனகு ஓடடமபிடிதத மான, புலி, எருமை, கரடி (இவை
ளால) கலஙகின அவவனமானது கிளமபிபபோவதுபோலாயிற
அவனது தொடைக காறறினால அடிககபபடடனவும, சிவந
தளிாகளாகிற கைகளுளளனவும வெகுதூரததில முளைததன
மான கொடிகளும மரஙகளைத தழுவிககொணடன பிறகு, அந
ஸமயததில மிகக பயஙகரமான காறறு வீசிறறு அநதககாற
றால ஆகாயமானது புழுதிகளால மறைககபபடடதாகி, நக்ஷத
ரஙகள மறைநததாயிறறு ஒபபறற சோகாவேசமானது, ஐந
இநதிரியஙகளுககும [2] அறியபபடாததுபோல, பெரிய சதது
வானவன ஐநது பாணடுபுததிராகளுககும [3] அறியபபடாதவ
யினன அவன மானதோலால போாததபபடட பாணடவா
ளைத தூரததிலபாாதது அவவனததின வாயிலை மைனாகபாவத
போல மறைததுககொணடான முன பாாததிராத அவனை
பாாததுக கமலமபோனற கணணுளள திரௌபதியானவள பயந
பயததால கணகளை மூடிககொணடாள துசசாஸனனின கைய
லிழுககபபடடு அவிழநத கூநதலுளள (அவள) ஐநது மலைகளுக

1 'ஸமபேது ' எனபது மூலம, 'ஓனறு சோநதன' எனபது பழை
வுரை 'துயாம மிகுநதபோது இநதிரியஙகள விஷயஙகளை அறியா' எ
பது 3 அறிய முடியாதபடி தோறறினன எனபது

டுவிலுள்ள நதிபோலக்[1] கலக்கத்தை அடைந்தனள். அப்பொ
து, பஞ்சபாண்டவர்கள், விஷயங்களிற்சென்ற இந்திரியங்கள
சையைப்பற்றி நிற்பதுபோல மயக்கத்தையடைந்த அவளை ஆத
த்தார்கள். தபோவீர்யமுள்ள தௌம்யர், பயங்கரமான காட்சி
டன் கிளம்பினதான அந்த ராக்ஷஸமாயையை, பாண்டவர்கள்
ார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நன்ருக ஜயிக்கப்பட்டன
ம், ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்கின்றனவுமான அநேக மந்திரங்
ளால் நாசஞ் செய்தார். மிக்க வலிமையுள்ளவனும் குரூரனு
ன அவன் மாயையற்றவனும், கோபத்தால் நன்கு விழிக்
ன்ற கண்களுள்ளவனும் இஷ்டப்படி வடிவத்தை எடுத்துக்
கொண்டவனும் யமனுக்கொப்பானவனுமாகக் காணப்பட்டான்.
றகு, விசாலமான அறிவுள்ள யுதிஷ்டிரராஜன் அவனை நோக்கிச்
சொல்லத் தொடங்கினன்: 'நீ யார்? எவனைச் சார்ந்தவன்? உனக்கு
ன்ன காரியஞ் செய்யப்படவேண்டும்? சொல்லலாம்' என்ருன்.
றகு,அவ்வரக்கன் தர்மராஜரானயுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துச் சொல்ல
ானன்: 'நான் பகனுடைய சகோதரன், கிர்மீரனென்று பிர
த்திபெற்றவன், ஜன்மற்ற இக் காம்யகவனத்தில் பயமற்றவனுகி
னிதர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து எப்பொழுதும் ஆகாரமாகச்
செய்துகொண்டு வஸிக்கின்றேன். ஆகாரமாக என்சமீபத்தில்வந்த
ங்கள் யார்? உங்கள் யாவரையும் யுத்தத்தில் ஜயித்து அச்சமற்றவ
கச் சாப்பிடுவேன்' என்ருன். பாரதரே! தர்மபுத்திரன், கெட்ட
ணமுள்ள அவனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட பிறகு,
லம் பெயர் முதலிய எல்லாவற்றையும் சொல்லத் தொடங்கினன்:
ான் பாண்டுபுத்திரனான தர்மராஜன். நீயும் காதால் கேட்டிருக்க
ம். பீமன் அர்ஜுனன் முதலிய எல்லாத் தம்பிமார்களுட
ம் ராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்துக் காட்டில் வஸிக்க எண்ணங்
காண்டு அங்கிருந்து உனக்குச் சொந்தமும் பயங்கரமுமான இந்த
னத்தை அடைந்தேன்' என்ருன். பயங்கரமான தோற்றமுள்ள
மீரனென்னும் அரக்கன், மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்து, அவனை
ாக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினன்: 'வெகு காலமாயுள்ள என
டைய இந்த மனோரதமானது இப்பொழுது என் அதிருஷ்டத்தி
ல் சம்பாதித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. பீமஸேனனைக் கொல்ல
றகனறோ எப்பொழுதும் ஆயுதத்தைத் தாங்கிப் பூமி முழுவ
ம் ஸஞ்சரிக்கின்றேன். நான் (இதுவரை) இவனை அடைந்த

[1] 'அவர்களுக்கு நடுவில் பதுங்கிக்கொண்டாள்' என்பது கருத்து.

திலலை வெகு காலமாக எதிாபாாககபபடடவனும பிராதாவை
கொனறவனுமான அபபடிபபடட இவன தெயவிகமாக இபபோ
கிடைததுவிடடான அரசனே! பகனெனனும எனது அருமை
தமையன வேததிரகிய வனததில பிராமமணனெனக கபட உருவ
தரிதத இவனாலனறோ விததியா பலததைககொணடு கொலலப
டான? இவனுககு இயறகையான சரீரபலமிலலையனறோ? முனனெ
கால, கெடட ஸவபாவமுளள இவனாலே எனககுப பிரியமுள
னும காடடில சஞசரிபபவனும தோழனுமான ஹிடிமபனும கொ
லபபடடான அவனது தஙகையும அபகரிககபபடடாள அப
டிபபடட இமமூடன, சரியானநடுராததிரியில எமமுடைய சஞச
காலம வநதவுடன, எனனுடையதான பிரவேசிககமுடியாத இ
வனததையடைநதான இபபொழுது வெகுகாலமாக வளாநதுவ
இவனவிஷயமான அநத வைரததைப போககிககொளளப போ
றேன இவனுடைய அதிகமான இரதததததால பகனைககுறித்த
தாபபணம செயயபபோகினறேன நான இபபொழுது தமைய
விஷயததிலும தோழனவிஷயததிலும கடனிலலாதவனாகி ராக்ஷ
கணடகனைக கொனறு மேலானசாநதியைஅடையபபோகினறே
யுதிஷடிரனே! முன அநதப பகனால பீமஸேனன விடுபடடாலு
இபபொழுது நீ பாாததுககொணடிருககையிலேயே, இவனைச ச
பிடுகிறேன இபபொழுதோ, மிககபலமுளள பீமனைககொன
அகததியா மஹாஸுரனான வாதாபியைததினறு ஜரிததுககொ
டதுபோலத தினறு ஜரிககசசெயகினறேன' எனறான

இவவிதம சொலலககேடடவனும ஸததியஸநதனும தாம
மாவுமானயுதிஷடிரன, கோபமகொணடு, 'இது நடவாது' என
ராக்ஷஸனை அதடடினான பிறகு, தோளவலிமையமைநத பீம
அபபொழுது வேகமாக ஒருமரததைபபிடுஙகி, பததுபபாகம
முளளதாக முறிதது, இலைகளிலலாததாகச செயதான அ
போலவே, ஜயசீலனான அாஜுனன, அடுததகிமிஷததில வஜ
யுதததை ஜொறுககககூடிய வலிமைவாயநத காணடீவத
நாணுடன கூடினதாகச செயதான பாரதரே! பீமன அநத
ஜுனனைத தடுதது மேகமபோலச சபதிககும அநதராக்ஷஸ
எதிாததோடி 'நில,நில'எனறுசொனனான அபபொழுது மரத
ஆயுதமாககொணடவனும பாணடுபுததிரனும பலமுளள
மான பீமன அவனை இவவிதமசொலலி, மிககோபஙகொண
ஆடையை இறுககிககடடிக் கையினால கையைப பிசைநதுகெ

ம உதடடைக கடிததுககொணடும வேகமாக அவனை எதிாத
தசசென்றுன பிறகு, யமதணடததிறகொபபான அமமரததை
வனதலையில, இநதிரன வஜராயுததை எறிவதுபோல, வேக
ாக எறிநதான அவவரககனே யுததததில பரபரபபிலலாதவனு
க காணபபடடான பிரகாசிககும இடிககொபபான எரிகொள
ளியையும விடடெறிநதான யுததமசெயகிறவாகளுள சிறநதவ
னபீமன, எறியப்படட அநதககொளளியை இடககாலால தளளி
டடு, அநத ராக்ஷஸனைககுறிததுத திருமபவும ஓடினன கிா
ரனும வேகமாக மரததைப பிடுஙகிககொணடு கோபஙகொணட
மனபோல யுததததில் பாணடவனைககுறிதது எதிாதது
டினன மரஙகளை நாசமாககககூடிய அநத மரயுததமானது,
னகாலததில ஸதிரீயை (அடைய) விருமபின பிராதாககளான
ாலி சுகரீவாகளுககு உணடானதுபோல உணடாயிறறு
வாகளுடைய தலையில விழுநத மரஙகள மதஙகொணட யானை
ளின தலையில விழுநத நீலோதபல மலாிதழகள எவவிதமோ
வவிதம பலவாறுகச சிதறின அநதப பெருஙகாடடில அவா
ளின தலையில அடிககபபடடுச சிதறிக கிடககும அனேக மரங
ள, இறைககபபடடுக கிடககும மரவுரிகள போல விளஙகின
ரதஶ்ரேஷடரே! ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷடனுககும நரஶ்ரேஷடனுககும
அபபொழுது) ஒரு முகூாததம அமமரயுததம நடநதது பிறகு,
ராக்ஷஸன கோபஙகொணடு கறபாறையைப பிடுஙகி யுததததில
றகும பீமனமீது எறிநதான பீமன கலககததை அடைநதான
ராக்ஷஸன கறபாறையினடியால அறிவறற அவனை, ராகுவானவன
கைகளால கிரணஙகளைத தளளிககொணடு சூரியனை நோககிச செல
துபோல எதிாதது ஓடினன அவவிருவாகளும ஒருவரையொரு
ா தழுவி ஒருவரையொருவா இழுததது, கொழுதத எருதுகளபோல
ளஙகினாகள நகம தெறறுபபல இவைகளை ஆயுதமாகவுடைய
காழுதத புலிகளுககுச சணடை நடபபதுபோல அவவிருவா
ளுககும மிகவும பயஙகரமும நெருககமுமான யுததம நடநதது
ரியோதனன (செயத) அவமானததாலும தோளவலிமையாலும
காழுபபமைநதவனும திரெளபதியின கணணுல பாாககபபடட
னுமான பீமன விருததியடைநதான கனனஙகளில மதஜலம
பருகும வழியையுடைய யானையை யானை அடிபபதுபோலக
காபஙகொணடு அடிததுக கைகளால பிடிததான பிறகு, வீாய-
ளள அநத ராக்ஷஸனும இவனைப பிடிததான பலமுளளவா

களுள சிறநத பீமன பலததால அவனை உதறினன அபபொழுது
யுததததில பலமுளள அவவிருவாகளுடைய கைகளினுரைதலாலு
மூஙகில பிளநததிறகொபபான பயஙகரமான சபதம உணட
யிறறு பிறகு, பீமன அவனை வலிநது இடுபபில பிடிததிழுததுப
பெருஙகாறறு மரததைச சுழறறுவதுபோல வேகமாகச சுழற
ஞன யுததததில பலமுளள பீமனுல பிடிககபபடட அவன ப
மறறுச சிறிது சலிததவனுகிச சகதிககேறறவாறு பீமனையும இழு
தான பிறகு, பீமன, அவன களைததிருபபதைக கணடு, பசுவை
கயிறறினுல கடடுவதுபோல அவனைக கைகளால கடடினன ப
முளள பீமன, உரகக அடிககபபடட பேரி சபதிபபதுபோல
பெரிய சபதம செயகினறவனும பிரஜஞையறறுத துடிககின
வனுமான அவனை நெடுநேரம சுழறறினன அவவரககன அ
வதைககணடு, பாணடுகுமாரன வலிநது கைகளால பிடித
(அவனை) மிருகததைக கொலலுவதுபோலக கொனருன பீம
முழஙகாலால அதமனுன ராகூஸனை இடையில மிதிதது
கொணடு கைகளால அவனது கழுததைப பிசைநதான பிறகு
எலலா அஙகஙகளும தளாநதவனும, வெளிவநத கணகளா
பயஙகரனுமான (அவனைப) பூமியிலபுரடடிப பினவரும சொ
களையும சொனனுன 'பாவியே! நீ யமனவீடடை அடைநது
ஹிடிமபன, பகன இவாகளின கணணீரைத துடையாய' எ
ருன இவவிதம சொலலிப புருஷாகளுளசிறநத (பீமன) கோப
மூடியமனமுளளவனுகி வஸதிராபரணஙகள நழுவியவனும சிதத
கலஙகியவனும துடிபபவனும உயிரிழநதவனுமான அவவரககனை
எறிநதுவிடடான மேகததிறகொபபான உருவமுளள அவன அ
படடவுடன, ராஜபுததிராகள, திரௌபதியை முனனிடடுககொண
பல குணஙகளால பீமனைப புகழநது சநதோஷிதது, பிறகு, அ
கிருநது தவைதவனததிறகுசசெனருாகள

அரசரே! கௌரவரே! அநதத தாமபுததிரனசொறபடி கி
மீரன பீமனுல இவவிதம யுதத்ததில கொலலபபடடான தாம
அறிநதவனும வெறறியடைநதவனுமான யுதிஷடிரன காடடை
பகைவாகளறறதாககசெயது, திரௌபதியுடன அஙகு வாஸ
செயதான பரதஸரேஷடாகளான அவாகளெலலாரும திரௌ
பதியைசசமாதானமசெயது மனததில களிபபுறறுப பிரீதியுட
பீமனைப புகழநதாாகள பீமனதுதோளவலிமையால ராகூஸ
பொடிசெயயபபடடு நாசமடைநதவுடன, அவவீராகள அங

நது பகைவாறற காட்டில க்ஷேமமாகப பிரவேசிததாகள
பீமனுடையபலததினல கொலலபபட்டு எறியபபட்டவனும பயத
த உணடுபணணககூடியவனும கெட்டமனமுளளவனுமான அவ
ரககன பெரிய காட்டில போகும எனனல வழியில பாககப
பட்டான பாரதரே! அநத இடததில வநதிருநத பிராமமணாகள
சாலலுமபோது, நான அஙகுப பீமனுடைய இரதக காரியததைக
கடடேன' எனறா இவவிதம ராக்ஷஸாகளுள சிறநத கிமீரன
ததததில கொலலபபட்டதைககேட்டு அரசன கவலையுளளவனுகி,
ருததததை அடைநது, அபபொழுது பெருமூசசுவிட்டான

கிர்மீரவதபர்வம் முற்றிற்று

பனனிரணடாவது அதயாயம

ஆர்ஜுனுபிகமனபாவம்.

(கோவிந்தர் தம்மவர்களுடன் பாண்டவர்களிடம வந்ததும், அர்ஜுனன் அவரைத் துதித்ததும், திரௌபதி தன் துயரத்தைச்சொல்லி அழுததும், கோவிந்தர் அவளைத் தேறறியதும்)

போஜாகளும வருஷ்ணிகளும அநதகாகளும, பாணடவா
களததால வாட்டபபட்டு நாட்டைத துறநது வெளிபபட்டதைக
களவியுறறு, பெரியகாட்டில வநதுசோநதாகள பாஞசால ராஜ
ககுத தாயாதனும, சேதிதேசததிறகு அதிபதியான திருஷ்ட
கதுவும, உலகததில கீரததிபெறறவாகளும அதிகவீாயமுளளவா
ளும பிராதாககளுமான கேகயாகளும, கோபமும பொறுமையும
டைநது பாணடவாகளைப பாாபபதறகாகக காட்டிறகுசசென
ாகள திருதராஷ்டிர புததிராகளை நிநதிததுககொணடு, 'எனன
ாயவோம?' எனறும சொனனாகள அநத க்ஷததிரிய ஶ்ரேஷ்ட
ாகள யாவரும கிருஷ்ணரை முனனிட்டுககொணடு தாமராஜரான
திஷ்டிரரைச சூழநது உட்காாநதாாகள வாஸுதேவா துககத
டன தாமபுததிராரை நமஸகரிததுச சொலலலானா

'துரியோதனன, காணன, கெட்டஎணணமுளளசகுனி, நானகா
ஞன துசசாஸனன ஆகிய இவாகளுடைய உதிரததைப பூமி

குடிககபபோகினறது யுததததில அவாகளைககொனறு அவா
ளைத தொடாநதுவருபவாகளும துணைஅரசாகளும அவாகளுக
நனமைபுரிபவாகளுமான அவாகளயாவரையும ஜயிதது, பிறகு, ய
வரும தாமராஜரான யுதிஷடிரரை அபிஷேகமசெயவோம 'கப
மாக நடபபவன கொலலபபடத தககவன' எனனும இது ஸநாத
மானதாமம' எனறூா பாணடவாகளின துககததால பிர
களை எரிககவிருமபுகினறவாபோல அவவிதம கோபஙகொண
கருஷணரை அாஜுனன ஸமாதானமசெயதான அாஜுன
மாதவா கோபஙகொணடதைககணடு ஸததியகீாததியுளளவரு
மஹாதமாவும அளவிடமுடியாதவரும அழிவறறவரும அளவற
தேஜஸுளளவரும [1] ஸருஷடிகாததாகளுககுபபதியும ஸாவஜ
ரும லோகநாதரும புருஷருமான விஷணுவினுடையவையா
அஸுராகளிடததில நடநத செயகைகளைச சொலலத தொட
ஞன —

'சோவிநதரே! நீா முன (ஒருகால) கநதமாதன பா
ததில பதினுயிரமவருஷகாலம பொழுதுபோனஇடமேவீடாக
கொணட முனிவராகிச சஞசரிததீா கோவிநதரே! நீா, முந
பதினோராயிரவருஷகாலம புஷகரததில நீரைமடடும பருகி
கொணடு வாஸமசெயதீா மதுஸூதனரே! விசாலமான பதரிக
வனததில கைகளை உயரததூககிககொணடும, காறறைப புசிதது
கொணடும ஒரேகாலினால நூறுவருஷம நினறீா மாதவரே
கறுபபு மானதோலை மேல ஆடையாகச செயதுகொணடு இளைத
நரமபுகள அடாநதவராக ஸரஸவதீநதிககரையில பனனிரண
வருஷம செயயவேணடிய ஸததரம எனனும யாகததில இருநதீ
கருஷணரே! பிறகு, புணய ஜனஙகளால பூஜிககபபெறற பிரபா
மெனனும தீாததததையும அடைநது, அதிக காநதியுள
வராகி அவவிடததில ஆயிரம தேவவருஷம வரததிலிருந
லோக பரவருததிககு வேணடி ஒரே காலினால நீரே நினறீரென
வியாஸா எனககுச சொலலியிருககினறூா கேசவரே! வாஸ
தேவரே! நீரே [2] க்ஷேததரஜஞா, எலலாபபிராணிகளுககும முதலு
முடிவும ஆனவா (நீரே) தவஙகளுககு இருபபிடமும அழிவற
யஜஞமுமானவா யோகததைச செயதவரும புலனகளை அடக

1 'பரஜாபதிபதே' எனபதுமூலம 'ஸருஷடிகாததாவுககும விராட
கும தலைவா' எனபது பழையவுரை

2 சாநதிபாவம 1125-ம பககததில காணக

றவரும அழிவறறவரும ஸாஙகிய காததாவும ஸநாதனரும சில
நும எலலா யோகஙகளுககும நியமததிறகும உதவியும நீரே
க்ருஷணரே! முன (உமமால) உணடுபணணபபடட பூமிபுதர
றன நரகனைககொனறு மணிகுணடலஙகளை அபகரிதது[1] யாகத
திறகுரிய குதிரையை விடுவிததீா லோகஙகளில சிறநதவரும
லலா லோகததையும ஜயிததவருமான நீா அககுதிரையை
விடடுப போரில வநது எதிாதத தைதயதானவாகள யாவரையும
ாசம செயதீா நீணட புஜஙகளையுடைய கேசவரே! பிறகு, இநதி
னுககு எலலாருககும தலைவனாயிருககும தனமையைக கொடு
தது, மனிதாகளிடததில அவதரிததீா பாநதபரே! அபபடிபபடட
ா நாராயணராயிருநது ஹரியும பரமமாவும சநதிரனும ஸூா
னும தாமமும தாதாவும யமனும அகனியும வாயுவும குபேரனும
நததிரரும காலனும ஆகாயமும பூமியும திககுககளும ஆனீா
புருஷோததமரே! பிறவாதவரும சராசர(மான உலக)ததிறகுத
லைவரும (அவறறைப) படைபபவரும நீரே கருஷணரே! சைதர
த மெனற வனததில அதிக சகதியுளளவராக அதிக தகஷிணை
ளள தூராயணம முதலிய யாகஙகளைச செயதீா ஜனாததனரே!
அபபொழுது, ஒவவொரு யாகததிலும நூறுலகஷம பொனனைக
றைவிலலாமல கொடுததீா ஓ! யாதவநநதனரே! கிருஷணரே! பாந
பரே! விபுவான நீா அதிதிககும புதராயிருபபதை அடைநது
ஷணுவெனறு பிரஸிததிபெறறு இநதிரனுககுப பினனுணடான
ழநதையாயிருநது ஸவாககததையும ஆகாயததையும பூமியையும
னறு அடிவைபபுககளால சகதியால அளநதீா பிராணிகளின
நதாயாமியே! ஸூாய சரீரததிலிருநது ஸவாககததையும ஆகா
ததையும நனகு பரவி, ஸூாயமணடலாபிமானிஜீவனை உமது
நதியால பிரகாசிககவும செயதீா விபுவே! கருஷணரே! அநத
நதப பலலாயிரம அவதாரஙகளில, உமமால அதாமததில ருசி
ளள நூறறுககணககான அஸுராகள கொலலபபடடாாகள
மபினால செயயபபடட பாசஙகள அறுககபபடடன நிசுமப
ம நரகனும கொலலபபட்டாாகள பிராகஜோதிஷபடடணத
தககுறிததுச செலலும வழி திருமபவும செமமைசெயயபபட
து ஆகுதியெனபவன ஜாரூதிநகரததிலும கராதனும அரசர்

[1] 'அது முதல அஸவமேத முதலிய யாகஙகளை நடைபெறச செய
ா' எனபது [2] 'புருஷோததமரே' விஷணுவும ருதரரும தகஷபராஜா
தி முதலானவாகளும நீரே' எனபது பழையவுரை

களுடனகூடின சிசுபாலனும ஜராஸநதனும சைபயனுமசததத
வாவும (மறறிடஙகளிலும) கொலலபபடடாாகள அதுபோலவே
மேகசபதமுளளதும ஸூாயகாநதியுளளதுமானாததால போரி
ருகமியை ஜயிததுப பீஷமபுததிரியான ருகமிணியைக கொணடுவ
தீா உமமால இநதிரதயுமனனும யவனனும கசேருமானு
கோபததால கொலலபபடடனா ஸௌப பதியான ஸாலவனு
கொலலபபடடான ஆகாயததில ஸஞசரிககும ஸௌபமு
கீழே தளளபபடடது இவவிதம இவாகள யுதததில கொலல
படடாாகள திருமபவும மறறவைகளையும கேளும யுதததி
காாததவீாயனுககு ஒபபான போஜன இராவதியில கொலல
படடான கோபதி தாலகேது எனற இருவா உமமால கொ
லபபடடாாகள ஜனாததனரே! ரிஷிகளுககுப பிரியமானது
புணயமானதும ஸுகானுபவததிறகுவேணடும பொருளக
கிரமமினதுமான அநததுவாரகையை உமமுடையதாககசசெயது
ஸமுததிரததில முழுககசசெயயபபோகினறீா மதுஸூதனரே
தாசாாஹரே! உமமிடததில கோபமிலலை, பொறுமையிலலை
பொயயிலலை, தயையறற தனமையுமிலலை, வககிரம ஏது
அசசுதரே! எலலா ரிஷிகளும [1]சைததியததின நடுவிலிருந
உமது தேஜஸால பிரகாசிககும உமமிடம வநது மோக்ஷததை
யாசிததாாகள பகைவரை வாடடுபவரே! மதுஸூதனரே
யுகமுடிவில நீராகவே எலலாபபூதஙகளையும சுருககி உமமிடததி
அடககமசெயதுகொணடு ஜகததாயினீா வருக்ஷணிகுலததில பிற
தவரே! இநத எலலா ஜகததையுமுடையவரும ஸதாவர ஜஙகம
பொருளகளுககுக குருவுமான பிரமமாவானவா யுகததின ஆதியி
உமமுடைய நாபிததாமரையிலிருநது உணடானா பயஙகரா
ளான மதுகைடபா எனற அஸுராகள அவரைககொலல முய
றாகள அவாகளின அநியாயததைககணடு கோபஙகொண
ஹரியான உமமுடைய நெறறியிலிருநது மூனறுகணணுளளவரு
சூலததைக கையில தாஙகினவருமான சமபுவானவா உணடானு
இவவிதம தேவேசாகளான அவாகளும உமமுடைய சரீரத
திலிருநது உணடாயினா இவாகள உமது கடடளையைச செ
கினறவாகளெனறு எனககு நாரதா சொனனா நாராயணரே
கிருஷணரே! நீா அவவிதமே சைததிராதமெனறவனததில அதி
தக்ஷிணையுளள யாகஙகளுடன பெரிய ஸததிரயாகததைச செயதீா

1 யாகததில அகநிககாகக் கடடபபடும மேடை

தேவரே! புண்டரீகாக்ஷரே! அதிக பலமுள்ள நீர் குழந்தையா யிருந்துகொண்டே பலராமரை உதவியாகக்கொண்டு செய்த இவ் விதச்செயல்களைப் பிறதினவர்களும் செய்யார், முன்னுள்ளவர்க ளும் செய்ததில்லை [1]வைராஜபவனத்திலும் பரமமாவுடன் நீர் வசித்தீர்' என்றான்

இவ்விதம், கிருஷ்ணருடைய ஆத்மாவான அர்ஜுனன் மஹாத்மாவான அவரைக்குறித்துச் சொல்லிவிட்டு மௌனமா யிருந்தான் பிறகு, வாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து இவ்விதம் சொல்லலானார் 'நீ என்னையே சேர்ந்தவன் நான் உன்னையே சேர்ந்தவன் எவர்கள் என்னைச் சார்ந்தவர்களோ அவர்கள் உன்னைச் சார்ந்தவர்கள் எவன் உன்னைப் பகைக் கின்றானோ அவன் என்னைப் பகைக்கின்றவனே எவன் உன்னை அநுஸரிக்கின்றானோ அவன் என்னை அநுஸரிக்கின்றான் பிறரால் வெல்லமுடியாதவனே! நீ நரனாயிருக்கின்றாய் நான் ஹரியான நாராயணனாயிருக்கின்றேன் நரநாராயணர்களென்ற ரிஷிகளாகி ஒரு சமயத்தில் இவ்வுலகத்தை அடைந்தோம் பார்த்த! என்னைவிட வேறில்லை, அப்படியே, நானும் உன்னைவிட வேறில்லை பரதரில் சிறந்தவனே! நம்மிருவர்களுக்கும் பேதம் அறிய முடியாதது' என்றார் இவ்விதம், தாமரைக் கண்ணரும் ஜனங்களுக்கு ஈசருமான அந்த மாதவர் அர்ஜுனனை நோக்கி மிக்க பிரியவார்த்தை சொல்லிச் சந்தோஷத்துடன் அப்பொழுது மௌனமாயிருந்தார்

மஹாத்மாவான கேசவரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பிறகு, அந்த வீரர்களின் அக்கூட்டத்தில் அரசர்கள் கோபத்தை அடைந்தவுடன், திருஷ்டத்யும்னன் முதலியவீரர்களான சகோ தரர்களால் சூழப்பட்டவளும் பாஞ்சாலராஜன்புத்திரியுமான திரௌபதியானவள், யாதவர்களுடன் வீற்றிருக்கும் ரக்ஷகரான தாமரைக் கண்ணரை அடைந்து, ரக்ஷணத்தை விரும்பினவளாகிச் சொல்லலானாள் 'வாஸுதேவரே! ஹ்ருஷீகேசரே! இந்திரனுக்குத் தம்பியானவரே! அச்சுதரே! தேவரே! (உம்மைத்) தேவர்களுக்கும் தேவர் என்று வியாஸர் சொன்னார் முன்னோர்கள், பிரஜைகளின் ஸ்ருஷ்டியில் உம்மொருவரையே ப்ரஜைகளுக்குப் பதியென்கிறார் கள் எல்லா உலகங்களையும் படைப்பவராக, அஸிதரும் தேவலரும் சொன்னார்கள் பகைவரால் மீளச்முடியாதவரே!

[1] 'கைலாயமாகும் வீட்டிலும் பிராமமணருடன்' என்பது வேறுபாடம்

மதுஸூதனரே! நீா விஷணுவாகிறீா நீா யஜஞமாகினறீா யாக
செயபவராயிருககிறீா, யாகததால பரீதியடைபவா நீரே என
ஜாமதககியா சொனனா புருஷோததமரே! உமமை ரிஷிக
பொறுமையெனறும சததியமெனறுமசொலலுகினறாகள சத
யததிலிருநது உணடான யஜஞம எனறு உமமைக கஶயப
சொலலியிருககினறா ஸாததியாகளுககும தேவாகளுககும [1] ரு
திராகளுககும ஈஶவரேஶவரரே! லோகததை உணடுபணணுகி
வரே! லோகேசரே! நீா இவவிதம இருககிறீரெனறு நாரதரு
சொனனா நரஶரேஷடரே! நீா பரமமா சஙகரா இநதிரன மு
லிய தேவககூடடஙகளுடன, குழநதை பாவைகளுடன விளையா
வது போல, அடிககடி விளையாடுகிறீா பிரபுவே! உமது சிரஸா
தேவலோகமும காலகளால பூமியும பரவபபடடிருககினறன
[2] உமது வயிறு இநத லோகஙகள நீா ஸநாதனரான புருஷ
கிறீா, விததையிலும தவததிலும கஷடபபடடவாகளும, தவத
ஞல சுததமான மனமுளளவாகளும, ஆதமஜஞானததினல திருப
அடைநதவாகளுமான ரிஷிகளுள சிறநதவராயிருககினறீா பு
ஷோததமரே! யுததஙகளில புறஙகாடடாதவாகளும எலலாத த
மஙகளுடனும கூடினவாகளும புணணியம செயதவாகளுமா
ராஜரிஷிகளுககு அடையும பொருளாயிருபபவா நீரே பிரபு
நீரே, விபுவும நீரே, பிராணிககு அநதாயாமி நீரே, நீரே வே
செயகிறீா லோகபாலகாகளும லோகஙகளும நகஷததிரஙகளு
பததுத திககுககளும ஆகாசமும சநதிரனும சூரியனும யாவரு
உமமிடததில அடஙகியிருககினறனா புஜபலமுளளவரே! (மறறு
பிராணிகளுககு மரணமடையும தனமையும தேவாகளுககு அமர
தனமையுமான லோக காாயம யாவும உமமிடததில அடங
யிருககினறன மதுஸூதனரே! ஸநேகததால அபபடிபபட
நான உமமிடததில துககததைச சொலலுகினறேன மனுஷய
களும தேவாகளுமாகிய எலலாப பிராணிகளுககும நீா ஈஶவர
விபுவே! கிருஷணரே! பாணடவாகளுககு மனைவியும, உமககு
தோழியும, திருஷடதயுமனனுடைய தஙகையுமான என
போனறவள எவவிதம ஸபையைக குறிதது இழுககபபடலாம
வீடடுககு விலககாயிருபபவளும நடுஙகுகிறவளும [3] ஒறறைவஸ
ரததை யுடையவளும துககததை யடைநதவளுமான (நான) கெ

[1] 'சிவாநாம' எனபது மூலம [2] வேறு பாடம
[3] 'சோணிதேன ஸமுகஷிதா' எனனும சொறகள விடபபடடன

வாகளின ஸபையில இழுககபபட்டேன ஸபையில அரசாகளுக்கு
டுவில, [1]பாவததில மனமுள்ள திருதராஷ்டிரபுததிராகள எனனைப
பாாததுச சிரிததாாகள மதுஸூதனரே! பாணடு புததிராகளும
பாஞசாலாகளும யாதவாகளும ஜீவிததிருககும்போது அநதத
துரியோதனுதியா அடிமை யெனனும எணணததுடன எனனை
அனுபவிகக விருமபினுாகள கிருஷணரே! பீஷமா, திருதராஷ
டரா இருவருககும முறைபபடி மருமகளாகினறேனலலவா?
அபபடிபபடட நான பலாதகாரமாகத தாஸியாககப பட
டேன நறகிாததியுள்ள தாமபதனி கஷடபபடப பாாததிருந
தாாகளெனபதுபறறி, யுததததில சிறநதவாகளும அதிக
வலிமையுள்ளவாகளுமான பாணடவாகளையே நிநதிககினறேன
ஜனாததனரே! அறபாகளால துனபபபடுததபபடட என
னைப பாாததுப பொறுததிருநதவாகளான அநதப பீமஸேன
னின பலததை நிநதிககவேணடும, அாஜுனனின காணடீவத
ததையும நிநதிககவேணடும கணவாகள, அறப பலமுள்ள
வாகளாயினும மனைவியை ரக்ஷிககினறுாகள எனகிற இநதச
சாஸவத தாமமாககமானது எபபொழுதும ஸாதுககளால
நடததபபடடது மனைவி காபபாறறபபடுமபோது பிரஜை
காபபாறறப படடதாகினறது பிரஜை காககபபடுமபோது
ஆதமா ரக்ஷிககபபடடதாகினறது அவளிடததில (பதி)
தானே ஜனிபபது பறறியனறோ ஜாயை ஆகினறுள்? பாரியை
யினுல ரக்ஷிககபபடவேணடிய பாததா (ஆகிய புதரன) நான
ரக்ஷிககபபடாவிடடில எவவிதம என வயிறறில உணடாவன?
அநதப பாணடவாகளோ சரணமடைநதவனை ஒரு ஸமயததிலும
விடாா அபபடிபபடட இவாகள சரணமடைநத எனனைக
காபபாறறவிலலையனறோ? ஜனாததனரே! எனககு ஐநதுபதி
களாலும மஹா பலமுள்ள குமாராகள உணடானாகள இவா
களுககாகவாவது காபபாறறபபட வேணடியவளாகினறேன
யுதிஷடிராிடமிருநதுஉணடான பரதிவிநதியனும பீமஸேனரிட
மிருநதுஉணடான ஸுதஸோமனும அாஜுனனிடமிருநதுஉண
டான ஶ்ருதகீாததியும நகுலபுதரனான சதானீகனும ஸஹதேவ
னிடமிருநதுஉணடான ஶ்ருதகாமாவுமான யாவரும உணமையான
பராககரமமுள்ளவாகள கோவிநதரே! பிரதயுமனன எவவிதமோ
அவவிததமே அவாகள மஹாரதாகள, விலலில சிறநதவாகள,

1 'ரஜஸ்ரீ அதிபாிபலுதா' எனனும சொறகள விடபபடடன.

யுத்தததில பகைவாகளால வெலல முடியாதவாகளலலரோ
இவாகள எலலாரும, அறப பலமுளளவாகளான திருதராஷடி
புதராகளுக்கு வேலைககாராகளாகச செயயபபடடு அதாமமா
ராஜயம அபகரிககபபடடதை எதறகாகப பொறுககினறுாகள
ஒறறை வஸதிரம உளளவளும வீடடுககு விலககானவளுமான
நான ஸபையில இழுககபபடடேன மதுஸூதனரே! கோவி
தரே! (பலதீமைகளைச செயத) துரியோதனன ஒரு முகூா
தம உயிரோடிருககிறுனதலால அாஜுனா, பீமஸேனா,நீா ஆகி
உஙகளைத தவிர மறறவனுல நாணேறறுவதறகும முடியாத கா
டீவததை நிநதிககவேணடும பீமஸேனருடைய பலததையு
அாஜுனருடைய ஆணமையையும நிநதிககவேணடும மதுஸூ
தனரே! முறகாலததில, துரியோதனன, ஹிமஸைசெயயாதவ
களும நியமததிலிருககிறவாகளும அததியயனம செயகிறவாகளு
பாலாகளுமான இவாகளை மாதாவுடன ராஜயததிலிருநது துரத
னன பாவியான அவன பீமஸேனரின ஆகாரததில புதிதும கொ
யதும விததஞசெயயபபடடதும மயிரக கூசசததையுணடுபண
ணககூடியதுமான காலகூட விஷததை அதிகமாகப போடுவி
தான ஜனாதததனரே! புருஷோததமரே! மிகக புஜபலமுள
வரே! பீமஸேனருககு (ஆயுள) மிசசமிருபபதால அனனததுட
அவவிஷம துனபமிலலாமலே ஜீாணமாயிறறு கோவிநதரே
அவவிதமே கஙகைககரையிலுளள பிரமாணகோடி யெனனுமிட
தில நமபிககையடைநது தூஙகும இநதப பீமசேனரைக கடடி
கஙகையிலெறிநது படடணம வநதான ; தோளவலிமையுளளவரு
அதிக பலமுளளவரும குநதீபுததிரருமான பீமஸேனா விழித
பொழுது கட்டை அறுததுககொணடு எழுநதாா பலவில வி
முளள கருநாகஙகளைககொணடு தூஙகும இவரை எலலா அங்க
களிலும கடிககவும செயதான பகைவரைக கொலலும (பீமஸே
னா) மரணததையடையவிலலை இவா விழிததது எலலாப பாம
களையும கொனறுா, அநத துரியோதனனுககு இஷடனுன ஸா
தியையும புறஙகையால அடிததுக கொனறுா திருமபவும, வாரு
வதமெனனுமிடததில படுததுத தூஙகும பாலாகளை மாமியுட
எரிகக முயனறுன எவனதான அநதக கொடிய செயகையை
செயயததககவன? மாமியானவள பயததையடைநதும, அகனியா
சூழபபடடும, அதிக துககததை அடைநதும, அழுதுகொணடு
'அநதோ! கெடடுவிடடேன இபபொழுது எவவிதம இவவகனி

ருந துமிவிருத தியுண்டாகும்? பாலர்களான புத்திரர்களுடன் காப்
ற்றுபவர்களில்லாதவளாய நாசமடையப்போகின்றேன்' என்று
வவார்த்தையைப் பாண்டவர்களை (நோக்கிச்) சொல்லியபொழுது,
பரிய தோளுள்ளவரும் வாயுவின் வேகமும் பராக்கிரமமும்
பான்ற வேகமும் பராக்கிரமமுமுள்ளவரும் செந்நாயினுடைய
பிறுபோன்ற வயிறுள்ளவருமான பீமஸேனர், 'விநதையின்
த்திரனும் பக்ஷிராஜனுமான கருடபக்ஷிபோலத் தாவிக் குதிக்
ன்றேன் இதில் உங்களுக்குப் பயமில்லை' என்று சொல்லி,
ாமியையும் பார்த்தர்களையும் தேற்றினர் மாமியை இடப்பக்கத்
லும் அரசரான தர்மபுத்திரரை வலப்பக்கத்திலும் நகுல ஸஹ
தவர்களைத் தோள்களிலும் அர்ஜுனரை முதுகிலும் வைத்துக்
ாண்டு, வீர்யமுள்ளவரும் பலமுள்ளவருமான அவர் யாவரை
ம் தூக்கிக்கொண்டு வேகத்துடன் சீக்கிரம் கிளம்பி ஸஹோதரர்
ளையும் மாமியையும் நெருப்பிலிருந்து விடுவித்தார் கீர்த்தி
ள்ள அவர்கள் யாவரும் இரவில் தாயாருடன் கிளம்பிப் பெரிய
ட்டில் சமீபத்திலுள்ள ஹிடிம்ப வனத்தை அடைந்தார்கள்
ந்த இடத்தில் மிகவும் தூக்கத்தை யடைந்து வாடின இவர்கள்
யாருடன் தூங்கினார்கள் தூங்கும் இவர்களை நோக்கி ஹிடிம்பை
ன்கிற ராக்ஷஸி வந்தனள் அவள், அவ்விடத்தில் தாயுடன்
மியில் தூங்கும் பாண்டவர்களைக் கண்டு, காமனால் கலக்கப்
ட்ட மனமுள்ளவளாய்ப் பீமஸேனரை விரும்பினள் பிறகு,
ழகிய ஸ்திரீயான அவள் பீமஸேனருடைய கால்களைத் தன்
டியில் வைத்துக்கொண்டு சந்தோஷமுள்ளவளாகி மெதுவாகக்
கயால் பிடித்தனள் உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளவரும்
ளவற்ற சக்தியுள்ளவரும் பலவானுமான பீமஸேனர் அவளை
திந்து, 'குற்றமற்றவளே! இங்கே என்ன விரும்புகின்றாய்?'
ன்று வினவினர் இவ்விதம் பீமஸேனரால் சொல்லப்பட்ட
ளும் இஷ்டப்படி உருவம் மாறக்கூடியவளும் குற்றமற்றவளு
ன ராக்ஷஸியானவள், மஹாத்மாவான பீமஸேனரைப் பார்
து, 'இங்கிருந்து சீக்கிரம் ஓடிவிடுங்கள் பலமுள்ள இந்தச
கோதரன் உங்களைக் கொல்வதற்கு வருவான் ஆகையால், போய்
டுங்கள் தாமதம் வேண்டாம்' என்று சொன்னாள் பிறகு,
மஸேனர் அகங்காரத்துடன் அவளை நோக்கிப் பின்வரும்
ார்த்தையைச் சொன்னார் 'அவனிடமிருந்து நான் பயப்படேன்
ந்தவனை நான் கொல்லுவேன்' என்றார் பயங்கரமான உருவ

முள்ளவனும் பயமான தோற்றமுள்ளவனும் ராக்ஷஸர்களு
இழிந்தவனுமான (அவன்) அவர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு
பெரிய சபத்தத்தைச் செய்துகொண்டு வந்து சேர்ந்தான் அவ
'ஹிடிம்பையே! எவனுடன் பேசுகின்றாய்? அவனை என் சமீபத்தி
அழைத்து வா, பக்ஷித்துவிடுவோம் தாமதம் செய்யத் தகக
ள்லலை' என்றான் அப்பொழுது, குற்றமற்றவளும் நல்ல ம
முள்ளவளுமான அவள், கருணையால் பற்றப்பட்ட மனத்துட
தயையினால் இவரை அவன் சொன்னபடி செய்வதற்கு இச்சிக
வில்லை மனிதர்களைத் தின்னும் அந்த ராக்ஷஸன் பயங்கரமா
சபதங்களைச் செய்துகொண்டு, அப்பொழுது பீமஸேனனை
குறித்து வேகமாக ஓடிவந்தான் பலமுள்ள ராக்ஷஸன் கோப
கொண்டு மிகுந்த வேகத்துடன் பீமஸேனரை எதிர்த்துச்சென
அவர் கையைக் கையால் பிடித்தான் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுத
திறகொப்பான தொடுகையுள்ளதும் வஜ்ரம்போன்ற உருவமு
ள்ளதுமான கையை உறுதியாக மடக்கிப் பீமஸேனரைச் சீக்கிர
க்க குத்தினான் அப்பொழுது, தோள்வலி மிகுந்த பீமஸே
தமது கை ராக்ஷஸனுடைய கையால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதை
பொறுமல் கோபங்கொண்டனர் அப்பொழுது எல்லா அ
திரங்களையும் அறிந்த பீமஸேனருக்கும் ஹிடிம்பனுக்கும், இந்
னுக்கும் விருத்திரனுக்கும் நடந்தது போல, பயங்கரமும் நெரு
கியதுமான சண்டை நடந்தது குற்றமற்றவரே! அப்பொழு
அதிக வீர்யமும் பலமுமுள்ள பீமஸேனர் அரக்கனுடன் நெடுநே
விளையாடிப் பலமற்ற அவனைக் கொன்றார்

பிறகு, பீமஸேனர் ஹிடிம்பனைக் கொன்று, கடோத்கசனை
பெற்றவளான ஹிடிம்பையை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸகோத
களுடன் கிளம்பினார் பகைவர்களை வாட்டுபவர்களான யாவரு
அன்னையுடன்கூட அந்தணர் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு அ
கிருந்து ஏகசக்ர நகரத்தை நோக்கிப் போனார்கள் போகு
போது, இவர்களுக்குப் பிரியத்திலும் ஹிதத்திலும் விருப்பமுள்
வியாஸர் ஆலோசனை சொல்பவரானார் கடுமையான விரதமுள்
பாண்டவர்கள் அங்கிருந்து ஏகசக்ர நகரத்தை அடைந்தார்க
அவ்விடத்திலும் ஹிடிம்பனோடு ஒப்பானவனும் பயத்தை வி
விக்கக்கூடியவனும் மனிதர்களைத் தின்பவனும் அதிகபலமுள்ளவ
மான பகனென்பவனை எதிர்த்தார்கள் யுத்தம் செய்பவர்களு
சிறந்த பீமஸேனர் பயங்கரனான அவனையும் கொன்று சகோதர

ருடனும துருபதனுடைய பட்டணம சென்றூா கோவிந்தரே!
ஷமகபுததிரியான ருக்மணி உம்மால ஜயிக்கப்பட்டதுபோல அவ
டததிலேயே வஸிக்கும அாஜுனரால நானும அடையப்பெற
றன மதுஸூதனரே! இவவிதம ஸ்வயமவாததில பிறாலசெயய
ரிதான பெரியகாரியததைச செயது பெரியயுததததில அாஜுன
ல நான ஜயிக்கப்பட்டேன இவவிதம அதிகமான கஷடஙகளால
டடப்படுகிறவளும, அதிக துக்கததை யடைநதவளும, மாமியை
டுப பிரிநதவளுமான நான, தௌமயரை முனனிட்டுக்கொணடு
வஸிக்கினறேன சிஙகமபோனற வலிமையுள்ளவாகளும வீரயத
ாலமேலானவாகளுமான இவாகள அறபாகளான பகைவாகளால
கஙகளை அனுபவிக்கிறவாகளாக ஏன எனனை அலக்ஷியம செய
னறூாகள? மிகக அறப பலமுளளவாகளும, பாவமான செயகை
யசசெயபவாகளுமான பாவிகளின இவவித துக்கஙகளைப பொறு
துககொணடு நீடிதத காலமாக எரிக்கப்படுகிறவளாகினறேன
மனிதாககுரிய முறையலலாத முறையாலனறே பெரியகுலததில
ஜனிததேன மாதவரே! மஹாதமாவான பாணடுவின மருமக
ும, பாணடவாகளுககுப பிரியமான பாாயையுமாகி, இநதிரனுககு
பபான ஐநதுபோகளும பாாததிருககும்போது, தலைமயிரின
மூப்பையடைநது எனனைபபோனறவள உயிருடனிருப்பாள?"
னறுசொலலி மிருதுவாகப பேசும திரௌபதி [2]தாமரைமலா
பானற காநதியுள்ள மிருதுவான கையினுல முகததை மறைததுக
காணடு அழுதாள

திரௌபதியானவள பருததவைகளும நனகு அமைநதவை
ளும அழகிய லக்ஷணஙகளுள்ளவைகளும சாயாதவைகளுமான
தனஙகளைத துக்கததால உணடான கணணீாததிவலைகளால
னைததாள, கணகளைத துடைததுக்கொணடும கோபததுடன
டிக்கடி பெருமூசசு விட்டுக்கொணடும, கணணீாநிரமபித
டைப்பட்ட) குரலுடன வாாததைசொனனுள 'மதுஸூத
ரே! எனககுப பதிகளிலலை, புததிராகளிலலை, பநதுக்களிலலை,
கோதராகளிலலை, பிதாவுமிலலை, நீருமிலலை ஏனெனில, நீஙகள
றபாகளால துனபுறுததபபெறறஎனனைத துக்கமறறவாபோல
லக்ஷியம செயதீாகள அப்பொழுது, காணன சிரிததானென

1 'வயிறறுலிருநது பிறவாமல யாகக்குணடததிலிருநது பிறநதேன'
னபது 2 'பதமகோச' எனபது மூலம், 'மலரும தருணததிலிருப்பது'
னபது பொருள்.

பதுபறறின துககமும எனககு ஆறவிலலை கேசவரே! [1]ஸ
பநதம [2]கௌரவம [3]சிநேகம [4]பிரபுததனமை ஆகிய நானகுகா
ணஙகளால எபபொழுதும உமமால ரக்ஷிககபபடததகுநதவளா
றேன' எனறுகூறினள பிறகு, கிருஷணா, அவவீராகளின கூட்ட
தில அவளைநோககி,'கோபமுளளவளே! எவாகளவிஷயததில கே
பங கொணடவளாகிறையோ அவாகளின மனைவியரும அாஜ‍ுன
பாணஙகளால மறைககபபடடவாகளும இரததபபெருககாலநனை
கபபடடவாகளும கொலலபபடடுப பூதலததில படுததவாகளு
மான பாததாககளைப பாாதது இவவிதமே அழுபபோகினறனாக
பாணடவாகளவிஷயததில எது செயயததககதோ அதைச செ
கினறேன சோகபபடாதே உனனிடம உணமையானபிரதி
ஞை செயகிறேன அரசாககரசியாவாய திரௌபதி! சொா
கம விழுநதாலும ஹிமயமலை வெடிததாலும பூமி பொடியானாலு
கடல வறறினுலும எனவாாததை வீணபோகாது' எனறா

அநதபபாஞசாலகுமாரியான திரௌபதியானவள, கிருஷண
ரிடமிருநது அநதசசொலலை மறுமொழியாககேடடு, அாஜ‍ு
னைக குறுககாகப பாாததாள மஹாராஜரே! அபபொழுது, அாஜ
னன திரௌபதியைநோககி, 'அழகிய சிவநத கணகளுளளவளே
சிறநதநிறமுளளதேவியே! அழாதே கணணபிரான எதை
சொனனரோ அது அவவிதமே நடககும, மாறாது' எனறுசொ
ஞன திருஷடதயுமனன, 'நான துரோணரைக கொலலுவேன
சிகணடி பீஷமரையும, பீமன துரியோதனனையும, அாஜ‍ுன
காணனையும கொலலுவாாகள தஙகையே! ராமகிருஷணாக
அடுதது யுதததில இநதிரனும ஜயிககமுடியாதவாகளா யிரு
கினறோம யுதததில திருதராஷடிர புததிராகளால (ஜயிக்க
முடியாதவாகளெனபதில) எனன விருககினறது?' எனறு
இவவிதம சொலலபபடடவுடன, வீராகள வாஸ‍ுதேவருககு எதி
முகமாக ஸமீபததில உடகாாநதாாகள அவாகளுககுநடுவில
நீணட கைகளுளள கிருஷணா (பினவரும) வாாததையை
சொனனா

---

[1] அததையின பிளளையின பாாயை எனற ஸமபநதம,

[2] அகனிகுணடததிலிருநதுணடானகௌரவம

[3] பகதியிருபபது [4] உமது ஸாமாததியம.

பதின்மூன்ருவது அதயாயம்

ஆ ர ஜ ுன ுபி க ம ன பா வ ம் (தொடர்ச்சி.)

(கோவிந்தர் சூதாட்டக்காலத்தில் தாம் துவாரகையிலில்லாமை யால் யுதிஷ்டிரருக்குக் கஷ்டம் நேர்ந்ததென்பதைச் சொல்லி அவரைத் தேற்றியது.)

வாஸுதேவா, 'பூபதியே! ஓ அரசரே! நான துவாரகை ல இருநதிருபபேனேயானல சமீபததில வநதிருபபேன, நீர இந க கஷடததை அடைநதவராகமாடடீா ஓ! எதிாககபபட முடி ாதவரே! அமபிகா புததிரரான அரசராலும துரியோதனனுலும் கௌரவாகளாலும அழைககபபடாதவனுயினும, நான வந்திருப பன அதிக தோஷஙகளைக காடடி நான சூதைதததடுததிருபபேன ஷமா, துரோணா, கிருபர், பாஹலீகா இவாகளை அழைதது உமக ாக விசிதரவீரிய புதரரான அரசரை நோககி,' கௌரவரே! ராஜேந ரரே! பிரபுவே! உமது புததிராகளுககுச சூதாடடம போதும' னறு, நீா துரததபபடடதறகுக காரணமாயிருநத தோஷஙகளை ம முனபு வீரஸேனகுமாரனை நளன ராஜயததிலிருநது துரத பபடடதறகுக காரணமான தோஷஙகளையும அநத விஷயததில் தளிவாகச சொலலியிருபபேன அரசரே! சூதாடடததினல திாபாராத நஷடததையும (தோறருலும இனி வெலலலாமென யம ஆசையால) ஆடடததின இடையருமையையும உளளபடி ரித்துரைததிருபபேன ஸதிரீகள, சூது, வேடடை, குடி இநநான நம ஆசையாலுணடாவன மனிதன ஐசுவரியததிலிருநது நழுவி டக காரணமான இவை துககமெனறே சொலலபபடுகினறன ாஸதிரம அறிநதவாகள அவைஎலலாவறறிலும தோஷததை எண ணுகினருாகள சூதையறிநதவாகள அதில அதிகமான குறறத் தப பாாககினருாகள இவறறில ஒரே நாளில பொருள நாச ம நிசசயமான துககமும பொருளகளின அநுபவமினறி அழி ம மிகவும கடினமான வாாததையுமடடுமே நேருமகடுமை ான உதபததியுளளதும தொடாநது வரககூடியதுமான இதையும றறதையும அமபிகையின புததிரரை அடைநது சூது விஷயததில் சாலலுவேன குருவமசததை விருததிசெயபவரே! இவவி ம் என்னல சொலலபபடடு என வாாததையை அஙகீகரிபபாரா ல குருககளுககு க்ஷேமமும தாமமும உணடாகும ஓ!

ராஜேந்திரரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவர் பத்தியமான என
இனிய வார்த்தையை அங்கீகரியாவிடில் வலிமையால் அவன
அடக்கிவிடுவேன் ஸுஹ்ருத்துக்களென்னும் பகைவர்களா
ஸபையிலுள்ளவர்கள் அநியாயத்துடன் அவரை அநுஸரிப்பா
களானால், சூதாடச்செய்கிற அவர்களையும் கொல்லுவேன் கௌ
வரே! அப்பொழுது, எனக்கு [1] ஆனர்த்ததேசத்தில் வாஸமி
லாமை நேர்ந்துவிட்டது அதனால், நீங்கள் சூதால் ஏற்பட்ட இ
த்த துக்கத்தை அடைந்தீர்கள் பாண்டுநந்தனரே! கு
ஸ்ரேஷ்டரே! அப்படிப்பட்ட நான் துவாரகையை அடைந்து
நீர் துக்கமுள்ளவரானதை நடந்தபடி ஸாத்யகியினிடமிருந
கேட்டேன் அரசரே! ராஜேந்திரரே! கேட்டவுடனேயே, நா
மனத்தில் மிக்க துயரமடைந்து, உம்மைப் பார்க்கவிரும்பி, வே
மாக வந்தேன் பரதரேறே! அந்தோ! யாவரும் கஷ்டத்தையடைந
வர்களாயிருக்கின்றோம் அப்படிப்பட்ட நான் உம்மைத் தம
களுடன் துக்கத்தில் முழுகினவராகப் பார்க்கின்றேனே!' என்று

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

ஆரண்யகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் தாம் வர முடியாமைக்குக் காரணமான
ஸால்வ யுத்தத்தைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! வ்ருஷ்ணிநந்தனரே! கிருஷ்ணரே! உ
க்கு (அங்கு) வாஸமில்லாமை எதனால் உண்டாயிற்று? உம
வெளியில் எங்கே செல்லவேண்டியிருந்தது? வெளியில் வஸித்
என்ன செய்தீர்?' என்று வினவினர் மாதவர், 'பரதஸ்ரேஷ்ட
கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! ஸௌபமென்கிற ஸால்வனுடைய நக
தை அழிப்பதற்கு நான் போனேன் அவ்விஷயத்தில் காரணத
என்னிடமிருந்து கேளும் பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிக்க ஒளியுள்ள
னும் பெரிய கையுள்ளவனும் அதிக கீர்த்தியுள்ளவனும் தமகோ
னுக்குப் புத்திரனும் வீரனுமான அந்தச் சிசுபாலன், கெட்ட எண
முள்ளவனாகி, உம்முடைய ராஜஸூயமென்கின்ற யாகத்தில் நட
பூஜையைக் குறித்துக் கோபவசத்தை அடைந்து பொறு
வில்லையாதலால் என்னால் கொல்லப்பட்டான் ஓ! பாரதே

1 துவாரகை இருக்கிற தேசம்.

வன கொலலபபடடது கேடடு, ஸாலவன கடுமையான கோபத
டன நான இஙகு இருககுமபோது ஒருவருமிலலாத துவாரகை
ய அடைநதான அவன இஷடபபடி செலலும ஸௌபமென
ம (ஆகாய விமானததில) ஏறிககொணடு குரூர 1 ஸவபாவமுள
வனுகி அவவிடததில குழநதைகளான வருஷணிசரேஷடாக
டன் சணடைசெயதான பரமமாவின அனுககிரகததால பல்
லம ஜீவிபபவனும கெடடஎணணமுளளவனுமான அவவரசன
பபொழுது வருஷணிகளுள சிறநத வீரா்களான அநத அநேகம
லாகளைக கொனறு, பிறகு, படடணததுத தோடடஙகளையெல
ம நாசமாககினன ஓ! மிகக புஜபலமுளளவரே! அநத ஸௌப
ஜன, 'விருஷ்ணிகுலததில தாழநதவனும வஸுதேவனபுததிர
ம அறப புததியுளளவனுமான இபபடிபபடட அநதக கிருஷ
ன எஙகுப போயினன? யுததததில விருப்பமுளள அவனுடைய
காழுபபை யுததததில நான நாசமாககப போகினறேன ஓ!
னாததாகளே! உணமையைச சொலலுஙகள, அவன எஙகே
ருககினருனே அஙகே போகினறேன கமஸனையும கேசியையும
கானற அவனைக கொனறு திருமபிவருவேன, கொலலாமல
ருமபேன ஆணையுடன ஆயுததததைத தொடுகினறேன அவன
ஙகே? அவன எஙகே?' எனறு சொலலிககொணடு போரில
னனுடன யுததமசெயய விருபபமுளளவனுகத திருமபவும
ஙகஙகு ஓடினன 'பாவச செயகையுளளவனும நமபிககைத
ரோகம செயபவனும அறபனுமான அவனை இபபொழுது
சுபாலனைக கொனற கோபததால யமன வீடடை அடையச
சயவேன கெடட ஸவபாவமுளள எவனுல எனபிராதாவான
சுபாலராஜன கொலலபபடடானே அவனைப பூதலததில கொலலு
வன பிராதாவும பாலனும யுததததிறமையிலலாதவனும அவ
னமிலலாதவனும வீரனுமான ராஜன எவனுல கொலலபபட
ானே அநத ஜனாததனனைக கொலலுவேன' எனறுன

ஓ! மஹாராஜரே! குருநநதனரே! இவை முதலிய சொற
ளைபபிதறறிககொணடு அவன இஷடபபடிசெலலும ஸௌப
மனனும படடணததுடன எனனை நிநதிததுககொணடு ஆகா
ததில நினறுன கௌரவரே! மாாததிகாவததமெனற தேச
ாவியும கெட்ட எணணமுளளவனும கெடடஸவபாவமுளள
னுமான அநத அரசன எனவிஷயததில நடநதுகொணடதை

1 ஒரு சொல விடபபடடது.

நான சென்று கேளவியுறறேன கௌரவராஜரே! பிறகு
நானும கோபததாலகலங்கின கணகளுளளவனுகி மனததா
நிசசயிதது இவனுடையவதததில மனங்கொணடேன கௌ
வரே! ஆனாததேசததில நடநத சணடையையும எனனிட
தில் வைதத அவமதிபபையும கெடட காரியமுளள அவனுடை
மிருநதகாவததைையும (அறிநது) பிறகு, ஸௌபததை அழி
பதறகு நான கிளமபினேன நாலுபககஙகளிலும தேடுகின
எனனுல அவன கடலால சூழபபட்ட ஒரு தீவில பாாகக
படடவனுயினன அரசரே! பிறகு, நான பாஞசஜனயமெனனு
சஙகததை ஊதி ஸாலவனே அழைதது யுததகளததில சணடைக
கினறேன் அவவிடததில எனககு அஸுராகளுடன அநத யு
தமானது ஒரு முகூாததகாலம நடநதது அவாகளயாவரும எ
னுல பூமியில வீழததபபடடுப பிணமாயினா ஓ! மிகக புஜப
லமைநதவரே! அஸதினபுரியில சூது அநியாயமாய உண்டா
தாகக கேட்டும அப்பொழுது நான வராமைககுக காரணம
யிருநத காரியம இதுவே மிகவும துககமடைநத உஙகளைபபாாக
எணணங்கொணடு வேகமாக வநதேன’ எனறு கூறினா

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

அாஜுனுபிகமன பாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர், ஸால்வன் எதிர்த்தபோது உக்ரஸேனர் முதலியோர் துவாரகையைக் காத்ததைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, ‘மிகக தோளவலிமை அமைநதவரே! பேர
வாளரே! வாஸுதேவரே! ஸௌபனுடைய வதததை விரிவாக
சொலலும நீா சொலலும்போதே திருபதியடையாதவனுயிரு
கினறேன்’ எனறுா

வாஸுதேவா, ‘ஓ! அரசரே! பரத ஶ்ரேஷடரே! சிசுபால
எனனுல கொலலபபடடதைக கேடடு, ஸாலவன துவாரகையை
குறிதது வநதனன பாணடுநநதனரே! மிகவும கெடட எண்ண
முள்ள அவன, ஆகாயததாலசெலலும அநத (ஸௌப) புரதை
அணிவகுதது நினறு, துவாரகையை நானகு பககஙகளிலும மு
றுகையிடடான பிறகு, அவன அஙகிருநதுகொணடு அநத

வாரகா பட்டணததுடன சண்டைசெயதான அபபொழுது,
னகு பககததிலும எலலா (ஆயுத) வருஷததாலும சண்டை
நதது பரதஸரேஷ்டரே! ¹அரசரே! துவாரகா பட்டண
னது கொடிமரததுடன கூடியதும, வெளிவாசலுடன கூடிய
ம, (யுததம செயபவாகளின) கூட்டததுடன கூடியதும,(அவாக
ருககும) இடஙகளுடன கூடியதும, (பீரஙகி) யநதிரஙகளுடனும,
ஙகவழியாக ரகஸயவழியைச செயகிறவாகளுடனும கூடியதும,
ருபபுமுனையுள்ள முளைகளுட்னும தோவிதிகளுடனுஙகூடியதும,
னனததுடன கூடிய உபரிகைகளையும கோபுரஙகளையுமுடைய
ம, சைனியததைச சிறைபிடுமிட்டததுடன கூடியதும, எரிகின்ற
ததஙகளுள்ளதும, எநதிரததில கட்டபபட்ட (கலமுதலிய) பகை
ரை நாசமசெயயும பொருளகளுள்ளதும, மணணால அலலது
தாலால ஒட்டகைமுதுகுபோலச செயயபபட்ட பாததிரஙகளுள
தும, பேரீ பணவம ஆனகமெனனும வாததியஙகளுள்ளதும,
தாமரஙகளும அஙகுசஙகளுமுள்ளதும, சதகநியுடனும கலபபை
டனுஙகூடியதும, புசுணடிகளும உருண்டைககறகளுமுள்ளதும,
யுதஙகளுள்ளதும, கோடாலிகளுள்ளதும, இருமபினாலும தோலி
லும செயயபபட்ட கேட்கஙகளுள்ளதும, வெடிமருநதுகளுள்ள
ம, கவணகறகளும கவணகளுமுள்ளதுமாகச சாஸதிரததில
சாலவியமுறைபபடி நானகுபககததிலும நனகமைநததாகசசெய
பபட்டிருநதது குருஸரேஷ்டரே! அநதத துவாரகை மதயம
தலமததினால காபபாறறுகிறவாகளான வெவவேறுவிதமான பல
நாவீராகளாலும, கதன, ஸாமபன, உததவன முதலானவாகளா
ம போரில எதிாததுத தடுககவலலவாகளும, (முனபு நடநத)
ண்டையில் காணபபட்ட வீரயமுள்ளவாகளும, பிரவிததகுல
ள்ளவாகளும, வீராகளுமான காலாட்களாலும, பிறா குலமத
தத தாஙகுகிற கொடிபிடிதத குதிரைவீராகளாலும, நனகு
பபாறறபபட்டது அஜாகரதையைத தடுககிறவாகளான உககிர
ஸனன, உததவா முதலியோாகளால களகுடிககககூடாதெனறு
ட்டணததில முரசறைவிககபபட்டது 'சாலவராஜன மதிமயங
னவாகளை அடிததுவிடுவானனறோ?' எனறு ஆலோசனைசெயது
நத எலலா விருஷணிகளும அநதகாகளும ஜாகரதையாக இருந
ாாகள அவவாறே, பணககுவியலைககாபபாறறுகிறவாகளால,
னாததவேசததாாகளான நடா, நாததகா, காயகாகளயாவரும

1 அரண, சேனையின ஒரு வகுபபு

1 சீக்கிரம் வெளியில் துரத்தப்பட்டார்கள் எல்லாப் [2] பாலங்களும் உடைக்கப்பட்டன கப்பல்கள் தடுக்கப்பட்டன ஓ! கௌரவரே அகழ்களும் சூலங்களால் நன்கு அடாந்தவைகளாகச் செய்யப்பட்டன ஓ! குருஶ்ரேஷ்டரே! கிணறுகளும் அம்பரீஷகமென்னும் மறைக்கப்பட்ட நெருப்புக்களும் அமைக்கப்பட்டன ஒரு குரோசதூரம் விஷமமாக (இரும்புமுட்கள்டாந்ததாகச்) செய்யப்பட்டது பாலங்கள் உடைக்கப்பட்டன எல்லா மதில்களும் பழுதுபார்க்கப்பட்டன குற்றமற்றவரே! நமது கோட்டையானது இயற்கையாகவே பிரவேசிக்க முடியாதது, இயற்கையாகவே நன்கு காப்பாற்றப்பட்டது, இயற்கையாகவே ஆயுதங்களுடன் கூடியது, அப்பொழுது மிகவும் நுழையமுடியாததும் மிகவும் காக்கப்பட்டதும் மிகவும் ஆயுதங்களுள்ளதுமாயிற்று ஓ! பரதஶ்ரேஷ்டரே! அப்பட்டணமானது எல்லா ஆயுதங்களுடனுங்கூடினதாகவும் நன்கு ரக்ஷிக்கப்பட்டதாகவும் மறைக்கப்பட்டதாகவும் இந்திரனமாளிகைபோல் இருந்தது அரசரே! ஸௌபன் வந்த அக்காலத்தில், வ்ருஷ்ணி அந்தகபுரத்தில் (யாரும்) முத்திரையின்றி வெளியே போகிறதுமில்லை, முத்திரையின்றி உள்ளே விடப்படுகிறதுமில்லை கௌரவரே! ராஜேந்திரரே! எல்லா வீதிகளிலும் நாற்சந்திகளிலும் அதிகமான யானைகளும் குதிரைகளுமுள்ள சேனை இருந்தது அப்பொழுது, சேனையானது சம்பளமும் ஆகாரமும் கொடுக்கப்பட்டதும் ஆயுதங்களும் வஸ்திரங்களும் கொடுக்கப்பட்டதும் விசேஷப் பொருளுதவி செய்யப்பட்டதுமாயிற்று ஒருவனும் பொன் வெள்ளி யல்லாத நாணயத்தைச் சம்பளமாயடையவில்லை காலங்கடந்து சம்பளம் வாங்கினவனுமில்லை ஒருவனும் சண்டைச் செய்யத்தில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டவனுமில்லை, பராக்ரமம் பார்க்கப்படாதவனுமில்லை அரசரே! இவ்விதம் நன்கு அமைக்கப்பட்ட துவாரகையானது உக்ரஸேன ராஜரால் திறமையுள்ள ஏராளமான வீரர்களைக்கொண்டு நன்கு ரக்ஷிக்கவும்பட்டது

---

1 வேறு பாடம் 2 இரண்டு முறை வருகிறது

பதினாறுவது அத்யாயம

ஆரஜுனாபிகமனபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் ஸால்வனுந்தும் யாதவர்களுந்தும் நடந்த சண்டையைச் சொல்லியது)

ராஜேநதிரரே! அபபொழுது வநத ஸௌபபதியான ஸால
ஞே மிகுதியான மனிதாகளும யானைகளும நிறைநத சேனையுடன
புபபட்டணததில பிரவேசிததான ஸாலவராஜனால காபபாறறப
பட்டதுமதோ யானை குதிரை காலாட்களுடன கூடியதுமான அந
ச சேனையானது அதிகமாகக குளஙகளுளள ஸமமான இடததில
றுததபபடடது சேனையானது, சுடுகாடுகளையும தேவாலயங
ளையும கறையானபுறறுககளையும புணணிய விருகூஷஙகளுளள
மடைகளையும விலககி, நனகு அமாநததாயிறறு அரசரே! சைனி
ஙகள அணிவகுககபபட்டதனால ஸாலவனுடைய பாசறையில
வளிபபடையான வழிகளும மறைககபபட்டன அவவாறே,
கஸயமான வழிகளும இலலையே இலலை நரஸரேஷ்டரே! கௌர
ரே! எலலா ஆயுதஙகளுடனும கூடினதும, எலலாச சஸதிரங
ளிலும தோநததும, தோ யானை குதிரைகளடாநததும, காலாட
ளடாநததும, மனமகிழசசியுடனும நலல போஷணையுடனும
டிய வீராகளுளளதும, வீராகளின லக்ஷணஙகளுளளதும, நானா
தமான கொடிகளும கவசஙகளுமுளளதும, பலவிதமான தோ
ளும விறகளுமுளளதுமான (சைனியததை) நிறுததி அபபொழுது
ருடனபோல வேகமாகத துவாரகையில புகச செயதான

எதிாததுவரும ஸாலவபதியின அநதச சேனையை அப
பொழுது கணடு, சிறுவாகளான வருஷ்ணிபுததிராகள வெளிவநது
ணடை செயதாாகள கௌரவரே! ஸாலவனுடைய அநத
திாபபைப பொருதவாகளான சாருதேஷ்ணன, ஸாமபன, மஹா
தனன பரதயுமனன ஆகிய அவாகள யாவரும கவசமஅணிநது
அழகிய ஆபரணமும தவஜமுமுளளவாகளாயத தேரேறி ஸாலவ
ராஜனுடைய மிகுதியான வீரஸரேஷ்டாகளுடன நனகு எதிாததா
ள ஸாமபன, யுததததில மிகக ஊககததையடைநது விலலை
யெடுததுககொணடு ஸாலவனுடைய மநதிரியும சேனாபதியுமான
க்ஷேமதாாததியுடன யுததம செயதான பரதஸரேஷ்டரே!
அவனமீது ஜாமபவதியின புததிரன, இநதிரன மழைபெயவது

போல, பெரிய அமபுமழையைப பொழிநதான ஒ! மஹா
ராஜரே! சேனுபதியான அநத க்ஷேமதூாததி இமயமலேபோ
அசைவறறவனுக நெருககமான அநத அமபுமழையைப பொறு
துககொணடான ராஜேநதிரரே! பிறகு, க்ஷேமதூாததி, தானு
ஸாமபனேக குறித்து மாயையால செயயபபடட அதிகமான சர
கூடடததைவிடடான பிறகு, அநத ஸாமபன மாயாமயமா
சரககூடடததை மாயையாலேயே பிளநது, ஆயிரம பாணதா
அவனுடைய ரததநின மீது பொழிநதான ஸாமபனுல அடிகக
பட்ட சேனுபதியான அநத க்ஷேமதூாததி, பிறகு, ஸாமப
பாணஙகளால துனபுறுததபபடடு, வேகமுளள குதிரைகளுட
ஓடினுன ஸாலவனுடைய சேனுபதியான அநதச சூரன ஓடி
வுடன, வேகவானெனனும பலமுளள அஸுரன என பிளளே
எதிாததான ராஜேநதிரரே! எதிாககபபடடவனும வருஷ
குலசரேஷடனும வீரனுமான ஸாமபன வேகவானுடைய வேக
தைப பொறுததுககொணடு நினறுன ஒ! கெளநதேயரே! உ
மையான பராககிரமமுளளவனும வீரனுமான அநதச சாமப
வேகவானமீது வேகமுளள கதையைச சுழறறிப பலததுட
எறிநதான அரசரே! காறறிஞல தளளப்படடதும (பாஜே முதலி
வறறுல) மிதிககபபடடதும வோ அறுநததுமான மரமபோ
அநதக கதையால அடிககபபடட வேகவான பூமியில விழுநதா
கதையால முறிய அடிககபபடட அநத வீரஞன பெரிய அஸுர
விழுநதவுடன, என புததிரன பெரிய சேனையில நுழைநது சண
செயதான ஒ! மஹாராஜரே! மஹாரதனெனறு அறியபபெ
வனும பெரிய விலலுளளவனும விவிநதியனெனனும பெயருள
வனுமான அஸுரன சாருதேஷணனுடன எதிாததான பிற
முனபு இநதிரனுககும விருததிரனுககும யுததம உணடான
போலச சாருதேஷணனுககும விவிநதியனுககும மிகநெரு
மான யுததம உணடாயிறறு மிகக வலிமையமைநத சிஙகங
போலச சபதிததுககொணடு ஒருவரமேலொருவா மிகவும கோப
கொணடு ஒருவரை ஒருவா பாணஙகளால அடிததாாகள பிற
ருககமிணியின புததிரன அகனிககும ஸூரியனுககும ஒபபா
காநதியுளளதும சததுருவை நாசம செயவதுமான பாணதி
மஹாஸதிர மநதிரததால ஜபிதது தொடுததான வோநதி
மஹாரதனை அநத என னுடைய புததிரன கோபததுடன உ
கக கூபபிடடு விவிநதியனேக குறிதது (அநத அம்பை) விடுததா

வன உயிரபோயக கீழே விழுநதான விவிநதியன கொலலப
டடதையும அநதச சேனை மிகக கலககபபடடதையும பாாததது,
நதஸாலவன, இஷடபபடி செலலுகினற ஸௌபததுடன திரும
யும சமீபம வநதான ஓ! மிகக கைவனமையுளளவரே! பிறகு,
ஸௌபததிலிருககும ஸாலவனைபபாாததுப பூமியிலிருககும துவா
நகயிலுளள அநதசசேனையாவும கலககமடைநதன மஹா
ஜரே! கௌரவரே! பிறகு, பரதயுமனன வெளியிலவநது ஆநாத
களின அசசேனையை நிலைநிறுததி வாாதயையும சொனனன
ஙகள யாவரும நிலலுஙகள யுததகளததில அரசனுடனகூடின
ஸௌபதயைப போரில வலிமையால நானதடுபபதைப பாருஙகள
! யாதவாகளே! பாமபுகளபோனறவையும விலலிலிருநது நனகு
ழுததுவிடபபடடவையுமான பாணஙகளால இபபடிபபடடநான
பொழுது ஸௌபபதியின சேனையை நாசமாககுகிறேன இனப
றுஙகள, பயபபடவேணடாம ஸௌபராஜன இபபொழுது
சமடைகிறன கெடடஎணணமுளள அவன எனனல எதிரககப
டு ஸௌபததுடனகூட நாசமடையபபோகிறன' எனறன
ணடுநதனரே! பரதயுமனன மிகக ஊககமகொணடு இவவிதம
சாலலுமபோது போாமுகததிலநிறகும அநதச சேனையானது
கிழநது சணடை செயதது

பதினேழாவது அதயாயம்

அ ா ஜு ஞ பி க ம ன ப ா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் ஸாலவனுக்கும் பிரத்யும்னனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தைக் கூறியது)

[1] பரதசிரேஷடரே! ருகமிணியின புததிரன யாதவாகளை
நாககி இவவிதம சொலலிக கவசம பூணட குதிரைகளுடன கூடிய
பாறறேரை அடைநது திறநதவாயுளளதும அலஙகரிககபபடடது
ான மகரககொடியை உயாததி ஆகாயததினமேல பறபபன
பானற அதிகபலமுளள அநதக குதிரைகளுடன பகைவாகளை
நருஙகினன உயாநத விலலைச சுழறறிககொணடும மிகக பல
லிகளைபபாாததுக காஜிககச செயதுகொணடும தூணீரம கததி
வைகளைத தரிததுககொணடும, உடுமபுததோலாலாகிய விர

1 வேறுபாடம

லுறையை அணிந்துகொண்டும், மின்னல் அசைவதறகொபபா
விலலை ஒருகையிலிருந்து மற்றொருகையில வாங்கி விளையாடி
கொண்டும சூரனான பரதயுமனன ஸௌபத்தில வஸிக்கும எல்ல
அஸுராக்களையும மோகிக்கச்செயதான விலலை இழுக்கிறவனு
அடிக்கடி (பாணங்களைத) தொடுக்கிறவனும போரில பகைவ
களைக் கொலலுகிறவனுமான அவனுடைய (அச்செயல்களி
இடைநேரத்தை ஒருவரும் பாரக்கவிலலை அவனுடைய முகத்தி
நிறம் பேதபபடவிலலை அவனுடைய அங்கங்களும அசையவில்லை
சிங்கத்திறகு மேலாயிருக்கும்படி [1] காஜிக்கும அவனுடைய சிறந
ஆசசரியமான வீரயத்தை உலகம செவியுறறது ஜலத்தில சஞ்சரி
பதும ஸ்வாணஸதமபததிலிருபபதும திறக்கபபட்டவாயுள்ளது
சதருவின பலத்தை அழிக்கக்கூடியதும ஸாலவனின் சேனாமுக
தில பயத்தை விளைவிக்கக்கூடியதுமான சிறந்த மகரக்கொடியான
சிறந்த தேரில பிரகாசித்தது அரசரே! பிறகு, சதருவைக்கொ
லுகிற பரதயுமனன் வேகமாயக் கிளமபிச சண்டைசெயய விரும
ஸாலவனையே எதிரததுசசென்றான குருகுலஶ்ரேஷ்டரே! பெரி
யுத்தத்தில வீரனான் பிரதயுமனன் எதிரத்துவந்ததை மிக்
கோபங்கொண்ட ஸாலவன் பொறுக்கவிலலை பகைவரது பட்
ணத்தை ஜயிப்பவனும கோபத்தாலும மதத்தாலும கொழுத்த
னுமான அந்த ஸாலவன், இஷ்டப்படி செலலுகிற (ஸௌபத்
திலிருந்து) இறங்கி பரதயுமனனுடன யுத்தம் செயதான ஸால்
னுக்கும வருஷணிகளுள சிறந்த வீரனான பிரதயுமனனுக்கு
மஹாபலிக்கும இந்திரனுக்கும நேரந்ததுபோல, நேரந்த மி
நெருக்கமான யுத்தத்தை (அங்குக்)கூடிய ஜனங்கள பாரத
தாரகள ஓ! வீரரே! அவனுடைய மாயாமயமான ரதமான
தங்கத்தால அலங்கரிக்கப்பட்டதும கொடிமரத்துடன கூடியது
கொடியாடையுடன் கூடியதும கீழுள்ள கட்டையுடன கூடியது
பாணப்பையுடன கூடியதுமாக இருந்தது ஓ! பிரபுவே! மி
பலமுள்ளவனும காந்தியுள்ளவனுமான அவன அந்தச்சிற
ரதத்திலேறிக்கொண்டு பரதயுமனனைக்குறித்துப பாணங்களை எ
தான பிறகு, பரதயுமனன புஜவேகத்தால ஸாலவனை நன
மோகிக்கச்செயதுகொண்டு யுத்தத்தில அம்புமழையை வே
மாகப்பெயதான அந்த ஸௌபராஜன அவைகளால யுதத
தில அடிக்கப்பட்டுப் பொறுக்கவிலலை, எரியும அக்னிக்கொ

[1] காஜனத்தைக் கேட்டு வீரயத்தையும பாரத்ததென்பது கருத்து

ான அமபுகளை என புததிரனமேல விடடான மிககவலிமை
ளள அநதபரதயுமனன அநதப பாணககூடடததை வெடடி
னை பிறகு, பிரகாசிககும வேறு அமபுகளை என புதரனி
ததில பிரயோகமசெயதான ராஜேநதிரரே! அநத ருகமிணீபுத
ரன, ஸாலவனபாணஙகளால அடிககபபட்டு யுதததில வேகத
தயடைநது மாமததைப பிளககும பாணததைவிடடான என
ததிரனால விடபபடட சிறகுளள அநதப பாணமானது அவனுது
வசததை உடைதது வேகமாக மாரபில நுழைநதது. அவன மிக
ம அடிபடடு விழுநதான அநத வீரனான ஸாலவராஜன அறி
றறு விழுநதவுடன, சிறநத அஸுரரகள பூமியைப பிளககினற
ாகளாக வேகமாக ஓடினாகள ஓ! அரசரே! அபபொழுது,
ஸளபபதியான அரசன அறிவறறு விழுநதவுடன, அவனுடைய
சனையானது,'ஆ! ஆ!' எனறு அலறுவதாயிறறு அரசரே! மஹா
லமுளள (ஸாலவன) பிறகு, பிரஜ்ஞையையடைநது எழுநது
ரதயுமனனை நோககி வேகமாக அமபுகளை விடடான யுதநத
ல நிறகிற பிரதயுமனன அபபொழுது பெரிய அநதப பாணத
ால கழுததெலுமபில மிகவும அடிககபபடடுத துனபததை
புடைநதவனுககக காணபபடடான மஹாராஜரே! அநத ஸால
ன அநத ருகமிணி புதரனை அடிதது ஒலியால பூமியை நிரமபச
செயகிறவனுகிச சிஙகநாததைச செயதான பாரதரே! பிறகு,
கெடட மனமுளள அவன, மோகததையடைநத என புதரனமீது
வேகமகொணடு திருமபவும வேறு பாணஙகளை விடடான கௌரவ
சிரேஷடரே! அந்தப பிரதயுமனன போககளததில அநத
அதிகமான அமபுகளால அடிககபபடடு அதனால மோகஙகொணடு
கைகால) அசைவறறவனானன

பதினேடடாவது அதயாயம

ஆரஜுனாபிகமனபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிரத்யும்னன் மயங்க, ஸாரதி அவனை வேறிடம் கொண்டு சென்றதும், அவன் களைதெளிந்து ஸாரதியிடம் வருந்திக் கூறியதும்)

பலமுளளவாகளுள சிறநத அநதப பிரதயுமனன, ஸாலவனுடைய பாணஙகளால பீடிககபபடடவுடன, சேனாமுகததிலுளள

விருஷ்ணிகள எணணம சிதறினவாகளாகி மிகவும துயரமடை
தாாகள "அரசரே! பிறகு, பிரதயுமனன மயககமடைநதபொழுத
விருஷ்ணி அநதக சைனியம யாவும, 'ஆ! ஆ!' எனறு அலறியத
ஸால்வன மிகவும களிபபடைநதவனுனன அபபொழுது, அவ
அவவாறு மோகமடைநததைககணடு பயிறசியடைநத தோபபா
னுன தாருகபுதரன வேகமுளள குதிரைகளால போரிலிருந
சீககிரமாக அவனை வெளியில கொணடுபோனுன ரதமான
சிறிது தூரம கொணடுபோகபபடடவுடன, சிறநத தேராளியா
பிரதயுமனன அறிவை அடைநது வில்லை எடுததுககொணடு சார
யைப பாாததுப பினவருமாறு சொலலலானுன

'ஸூத புததிரனே! எனன காரியம செயதாய? எதறகாக
திருமபிப போகிருய? சிறநத வீராகளான விருஷ்ணிகளுககு யு
ததில இது தாமமாகச சொலலபபடவிலலை ஸூத புத
உனககுப பெரிய யுதததில ஸாலவனைப பாாதது மோகமாவ
சணடையைப பாாததுத துககமாவது இலலாமலிருககினறதா
உணமையை நீ எனககுச சொல' எனருன ஸூத புதரன, 'ஜ
ஜனாததன குமாரனே! எனககு மோகமிலலை, பயமும என
அடையவிலலை ஓ! கேசவநநதன! ஆனுல, ஸால்வன உன
ஜயிகக முடியாதவனெனறு நினைககினறேன ஓ! வீர! பாவம செ
வனும பலமுளளவனுமான அபபடிபபடட இவன தொடா
யாக எதிாதது வருகிருன சணடையில மோகமடைநத சூரனு
தேராளியானவன தோபபாகனுல காககபபடத தகுநதவ
ஆயுஷமானே! 'சணடையில நீ எனனுல எபபொழுதும காக
படத தகுநதவன நானும உனனுல எபபொழுதும காககபப
தகுநதவன' எனறு கருதி நான விலகிச செலலுகினறேன
மிகக புயவலியமைநதவனே! ருகமிணியின புததிர! நீயோ ஒ
னுயிருககிருய அஸுராகளோ அநேகாகள (யுதததில) எதிா
ஸமனுயிலலை யெனறு எணணியே நான விலகிச செலலுகினறே
எனருன

கௌரவரே! அபபொழுது, தோபபாகன இவவிதம சொ
கையில, மகரதவஜமுளள பிரதயுமனன, மறுபடியும தே
திருபபி, ஸூதனை நோககிச சொலலலுறருன 'ஓ! தாருகன
திரனே! ஸூத புதர! நான உயிருடனிருககுமபோது ஒருசம
திலும எககாரணமபறறியும இவவிதம போரிலிருநது விலகிச
வதைநீ திருமபவும செயயாதே யுதததைவிடடுச செலலு

னும, கீழே விழுநது, 'நான உனனைச சாாநதவன' எனறு சொலலு
றவனைக கொலலுகிறனும, ஸதிரீயையும பாலனையும கிழவனையும
தரறறவனையும தலைமயிரவிழநதவனையும சஸதிரமும ஆயுதமும
டிநதவனையும கொலலுகிறவனும வருஷணிகுலததில பிறநதவரல
ா நீயும ஸூதகுலததில பிறநதவன,தேரோடடுவதில ஞானததை
டைநதவன யுததஙகளில வருஷணிகளின வழககததை அறிந
வனுகவுமிருககிருய போாமுனையில வருஷணிகளின செயலை
முழுமையும அறிநத அபபடிபபடட நீ, இவவிதம விலகிச செல
ததை எககாரணம பறறியும திருமபவும செயயாதே பினவாங
னவனும முதுகிலடிககபபடடவனும மயககததை யடைநதவனும
ததததிலிருநது ஓடினவனுமான எனனை, நெருஙகமுடியாதவரும
தனுககுத தமையனுருமான மாதவா எனன சொலலுவாா?
கசவருககு முனனுணடானவரும நீலவஸதிரமுளளவரும மிகக
தமுளளவரும பெரிய தோளுளளவருமான பலதேவரும
நது சோநதால எனன சொலவாா? ஓ! ஸூத! யுதததில சிங
மபோனறவனும மஹாரதனும சினியின பேரனுமான ஸாதயகி
ம சணடையில ஜயிபபவனுன ஸாமபனும யுதததிலிருநது பின
ாஙகின (எனனை) எனன சொலலுவா? ஸாரதியே! ஜயிககமுடி
ாத சாருதேஷணனும கதனும ஸாரணனும மஹா பாஹுவான
ுகரூரனும எனனை எனன சொலலுவா? சூரனும நனகுமதிககப
டடவனும சாநதனும எபபொழுதும ஆணமையிற சிறநதவ
னெனற செருககுளளவனுமான எனனை விருஷணி வீராகளின
னைவியா ஒனறுசோநது எனன சொலலுவாாகள? 'இநதப
ிரதயுமனன பயநது பெரிய சணடையைவிடடு வருகினருன
ுவனை நிநதிககவேணடும' எனறு சொலலுவாாகள, 'நனகு செய
ான' எனறு சொலலாா ஓ! ஸூதபுததிர! எனககோ
னனைபபோனறவனுககோ, 'நிநதிககததககது' எனற வாாததை
ால செயயும பரிகாஸமும மரணததைவிட அதிகமானது
பபடிபபடட நீ திருமபவும பினபோகாதே மதுவைககொனற
றியானவா பாரததை எனனிடமவைததுவிடடுப பரதஸரேஷட
நடைய யாகததிறகுப போயிருககிருா இபபொழுது நான
ொறுததிருததல கூடாது ஓ! ஸூதகுமார! வெளிககிளமபப
ோகிற வீரரான கருதவாமா, 'நான சாலவனைத தடுககபபோகின
றன நீா நிலலும' எனறு எனனுல தடுககபபடடாா ஹருதி
ரின புததிரரான அவரும எனனைப புகழநதுகொணடே திருமபி

ளூா யுததததைவிடடு அநத மஹாரதரை அடைநது என
சொலவேன ? சஙகசகரகதாதாரியும பகைவரால மீறமுடியாத
ரும பெரிய கைகளுளளவரும புருஷருமான புணடரீகாக்ஷ
நோககி என்ன சொலவேன ? சாததியகியையும பலதேவரைய
எனனுடன எபபொழுதும போடடி போடுகினற மறறுமுள
அநதக விருஷணிகளையும நோககி நான என்ன சொலலுவேன
ஓ! ஸூதபுததிர! இநத யுதததைதவிடடுப பாணஙகளால முதுகி
அடிபடடவனும ஸவாதீனமறறவனும உனனாலபினகொணடுபே
கபபடடவனுமாகி எவவிததிலும உயிருடன இரேன தாருக
தன! மறுபடியும தேருடன வேகமாகத திருமபு ஆபததுககளி
எககாரணமபறறியும இவவாறு பிறகும செயயாதே ஓ! ஸூ
புதர! நான யுததததிலிருநது பயநது முதுகில பாணஙகளா
அடிககபபடடுப பினவநது உயிரை எவவிததிலும பெரித
நினையேன ஓ! ஸூதபுததிர! நான பயததால பீடிககபபட
சணடையைவிடடு இழிவானவனைபபோலப பின வாஙகியதை
எககாலததிலாவது அறிநததுணடா? ஓ! தாருகபுததிரனே
சணடையை விடடுவிடுவதறகு நான தககவனலலேன யுததத
மிக விருமபுகினற எனககாக அபபடிபபடடநீ யுததம நடக
இடததுககுப போவாய' எனறுன

பததோனபதாவது அதயாயம

ஆ ர ஜு னு பி க ம ன பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(ஸால்வன் பிரத்யும்னனால் தோல்வியடைந்து
திரும்பிச் சென்றது)

ஓ! கௌநதேயரே! இவவிதம சொலலககேடட ஸூதபு
திரன், பிறகு, யுததவிஷயததில பரதயுமனனை நோககிச சாது
மானதும இனியதுமான வாககியததை உடனே சொலலலானு
'ஓ! ருகமிணி குமாரா! குதிரைகளை ஓடடுகினற எனககு யுத
தில பயமிலலை விருஷணிகளுடைய யுததததை அறிந
னுகவும இருககினறேன இவவிஷயததில இவவாறனறி வே
விதம! செயயததககதனறு ஓ! ஆயுஷமானே! தேரோட
காரியததிலிருககிறவாகளுககு எலலாக காரியஙகளிலும தே
ளியைக காபபது முககியமெனபது உபதேசமாகக கரு

டடது நீயும மிகவும பீடிககபபடடிருககிருய ஓ! வீர! நீயோ
ாலவனுல பிரயோகிககபபடட பாணததால் மிகவும அடிககபபட
ாய குழபபஙகொணட நான அஙகிருநதும வேறிடமபோனேன
ாதவதாகளுட சிறநதவனே! கேசவநநதன! அபபடிபபடட நீ
பபொழுது தறசெயலாக அறிவை அடைநதாய குதிரையோடடு
தில எனனுடைய பயிறசியைப பாா தாருகனுலுணடானவனும
ைறபபடியே கறபிககபபடடவனுமான நான பயமறறவனுக
ாலவனுடைய பெரிதான இநதசசேனையில பிரவேசிககினறேன’
னருன

இவவிதம சொலலிய பிறகு, வீரனுன ஸாரதி, அபபொழுது,
திரைகளைக கடிவாளஙகளால இழுததுத தூணடி வேகமாகப போ
ல எதிாததுச சென்றுன அரசரே! சவுககினுல அடிககபபடட
வகளும கடிவாளஙகளால இழுககபபடடவைகளுமான அநதச
றநத குதிரைகள ஸமமானவைகளும ஏறறத தாழவானவைகளு
ான நானுவித மணடலகதிகளையும பலவிதமான வலசாரி இட
ாரிகளையும எலலாவிதததாலும (செயதுகொணடு) ஆகாயததில
ாவுவனபோல விளஙகின ஓ! அரசரே! அபபொழுது அவை
ா தாருகபுததிரனைக கைதேர்நதவனென்று அறிநது, (அவனுல)
யரததூககபபடுவனபோலக காலகளால பூமியைத தொடவிலலை
ரதஸரேஷடரே! அவன சிறுமுயறசியாலேயே அநத ஸாலவ
ுடைய சேனையை இடமாகச சுறறிவநதான அது ஆசசரிய
ாயிருநதது யுதததில பயஙகரனுன ஸால்வன இடமாக வநத
தப பொறுமல அவனுடைய தேரபபாகனை மூனறு பாணங
ால சீககிரமாக நன்கு அடிததான ஓ! புஜபலமிககவரே!
ருகனுடைய புததிரனே, அநதப பாணவேகததை மதியாமல,
ுபடியும இடபபககமாகவே போனுன வீரரே! பிறகு, அநத
ளப ராஜன பலவித பாணஙகளை மறுபடியுமே ருகமிணி புதர
ன எனனுடைய மகனமீது விடுததான பகை வீராகளைக
ாலபவனுன ருகமிணியின புததிரன புனனகை செயது கைத
றமையைக காணபிததுககொணடு அநதபபாணஙகளைத (தனனி
ம) வருமுனனரே கூாமையான பாணஙகளால துணடாககினுன.
ளபராஜன அநத அமபுகள பரதயுமனனுல அறுககபபடட
தககணடு பயஙகரமான ஆஸுரமாயையை அடைநது அமபுகளை
பதான. பிரதயுமனன, மஹாபலமுளள தைதேயாஸதிரம பிர
பாகிககபபடுதலை அறிநது, பிரமமாஸதிரததினுல அதனை வரும

வழியிலேயே துண்டாக்கி வேறுபாணங்களை விட்டான் இரத்த
த்தைக் குடிக்கும் அந்தப் பாணங்கள் அவனால் விடப்பட்ட (வேறு
அஸ்திரத்தைச் சீக்கிரம் தள்ளி (அவனைத்) தலையிலும் மார்பிலு
முகத்திலும் அடித்தன அவன் மயக்கத்தை அடைந்தான்
(கீழேயும்) விழுந்தான் அந்த அற்பனான ஸால்வன் பாணத்தா
னன்கு பீடிக்கப்பட்டு விழுந்தவுடன், பகைவரை வாட்டுகின்ற ருக்
மிணீபுத்ரன் வேறு பாணத்தைப் பூட்டினான் கூட்டமா
தாசார்ஹரனைவராலும் ஆசீர்வாதங்களால் பூஜிக்கப்பட்டது
சூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ளதும் நாணி
பூட்டப்படுகின்றதுமான அந்தப் பாணத்தைக்கண்டு ஆகாசமான
'ஆ! ஆ!' என்ற ஒலியுள்ளதாயிற்று

பிறகு, இந்திரனுடனும் குபேரனுடனும் கூடின தேவக்கூ
ட்டத்தாரனைவரும் நாரதரையும் மனோவேகமுள்ள வாயுவையு
அனுப்பினார்கள் அவர்கள் ருக்மிணீ புத்திரனை அடைந்து, 'ஓ
வீர! ஸால்வராஜன் உன்னால் எவ்விதத்திலும் கொல்லத்தக
வனேயல்லன் திரும்பவும் பாணத்தை இழுத்துக்கொள் யு
த்தத்தில் உன்னால் இவன் கொல்லப்படான் இந்தப் பாணத்தி
கும் யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாத மனிதன் ஓரிடத்திலு மில்லை
மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! தேவகீபுத்திரனான கிருஷ்ணன் யுத்த
தில் இவனுக்கு மரணத்தைச் செய்பவனென்று பிரமமாவினு
ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான் அது பொய்யாகாது' என்னு
தேவர்களின் வசனத்தைச் சொல்லினார் பிறகு, பிரத்யும்ன
மிக்க களிப்படைந்து மேலான பாணத்தைச் சிறந்த வில்லிலிருந்
எடுத்து அம்புப்பெட்டியிலும் வைத்துவிட்டான் ஓ! ராஜேந்
ரரே! பிரத்யும்னனது பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸால்வன் மிக
மனவருத்தமுற்று எழுந்து சேனைகளுடன் அங்கிருந்து வேகமா
விலகிச் சென்றான் ஓ! ராஜேந்திரரே! விருஷ்ணிகளால் பீடிக்க
பெற்ற அந்தஸால்வன் த்வாரகையை விட்டு ஸௌபத்தை அடை
ந்து அப்பொழுது ஆகாயத்தை அடைந்தான்

இருபதாவது அதயாயம

ஆரஜுனாபிகமனபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மாதவர் தாம் ஸால்வனுடன் போர்செய்ததை யுதிஷ்டிரநுக்குக் கூறியது)

அரசரே! உமமுடைய ராஜஸூயமெனனும பெரிய யாக மானது முடிநதவுடன, அஙகிருநது, அபபொழுது (அவனால) விடைபெறற ஆனாததநகரததை நான அடைநதேன ஓ! மஹா ராஜரே! நான, தவாரகையைக காநதியிழநததும வேதாததியயன மும வஷடகாரஙகளும அறறதும அணியிழநத சிறநத ஸதிரீ களுளளதுமாகக கணடேன அறியமுடியாத (=சிதைககபபடட) உருவமுளள தவாரகையின தோடடஙகளைக கணடு சஙகை யடைநத நான, கிருதவாமாவை நோககி, 'ஓ! ஆணமையிற சிறந தவனே! இநத விருஷணிகளுடைய மாளிகையானது மிகவும அமைதியறற ஆண பெணகளுளளதா யிருககினறது இஃதென்ன? உணமையாகக் கேடக விருமபுகினறேன' எனறு கேடடேன ஓ! அரசரிற சிறநதவரே! இவவிதம எனனால வினவபபடடவனும ஹருதிகன புததிரனுமான அவனும, ஸாலவன தகைநததும விடுத துமான இதனை விரிவாகச சொலலினன ஓ! பரதசரேஷடரே! அவறறையும மிசசமினறிக கேடட பிறகு, ஸாலவராஜனுடைய நாசததில நான அபபொழுதே புததியைச செலுததினேன ஓ! பரதசரேஷடரே! பிறகு, நான படடணததிலுளள ஜனஙகளையும தேறுதலசெயது உககிரஸேனமஹாராஜரையும ஆருகனையும வஸு தேவரையும எலலா விருஷணி வீரர்களையும ஸநதோஷபபடுததிக கொணடு அபபொழுது பேசினேன

'ஓ! யாதவசரேஷடாகளே! எபபொழுதும படடணததில ஜாகரதையாக இருககவேணடும நான ஸாலவராஜனைக கொலலு தறகாகச செனறேனெனறு அறியுஙகள அவனைக கொலலா மல தவாரகா படடணததைக குறிததுத திருமபேன அவனை, அவனிடட ஸௌப நகரததைக கொனறு திருமபவும உஙகளைப பாரபபேன பகைவரைப பயமூடடும இநதத துநதுபியானது (மேழமேல நடுவெனற) மூனறுஸவரமுளளதாக அடிககபபடடடும' எனறேன ஓ! பரதசரேஷடரே! அநத வீரர்கள எலலாரும என னால உளளபடி தேறுதல செயயபபடடுச சநதோஷமடைநது,

‘பகைவாகளை வெலலும, போம’ எனறு எனனை நோககிச சொல
ஞாகள

நான பிராமமண ஸரேஷடாகளை ஸவஸதிவாசகஙகளைச சொ
லச செயது மிகக மனககளிபபுறற அநத (யாதவ) வீராகளாலு
ஆசீாவாதஙகளால மகிழவிககபபடடுச [1]சிவபெருமானைத தலையா
வணஙகிப பாஞசஜனயமெனகிற சிறநத சஙகததை ஊதித திகு
களைச சபதிககச செயதுகொணடு சைபயம ஸுகரீவமெனனு
குதிரைகள பூடடபபடட ரததடுன, முயறசியுளளதும (தே
யானை குதிரை காலாளாகிய) நானகு அஙகஙகளுளளதும வி
தம செயயபபடடதும ஜயததால விளஙகுகினறதுமான பெரி
சேனையால சூழபபெறறுக கிளமபினேன அனேக தேசஙகளையு
அனேக மரமடாநத மலைகளையும குளஙகளையும நதிகளையும தாண
மாாததிகாவதமெனனும தேசததை அடைநதேன ஓ! புருஷ
புலியே! அவவிடததில ஸமுததிரததிறகருகில ஸௌபத
அடைநது ஸாலவன போவதைக கேடடேன அவனை நான பி
ஞல தொடாநது போனேன ஓ! ராஜேநதிரரே! பிறகு, ஸால
ராஜனை ஸமீபததில பாாததேன பகைவரைக கொலபவரே! அ
கிருநது ஸமுததிரததை அடைநது பெரிய அலைகளுளள அ
னுடைய நடுவில ஸமுததிரததின உளளே ஸாலவன ஸௌபதை
‘அடைநது இருநதான அவன எனனைப பாாததுச சணடை
காகத தனனுடைய சேனையை உடனே அனுபபிஞன யுதி
டிரரே! எனனுடைய கையிஞல சேனையானது சிறிதே மிச
மாகச செயயபபடடபொழுது, கெடடஸவபாவமுளள அவ
காவமுறறு நனருகப பாாதது அடிககடி (எனனை) யுதத
திறகாகவே விரைநது அழைததான விலலிலிருநதுவிடபபட
வையும உயிாநிலைகளைப பிளககக கூடியவையுமான அனேக
பாணஙகளாலும அவனுடைய புரமானது நாசமபணணபப
விலலை பிறகு, எனனைக கோபம வநதடைநதது அரசரே! அஸ
ராகளுள இழிவானவனும பாவததனமையுளளவனும நெருஙகமு
யாதவனுமான அவனும ஆயிரககணககான பாணவாஷஙக
எனமீது பெயதான அவன எனனுடைய சேனையிலுளளவாக
மீதும தோபபாகனமீதும குதிரைகளமீதும அமபுகளை இறை
தான நாஙகள பாணஙகளைப பொருடபடுததாதவாகளாக யுதத

---

1 ‘பவம’ எனபது மூலம, ‘ஹாம’ எனபதும, ‘ஆஹுசம’ எனப
வேறு பாடஙகள

சயதோம பிறகு, ஸாலவனபினவநத வீராகள, சணடையில், ணாஙகின கணுககளுளள பாணஙகளுடைய நாறுயிரஙகளை எனனி ததில எறிநதாாகள மாமஙகளைப பிளககினற அநதபபாணங ளால அநத அஸுராகள குதிரைகளையும தேரையும தவஜததை ம தாருகனையும மறைததாாகள ஓ! வீரரே! எனனுடைய சேனை இுளளவாகளும நானும குதிரைகளும பாணஙகளால மூடபபட க காணபபடவிலலை கௌநதேயரே! பிறகு, நானும தேவாகளின றையுடன ஜபிககபபடட பல பதினுயிரம பாணஙகளை விலலினுல ரயோகம செயதேன ஓ! பாரதரே! அவவிடததில எனனுடைய சனைககு (ஒனறும) புலபபடவிலலை ஆகாயததிலிருககும அநத ஸளபமானது ஒரு குரோச தூரததிலிருபபதுபோலக காணப டடது பிறகு, ஆகாயததையடைநது பாாததுககொணடிருநக ம எலலாத தேவாகளும உரதத சிஙகநாததாலும கையொலியி லும எனனைச சநதோஷபபடுததினாகள 1 என கை நுனியி ல விடபபடடவைகளும பலவிதமான புஙகஙகளையுடையவைகளு ன அமபுகள அஸுராகளின அஙகஙகளில விடடிற பூசசிகள பால நுழைநதன பிறகு, கூரிய கணைகளால ஸௌபமததியில டிககபபடுகினறவாகளும பெரிய கடலில விழுகினறவாகளுமாகிய வாகளுடைய ஹலஹலவெனற சபதமானது அதிகரிததது நத அஸுராகள தோளகளும கழுததுககளும அறுககபபடடுத லையிலலாத முணடஙகளின வடிவமாகக காணபபடுகினறவாக ாகிப பயஙகரமாகக கததிககொணடு விழுநதாாகள விழுநத வாகளும சமுததிரஜலததில வஸிபபவைகளால தினனபபட ாாகள பிறகு, நான பசுவின பாலுககும முலலைபபூவுககும சநதிர கும தாமரைத தணடுககும வெளளிககும ஒபபான காநதி ளள பாஞசஜனயமெனனும சஙகததை ஊரகக ஊதினேன

ஸௌபபதியான ஸாலவன, போரில அநதககடலில விழுநத வாகளைககணடு, பிறகு, பெரிய கபடயுததததால எனனுடன ணடைசெயதான பிறகு, கதாயுதஙகளும, கலபபைகளும, பரா ஙகளும, சூலஙகளும, சகதிகளும, கோடாலிகளும, கததிகளும, முறையே ஸுபரமமணயா, இநதிரன, வருணன, யமன இவா ளின ஆயுதஙகளான) சகதி குலிசம பாசம தணடம இவறறை தத அமபுகளும, படடஸஙகளும, புசுணடிகளும எனனிடததில பபொழுதும விழுநதன அநத மாயையை நான ஏறறு மாயை

1 வேறு பாடம

யினாலேயே சீககிரமாக நாசம செயதேன அநத மாயை நாச செயயபபடடவுடன, அவன மலையின கொடுமுடிகளால யுதத செயதான ஓ! பாரதரே! பிறகு, இருடடுபபோலவும வெளிசச போலவும மேகததால மறைநத தினமபோலவும மேகமிலலா தினமபோலவும தோனறின பாரதரே! குளிரசசியும உஷ மும நெருபபுமாரியும புழுதிமழையும ஆயுதமழையும உ டாயின இவவிதம, சதருவானவன மாயையைச செய கொணடு எனனுடன யுததம செயதான அவை அனைததையு நான அறிநதுகொணடு மாயையாலேயே நாசம செயதேன கால கடவாமல பாணஙகளைககொணடு சணடையால எலலாவறறையு ஊதிவிடடேன ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, மாயையானது எனனு யுதததில அழிககபபடடவுடன, அஸுரன, புததியை மோகி ககசசெயயும வேறு மாயையைச செயதான ஓ! மஹாராஜரே கௌநதேயரே! பிறகு, ஆகாயமானது நூறு சூரியரை உடைய போலவும நூறு சநதிரரை உடையதுபோலவும ஆயிரம பதினு ரம நகஷததிரஙகளையுடையது போலவும ஆயிறறு பிறகு, அபபொ ழுது, பகலும ராததிரியும திககுககளும அறியபபடவிலலை நா மோகததையடைநதேன பிறகு, பரஜஞாஸதரததைப பிரயோக செயதேன அவனுடைய அஸதிரமானது என அஸதிரததா நாணற பூபபோலச சிதறஅடிககபபடடுஅழிநதது அபபடி அந நெருககமான சணடையானது மயிரககூசசததை உணடுபணண கூடியதா யிருநதது. ஓ! ராஜேநதிரரே! மறுபடியும, வெளிசசதை அடைநது திருமபவும பகைவனுடன யுததம செயதேன

இருபததோராவது அதயாயம

அர்ஜுனாபிகமனபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கோவிந்தருக்கும் ஸால்வனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தில் ஸால்வன் மாயையால் வஸுதேவரை வெட் டிக் காட்டிக் கோவிந்தரை மயக்கியதும், அவர் அது மாயை என்றறிந்து மறுபடி யும் சண்டை தொடங்கியதும்)

இவவிதம ஆணமைபிற சிறநதவனும அரசாகளுககுப பெரு பகைவனுமான அநதஸாலவன யுதததில எனனுடன சணை

சயகிறதறகாகத திருமபவும ஆகாயததை அடைநதான ஓ! ஹாராஜரே! பிறகு, மநதபுததியுள்ள ஸாலவன, ஜயததை விரும கொணடு, பீரஙகிகளையும பிரகாசிககும பெரியகதைகளையும லஙகளையும உலககைகளையும கததிகளையும கோபததால என மல எறிநதான நான ஆகாயததிலிருநது வருகினற அவைகளை ரைவில விடபபடட பாணஙகளால ஆகாயததிலேயே சீககிரம டுதது இரணடு மூனறாக வெட்டினேன பிறகு, ஆகாயததில பதம உணடாயிறறு பினனர அவன, வணஙகின கணுககளுள்ள ாறுயிரம பாணஙகளால தாருகனமீதும குதிரைகளமீதும தோ தும எனககு தூறறினுன

ஓ! வீரரே! பிறகு, தாருகன, மயஙகினவனபோல எனனை நாககி, 'ஸாலவ பாணததால நனகு பீடிககபபடடேன இருகக வணடுமே எனறு இருககினறேன எனனுடைய அஙகம மிகவும சாவை அடைகினறது இருபபதறகுச சகதியறறிருககின றன' எனறு சொனனுன இவவிதம அநத ஸாரதியினுடைய னமான வாரததையை நான கேடடு அநத ஸாரதியை நனகு ாதது, அவன பாணஙகளால பீடிககபபட்டிருபபதாகக ணடேன பாணடவசரேஷடரே! அவனுடைய மாரபிலும லையிலும சரீரததிலும கையிரணடிலும அமபுகளால நிரபபப டாத இடததைக காணவிலலை மலையிலுணடாகும தாதுப பாடியுள்ள மலையானது மேகஙகளால பொழியபபடடு (சு வநத ஜலததைப பெருககுவது போல) அவன சிறநத ாணஙகளின காயததிலிருநது அதிகமான இரததததைப பருககவிடடான நீணடகைகளையுடையவரே! கையில கடி ாளமுள்ளவனும யுததததில ஸாலவ பாணததால பீடிககப டடவனும தளாசசியடைநதவனுமான அநத ஸாரதியைப பாரத த தேறுதல செயதேன ஓ! பாரதரே! பிறகு, துவாரகையில ஸிககினறவனும ஆஹுககனுடைய வேலைககாரனுமான ஒரு மனி ன விரைபவனுகி எனதேரிலேறி நடபினுல சொலவதுபோல ருததமுறறு எனனை நோககி அநத ஆகுகனுடைய வாரததை யயே தழுதழுதத குரலுடன சொலலினன வீரரே! யுதிஷடி ரே! அதனை அறிநது கொளளும (அவன,) 'துவாரகாதிபதியும ருமான ஆஹுகா உமககுச செயதிசொனனுர ஓ! கேச ரே! வாரும உமது பிதாவின தோழரான ஆஹுகா உமக ச சொலலிய செயதியை அறிநது கொளளும ஓ! வருஷணி

நநதனரே! யாராலும எதிாகக முடியாதவரே! நீா (வேறு கா
யததில) தலையிட்டிருககுமபோது, துவாரகையை யடைநது ஸா
வனால வஸுதேவா பலாதகாரமாயக கொலலபபட்டாா ஓ
ஜனாததனரே! ஆகையால, சிறநத யுததம செயதது போது
திருமபிவிடும துவாரகையையே காபபாறறும, உமககு இ
பெரிய காரியம எனறான

இவவிதமான அவனது வாாததையைக கேட்டு நான மிகக ம
வருததமடைநது செயயததககதும செயயததகாததுமான கா
யததின நிசசயததை அறியவிலலை ஓ! வீரரே! அநதப பெரி
அபபிரியததைக கேட்டு மனததினால சாததியகியையும பலதே
ரையும மஹாரதனான பரதயுமனனையும நிநதிததேன ஓ! கு
நநதனரே! நானோ துவாரகையின பாதுகாவலையும, பிதாவி
ரக்ஷணததையும அவாகளிடததில வைதது ஸௌபததைத த
னும விஷயததில கிளமபினேன பெரிய கையுளளவரும ப
வரைக கொலலுபவருமான பலதேவரும ஸாதயகியும பரதயும
னும வீாயமுளள சாருதேஷணனும சாமபன முதலானோாகளு
உயிருடனிருககிறாாகளோ (இலலையோ) எனறு நான மிகக ம
வருததமுளளவனானேன ஓ! மனிதாிற சிறநதவரே! இவாக
உயிருடனிருககுமபோது, வஸுதேவா, நேரில வநத இநதிரனு
எபபாடுபட்டும கொலலமுடியாதவா வஸுதேவா நிசசயமா
கொலலபபட்டால பலதேவாமுதலிய இவாகளயாவரும நிசசயமா
உயிரையிழநதாாகள எனபது எனனுடைய உறுதியான எண
ஓ! மஹாராஜரே! அநத எலலாருடைய நாசததையும அடிக
எணணிககொணடு கலஙகாமல திருமபவும ஸாலவனுடன யுதத
செயதேன ஓ! வீரரே! மஹாராஜரே! அபபொழுது, அ
ஸௌபததிலிருநது விழுகினற வஸுதேவரை நான பாாததே
பிறகு, எனனை மோகம வநதடைநதது ஓ! நராதிபரே! வி
கினற எனனுடைய அநதப் பிதாவின ரூபமானது, புணணியம
வனாக ஸவாககததிலிருநது பூதலததைககுறிதது விழுகினற யயா
தினுடைய ரூபமபோல (இருநதது) அவிழநதுபோனதும அழு
கடைநததுமான தலைபபாகையும அவிழநத உடையும தலைமயிர
உளளவராக விழுகினற அவா புணணியமறறுவிழும கிரகமபோ
காணபபட்டாா ஓ! கௌநதேயரே! பிறகு, விறகளுள சிற
சாாஙகமானது எனனுடையகையிலிருநது நழுவிறறு நானு
மோகததை அடைநதவனாகித தேரினதட்டில உட்காாநதேன

ாரதரே! நினைவுதவறித தேரினுள்ளிருககும என்னை உயிரிழந வனபோலப பாாதது, பிறகு, என்னுடைய சேனை முழுதும ு! ஆ!' என்று அலறியது கைகளைநீட்டிககொண்டும காலகளை டிககொண்டும விழுகின்ற என பிதாவின ரூபமானது, விழு ன்ற பகூஷியினுடைய ரூபமபோல விளஙகிறறு

தோளவலியமைநதவரே! வீரரே! சூலததையும பட்டஸத தயும கையில ஏநதியவாகள, விழுகின்ற அவரை மிகவும அடிக ன்றவாகளாகி என்னுடையமனததையும கலககினாகள பிறகு, ன, அபபொழுது, ஒரு முகூாததநேரததில நினைவையடைநது நதப பெரிய சண்டையில ஸௌபததையும பாாககவிலலை கைவனுன ஸாலவனையும பாாககவிலலை வயது முதிாநத தாவையும பாாககவிலலை பிறகு, இது மாயை யென்ற சசயம என மனததிலுண்டாயிறறு பிறகு, மிககமனத தளிவை அடைநதேன, திருமபவும, நூறறுககணககான பாணங ள இறைததேன

இருபததிரண்டாவது அதயாயம்.

ஆஜ்ஞுபிகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் ஸால்வவதத்தைக்கூறி ஸுபத்ரையையும் அபி மன்யுவையும், திருஷ்டத்யும்னன் திரௌபதி புத்திரர்களை யும், திருஷ்டகேது தன் தங்கையான நகுலன் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு தம் தம் ஊருக்குச் சென்றது)

ஓ பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, நான, அழகிய விலலைத ஙகி, பாணஙகளால ஸௌபததிலிருநது அஸுராகளுடைய லகளை வீழததினேன பாமபுககொபபான சரீரமுள்ளவையும பரப போககககூடியவையும மிகக கூாமையுள்ளவையும நலல னுககளுள்ளவையும விலலிலிருநது விடுபட்டவையுமான பாணங ா ஸாலவராஜனைக குறிததுப பிரயோகம செயதேன ஓ! குரு லததை வகிபபவரே! அபபொழுது, பிறகு, ஸௌபம காணபபட லலை மாயையால மறைநததாயிறறு பிறகு, நான ஆசசரிய டைநதவனுனேன ஓ! மஹாராஜரே! பாரதரே! நான தைா

யததுடன மிறகுமபோது அநத அஸுரககூட்டததினா விக
மானமுகமும தலைமயிருமுளளவாகளாகி உரககச சபதம செயதா
கள பிறகு, பெரிய சணடையில சபதததைக குறிவைததது அடி
கும அஸதிரததை வேகமுளளவனுகி அவாகளைத தொலைககவே
டிய பிரயோகம செயதேன பிறகு, சபதம ஓயநதது அநத
சபதததை உணடுபணணின அநத அஸுராகள யாவரும, சப
தையே குறியாகவுடையவையும பரகாசிககினறவையும சூரியனு
கொபபானவையுமான பாணஙகளால கொலலபபடடாாகள
மஹாராஜரே ! அநதச சபதம ஓயநதவுடன, மறுபடியும், மறு
ரிடததில வேறு சபதம உணடாயிறறு அஙகும பாணஙகளா
அடிததேன ஓ ! பாரதரே ! இவவிதம பததுத திககுககள மு
மையும குறுககிலும மேலும அஸுராகள சபதம செயதாக
அவாகளும எனனுல கொலலபபடடாாகள ஓ ! வீரரே ! எ
னுடைய கணகளை மயககிககொணடு இஷடபபடி செலலும ஸௌ
மானது அஙகிருநது பராகஜயோதிஷம எனனும படடணத
அடைநது மறுபடியுமே காணபபடடது பிறகு, லோகஙகளுக
நாசததைச செயயும பயஙகரமான சரீரமுளள அஸுரன பெரி
கலமாரியால சீககிரமாக எனனை மூடினுன ஓ ! ராஜேநதிர
அபபடிபபடட நான கலமழையால நானகு பககததிலும பீடிக
படடு மலைகளால மறைககபபடட கறையானபுறறுபபோல இரு
தேன பிறகு, [1] நான குதிரைகளுடனும தோபபாகனுடனு
கொடிமரததுடனும பாவதஙகளால மறைககபபடடுப (பிறா
பாாகக முடியாமையை அடைநதேன பிறகு, அபபொழுது என
சேனையை அடைநதவாகளான விருஷணிஸரேஷடாகள யாவரு
பயததால பீடிககபபடடுத திககுககளை நோககி விரைநது ஓடின
கள ஓ! அரசரே! பிறகு, அவவிதம நான காணபபடாதபொழு
ஸவாககம பூமி ஆகாயம யாவும, 'ஆ ! ஆ !' எனனும ஒலியுள
தாயிறறு ஓ! மனனரே! பிறகு, எனனுடைய நேயமமிகக ஜன
கள மனததளாசசியுறறுத துககமும சோகமும அடைநது அழு
கூககுரலிடடாாகள பகைவாகளுககுச சநதோஷமும சிநேகித
களுககுத துககமும உணடாயின ஓ! தவறுதலிலலாதவரே! வீர
இவவிதம (ஸாலவன எனனை) ஜயிததான எனபதைப பிறகு (ஸ
தியிடமிருநது) கேடடேன பிறகு, நான இநதிரனுககுப பிரி
மானதும எலலாக கறகளையும தொளைககக கூடியதுமான வஜ

1 ஒரு சொல விடபபடடது.

த்ததை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு அந்த எல்லாப் பாவத்தங்களையும்
ாசம் செய்தேன் ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, பாவத்தங்களின் பாரத்
தால் பீடிக்கப்பட்டு உயிரும் செயலும் ஒடுங்கினவைகளான என்
னுடைய குதிரைகள் நடுங்குகின்றவைபோலாயின ஆகாயத்தில்
மேகக் கூட்டத்தை விலக்கி வெளிவந்த சூரியனைப்போலக் (கறகுவி
யிலிருந்து) வெளிவந்த என்னைப் பந்துக்கள் யாவரும் பார்த்துத்
திரும்பவும் சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, பாவத்தங்
களின் பாரத்தால் பீடிக்கப்பட்டவையும் உயிரும் செயலும் ஒடுங்
கினவையுமான குதிரைகளைக் கண்டு ஸூதன் என்னைக்குறித்து
அக்காலத்திற்குரிய வார்த்தையைச் சொல்லலானன்

'வருஷ்ணி குலத்தில் பிறந்தவரே! நிற்கின்ற ஸௌபபதியான
ஸால்வனை நன்கு பாரும் கோவிந்தரே! இவனை அலக்ஷியம் செய்
ந்து போதும் நன்கு முயற்சியைச் செய்யும் ஓ! மிக்க புஜபல
முள்ளவரே! கேசவரே! ஸால்வனிடம் மெதுவாயிருத்தலையும்
தாக்ஷிண்யத்தையும் இப்பொழுதே விலக்கிவிடும் இவனை நாசம்
செய்யும் இவனை உயிருடன் விடாதீர் ஓ! பகைவரைக் கொல்லு
கின்ற வீரரே! பகைவனை எல்லாவித பராக்கிரமத்தாலும் கொல்ல
வேண்டும் பலசாலியானவன், பகைவன் பலமற்றவனாயிருந்தா
லும் தனது காலடியிலிருந்தாலும் மதிக்கத்தகாதவனாயிருந்தாலும்
அவனை அலக்ஷியம் செய்யலாகாது, சண்டையிலிருப்பானாயின்
சொல்லவும் வேண்டுமா? ஓ! புருஷப் புலியே! விருஷ்ணி குல
சிரேஷ்டரே! பிரபுவே! அப்படிப்பட்ட நீர் இவனை எல்லா முயற்
சிகளாலும் கொல்லும் நீர் திரும்பவும் காலதாமதம் செய்ய
வேண்டாம் கோடிக்கணக்கான மிகப் பலவருஷங்களில் [2]பரசு
ராமரை ஜயித்த இவன் மற்றவரால் கொல்லப்படத் தகாதவன
ன்றோ? உம்மைத் தவிர (வேறு) ஒருவரும் (இவனைக் கொல்லக்
கூடியவர்) இல்லை ஓ! வீரரே! உம்மை அடித்தவனும் தவாரகையை
அழித்தவனுமான இவன் மெதுவாக ஜயிக்கப்படத்தக்கவனென்று
எண்ணப்படவில்லை, உமக்குச் சிநேகிதனுமல்லன்' என்றான்

ஓ! கௌந்தேயரே! இது முதலிய ஸாரதியின் வார்த்தை
யைக் கேட்டு நான் இது உண்மையென்று அறிந்து சண்டையில்
ஸால்வராஜனைக் கொல்லுவதற்கும் ஸௌபத்தைத் தள்ளுவதற்கும்
புத்தியை உறுதிப்படுத்தினேன் வீரரே! தாருகனை, 'ஒருமுகூர்த்
தம் பொறு' என்றும் சொன்னேன் பிறகு, தடுக்கப்படாததும்

'ஸுகிதாம' என்பது மூலம் [2] ஸபாபர்வம், 161-ம் பக்கத்தில் காண்க

திவ்யமானதும் பிளக்கமுடியாததும் மிக்க வீர்யமுள்ளதும் அதிக
காந்தியுள்ளதும் யாவரையும் தொலைக்கக் கூடியதும் விருப்பமான
தும் யுத்தத்தில் அஸுரநாசம் செய்யக்கூடியதுமான ஆக்னேயாஸ்
திரத்தை அப்பொழுது வில்லுடன் சோத்தேன் யுத்தத்தில்
யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், அஸுரர்கள், மிலேச்சஅரசர்கள் இவர்
களைச் சாம்பலாக்கக்கூடியதும் பெரிதும் கூர்மையான முனையுள்ள
தும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்குமொப்பானதும் பள
பளப்பானதும் குற்றமற்றதும் ஒப்பற்றதும் பகைவர்களை நாசமாக்
கக்கூடியதுமான சக்கரத்தை நான் ஜபம்செய்து, 'எவர்கள் இப்
பொழுது எனது சத்ருக்களோ அவர்களையும், ஸௌபத்தையும்
உன்னுடைய வீர்யத்தால் நாசம்செய்' என்று சொல்லித் தோள்
வலிமையால் அவனைக்குறித்துக் கோபத்துடன் ப்ரயோகம் செய்
தேன் அப்பொழுது, ஆகாயத்தில் போகின்ற ஸுதர்சனத்தி
னுடைய உருவமானது யுகமுடிவில் மிக எரிக்கப்போகின்ற இரண்
டாவது ஸூரியனுக்கொப்பாக இருந்தது அது காந்தியற்ற
ஸௌபநகரத்தை அடைந்து, வாளானது உயரத்தில் வைக்கப்
பட்டகட்டையைப் பிளப்பதுபோல நடுவாகப் பிளந்துவிட்டது
பிறகு, ஸுதர்சனத்தின் பலத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஸௌப
மானது இரண்டாகச்செய்யப்பட்டு, மஹேச்வர பாணத்தால் அடிக்
கப்பட்ட திரிபுரம்போலவிழுந்தது அந்தஸௌபமானது விழுந்த
வுடன், சக்கரமானது என்கையை அடைந்தது திரும்பவும்
வேகத்துடன் எடுத்து, 'ஸால்வனின்பொருட்டுச் செல்' என்று நான்
சொன்னேன் அது பெரிய யுத்தத்தில் பெரிய கதையைச் சுழற்றி
அடிக்கின்ற ஸால்வனைச் சீக்கிரமாக இரண்டாகச் செய்து தேஜ
ஸுடன்பிரகாசித்தது அவ்வீரன் கொல்லப்பட்டவுடன், அஸுரர்
கள், மனத்தில் பயமடைந்து எனது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு
'ஆ! ஆ!' என்று சொல்லிக்கொண்டு திக்குகளை நோக்கிச் சென்றார்
கள் பிறகு, நான் ஸௌபத்தின் அருகில் தேரை நிறுத்திச் சந்தோ
ஷத்துடன் சங்கத்தை ஊதி ஸ்நேகிதர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி
னேன் மேருவின் கொடுமுடிக்கொப்பானதும் நாசம் பண்ணப்
பெற்ற உப்பரிகைகளும் கோபுரங்களுமுள்ளதுமான அந்த ஸௌ
பம் எரிக்கப்படுவதைப் பார்த்து அந்த ஸ்திரீகள் நன்கு ஓடப்
பிடித்தார்கள் இவ்விதம் யுத்தத்தில் ஸௌபத்தைத் தள்ளி ஸால்
வனைத் தொலைத்து [1] ஆநர்த்ததேசத்துக்குத் திரும்பிவந்து ஸ்நேக

[1] 'ஆனர்த்தம்' என்று திருத்தப்பட்டது

தாகளுககுச சநதோஷததை உணடுபணணினேன ஓ! அரசரே! ஆகையால, இநதக காரணமபறறி அஸதிறுபபட்டணததை நான அடையவிலலை ஓ! பகைவாகளைக கொலபவரே! வநதிருபபேனு தில துரியோதனன உயிருடனிருககமாட்டான ஓ! வீரரே! அல லது, யான வநதிருநதால அவவிதம சூது நடநதிராது இபபொ ழுது நான என்ன செயவேன? உடைநத அணையானது ஜலததைத தடுகக முடியாதனறோ?" எனறுா

பெரிய கையுள்ளவரும புருஷோததமரும நிததிய ஸ்ரீயுடன கூடியவருமான கேசவா இவவிதம தாமபுததிரரை நோககிச சொலலிவிட்டு, பாணடவாகளிடம அனுமதிபெறறுப புறபபட டாா பெரிய கைகளுள்ள அநதக கோவிநதா தாமராஜரான யுதிஷ டிரரை நமஸகரிதது அரசரான அவராலும பீமனுலும உசசியில மோகரபபட்டும அாஜுனனுல ஆலிஙகனம செயயபபட்டும இரட டையரால நமஸகரிககபபட்டும தௌமயரால நனகுமதிககபபெற றும திரௌபதியினுல கணணீருடன பூஜிககபபெறறும பாணட வாகளால பூஜிககபபட்டும ஸுபததிரையையும அபிமனயுவையும யானமயமான தேரில ஏறறிககொணடு தாமும அதில ஏறினா அவா தாமபுததிரரைச சமாதானபபடுததி ஸூரியனுககு ஒப பான காநதியுள்ளதும சைபயம ஸுகரீவம எனனும குதிரைகள பூட்டபபெறறதுமான தேருடன தவாரகையைககுறிததுச சென றா அவாபோனபிறகு, பாரஷததனை தருஷடதயுமனனும, திரௌபதியின புததிராகளை அழைததுககொணடு, அபபொழுது தன பட்டணததைககுறிததுச சென்றுன பிறகு, சேதிராஜனை தருஷடகேதுவும, பாணடவாகளைபபாாததுவிட்டு, [1] ஸஹோதரி யை அழைததுககொணடு அழகிய சுகதிமதி எனற பட்டணததைக குறிததுச சென்றுன ஓ! பாரதரே! அநதக [2] கேகயாகளும அளவறற காநதியுள்ள தாமபுததிரரால விடை அளிககபபெறறு எலலாப பாணடவாகளிடமும சொலலிககொணடு போனாாகள பிராமமணாகளும வைஸயாகளும மறறும தம தேசததில வசிப பவாகளும நனகு அனுபபபபட்டவாகளா யிருநதாலும பாணட வாகளை விடவிலலை ஓ! ராஜேநதிரரே! பரதரிற சிறநதவரே! காமயகவனததில அநத மஹாதமாககளின கூட்டமானது மிகக

1 'நகுலனின மனைவி, கரேணுமதி எனறு பெயருள்ளவள்' எனபது பழையவுரை இபபெயா ரேணுமதி எனறும வழஙகும.

2 'இவாகள ஸஹதேவனமைததுனாகள' எனபது பழையவுரை.

ஆசசரியமான காடசியுளளதாக இருநதது பெரியமனமுள
தாமபுதரரும அநதப பிராமமணாகளிடம அனுமதிபெறறு உரி
காலததில, 'ரதததைப பூடடுஙகள' எனறு ஆடகளை உததர
செயதார

இருபததுமூனறுவது அதயாயம

ஆஜுஞபிகமன பாவம. (தொடர்ச்சி)

(மாதவர் முதலியோர் திரும்பிச் சென்றபின் யுதிஷ்டிரர் நகர ஜனங்களைத் தேற்றி அனுப்பியது)

அாதயாதவபதியான மாதவா போனவுடன, பரமசிவனுக
ஒபபான காநதியுளள வீராகளான யுதிஷடிரரும பீமஸேனனு
அாஜுனனும இரடடையரும திரௌபதியும புரோஹிதரும தௌ
மெனனும பொனனுணயஙகளையும வஸதிரஙகளையும கோககளையு
சிகைஷ வேதஙகள பரணவம ஆகிய இவறறை அறிநதவாகளுககு
கொடுதது, ஒனறுசோநது, சிறநத குதிரைகளுடன கூடின மி
விலையுளள தோகளில ஏறிக காடடைநோககிப புறபபடடாாக
[1] இருபது வேலைககாராகளும (மறற) யாவரும முனனரே ஆயுத
பிடிததவாகளாகி (பாணடவாகளுடைய) விறகளையும சஸதிரஙக
யும பிரகாசிககினற [2]சரஙகளையும நாணகயிறுகளையும யநதிரஙக
யும [3]ஸாயகஙகளையும எடுததுககொணடு தொடாநதுசெனறு
கள பிறகு, செவிலிததாயாகளும வேலைககாரிகளும ராஜபுதரி
னுடைய ஆடைகளையும ஆபரணஙகளையும எடுததுககொண
தொடாநதுசெனறாாகள இநதிரசேனன வேகததுடன கூடிய
ஞகி அவாகளை அழைததுககொணடு தேருடன தொடாந
போனன பிறகு, பெரியமனமுளள படடணதது ஜனஙக
தாமபுததிரரை அடைநது பிரதகஷிணமசெயதாாகள, தெ
வுளள பிராமமணாகளும குருஜாஙகலதேசததாாகளுள மு
கியமான யாவரும அநத யுதிஷடிரரிடம விடைகேட
கொணடாாகள அபபொழுது, அரசரும பெரியஸவபாவமுள
வருமான அநதத தாமராஜா தெளிவுளளவராகித தமபிகளுட
சோநதே அவாகளுககு விடையளிததார, குருஜாஙகல தேச
தின ஜனககூடடததைப பாாததுககொணடு மிறகவும மி

---

[1] ...யலா எனனும பொருளை யுடையது [2], [3] – அமபின வகை

ா கௌரவர்களில் சிறந்தவரும் மஹாத்மாவுமான அவர், பிதா
த்திரர்களிடத்தில் ஸ்நேகத்தைச் செய்வதுபோல, அவர்களிடத்
ல் ஸ்நேகத்தைச் செய்தார் அவர்களும் பரத ச்ரேஷ்டரான
வரிடத்தில் புத்திரர்கள் பிதாவினிடத்திலிருப்பதுபோல இருந்
ர்கள் பிறகு, மஹாஜனக் கூட்டத்தினர் குருக்களுள் சிறந்த
ரரான அவரை நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொண்டு இருந்தார்கள்
வரும், 'ஆ! நாத! ஆ! தர்ம!' என்று சொல்லுகிறவர்களும்
வெட்கத்தை அடைந்தவர்களும் கண்ணீருடன் கூடிய முகமுள்ள
களுமானார்கள் 'குருக்களுள் சிறந்தவரும் பிரஜைகளுக்கு
ரசருமான தர்மராஜா, பிதா புத்திரர்களை விடுவதுபோலப் பட்
ணத்திலுள்ளவர்களும் தேசத்திலுள்ளவர்களுமான இந்த நம்
னவரையும் விட்டு எங்குச் செல்லுகிறார்? ஓ! நரேந்திரரே!
காடியவர்களும், பாவிகளும், தர்மமே என்றும் இருப்பதென்று
ந்தும் உமக்குக் கெடுதலை விரும்புகின்றவர்களுமான சிறிதும்
க்கமற்றபுத்தியுள்ள துரியோதனனையும் பாவத்திலபுத்தியுள்ள
நனியையும் கர்ணனையும் நிந்திக்கவேண்டும் மஹாத்மாவும்
ணபோகாத செய்கையுள்ளவருமான தர்மராஜா தர்ம சிவ
டைய புரத்திற்கு ஒப்பானதும் ஒப்பற்றதுமான இந்திரப்ரஸ்த
ன்ற பட்டணத்தை அமைத்து அதனை விட்டுவிட்டு எங்கேயோ
லலுகிறீரே? தேவஸபைபோல விளங்குவதும் ஒப்பற்றதும்
ஹாத்மாவான மயன் செய்ததும் தேவர்களால் காப்பாற்றப்
ட்ட தேவமாயை போன்றதுமான ஸபையைவிட்டுத் தர்மராஜா
ங்குச் செல்லுகிறார்?' என்றார்கள்

அறம் பொருள் இன்பங்களை அறிந்தவனும் சிறந்த பராக்ரம
ுள்ளவனுமான அர்ஜுனன், கூடியிருக்கிற அவர்களை நோக்கி,
க்கச் சொல்லலானான் '[1]அரசர் இந்த வாஸத்தைக் காடுகளில்
ித்துப் பகைவர்களின் கீர்த்திகளை (தர்மம்) கவர்ந்துகொள்ளப்
ாகிறார் பிராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! நீங்கள், சேர்ந்தும் தனித்
ும் இருக்கிறவர்களும் அறம் பொருள்களை அறிந்தவர்களுமான
ிகளை அடைந்து அருள்வரச் செய்து எங்களுடைய மேலான
ுப்பம் நிறைவேறும்படி ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்' என்றான் ஓ!
ரசரே! இவ்விதம், அர்ஜுனனால் வார்த்தை சொல்லப்பட்ட
ன், அந்தப் பிராம்மணர்களும் மற்ற எல்லாஜாதியார்களும்

1 'கெட்ட அரசனதானுகையிலிருக்க நோகிறதென்ற கவலையால
ட்சம்' என்பது பழைய உரை.

சநதோஷததுடன அங்கீகரிததாாகள தாமததைச செயகிற
களுள சிறநத தாமபுதரரை ஒனறு சோநது பிரதக்ஷிணம செ
தாாகள தாமபுதரரையும பீமனையும அாஜுனனையும திரௌ
யையும இரடடையாகளையும கேடடுககொணடு ஸநதோஷம
வாகளாயும தாமபுததிரரால விடைகொடுககபபடடவாகளா
தம தம ராஜயததைக குறிததுப புறபபடடாாகள

இருபதது நானகாவது அதயாயம

அாஜுனாபிகமனபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் நெடுநாள் வஸிக்க நிச்சயித்துத்
துவைதவனம் சென்றது.)

பிறகு, அவாகள போனவுடன குந்தியின புதரரும ஸ
மான பரதிஜஞையுளளவரும தாமததில மனமுளளவரும
யுதிஷடிரா எலலாச சகோதராகளையும பாாததுச சொல
னா 'ஜனமிலலாத வனததில இநதப பனனிரணடு வரு
நாம வஸிககவேணடும பெரியகாடடில இநதப பனனிரண
வருஷமும நாம ஸுகமாக வஸிககககூடியதும அனேக மானக
பக்ஷிகளும உளளதும பலவகை மலாகளும கனிகளுமுளள
அழகியதும புணணியமானதும புணணியசாலிகளுககுத தகக
மான இடததைப பாருஙகள' எனறா

இவவிதம சொலலபபடடவுடன, அாஜுனன, நலல மனமுள
வரும மனிதாகளுட சிறநதவருமான தாமபுததிரரைக குருவை
போலப பூஜிதது விடைகூறினன 'நீரே மஹரிஷிகளையும
யோகளையும உபாஸிபபவா மனிதலோகததில உமமால அ
யபபடாதது ஒனறுமிலலை உமமாலோ எனறும வேதததி
கரையை அடைநதவாகளான வியாஸா முதலிய அநதணாகளு
மிககதவமுளளவரும புலனகளை அடககினவரும தேவலோகத
லிருநது பிரமமலோகம, கநதாவ அபஸரஸுகளுடைய லோ
ஆகிய எலலா லோகவாயிலகளிலும எபபொழுதும சஞசரிககி
வருமான நாரதரும உபாஸிககபபடடிருககினறாாகள
ராஜரே! பிராமமணாகளுடைய அபிபபிராயஙகளையும அறிவ
ஸநதேஹமிலலை எலலாருடைய சகதிகளையும நீரே அறிவ
ஓ! ராஜரே! நனமைககுக காரணததையும நீரே அறிவீா;

றாராஜரே! எநத இடததில வாஸமசெயய விருமபுகினறீரோ
தவிடததில செயகினறேும இநத தவைதவனம எனனும
ாகமோ புணணிய ஜனஙகளால வஸிககபபடடதும அதிக புஷ
ும பழமுமுளளதும பலவிதமான பக்ஷிகளுளளதும அழகி
மாக இருககினறது அரசரே! உமககு இஷடமானல, இநத
ததில இநதப பனனிரணடு வருஷஙகளை இனிதாகக கழிபபோ
னறு விருமபுகிறேன நீர வேறு எதை நினைககினறீர?'
ருன யுதிஷடிரா, 'ஓ! பாரதத! உனனல எது சொலலபபட
தா அது எனககுமஇஷடமே புணணியததால பிரசிததிபெறற
வைதவனமெனனும பெரிய தடாகததைக குறிததுச செல
ாம' எனறா

பிறகு, தாமானுஷடானம செயயும அநத எலலாப
ணடவாகளும அநேகம பிராமமணாகளுடனகூட தவைத
மெனனும புணணியமான தடாகததைக குறிததுச சென
ள அகனி ஹோததிரததுடன கூடிய பிராமமணாகளும அப
யே அகனியிலலாதவாகளும வேதாதயயனம செயயும பரமம
களும ஸநநியாஸிகளும வானபரஸதாகளும தபஸவிகளும
பேசுவதையே இயறகையாயுடையவாகளும கடுமையான விரத
ளவாகளுமான அனேகம பிராமமணாகளும அஙகே யுதிஷ
ரை நூறறுககணககாக வநதுகொணடாாகள பரதஶரேஷ
ளான அநதப பாணடவாகள அனேகம பிராமமணாகளுடன
விடததில போயப புணணியமானதும அழகியதுமான தவைத
ததை அடைநதாாகள வாஷாகாலததில புஷபஙகளைத தரித
கொணடிருககும ஸாலம, பனை, மா, இலுபபை, அடமபு,
பு, ஸாஜம, மருது, கோஙகு எனனும மரஙகளோடு கூடிய
தப பெரியவனததை அரசா பாாததாா அநதக காடடில மயில,
கோழி, சகோரம ஆகிய இவைகளின கூடடஙகளும மயில
ம குயிலகளும பெரிய மரஙகளின உசசிகளில மனததை மகிழ
தும குரலுடன கூவிககொணடிருநதன அதிக மதமுளளவை
ம, மலைபோனறவைகளும, பெணயானைகளின கூடடஙகளுடன
யவைகளும, கூடடஙகளுககுத தலைமையானவைகளுமான

1 'தவைதவனம' எனபது ஒரு தடாகம எனறும, அதனை உடைய
ததுககும 'தவைதவனம்' எனறு பெயருணடெனறும தெரிகிறது
=சோகமோகஙகளாகிய இரணடு, இதெள=போயவிடடன, அது
தம, தவீதம எனபது தவைதம எனறாயிறறு வனம=ஜலம, தவைத
ா ஜலமிருபபது, அதாவது, அநதத் தடாகம

பெரிய யானைகளின பெரிய கூட்டஙகளை அவவனததில அர
பாரததார அழகிய ஸரஸவதீநதியை அடைநது பரிசு
மனமுளளவரகளும மரவுரியையும ஜடையையும தரிபப
களுமான தாமம செயபவரகளுககு இருபபிடமான அவவனத
ஸிததிபெறற அனேகக கூட்டஙகளைப பாரததார பிறகு,
மததில மனமுளளவரகளுள சிறநதவரான அநத அரசர தே
லிருநது இறஙகித தமபிமாரகளுடனும ஜனஙகளுடனும, அளவ
சகதியுளள இநதிரன ஸவரககததை அடைவதுபோல, அந
காட்டை அடைநதார ஸததியஸநதரான அவரை ஸிததச
ணககூட்டததினரும பாரகக விருபபமுளளவராக ஒன
சோநது வநதாரகள நலல மனமுளளவரும அரசருள சிற
போனறவருமான அவரைக காட்டில வஸிபபவரகளும சூழ
நினறாரகள தாமம செயபவரகளுள சிறநதவரான அவர எலல
பெரியோரகளையும வணஙகித தேவரபோலவும அரசர போல
பிரதிமரியாதை செயயபபெறறு எலலாப பிராமமணஸரேஷ
களுடனும கூடிக கைகூபபிககொணடு அவவிடததில புகுநத
தம பிதாவைபபோலப புணணியஸவபாவமுளளவரும மஹ
மாவுமான அநத அரசர, தாமததில முயனறவரகளான த
களால அருகிலவநது பூஜிககபபெறறவராகப புஷபமுளள பெ
மரததின அடியில உட்காரநதார பரதஸரேஷ்டரகளான பீமஸ
அரஜுனனும இரட்டையரும திரௌபதியும அநத வேலைககார
மானயாவரும வாகனஙகளைவிட்டு,(அரசருககு)அடஙகினவரகள
அவவிடததில நினறாரகள கொடிகள படரநதிருததலால வ
திருககிற அநதப பெரியமரமானது, வாஸததை அடைநத
ளும மஹாதமாககளும விலலாளிகளுமான பஞசபாணடவரகள
யானைககூட்டததின தலைமை யானைகளால பெரியமலை விள
வதுபோல விளஙகிறது

இருபததைநதாவது அதயாயம.

அரஜுனாபிகமனபரவம (தொடர்ச்சி.)

(மார்ககண்டேயர் பாண்டவர்களிடம் வநது தர்மோபதேசம் செய்
வடக்கே சென்றது)

அநதக காட்டை அடைநது, ஸுகமடையத தகுநத
ளான ராஜபுததிரரகள, கஷ்டமான வாஸததை அடைநது, மங

மான அநத ஸரஸவதீநதியின ஸாலமரககாடுகளில இநதிர
கசு ஒபபானவாகளாக பரீதியுடன வஸிததாாகள குருஶரேஷ
நம மஹானுபாவருமான அநத அரசா அவவனததில அதிக
ன கனி கிழஙகுகளால முனிவாகளும துறவிகளும பிராமமண
ரேஷடாகளுமான யாவரையும திருபதி அடைவிததாா அநதப
ரிய வனததில வஸிககினற பாணடவாகளான அரசாகளுககு
மபின தவமகிமையுள்ள புரோகிதரான தௌமயா தநதைபோல
ஷடிகளையும பிதிருககளைக குறிதத காமஙகளையும செயதாா
ஜயததிலிருநது விலகி (வனததில) வஸிககினற [1] ஸ்ரீமானகளான
நதப பாணடவாகளுககு மிக நிறைநத தேஜஸுளளவரும புரா
ரருமான மாாககணடேய ரிஷியானவா அதிதியாக அநத ஆஶர
ஜதைக குறிதது வநதாா ஜவலிககினற நெருபபுககொபபான
நதியுளளவரும தேவாகளாலும ரிஷிகளாலும மனிதாகளாலும
திககபபெறறவரும (அஙகே) வநதவருமான அநத மஹா முனி
ர ஒபபறற பலமும வீாயமுமுளளவரும பெரியமனமுளளவரும
நகுல ஶரேஷடருமான யுதிஷடிரா பூஜைசெயதாா அளவறற
ஜஸுளளவரும யாவும அறிநதவரும மஹாதமாவுமான அவா,
ரவருததமடைநத தரௌபதியையும தாமபுததிரரையும பீம
னனையும அாஜுனனையும பாாதது மனததினால ஸ்ரீராமரை
னததுககொணடு தவசிகளின நடுவில சிரிததாா

தாமபுததிரா, மனநதளாநது, 'இநத எலலாத தவசிகளும ஸங
ாசததுடனிருககினறாாகள நீா, தவசிகள பாாததுககொணடிருகக
பொழுது, எனனைபபாாதது மகிழநது சிரிககிறீா இது எனன?'
று அவரைக கேடடாா மாாககணடேயா, 'ஐய! நான ஸநதோ
படவுமிலலை, சிரிககவுமிலலை, களிபபினாலுணடான கொழுபபும
னனை அடையவிலலை ஆனால், இபபொழுது உனனுடைய ஆபத
ப பாாதது ஸதயமான வரதமுளள தசரத புததிரரான ராமரை
னககினறேன பாாததனே! அரசரான அவரும (உனனைபபோ
வ) தநதையின கடடளைபபடி விலலேநதி (த தமபியான) லகஷ
னனுடன காடடில வாஸததைச செயபவராகி முனபு ரிஶயமூக
வதததின தாழவரையில எனனாலேயே பாாககபபடடாா இந
னுககொபபானவரும பெரிய மனமுளளவரும யமனை அடககுகிற
நம நமுசியைககொனறவரும குறறமறறவருமான (அநத) ராமா

1 'ஸ்ரீமானகள = சோபையுடையவாகள' 'வனததில வஸிககையிலும
ாபைகுறையாதவாகள' எனபது

பிதாவின கட்டளையினுல காட்டிலசஞசரிததுககொணடு தமத்
மததைச செயதாா இநதிரனுககொபபான வலிமையுளளவ
மஹானுபாவரும யுததஙகளில ஜயிககமுடியாதவருமான அ
(ராமரும) ஸுகஙகளைவிட்டுக காடுகளில சஞசரிததாா ஆதலா
'நான மிகக வலிமையுளளவன' என்று அதாமததைசசெயயககூ
து குழநதாய! நாபாகன பகீரதன முதலிய அரசாகளும கடலை
வாகவுடைய இநதப பூமியை ஜயிததுச சததியததாலேயே ந
லோகஙகளை ஜயிததாாகள 'மிகக வலிமையுளளவன' என்று அ
மததைச செயயககூடாது ஓ! நரஶ்ரேஷ்டனே! காசி கருசஙகளு
அரசனும பெரியோனுமான அலாககனை, ராஜயஙகளையும பொ
களையுமஇழநதபோதும, விரதம தவறுமலிருநதவனென்று சொ
கிருாகள 'மிகக வலிமையுளளவன' என்று அதாமததைச செய
கூடாது ஓ! நரஶ்ரேஷ்டனே! பிரமமாவினுல முநதின வேதவாக
களினுல விதிககபபட்டதை ஸாதுககளான ஸபதரிஷிகள கௌர
துககொணடு ஆகாயததிலவிளஙகுகினருாகள 'மிககவலிமையு
வன'என்று அதாமததைச செயயககூடாது ஓ! நரஶ்ரேஷ்டனே
அரசனே! அதிக பலமுளளவையும மலைகளின கொடுமுடிக
கொபபானவையும தநதஙகளுளளவையுமானயானைகளும ஈச
கட்டளையிலிருபபதைப பாா 'மிகக வலிமையுளளவன'என்று அ
மததைச செயயககூடாது ஓ! நரேநதிரா! அபபடியே, எல
பிராணிகளையும பாா ஈசனுல கட்டளையிடபபட்டபடி த
ஜாதிககேறறவாறு எபபொழுதும செய்கையைச செயகின
'மிகக வலிமையுளளவன' என்று அதாமததைச செயயககூடா
ஓ! பாாதத! சததியததாலும தாமததாலும தகுநத நடையினு
வெட்கததாலும உனது புகழும தேஜஸும, ஒளியையே பெ
ளாகவுடைய ஸூரியனது காநதி போல, எலலாபபிரா
களையும மிஞசினவையாக விளஙகுகினறன ஓ! மஹானுபா
அரசனே! பிரதிஜ்ஞைசெயதபடி காட்டில கஷ்டமான இ
வாஸததைச செயது, பிறகு, விளஙகும (ராஜய) லக்ஷமியை
கௌரவாகளிடமிருநது, அநதத தேஜஸால அடையபபோகிற
என்றுா அநத மஹரிஷியானவா தவசிகளின நடுவில சினேகித
ருடன் கூடிய அவரை (நோககி) இவவிதம வாாததை சொலலி
டுத தௌமயரையும கூடினவாகளான பாாததாகளையும கேட்
கொணடு அஙகிருநது வடககுததிககை நோககிப புறபபட்டாா

இருபததாறுவது அதயாயம.

ஆரஜுனுபிகமனபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(தால்பியர், க்ஷத்திரியரின் வளர்ச்சிக்குப் பிராம்மணர் காரண மென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும், மஹ ரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்ததும்)

தவைதவனததில மஹாதமாககளான பாணடவாகள வஸிக மபோது, (அநதப) பெரிய காடானது பிராமமணாகளால நிரம பெறறதாயிறறு எபபொழுதும எஙகும சொலலபபடுகினற வதகோஷததால புணணியமான தவைதவனமெனனும தடாக னது பிரமமலோகததிறகு ஒபபானதாயிறறு நானகு பககங ரிலும சொலலபபடுகினற யஜுஸ, ரிககு, ஸாமம, [1]பராமமணம வறறினுடைய சபதமானது மனததிறகினியதாக இருநதது ாததாகளுடைய நாண ஒலியும புததிமானகளான பிராமமணாக ன வேதகோஷமும மனததுககு இனியவையாயிருநதன பிராம ணருடன சோநத க்ஷததிரியஜாதியும மிகவும விளஙகிறறு பிறகு, லபய குடுமபததைச சோநத [2]பகரெனபவா (சநதியைப) பூஜித உடகாாநதவரும, ரிஷிகளால சூழபபடடவரும, குநதியின நதிரரும, தாமராஜருமான யுதிஷடிரரைப பாாததுச சொலல னா

'ஓ! குரு ஙரேஷடரே! ஓ! பாாததரே! தவைதவனததில தவசி ரான பிராமமணாகளுடைய அகனி ஙனஜுவலிககினற ஹோம வினையைபபாரும இநதப புணயவனததில பிருகுவமசததினரும ஙகிரஸ வமசததினரும வஸிஷடவமசததவரும கஸ்யபவமசத னரும மிககபாககயசாலிகளான அகஸதியவமசததவரும சிறநத ரதமுளள அதரிவமசததவாகளும, உலகமுழுமையிலும சிறநத களுமான பிராமமணாகள உமமுடனசோநது உமமாலகாககப டடுத தாமஙகளைச செயகிறாகள ஓ! கௌரவரே! பாாததரே! ளநதேயரே! உமமைநோககிச சொலலபபோகிற எனனுடைய தவாாததையை ஒருவழிபபடட மனததோடு தமபிகளுடன ரும க்ஷததிரியஜாதியுடன கூடிய பிராமமணஜாதியும பிராம

---

1 'கதயா ஏாம' எனபது மூலம, 'பாாமமணம' எனபது பழைய உரை தம அக்ஷரம இவறறின வரையறையினறி யிருபபது பாாமமணம

2 இவா தாலபயருடைய பாாதா எனறு தெரிகிறது

மண ஜாதியுடன கூடிய க்ஷததிரியஜாதியும கிளமபி, வணஙகி
நெருபபும காறறும எரிபபதுபோலப பகைவாகளை எரிககு
இவவுலகததையும அவவுலகததையும ஜயிககவிருமபினவன நெடு
காலம பிராமமணனோடு சோநதிராதவனாக இருககவிருமப
கூடாது அரசன அறமபொருளகளையறிநதவனும கலககமற
வனுமான பிராமமணனையடைநது பகைவாகளைக கொலலுகி
முன பரஜைகளைக காபபதால செயயபபடும மோக்ஷததிற
ஹேதுவான தாமததைச்செய்கினற பலியானவன, பிராமமண
விட வேறு சிறநத உபாயததை உலகில அறியவிலலை பிராமம
ரின சோககையால பூமியை அடைநது அஸுரனான பலிசக
வாததிககுச செலவம குறைவறறதாயுமிருநதது வேணடிய வ
துககளால குறைவிலலாமையும இருநதது அநதப பிராமமண
ளிடததில கெடுதலைச செயது, பிறகு நாசததை அடைநதா
ஐசுவாயததுடனகூடின இநதப பூமியானது, பிராமமணனோடி
லாத இரணடாவது வாணமான (க்ஷததிரியனை) நெடுஙகா
அடைநதிராது நீதிநூலகளைக கறறவனும பிராமமணனால க
டளையிடபபடுகினறவனுமான அரசனுககு உலகம வணஙகுகி
றது சணடையில நடததுபவனறற யானையினுடைய பலம குன
வதுபோலப பிராமமணாகளுடன சோநதிராத க்ஷததிரியனுடை
பலமானது குறைவடைகினறது பிராமமணனுடைய பாாவை
னது ஒபபறறது க்ஷததிரியனுடைய பலம ஒபபறறது அவ்விர
டும சோநது ஸஞசரிககுமபோது உலகம தெளிவையடைகிற
நெருபபானது காறறுடனகூடி மிகப பெரிதாகிப புதரை எரிபப
போல, க்ஷததிரியன பிராமமணனுடன கூடிப பகைவனை எரிககி
முன அடையாததை அடைவதறகும அடைநததை விருததிசெ
வதறகும ஆலோசனையைப பிராமமணாகளிடததிலேயே செ
வேணடும அடையபபடாததை அடைவதறகும, கிடைததத
விருததிசெயவதறகும, தககு பாததிரததில தானம செயவதற
கீாததியுளளவனும வேதமறிநதவனும பணடிதனும பலநூலகளை
கறறவனுமான பிராமமணனையே (தனனிடததில) வஸிககசசெ
வேணடும ஓ! யுதிஷ்டிரரே! எபபொழுதும உமககுப பிராமம
களிடததில உததமமான பகதியிருககினறது அதனால, உமது கீ
தியானது எலலா உலகஙகளிலும பிரசிததமாக விளஙகுகினற
எனறாா பிறகு, அநதப பிராமமணாகள யாவரும தாலபயா
பகரைப பூஜிததாாகள, யுதிஷ்டிரா ஸதோததிரம பணணபப

பா து, மிகக மகிழசசியுறறவரானுாகள தவைபாயனா, நாரதா, ாமதகநியா, பருதுஸரவஸ, இநதிரதயுமனா, பாலுகி, கிருத சதஸ, ஸஹஸரபாத, காணஸரவஸ,முஞசா, லவணுஸவா, காஸய ா, ஹாரீதா, ஸதூணகாணா, அகனிவேஸயா, செளனகா, கருத ாக, ஸுவாக, பருஹதஸவா, விபாவஸு, ஊாதவரேதஸ, ருஷாமிதரா, ஸுஹோதரா, ஹோதரவாஹனா ஆகிய இவாக நம மறறும கடுமையான விரதமுளள அனேக பிராமமணாகளும நதிரனை ரிஷிகள பூஜிபபதுபோலத தாமபுததிரரைப பூஜித ாாகள

இருபததேழாவது அதயாயம்.

அா ஜு ஞ பி க ம ன பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(திரௌபதி பீமன்முதலியவருந்த எதிரில் யுதிஷ்டிரரிடம் துயரத்தோடு முறையிட்டது)

பிறகு, துககசோகஙகளுககு இருபபிடமானவாகளும காட ட அடைநதவாகளுமான பாாததாகள திரெளபதியுடன மாலைக ாலததில உடகாாநது கதைகளைச சொனனுாகள பிறகு, பரிய ானவளும பாாககததகுநதவளும கறறிநதவளும பதிவரதையு ான திரெளபதியானவள தாமபுததிரரை நோககிப பினவருமாறு ாாதததையைச சொலலினள

'கெடட எணணமுளளவனும குருரனும பாவியுமான அநதத ாரியோதனனுககு நாம (கஷடபபடுமபோது) சிறிதளவேனும ககமிலலை, நிசசயம ஓ! அரசரே! துஷடஸவபாவமுளளவனும கடட புததியுளளவனுமான அவன, தோலாடை உடுதத உமமை னனுடன காடடுககனுபபியு பினனும தாபதனதை அடையவிலல யே? தாமபரரும உயாநதவருமான உமமை அபபொழுது ஸபை ல சொலலககூடாத குருரவாாததைகளைக கேடகச செயதானே? ாவசசெயகையுளள அவனுடைய மனமானது இருமபினுலா தே, நிசசயம கெடட மனமுளளவனும பாவியுமான அவன, ாபாகூடடததுடன கூடி, துககம அடையத தகாதவரும ஸுக டையததககவருமான (உமமை) இவவித துககததை அடையச சயது ஸநதோஷிககினறுன ஓ! பாரதரே! அரசரே! நீா தோலை டையாககககொணடு காடடிறகுக கிளமபினபோது பாவிகளான ாரியோதனன, காணன, கெடட எணணமுளள சகுனி, கெடட

ஸகோதரனும குரூரனுமான அநதத துசசாஸனன (ஆகிய இநத
நானகுபோகளுககு மாததிரமே அபபொழுது கணணீாவி
விலலை ஒ! கௌரவாிற சிறநதவரே! துககததால முறறு
சூழபபடட மறற எலலாக கௌரவாகளுடைய கணகளிலிரு
தும ஜலம விழுநதது ஒ! மஹாராஜரே! முனனிருநத உம
படுககையையும இநதப படுககையையும பாாததுத துககததிற
உசிதமிலலாதவரும ஸுகததிறகு உரியவருமான உமமைக குறி
தது துககிககினறேன ஸபையின நடுவிலிருநததும தநததி
செயயபபடடதும ரதனஙகளால அலஙகரிககபபடடதுமா
ஆஸனததையுமு இநதக குசாஸனததையுமபாாதது இநதச சோக
எனனைப பிளககினறது ஒ! அரசரே! ஸபையில அரசாகளா
சூழபபடட உமமைபபாாததபடி, (இபபொழுது) பாராதவள
யிருககிற எனனுடைய மனததிறகு ஆறுதல ஏது? ஒ! பாரத
ஸூாியனுககு ஒபபானகாநதியுளளவரும சநதனததினல பூச
பெறறவருமான உமமைபபாாதத நான, சேறறுலும அழுககாலு
பூசபபடட உமமைபபாாதது மயககததை அடைகினறேன
ராஜேநதிரரே! உமமை முநதி வெணமையான படடாடைக
அணிநதவராகப பாாததவளான நான இபபொழுது மரவுாி தரித
வராகப பாாககிறேன அரசரே! பிரபுவே! விருமபககூடிய எலலா
பொருளகளுமுளளதாகச சமையலசெயயபபடட அனனம உ
முடைய வீடடிலிருநது பொறபாததிரஙகளால அபபொழுது ஆ
ரககணககான பராமமணாகளுககாகக கொணடுபோகபபடட
யும, ஸநநியாஸிகளுககும பிரமமசாாிகளுககும கிருஹஸதாகளு
கும மிகக சுவையுளள ஆகாரம உமமால கொடுககபபடடதையு
முநதி, வீடடில ஆயிரககணககானவாகள விருமபிய எலலாவறறை
யும கொடுததலால பூஜிககபபடடதையும, நனகு ஸிததம செயய
படடவையும விருமபபபடுகினறவையுமான எலலாப பொரு
களாலும நீா பிராமமணாகளைப பூஜிததததையும (இபபொழுது
பாராதவளாயிருககிற எனனுடைய மனததிறகு ஆறுதல ஏது
சுததம செயயபபடட குணடலஙகளணிநத யுவாககளா
சமையறகாராகள, நனகு சமையல செயயபபடட சுததமா
அனனஙகளால உமமுடைய ஸகோதராகளைப போஜன
செயவிததாாகள துககததை அடையத தகாதவாகளா
அவாகள யாவரும இபபொழுது காடடிலுளள (ஆகாரததா
காடடில ஜீவிககினறதைப பாாககினறேன என மனம ஆ

ல்லை அடையவில்லை வனத்தில் வஸிப்பவரும் துக்கத்தை யடைந்தவருமான இந்தப் பீமஸேனரை நினைக்கின்ற உமக்கு சித்காலத்தில் கோபமானது ஏன் விருத்தி அடையவில்லை? அரசரே! காரியங்களைத் தாமே செய்கிறவரும் தவறுதலில்லா வரும் ஸுகமடையத் தக்கவருமான பீமஸேனரைத் துக் கத்தை அடைந்தவராகப் பார்த்தும் ஏன் உபேக்ஷை செய்கின்றீர்? அனேகவிதமான வாகனங்களாலும் பலவிதமான வஸ்திரங்களா லும் பூஜிக்கப்பட்ட அவர் காட்டை அடைந்திருப்பதைக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தி அடையவில்லை இந்தப் பிரபு வானவர் யுத்தத்தில் எல்லாக் குருக்களையும் கொல்லுவதற்கு ஊக்கமுள்ளவர் உமது பிரதிஜ்ஞைக்குக் கட்டுப்பட்டு இவர் பொறுத்திருக்கின்றார் இரண்டு கைகளுள்ளவராயிருந்தும், பாணங் களை வேகமாக விடுவதால் ஆயிரம் கைகளுள்ள கார்த்தவீரியார் ஜுனனுக்கொப்பானவரும், காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யம னுக்கும் ஒப்பானவரும், உமது யாகத்தில் தமது ஆயுதவல்லமை யால் எல்லா அரசர்களும் வணங்கிப் பிராமமணர்களைப் பூஜிக்கச் செய்தவரும், தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட வரும், கவலைப்படுகின்றவரும், புருஷச்ரேஷ்டருமான இந்த அர் ஜுனரைப் பார்த்தும் நீர் ஏன் கோபமடையவில்லை? பாரதரே! ஸுகத்திற்கு உரியவரும் துக்கத்திற்குத் தகுதியில்லாதவருமான அர்ஜுனர் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் விருத்தியடையவில்லையே? அதனால் மதிமயக்கத்தை அடைகின் றனை எவர் ஒரே தேருடன் தேவர்களையும் மனிதர்களையும் நாகர்களையும் வென்றாரோ அவர் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தி அடையவில்லை? சைவர்களை வாட்டுபவரே! எவர் ஆச்சரியமான வடிவமுள்ள வாகனங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டு அரசர்களிடமிருந்து பொருள்களை வலிந்து கவர்ந்தாரோ, எவர் ஒரே முறையில் ஐந்நூறு பாணங்களை விடுவாரோ அவர் காட்டை அடைந்திருக்கக் கண்டும் உமக்கு ஏன் கோபம் விருத்தி அடையவில்லை? யுத்தத்தில் கேடகங்களுள்ளவர்களுள் சிறந்தவரும் யௌவனமுள்ளவரும் பருத்தவரும் கரியநிறமுள்ளவருமான நகு லரைக் காட்டில் கண்டும் உமக்குக் கோபம் ஏன் விருத்தியடைய வில்லை? ஓ! அரசரே! யுதிஷ்டிரரே! அழகிய தோற்றமுள்ளவரும் சூரரும் மாத்ரியின் புத்திரருமான ஸஹதேவரைக் காட்டில் கண்

டும என பொறுககினறீா ? ஓ! வேநதரே! துககததை அடைய தகாதவாகளான நகுல ஸஹதேவா இருவரையும துககததையடை நதவாகளாகப பாாததும என உமககுக கோபம விருததியடை விலலை ? துருபதனுடைய குலததில பிறநதவளும, மஹாதப வான பாணடுவின மருமகளும, தருஷடதயுமனனுககுத தஙகை யும, வீராகளுடைய பதனியும, அவாகளை அனுஸரிததவளுமா நான காடடையடைநததைககணடும என பொறுததிருககினறீ ஓ! பரதருள சிறநதவரே! தமபிமாாகளையும எனனையும பாா தும உமமுடைய மனம கஷடபபடாத காரணததால, உமககு கோபமெனபது சிறிதும இலலை, இது நிசசயம உலகததில கோ மிலலாத க்ஷததிரியனிலலை க்ஷததிரிய னெனனும சொலலுக ஹிமஸிபபவனெனபது உறுபபுபபொருளென நிசசயிககபப டிருககிறது க்ஷததிரியரான உமமிடததில அதனை இபபொழு மாறுபாடுளளதாகக காணகினறேன ஓ! பாாததரே! எநத க்ஷ திரியன, காலமவநதபோது, கோபததைக காணபிககவிலலையே அவனை எலலாப பிராணிகளும எபபொழுதும அவமதிககினறன ஆகையால, பகைவாகளைககுறிதது எவவிதததிலும நீா பொறு லாகாது அவாகள சகதியினாலேயே கொலலபபடததககூநதவாக இவவிஷயததில ஸநதேகமிலலை அபபடியே, எநத க்ஷததிரிய பொறுமைககுரிய காலததில பொறுககவிலலையோ (அவ எலலாப பிராணிகளுககும வெறுககததககவனாகி இமமையிலு மறுமையிலும கேடடை அடைகினறான

இருபததெடடாவது அதயாயம்

அா ஜு ஞ பி க ம ன பா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(காலத்துக்கு ஏறறபடி கோபத்தையும் பொறுமையையும் அடையவேண்டுமென்பதறகுப் பலிப்ரஹ்லாதர்களுடைய ஸம்வாதத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி, அந்த ஸமயம் கோபத்தை அடையவேண்டு மென்று த்ரௌபதி யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது)

இநத விஷயததிலும விரோசனனது புததிரனான பலிககு பரஹலாதனுககும நடநத ஸமவாதரூபமான இநதப பழைய இ ஹாஸததைச சொலலுகினறாாகள அஸுரஸரேஷடனும மஹ

ததிமானும தாமஙகளின ரகஸயததை அறிநதவனும பிதாவின
தாவும அஸுராகளிலும தைதயாகளிலும சிறநதவனுமான
ரஹலாதனைப பலியானவன கேடகலானுன ‘ ஓ! ஐயா!
பாறுமை மேலானதா? அலலது [1] கோபம மேலானதா? இநதச
நதேகததைக கேடகினற எனககு உளளபடி சொலலும தா
ம தெரிநதவரே! இநத விஷயததில எது மேலானதோ அதை
னககுச சநதேகமறச சொலலும அநத உபதேசததை முழு
மயும கேடடு அதனபடி செயவேன’ எனறுன எலலா நிசச
ததையும அறிநதவனும மிகக அறிஞனுமான பாடடன, இவ
தம கேடகபபடடபொழுது, சநதேகததை வினவுகினற அவ
ககு அவையாவறறையும சொலலலானுன ‘ஓ! குழநதாய!
காபமானது எபபொழுதும மேலானதனறு, பொறுமை
ம எபபொழுதும மேலானதனறு’ எனறு இநத இரணடை
ம ஸநதேஹமறத தெரிநதுகொளளு ஓ! குழநதாய!
வன எபபொழுதும பொறுககினறுனே அவன அனேக
தாஷஙகளை அடைகினறுன அவனை வேலைககாராகளும பகை
ம நடபுமிலலாத பொதுவானவாகளும பகைவாகளும அவமதிக
னறுாகள எலலா ஜனஙகளும ஒரு ஸமயததிலும அவனை
ணஙகாா ஓ! குழநதாய! ஆனதுபறறிக கறறோாகளாலும எப
பாதுமே பொறுமையானது விலககபபடடிருககினறது அறப
ததியுளள வேலைககாராகள ([2] பொறுமையால) ஹிதமாயிருப
வனை அவமதிதது அதிக தோஷமுளளதனமையை அடைகின
ாகள அவனுடைய பொருளகளைக கவாவதறகும விருமபுகின
ாகள புததியிலலாதவாகளான வேலைககாராகள எஜமான
டைய வாகனததையும ஆடைகளையும அலஙகாரஙகளையும படுக
கைகளையும ஆஸனஙகளையும போஜனஙகளையும பானஙகளையும
லலாப பணடஙகளையும இஷடபபடி எடுததுககொளவாாகள
ஜமானன உததரவிறகிணஙக, கடடளையிடபபடடுக கொடுககத
தக (வஸதுககளையும) கொடாா யஜமானனை அவனுககுரிய

[1] ‘தேஜஸ’ எனபது மூலம், அதறகு, சகதி, அதாவது, பகைவரை
டககுமவனமை முதலிய பல பொருளகள உணடு இநத அதயாயததில
ாபம எனறு வருமிடமெலலாம,மூலததில, ‘தேஜஸ’எனறு இருககிறது
தறகு, ‘குரோதம’ எனபது பழையவுரை

[2] ‘அவனை அவமதிதது அதிக தோஷமுளள தனமையை அடை
ாறுாகளனறோ’ எனறும கொளளலாம

பூஜைகளினால் ஒருபொழுதும் பூஜியாகள் இவவுலகததில, அ
மதிபபானது மரணததைபபாாககிலும் நிநதிககபபடடது
குழநதாய! அபபடிபபடட பொறுமையுளளவனை, வேலைககா
களும் புததிராகளும் பரிசாரகாகளும் பொதுநிலையிலிருபப
களும் கடுமையான வாாததைகளையும் சொலலுகினறாக
பொறுமையுளள அவனுடைய மனைவியையும் (அவனை) அ
மதிதது விருமபுகினறாகள் அவனுடைய ஸதிரீகளும் புததிர
லாமல இஷடபபடி பரவிருததிககினறாகள் யஜமானனிடமிரு
அறபதணடனையையும் அடையாமலிருநதால, துஷடாகள் எபபே
தும களிபபடைநது தோஷததை அடைவாாகள், அபகார
தையும் செயவாாகள் ஒருமனிதன பெரியவனாயினும பிறருகரு
தீஙகு செயயாதவனாயின அவன பூஜிககபபடான மனிதாக
ஸாபபஙகளைப பூஜிககினறாகள், நாகஙகளைக கொலலுகினற
டனைப பூஜிபபதிலலை எபபொழுதும பொறுமையுளள
களுககு இவையும மறறும பலதோஷஙகளும உணடு ஓ! வி
சன புததிரனே! பிறகு, பொறுமையிலலாதவாகளுடைய இந
தோஷஙகளை அறிநதுகொள கோபமுளளவன எபபொழு
ரஜோகுணததால சூழபபடடு (க கோபிககத) தகாதவிடததி
அலலது (கோபிககத) தககவிடததிலோ தனது சகதியால அ
விதமான சிகைஷகளைச செயகிறான கோபததிறகு வசபபட
வன சிநேகிதாகளுடன விரோததையும அடைகிறான உலகத
ராலும் அபபடியே உறவினாகளாலும பகையையும அடைகிற
அநத மனிதன அவமானததினால பொருள நாசததையும நிந
யையும் அனாதரவையும மனககொதிபபையும பகையையும ம
கததையும பகைவாகளையும அடைகிறான மனிதனானவன கோப
தால மனிதாகளிடததில அநியாயமாக அநேகம சிகைஷகளை
செயகிறான) ஐசவாயததிலிருநதும பராணனகளிலிருநதும பா
ஜனஙகளிலிருநதும சீககிரமாக நழுவிவிடுகிறான எவன தனசா
முதலியவறறைப பெருககுகிறவாகளையும திருடாகளையும கோப
தாலேயே அணுகுகினறானோ, வீடடிலிருககும பாமபினிடம நடுங
வதுபோல அவனிடமிருநது உலகம நடுஙகுகிறது எவனிடமிரு
உலகம நடுஙகுகிறதோ அவனுககுச செலவம எவவிதம உணட
குமோ? அவனுககுச சமயததைப பாாததுககொணடு உலகமான
அபகாரததைச செயகினறது,இது நிசசயம, ஆகையால,கோபத
அதிகம வெளியிடககூடாது, எபபொழுதும மௌனமையுளளவ

ம இருககககூடாது அநத அநதக காலமவநதபோது மென
மயுளளவனுகவோ அலலது கோபமுளளவனுகவோ இருககவேண
ம எவன (மெனமைககுரிய) காலததில மெதுவாகவும (கோபத
ககுரிய) காலததில கோபமுளளவனுகவும ஆகிருனே அவனே
மமையிலும மறுமையிலும ஸுகததை அடைகிருன எபபொழு
ம விடததகாதவைகளும விதவானகள சொலலுகினறவைகளு
ான பொறுமைககுததகக காலஙகளே உனககு விரிவாகச சொல
கினறேன எனனிடமிருநது கேள

எவன உனககு முன உபகாரியாயிருநதானே அவன பெரிய
றறமசெயதவனுயினும,குறறமசெயத அவனுடைய அநதககுறறத
த உபகாரததால பொறுககவேணடும அறியாமையை அடைநத
றறவாளிகளுடைய குறறததையும பொறுககவேணடும எலலா
ஷயததிலும மனிதனுல பாணடிததியமானது எளிதில அடைய
டியாததனறே? மேலும,புததிபூாவமாகச செயது அநதத தெரி
ாமலசெயததாகச சொலவாாகளாளுல,குறறம சிறிதானுலும,அவ
தமகபடமாயுளள அநதபபாவிகளேக கொலலவேணடும நீ எல
ாப பிராணிககும ஒரு பிழை பொறுககவேணடும இரணடாவது
றறம சிறிதானுலும'(செய்தவன)கொலலபபடததககவனே அறி
ாதவனுல ஒருகுறறம செயயபபடடதாயிருககுமாளுல பரிசீலனே
ுல நனகு பரீக்ஷைசெயது அவன விஷயததில பொறுகக
வணடுமெனறே சொலலுகினறுாகள ஸாமோபாயததால குரூ
னேக கொலலுகிருன ஸாமோபாயததால நலலவனேயும கொலலு
னருன ஸாமோபாயததால ஸாதிககககூடாதது ஒன்றுமிலலே
ுகையால, ஸாமோபாயமே மிகக கடுமையானது காலஙகளேயும
றகு தனனுடைய பலாபலததையும நனகு தெரிநதுகொணடு
ாரணததையும ஆலோசிததுபபாாததுக கோபமோ அலலது
பாறுமையோ செயயததகுநதது தேசகாலஙகளே எதிாபாாபப
ாகளுககுத தேசகாலமிலலாதபோது ஒனறுமசெயய இயலாது
ுபபடியே, உலகபயததாலும குறறததைப பொறுககவேணடும
பாறுமைககு இவவாறுன இநதக காலஙகள சொலலபபடடன
தறகு வேருக வருமிடஙகளில கோபததிறகுச சமயமெனறு
சாலலபபடுகிறது' எனறுன ஓ! நராதிபரே! ஆகையால,
பராசைகொணடவாகளும எபபொழுதும அபகாரிகளுமான
ருதராஷடிரபுததிராகளிடததில உமமுடைய கோபததிறகு(இது)
ாலமெனறு நான நினேககினறேன இபபொழுது கௌரவா

களைக் குறித்துப் பொறுமைக்குரியகாலம் ஒன்றும் இல்லையன்றோ
கோபத்திற்குக் காலம் வந்தபோது, நீ கோபத்தைச் செலுத்
வேண்டும் மெதுவாயிருப்பவன் அவமதிக்கப்பட்டவனாகிறான்
கடுமையாயிருப்பவனிடமிருந்து உலகம் நடுக்கமடைகிறது
காலம் வந்தபோது இரண்டையும் எவன் அறிகிறானோ அவனே
பூமிக்கு அரசன்

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஆரஜ்ஞுநபிகமனபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியைப் பார்த்துக் கோபத்தில்
பல குற்றங்களிருப்பதை எடுத்துக் காட்டிக்
கோபத்தை நீக்கித்தது)

இனிமையான அக்ஷரமும் பதமுமுள்ளதும் அழகிய
மான திரௌபதியின் வார்த்தையைக்கேட்டு அரசரான யுதிஷ்
டிரர், புன்னகைசெய்து, அவளைநோக்கிச் சொல்லலானார் —'மிக
அறிவுள்ளவளே! கெட்ட புத்திபுள்ள துரியோதனனிமித்த
நீ கோபங்கொண்டாய் அதனால், கோபத்தைப் பலவிதமாக
கொண்டாடுகிறாய் எல்லாவற்றையும் வேரோடு நாசம்செய்யு
கோபமென்கிற சத்துருவைக் காரணங்களுடன் என்னிடமிருந்
கேட்பாயாக கோபம் மனிதர்களைக் கொல்லுகின்றது அதுவே
திரும்பவும்(அடக்கப்பட்டால்)மேன்மைப் படுத்துகின்றது ஓ! பே
றிவுள்ளவளே! இவ்விதம் ஆக்கமும் கேடும் கோபத்தைக் காரண
மாயுடையன என்று அறிந்துகொள் மிக்க மங்களமுள்ளவளே
எவன் கோபத்தை அடக்குகின்றானோ அவனுக்கு ஐசுவரியம் உண்
டாகிறது, எவன் கோபத்தை அடக்கவில்லையோ அவனுக்குக் கே
உண்டாகிறது, நிச்சயம் மங்களமுள்ளவளே! ஆகையால், கோப
கேட்டிற்குக் காரணமாகிறது ஓ! சுபமானவளே! எப்பொ
தும் கோபத்தை வெளிவிடுகின்றமனிதனுக்கு, மிக்க பய
கரமான அந்தக் கோபமானது கேட்டிற்கு ஏதுவாகின்றத
இவ்வுலகத்தில் கோப மூலமாகவே பிராணிகளுக்கு நாச
காணப்படுகிறதன்றோ? ஆகையால், என்னைப்போன்றவன் உ
கத்தை நாசம் செய்யும் கோபத்தை எவ்விதம் வெளிவிடுவன்
கோபங்கொண்ட மனிதன் பாவத்தைச் செய்வான் கோப
கொண்டவன் குருக்களையும் கொன்றுவிடுவான் கோபங்கொ

ன குரூரமான வாாததையால பெரியோாகளேயும அவமதிக
ருன கோபஙகொணடவன சொலலததகுநததையும சொல
தசாததையும ஒருபோதும அறியான கோபஙகொணடவ
க்குச செயயததகாதது இலலே, அதுபோல, சொலலததகாதது
லே கோபததால கொலலததகாதவாகளேயும கொலலுவான
லலததககவாகளே நனகு பூஜையும செயவான கோபங
ணடவன தனனேயும எமனவீடடை அடையச செயவான
ததோஷஙகளேப பாாககினறவாகளும இமமையிலும மறுமை
யும மிகசசிறநத ஙரேயஸை விருமபுகினறவாகளுமான கறறறிநத
ரியோாகளால கோபம ஜயிககபபடடிருககினறது பணடிதா
ால விலககபபடட அநதககோபததை எவவிதம எனபோனற
செயவன ? திரௌபதி ! இதை எணணியே எனககுக கோபம
நதி அடையவிலலே கோபிககிறவனுககுப பிரதி கோபியா
ன தனனேயும பிறாகளேயும பெரிய பயததிலிருநதும காபபாற
ருன இவன இருவருககும தோஷததைப போககுகிறவன
தியறறவனும மூடனும துனபமடைநதவனுமான மனிதன,
னிலும வலியவாகளான மனிதாகளினமேல கோபிபபானுகில,
டசியில தேகததை விடுகினறுன மனததையடககாதவனுகிச
ததைவிடும அவனுககு உலகஙகள நசிககினறன ஓ ! திரௌ
! ஆகையால, சகதியறறவனுககுக கோபததை அடககுதல
நததெனறு) எணணபபடடிருககிறது அபபடியே, சகதனன
த அறிஞன துனபம செயயபபடடவனுகிக கோபிககினறுனே
ன சததுருவை நாசமசெயது பரலோகததில சநதோஷததை
டயான ஆகையால, பலமுளளவனுனும பலமறறவனுனு
, எபபொழுதும, ஆபததுககளிலும அறிவுளளவன பொறுத
கொளள வேணடும ஓ ! திரௌபதி ! இஙகே ஸாதுககள
பததை ஜயிபபதைப புகழுகினறுாகள பொறுமையுளள ஸாது
னவன கோபததை ஜயிததல எபபொழுதும இவவுலகததில
துககளுககு ஸமமதமானது ஸததியமானது பொயயைககாட
ம மேலானது குரூரததனமையைக காடடிலும, குரூரமில
மை மேலானது ஆகையால, இவவிதம அனேக தோஷமுளள
ஸாதுககளால விலககபபடடதும எலலாலோகததையும
மசெயயககூடியதுமான அநதக கோபததை எனனேப போன
ன விடவேணடும தீாககதாசிகளான பணடிதாகள, எவனேப
ககிரமமுளளவனெனறு சொலலுகினறுாகளோ, அவனுககு

கோபம[1] விருமபபபடடதாக ஆகாதெனபது நிசசயம எ
உணடான கோபததை அறிவால தடுககினருனே அவனை உ
மைபறிநத கறறோாகள பராககரமமுளளவனுக அறிகினறாக
அழகிய இடையுளளவளே! கோபமுளளவன காரியததை
ளபடியே பாாககிறதிலலை, கோபமுளள மனிதன அகாரியத
ஆலோசிததுப பாாபபதிலலை, மரியாதையையும நினைககிறதில
கோபங்கொணடவன கொலலத தகாதவாகளையும கொலலுகி
றுன கடுமையான (வாாததைகளால) குருககளையும துன
படுததுகினறுன ஆகையால, பராககரமததைக காடட வேண
போது, கோபமானது நெடுந தூரததில விலககததககது வி
முடிககுமதிறமை, பகைவருககுத துனபம விளைவிககும உ
யததை ஆலோசிததல, பகைவரை அடககும திறமை, காரி
தைச சீககிரம முடிககுமதனமை ஆகியநானகும தேஜஸவினகு
கள இவைகள கோபமுணடவனுல உளளபடி அடையததகக
அலல மனிதன கோபததைவிடடாலனறே நனகு பராககரமத
அடைவான? மிகக புததியுளளவாகளானுலும கோபமடைநத
காலதேசததிறகேறற சகதியானது நனகு அடையமுடியாது
யாதவாகளால கோபமானது பராககரமமெனறு அடிககடி நிசச
கபபடடது லோகநாசததிறகாக மனிதாகளைக குறிதது ர
குணததினகாரியமான கோபமானது ஏறபடுததபபடடது ஆ
யால, அடிககடி நறகாரியததைச செயயும மனிதன கோபத
விடவேணடும தனனுடைய தாமததிலிருநது விலகாதவன சி
தவனெனபதும (தன தாமஙகளை விடட) கோபஙகொணட
சிறநதவனலலனெனபதும நிசசயம நிநதிககததகாதவளே! பு
யிலலாத மூடாகளுககு எலலாவறறிலும தவறுதல ஏறபடுமா
எனபோனறவனுககு எவவிதம தவறுதல ஏறபடும? மனிதாக
பூமிககொபபான பொறுமையுளளவாகள இராாகளானுல மனி
களுககுச சோககை உணடாகாது பகையானது கோபததை
மாக உடையதனறோ? துனபம செயயபபடடவன பிறருக
துனபததை உணடுபணணுவான குருவினுல துனபுறுததபப
வன (குருவையும) துனபுறுததுவான இவவிதமானுல பிரா
களுககு நாசததை யுணடுபணணும அதாமம பரவினதாகும வ
னுல வையபபடட மனிதன, பிறகு, யாவரையும திருபபி வைவா
அடிககபபடடால, திருபபி அடிபபான துனபம செயயப

[1] 'அபயநதர.' எனபது மூலம.

ல் அப்படியே துன்பம் செய்வானான பிதாக்கள் புத்திரர்களை டிக்கின்றார்களன்றோ? அதுபோலப் புத்திரர்கள் பிதாக்களையும் டிக்கின்றார்கள் கணவர்கள் மனைவிகளையும், மனைவிகள் கணவர் ரையும் அடிக்கின்றார்கள் அழகிய முகமுள்ள திரௌபதி! லோகம் வீதம் மிக்க கோபத்தை அடைந்தபோது உத்பத்தியுண்டா து ப்ரஜைகளின் பிறப்பை (த் தம்பதிகளின்) பரீதியைக் காரண க உடையதென்று அறிந்துகொள் ஓ! திரௌபதி! அப்படிப்பட்ட ாபங்கொண்ட எல்லா மனிதர்களும் சீக்கிரம் குறைவடைவார் ஆகையால், கோபமானது ப்ரஜைகளுக்கு நாசத்திற்கும் லவக்குறைவிற்கும் (காரணமானது) உலகத்தில் பூமிக்கொப ன பொறுமையுள்ளவர்கள் காணப்படுகிற காரணத்தால் ப்ரா களுக்குப் பிறப்பும் ஐச்வர்யமும் உண்டாகின்றன கல்யாண னமுள்ளவளே! இங்கே பொறுமையுள்ளவனிடமிருந்தே ப்ராணி ின் பிறப்பும் சொல்லப்படுதலால், எல்லா ஆபத்துக்களிலும் ரிதன் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் பலமுள்ளவனால் நிந்திக் பட்டாலும், அடிக்கப்பட்டாலும், கோபிக்கப்பட்டாலும் சகதன் பொறுப்பதுபோலப் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறவனும், பொழுதும் கோபத்தை ஜயித்தவனும் சிறந்த வித்வானுமான ருமைவாய்ந்தவனுக்கு அழிவற்ற உலகங்கள் கிடைக்கின்றன ாபிப்பவன் அறிவு குறைந்தவனாகி இம்மையிலும் மறுமையிலும் சத்தையடைகிறான் ஏ! க்ருஷ்ணையே! இவ்விஷயத்திலும் பொறு யுள்ளவர்களில் சிறந்தவரும் மஹாத்மாவுமான காச்யபரால் ால்லப்பட்டவையும் எப்பொழுதும் பொறுமையுள்ளவர்களைப் றியவையுமான பரலோகங்களைச்சொல்லுகின்றார்கள்

'பொறுமையே தர்மம் பொறுமையே யாகம் பொறுமையே துங்கள் பொறுமையே சாஸ்திரம் எவன் அதை இவ்விதம் கிறானோ அவன் யாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கவ ிறான் பொறுமையே [1] ப்ரம்மம் பொறுமையே ஸத்தியம் ாறுமையே சென்றதும் வருவதும் பொறுமையே தவம் ாறுமையே சௌசம் பொறுமையினாலேயே இந்த ஜகத்தானது க்கப்பட்டிருக்கின்றது பொறுமையுள்ளவர்கள் யஜ்ஞத்தையறி வர்களின் லோகங்களைத் தாண்டி அவைகளுக்கும் மேலான ானத்தை அடைகின்றார்கள் ப்ரம்மத்தை அறிந்தவர்களின் கத்தையும் தபஸ்விகளின் உலகங்களையும் தாண்டி மேலான

1 'ப்ரம்ம' என்பது மூலம், 'ப்ராம்மணஜாதி' என்பது பழையவுரை

உலகமடைகின்றார்கள் யாகம் செய்கிறவர்களுடைய உலகங்க
வேறு (குளம் வெட்டுதல், தேவாலயம் கட்டுதல், தோட்டமை
தல முதலிய) காமாவைச செய்கிறவர்களுடைய உலகங்கள் வே
பொறுமையுள்ளவர்களுக்கு¹ பரமமலோகததில் மிகப பூஜிககபபட
உலகங்கள் (உண்டு) பொறுமையே சக்தியுள்ளவர்களுடைய சக
பொறுமையே தவசிகளின தவம் பொறுமையே சததியமுள்ள
களுடைய சததியம் பொறுமையே யாகம் பொறுமையே ம
அடக்கம் ஓ! கிருஷ்ணையே! எநதப பொறுமையில வேதமு
சததியமும், யாகங்களும், லோகங்களும் இருக்கின்றனவோ அ
படிபபட்ட அநதப பொறுமையை எனபோனறவன எவவி
விடுவன? யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு (வேறு) உலகங்கள் செ
லபபடுகினறன அதுபோலவே, பொறுமையுள்ளவர்களுக்
வேறுஉலகங்கள் சொலலபபட்டன அறிவுள்ளவனுன மனித
எபபொழுதும் பொறுததுககொள்ளவேணடும் எபபொழு
யாவற்றையும் பொறுககிறுனோ அபபொழுது பிரமமமாகிறு
பொறுமையுள்ளவர்களுககே இநத உலகம் (உண்டு) பொறு
யுள்ளவர்களுககே பரலோகமும் உண்டு பொறுமையுள்ளவா
இவவுலகததில நனகுமதிபபை அடைகின்றார்கள், பரலோகத
ளும் மேலான கதியை அடைகின்றார்கள் எநத மனிதர்களுடை
கோபமானது எபபொழுதும் பொறுமையால தடைசெயயப
டதோ அவர்களுக்கு¹ மிகசசிறநத லோகங்களுண்டு ஆகையா
பொறுமை சிறநததெனறு கருதபபட்டது எபபொழுத
பொறுமையுள்ளவர்களின பெருமைகள் இவவிதம் கா ரயபர
சொலலபபட்டன ஓ! திரௌபதி! நீ பொறுமையின பெருமை
கேட்டுச சநதோஷம் அடைவாயாக, கோபியாதே சநதனுவி
குமாரரும் பிதாமஹருமான பீஷமா நமது அடக்கததைப பு
வார் தேவகீபுததிரரான கேசவரும் அடக்கததைப புகழுவா
துரோணுசாரியரும் க்ஷததாவான விதுரரும் அடக்கததையே
லாகச சொலலுவார்கள் கிருபரும் ஸஞ்சயனும் அடக்கததை
(மேலெனறு)சொலலுவார்கள் ஸோமதததனும் யுயுதஸுவும் அ
வததாமாவும் அபபடியே அடக்கததை மேலானதாகச சொ
வார் எங்கள் பாட்டனுரான வியாஸரும் எபபொழுதும் அடக
கதைப(புகழநது)சொலலுகினறார் துரியோதனராஜன இவர்கள

1 ஸததியலோகததில அனுபவிககததகக பொருள்கள் உ
எனபது

மாதானத்தைக குறிததது ஏவப்பட்டு, ராஜயததை நிசசயமாயக
காடுபபானெனபது எனனுடைய எணணம் பேராசையால
காடாவிடில நாசததைஅடைநதுவிடுவான பரதாகளுடையநாசத
றகாகப பயஙகரமான இநதக காலம் வந்திருககிறது எனனும
ச்சயம முநதியே எனககு எபபொழுதும உணடு பொறுமையா
து துரியோதனன யோககியனலலனெனறு எனனையே அடை
னறது ஆகையால, அவவிஷயததில நானே தககவனெனறு
வவிதம பொறுமை எனனை அடைகினறது இது விவேகிகளின
ட இது ஸநாதனமான தாமம ஆகையால, நான பொறுமை
பயும அஹிமஸையையும உணமையாக அனுஷடிககபபோகி
றன' எனறுா

முபபதாவது அதயாயம.

அாஜுனாபிகமனபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கணவர்களுடைய கஷ்டஙகளைப் பார்த்துத் துன்பமடைந்த
திரௌபதி தர்ம முதலியவற்றைக் காட்டிலும்
தெய்வமே பெரிதென்று கூறியது)

திரெளபதி, 'உமககு மோகததை உணடுபணணினவாகளான
வருககும பூாவகாமாவுககும வணஙகுகினறேன நீா ஆளத
தநததும தகபபன பாட்டன முறையாகக கிடைததுமான
ஜயததில உமககு வேறான புததி உணடாயிருககினறது ஒவ
ாரு பிறவியிலும வெவவேறுவிதமான போகயவஸதுவானது
னககுத தககபடி ஏறபடுததப்பட்டது ஆகையால, காமாககள
சயமான பயனுளளவைகள மோகததால காமபலனகளை விட
ருமபுகிறான இவவுலகததில பொறுககமுடியாத இநதத துகக
னது உமககு நோநதிருநதால, தாமததாலும அஹிமஸையா
ம பொறுமையாலும நோமையாலும கருணையுளளவனாயிருபப
லும ஒருபோதும ஐஶவரியததை ஒருவன அடையான நீரும
ததததுககததுககுத தககவரலலீா, மிகக பராககிரமமுளள உமது
ந்தப பிராதாககளும ஸஹிககததககவரலலா பாரதரே! அவா
அககாலததிலும இபபொழுதும ஒருகாலும ஒனறையும தா
ததைவிட மிகக பிரியமாகக கருதவிலலை (தாமததைத) உயிரை
விட மேலானதாக நினைககினறனா 'தாமததிறகாகவே உம

முடைய ராஜயம தாமததிறகாகவே உமமுடைய உயிாவாழகை
எனறு பிராமமணாகளும குருககளும தேவதைகளும அறிவா
கள பீமாாஜுனாகளையும மாதரியின புததிராகளான இருவாக
யும எனனையும நீா விடடுவிடுவீரெனபது எனனுடைய எணண
ஆனால, தாமததையோ விடமாடடீா தாமததைக காபபாறறுகின
அரசனை அபபடி காககபபடட தாமம காபபாறறுகினறதென
பெரியோாகளிடமிருநது நான கேடடிருககிறேன உமமையே
அது காபபாறறுமெனறு நினைககினறேன ஓ! மனிதாிற சிறநதவ
மறறவாகளைவிடடு நிதயமாக எபபொழுதும தாமததிலேயே உம
டைய புததியானது மனிதனைத தனனுடைய நிழலபோல அ
ஸரிககினறது ஸமமானவாகளையும தாழநதவாகளையும நீா அ
மதிககமாடடீா சிறநதவாகளைபபறறிச சொலலவும வேணடும
எலலாப பூமியையும அடைநதும, பரபுவெனற அபிமான
உமககு விருததியடையவிலலை ஓ! பாாததரே! ஸவாஹாகா
களால தேவதைகளையும ஸவதாகாரஙகளால பிதிருககளை
பூஜைகளால பராமமணாகளையும எபபொழுதும உபாஸிககினறீ
ஓ! பாாததரே! பாரதரே! மோக்ஷததை அடைய விருபபமுள
ஸநயாஸிகளும கிருஹஸதருமான பராமமணாகள எபபொழுது
எலலாப பதாாததஙகளைககொணடும உமமால திருபதியடை
கபபடடாாகள தஙகபபாததிரஙகளால சாபபிடடாாகள போ
னம செயவிககும விஷயததில நான வேலைககாரியாக இருநதே
காடடிலுளளவாகளுககுக காடடிலுளள போஜனஙகளைக கொ
கினறீா பராமமணாகளுககுக கொடுககககூடாதது உமமுடை
வீடடில ஒனறுமிலலை வைஸவதேவததின முடிவில காலையிலு
மாலையிலும அதிதிகளுககும வேலைககாராகளுககும கொடுத
மிஞசின அனனததைககொணடு ஜீவிககினறீா ஓ! குறறமறறவ
காமயஙகளும நைமிததிகஙகளுமான இஷடிகளும பசுபநதஙகளு
பாகயஜஞஙகளுமான யஜஞஙகள எபபொழுதும நடககினறன ர
யததைவிடடு ஜனமறறதும திருடாகளால வஸிககபபடடதுமா
இநதப பெரியகாடடில வஸிககையிலும, வஸிககினற உமககு
தாமம குறைவையடையவிலலை அஸவமேதமும ராஜஸூயமு
பௌணடரீகமும கோஸவமும மறறுமுளள அநேக யஜஞஙகளு
தக்ஷிணையுடன உமமால செயயபபடடன ஓ! பாாததரே! தி
குள்ள தான ஞூதின அபஜயததில விபரீதமான புததியால சினேகி
களையும எஙகளையும தனஙகளையுமதோறறீா கோணமிலலாதவரு

யையுள்ளவரும் மிக்கக்கொடுக்கிறவரும் புத்திமானும் உண்மைபேசு
றவருமான உமக்குச் சூதென்னும் வ்யஸனத்தில் செல்லும் புத்தி
ப்படி உண்டாயிற்று? ஓ! பார்த்தரே! மிகவும் பொறுக்கமுடியாத
மமுடைய இந்த துக்கத்தைப் பார்த்து மிக்கமயக்கமவருகிறது
னம் வருத்தத்தையடைகிறது உலகமானது ஈஶ்வரருடைய
சத்தில் கட்டுப்பட்டிருப்பதுபோலத் தன் வசத்தில் கட்டுப்பட
ருக்கவில்லை என்பதைப்பற்றி இந்த இதிஹாஸத்தைச் சொல்லு
றுர்கள்

முந்தியகாமர்வைப் பெரிதாக அனுஸரிக்கிறவரும் சிருஷ்டிப
வருமான ஈஶ்வரரே பிராணிகளுக்கு ஸுகதுக்கங்களும் பிரியாப
ரியங்களுமான எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறார் அரசரே! ஒரே
டத்தில் மனத்தை நிறுத்தினவனும் தீரனுமான மனிதன் கட்
டயால்செய்யப்பட்ட பெண்பதுமையை எவ்விதம் சரீரத்தையும்
வோர் அவயவங்களையும் ஆட்டிவைக்கிறுனே அவ்விதமே இந்த
ரஜைகளை ஆட்டிவைக்கிறார் பாரதரே! ஈஶ்வரர் ஆகாயம்போல
ங்கு எல்லாப்ராணிகளையும் வ்யாபித்துநின்று க்ஷேமத்தையும்
கடுதலையும் செய்விக்கிறார் கயிற்றுல் கட்டப்பட்ட கிளிபோல
ந்த ஜீவன் தன் வசமில்லாதவனுக நடத்தப்படுகிறுன், ஈஶ்வர
டைய வசத்திலிருந்துகொண்டிருக்கிறுன், ஆதலால், மற்றவாக
க்கும் தனக்கும் யஜமானனல்லன் நூலில் கோக்கப
ட்ட மணிபோலவும், மூக்குக்கயிற்றுல் கோக்கப்பட்ட
ளைபோலவும், தன்மயனுயும் அவருக்கு அடங்கினவனுயுமிருந்து
காண்டு ஈஶ்வரருடைய கட்டளையை அனுஸரிக்கிறுன் நழுவி
ழுந்து ப்ரவாகத்தினுடைய நடுவையடைந்த கரையிலுள்ள மரம்
பால இந்த மனிதன் அஸ்வதந்திரனுகி[1] ஈஶ்வரரை அனுசரிக்
றுன் அறிவற்ற இந்த மனிதன் ஈஶ்வரரால் ஏவப்பட்டுத் தன்
டைய ஸுகதுக்கங்களில் ஸ்வதந்திரமில்லாமல் ஸ்வர்க்கத்தை
பா நரகத்தையோ அடைவான் ஓ! பாரத! புல்நுனிகள் பல
ள்ள காற்றினுடைய வசத்தை எவ்விதம் அடைகின்றனவோ
வ்விதம் எல்லாப்ராணிகளும் ஈஶ்வரருடைய வசத்தை அடை
ன்றன ஈஶ்வரரோ ப்ராணிகளை நல்லகாமாவிலோ கெட்ட
மாவிலோ சேர்த்துக்கொண்டு ப்ரவியிருக்கிறார் இவர் இப்படிப்
ட்டவர் என்று காணப்படவில்லை ஈஶ்வரர் ஜகத்தையும் அசு

1 'காலம் பஜதி' என்பது மூலம் 'பரமாத்மாவை அடைகிறுன்'
ன்பது பழையவுரை

பததையும் பயனுகவுடைய காமாககளை எதனுல செயவிககிருரோ கேூததிரமெனறு பெயரையுடைய அபபடிபபடட இநதச சரீரம னது ஈசருககுக காரணமாததிரமே எவா தமமுடைய மாயையா பிராணிகளை மோகிககசசெயது பிராணிகளைககொணடே கொல கினருரோ, அபபடிபபடட ஈசரால செயயபபடட இநத மாயை யின மகிமையான்து எவவிதமெனபதைப பாரும உணமையை கணடவாகளான முனிவாகளால வேறுவிதமாகப பாாககபபட வைகள (மூடாகளுககு) [1] வாயுவின வேகமபோல வேறுவிதமாக சுறறுகினறன அநத அநத வஸதுககளைக குறிதது மனிதாக வேறு விதமாகவே கொளளுகிருாகள அவைகளை ஈஸவரா வே விதமாக ஆககவும அழிககவும செயகிருா அசைவறறதும அ வறறதுமான கடடையைக கடடையாலும, கலலைக கலலினுலு இருமபை இருமபினுலும எவவிதம வெடடுவாரோ அவவித தாமாயுணடானவரும பரமமாவின பிதாவும தேவருமான அநத பகவான மாயையைசசெயது, பிராணிகளைககொணடுபிராணிகளை கொலலுகிருா பாலன விளையாடடுபபொருளகளினுல விளையா வதுபோலத-தாமவிருமபியபடி செயயும பிரபுவான இநதப வான சோததும பிரிததும பிராணிகளால விளையாடுகினருா சரே! ஈஸவரா மாதாபிதாவைபபோலப பிராணிகளிடததிலிருக் விலலை இநத மற்றமனிதா களபோலக கோபததோடு பிரவிாததிக் ருா நலலொழுககமுளள மேலோாகள வெடகமுளளவாகளும ஜீ னததிறகாகக கஷடபபடுகினறவாகளுமாயிருததலையும, துஷ கள மெயமமறநது ஸுகமுளளவாகளாயிருததலையும கணடு ஆலோ சனை செயகினறேன ஓ! பாாததரே! உமககு நோநதிருககிற இந ஆபததையும துரியோதனனிடததிலிருககிற செலவததையும ப தது இநத மாறுன நிலைமையைப பாாககிற அநத ஈஸவரரை நி திககினறேன மேலோாகளின சாஸதிரததைக கடநதவனு குரூரனும பேராசையுளளவனும தாமததை அழிபபவனுமா துரியோதனனிடததில செலவததைககொடுதது ஈஸவரா என பயனை அடைகிருா? செயயபபடட வினையானது செயதவனை யனறி மற்றவனை அடையாதாலுல, அநதத தீவினையால ஈஸவ நிசசயம பறறபபடுகிருா செயயபபடட பாபகாமாவானது செ தவனையே அடையாவிடில இவவிஷயததில (மனித) வலிமை

[1] 'வேகா இவ நபஸவத' எனபது மூலம 'சூரியகிரணஙகள போ எனபது பழையவுரை

ரணமென்று எண்ணி இங்கே பலமற்ற ஜனங்களைக் குறித்துத் கிகிக்கின்றேன்' என்றாள்

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

அர்ஜுநாபிகமன பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தர்மத்துக்குப் பயனுண்டென்று திரௌபதிக்குக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், 'ஓ! யஜ்ஞஸேனன் குமாரியே! சுபமானதும் ழகிய சொல்லுள்ளதும் இனியதுமாக உன்னால் சொல்லப்பட்ட ரத்தையானது எம்மால் கேட்கப்பட்டது ஆனால், நாஸ்திக த்தைப் பேசுகிறாய் ஓ! ராஜபுத்ரீ! நான் தர்மத்தில் பயனை நம்பிக்கொண்டு செய்யவில்லை, கொடுக்க வேண்டுமென்றே கொடுக்கிறேன், யாகம் செய்யவேண்டுமென்றே யாகம் செய் றேன் ஓ! கிருஷ்ணையே! இவ்விஷயத்தில் பயன் இருக்கட்டும், லலது, இல்லாமல் போகட்டும் கிருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருக்கும் ரீதன் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் சக்திக்கேற்றவாறு செய்கின்றேன் ஓ! அழகிய இடையுள்ளவளே! சாஸ்திரங்களை றமலும் ஸாதுக்களின் ஆசாரத்தைப் பார்த்தும் தர்மத்தைச் செய்கின்றேனே யல்லாது தர்மபலத்திற்குவேண்டிச் செய்யவில்லை ! கிருஷ்ணையே! இயற்கையிலேயே என்னுடைய மனம் தர்மத் லேயே நாட்டப்பட்டிருக்கிறது தர்ம வியாபாரம் செய்கிற றபன் தர்மவாதிகளுள் தாழ்ந்தவன் தர்மத்தின் பயனை அடைய ரும்புகிறவனும் நாஸ்திகயத்தால் பாவத்தில் மனமுள்ளவனுமாய்த் ர்மத்தைச் செய்து ஸந்தேகப்படுகிறவனும் தர்மபலத்தை டையமாட்டார் மார்க்கத்தை விட்டுப் பேசுவதாலும் மதத்தி லும் தர்மத்தைக் குறித்துச் சங்கையடையாதே தர்மத்தில் ந்தேஹிக்கும் மனிதன் குறுக்கான கதியில் நோக்கமுள்ளவன் றுதியற்ற மனமுள்ள எவனுக்குத் தர்மமும் வேதத்திற்சொல்லிய ரயமும் சங்கிக்கத்தக்கவையோ அவன் வேதத்திலிருந்து சூத் ரன் போல ஜராமரணமில்லாத லோகத்திலிருந்து விலகிவிடுவான் ல மனமுள்ளவளே! வேதாத்யயனம் செய்தவனும் தர்மத்தை யமாகக்கொண்டவனும் நற்குலத்தில் பிறந்தவனுமான அவன் ர்மானுஷ்டானம் செய்கிற அரசர்களால் பெரியோர்களிடத்தில்

சோககத தருநதவன சாஸதிரததை மீறின அறபபுததியுள
எவன தாமததைக குறிதது அதிகமாகச சஙகைபபடுகிருே
அவன ருததிராகளைக காடடிலும திருடாகளைக காடடிலும மி
பாவமுளளவன அறியமுடியாத ஸவபாவமுளளவரும தா
தால வெகுகாலம ஜீவிபபவரும மிகக தவமுடையவரும (தி
பிப) போகிறவருமான மாாககணடேய ரிஷியானவா நேராக
உனனல பாாககபபடடாரனறே? வயாஸா, வஸிஷடா, மை
திரேயா, நாரதா, லோமசா, சுகா, மறறுமுளள ரிஷிகள ஆகிய எ
லாரும தாமததாலேயே நலலமனமுளளவாகள திவயயோக சக
யுடன கூடினவாகளும சபிககவும வாழவிககவும வலலவாகளு
தேவாகளைககாடடிலும மேலானவாகளுமான இவாகளை நேராக
பாாககினறுயனறே? குறறமறறவளே! சாஸதிரததில பி
யகூஷமான அறிவுளளவாகளும தேவாகளுககொபபானவாக
மான இவாகள முதலில தாமததையே செயயவேணடுமெண
எபபொழுதும சொலலுகினறாாகளனறே? ஓ! கலயாணி! ஆ
யால, ஈாவரரையும தாமததையும, ரஜோகுணததால மே
மடைநத மனததினல, நிநதிபபதறகும சஙகைபபடுவதறகு
தககவளலலை விவேகமிலலாதவன ததவநிசசயததை அடை
யாவரையும பிததாகளாக எணணுகிறுன தாமததில அ
சஙகைகொணடவன வேறிடததில நமபிககை வைககமாடடா
(தன) மனததையே பிரமாணமாயுடைய காவிஷடன பெரியே
களை அவமதிககினறுன, அவிவேகியானவன புலனகளுககுப
செயவதுடனகூடியதும லோகததிறகுத தெரிநததுமான (விஷ
ஸுகததையே (இவவளவுதான எனறு) நினைககிறுன வேறு வி
யததில அறியாமையை அடைகிறுன எவன தாமததைக குறித
ஸநதேகபபடுகினறுனே அவனுககுப பிராயசசிததமிலலை (வி
யஙகளைச) சிநதிபபவனும கிருபணனுமான அநதப பாவி ந
லோகஙகளை அடையமாடடான வேத சாஸதிரஙகளின அ
ததை நிநதிககிறவனும பரமாணததைவிடடு விலகினவனுமா
மூடன, காம லோபஙகளுககு உடனபடடவனுகி நரகததைய
கிறுன ஏ! கலயாணி! கறறறிநத எவன சஙகைபபடாமல எ
பொழுதும தாமததையே அடைகினறுனே அவன சுததமான ப
முளளவனுகி மறுமையில மோகூஷததை அடைகினறுன வேத
மாணததை மீறித தாமததைச செயயாதவனும எலலாச ச
திரஙகளையும விடடவனுமான மூடன பிறபபுககளில ஸுகத

டையமாட்டான ஓ! பெணணே! எவனுககு ரிஷிகளின வாககிய
ம சிஷடாசாரமும பரமாணமிலலையோ அவ னுககு இநதலோகமு
லலை, பரலோகமுமிலலை எனபது நிசசயம ஓ! கிருஷணையே!
லலாவறறையும பாாபபவாகளும எலலாவறறையும அறிநதவா
நமான ரிஷிகளால சொலலபபட டதும சிஷடாகளால அனுஷ
ககபபடடதும வெகுகாலமாயுளளதுமான தாமததைக குறிதது
நதேகபபடாதே ஓ! திரெளபதி! சமுததிரததின கரையை
டைய) விருமபுகினற வியாபாரிககு அநத ஓடமபோல ஸவாச
ததையடைகிறவாகளுககுத தாமமே ஓடம, வேறிலலை ஓ!
றமறறவளே! தாமானுஷடானம செயகிறவாகளால செயயப
பட்ட தாமம பயனறறதாயிருககுமானால, இழிவான இருளில
ஞானததில) இநத உலகம முழுகிவிடும ஒருவரும ஸுகததை
டையாா பசுவைபபோல ஜீவனமசெயவாாகள கெடுதலுட
ாயே சோவாாகள, ஒரு பயனையும அடையாாகள தவமும
மசாியமும யஜஞமும வேதாதயயனமும தானமும நோமையு
ன இவைகள பயனறறவைகளாயிருககுமானால, பினனுளள
களும அவாிலும பினனுளளவாகளும தாமததைச செயயாா
கிரியைகள பயனறறவைகளானால அது மிகவும வஞசனையா
ம ரிஷிகளும, தேவாகளும, கநதாவாகளும, அஸுராகளும,
க்ஷஸாகளும, பெரியோாகளும எநதககாரணததிறகாக ஆதர
ன தாமததைச செயவாாகள? ஓ! கிருஷணையே! அவாகளோ
வுளைப பயனை அளிககிறவராக அறிநதுகொணடு நனமைக
கத தாமததைசசெயதாாகளெனபது நிசசயம அநதத தாமம
ன வெகுகாலமாயுளளது அநதத தாமம பயனுளளதே தாமம
னறறதெனறு சொலலபபடவிலலை விதைகளுககும தவஙக
ககும பலனகள காணபபடுகினறனவனறோ? ஓ! கிருஷணையே!
ன விஷயததில இநதப பிறவியைக கேடடபடி அறிநதுகொள
தாபமுளள திருஷடதயுமனன எவவிதமஜனிததானெனபதை
ளபடி அறிகிறாய ஓ! அழகியசிாிபபுளளவளே! காமாககளுக
பயனுணடெனபதறகு உபமானம இவவளவே போதுமானது
வான அறபததாலும (அதாவது கிடைததததைககொணடும) சந
ாஷிககிறான கறறியாத புததியீனாகள அதிகததாலும ஸந
ாஷததை அடையவேமாடடாாகள அவாகளுககுத தாமததா
ணடான காமாவோ ஸுகமோ மறுமையில சிறிதும இலலை ஓ!
ணணே! நலவினை தீவினைகளுடைய பயனையடைதலும, ஸருஷடி

பராயமும, தேவரகஸ்யஙகள [1] இவைகளை எவனுமறியான இ
தபபிராணிகள இவவிஷயததில மோகததை அடைகினறன [2] இல
கள தேவாகளால இரகசியமாக வைததுககொளளததககவைக
ஏனெனில, தேவாகளோ மாயையை மறைததுவைபபவாக
இளைதத அஙகமுளளவாகளும நலல விரதமுளளவாகளும தவத
ஞல பாவததை எரிததவாகளும தெளிவான மனமுளளவாக
மான பராமமணாகள இவறறைப பாாககினறூாகள பயன தெரி
ததால, தாமம ஸநதேகிககபபடததககதனறு தேவாகளும ஏ
தேகிககபபடததககவாகளலலா முயறசியுடன யாகம செ
வேணடும அஸூயையிலலாதவனுககு கொடுககவேணடும இ
விஷயததில, 'காமஙகளுககுப பயனிருககினறது' எனறு பரம
புததிராகளுககுச சொலலிய தாமோபதேசததைக காஸ்யபரிஷி
னவா அறிவா ஓ! கிருஷ்ணையே! ஆகையால, உனனுடைய ஏ
தேகமானது பனிபோல நசிககடடும எலலாம இருககிறதென
ஆலோசனை செயது, நாஸதிகயமான எணணததை விடு பரா
களை உணடுபணணுகிற ஈஸவரரையும நிநதியாதே அவரை வே
டிககொள அவரை வணஙகு இவவிதமான புததி உனககு இ
உணடாக வேணடாம ஓ! கிருஷ்ணையே! எவருடைய அனு
கிரகததால, அவருடைய பகதனுன மனிதன, தேவததனமைக
அடைகினறூனே (அநத) மேலான தேவதையை எவவிததததிலு
நிநதியாதே' எனறூா

முபபததிரணடாவது அதயாயம்

ஆாஜுனாபிகமனபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஒரு ப்ராமமனானிடமிருந்து கேட்ட பிருஹஸ்பதிநீதியைத் திரௌபதி யுதிஷ்டிரநுக்குச் சொலலியது.)

திரௌபதி, 'ஓ! பாாததரே! நான தாமததை எவவிதத
னும அவமதிககவிலலை, நிநதிககவுமிலலை பரஜைகளுககுப ப
யான கடவுளை நான எஙகு அவமதிககப போகிறேன? ஓ! ப
தரே! நான துககததை அடைநதமையால இவவிதம பிதறறுகி
றேனெனறு அறிநதுகொளளும திருமபவும பிதறறபபோகி

---

1 வேறு பாடம 2 அதிகபாடமான அரைஸுலோகம விடபபட்ட

ன நீர் நல்ல மனத்துடன் என்னிடமிருந்து கேளும் ஓ! பகை
களை வாட்டுபவரே! இவ்வுலகில் பிறந்தவனால் காமாவோ செய்து
வேண்டும். [1] ஸ்தாவரங்கள் காமாவில்லாமல் ஜீவிக்கின்றனவே
றி மற்றவைகளும் மனிதர்களும் அப்படி ஜீவிக்கவில்லை ஓ!
ஷ்டிரரே! மாதாவின் முலைப்பால் குடிப்பது முதல் (தள்ளாந்து)
க்கையை அடையும் வரையில் அசையும் பிராணிகள் காமாவால்
ழப்பை அடைகின்றன ஓ! பரதரிற் சிறந்தவரே! அசையும்
ாணிகளிலும் விசேஷமாக மனிதர்கள் காமாவினாலேயே இம்மை
ும் மறுமையிலும் ஜீவனத்தையடைய விரும்புகின்றார்கள் ஓ!
ரதரே! எல்லா மனிதர்களும் தாம் மேன்மையடையும் உபா
த்தை அறிகின்றார்கள், நேராகவே உலகத்தினர் பார்க்கும்படி
ங்களின் பயனை அனுபவிக்கின்றார்கள், ஜந்துக்கள் தமது
ன்மையடையும் உபாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே ஜீவிக்கின
கள் கொக்கானது ஜலத்தில் தன் வேலையைச் செய்வதுபோல
ரும் தாமும் தமமுடைய காமாவைச் செய்கிறார்கள் வேலை
ற பராணிகளுக்கு ஒருவிதப் பிழைப்பும் உண்டாகாதன்றோ?
தக காமாவையே அடுக்கவேண்டும், ஒருபோதும் விடக்
ாது, காமாவைச் செய்யும், விடாதீர், காமாவினால் சூழப்பட்டு
செய்யத்தக்கதை அறிபவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன் இருப்பானோ
ானோ? அவனுக்கும் செல்வத்தைப்பெருக்குவதிலும் ரக்ஷணத்
ும் செய்யத்தகுந்தவேலையுண்டு புதுவருமபடியில்லாமல் செலவு
யப்படுமானால் இமயமலையானாலும் குறைந்துவிடுமன்றோ?
ஜைகள் காமாவைச்செய்யாமலிருக்குமானால் எல்லாம் நாசத்தை
டந்துவிடும் அதுபோலவே, காமாவானது பயனற்றதாயிருக்க
ானால் அவைகள் விருத்தியடையா பயனை எதிர்பாராமல் கா
வைச்செய்பவர்களையும் பார்க்கிறோம் பலனை எதிர்பார்த்துக
ாவைச்செய்யும் ஜனங்களையும் பார்க்கிறோம் அப்படியில
டில, ஜனங்கள் ஜீவனத்தை எவ்விதத்திலும் அறியமாட்டார
லோகத்தில் தெய்வத்தையே மேலானதென்றுசொல்பவனும்,
வாதமாகத் தெய்வமில்லையென்று பேசுகிறவனும் வஞ்சிப்ப
ள் காமாவிலபுத்தியுள்ளவன புகழப்படுகிறான் எவன் வேலை
வனாக ஸுகமாய்த்தூங்கிக்கொண்டு தெய்வமே மேலானதென
னோ அதிகெட்டபுத்தியுள்ள அவன்,பச்சைமண்குடம் ஜலத்தில்

[1] 'ஸ்தாவரங்களும் மற்ற ஜனங்களும் காமமின்றி ஜீவிக்கிறதில்லை' பது பழையவுரை

நாசமடைவதுபோல நாசததையடைகிருன அதுபோலவே, பி
வாதபுததியுளளவன காமாவைசசெயவதில சகதியுளளவனுயிரு
தும காமாவைசசெயயாதவனுயிருககிருனே அவன காபபவ
லாத தாபபலனபோல நெடுஙகாலம ஜீவிககமாடடான ஒருக
ணமுமினறி இஙகு ஒருவனபலனேயடைநதால அதனேப பிடிவாத
தாலெனறு நினேககினருாகள ஏனெனருல, அநதபபயன
வனுடைய முயறசியினுலும உணடானதனறனருே? ஓ! பாரதத
தேவபரீதிகரமானவிதியால ஒருவன அடையுமபயன தெயவசெ
லெனறு நிசசயிககபபடடிருககிறது மனிதன எநதபபயனேக
மாவினுல அடைகினருனே, பிரதயககூமாகக கணணுலபாாக
படடஅது மனிதமுயறசியால அடையபபடடதெனறு கேளவி
மனிதாிறசிறநதவரே! ஒருவன ஸவபாவமாக பரவருததித
காரணமினறிஅடைகிற பலனே ஸவபாவததாலுணடானதென
அறியும இவவிதம பிடிவாததததாலும தெயவததாலும ஸவபா
தாலும காமாவினுலும ஒருவனஅடையும பயன பூாவகா
ளினபயன தாதாவான ஈஸவரரும அநதஅநதககாரணஙகள
மனிதாகளுககு முன செயயபபடட காமாககளேப பிரிதது இம
யில பயனே அளிககிருா ஒருவன நலலகாாியததைச செயவத
கெடட காாியததைசசெயவதும ஈஸவரரால ஏறபடுததபப
முனவினேபபயனெனறு அறிவீராக அநத ஈஸவரா ஒவவொ
பயனேயும கொடுபபதில இநதத தேகமானது காரணமாயிருகக
றது அவா எவவிதம இநதச சரீரததை பரேரணேசெயகினருரே
அதறகுததககபடி இது தனவசமினறிச செயகினறது ஓ! குநதீ
திரரே! எலலாப பிராணிகளும காாயஙகளேச செயயச சகதியறற
ளாயிருநதாலும மஹேஸவரா அநத அநதக காாயஙகளில ஏ
செயவிககிருா ஓ! வீரரே! ஒருவன தானே மனததினுல பலனக
நிசசயமசெயதுகொணடு, பிறகு, புததிபூாவமாகக காமாவி
பயனேஅடைகிற அவவிஷயததில மனிதன காரணமாகிருன
ஆணமையிற சிறநதவரே! காமாககள கணககிடமுடியாதவைக
வீடு, படடணம இவைகளின ஸிததியானது மனிதனேக கார
மாகவுடையது எளளினுள எணணெயையும மாடடில பாலே
கடடையினுள நெருபபையும இவறறை அடைவதறகுததகக உ
யததையும தீரன அறியவேணடும அதறகுப பிறகு, இவறறி
டைய ஸிததிககுததகக காரணஙகளில பிரவிருததிககினரு
இஙகு பராணிகள காமாவினுடைய அநதஸிததியை அடுதது ஜீ

னறன 'ஸமாததனை காததாவினல இநதககாமாவானது நனகு
சயயபபடடது, மூடனல இது செயயபபடடது' எனபது வேறு
டடினல அறியபபடுகிறது காமாவினல உணடுபணணககூடிய
னகளில இநத மனிதன காரணமிலலாவிடடால [1] இஷடம
பூாததம இவைகளின பலன உணடாகாது சிஷயன இரான குரு
ம இருககமாடடான மனிதன காததாவாயிருபபதினலேயே கா
ம ஸிததிததால புகழபபடுகிறுன, ஸிததிககாவிடில இஙகு நிந
நகபபடுகிறுன இநத விஷயததில காமநாசம எபபடி ஏறபடும?
வையும சிலா பிடிவாததததாலெனறும, சிலா தெயவததாலென
ம சொலலுகிறுாகள மனிதனுடைய முயறசியால உணடாகிற
தனறு சிலா சொலலுகிறுாகள தெயவததால உணடாவது என
த மேலானது இவவளவினல மாததிரம காாயம (சிததியா
தனறு) சிலா நினைககினறுாகள தெயவமும தறசெயலுமான
வும பாாகக முடியாதனவாயிருககினறன பிடிவாதததிலிருந
ம தெயவததிலிருநதும பயனினுடைய தொடாசசியானது
ணபபடுகிறதனறே? மனிதன சில பலனைத தெயவததாலும
லவறறைப பிடிவாதததாலும சிலவறறைத தனகாமாவினலும
டைகினறுன இதில நானகாவது காரணமிலலையெனறு
மாததாகளும உணமையறிநதவாகளுமான மனிதாகள உறுதி
றுகிறுாகள அதுபோலவே, ஜீவாகளுககு விருபபு வெறுபபுக
ான பலனகளைககொடுககிற ஈசவரா இலலாமலபோனல அவா
நுள ஒருவனும எளியவனுக இருககமாடடான முநதின வினைப
பன இலலாவிடில மனிதன எநத எநதப பயனை அடையவேணடு
மனற விருபபமுளளவனுகக காமாவைச செயகிறுனே அது அது
பலமாகவே ஆகும எநத மனிதாகள காாயஸிததிககும அநாதத
ிததிககும (கீழசசொனன) மூனறும பரமபராகாரணமெனறு
றியவிலலையோ அவாகள நாஸதிகாகளபோனறவாகளே காமா
னது செயயபபடவேவேணடுமெனறஇது மனுவினுடைய நிச
ம இபபொழுது நமமிடததில இநத முயறசியிலலாமையானது
சயமாயிருககினறது ஓ! யுதிஷடிரரே! (காமாவைச) செயகிறவ
ககு அனேகமாக இஙகு (பலன) அவசயமுணடாகும சோமப
ளளவன ஒருபோதும நிசசயமான பல ஸிததியை அடையமாட
ன (காமம செயது) பயனகிடைககாவிடில அதன தோஷததை

1 யாகம முதலியன 2 குளம, கிணறு, தோடடம, கோவில முதலிய
றை அமைததல

விலக்கும் உபாயம் காணப்படுகிறது ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அவவித
காமாவைச்செய்தால் கடனினமையை அடைகிருன் சோம்பலா
படுத்திருக்கும் இந்த மனிதனை அமங்களமானது அடைகிற
ஸமாத்தனுனவன் ஸந்தேகமின்றிப் பலனையடைந்து ஐஶ
யத்தை அடைகிருன் சம்சயமுள்ளவர்கள் எல்லாவற்றையும்
ன்றறவைகளாகவும் ஸந்தேகமுள்ளவைகளாகவும் சொல்லுகி
கள் தைரியமுள்ளவர்களும் ஸந்தேகமற்றவர்களும் காமா
முயன்றவர்களுமான மனிதர்கள் ஒரு விஷயத்திலும் அ
டிச் சொல்வதில்லை இப்பொழுது நம்மிடத்தில் இந்தக் கஷ்ட
னது நிச்சயமாக இருக்கிறது நீ காமாவைச் செய்தால் ஸம
மின்றி அந்தக் கஷ்டம் இராது. அல்லது, (முயன்றும்) காரி
ஸித்திக்காமலே இருந்தால், அதுவே உமக்கும் பீமஸேனருக்
அர்ஜுனருக்கும் இரட்டையர்களான தம்பிகளுக்கும் மகிமை
கிறது காமாவைச் செய்தவன் முடிவில் பயனை அறிவதுபே
நமக்கோ பிறருக்கோ காமம் பயன்படுமென்பது விளம்பித்து அ
யப்படும் இவ்வுலகத்தில் பூமியைக் கலப்பையினுல் உழு
விதையை விதைக்கிருன் பிறகு, உழுகிறவன் சும்மா இரு
ருன் அவ்விஷயத்தில் மேகம் காரணமாகிறது மழை உ
செய்யாவிடில் அவ்விஷயத்தில் உழுகிறவன் குற்றமுள்ளவனல்ல
'வேறு மனிதன் எதைச் செய்வானே அது என்னுல் முழுவ
செய்யப்பட்டது அது இந்தப்பயனை உடையதாயிருக்கிற
ஓரிடத்திலும் என்னுடைய குற்றமில்லை' என்று தைரியமு
வன் ஆலோசனை செய்துகொண்டு, அவ்விஷயத்தில் தன்னை
திக்கக்கூடாது ஓ! பாரதரே! செய்கின்ற எனக்கு ஆத்தவி
யானது உண்டாகிறதில்லையென்று வெறுப்பையும் அடை
கூடாது எந்தக் காமாவுக்கும் இரண்டுவித முடிவு உண
ஸித்தியோ அஸித்தியோ உண்டாகட்டும் பிரவிருத்தியின
கூடாது அனேகம் பதார்த்தங்களின் சேர்க்கையிலிருக்கும
தன்றே காமாவானது ஸித்திக்கின்றது குணஸாதனமில்லா
டால் பயன் குறைகிறது, அல்லது, பலனில்லாமலும் போகிற
செய்யாமல் போனுல் ஒருவிஷயத்திலும் பலனும் காணப்பட
தில்லை, குணமும் காணப்படுகிறதில்லை தீரன் யுக்திக்கும் ப
திறகும் தக்கபடி நன்மையுண்டாக வேண்டிப் புத்தியால் தே
காலங்களையும் உபாயங்களையும் மங்களங்களையும் சேர்க்கிரு
பராக்கிரமமே அக்காரியத்தை உபாயத்தால் உபதேசிக்கின்ற

தனை உபாயததாலும செயயலாம (ஆனாலும) காரியங
ில பராககிரமம மிகமுககியமானது எலலாமே பராககிரமத
ல் ஆவன எனனனறால, புததிமான அதில அனேக குணஙக
ன க்ஷேமததைப பாாககிறான ஆதலால, அதிலிருநது
ாதானததாலேயே ஆாததததையடைய விருமபவேணடும,
தறகுததகக வேலையையும செயய வேணடும ஓ! யுதிஷ
ரே! பகையானது கடலேயானாலும மலையேயானாலும அதற
ம திசைகையும தேசததை விடுதலையும[1] விருமபவேணடும மனி
னவிஷயததில சொலலவுமவேணடுமா? பகைவாகளின இடை
ளியைத தேடும விஷயததில எபபொழுதும முயறசியுளள
ிதன தனவிஷயததிலும பிறாவிஷயததிலும கடனறறிருக
ம தனமையை அடைகிறான மனிதன ஒருபோதும தனனை
வமதிககககூடாது, தனனை அவமதிததவனுககு நலல செல
் உணடாகாதனறோ? ஓ! பாரதரே! உலகததினுடைய இந
் சிததியானது இவவித நிலைமையுளளது காலம, அவஸதை
வைகளின பேதததால விததியின ஸவரூபமானது அனேகவித
னறு சொலலபபடடிருககினறது ஓ! பரதாிறசிறநதவரே!
ன எனனுடைய பிதாவானவா பணடிதரான ஒரு பராமமணரை
டடில) வஸிககசசெயதாா (அவா) என பிதாவுககு இநத
லா ஆாதததையும முன சொனனாா அவர் பிருஹஸபதி
ல சொலலபபடட நீதியை எனஉடனபிறநதோாகளைககுறிதது
பதேசிததாா நான அபபொழுது வீடடில அவாகளின பககததி
ருநது இதனைக கேடடேன ஓ! அரசரே! யுதிஷடிரரே! ஒரு
ரியததைககுறிததுப பிதாவினிடம வநது கேடக விருபபத
டன உடகாாநதிருககும எனககு அவா நனமொழி கூறி (இத
ச) சொனனாா' எனறாள

முபபததுமூனறாவது அதயாயம

அா ஜா ஞ பி க ம ன பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(பீமன் சண்டைசெய்து ராஜயத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதை
நீதியுடன் தர்மபுத்ரருக்குக் கூறியது)

திரௌபதியின வாாததையைககேடடுப பீமஸேனன பொறு
வணுகிக கோபமூணடு பெருமூசசுவிடடுககொணடு ஸமீபததில

1, வேறுபாடம

வநது அரசரை நோககிச சொலலலானன ‘அரசரே! ஸதபுரு
களுககுத தககதும தாமததைவிடடுவிலகாததுமான நலலவழி
அடையும தாமாாதத காமஙகளையிழநத நமககுத தபோவ
தில வஸிபபதால எனன பயன ? தாயோதனனல அநத ரா
மானது கபடமான சூதைககொணடே கவரபபடடதேயனறித
மததாலனறு, ஒழுஙகினலும அனறு, பராககிரமததினலும அன
பலமறறதும இதரபராணிகள சாபபிடடு மிகுநததைச சாப
கிறதுமான நரியினல வலிமையுளள சிஙகஙகளினிடமிருநது ம
சம கவரபபடுவதுபோல நமது ராஜயம கவரபபடடது ஒ! அரச
பரதிஜஞையைக காபபாறறுவதெனனும சிறுதாமததால ம
கபபடடதனல தாம காமஙகளுககுக காரணமான அரசாடசியா
ஆததததைவிடடு ஏன துககததால வாடடபபடுகிறீா ? கா
வததை விலலாகவுடைய அாஜ—னனல காபபாறறபபடடதும
திரனலும கவரமுடியாததுமான ராஜயமானது உமமுடைய அ
கிரதையினலே நாஙகள பாாததுககொணடிருககுமபோது
களை அலக்ஷியமசெயது கவரபபடடது கைநொணடிகள (பா
திருககுமபோது) பிலவபபழம கவரபபடுவது போலவும க
நொணடிகள (பாாததிருககுமபோது) பசுககள கவரபபடுவது
லவும, நாஙகள உமககாக ஜீவிககுமபோது, ஐசுவரியம கவ
படடது தாம இசசையில நமபிககையை அடைநத உம
பரியமெனறு இபபடிபபடட அதிக துககததை இவவிதம ஏற
கொணடோம ஒ! பரதரிற சிறநதவரே! உமமுடைய கட
யால எஙகளை அடககிககொணடு நம மிததிராகளைக கஷடபப
துகிறேம, பகைவாகளையும சநதோஷபபடுததுகிறேம உ
கடடளையை ஏறறுககொணடு நாஙகள அபபொழுதே இந
திருதராஷடிரரின புததிராகளைக கொலலாமலிருநத தென
பாவமானது எமமை வாடடுகினறது ஒ! அரசரே! கிருஷண
அாஜ—னனும அபிமனயுவும ஸருஞசயருமநானும நகுல ஸ
தேவாகளும சநதோஷிககாததும வீராகளால நடததபபடாத
பலமறறவாகளால மேறகொளளபபடடதுமான நமமுடைய இ
நடையை ஒரு மிருகததின நடையைபபோலப பாருமநீா
பொழுதும, ‘தாமம, தாமம’ எனறு விரதததால இளைததிருக
தீா ஒ! அரசரே! வெறுபபினல, நபுமஸகனுடைய ஜீவனத
நீா அடையாமலிருககினறீரா? தமமுடைய செலவததைத திரு
அடைவதறகுச சகதியறற அறபமனிதாகளனறே எலலாவற

ம நாசம செயவதும பிரயோஜனமறறதுமான வைராக்யததைப
ியமாகக கொளகிறாகள, ஓ! அரசரே! கணணுளளவரும
திியுளளவருமான நீா எஙகளிடததில பராககிரமததைப பாாத
நதும, குரூரமிலலாமலிருபபதை மேறகொணடு, உமமுடைய
யோஜனததை அறியவிலலை இநதத திருதராஷடிரபுததிராகள
தலியோா துனபம செயயாதவாகளும பொறுததுககொளளு
வாகளுமான நமமைச சகதியறறவாகளாகவே எணணுகினறா
அதுதான துககம சணடையில மரிபபது துககம அனறு
விஷயததில கபடமிலலாமல சணடைசெயகினறவாகளும திரும
தவாகளுமான (நமககு) எலலாவிததாலும மரணம மேலான
ாறோ? சரீரததைவிடடு (நலல) உலகஙகளை அடைவோமனறோ?
! பரதரிற சிறநதவரே! அலலது, நாமே இவாகளைககொனறு
லாபபூமியையுஙகொளவோம அபபடியிருநதாலும நமககு
ுமமே வைரததிறகுப பிரதிசெயய விருமபுகிறவாகளும அதிக
ன கீாததியை விருமபுகிறவாகளும சொநததொழிலைச செய
வாகளுமான நமககு இது எவவிதததிலும செயயததகுந
த செயயததகுநததாகவே இருபபதும உயிாவாழககைககு
ியதுமான (யுதததில) தமககாகச சணடைசெயகிறவாகளு
டய ராஜயம பகைவரால அபகரிககபபடடாலும புகழேயனறி
ழசசியிலலை அரசரே! எநதத தாமமானது(=செயகையானது)
ிதராகளுககும தனககும சிரமததையே பயனாகவுடையதோ
து துககமே அது தாமமனறு அது கெடடவழி எவவிதததி
ம தாமததை நிதயமாயுடையவனும தாமமசெயது இளைததவனு
ன மனிதனை, இறநதவனைச சுகதுககஙகள விடுவதுபோலத
மாாததஙகளவிடடுவிடுகினறன எவன தாமததைத தாமததிற
கவேசெயகினறானோ அவன கஷடததை அடைகிறவனே அவன
ாநத அறிவுளளவனலலன குருடன சூரியனுடைய காநதியை
ியாததுபோல அவன தாமததினுடைய பயனை அறியமாட
ன ஆாததமானது எவனுககு ஆாததததையே பரயோஜனமா
டயதோ அவன ஆாததவிஷயததில தெரிநதவனலலன அவன
டடில மாடுகளைககாககும வேலைககாரனபோனறவனே எவன
ாததததையே மிக விருமபிககொணடு மறறவைகளை அனுஷடிகக
லையோ நிநதிககபபடட அவன பரமமஹததி செயதவனபோல
லாப பிராணிகளாலும கொலலபபடததகுநதவன எவன எப

1 வேறுபாடம

பொழுதும் காமததையே விருமபுகினறவனுக மறறவைகளை அனு
டிககவிலலையோ அவனுககுச சிநேகிதாகள அறறுபபோகிறாக
அவன தாமததாலும ஆததததாலும விடபபடுகிறான தாமாாத
மிலலாத காமததினால விளையாடுகிற அவனுககுக காமததினமு
வில, ஜலம வறறுமபோது மீனுககு மரணம நிசசயமாயிருபப
போல, மரணம நிசசயம, ஆகையால, பணடிதாகள எபபொழுது
தாமாாததஙகளிலதவறுதலை அடையாா ஏனெனில, அகனிக
அரணி காரணமாவதுபோலக காமததிறகு அது காரணம எ
விததிலும ஆததமானது தாமததைககாரணமாயுடையது தா
மும ஆததததைபபறறியது மேகமும ஸமுததிரமுமபோல,ஒன
மறறொனறினால நடததபபடுபவைகளென்று அறிநதுகொள்ள வே
யவஸதுககளை அனுபவிபபதாலும தனததைபபெறுவதாலும உ
டாகும பரீதியே காமம அது மனததின ஸஙகலபமே அதறகு
சரீரம காணபபடவிலலை ஓ! அரசரே! ஆததததை விரு
கினற மனிதன பெரிய தாமததைச செயய விருமபுகினறா
காமததை விருமபுகிறவன ஆததததை விருமபுகினறான காமத்
திலிருநது மறறதை விருமபுவதிலலை, ஏனெனில, [1] புததிமானகளா
ஆததததின பயனாகக காமம அனுபவிககவே படுவதனால, க
டையிலிருநது உணடான சாமபலிலிருநது வேறுபொருளஉண
காததுபோல, ஒருகாமததிலிருநது வேறுகாமமஸிததிககிறதில
ஓ! வேநதரே! வேடன இநதபபக்ஷிகளைககொலலுவதுபோ
பிராணிகள விஷயததில கொலவதெனனும இதுவும அதாமதத
ரூபம எவன காமததாலும லோபததாலும தாமததினவழிய
செலலவிலலையோ அநதக கெடடபுததியுளளவன இமமையிலு
மறுமையிலும எலலாப பிராணிகளாலும கொலலபபடததகு
வன ஓ! அரசரே! செலவததால ஸமபாதிககபபடும கா
உமககு நனகுதெரியும அநதச செலவததின தனமையை
அதிகமானவேறுபாடுகளையும அறிவீா அநதசசெலவம [2] கிடை
விடினும (கிடைததது) ஜரையினாலோ மரணததினாலோ அழிந
லும அநாததமெனறு கருதுகினறனா அநத அநாததம நமமி
தில இருககிறது, விஷயததில பறறுகிற ஐநதுஇநதிரியஙகள மன
ஹருதயம இவைகளுககு உணடாகிற பரீதியானது காமமெனப
எனனுடைய எணணம அது காமஙகளின உததமமான பல
இவவிதமே தாமாாததஙகளையும காமததையும வெவவேறாக

1, 2 வேறுபாடம

ார்தது மனிதன தாமததிலேயே முயனறவனுயிருககககூடாது;
்ர ததததிலேயே முயனறவனுகவும இருககககூடாது, காமததி
லயே முயனறவனுகவும இருககககூடாது, எலலாவறறையும எப
பாழுதும செயயவேணடும, நாளின முறபாகததில தாமததை
ம நடுபபாகததில தனததையும கடைசியில காமததையும செய்ய
வணடும இவவிதம இநதவிதியானது சாஸதிரததால செயயப
டடது முநதியவயதில காமததைச செயயவேணடும நடுவய
ல தனததைசசமபாதிககவேணடும கடைசியான வயதில தா
ததைச செயயவேணடும இவவிதம இநத விதியானது சாஸ
ரததினுல செயயபபடடிருககினறது ஒ! பேசுகிறவாகளுள சிறந
வரே! காலமறிநத பணடிதன தாமம, அாததம, காமம இவை
ளை உளளபடி பிரிதது, எலலாவறறையும காலததில அனுபவிகக
வணடும ஒ! அரசரே! குருநநதனரே! (இவைகளை விடடுவிடுவ
ாகிய) மோகூம மிகமேலானது, ஸுகததை விருமபுகிறவாக
கு (ஸாம தான பேத தணட மெனகிற) உபாயததோடுகூடிய
ததியையடைநது (அதனுல) அரசாடசியையும அடைவது மேலா
து ஒ! வேநதரே! மோகூமாவது சீககிரமாயச செயயபபடட
ம, (ராஜய) பராபதியாவது அடையபபடடும (இரணடுகளும)
டுவிலுளளவனுடைய உயிாவாழககையானது ரோகியினுடைய
யிாவாழககைபோலத துககததைக கொடுககிறது தாமமா
து எனனுல அறியபபடடுமிருககிறது, உமமால எபபொழு
ம செயயபபடடுமிருககிறது அறிவுளளவாகளான அனபாகள
மமிடததில காமானுஷடானததைச சொலலுகிருாகள ஒ!அர
ரே! தானம, யாகஙகள, ஸாதுககளின பூஜை, வேதததைத தரித
ல, கபடமறறிருததல ஆகிய இவை மேலான தாமம, இஙகும
றநதபிறகும பயன தருவன ஒ! வேநதரே! ஆணமையிற சிறநத
ரே! மறற எலலாக குணஙகளுமிருநதாலும, இநதத (தாமம)
ாததமிலலாதவனுல செயயமுடியாது ஒ! அரசரே! ஜகதது
து தாமததைக காரணமாகவுடையது தாமததைககாடடிலும
றறது மேலாகாது அரசரே! தாமமும அதிக அாததததால
சயயககூடியது அாததமானது பிசைஷயெடுபபதால அடைய
டியாதது, எளிமையால ஒருபோதும அடையமுடியாதது, அது
ாலத தாமபுததியாலமாததிரமும அடையமுடியாதது எதனுல
விஜன் விததியை-அடைவ்னே (அநத) இரததலானது உமககு
சாஸதிரததால) தடுககபபடடிருககிறது. ஆணமையிற சிறநத

வரே! சகதியினுலேயே அாததததையுடையும விருபபததில முயற்
செயயும, க்ஷததரியனுககுப பிகைஷ எடுபபது (சாஸதிரததி
விதிககபபடவிலலே (க்ஷததரியனுககு) வைஸய சூததிராகளுடை
ஜீவனஹேதுவும விதிககபபடவிலலே சரீரபலமே விசேஷமா
தாமம ஓ! பாாததரே! ஸவதாமததை மேறகொளளும எதிாத
வருகிற பகைவாகளை நாசமசெயயும பாாததனுஉம என
னும தாாததராஷடிராகளாகிற வனததை அழியும கறறறிந்
புததிமானகள தலேவனுயிருததலேயே தாமமெனகிருாகள த
மையை அடையககடவீா நீா தாழநத தனமையிலிருபபதறகு
தககவரலலீா ஓ! ராஜேநதிரரே! பிறகு, ஆலோசனை செயயு
பழமையான தாமஙகளை அறிவீா எதனிடமிருநது பிராணிய
னது பயததை அடையுமோ அநதஹிமஸாரூபமானதொழிலுள
வராகப பிறநதிருககிறீா ஓ! அரசரே! பிரஜைகளைக காபப
லுணடான பயன உமககு இழிவானதனறு இது உமககுப பழம
யான தாமமாக ஈஸவரனுல விதிககபபடடது. ஓ! பாாததரே
அதிலிருநது விலகினுல, உலகததில பரிஹாஸததை அடைவீ
மனிதாகளுககுத தம தாமததிலிருநது சலிபபது புகழபபடுவத
றனறே? ஓ! கௌரவரே! அபபடிபபடட (நீா) மனததை க்ஷ
ரியததனமையுளளதாககச செயதுகொணடு, இநதத தளாந்
மனததைவிடடு, வீாயததையடைநது காளைமாடுபோலப பா
ரைதத தாஙகும ஓ! அரசரே! ஒரு வேநதனும தாமம ஒன
லேயே மனததைச செலுததி ஒருபோதும பூமியை ஜயிததிலலை
மேனமையை அடைநததிலலே, அரசசெலவததையுமஜயிததிலலை
வேடன மிருகஙகளுககு விருபபமான நலல ஆகாரததைககொடுத
(நமபசசெயது) பிறகு (அவைகளை) ஆகாரமாக அடைவதுபோ
(அரசன) ஆசைகொணட மனமுளள அனேகம பகைவரினபக்ஷ
தினரை ஏமாறறுதலால அரசாடசியை அடைகிருன.

ஓ! பாணடவரிற சிறநதவரே! முனனுணடானவாகளும நன
ஐஸவரியததை அடைநதவாகளும பராதாககளுமான அஸுராக
(தேவாகளால) எலலாவிததததாலும கபடமாகவே ஜயிககபபடட
கள ஓ! பூமிககு அரசரே! புஜபலமமைநதவரே! பலமுளள
னுககே யாவுமெனனும இதனை அறிநதுகொணடு, மிகக கபடதன
யுடையவாகளான பகைவாகளை அழிபபீராக அாஜுனனுககொ
பாக யுததததில விலலெடுததுச சணடைசெயபவனும எனககு
மானமாகக கதைஎடுததவனும உணடானதுமிலலே., உணடா

பாகிறதுமிலலை ஓ! அரசரே! மிககபலமுளளவன தன வலிமை
ஞலே யுததம செயகிருனேயலலாமல கூடடததுடனுவது சதரு
க்ஷியில சோநது பலாபலஙகளைத தெரிநதுகொணடாவது செயு
றதிலலை ஓ! பாணடவரே! வலிமையுளளவராயிருமவன
மயே ஆததததிறகுக காரணம, மறறது வீண ஹேமநதருது
ஷுளள மரததின நிழலபோல அது பயனறறதாகும ஓ!கௌந
தயரே! விதையை விருமபுமவன முதலில விதையை விதைததுச
ரலவு செயவதுபோல அதிகமான பொருளை விருமபுகினறவன
பாருளின செலவுமசெய்யவேணடிவருமஉமககு இதில சநதே
ம வேணடாம எஙகே பொருளின செலவும வரவும ஸமமாயிருப
தனறி லாபமிலலையோ அஙகே வியாபாரம செயயககூடாது
து [1] கழுதைககுச சொறிநது கொடுபபதாகும ஓ! அரசரே!
படியே [2] அறபமான தாமததைவிடடுப பெரிய தாமததைச
சயகிற மனிதன புததியுளளவனெனபது நிசசயிககபபடடிருக
றது பணடிதாகள தமமுடைய நணபாகளைககொணடு பகை
ாகளுடைய நணபாகளைப பிரிககிருாகள வேறுபடட மிததி
களால விடபபடடுப பலஙகுறைநதவனைத தன வசபபடுத
கிருாகள ஓ! அரசரே! மிககபலமுளளவனும பலததுடன
ததமசெயது எலலா பரஜைகளையும தனவசபபடுததுகிருனே
லலாமல முயறசியினுலும நனமொழிகூறி அழைபபதாலும
படுததுவதிலலை பகைவன மிகக பலமுளளவனயிருநதா
ம வணடுகளால தேனஎடுப்பவன கொலலபபடுவதுபோலத
ாபபலாகளால ஒனறுசோநதே கொலலபபடககூடியவனுகிருன
அரசரே! சூரியன கிரணஙகளால எலலாபரஜைகளையும நீரைப
யது காபபதுபோலவும நீரை வறறசசெயது அழிபபதுபோ
வும நீரும ஸூரியனுககு ஒபபாகககடவீா அரசரே! நமது
னனேனாகளால விதிபபடி செயயபபடட பூமியின பாலனம
ஞதியான தவமெனறு எனககுக கேளவி அரசரே! க்ஷததிரி
ா தன தாமமான யுததததைசசெயது வெனறோ, மரிததோ
லல) உலகஙகளை அடைவதுபோலத தவததால அடையான
ாத உமமுடைய துககததைப பாாதது, ஸூரியனிடமிருநது

1 பயனினமையோடு பாவமும உணடாகுமெனபது

2 'பிரதிஜஞையைக காபபதாகிய அறபதாமததைவிடடு ராஜயலாபத
ல செயயககூடிய தானம யாகம முதலிய பெரிய தாமஙகளைச செயு
ன' எனபது பழையவுரை

காநதியும சநதிரனிடமிருநது அழகும விலகிவிடுமெனறு உல
நிசசயிததிருககிறது அரசரே! தனிததனிகூடின கூட்டந்தி
கள உமமுடைய ஸதோததிரஙகளோடும பகைவனுடைய நிந
களோடும பேசிககொளளுகிறாகள ஓ! அரசரே! பராமம
களும குருககளும ஒனறுசோநது ஸநதோஷததுடன உமமுடை
இநதச சொலதவறுமையை மேலானதாகச சொலலுகிறாக
உமமால அறியாமையாலும எளிமையாலும பேராசையாலும ப
தாலும காமததாலும பொருள நிமிததததாலும சிறிதும பெ
சொலலபபடடதிலலை அரசன பூமியை அடைவதறகாக எ
அறபமான பாவததைச செயகிறானே அதையெலலாம, பிற
அதிக தக்ஷிணையுளள யாகஙகளால போககுகிறன ஓ! அரசே
வீரரே! ஆயிரககணககான கோககளையும கிராமஙகளையும பர
மணாகளுககுக கொடுதது [1] இருட்டிலிருநது சநதிரன விடப
வதுபோலப பாவஙகளிலிருநது விடபபடுகிறன ஓ! குருந
னரே! யுதிஷடிரரே! படடணததிலும தேசததிலுமுளள பிர
முதிாநதவரும பாலரும உளளிடட யாவரும ஒனறுசோ
பெருமபானமையாக உமமைத துதிககிறாகள பாரதரே
துரியோதனனிடததில ராஜயமிருபபது நாயததோறபையில
லும, சூததிரனிடததில வேதமும, திருடனிடததில மெய
ஸதிரீயினிடததிலபலமும இருபபது போனறது எனறு
கததில நிசசயவாாததை நடககிறது மேலும, இநத ஸ
களும பாலாகளும (மேல சொலலிய நாயததோலில பாலெ
கிற பொருளுளள சுலோகததை) வேதமாகப படிககின
கள ஓ! பகைவரை அடககுபவரே! எஙகளுடன நீரும, இ
அவஸதையை அடைநது உமககுக கஷடமுணடானபொழு
நாஙகள யாவரும நாசமடைநதவாகளானோம அபபடிபப
நீா எலலாவிதமான போாககருவிகளுடனுஙகூடின ரதத
அடைநது பராமமணாகளுககு ஆதததைக கொடுபபத
விரைநது (பகைவரை) எதிாததுச செலலககடவீா பராமம
களை ஆசீாவதிககசசெயது, அஸதிரமறிநதவாகளும உறுதிய
விலலுளளவாகளும ஸாபபமபோனறவாகளும வீராகளும
ஸகோதராகளால இநதிரன தேவாகளால சூழபபடுவதுபோ

---

[1] சநதிரனைககணட இருள விலகுவதுபோல இவனிடமிருநது பா
விலகுமெனபது, 'மேகஙகளிலிருநது சநதிரன விடுபடுவதுபோல' என
ஆஙகில மொழிபெயாபபு.

ழபபட்டு அஸதினபுரததையடைநது, அஸுராகளை இநதிரன
ாறுககுவதுபோலப பகைவாகளைப பராககிரமததால பொடி
சயதுகொணடு துரியோதனனிடமிருநது ராஜயததை மீட்டுக
ாளவீராக காணடீவததிலிருநது விடப்படடவைகளும கழுகி
த பூணடவைகளும ஸாபபமபோல விளஙகுகினறவைகளுமான
ணஙகளுடைய ஸபரிசததை ஒருமனிதனும தாஙகமாட்டா
னறே? பாரதரே! கோபஙகொணட எனனுடைய் கதாயுத
வகததை யுததததில பொறுககககூடிய வீரனுமிலலை, யானையு
லலை, குதிரையுமிலலை கெளநதேயரே! ஸருஞசயாகளுடனும
கேயாகளுடனும வருஷணிகளுளசிறநத கோவிநதருடனும
ருததலால) ராஜயததை யுததததில ஏன அடையமாட்டோம?
ரசரே! பெருஞசேனையுடனகூடி இவவிஷயததில முயறசியைச
சயதால சதருவின கையைஅடைநத பூமியை ஏனஅடைய
ட்டோ?" எனறான

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ஆரஜுனாபிகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தாம்செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடமுடியாதென்பதையும்
ப்ரதிஜ்ஞையின் முடிவுக்காலத்தை எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டு
மென்பதையும் பீமனுக்குச்சொல்லியது.)

ஸததியததையே விரதமாகவுடையவரும அதிக மஹிமை
ளவருமான அநத அஜாதசதருவான அரசா, பீமஸேனனால
வவிதம சொலலபபட்டு, பிறகு, தைாயததுடன பினவரும
ாததையைச சொலலலானா. 'ஓ! பாரத! இது உணமை,
நதேகமிலலை வாககியமாகிற பாணஙகளால ஏன எனனைப
ததுத துனபுறுததுகிறாய? உனனை நான நிநதிககவிலலை தகாத
தத துனபமானது எனனுடைய அநியாயததினாலனறோ உஙக
கககுணடாயிறறு? நான திருதராஷ்டிரபுததிரனிடமிருநது
சததுடன அரசாடசியை அபகரிககவிருபபஙகொணடு சூதை
னுஸரிததேன அதில வஞசகனும ஸுபலன குமாரனுமான
குனி துரியோதனனுககாக எதிா ஆட்டம ஆடினான மஹா
யையுளளவனும மலைநாட்டரசன புததிரனுமான சகுனி ஸபை
ா நடுவில கூடடமான சூதுககாயகளை உருட்டி, மாயையறற

என்னை மாயையால் வென்றுவிட்டான் ஒ! பீமஸேன! அ
விருந்து துன்பத்தைப் பார்த்தேன் சகுனியின் விருப்பத்
கேற்றபடி சூதுக்காய்கள் இரட்டைப்படையும் ஒற்றைப்படை
மாக விழுவதையபார்த்து என்னால் மனம் அடக்கத்தக்கதாயிற
கோபம் மனிதனுடைய தைரியத்தைக் கெடுக்குமன்றோ? கு
தாய்! பீமஸேன! பௌருஷத்தாலும் அகங்காரத்தாலும் வீரி
தாலும் கட்டப்பட்டமனமானது அடக்கமுடியாதது (அதனு
உன்னுடைய வார்த்தைகளில் குற்றங்கூறவில்லை அது அவவி
ஆகவேண்டியதாக இருந்ததென்று நினைக்கின்றேன் திருதராஷ
ரின் புத்திரனான அந்த அரசன் ராஜ்யத்தைவிரும்பிக்கொண்டு
மைத் துக்கத்தில் தள்ளினான், ஒ! பீமஸேன! நம்மை அடிமை
மாக்கினான் அதில் திரௌபதி நம்மைக் காப்பவளானாள் தி
பவும் நாம் சூதாட்டத்திற்காக அந்த ஸபையைநோக்கி வ
போது, பரதர்களுக்கெதிரில் என்னை நோக்கித் திருதராஷ்டிர
திரன் ஒரே பந்தயத்திற்காக, 'ஒ! ராஜபுத்திர! அஜாதசத்ருவே
காட்டில் இஷ்டப்படி பன்னிரண்டுவருஷங்கள் பிறர் அறியும
யும், பிறகு மற்ற ஒருவருஷம் எல்லாத்தம்பிகளுடனும் உரு
மறைந்து ஒருவராலும் அறியப்படாதபடியும் ஸஞ்சரிக்கக்கடவ
ஒ! ஐயா! நீ அவ்விதம் ஸஞ்சாரம் செய்வதைக்கேட்டுப் பார
களின் ஒற்றர்கள் அறிவார்களானால் மற்ற அவ்வளவுவருஷங்க
நீ அவ்விதமே ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். ஒ! பார்த்த! அதை
சயித்துப் பிரதிஜ்ஞை செய் ஒ! அரசனே! என்னைச் சார்ந்த
களை அறியமுடியாமற்செய்து ஸாவதானமுள்ளவனாக இக்கா
முழுவதும் ஒற்றர்களால் அறியப்படாவிட்டால் அந்த (விதஸ
முதலிய) ஐந்துநதிகள் பாயும் தேசம் உன்னுடையதே இங
குருஸபையில் ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் பாரத! நீ
களை ஜயித்துவிட்டால் நாங்களனைவரும் அவ்வளவுகாலம் போ
கங்களைவிட்டு ஸஞ்சரிப்போம்' என்று முன்பு குருக்களுக்கு நடு
அந்த அரசன் சொன்னான் 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நா
அவனுக்குச் சொன்னேன் இதையெல்லாம் நீயும் தனஞ
னும் அறிவீர் அப்பொழுது கடைசியான சூதாட்டம் நடந்த
அதில் யாவரும் ஜயித்துத் துரத்தப்பட்டு, இவ்விதம் கஷ்டமடை
உருவமுள்ளவர்களாகித் தேசங்களிலும் கஷ்டமான காடுகளி
சஞ்சரிக்கிறோம் அந்தத் துரியோதனனும் ஸமாதானத
விரும்பாதவனாகித் திரும்பவும் கோபத்தின் வசத்தை அ

ன , எநதச சிலகுருககள அவனுடையவசததை அடைநதிருக
ராகளோ அவாகள எலலாரையும ராஜய காாயஙகளில இருக
செயதான ஸாதுககளின முனனிலையில அநத நிசசயததை
டைநது இஙகு ராஜயததிறகாக எவன தான (அதை) விடுவன?
ரியோருககுத தாமததைவிடடுப பூமியை ஆளுகிறது மரணத
நககாடடிலும கொடிதெனறு எணணுகிறேன பீம! நீ சூதாட
நதில பரிகமெனனும ஆயுததததைததொடடு எனகைககளை எரிக
ம கருதி அாஜுனனால தடுககபபடடபொழுதே வீரசசெயகை
ச (சணடையைச) செயதிருநதால எனன கெடுதி வநதிருககும?
விதம உடனபாடடைச செயவதறகு முநதியே உனது ஆண
மையை அறிநத நீ ஏன சொலலவிலலை ? வநத மரணமபோனற
னபததை ஏறறுககொணடு பிறகு எனனைக குறிதது இபபொ
து ஏன வரைகடநது பேசுகிறாய ? ஓ! பீம! துனபுறுததபபடு
ற திரௌபதியைப பாாததும பொறுககபபடடதனால, அதிக
கம எனககு உணடாகிறது ஓ! பீமஸேன! விஷததின ரஸத
க குடிததுவிடடுப பரிதாபததை அடைவதுபோல மிகக பரி
பததை அடைகிறேன ஓ! பரதருட சிறநத வீர! குருவீராகளின
வில (பரதிஜஞை) செயது சொலலபபடடதை இபபொழுது
றறுவது) முடியாது விதை விதைபபவன விளைசசலின முதிாச
ய எதிாபாாபபதுபோல ஸுகம உணடாவதறகுரிய கால
த எதிாபாா 'முன அவமதிககபபடடவன பகைவாகூடடம
லாகளுடன கூடியதாகவும கனிகளுடன கூடியதாகவும இருப
த அறிநது பராககிரமததினால எபபொழுது நாசமசெய
னோ அபபொழுது பராணிலோகததில வீரனான அவன பெரிய
னததையடைநது உயிாவாழபவனாகிறான, லோகததில பூாண
ன செலவததையும அடைகிறான இவனைப பகைவாகள வண
கிறாாகள சினேகிதாகளும இவனை மிகக பரியததுடன அடை
ாகள தேவாகள இநதிரனை அடுபபதுபோல (யாவரும இவனை)
ததுப பிழைககிறாாகள' எனறு நினைககிறேன எனனுடைய
திஜஞையை உணமை எனறறி தேவததனமையையும உயி
புஙகாடடிலும ஸததியததை விருமபுகிறேன ராஜயம, புததி
ள, கீாததி, தனம ஆகிய யாவும ஸததியததின பதினறில
றுககும ஈடாகா' எனறாா

---

1 புதியவரும பழையவருமான துணையாசருடன இருபபதை

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம.

அர்ஜுனாபிகமனபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் வனவாஸந்தை நிறைவேற்றமலே துரியோதனனை வெல்ல
வேண்டுமென்பதை யுக்தியுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியது.)

பீமஸேனன, 'காலததுககுக கட்டுபபட்டவரும நுரைபே
ஸாரமறறவரும பழமபோல விழககூடியவரும அபபடியே ம
குந்தனமையுடையவருமான நீர நாசமாககுகிறதும பாணமபே
வேகமாகப போககூடியதும முடிவறறதும அளவிட முடிய
தும (எபபொழுதும போயககொணடிருககும) வெள்ளமபோ
றதும யாவறறையும அடிததுககொணடு போவதுமான கால
ஒல உடனபாட்டைசசெயதுகொணடு காலததை பரதயகூம
எணணுகிறீர ஓ! கௌநதேயரே! ஊசியால குததி எடுககபப
மைபபொடிபோல இமைககொட்டுதலாலும ஆயுள குறைக
படும மனிதன எபபடி காலததை எதிரபாரககலாம? எவன அ
விறகடஙகாத ஆயுளுளளவனோ, அலலது, ஆயுளின பரமாணத
அறிநதவனோ, யாவறறையும நேராககணட அவனனறோ (தொ
ழிலசெயதறகுக) காலததை எதிரபாரககலாம? ஓ! அரசரே!
மால எதிரபாரககபபடும காலமோ பதினமூனறுவருஷமாகு
அது ஆயுளின குறைவைசசெயது மரணததைககுறிததுக கொ
டுபோயவிடும தேகமுளளவாகளுககு மரணமானது எபபொ
தேகததில பறறியிருககிறது ஆகையால, மரணததிறகு முந
ராஜயததைககுறிததது முயறசிசெயவோம பெரியோர வரிசை
எணணபபடாத புகழறறவன பூமிககுப பாரமாகிறான அ
பகைவரைப போககமாட்டாமல எருதைபபோலக கஷ்டத
அடைகிறான அறபமான பலமும முயறசியுமுளள எ
மனிதன பகைவரை வெலலவிலலையோ, தியபிழைபபு
அவனுடைய பிறபபுப பயனறறதெனறு நான நினைககினறே
உமதுகைகள பொனனை வழங்கியவை உமது புகழ [1] உலக மு
தும பரவியது யுததததில சததுருவைககொனறு புயவலி
யால ஜயிககபபட்ட செலவததை அனுபவியும ஓ! அரச
மனிதன வஞசகனைக கொனறு' உடனே [2] நரகததை அடை
லும அவனுககு அநத (நரகமானது) ஸவாககததிறகொபபான

---

1 'பிருது சகரவாததியினுடையதுபோனறது' எனபது பழையவு
2 'ஆபத்தை' எனபது பழையவுரை

ாலே வாட்டப்பட்ட நான் இரவும் பகலும் தூங்கவில்லையோ
ாருமையாலுண்டான அந்தத்தாபமோ நெருப்பைக்காட்டி
் மிக வெப்பமானது நாணையிழுப்பதில் சிறந்த பார்த்தனென
த அர்ஜுனனும் குகையிலுள்ள சிங்கம்போல (அடங்கி) மிக்க
பத்தை அடைந்தவனுயிருக்கிறான் ஓ! அரசரே! உலகத்தி
ள எல்லா வில்லாளிகளையும் ஒருவனுகவே நாசம் செய்யக
ய இவன் மனத்திலுண்டான தாபத்தைப் பெரியயானை
க்குவதுபோல அடக்குகிறான் நகுலனும் ஸஹதேவனும்
ரையினறவரும் வயதுமுதிர்ந்தவருமான தாயும் உம்முடைய
பத்தையே விரும்பிக்கொண்டு மூடர்போலவும் ஊமையர்போல
இருக்கின்றார்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின எல்லா உறவினர்
ம் உமக்குப் பிரியத்தையே விரும்புகிறார்கள் பதிவிரதை
மாதாவான திரௌபதியும் நான் ஒருவனுமே தாபத்தை
டந்தோம் மேலும், எதைச் சொல்லுகிறேனோ அது யாவ
ரும் இஷ்டமானதே யாவரும் துன்பத்தை அடைந்திருக்க
ர்கள் யாவரும் சண்டையைக் கொண்டாடுகிறார்கள் ஓ!
சரே! அற்பபலமுள்ள நீசர்களால் நமது ராஜ்யமானது கவர்ப
டு அனுபவிக்கப்படுகிறதென்பதைக்காட்டிலும் மிக்க கொடிய
ஆபத்தும் வரப்போகிறதில்லை ஓ! பகைவரை வாட்டுப
ர! குரூரத்தன்மை இல்லாமையாகிற ஸ்வபாவதோஷத்தால
யுடன்கூடிக் கஷ்டங்களைப் பொறுக்கிறீர் இதனை மற்ற எவ
புகழமாட்டான் அரசரே! மிக்க மந்தனும் ஆத்மஜ்ஞான
லாதவனுமான வேதாக்ஷரத்தைக் கற்றவனுடைய குரு சொல
த்த திருப்பிச் சொல்வதால் கெட்டுப்போன புத்திபோல
க உம்முடைய புத்தியானது உண்மையான ஆத்தத்தைக
டதனறு தயையுள்ள பிராம்மணரூபியாயிருக்கிறீர், க்ஷத்
ர்களிடத்தில் எப்படி ஜனித்தீர்? இந்த க்ஷத்திரியப் பிறப்பில
க்கமாகக் குரூரபுத்தியுள்ளவர்களன்றோ ஜனிக்கின்றார்கள்?
மனு எவ்விதம் சொன்னாரோ அவ்விதம் குரூரமானவையும்
த்துடன்கூடியவையும் பொறுமையற்றவையும் விதிக்கப்பட்ட
புமான ராஜதர்மங்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரா? ஓ! மஹாராஜரே!
ட எண்ணமுள்ள துருதராஷ்டிரபுத்திரர்களை ஏன் பொறுக்
? செய்யவேண்டியகாரியத்தில் (முயற்சியில்லாமல்) மலைப
புபோல ஏன் (சும்மா) இருக்கின்றீர்? புத்தி, வீர்யம், படிப்பு,
லம் இவற்றுடன்கூடின நீர் எங்களை மறைக்கவிரும்புவது ஒரு

C கள

பிடி புலவினால இமயமலையை மறைகக விருமபுவதுபோலும
பாாததரே! ஆகாயததில சூரியனைபபோலப பூமியில கீாததிபெ
உமமால மறைநது அஜஞாதவாஸமானது செயயமுடியாது அ
ஜலமுளள இடததில கிளைகளும மலாகளும இலைகளுமுளள பெ
தேககமரமபோலவும வெணமையான யானைபோலவும அாஜ
னன அறியபபடாதவனாக எவவிதம சஞசரிபபான? சிஙகததி
ஒபபானவாகளும ஸகோதராகளும ஒனறுசோநதவாகளும சி
களுமான இநத நகுலஸஹதேவாகளும (அறியபபடாமல) எ
தம ஸஞசரிபபாாகள? ஓ! பாாததரே! புண்ணிய கீாததியுள
வளும வீரரையீனறவளும பிரஸிததிபெறறவளும ராஜபுததிரி
துருபதபுதரியுமான இநதககிருஷணையானவள அறியபப
வளாக எவவிதம ஸஞசரிககபபோகிறாள? ஓ! அரசரே! இ
ஜனஙகள எனனையும குழநதைமுதல நனகு அறிவாாகள (ஆக
நமது) அஜஞாதவாஸததை மேருவினுடைய மறைவைபபே
எணணுவாாகள அபபடியே, நமமால தேசததிலிருநது துரத
பபட்ட அனேகம அரசாகளும அரசகுமாராகளும தருதராஷடிர
ரனை அனுஸரிததிருககினறாாகள துரததபபடடவாகளும வரு
கபபடடவாகளுமான அவாகளும சமனததையடையாாகளனே
அவனது பிரியததை விருமபின அவாகளால நமககு அவ
அபகாரம செயயததககதாகும அவாகளும நம்மிடததில மறை
அனேகம ஒறறாகளை அனுபபுவாாகள, நமமையறிநது சொ
யுமவிடுவாாகள அதிலிருநது நமககு அதிகபயமுணடா
நாம காடடில பதினமூனறு மாஸஙகள பூாணமாக வஸிதது
டோம அவறறை ஓா அளவினால அவவளவு வருஷஙகளா
பாரும ஸோமலதைககுப பூதீகஙகள(=சிநதிறகொடி)பிரதிநிதி
யிருபபதுபோல (வருஷததிறகு) மாஸம பிரதிநிதியாக இருக
தெனறு விதவானகள சொலலுகினறனா அவவிதம இது
யபபடடும அலலது, நலலதும நனகு பாரததைச சுமககின
மான காளைககுப (புலலைககொடுதது) தருபதிசெயவிபபதால
தப பாவததிலிருநது விடபபடுகிறான ஓ! அரசரே! ஆகைய
நீா சதருவததில நிசசயததைச செயவீராக ஏனெனில, எல
க்ஷததிரியருககும சணடையைவிட வேறான தாமமிலலை' எனறு

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

அர்ஜுனாபிகமன பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரரும் பீமனும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் வியாஸர் வந்து யுதிஷ்டிரருக்குப் ப்ரதிஸம்ருதிவித்தையை உபதேசித்ததும், யுதிஷ்டிரர் வியாஸர் கட்டளைப்படி பரிஜனங்களுடன் காம்யகவனம் சென்றதும்)

குந்திபுத்திரரும் ஆண்மையிற்சிறந்தவரும் பகைவரை வாட்டுநமான யுதிஷ்டிரர் பீமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஆலோசித்தார்: 'என்னால் ராஜதர்மங்களும் வர்ணதர்மங்களும் தனித்தனியே கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன; இறந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் எவன் (அவைகளைப் பார்த்து) நடக்கிறானோ அவனே தெரிந்தவனாகிறான்; அறிதற்கு அருமையான தர்மத்தினுடைய மேலான வழியை அறிந்தவனான நான் மேருவைப் புரட்டுவதுபோலத் தர்மத்தைப் புரட்டுப் பலாத்காரமாக எவ்விதம் செய்வேன்?' என்று அவர் ஒரு கணப்பொழுது நீண்டகாலம் ஆலோசித்து இவ்விதம் செய்யவேண்டியதென்று நன்கு நிச்சயித்துத் தர்மத்தினின்று பீமஸேனனை நோக்கி இந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லலானார்: 'தோள்வலியமைந்தவனே! பாரத! நீ சொல்லுகிறது உண்மையே. பேசுந்திறமையுள்ளவனே! இந்த என்னுடைய வேறு வாக்கியத்தை ஏற்றுக்கொள். பாரத! பீமஸேன! கேவலம் பிடிவாதத்தால் தொடங்கப்பட்ட மிக்க தீயசெயல்கள் துன்பத்தைத் தருகின்றன. சிறந்த அறிவுள்ளவனே! காரியமானது நன்கு ஆலோசிக்கவும் நன்கு யோசிக்கவும் நன்கு தொடங்கவும் நன்கு செய்யவும் பட்டபோது தெய்வமும் அநுகூலமாகி விருப்பங்கள் நிறைவேறுகின்றன. இந்தக் காரியத்தை மனவுறுதியில்லாமை ஒன்றினாலேயே பலத்தால் கர்வமுடையவனான கொழுப்புள்ளவனாகி ஸ்வயமே ஆரம்பிக்கத்தக்கதென்று எண்ணுகிறாய்; அவ்விஷயத்தில் என்னிடமிருந்து கேள். பூரிச்ரவஸும் சலனும் வீர்யமுள்ள ஜலஸந்தனும் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கர்ணனும் வீர்யமுள்ள அச்வத்தாமாவும் வெல்லமுடியாத துரியோதனன் முதலிய த்ருதராஷ்டிர புத்திரர்களும் யாவரும் அஸ்திராப்பியாஸம் செய்தவர்கள், எப்பொழுதும் ஆததாயிகள். நம்மால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்ட சிற்றரசர்களும்

விராடபர்வம் 175-ம் பக்கம் குறிப்பில் காண்க

பேரரசாகளும கௌரவபக்ஷததை அடுதது இபபொழுது
கததை அடைநதிருககிறாகள ஓ! பாரத! துரியோதனனுை
நனமையில விருபபமுளளவாகளும நமது நனமையில விருபப
லாதவாகளும நிரமபின பொககசமுளளவாகளும சைனியதது
கூடினவாகளுமான அவாகள அவனைக காபபதில முயறசி
வாாகள புததாகளோடும மநதிரிகளோடும சேனைவீராகளோ
கூடின அவாகளெலலாரும கௌரவ சேனையினுடைய சமப
தோடும உணவு முதலியவறறோடும எலலாவிததததிலும ஒப
பகுததுக கொடுககபபெறறவாகளலலரோ? துரியோதன
விசேஷமாக ஸமமானமசெயயபபட்ட அநத வீராகள யுத
தில (அவனுககாக) பராணனையும விடுவாகளெனபது என
டைய நிசசயமான எணணம சிறநத கைகளுளளவனே! பீஷ
துரோணா மஹாதமாவான கிருபா இவாகளுககு நிலைமை
மிடததிலும அவாகளிடததிலும ஸமமாக இருககுமானுலும
சன அளிதத சோறறுககடனைத தீாபபது அவசயமாகும ஆ
பறறி, யுததததில, விடுவதறகரிய உயிரையும விடுவாகளென
என கருததது யாவரும திவயாஸதிரம அறிநதவாகள யாவ
தாமததை முககியமாககொணடவாகள இநதிரனுடனகூ
தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாதவாகளெனபதும எனனுடைய
ணம அவாகளுளளும, எலலா அஸதிரஙகளையும அறிநதவ
அசைககமுடியாதவனும பிளககமுடியாத கவசததால சூழப
டவனும பொறுமையுளளவனும மஹாரதனுமான காணன
பொழுதும முயறசியுளளவனுயிருககிறுன உதவியிலலாத
ஞல யுததததில இநத எலலாப புருஷஸரேஷடாகளையும ஜயி
மல துரியோதனன கொலலபபடககூடியவனலலன ஓ! வரு
தர! விலலாளிகள யாவரையும அதிகரிதத காணனுடைய
வததை ஆலோசனை செயகிறதனுல நான தூககததை அ
திலலை' எனறுா அதிக கோபமுளள பீமஸேனன-இநத வ
தையை அறிநதுகொணடு தமையனுருடைய வாாததையால
கபபட்டவனுகி அடககததுடன கூடியவனுனன அபபொழு
அநத இரணடு பாணடவாகளும இவவிதம பேசிககொணடி
கையில, ஸதயவதீபுததிரரும மஹாயோகியுமான வயாஸா
தாா பேசுகிறவாகளுள சிறநதவரான அவா, பாண
களால எதிாசெனறு முறைபபடி பூஜிககபபடடு யுதிஷடி
நோககி இநதவாாததையைச சொலலலானுா

'ஓ! மனிதரிற்சிறந்தவனே! யுதிஷ்டிர! உன்னுடையமனத்தி
நுப்பதைப் புத்தியினல் அறிகிறேன் அதனல் சீக்கிரம் வந்தவ
கிறேன் ஓ! பாரத! பகைவரைக்கொல்பவனே! பீஷ்மரிட
ருந்தும் துரோணரிடமிருந்தும் கிருபரிடமிருந்தும் கர்ணனிட
ருந்தும் அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்தும் ராஜபுத்திரனன துரியோ
னிடமிருந்தும் துச்சாஸனனிடமிருந்தும் எந்தப் பயம் உன
டைய மனத்தில் சுழலுகிறதோ உன்னுடைய அந்தப்பயத்தைச
ஸ்திரத்திலகண்ட காரணத்தால் போக்குகின்றேன் அதைக
டுத்த தைரியத்தையடைந்து செய்கையால் நிறைவேற்று
ஜேந்திர! நிறைவேற்றி, பிறகு, சீக்கிரம் தாபத்தை விலக்கிக
ாள' என்றூர். பிறகு, வார்த்தையில் ஸமர்த்தரான வ்யாஸர
திஷ்டிரரை ரகஸ்யத்தில் அழைத்துப்போய் யுக்தியுக்தமான
த்தத்தையுடைய இந்தவார்த்தையைச் சொல்லினர் 'ஓ! பரத
சிறந்தவனே! உனக்கு, அர்ஜுனன் வில்லைத்தரித்து யுத்தத
ல் பகைவர்களை ஜயிப்பதற்குரியதும் க்ஷேமத்திற்குரியதுமான
று காலமானது வந்திருக்கின்றது சரீரமெடுத்துவந்த ஸித்தி
ப்போன்றதும் ப்ரதிஸ்மிருதியென்று பெயர்பெற்றதுமான
தையைச் சரணமடைந்த உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் எதை
டைந்து மஹாபாகுவான அர்ஜுனன் (காரியத்தைச்) சாதிப
ை என்னல் உபதேசிக்கப்பட்ட அதனைப் பெற்றுக்கொள
த்திலும் பராக்கிரமத்திலும் தேவர்களைப்பார்ப்பதற்குச
தியுள்ளஇவன் அஸ்திரத்திற்காக மஹேந்திரனையும் ருத்ரரையும
ணனையும் குபேரனையும் தர்மராஜனையும் அடையக்கடவன
திகதேஜஸுள்ளவனும் நாராயணரிஷியை ஸஹாயமாயுடையவ
ம வெகுகாலமாயுள்ளவனும் அழிவற்றவனும் அச்சுதனும் ஜயிக்க
டியாதவனும் தேவரிஷியும் பெரியகையுள்ளவனுமான இந்த
ஜுனன், இந்திரனிடமிருந்தும் ருத்திரரிடமிருந்தும் லோக
லர்களிடமிருந்தும் அஸ்திரங்களையடைந்து பெரியகாரியத்தைச
யவான் ஓ! பருதிவீபதியே! கௌந்தேய! உங்களுடைய வாஸத
ற்கு இந்த வனத்தைவிடச் சிறந்ததான வேறுவனத்தை ஆலோ
க்கக்கடவாய் ஓர் இடத்தில் நெடுங்காலவாஸமானது ப்ரீதியை
ண்டுபண்ணுகிறதாகாது வேதவேதாங்கங்களின் கரைகண்ட
னேகம் ப்ராம்மணர்களையும் காப்பாற்றுகின்றூய் ஆதலால், சாந
களான தவசிகளுக்கு வெறுப்பை உண்டுபண்ணுகிறதாகும
னுகள் (கிடைப்பதில்) தடையும், கொடிக்கும் பசிலைக்கும் நாசு

மும உண்டாகும்' என்றார் யோகத்தின் உண்மையை அறிந்தவரு
பரபுவும பூஜயருமான (வயாஸா) இவவிதமசொல்லிச சரணமடை
நதவரும சுததருமான தாமபுததிரருககு ஒபபுயாவறற யோகவி
தையை உபதேசிததார புததிமானும ஸததியவதியினபுததிர
மான அநத வயாஸா தாமபுததிரரிடம அனுமதிபெறறு அவவிட
திலேயே மறைநதுவிடடார தாமததிலமனமுளளவரும அட
கினவரும மேதாவியுமான தாமபுததிரா அநதமநதிரததைக கா
தோறும ஆவிாததிசெயதுகொணடு எபபொழுதும மனததின
தரிததார அவர் வயாஸா வாகயததால ஸநதோஷமடைந
அநதத்வைதவனததிலிருநது ஸரஸவதிநதியினகரையிலுள்ள கா
யகமெனபபெயாபெறறகாடடை அடைநதார ஓ! மஹாராஜே
வேதாஙகமானசிக்ஷையிலும வேதததிலும வலலவாகளும தவத
டன கூடினவாகளுமான பிராமமணாகள தேவேநதிரனை ரிஷிக
தொடாவதுபோல அவரைபபினதொடாநதாாகள பரதரில சிற
தவரே! மஹாதமாவான அவாகளும மநதிரிகளுடனும காலா
களுடனும அஙகிருநது திருமபவும காமயகததையடைநது இட
அமைததுககொணடாாகள அரசரே! விலவிததையில தோந
வாகளும நலலமனமுளளவாகளுமான அநதவீராகள, மேலா
வேததைதசசொலலுகிறவாகளும எபபொழுதும மானவிரும
கிறவாகளுமாகிச சுததமான பாணஙகளால வேடடையாடி
கொணடும பிதருககளையும தேவாகளையும பராமமணாகளையு
விதிபபடி திருபதிசெயதுகொணடும அவ்விடததில சிலகால
வாஸம செயதாாகள.

முபபததேழாவது அதயாயம

ஆரஜுனாபிகமனபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் ப்ரதிஸ்ம்ருதிவித்தையை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்து அ
திரம் பெறுதற்காக அவனை ஸ்வர்க்கத்துக்கனுப்பியதும், அவன்
இந்திரகீலமலையில தவஞ்செய்கையில் இந்திரனைக் கண்டதும்,
இந்திரன் அஸ்திரம்பெறுதற்காகத் தவத்தால ஈசு
வரரை மகிழ்வித்தற்கு அர்ஜுனனை ஸ்வர்க்கம்
வரக் கட்டளையிட்டதும்.)

ஆடவருட சிறநதவரே! சிலகாலததிறகுப பிறகு, தாமரா
ரான யுதிஷ்டிரா முனிவரின உததரவை நினைததுககொணடு அ

ளியெனறு பிரஸிததிபெறற அாஜுனனை இனசொலலை முன
டடுப புனனகைசெயது கையினுல தடவிககொணடு தனிமை
ன இடததில பினவருமசொலலைச சொலலலானா பகைவரை
டககுகிறவரான அநதத தாமாாஜா ஒரு முகூாததகாலம வனவா
ததைபபறறிச சிநதிதது அாஜுனனை நோககி ரகஸயததில
நதச சொலலலுறறுா 'பாரத! பீஷமா, துரோணா, கிருபா,
ணன, அஸவததாமா ஆகிய இவாகளிடததில [1] நானகு பாதஙக
ள தனுாவேதமானது இபபொழுது நிலைததிருககிறது அமபு
ாடுபபதுடனும பிறா அமபுகளைத தடுபபதுடனுஙகூடின இந
ன முதலிய தேவாகளின அஸதிரததையும பரமமாஸதிரததை
ஆஸுராஸதிரததையும (மறற) எல்லா அஸதிரஙகளின பிர
ாகததையும முழுவதும அறிகிறுாகள அவாகள யாவரும
நதராஷடிரனுடைய புததிரனுல இனமொழி கூறபபடடவாக
ம நனகு உபகரிககபபடடவாகளும மகிழசசியுளளவாகளுமா
நககிறுாகள அவனும அவாகளிடததில குருககளிடததிலிருப
போலிருககிறுன எலலா யுததவீராகளிடததிலும இநதத
யோதனனுககு எபபொழுதும பரீதி அதிகம பூஜிககப
ட ஆசாாயாகள மகிழசசியுளளவாகளாகித தோஷபரிகாரத
(ச செயவதறகு) முயறசிசெயகினறுாகள காலததில பூஜிககப
ட அவாகள சகதியைக குறையச செயயமாடடாாகள ஓ!
ாதத! கிராமஙகளுடனும நகரஙகளுடனும சோநததும கட
னும வனததுடனும ரதனமவிளையுமிடததுடனும கூடினது
ன இநதப பூமி முழுவதும இபபொழுது துரியோதனனதுவசத
அடைநதிருககினறது பகைவரையடககுபவனே! எஙகளுககு
பரியமானவன உனனிடததில பாரம வைககபபடடிருக
து இவவிஷயததில காலததிறகேறற ஒரு காரியததைபபாாக
றன ஐயா! வயாஸரிடமிருநது எனனுல ரஹஸயவிததை
ாது கிரஹிககபபடடிருககிறது கிரஹிககபபடட அதனுல எலலா
கமும நனகுபிரகாசிககினறது ஓ! ஐயா! நீ அநதமநதிரததுடன
னவணுகி மனததை நனகுஅடககித தகுநதகாலததில தேவ
களின அனுககிரகததை அடைவாயாக ஓ! பரதரிற சிறநத
ன! உககிரமான தவததுடன உனனைச சோபபாயாக குழந
! விலலுளளவனும கவசமுளளவனும கததியுளளவனும பெரி

[1] 'அமபுகளை எடுததல, தொடுததல, விடுததல, திருபபியழைததல'
பது பழையவுரை.

யோகளின விரததிலிருபபவனும வேறெநத விஷயததுக
இடஙகொடாமல(இதனையே)தியானிபபவனுமாகி வடககுததிக
நோககிச செலலு ஓ! தனஞசய! இநதிரனிடததில திவயம
எலலா அஸதிரஙகளும இருககினறனவனறோ? விருததிர
மிருநது பயநத தேவாகளால (எலலா அஸதிரஙகளுமான)
மானது அபபொழுது இநதிரனிடததில கொடுககபபடடிருக
றது அநத இநதிரனிடமிருநது ஒரேயிடததிலிருககினற அ
யாவறறையும நீ அடைவாய அபபா! அநத மநதிரத
லேயே யாவறறையும அடையபபோகிறாய இநதிரனையே சர
அடைவாய அவன உனககு அஸதிரஙகளைக கொடுபபான
பொழுதே தீகைஷயடைநது நீ தேவேநதிரனைப பாாபபதற
போவாயாக' எனறா அமமுறைபபடி தீகைஷயடைநதவ
மனமொழி மெயகளை அடககியவனுமான அநத அாஜுன
நோககி இவவிதம சொலலிப பிரபுவான தாமராஜா உபதே
செயதார் அபபொழுது, முனபிறநத ஸஹோதரா, வீர
ஸஹோதரனுககு(ச செலல) அனுமதி அளிததாா தாம
ருடைய உததரவினால இநதிரனைப பாாகக விருபபமுளளவ
காணடீவமெனனும விலலையும அபபடியே இரணடு பெரிய அ
றாததூணிகளையும எடுததுககொணடு கவசம தரிததும உளளங
உறைபூணடும உடுமபுததோலால செயயபபடட விரலுறை கட
கொணடும, அகனியில ஹோமமசெயதும பராமமணாகளைத த
களைககொடுதது ஆசீாவதிககச செயதும, தோளவலிமையு
வனும பெரிய கையுளளவனும விறபிடிததவனுமாகிக கிளமபின
திருதராஷடிர புததிராகளின வதததிறகாகப பெருமூசசெறி
உயரப பாாத்தான பராமமணாகளும விததாகளும மறைநதி
கும பூதஙகளும, விறபிடிதத அநத அாஜுனனை அபபொ
பாாதது, 'ஓ! கெளநதேய! மனததினால எதை எதை விரு
கிறாயோ அதை அதை விரைவில அடையககடவாய ஓ! கெ
தேய! நனகு போயவா உனககு ஜயமானது உறுதியாக உ
டாககடும்' எனறு சொலலினா பிராமமணாகள ஜயாசீ
னததைச செயது அாஜுனனை இவவிதம சொனனாாகள வி
சாரணாகளின கூடடங்களும கநதாவாகளும, 'மஹாரதே
க்ஷேமம உணடாகுக விரததை மேறகொள உனனுடை
எணணம கைகூடுவதாக உனனுடைய எலலாவிருபபஙக
நன்கு நிறைவேறுவனவாக' எனறனா இவவிதம சொலலபப

ாஜு-னன, இவாகளை வணஙகி, இருகைகளையும கூபபிககொணடு
ோயோகததில மனமுளளவனுகிப புரோகிதரையும வணஙகி
ன பிறகு, அவன, பரீதியடைநத மனமுளளவனுகி, அதி
ாகளும ஸஹோதராகளுமான அநத யுதிஷடிரா பீமன இருவ
ரயும வணஙகினன மிகவாடின மனமுளளவாகளும மஹாரதா
ருமான நகுலஸஹதேவாகளிருவரும அநத ஆாஜு-னனை
டைநது வணஙகினாகள அநதவீராகள ஆாஜு-னனை வணஙகி,
! கௌநதேய! இநதிரனிடமிருநது அடையததகக எலலாத
வயாஸதிரஙகளையும மறறும மனததினுல எதை எதை விருமபு
யோ அநத அநத அஸதிரஙகளையும அடையககடவாய ஓ!
ஞசய! தவறுதலைகளும குறறமறறவைகளும பெரியோா
நககு ஸமமதமுமான எலலாச சொறகளையும, இபபொழுது,
ணடவாகளுள நீ ஒருவனே அடைநதிருககிருய ஓ! கௌந
ய! தேவாகள அதாமததை அடைநதவனையும விததியறற
னயும தவமறறவனையும சலிததமனமுளளவனையும வஞசகனை
பாாகக விருமபுகிறதிலலை கடுமையாக இரைகிறவனும அஸூ
பபடுகிறவனும கொடுஞசொறசொலலுகிறவனும வஞசகனும
புகழசசி செயகிறவனும எறிநது பேசுகிறவனும கொலலுகிற
மும ஸநதேகபபடுகிறவனும நமபசசெயது கொலபவனும
யையுளளவனும கோபமுளளவனும பொயபேசுகிறவனும
திகபோஜனம செயகிறவனும நாஸதிகனும ஈயாதவனும மிதர
ோகம செயகிறவனும எலலாவறறிலும பயமுளளவனும பர
தை செயகிறவனும அதிக அகஙகாரமுளளவனும பயஙகரமான
மும லோபியும சஞசலமான மனமுளளவனும திருடுகிறவனும
குடிககிறவனும [1] காபபததையழிபபவனும குருவின சய
தை அடைநதவனும தனனைததானே மிகபபுகழநதுகொளளு
வனும பரஹிமஸை செயகிறவனுமாகிய இநத மனிதாகள நலல
ஙகளையடையாா தனஞசய! அவாகள லோகமறறவாகள ஓ!
ுன! குரூரமிலலாமை, பசசாததாபம, ஸததியம, துககததை
யுமதனமை, வெளியிலுளளபுலனகளையடககுதல, மரியாதை,
ரியம, [2] தாமம, பொறுமை, சிறநத நறகாாயம, தயை, மன
ககம, குருபூஜை, நனறியறிதல, நடபு, பராமமணபகதி,

[1] 'பருணஹா' எனபது மூலம, ஸாஙக வேதஙகறறவன பருணன,
னைக கொனறவன எனினுமாம

[2] இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

நமபிககை, எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயை, ஈதல, புத
ஞாபகம ஆகிய இவை உனனிடததில குடிகொணடிருககினற
கௌரவய! தனஞசய! ஆனதுபறறி, இநதிரனுடன சேருவா
தேவாகளுககு உனபோனறவனுடன சோககையனறோ புகழ
தகுநதது? ஐயா! பரதஶ்ரேஷட! சினேகிதா சகோதராக
யாவாககும, தேவாகளுககு இநதிரனபோல நீயே சிறநதகதி மி
பலவானே! அநதபபதினமூனறுவது வருஷததில ஸகோதராகளு
எலலாசசினேகிதாகளும உனனுடையகைவனமையை அடுக
போகினறாகள ஓ! பாரதத! பகைவரை அடககுபவனே
அபபடிபபடட நீயே பிதாவான இநதிரனைககுறிததுச செலவா
எலலா அஸதிரஙகளையும இநதிரனிடமிருநது கைவசபபடுத
கொளவாயாக ஓ! மஹாபாகுவே! எலலாபபிராணிகளும கேட
போது, சதஶ்ருஙகமெனனுமிடததில இநதிரன உனனை உசசிமு
நது, 'ஓ! ஐய! ஜயமுளளவாகளுள சிறநதவனே! எலலாப பி
ணிகளாலும அறியபபடடவனாகித தேவலோகததை அடை
போகினறாய, புணயம செயதவாகளுடைய உலகஙகளை அடைந
விளையாடுவாய பாரதத! தேவாகளால மரியாதைசெயயபபட
மிகவும ஸுகமாக ஸவாககததில விளையாடி உயாநத அஸதி
களை அடைநது திருமபவும பூமியை அடைவாய' எனறு சொ
னன அபபா! காணடவவனததை எரிததபோது, இநதிரன உ
குணஙகளை எலலாபபிராணிகளும கேடகுமபடி திருமபத திரும
சொனனான- நரஶ்ரேஷட! இநதிரனுடையதான அநதசசொ
நீ நிறைவேறறககடவாய இஙகிருநது ஏதாவது ஓா இடத
அடைநது தவததில பறறின மனமுளளவனாககககடவாய கெ
வனே! நனமையைத தருவதான இநதிரனசொலலைச செய
கடவாய நீ இபபொழுதே தீகைஷயை அடைநது போவாய
திரனை நீ பாாபபாய' எனறாகள

புருஷஶ்ரேஷடனான அாஜுனன அவவிருவாகளையும
வித திரௌபதியிடமும சொலலிககொணடு எலலாருடைய ம
களையும கவாநதுகொணடு கிளமபினான அபபொழுது, தி
பதியானவள, சிஙகமபோனறதோளவலிமையுளளவனும அவவி
புறபபடடவனும வீரனுமான அநதப பாணடவனை நோககி
கைகளையும கூபபித தேவாகளுககு நமஸகாரததைச செ
மிககச சுததமானவையும மஙகளமானவையுமான வாாத
களுடன சொலலினள 'ஈஶ்வரனுககும காமாவுககும நமஸகா

ஷேமமாக ஒருகாட்டிலிருந்து மறுகாட்டை அடைவீர் ஓ!
ாத்தரே! தனஞ்சயரே! தாமம் உம்மை அடையட்டும்
ியனும் அக்னியும் பரமமாவும் பிராம்மணர்களும் உம்மைக்
க்கக்கட்வர் பரதஸ்ரேஷ்டரே! தமையனுடைய சொல்லில்
பவரும் தமையனரைப் பூஜிப்பவருமான நீர் வஸுக்களையும்
த்திரர்களையும் தேவக்கூட்டங்களுடன் கூடின ஆதித்யர்களையும்
்வேதேவர்களையும் ஸாத்யர்களையும் துன்பங்கள் நீங்குவதற்
க்ச் சரணமடைவீராக பரதர்களுட் சிறந்தவரே! ஆகாயத்தி
ள்ளவைகளும் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவைகளும் பூமியிலுள்ளவை
ும் மற்ற இடங்களிலுள்ளவைகளுமாகிய எல்லா இடையூறுகளி
ருந்தும் உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும் பிறருக்குக் கட்டுப்
டிருப்பதைக்காட்டிலும் காட்டில் வஸிப்பதைக்காட்டிலும்
லாப் பொருளும் கவரப்பட்டதைக்காட்டிலும் புத்திரர்களை
ட்டுப் பிரிந்ததைக்காட்டிலும் இதனை மிக்க துக்கமாக நினைக்
றன் நமக்குத் திரும்பவும் க்ஷத்திரியகுலத்தில் ஒருபோதும்
ப்பு வேண்டாம் எவர்களுக்கு ஆயுதத்தால் பிழைப்பில்லையோ
ந்தப்) பிராம்மணர்களுக்கு வணங்குகிறேன் அந்தப் பாவி
ன் துரியோதனன் சிரித்துக்கொண்டு ராஜஸபையில் என்னைப்
ரத்து, 'பசு' என்று சொல்லியது மேலான துக்கம் அந்தச் சபை
் நடுவில் தகாத சொற்கள் பலவற்றைப் பேசினது அந்தத்
க்கத்தைவிட மேலான துக்கமென்பது என்னுடைய எண்ணம்
பரதஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய வீட்டிலிருந்தும் ராஜ்யத்தி
ருந்தும் துரத்தப்பட்டு வனத்தில் வஸிப்பவராகியும் சினேகத்
ல் நிற்கிறீர் ஓ! பரதரில் சிறந்தவரே! எல்லாப் பகைவர்களை
ஜயித்தவரும் அக்னியைத் திருப்திசெய்தவருமான நீர் இப்
ாழுது நடந்து செல்வதை ஜனங்கள் பார்க்கின்றனர் இந்தப்
ிய காட்டில் உம்முடைய ஸகோதரர்களும் சினேகிதர்களும்
ணர்களும் அப்படியே ரிஷிகளும் உம்முடைய கதைகளைச்
ால்லப்போகின்றார்கள் நிச்சயம் ஓ! புஜபலம் அமைந்தவரே!
ஞ்சயரே! கௌந்தேயரே! நீர் பிறந்தபோது உமக்காகக்
திதேவியார் விரும்பினதும் நீர் ஸ்வயமே விரும்புகிறதும் முழு
ும் உமக்கு உண்டாகுக ஓ! பார்த்தரே! வஸுதேவரின்
கையாரும் எனது மாமியாருமான குந்திதேவியார் திரும்பி
த உம்மை, அதிதி இந்திரனைப் பார்ப்பதுபோலப் பார்க்க
வர் உம்முடைய ஸகோதரரெல்லாரும் விழித்திருக்கும்போ

தெலலாம உமமுடைய கதைகளிஞல அடிககடி உமமுடைய செ
கைகளையே சொலலிககொணடு மகிழவாாகள நிசசயம ஓ ! பா
தரே ! நீா நீணடகாலம வெளியில போயிருககுமபோது எ
ஞககுப போகஙகளில மகிழசசியும தனததில விருபபமும உ
டாகா உயிரிலும எஙகளுககு விருபபம இராது ஓ ! பா
தரே ! எஙகள எலலாருடைய ஸுக துககஙகளும வாழ
மரணமும ராஜயமும ஐஶவாயமும உமமிடததில நி
திருககினறன ஓ ! கௌநதேயரே ! பாணடவரே ! எஙக
கேடடுககொணடீா க்ஷேமததை அடையககடவீா அஸ
களை அடைநது, க்ஷேமததுடன திருமபிவநத உமமைப பா
பேன ஓ! குறறமறறவரே! மிகக வலிமையுளளவரே! உம
செயயபபடவேணடிய இநதககாரியம, பலவானகளுடன எதி
தும செயயததககது சீககிரம ஜயததிறகாக இடையூறிலலா
போம தனஞசயரே! ஹரீ, ஸ்ரீ, கீாததி, தருதி, புஷடி, உ
லக்ஷமி, ஸரஸவதி ஆகிய இவாகள, வழியிறபோகினற உம
காககககடவா' எனருள

திரௌபதியானவள [1] ஆசீாவாதஙகளை இவவிதம சொ
ஓயவடைநதாள பிறகு, தோளவலி மிகக அாஜுனன, ஸ
தராகளையும தௌமயரையும வலமவநது அழகிய விலலையெ
துககொணடு கிளமபிஞன பரதஶரேஷடரே! பாரதரே! அ
பலமுளளவீரன பலததால மரஙகளையும கொடிகளையும செடி
யும நாசஞசெயதுகொணடு மரஙகளில தடைபபடாதவஞக வ
குத திககைநோககி மெதுவாகப போஞன இநதிரனுடையத
தயானததுடன கூடியவனும பராககிரமமுளளவனும பலமுள
னும போகிறவனுமான அவனுடைய வழியிலிருநது எலலாப
ணிகளும விலகின ஓ! ஐயா! பகைவரை வாடடுபவஞன அ
தபோதனாகளால வஸிககபபடட மலைகளைத (தாணடித) தே
களால அடையபபடடதும புணணியமானதும அழகுபொரு
யதுமான இமயமலையை அடைநதான பெரிய மனமுளளவ
(இநதிரத)தியானததோடு கூடியவனுமான அாஜுனன காற
போலவும மனமபோலவும விரைநதுசெலபவஞகி ஒரேநா
புணணியமான அநதமலையை அடைநதான அவன இமய
யையும கநதமாதனததையும தாணடி இரவுமபகலும சோ
வினறி அடாநத காடுகளைத தாணடிஞன பிறகு, அாஜு

1 'க்ஷேமமுணடாகுமபடி கடவுளரை வேணடி' எனபது

கிருந்து இந்திரகீலமலையையடைந்து தங்கினன் அந்தப்பான
ன ஆறுபகலும இரவும (நடந்து)போய ஏழாவதுநாளில அழ
இந்திரகீலத்தின தாழ்வரையில தவயோகத்தில பற்றுள்ளவ
இருந்தான கைகளை உயர்த்தூக்கினவனுகி அங்கங்களைச
தும அசைக்கவேயில்லை இந்திரபுத்திரனும தவருதவனும
டங்கினவனும அடக்கப்பட்ட மனமுள்ளவனுமான அர்ஜுனன்,
பொழுது,'நில' என்ற வார்த்தையை ஆகாயத்தில கேட்டான
ன அதைக்கேட்டு நானகுபக்கத்திலும பார்வையைச செலுத்த
றன பிறகு, அவன மரத்தடியில பிரமமதேஜஸால பரகாசிக
றவரும பொன்னிறமுள்ளவரும ஜடையுள்ளவரும இளைத்த
மான ஒருதவசியைப பார்த்தான மிக்க தவமுள்ள அவர
விடத்திலிருக்கும அர்ஜுனனைப பார்த்துச சொலலலானா
ழந்தாய! விலலுள்ளவனும கவசமுள்ளவனும பாணமுள்ள
ம கத்தியையும உள்ளங்கையுறையையும கட்டிக்கொண்ட
ம க்ஷத்திரியதாமத்தை அனுசரித்தவனும இங்குவந்தவனு
ன நீ யார? ஐய! இங்கு, சஸ்திரத்தால செய்யவேண்டியது
றுமிலலை கோபமும ஸந்தோஷமும அற்றவர்களும தவசி
ம அடங்கினவர்களுமான பிராமமணர்களின ஆலயம இது
கு விலலினுல செய்யவேண்டியது ஒன்றுமிலலை இவ்விடத்தில
போதும சண்டையிலலை அப்பா! இந்தவிலலை வைத்துவிடு,
லானகதியை அடைந்தவனுகஇருக்கிருய' என்று இவ்விதம
திக சக்தியுள்ள வீரனுன அர்ஜுனனை வேறு ஸாமானயனைச
ாலவதுபோலவே பிராமமணர் அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு
ாலலினார நன்கு நிசசயங்கொண்ட இவனைத தைரியத்திலிருந
ம அசைக்கமுடியவிலலை பிறகு, அந்தப்பிராமமணர் ஸந்தோஷ
ள்ளவராகிச சிரிப்பவர்போல அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி,
! பகைவரைப்பிளப்பவனே! நான இந்திரன உனக்கு க்ஷேமம
ண்டாகுக வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளு' என்றுன குருகுல
ரேஷ்டனும சூரனுமான தனஞ்சயன இவ்விதம சொலலப்பட்ட
றுகி இருகைகளையும கூப்பி வணங்கி, இந்திரனை நோக்கி, 'ஓ! பக
னே! இப்பொழுது உமமிடமிருந்து எலலா அஸ்திரத்தையும
ிய விருமபுகிறேன இதுவே என்னுல விருமபப்பட்ட விருப
இந்த வரனை எனக்குக கொடுப்பீராக' என்று சொன்னுன
மஹேந்திரன பரீதி அடைந்த மனமுள்ளவனுகிச சிரித்துக
ாண்டு அவனை நோக்கி, 'ஓ! தனஞ்சய! இங்குவந்த உனக்கு

அஸ்திரங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? இஷ்டமான [1] லோ
களைக் கேட்டுக்கொள் நீ மேலான கதியை அடைந்திருக்கின்
என்று மறுமொழி சொன்னான் இவ்விதம் சொல்லக்கே
அர்ஜுனன் இந்திரனைப்பார்த்து, 'ஓ! தேவராஜரே! லோப
லும் காமத்தாலும் தேவத்தன்மையையும் ஸுகத்தையும்
லாத தேவர்களின் ஐச்வர்யத்தையும் விரும்பவில்
(விரும்பினால்) அந்த ஸஹோதரர்களைக் காட்டில் வி
பகையையும் போக்காமல் எல்லாலோகங்களிலும் பல
ஷங்கள் அபகீர்த்தியை அடைவேன்' என்றான் எல்லாலோ
களாலும் வணங்கப்பட்ட இந்திரன், அர்ஜுனன் இவ்விதம் செ
லக்கேட்டு, இனியமொழியால் அர்ஜுனனைத் தேற்றிக்கொண்
'ஓ! ஐயா! எப்பொழுது மூன்று கண்ணுள்ளவரும் சூலதாரி
பூதேசருமான சிவபெருமானைப் பார்ப்பாயோ அப்பொழுது
யாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுப்பேன் மேல
ஸ்தானத்திலிருக்கிற மகாதேவருடைய தரிசனத்தில் முயற்சி
செய் ஓ! கௌந்தேய! அந்தத் தேவருடைய தரிசனத்தினால்
தியை அடைந்தவனாகி ஸ்வர்க்கத்துக்கு வருவாய்' என்றான்
திரன் இவ்விதம் பல்குனனைப்பார்த்துச் சொல்லித் திரும்ப
மறைவை அடைந்தான். பிறகு, அர்ஜுனனும் யோகத்து
கூடினவனாகி அங்கேயே இருந்தான்'' என்றார்

அர்ஜுனாபிகமன பர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

கைராதபர்வம்.

(அர்ஜுனன் தவம்செய்ததும், முனிவர்கள் அஞ்சிப் பரமசிவனிடம் முறையிட்டதும், அவர் அவர்களைத் தேற்றியனுப்பியதும்)

ஜனமேஜயர் சொல்லலானார் ''ஓ! பகவானே! அஸ்தி
களையடைந்த தான் வருந்தாதசெய்கையுள்ள அர்ஜுனனு
இந்தக்கதையை விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் நீண்ட
யுள்ளவனும் புருஷச்ரேஷ்டனும் தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமான அர்
னன் மனிதஸஞ்சாரமில்லாதவனத்தில் பயமற்றவனாகி எவ்வி

[1] 'போகங்களை' என்பது பழையவுரை

வெசித்தான்? ஓ! பரமத்தை அறிந்தவர்களுட்சிறந்தவரே!
விடத்தில் வசிக்கிறஇவன் என்னசெய்தனன்? பகவானனசிவ
தேவராஜனும் எவ்விதம் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டனர்? ஓ!
ஜோத்தமரே! உமமுடையஅனுக்கிரகத்தால் நான இதனைக
கவிருமபுகினறேன் ஓ! ஸாவஜ்ஞரே! நீரோ தேவலோகத்தி
ளதையும் மனுஷயலோகத்திலுள்ளதையும் அறிவீர ஓ!
றிவாளரே! அடிக்கிறவாகளுள் சிறந்தவனும் சணடைகளில
மபாதவனுமான அாஜுனன ஒபபற்றதும அதிக ஆசசரியகர
நதும மயிாககூசசமுணடாககககூடியதுமான சணடையைச
னுடனகூட முன செய்தானன்றோ? எதைககேட்டு நரஸ்ரேஷடா
ம சூராகளுமான பாாததாகளுடையமனஙகளகூட எளிமை
லும மகிழசசியாலும மிககவியபபாலும நடுஙகினவோ, அாஜு
மறறும எதைசசெய்தானோ, அவையாவறறையும சொலலும
னை இநத அாஜுனனுடைய சரிததிரததை மிககசசிறியஅளவுங
நிநதிககபபடடதாகக காணவிலலை இவனுடைய அவையெல
வறறையும எனககுச சொலலுவீராக” எனறா
வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா “ஓ! ஐயா! கௌரவ
புலிபோனறவரே! ஆசசரியமபோனறதும பெரிதும திவய
நதும பெரியசணடையில தேவதேவரான பரமேசவரருடன
லகடடிபபுரணடதைபபறறியதுமான மஹாதமாவான அாஜு
வுடைய கதையையும, பிறகு, ஈஸவரா எனறறிநதவுடன நனகு
ஙகி அவரை அவன) அடைநததையும சொலலுவேன, கேட
க அளவிறகடஙகாதபலமுளள அநத அாஜுனன யுதிஷ
ின கடடளையினால ஸுரேஸவரனை இநதிரனையும தேவதேவ
சஙகரரையும பாாககிறதறகாகப போனான அரசரே! புருஷ
ரஷடனும அதிகபலமுளளவனும நீணடகையுளளவனும கௌர
னும எலலாலோகஙகளிலும மகாரதனும இநதிரபுததிரனுமான
ஜுனன காாயஸிததிககாகத திவயமான அநத விலலையும கத
யையுமஎடுததுககொணடு வடககுததிககைநோககி இமயமலையின
டமுடியைக குறிதது அசையாதமனமுளளவனாகியும மேலான
ததுடனகூடினவனாகியும தவமசெயவதில நிசசயமுளளவனாகி
ஒருவனாகவே முளநிரமபினதும பயஙகரமானதும பலவித
ன மலாகளுடனும கனிகளுடனுஙகூடியதும பலவிதபக்ஷிகளின
தமுளளதும அனேக மானகூடடஙகளால நிரமபியதும ஸித
ளாலும சாரணாகளாலும அடையபபடடதுமான காடடை

அடைநதான பிறகு, மனிதரிலலாத வனததை ஆ
னன அடைநதபோது ஆகாசததில சஙகததிஞெலியும படக
ஞெலியும உணடாயின பூதலததில அதிகமான மலாமாரி
விழுநதது மேகககூட்டமானது எபபொழுதும எஙகும ம
தது அபபொழுது அநத அாஜுனன பெரிய மலையின
ளள அடாநத காடுகளைததாணடி இமயமலையின சாரலில வ
கினறவனுகி விளஙகிஞன அதிரதஞன அாஜுனன அநத அ
இடததில மலாநதவைகளும பக்ஷிகளால இனிமையாகக கூ
படடவைகளுமான மரஙகளையும, பெரிய சுழலகளுளளவைக
வைடூயததுககும நீலததுககும ஒபபானவைகளும அன
களாலும நீாககாககைகளாலும ஒலிககபபடடவைகளும அ
டியே ஸாரஸஙகளால சபதிககபபடடவைகளும ஆண கு
களால கூவபபடடவைகளும கரௌஞசஙகளாலும மயிலகளா
சபதிககபபடடவைகளும அழகிய வனததுடன கூடியவைக
புணணியமான குளிாநத அழுககறற ஜலமுளளவைகளுமான
களையும அநத இடததில பாாததுககொணடு மனததில பி
அடைநதவனுயினன பிறகு, அபபொழுது அழகிய காடடுபபிர
சததில மகிழகினற அாஜுனன, உககிரமான தவததிலிரு
கொணடு கடுமையான தேஜஸுளளவனும நலல மனமுளளவ
புலலாலாகிய ஆடையைத தரிததவனும தணடததாலும ம
தோலாலும அலஙகரிககபபடடவனுமாகி முதல மாதததில ப
துப பூமியில உதிாநத இலையை மூனறு நாளுககொருதரம ஆ
மாககொணடான, இரணடு மடஙகான காலததிஞல(=ஆறுதி
களுககொருதரம) கனியைப புசிதது இரணடாவது மாஸத
போககிஞன அவன * பதினைநதுநாளுககொருதரம ஆக
செயதுகொணடு மூனருவது மாததததையும கழிததான பி

---

* 'பக்ஷண' எனற பாடம கொளளபபடடது 'தருவன தவத
மும்மூனறு நாளுககொருமுறை பழஙகளையுணடு முதல மாததை
ஆறு ஆறு நாளுககொருமுறை, உதிாநதபுல இலை முதலியவறறையு
இரணடாவது மாதததையும, ஒனபது ஒனபது நாளுககொருமுறை நீ
பருகி மூனருவது மாதததையும, பனனிரணடு பனனிரணடு நாளுக
முறை காறறையுடகொணடு நானகாவது மாதததையும, ஹரி
பூஜிததுககொணடு கழிதது, ஐநதாவது மாதததில உணவிலலாமலே
தனன' எனபன ஸ்ரீபாகவதம, 4 வது ஸகநதம, 8 வது அதயாயம
முதலிய சுலோகஙகள

ாவது மாதம வநதவுடன, பரதஸரேஷடனும தோளவலி
மநதவனுமான பாணடுபுததிரன காறறைப புசிததுக
ணடும கைகளை உயாததிககொணடும பிடிபபறறவனுகிக
கடடைவிரலின முனையால நினறுகொணடும இருந
ா அளவறற வலலமையுளளவனும மஹாதமாவும இப
பிருபபவனுமான அவனுககு எபபொழுதும ஸநானமசெய
ால மினனலுககும தாமரைககும ஒபபான சடைகளுணடா
பிறகு, எலலா மஹரிஷிகளும, அாஜுனன உககிரமான தவத
ருபபதைத தெரிவிககவேணடுமெனற எணணமுளளவாகளா
தேவரான பரமசிவனை நோககிச செனருாகள யாவரும நீல
டரான மஹாதேவரை வணஙகி ஆசீாவாதமபெறறு அாஜு
வுடைய அநதச செயகையைத தெரிவிததாாகள, 'அதிக தேஜ
ளள அாஜுனன ஒருவனுக இமயமலையின சாரலையடைநது
துககளைப புகையடையசசெயதுகொணடு கரைகடநத உககிர
ா தவததிலிருககிருன ஓ! தேவேசரே! நாஙகள யாவரும
னது எணணததை அறியவிலலை (அவன) எஙகள யாவரையும
ததையடையச செயகிருன அவனைத (தவததிலிருநது) நனகு
மபசசெயவீராக' எனருாகள பூதஙகளுககு ஈஸவரரான பாா
பதியானவா, பரமாதம தயானமசெயயும அநத முனிவா
ன அவவாாததைையைக் கேடடு, இநத வாாததையைச சொல
தொடஙகினுா 'அாஜுனனைககுறிதது நீஙகள யாவரும வருநத
ணடாம மனம மயஙகாமல வநததுபோலச சநதோஷம
டநது சீககிரம போஙகள நான இவனுடைய மனததிலிருககும
ணததை அறிவேன இவனுககு விருபபம, சிறிதும ஸவாககத
மிலலை, ஐஸவரியததிலுமிலலை, ஆயுளிலுமிலலை இவன அடைய
மபியதை நான இபபொழுதே செயவேன' எனருா சததிய
திகளான ரிஷிகள அநதப பரமசிவன வாாததையைக கேடடு
மகிழநது திருமபவும தம தமககுரிய ஆஸரமததை அடைந
கள

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

கைராதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஈஶ்வரவேடனால் அர்ஜுனன் தோற்றதும், அர்ஜுனனுடைய பூஜையாலும் துதியாலும் மகிழ்ந்த ஈஶ்வரர் அஞ்சிய அவனைத் தேற்றியதும்)

மஹாத்மாக்களான அந்தத் தவசிகளெல்லாரும் போ வுடன், எல்லாப் பாவங்களையும் நாசஞ்செய்கிறவரும் பிநாகத் கையிலுடையவரும் பகவானுமான பரமசிவனார், தங்கமரத் கொப்பான வேடனவேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டும் மேருமலைபோலச் சரீரத்தால் விளங்கிக்கொண்டும் காந்தியு வில்லையும் ஸர்ப்பம்போன்ற அம்புகளையும் எடுத்துக்கொண் புதரை எரிக்கின்ற மிக்க ஜ்வாலையுள்ள நெருப்புப்போன்றவர புறப்பட்டார். அவர், ஸ்ரீமானும், (தம்மோடு) ஒத்த விரதத்தை வேஷத்தையுமுடையவளான உமாதேவியுடன் இருப்பவரும், வித வேஷம்பூண்டவர்களாயும் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாயுமிரு பூதங்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளாலும் பின்தொடரப் டவரும், வேடவேஷத்தால் மறைக்கப்பட்டவருமாகி அப்பொ வெளிக்கிளம்பினார் ஓ! அரசரே! பாரதரே! அப்பொழுது இடம் மிகவும் விளங்கிற்று அப்பொழுது அவ்வனம் முழு நொடிப்பொழுதில் சத்தமற்றதாயிற்று அருவியொலியும் பற யொலியும் ஓய்ந்தன அவர், காரியங்களை எளிதில் செய்கின்ற ஜுனனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து, ஆச்சரியமான காட்சியுள னும் பன்றியின் உருவத்தை அடைந்து அர்ஜுனனை அதட வன்போன்றவனும் திதியின் புத்திரனுமான மூகனென்பவ பார்த்தார் பிறகு, கலக்கமற்ற மனமுள்ள அர்ஜுனன் அவ கொல்லுவதற்கு ஸர்ப்பம்போன்ற பாணங்களையும் காண்டீவ னும் வில்லையும் எடுத்து அந்தச் சிறந்தவில்லை நாணேற்றி நாணெ யால (காட்டை) ஒலிக்கச்செய்து (அவ்வஸுரனைப்பார்த்து), 'இ வந்த குற்றமற்ற என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறாயாதலால், உ முந்தியே நான் யமனவீட்டை அடையச்செய்வேன்' என்று வேடனுருவங்கொண்ட சங்கரர் உறுதியான வில்லுள்ளவ அடிக்கப்போகின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனை, 'கரியமேகத் கொப்பான இந்தப் பன்றியானது என்னால் முந்தியே எதிர

டது' என்றுசொல்லி, வேகமாயத் தடுத்தார் பிறகு, அர
ஜுனன் அந்த வார்த்தையை அலக்ஷியம் செய்து அடிக்கவே,
திக காந்தியுள்ள வேடனும் அக்னிஜ்வாலை போன்றதும்
கொப்பானதுமான பாணத்தை ஒரேகுறியான அந்தப்பன
ல ஒரேகாலத்தில் விட்டான் அப்பொழுது, அவ்விருவர்களா
ம விடப்பட்ட அந்த இரண்டு பாணங்களும் மலையின் முதுகுக
ப்பானதும் விஸ்தீர்ணமாயுள்ளதுமான அந்த மூகனுடைய
த்தில் ஒரேகாலத்தில் விழுந்தன அப்பொழுது மலையில் வஜ
த்தின் வீழ்ச்சிபோலவும் இடியின் வீழ்ச்சிபோலவும் அந்
பன்றியில் அந்தப் பாணங்களின்வீழ்ச்சி உண்டாயிற்று அந்த
க்ஷஸன் பாம்புகள்போன்றவைகளும் பிரகாசிக்கின்ற முனை
ளவைகளுமான அனேகம் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவனு
திரும்பவும் பயங்கரமான ராக்ஷஸ ரூபத்தை எடுத்துக்
ண்டு இறந்தான் பிறகு, பகைவரைக் கொல்லும் அந்த அர
னன், ஸ்திரீயுடனிருப்பவரும் வேடன்வேஷத்தால் மறைக்கப
டவரும் பொன்போன்ற ஒளியுள்ளவருமான ஒரு மனிதரைக்
டான் அர்ஜுனன் பிரியமான மனமுள்ளவனுகிச் சிரிக்கிற
போல அவரைநோக்கிச் சொல்லலானுன 'நீ யார்? ஸ்திரீக
டத்தால் சூழப்பட்டவனுகி ஜனமற்ற காட்டில் சஞ்சரிக்கின
ஓ! பொன்போன்ற மேனியுள்ளவனே! நீ இந்தப் பயங்கர
காட்டில் பயப்படவில்லை என்னால் குறிவைக்கப்பட்ட இந்
பன்றியை நீ எதற்காக அடித்தாய்? இங்குவந்த இந்த ராக்ஷ
முந்தியே என்னால் குறிவைக்கப்பட்டானன்றே? எதிருச்சை
வோ (என்னை) அவமதித்தோ (இங்ஙனம் அடித்த) நீ பிழை
என்னிடமிருந்து விடுபடமாட்டாய் இப்பொழுது என்னி
தில் உன்னால் செய்யப்பட்ட இது வேட்டைக்குரிய முறை
று அதனால் மலையை இடமாயுடைய உன்னை உயிரிலிருந்து
வச் செய்வேன்' என்றுன் இவ்விதம் அர்ஜுனனால் சொல
பட்டவேடன் சிரித்துக்கொண்டு ஸவ்யஸாசியான அர்ஜுனனை
க்கி மெதுவான வார்த்தையால், 'ஓ! வீர! காட்டினருகில் என
பற்றி நீ கவலைப்படவேண்டாம் இந்தப் பூமியானது காட
வசிக்கின்ற எங்களுக்கு எப்பொழுதும் உரியது என்ன
ணத்தால் இங்குச் செய்தற்கரிய வாஸமானது உன்னால் விரும
பட்டது? ஓ! தபோதன! நாங்களோ அனேகம் பிராணிக
ள இவ்வனத்தில் வசிக்கின்றேம் நீயோ அக்கினிக்கு ஒப

பான காந்தியுள்ளவன், மௌனமையானவன, ஸுகததிறகுரியவ
ஜனமறற இநத இடததில தனிமையாக என சஞசரிககினறும
என்று கேடடான அாஜுனன, 'அககினிககொபபான நார
பாணஙகளையும காணடீவததையும ஆதாரமாகக கொணடு இ
டாவது [1] அகனிபோலப பெரிய காட்டில வஸிககினறேன எ
ஊைக கொலலுவதறகு இஙகு வநததும, பனறியுருவத
அடைநததுமான இநதப பயஙகரமான ராகூஸ ஜநதுவும எ
ஞல கொலலபபடடது' என்று சொனஞன வேடன சொ
லானுன 'எனஞல இது முநதியே விலலினினறு விடபப
பாணஙகளால அடிககபபடடதும அடிககபபடடு எமன வீட
அடைவிககபபடடதுமாகப படுததிருககினறதனறே? இது மு
எனககே குறியாயிறறு, (ஆதலால) என்னுடையதே, எ
னுடைய அடியினுலேயே உயிரினினறும விடுவிககபபடடது.
உனபலததால காவஙகொணடு உனகுறறஙகளைப பிறாமீது
றிச சொலலலாகாது ஓ! மநதபுததியுள்ளவனே! எதிாதத
யிருககிறேன எனஞல உயிருடன விடபபடமாடடாய
யுள்ளவனுக இரு இடிகளபோனற பாணஙகளை விடபபோகி
றேன நீயும மேலான சகதியுடன (சணடைககு) முயறசி செ
நீயும பாணஙகளை விடு' என்றுன அபபொழுது அாஜுன
அநத வேடனுடைய அநத வாாததையைக கேடடுக கோபத
வருவிததுககொணடான, பாணஙகளாலும அடிததான பிற
பரமசிவன மனமகிழசசியுடன பாணஙகளை ஏறறுககொணட
'ஓ! மநத! ஓ! மநத!' என்று மறுபடியும மறுபடியும சொன
'மாமததைப பிளககககூடிய இநத நாராச பாணஙகளைப
யோகம செய' என்றும சொனஞா

இவவிதம சொலலபபடட அநதஅாஜுனன விரைவில பா
மழைபெயதான பிறகு, அஙகு அவாகள பரபரபபுள்ளவாகள
அடிககடி காஜிததுப பாமபுபோனற வடிவமுள்ள பாணஙகள
ஒருவரையொருவா சீவினுாகள பிறகு, அாஜுனன வேட
டததில சரமாரியை நனகுபெயதான அதனைச சிவன சநதே
முள்ள மனததுடன ஏறறுககொணடாா. பினுகியானவா ஓ
முகூாததகாலம அமபுமழையைத தாஙகிககொணடு மலைபே
அசைவறறவராகிக காயபபடுததபபடாத சரீரததுடன நினறு

---

1 'பாவகி' எனபது வேறு பாடம 'ஸுபரமமணயா போல' எ
பது அதன பொருள.

ந்தத தனஞ்சயன சரமாரி வீணபோனதைக கண்டு மேலான
சரியம அடைநதான, 'நலலது! நலலது!' என்றும சொன்னன
வலிய அஙகமுளள இவன இமயமலையின சிகரததை அடைநது
ணடீவததிலிருநது விடபபட்ட நாராசஙகளைக கலககமறறவனு
வ ஏறறுககொளளுகிறுன, ஆசசரியம இவன யார? தேவரான
கூத ருததிரரோ? யக்ஷனோ? தேவனே? அஸுரனே?
தச சிறநத இமயமலையில தேவாகளின கூட்டமிருபபது பிரசித
ஆயிரககணககாக விடபபட்ட என பாணககூட்டஙகளுடைய
கததைப பொறுபபதறகுப் பிராகததையுடைய தேவரைத
ர மறறவன சகதனலலனனறே? (யுதத) முயறசியடைநத
ன ருததிரரைத தவிர வேறுன தேவனே? அலலது யக்ஷனே?
ன இவனைக கூரமையான பாணஙகளால யமன வீட்டை அடை
செயகிறேன்' என்றுன். ஓ! அரசரே! பிறகு, அர்ஜுனன
மகிழசசியுளளவனுகி மாமததைப பிளககும நாராசஙகளைச
யன கிரணஙகளைச செலுததுவதுபோல நூறறுககணககாக
டான லோகததை விருததிசெயயும சூலபாணியான பக
ன பிரஸனனமான மனததுடன கலமழையை மலையானது ஏற
கொளவதுபோல அவைகளை ஏறறுககொணடார அப
ழுது, அர்ஜுனன நொடிபபொழுதில பாணம குறைநதவ
னை, பிறகு, அநதப பாணததின குறைவைககணடு பயததை
அடைநதான அர்ஜுனனே காணடவவனததில குறைவை
டயாத அமபுததூணிகளைத தனககு முனபு கொடுதத அகனி
வானை நினைததான அதிககாநதியுளள (அவன), 'என்னுடைய
ணஙகள செலவாகிவிட்டமையால (இனி) எதை விலலினல விடு
ன? இநத யாரோ ஒருமனிதன எலலாபபாணஙகளையும
ஙகிவிடுகிறுன சூலததின முனையால யானையைக கொலவது
ால நான இவனை விலமுனையால தணடதாரியான யமனுடைய
டை அடையச செயகிறேன்' என்றெணணி, பிறகு, (அவரை)
நுனியாலும நாணகயிறறுலும பிடிததிழுதது வஜராயுதம போ
முஷ்டிகளாலும குததினன பகை வீரர்களைககொலலுகினற
ர்ஜுனன விலநுனியால சணடை செயதான மலையில வஸிப
இவனுடையதிவயமான விலலையும பறிததுககொணடார
பறிககபபட்ட அர்ஜுனன, பிறகு, கததியைக கையில தாஙகி
றுன, யுதததின முடிவை விருமபி வேகமாக அவரை எதிரத
சென்றுன அர்ஜுனன மலைகளிலுமமழுககமடையாத கூரமை

யான கத்தியைத் தோள்வலிமையால் ஓங்கி அவருடைய தலை
எறிந்தான் அந்தச் சிறந்தகத்தியும் அவருடையதலையையடைந்
சிதறிற்று பிறகு, அர்ஜுனன் மரங்களாலும் கற்களாலும் சண்
செய்தான் அப்பொழுது, பெரியசரீரமுள்ளவரான வேடனுரு
கொண்ட பகவான், மரங்களையும் கற்களையும் ஏற்றுக்கொண்டா
பிறகு, மிக்கபலமுள்ள அர்ஜுனன் வஜ்ராயுதம்போலத் தாக்கு
முஷ்டியால் முகத்தில் புகையையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு, அசை
முடியாதவரும் வேடன்போன்றஉருவமுள்ளவருமான(சிவன்மீ
அடித்தான் பிறகு, வேடனுருவங்கொண்ட பகவான் இந்
னுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பானதும் மிக்க பயங்கரமுமா
கைக்குத்துக்களால் அர்ஜுனனைத் துன்புறுத்தினார் பிறகு, ய
தம் செய்கிற வேடன் அர்ஜுனன்இவர்களின் கைக்குத்துக்க
டைய மிக்கபயங்கரமான சடசடவென்ற ஒலி உண்டாயிற
அவ்விருவருக்கும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் மயிர்க்கூச்சத்தையுண
பண்ணக்கூடியதும் கைகளால் அடித்துக்கொள்வதுமான யுத்த
னது, இந்திரனுக்கும் விருத்திரனுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்த
ஓ! மஹாராஜரே! பிறகு, பலவானான அர்ஜுனன் வேடனை
வேடன் சண்டைசெய்யும் அர்ஜுனனையும் மார்போடுமார்பு
மாகத் தாக்கினார்கள் அவ்விருவர்களுடைய கைகளின் இறு
கட்டுக்களாலும் மார்புகளின் உரைதலாலும் அங்கங்களில் பெ
யும் புகையுமுள்ள நெருப்பானது உண்டாயிற்று பிறகு, மஹ
தேவர் முன்னரேதுன்புறுத்தப்பட்ட அவனைத் தமது அங்க
ளால் இறுக்கக்கட்டி அவனுடைய மனத்தைக் கோபத்தால் மே
மடையச்செய்துகொண்டு பலத்தால் மிஞ்சினார் ஓ! பாரத
பிறகு, தேவதேவரால் சரீரத்தால்கட்டப்பட்ட அர்ஜுனன் இ
கப்பட்ட அவயவங்களால் உருண்டையாகச் செய்யப்பட்ட
போல விளங்கினன் பெரியமனமுள்ள அர்ஜுனன் மூச்சற்றவ
அசைவற்றவனும் ஆனான், பிறகு, ஒன்றுந்தெரியாமல்(மயங்கி)வி
தான் அதனால், சங்கரர் சந்தோஷமுள்ளவராயினார் அந்தப்பா
டவன்,இரண்டுநாழிகை அவ்விதமாக இருந்து திரும்பவும் அறிவு
தவனாகி எழுந்து, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கமுள்ளவ
மிக்கதுயரமுள்ளவனுமாகி, ரக்ஷகரும் பகவானுமான பினாகி
சரணமடைந்து மண்ணாலான மேடையைச்செய்துகொண்டு
தச்சிவபிரானை மலர்மாலையால் பூஜித்தான் அப்பொழுது, பா
டவஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன், அந்தமாலையை வேடனுடைய

் இருககக கணடான ஸநதோஷததால மனதெளிவை
டைநது அவருடைய காலகளில விழுநதான பிறகு, சஙகரா,
வன விஷயததில பரீதியுளளவராயினா பினபு, அவா மேகம
ாலக கமபீரமான குரலுளளவராகி, ஆசசரியததை அடைநதவ
ம சோாவடைநத எலலா அவயவஙகளுமுளளவனுமான இவனை
ாககிச சொலலததொடஙகினா

'ஓ! ஓ! அாஜுனா! உனது ஒபபறறசெயகையினால மகிழசசி
டைநதேன தைரியத்தாலும இநதபபராககரமத்தாலும உனககு
பானக்ஷததிரியன இலலை ஓ! குறறமறறவனே! இபபொ
து எனககும உனககும சகதியும வீரயமும ஒபபானவையே
! நீணடகைகளுளளவனே! பரதரேறே! உனவிஷயததில பிரீதி
டைநதேன எனனைபபாா ஓ! விசாலமான கணகளையுடைய
னே! உனககு [1] ஞானககணணைக கொடுககிறேன நீ முநதி
னியாக இருநதாய யுததததில பகைவாகள தேவாகளாயிருந
லும யாவரையும வெலலுவாய (பகைவரால) தடுககமுடியாத
ஸதிரததைப பிரியத்தால உனககுக கொடுபபேன நீயனறோ
ரைவில எனனுடைய அநத அஸதிரததை ஏறறுககொளளவதறகுச
தியுளளவன'' எனறாா பிறகு, அவவிடததில அாஜுனன பிர
சிபபவரும கிரிசரும சூலததைக கையில தாஙகியவரும மிகக
நதியுளளவருமான மஹாதேவரைப பாாவதியுடன பாாததான
கைவா படடணததைஜயிககும அநத அாஜுனன [2] முழஙகால
ால பூமியை அடைநதும தலையினால வணஙகியும சிவபெருமானை
ருளவருமபடிசெயதான

அாஜுனன, 'ஓ! சடைமுடியுளளவரே! எலலாபபிராணிக
ககுமாஈவரரே! பகனுடைய கணகளைககெடுததவரே! ஓ! தேவ
வரே! மஹாதேவரே! நீலகணடரே! ஜடாதரரே! முககணணா
ன உமமை எஙகுமுளளவராகவும காரணஙகளுககும மேலான
ாகவும தேவாகளுககும அடையவேணடிய தேவராகவும அறி
றேன இநத ஜகததானது உமமால உணடுபணணபபடடது
வா அஸுரா மனிதா இவாகளுடனகூடிய மூனறு உலகஙகளா
ம நீா ஜயிககமுடியாதவா விஷணுரூபியானசிவனும சிவரூபி

[1] 'எனது தேஜஸைப பாாககககூடிய சகதியைக கணணுககுக கொடுக
றேன' எனினுமாம

[2] 'முழநதாளை மணடியிடடு வணஙகுதல வடதேசததில இககாலத
ம வழஙகுகிறது

யானவிஷ்ணுவும தக்ஷனயஜஞததை நாசமாககினவரும ஹரி
யும நெறறிககணணுளளவரும சாவரும வாஷிககினறவரும
பாணியும பினுகமெனனுமவிலலால (உலகததைக) காபபவ
சூரியரும மஙகளததைககொடுபபவரும உணடுபணணுகிறவருமா
உமககு நமஸகாரம ஓ! ஸாவபூதமஹேஸவரரே! பகவானே
லோககாரணததிறகும காரணமானவரும ஜகததிறகுக்ஷேமத
செயகிறவரும பூதகணஙகளுககு நாயகரும பரகிருதிககும பு
னுககும மேறபடடவரும மிகநுடபமானவரும சிவனுமான உம
வேணடிககொளளுகிறேன 'ஓ! பகவானே! சஙகரரே! என
டைய குறறததைப பொறுககககடவீா தேவேசரே![1] பக
னை (உமமைப) பாாகக விருபபமகொணடவனுகி, ரிஷிகளு
இருபபிடமானதும சிறநததும உமககுப பிரியமுளளதுமான
தப பெரியமலையை அடைநதவனுகிறேன ஓ! பகவானே! எல
உலகததாலும வணஙகபபடட உமமை வேணடிககொளளுகிறே
மஹாதேவரே! அறிவினமையாலும ஆலோசியாமையாலும
முடன எனனுல செயயபபடட சணடையான இதனை எனனுடை
குறறமாகக (கொளளக)கூடாது சஙகரரே! இபபொழுது ச
மடைநத எனனைககுறிதது அதனைப பொறுததுககொளவீா
எனறு பிராாததிததான மஹாதேஜஸவியான விருஷபதவ
சிரிததுககொணடும அாஜுனனுடைய அழகியகையைப பிடித
கொணடும, 'பொறுததுககொளளபபடடது' எனறே அவ
குறிததுச சொனனுா விருஷபககொடியுளளவரும பகவா
பரீதியடைநத மனமுளளவரும கஙகையால அடையாளம செய
பபடட ஜடையுளளவரும சாவருமான ஹரா அதிககாநதியுளள
ஜுனனுடைய அழகியதும சிவநதஉளளஙகையும விரலுமுளள
உருணடிருபபதுமான கையைபபிடிததுத தமது இருகைகளா
அவனைத தழுவிககொணடு இனசொலலை முனனிடடுத திருமப
சொலலலானுா

---

[1] 'பகவத' என மாறறபபடடது

நாறபதாவது அதயாயம

கைராதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவர் அர்ஜுனனுக்குத் தாம் பறித்துக்கொண்ட காண்டீவு முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் பாசுபதாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தது)

'நீ முநதியசரீரததில நாராயணரைச சகாயமாகவுடைய நர ப பதரிகாஸரமததில பல பதினுயிரமவருஷஙகள் உககிரமான மசெயதாய புருஷோததமரான விஷ்ணுவினிடததிலும உனனி திலும மேலான சகதியிருககினறது புருஷஸரேஷடாகளான களாலேயே சகதியினுல ஜகததானது தரிககபபடுகினறது ஓ! வே! இநதிரனுககு அபிஷேகமசெயயுமகாலததில மேகசபத ள மிகபபெரிய விலலையெடுதது உனனுலும கிருஷணனுலும ராகளகொலலபபடடாாகள ஓ! ஆடவருடசிறநதவனே! தத! அநதவில, எனனுல மாயையை அடைநது கவரபபடடதும னுடைய கைகளுககே தகுநததுமான இநதககாணடீவமே பாாதத! உனகைகளுககேறற (இநத) தூணிகளும திருமபவும றவறறவையாகும ஓ! குருநநதன! சரீரமும நோயறறதா ! ஓ! பாாதத! பரீதியுளளவனுயிருககினறேன நீ உண்மை ன பராகரமமுளளவன ஓ! மனிதருடசிறநதவனே! விரும் படட வரனை நமமிடமிருநது பெறறுககொளளு ஓ! பகைவரை ககுமபாரத! மனிதாகளுளளோ தேவலோகததிலோ உனககு ான ஆணபிளளை ஒருவனுமிலலை கூஷதரியஜாதியானது னைத தலைவனுகவுடையது' எனருா

அாஜுனன சொலலததொடஙகினன 'ஓ! வருஷபதவஜரே! வே! மஹாதேவரே! எனககுப பிரியததுடன இஷடமான னக கொடுபபீராலை திவயமானதும, கோரமானதும, பயஙகர ா பராககிரமமுளளதும, பிரமம சிரஸெனறு பெயருளளதும், கரமான யுகததின முடிவு வநதவுடன எலலா ஜகததையும மாககுகினறதும, [1] சணடையில தானவாகளையும ராககூஸா யும அரசாகளையும பிசாசாகளையும கநதாவாகளையும பனன் ளையும ஜயிககககூடியதும, மநதிரிககபபடடால ஆயிரம சூலங் ம பயஙகரமான தோறறமுளள கதைகளும பாமபுபோன்ற

[1] அதிக பாடமான ஒரு ஸலோகம இரடடிததலால விடபபடடது

வடிவமுள்ள பாணஙகளும உணடாககககூடியதும, பீஷமருடனு
துரோணருடனும கருபருடனும எபபொழுதும கடுமையா
பேசுகினற காணனுடனும சணடைககளததில சணடைசெய
கூடியதுமான பாசுபதாஸதிரததை விருமபுகிறேன ஓ! பக
நேததிரததை அழிததவரே! பகவானே! உமது அனுககிரகதத
நான செயயவேணடியதை நனகு செயதவனும ஸமாததனு
யிருகக வேணடுமெனபதே எனனுடைய முதனமையான வி
பம' எனறான.

சஙகரர சொலலத தொடஙகினார 'ஓ! விபுவே! பாணட
நான பிரியமான பாசுபதமெனகிற அஸதிரததை உனக
கொடுககிறேன தரிபபதிலும, விடுவதிலும மீடபதிலும நீ சகதி
ளவன அதனை மஹேநதிரனும அறியான, யமனும அறியா
குபேரனும அறியான, வருணனோ அலலது வாயுவோ அறிய
மனிதாகள எவவிதம அறிவார? ஓ! பாரதத! ஒரு மனிதனி
திலும அவசரபபடடு இதனை நீ விடலாகாது அறபவலி
யுளளவனிடததில விடபபடடதானால எலலா உலகததை
சாமபலாககும சராசரஙகளுடன கூடின மூனறு உ
களிலும இதனால கொலலககூடாதவன ஒருவனுமிலலை ம
தினாலும கணணினாலும வாககினாலும விலலினாலும (இ
அஸதிரததால) பகைவன கொலலபபடுகிறான' எனறார பி
அநத அாஜுனன அதனைககேடடு வேகததுடன சுததனாகி
மனததை ஒரேயிடததில நிறுததினவனாகியும, உலகஙகளு
ஈஸவரரான பரமசிவனைப பாதஙகளைபபிடிதது வணஙகி, 'உப
சம செயவீராக' எனறு வேணடினான பிறகு, பரமா பிரயோ
கும முறை திருபபியழைககும முறை இவறறின ரகஸயஙகளு
கூடியதும சரீரமுளள எமனபோனறதுமான அநத அஸதிரத
அாஜுனனைக கறகச செயதார (அநத அஸதிரமானது)மூ
கணணுளள உமாபதியை அடைநததுபோலவே மஹாதமாவ
அாஜுனனை வநதடைநதது அபபொழுது அாஜுனனும ப
யுளளவனாக அதனைப பெறறுககொணடான பிறகு, மலைக
காடுகளும மரஙகளுமுளளதும கடலையும கானகததையுமுடை
தும, கிராமம, படடணம, ரதனமவிளையுமிடம இவைகளு
கூடியதுமான பூமியானது அசைநதது அநத அஸதிரம அ
யபபடட முகூாததததில, ஆயிரககணககான பேரிகளினமுழ
களும சஙகதுநதுபிகளின ஒலிகளும பெரிய உதபாதமும

பின பிறகு, அளவறற தேஜஸஂஸுளள பாணடவனுடைய பக்கத
திறகினறதும சரீரமுளளதும பரகாசிககினறதும பயஙகர
னதுமான அஸதிரததைத தேவாகளும அஸுராகளும பாாத
ரகள பிறகு, முககணணரால தொடபபடடவனும அளவறற
மையுளளவனுமான அாஜுனனுடைய சரீரததிலிருநத தோ
களை யாவும நீஙகின ஓ! அரசரே! அபபொழுது, அாஜுனன
கணணரால, 'ஸவாககததையடை'[1] எனறு அனுமதிகொடுககப
டு அவரைத தலையால வணஙகிக கைகூபபிககொணடு பாாத
ன பிறகு, ஸவாககததில வஸிபபவாகளுககுபபதியும ஜிதேந
பரும ஸாவஜஞரும உமாபதியும பவரும கிரிசருமான சிவ
ன அஸுராகளையும பிசாசாகளையும நாசமபணணககூடியதும
ரிதுமான காணடீவமெனற விலலைப புருஷஸரேஷடனுன அவ
ருககொடுததாா பிறகு, அபபொழுது ஈஸவரா பாாவதியுடன
வணமையான மலைததடஙகளையும, தாழவரைகளையும குகை
யுமுடையதும சுபமானதும பக்ஷிகளாலும மஹறிஷிகளாலும
டயபபடடதுமான அநதச சிறநத மலையைவிடடுப புருஷ
ரஷடனுன அாஜுனன பாாததுககொணடிருககுமபோதே
ரசததை அடைநதாா

நாறபததோராவது அதயாயம்.

கைராதபாாவம (தொடர்ச்சி.)

(யமனும் வருணனும் குபேரனும் அர்ஜுனனுக்கு அஸ்திரங்களைக்
கொடுத்ததும, இந்திரன் அர்ஜுனனை ஸ்வர்க்கததுக்கு
வரச் சொல்லியதும்.)

அாஜுனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, பினுக
னற விலலுளளவரும விருஷபககொடியுளளவருமான சிவ
நுமான அஸதமயமடைநத சூரியன உலகததிறகு மறைவது
ல மறைவையடைநதாா ஓ! பாரதரே! பிறகு, பகைவீரா
அழிபபவனுன அாஜுனன, 'எனனுல மஹாதேவா நேராக
பாாககபபடடாா' எனறு மேலான ஆசசரியமடைநதான்
கணணரும பினுகியும வரஙகொடுபபவருமான ஹரா எனனுல
முளளவராகப பாாககவும கையினுல தொடவும படடமையால்

---

1 'வித' எனறு பாடம கொளளபபடடது.

பாக்யவானும் அருள் செய்யப்பட்டவனுமாகிறேன் செய்யவே
டியதைச் செய்தவனுயினேன் என்னை மிகவும் கிருதார்த்த
னானே மனத்தினால் எண்ணுகிறேன் பகைவர்கள் யாவரை
வெல்லப்பட்டவர்களாகவும் விரும்பியபயனைக் கைகூடினதாக
எண்ணுகிறேன்' என்றெண்ணினன் பிறகு, அதிக காந்தியு
பார்த்தன் இவ்விதம் ஆலோசனை செய்யும்போது வைடூர்ய
நிறமுள்ளவனும் எல்லாத் திக்குக்களையும் விளங்கச் செய்பவ
ஜலஜந்துக்களின் கூட்டத்தால் சூழப்பெற்றவனும் சோபையு
வனுமான வருணன் வந்து சேர்ந்தான் நாகர்களோடும் [1] நத
ங்களோடும் [2] நதிகளோடும் அஸுரர்களோடும் ஸாத்தியர்களோ
தேவக்கூட்டங்களோடும் ஜலஜந்துக்களுக்குத் தலைவனும் ஜிதேந
யனுமான வருணன் அந்த இடத்தை அடைந்தான் பிறகு, பெ
போன்ற மேனியுள்ளவனும் யக்ஷர்களால் பின் தொடரப்பட
னும் பிரபுவுமான குபேரன் மிகக்காந்தியுள்ள விமானத்துடன் வ
சேர்ந்தான் ஆகாயத்தைவிளக்குபவனும் [3] ஆச்சரியமானதோ
முள்ளவனும் தனங்களுக்கு அதிபதியுமான குபேரன் அர்ஜு
னைப் பார்க்கவந்தான் அப்படியே உலகத்திற்கு நாசத்தையு
பண்ணுகிறவனும், பராக்ரமமுள்ளவனும், மனிதசரீரங்கொண்ட
களும் லோகத்தை நிலைக்கச் செய்கிறவர்களுமான பிதருக்களுட
கூடியவனும், தண்டத்தைக் கையிற்கொண்டவனும், எல்ல
பிராணிகளையும் நாசமாக்குகிறவனும், யோசிக்க முடிய
ஸ்வரூபமுடையவனும், சூரியபுத்திரனும், தர்மங்களுக்கு
னும், காந்தியுள்ளவனுமான யமன் குஹ்யகர்களுடனும் கந்தர்
களுடனும் பன்னகர்களுடனும் கூடின மூவுலகங்களையும்,
விமானத்தினால், யுகத்தின் முடிவுவந்தபோது உண்டாகும் இ
டாவது சூரியன்போல, விளக்கிக்கொண்டு நேரில்வந்தான் இ
மலையின் பிரகாசமுள்ள விசித்திரமான கொடுமுடிகளை அடை
அவ்விடத்தில் தவத்துடன் கூடிய அர்ஜுனனைக் கண்டார்
பிறகு, ஒரு முகூர்த்தத்தினுள் பூஜ்யனான இந்திரன் தேவக
ள்ளால் சூழப்பட்டு இந்திராணியுடன் ஐராவதத்தின்மீது ஏ
கொண்டு வந்துசேர்ந்தான் [4] யானைகளுள் சிரேஷ்டமான ஐ

---

[1] நதம் = மேற்கே செல்லும் ஆறு. [2] நதி = கிழக்கே செல்லும் ஆ

[3] 'அத்புதோபமதாசந' என்பது மூலம்

[4] வேறு பாடங்கொண்டு, 'வெண்மேகத்தை அடைந்த சந்தி
போல' என்பது பழையவுரை.

திந மேலிருபபவன தலையில பிடிக்கபபடும வெணமையான
டையினல வெணமேகததை அடைநதவனபோல விளஙகினன
பாதனாகளான ரிஷிகளாலும கநதாவாகளாலும நனகு துதிக
படுகிறவனகி உதிதத சூரியனபோல மலையின கொடுமுடியை
டைநதுநினறன பிறகு,தெறகுததிககையடைநதவனும மேலான
மமறிநதவனும நலலபுததியுளளவனுமான யமன மேகமபோனற
ளளவனகி அழகியவாாததைதயைசசொலலலானன 'ஓ! அா
ன! ஓ! அாஜுன! வநதிருககும லோகபாலாகளான எஙகளைப
ா உனககு இபபொழுது பாாககும திறமையைக கொடுககின
ம நீ (எஙகளைத) தரிசிபபதறகுரியவன ஓ! ஐயா! அளவிடப
ாத புததியுளளவனும அதிக பலமுளளவனும நரனெனனும
யாபெறற பழைய ரிஷியுமான நீ பரமமாவின உததரவினல
ிதனயிருததலை அடைநதாய ஓ! குறறமறறவனே! மிகவும
மததில மனமுளளவரும அதிக வீாயமுளளவரும வஸுவினிட
நது உணடானவரும (உனது) பாடடனருமான பீஷமரும
ினல போாில வெலலபபடத தகுநதவா குருநநதன!
ரோணசாாியரால ரக்ஷிககபபெறறதும அகனிகொபபான
சமுளளதுமான க்ஷததிரிய ஜாதியும மனிதபபிறபபையடைந
ாகளும அதிக வீாயமுளளவாகளுமான அஸுராகளும நிவாத
சாகளும ஜயிககபபடததகுநதவாகள ஓ! தனஞசய! எலலா
கததையும காயகிறவனும தேவனுமான என பிதாவான
ியனுடைய) அமசமான மிகப பெரிய வீாயமுளள காணனும
ினல கொலலபபடததகுநதவன ஓ! கௌநதேய! பகைவரை
பபவனே! பூமியை யடைநத தேவா, கநதாவா, ராக்ஷஸா
ாகளுடைய அமசமானவாகளும, யுதததில உனனல கொல
படடவாகளாகித தம தம செயகையின பயனகச சமபாதிக
படட கதியை அவரவாகளுககுத தககபடி அடையபபோகிறா
ஓ! பலகுன! உலகததில உன கீாததியானது அழிவறறதா
கும பெரிய சணடையில உனனல மஹாதேவா நேரிலேயே
ிவிககபபடடாரனறே? விஷணுவுடன கூடிய (உனனல) பூமி
பாரமறறதாககச செயயபபடவேணடியதாயிருககிறது புஜபல
கவனே! தடுகக முடியாத தணடமெனற அஸதிரததைப பெற
கொளளு இநத அஸதிரததால நீ பெரிய செயகையைச செய
ப அனறே?' எனறன குருநநதனன பாாததனும மநதிரத
னும (விடுதறகும அழைததறகும முனனும பினனும செய

யும) [1] உபசாரததுடனும விடுதலுடனும திருபபுதலுடனு
(அநத அஸதிரததை) விதிபபடி பெறறுககொணடான பிற
மேகமபோலக கரியவனும ஜலஜநதுககளுககுப பதியும பரட
மான வருணன மேறகுத திககையடைநது வாாததையைச செ
லுகிறவனுகி, 'ஓ! பாாதத! நீணடு சிவநத கணணுள்ளவனே
நீ க்ஷததிரியாகளுள முககியமானவன, க்ஷததிரிய தாமதத
நிலைபெறறவன என்னைப பாா ஜலததிறகு ஈஸவரனுன வ
ணுக இருககிறேன் ஓ! கௌநதேய! எனனுல பிரயோகிக
படடு (எவராலும) தடுக்கப்படாதவைகளான வருண பாசஙக
(விடுததல) அழைததல இவறறின ரகஸயஙகளுடன பெற
கொளளு ஓ! வீர! அபபொழுது தாரகாமயமெனனும யுத
தில எனனுல மஹா தையமுளள ஆயிரககணககான அஸு
கள இவைகளால கடடபபடடனா ஓ! மிகக பலமுள்ளவனே
ஆகையால, எனது அருளுடன வெளிவநத இவைகளைப பெற
கொள. இவறறைக கையிறகொணடு சணடைசெயயும உனனி
மிருநது யமனும விடுபடானனன்றோ? நீ இநத அஸதிரததுடன ய
ததில சஞசரிககுஙகாலததில பூமியானது க்ஷததிரியாகளறற
கும, ஸநதேகமிலலை' எனறன பிறகு, அஸதிரஙகளையறிநத
களுள சிறநதவனும இநதிரகுமாரனுமான அாஜுனன திவயமா
அநத வாருணாஸதிரஙகளை வருணனிடமிருநது முறைபபடி பெ
றுககொணடான பிறகு, வருணனும யமனும திவயாஸதி
கள கொடுக்கப்படடவுடன, கைலாஸததில வஸிககும குபேர
சொலலலானன 'ஓ! புததிமானே! பாணடவா! மிகக பலசாலியே
நான கிருஷணனுடன சோநது மகிழவதுபோல உனனுடன சே
தும உனவிஷயததிலமகிழநதிருககினறேன ஓ! ஸவயஸாசியே
மிகக கைவனமையுள்ளவனே! நரனே! ஸநாதந! முனபு தேவனு
ருநதவனே! நீ முநதியகலபஙகளில எபபொழுதும எஙகளுட
கூடத தவஞசெயபவனுக (இருநதாய). ஓ! மனிதருட சிறநதவனே
இநதத திவயமான ஞானததை உனககுததருகினறேன தோள
யமைநதவனே! மனிதாகளலலாத ஜயிககமுடியாதவாகளையும ஜய
பாய நீ சீககிரமாக எனனிடமிருநதும மேலான அஸதிரதை
பெறறுககொளவாயாக இதனுல நீ தாயோதனனுடைய சை
யஙகளை எரிததுவிடுவாய இநதிரியபலம மனோபலம சரீரகாா
இவைகளைக கொடுககககூடியதும பகைவருககுத தூககத

[1] வேறு பாடம்.

ணடுபெணணககூடியதும சதருககளைக கொலலககூடியதும எனக
ப பிரியமானதுமான அநதாததாஸதிரததையும எனனிட
நநது நீ பெறறுககொளவாயாக மஹாதமாவான சஙகரரால
திபுரம அழிககபபடுஙகால இநத அஸதிரம விடபபடடது இத
ல பெரிய அஸுரரகள எரிககபபடடனா உணமையான
ாகரமமுளளவனே! மேருவுககு ஒபபான கௌரவமுளளவனே!
னககெனறு இது எனனால கொடுககபபடடது இதனைத தரிப
றகு நீ தககவனாகிறாய' எனறான பிறகு, மிகக பலமுளளவனும்
ரிய கையுளளவனும குருநநதனனுமான அரஜுனன குபேர
டையதான திவயாஸதிரததை விதிபபடி பெறறுககொணடான
கு, திவயதுநதுபிககுஒபபான குரலுளள இநதிரன ஶரம
றி வேலைசெயயும அரஜுனனை அழகியவாககினால இனமொழி
கிககொணடு, 'ஓ! குநதியைத தாயாகவுடைய மஹாபாகுவே!
ாதனனும பரபுவுமான நீ மேலான ஸிததியையடைநது தேவா
நககு முககியமாயிருததலை நேரில அடைநதிருககினறாய பகை
ர அடககுபவனே! மிகக காநதியுளளவனே! மிகப பெரிதான
வகாரயம உனனால செயயபபடவேணடும ஸவாககமானது உன
ல அடையபபடவேணடும ஸிததமசெயதுகொளளககடவாய
னககாக மாதலியுடன கூடின எனனுடைய ரதமானது [1]பூமிககு
பபோகிறது ஓ! கௌரவ! உனககு எலலா அஸதிரஙகளையும
ன அநத ஸவாககததில தருகிறேன' எனறு சொனனான குநதீ
திரனும புததிமானுமான அரஜுனன மலையின கொடுமுடியில
யிருககும அநத லோகபாலாகளைப பாாதது ஆசசரியததை
டைநதான பிறகு, ஒளிமிகக அரஜுனன வநதவாகளான
ாகபாலாகளைச சொறகளாலும ஜலஙகளாலும பழஙகளாலும
றைபபடி பூஜைசெயதான பிறகு, பேரறிவுளளவாகளான
வாகளெலலாரும அரஜுனனுககுப பிரதிமரியாதை செயது
ததுபோல இஷடபபடி மனோவேகமாகப போயினா பிறகு,
ஷஶரேஷடனான அரஜுனன அஸதிரஙகளைப பெறறுச சந
ஷமடைநதான பிறகு, அவன தனனைப பூரணமான மன
ளவனாகவும கிருதாாததனாகவும எணணினான

கைராதபர்வம் முற்றிறறு

---

1 வேறு பாடம

நாறபததிரணடாவது அதயாயம.

இநதிரலோகாபிகமன பாவம.

(அாஜுனன் மாதலிகோணர்நத தேரேறி
ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போனது)

ஓ! ராஜேநதிரரே! லோகபாலாகள போனவுடன,பகைவ
கொலலும அாஜுனன தேவராஜனது ரததின வரவைபப
ஆலோசிததான புததிமானுன அநதக [1] குடாகேசன ஆ
சனை செயயுமபோது அதிக காநதியுளள ரதமானது மாதலியுட
கூடினதாகி ஆகாயததை இருளறறதாயச செயதுகொண
பெரிய மேக ஓசைககொபபான ஒலிகளால திககுககளை நிரப
கொணடும மேகஙகளைப பிளபபதுபோல வநது சோநதது வ
வேகமுளளவையும பொனனிறமுளளவையுமான பதினுயிரம
ரைகளால இழுககபபடடதும கணணைககவாவதும தேவலோக
தும வியககததககதுமான அநத ரததில கததிகளும, பயங
மான சகதிகளும, கொடியதோறறமுளள கதைகளும, திவயம
வலலமையுளள பிராஸஙகளும, மிகக காநதியுளள மினனலகளு
அபபடியே அசனிகளும, சககரம போடபபடடவையும கா
லை வெடிபபவையும பெரிய மேகஙகளின முழககம போ
முழககமுளளவையுமான [2] துலாகுடஙகளும, பருதத சரீரமு
வைகளும ஜவலிககினறவாயுளளவைகளும மிகக அசசநதருப
களும வெணமையான மேகககூடடததை ஒததவைகளும
கள போலச சோநதிருபபவைகளுமான நாகஙகளும இருநத
அநத ரததில நீலமணிமயமானதும அதிக காநதியுளள
நீலோதபலமபோலக கருமையானதும பொனனலஙகாரமுள
மான வைஜயநதமெனனும மூஙகிறகொடிமரததைபபாாதத
அநத ரததிலிருககிற படடிட பொனனுல அலஙகரிக
படட தோபபாகனை, புஜபல மிககவனுன அாஜுனன பாா
இநதிரனெனறு எணணினுன பிறகு, அநத அாஜுன
அவவிதம எணணுமபோது, மாதலி(இறஙகி)வநது வணஙகி,
ஜுனனைநோககி வாாததை சொலலததொடஙகினுன 'ஓ !
ஸ்ரீமானே ! இநதிரபுததிர ! இநதிரன உனனைப பாாககவிருமபு
ருன நீ இநதிரனுககுப பிரியமான தேரில சீககிரம ஏறு 'இ

1பீஷ்மபாவம 7ல-ம பககம குறிபபிற காணக   2 பீரஙகி வ

த குநதிபுததிரனை அாஜுனனைத தேவலோகததில வஸிபப
ள பாரககடடுமெ' என்று தேவஸரேஷடனும உனபிதாவுமான
திரன எனனைநோககிச சொலலினன இநதஇநதிரன உன
காணவிருமபித தேவாகளாலும ரிஷிககூடடஙகளாலும அவ
ற கநதாவாகளாலும அபஸரஸதிரீகளாலும சூழபபெறறவ
எதிாபாாககிறுன இநதிரனுடைய கடடளையினபடி இவவுல
திலிருநது எனனுடனகூடித தேவலோகததில நீ ஏறு அஸ
ரகளை அடைநது திருமபிவருவாய' என்றுன
அாஜுனன சொலலலானுன 'ஓ! மாதலியே! நீ சீககிரம
, சிறநததேரில ஏறு, மிகபபெருமபாகயமுளளவாகளும மிகக
ணைகொடுபபவாகளும யாகஞ்செயதவாகளுமான அரசாகளா
நூறறுககணககான ராஜஸூயஙகளையும அசுவமேதஙகளையும
வதனுலும அடையமுடியாததும தேவாகளாலும அஸுரா
லும ஏறமுடியாததுமான சிறநதரததததில (ஏறுவாயாக) இந
திவயமான சிறநதரதமானது தவஞசெயயாதவனுல பாாபப
கோ, அலலது, தொடுவதறகோ முடியாதது, ஏறுவதறகு எப
முடியும? ஓ! ஸாதுவே! நீ ரததததிலேறிக குதிரைகளும அசை
திருநத பினபு, நானும, புணணியமசெயதவன நலலகதியிலஏறு
போலப பினனுல ஏறுகினறேன' என்றுன இநதிரஸாரதி
மாதலி அவனுடைய அநதவாாததையைககேடடு விரைவாக
ததில ஏறினுன, கடிவாளஙகளால குதிரைகளைப பிடிததான
து, குருநநதனனும குநதிபுததிரனுமான அாஜுனன மன
நது கஙகையிலஸநானமசெயது சுததனுகி, ஜபிககவேணடி
த முறைபபடி ஜபிததான பிறகு, பிதருககளை நியாயநதவறுமல
றபபடி திருபதிஅடைவிததது மநதரமெனனும அநதபபாவத
னிடம விடைபெறறுககொளளத தொடஙகினுன
'ஓ! சைலமே! ஸாதுககளும புணயமானஸவபாவமுளளவா
ம புணணியகாாயமசெயகிறவாகளும ஸவாககததின வழியை
மபுகினறவாகளுமான முனிவாகளுககு எபபொழுதும நீ இருப
ம ஓ! மலையே! உனது அனுகரகததால பிராமமணரும க்ஷத
ரும வைசியரும ஸவாககததை அடைநது தேவதைகளுடனகூடி
பொழுதும துககமறறவாகளாகிச சஞசரிககினறுாகள ஓ!
யரசே! பெருமலையே! முனிவாககிடமே! தீாததுறையுடையாய!
னிடததில ஸுகமாக வஸிததவனுயிருககிறேன உனனிடம
லவிககொணடு போகிறேன, உனனுடைய தாழவரைகளும

கொடிப்பந்தல்களும் ஆறுகளும் அருவிகளும் நல்லபுண்யமான தீ
தங்களும் பெரும்பாலும் என்னால் பார்க்கப்பட்டன ஆங்கா
ருந்து நல்லவாசனையுள்ள பழங்களும் புஜிக்கப்பட்டன ந
உயர்ந்தவாசனையுள்ளதும் உன்சரீரத்திலிருந்து வெளிவந்ததும்
ருதம்போன்றசுவையுள்ளதும் பெருகுவதுமான அருவியின்
மும் குடிக்கப்பட்டது ஓ! மஹாபரபுவே! மலையரசே! குழந்
யானது தந்தையின்மடியில் ஸுகமாக உறங்குவதுபோல் அப
ஸ்திரீகளின்கூட்டங்களால் நிறையப்பெற்றதும் வேதகோஷத்த
ஒலியுள்ளதுமான உன்னுடைய தாழ்வரையாகிறமடியில் நான் வி
யாடினேன் மலையே! உன்னுடையதாழ்வரைகளில் எப்பெ
தும் ஸுகமே வசித்தனுயிருக்கிறேன்' என்றான் பகைவீரர்களி
கொல்லுகின்ற அர்ஜுனன் இவ்விதம்சொல்லிவிட்டு மலையினி
விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரகாசப்படுத்தும் சூரியன்போலத் தி
ரதத்தில் ஏறினன் அந்தப் புத்திமானன அர்ஜுனன் ஸந்தே
முள்ளவனுகிச் சூரியனுடைய ரூபமுள்ளதும் தேவலோகத்திலி
பதும் ஆச்சரியமான செயலுள்ளதுமான அந்த ரதத்தால் உய
கிளம்பினன் அவன் (அங்குத்) தர்மானுஷ்டானம் செய்யும் ப
தர்களுக்குப் பார்க்கமுடியாத மார்க்கத்தை அடைந்து ஆச்ச
மானரூபமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான விமானங்களைப் பார்த்தா
அவ்விடத்தில் ஸூரியனாவது சந்திரனாவது அக்கினியாவது பி
சிக்கிறதில்லை புண்ணியத்தால் அடையப்பட்ட தமது காந்தி
லேயே அவ்விடத்தில் யாவும் பிரகாசிக்கின்றன காந்தியுள்ள எ
கள் மிகப்பெரியவைகளாக இருந்தாலும் ஆகாயத்தில் செ
தூரத்திலிருப்பதால் சிறிய நக்ஷத்திரரூபங்களாகக் காணப்படுகி
றனவோ அவைகளை அர்ஜுனன் அவ்விடத்தில் மிக்ககாந்தி
தம்வடிவமும் உள்ளவைகளும் தம்மிடங்களில் தம்காந்தியால்
காசிக்கின்றவைகளுமாக இருக்கக்கண்டான் அங்கே ராஜரி
களும் ஸித்தர்களும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களும் த
தால் ஜயிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தன
ஸூரியன்போல் ஜ்வலிக்கும் தேஜஸுள்ள ஆயிரக்கணக்க
கந்தர்வர்களையும் குஹ்யகர்களையும் ரிஷிகளும் அப்ஸரஸுகளும்
யவர்களின் கூட்டங்களையும் தாமாகவே பிரகாசிக்கின்ற லோகங்க
யும் அர்ஜுனன் பார்த்து ஆச்சரியமுள்ளவனுகி மாதலியைநோ
ப்ரீதியுடன் வினவினன் அவனும் இவனைநோக்கி, 'ஓ! பார்த்
தமது ஸ்தானங்களிலிருக்கின்ற இவர்கள் புண்யம்செய்தவர்

விபுவே! இவைகளே(ததான) பூமியிலிருநது நக்ஷததிரரூபஙக
கப பாாததாய' எனருன பிறகு, (ஸவாகக) வாயிலில நிறப
, மதஙகொணடதும, ஜயமுளளதும, கொடுமுடிகளுடன கூடின
லாயம போனறதும, நானகு தநதமுளளதுமான ஐராவத
னற யானையைக கணடான குருபாணடவாகளுள சிறநதவனுன
ன முறகாலததில அரசாகளுளமேலான மாநதாதா விளஙகியது
ால விததமாாககததை அடைநது விளஙகினுன தாமரைமலா
னற கணணுளள அநத அாஜுனன அரசாகளின லோகங
த தாணடினுன மிககீாததியுளள அவன இவவிதம அநத
ாககலோகததில போயககொணடு, பிறகு, இநதிரனுடைய பட
ாமான அநத அமராவதியைப பாாததான

நாறபததுமூன்ருவது அதயாயம்

நதிரலோகாபிகமன பாவம. (தொடர்ச்சி)

(இந்தீரன் அர்ஜுனனுக்கு மரியாதை செய்து அவனைத் தன்
அர்த்தாஸனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்தது)

அநத அாஜுனன எலலாருதுககளின புஷபஙகளையு
டைய புணணியமான மரஙகளால சமீபததில விளஙகசசெயயப
றறதும விததாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபெறறது
ன அழகிய படடணததைப பாாததான அவவிடததில பரி
தமான வாஸனையுளள ஸௌகநதிக(=செஙகழுநீா)மலாகளுடன
ாநத பரிசுததமான வாஸனையுளள காறறினுல வீசபபடுகினற
ஹி அபஸரஸுககளின கூடடததினுல அடையபபெறறதும
யமான புஷபஙகளால அழைபபனபோலிருககிற மரஙகளுடன
யதுமான திவயமான நநதனவனததைப பாாததான புண
பம செயதவாகளுடைய அநத உலகமானது தவமசெயயாதவ
லும அகனியாதானம செயயாதவனுலும பாாககவும முடியா
ர யுதததில புறஙகாடடினவாகளாலும விதிபபடி யாகம
யயாதவாகளாலும விரதமறறவாகளாலும வேதாதயயன
லாதவாகளாலும (புணணிய)தீாததஙகளில ஸநானம செயயாத
ககமுளளவாகளாலும யஜஞததிலும தானததிலும விலககப
டவாகளாலும யாகததைககெடுதத அறபாகளாலும கடகுடிப
ாகளாலும குருவினசயனததை அடைகினறவாகளாலும மாமி

சம தினனும கெடட எணணமுளளவாகளாலும எவவித
பாாககமுடியாதது திவயமானகானததால ஒலியுளளதாகச
யபபெறற அநதத திவயவனததைக கைவனமையுளள அவன ப
துககொணடு இநதிரனுககுப பிரியமான படடணததில நு
தான அவவிடததில இஷடபபடி செலலககூடிய தேவவிமா
களை ஆயிரககணககாக நிறகினறவைகளாகவும பதினுயிரககணக
நாறபுறமும செலலுகினறவைகளாகவும அபபொழுது பாாதத
அாஜுனன கநதாவாகளாலும அபஸரஸுகளாலும நனகு த
கபபெறறுப புஷபவாஸனையுளள புணணியமான காறறுகக
வீசபபெறறுன பிறகு, கநதாவாகளுடன கூடின தேவாக
ஸிததாகளும சிறநத ரிஷிகளும சநதோஷமுளளவாகளாகி ப
மறறு வேலைசெயயும அாஜுனனை நனகு பூஜிததனா கைவன
யுளள (அாஜுனன) தேவலோகததிலுளள வாதயசபதஙகளு
கூடின ஆசீாவாதஙகளால துதிககபபெறறுச சஙகது
களின முழககமுளளதும ஸுரவீதி எனறு பெயாபெறறது
விரிவான நகூஷததிரமாாககததை அடைநதான அவன இ
னுடைய கடடளையால நானகு பககஙகளிலும துதிககபபெ
ளுகிச சென்றுன பிறகு, பகைவரையடககுபவனும குருநநத
மான அநத அாஜுனன, அவவிடததில ஸாததியாகள, விப
தேவாகள, மருததுககள, அஸவினிதேவாகள, ஆதிதயா
வஸுககள, ருததிராகள, குறறமறற பரமமரிஷிகள, அனே
ராஜரிஷிகள, திலீபன முதலிய அரசாகள, துமபுரு, நார
ஹாஹா ஹூஹூ வெனற இரணடு கநதாவாகள ஆகிய அவ
யாவரையும முறைபபடி அடைநது, பிறகு, தேவராஜனுன இ
ரனைக கணடான பிறகு, வலிபதோளுளள அாஜுனன உய
ரததிலிருநது இறஙகிப பொறகாமபுளளதும அழகியதும செ
மையானதுமான குடையுடனும தேவலோகததிலுளள வா
யுடனகூடிய அசைகிற விசிறியுடனும (கூடினவனும) விஸவாவ
முதலிய துதிததுவணஙகுகிறவாகளான கநதாவாகளாலும ரு
யஜுஸ, ஸாமம இவைகளின துதிகளால சிறநத பிராமமண
ளாலும துதிககபபடுகிறவனும தேவராஜனும தநதையுமான
திரனை நேரிலபாாததான பிறகு, பலமுளள அாஜுனன அரு
சென்று தலையாலவணஙகினுன அவனும, உருணடு பருததிருக
றகைகளால இவனைத தழுவிககொணடான பிறகு, இநதிரன
ரிஷிககூடடஙகளால அடையபபடட புணணியமான இநதிராச

ல் கைகளைபபிடிதது இவனை உடகாரசசெயதான பகைவீரா
ாககொலலுகினற இநதிரன வணககததால தலைகுனிநத இவனை
சிமோநது அபபொழுது மடியில ஏறறிவைததுககொணடான
பொழுது இநதிரனுடைய உததரவினுல இநதிராசனததை
டைநதவனும அறியமுடியாத மகிமையுள்ளவனுமான அநத அா
னன இரணடாவது இநதிரனபோலவீறறிருநதான பிறகு,இநதி
இனசொறகூறி அழகிய அாஜுனனமுகததைப பிரியததுடன
மணமுளளகையால தடவிககொடுததான வஜராயுதமபிடிதத
ும ஆயிரமகணகளையுடையவனும விருததிரனைககொனறவனு
ன இநதிரன வஜராயுததைதைபபிடிதது வடுபபடடகையினுல
ணகயிறறைபிழுபபதால கடினமானவையும பொறறாணபோனற
யும நீணடவையுமான இநத அாஜுனனுடைய அழகியகைகளை
துவாகத தடவிககொடுததுககொணடும அடிககடி இனசொற
ிககொணடும அாஜுனனகைகளை மெதுவாகததடடிககொண
புனசிரிபபுளளவனும ஸநதோஷததாலமலாநத கணணுளளவ
மாகிக குடாகேசனுன அவனைபபாரதது (பபோதுமெனகிற)
நபதியை அடையவிலலை ஒரேஆஸனததிலுடகாாநத அவவிரு
ும சதுாததசியிலுதிதத ஸூரியசநதிராகள ஆகாயததை விளககு
போலசசபையைவிளஙககசசெயதாாகள அவவிடததில கீதங
ிலும ஸாமஙகளிலும தோநதவாகளும தும்புருவைததலைவனுக
டயவாகளுமான கநதாவாகள மிககஅழகான ஸாமவேததததால
தைகளைப பாடிஞாகள கருதாசி, மேனகை, ரமபை, பூாவ
தி, ஸவயமபரபை, ஊாவசி, மிஶ்ரகேசி, தணடகௌரி, வரூ
ி, கோபாலி, ஸஹஜனயை, குமபயோகி, பரஜாகரை, சிதர
ஸேனை, சிதரலேகை,இனியகுரலுள்ள ஸஹை ஆகிய அழகிய புனசிரி
ளள இவாகளும மறறவாகளும, அசைகினறகொஙகைகளால
ததாகளினமனததையும கலககவலலவாகளும, தாமரையிதழ
ானறகணகளையுடையவாகளும, சிறநதஇடையும பினதடடுமுள
ாகளும, அழகிய புனனகையுளளவாகளுமாகிய (பாாபபவா
ின) எணணததைககவரும கடைககணபாாவையுடனும உறுதி
ககவரும சிருஙகாரசசெயலுடனும மனததைககவரும இனிமை
னும ஆஙகாஙகு நாததனமசெயதாாகள பிறகு, கநதாவாகளு
ாகூடின தேவாகள இநதிரனுடைய அபிபபிராயததை அறிநது
ரவில சிறநத பூஜாததிரவயஙகளைககொணடுவநதுஅாஜுனனைப

1 வேறுபாடம

பூஜிததாாகள [1] பாதயததையும ஆசமனம செயயககூடிய ஜ
ததையும ராஜகுமாரனை அாஜுனனைப பெறறுககொளளசசெய
பிறகு, இநதிரன அரணமனையில பிரவேசிககசசெயதாாகள பா
டவனை அாஜுனன பிதாவானஇநதிரனுடையஅரணமனையில
விதம நனகுபூஜிககபபடடவனாகி அவனுடையகையிலிருநது திரு
முறையுடனகூடின பெரியஅஸதரஙகளையும அவனுககுபபிரியம
தும பகைவரால தாஙகமுடியாததுமான வஜராஸதிரததைய
அதிகநாதமுளளவையும [2] மேகஙகளையும மயிலகளையுஙகொ
அறியககூடியவையுமான அசனிகளையும கறறுககொணடு வ
தான பாணடவனை அாஜுனன அஸதிரஙகளைப பெற
கொணடு ஸகோதராகளை நினைததான இநதிரனுடைய உத
வினபடி ஸுகியாக(அஙகே) ஐநதுவருஷஙகள வஸிததான பி
இநதிரன காலமவநதபோது அஸதிரஙகளைககறறுககொணட
ஜுனனைநோககி, 'ஓ! கௌநதேய! நாததனததையும பாட
யும சிததிரஸேனனிடமிருநது அடைவாயாக ஓ! கௌநதே
மனிதலோகததிலிலலாததும தேவாகளால செயயபபடடதும
வாதயததையும அவனிடமிருநதே கறறுககொள உனககு
மையுணடாகும' எனறு சொனனான இநதிரன இவனுககு ந
னாகச சிததிரஸேனனையும கொடுததான அநத அாஜுன
அவனுடன சோநது கவலையறறவனாகி மகிழநதிருநதான

(சிதரஸேனன) கீததததையும வாதயததையும நாததனத
யும அடிககடி உபதேசமசெயதான அவவிதமிருநதாலும
முளள (அாஜுனன) சூதாடடததில செயயபபடடதை (நினை
துககொணடு) ஸுபலபுதரனான சகுனியையும துசசாஸன
யும நாசம செயயவேணடிக கோபஙகொணடு (மனத
ஸுகததையடையவிலலை பிறகு, அவனுடன சிறசிலசமயத
ஒபபறறபிரீதியையடைநது கானததையும ஒபபறறநாததனத
யும வாததியததையும கறறுககொணடான பகைவீராக
கொலலுகினற அவன அநேகம நாததனகுணஙகளையும வாததி
கீதம இவைகளின ஆததகுணஙகள யாவறறையும கறபி

---

[1] கால அலமபுமஜலம

[2] 'அகாலததில கிளமபும மேகஙகளையும கூததாடும மயிலக
காணபோா வேறிடததில அசனியஸதிரம பிரயோகிககபபடடிருக
மெனறு அவறறைககொணடு ஊகிககுமபடியிருபபவை' எனபது

றுச சகோதரர்களையும் மாதாவான குந்தியையும் நினைத்துக்
ண்டு (மனத்தில்) ஸுகத்தையடையவில்லை

நாறபத்துநானகாவது அத்யாயம

ந்திரலோகாபிகமனபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுக்கு விருப்பமிருப்பதாகக்கருதிய இந்திரன் சித்திர
ஸேனனைக்கொண்டு ஊர்வசியை அர்ஜுனனிடம்
அனுப்பியதும், அவள் அர்ஜுனன் இணங்காமை
யால் அவனைச் சபித்ததும், இந்திரன் அந்தச்
சாபத்தை அஜ்ஞாதவாஸத்தில் உபயோகப்
படும்படி மாற்றியதும்)

ஒருசமயம தேவஸ்ரேஷ்டனான அந்த இந்திரன அர்ஜுன
டைய பாாவை ஊர்வசியினிடம பற்றினதை அறிந்து, சித்திர
னனை நோக்கி, ரகஸ்யத்தில, 'ஓ! கந்தர்வராஜனே! இப
ழுது என்னால அனுப்பப்பட்டு அப்ஸரஸுகளுள சிறந்தவ
ன ஊர்வசியினிடம போ அவள புருஷஸ்ரேஷ்டனான அர்
னனை அடையவேண்டும[1] அஸ்திரவித்தையைப பெற்றவனும
து கட்டளையால எல்லாராலும பூஜிக்கப்பட்டவனுமான அர்
னன உன்னால (கார்ந்தர்வ)வித்தையில ஸமாதத்னுக்கப்பட்டது
லவே ஸ்திரீகளை அடைவதிலும ஸமாதத்னுக்கச செய்யப்பட
ணடும' என்று கூறினன

இவ்விதம சொல்லப்பட்ட அந்தக் கந்தர்வராஜன, 'அப
யே' என்றுசொல்லி இந்திரனிடமிருந்து விடைபெற்றுச சிறந்த
ஸரஸான ஊர்வசியிடம சென்றுன அவன அவளால அறிந்து
வேறறு மரியாதை செய்யப்பெற்று ஸந்தோஷமடைந்து ஸுக
 உட்கார்ந்து, ஸுகமாக வீற்றிருக்குமஅவளை நோக்கி, புன
பைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, 'சிறந்தஇடையுள்ளவளே! உனக்கு
ழச்சியுண்டாக்குவதில நாட்டமுள்ளவனும தேவலோகத்துக்கு
கிய அரசனுமான இந்திரனால நான அனுப்பப்பட்டு இங்கு
தேனென்பதை நீ அறியக்கடவாய உடனபிறந்த குணங்களால
வர்களுள்ளும மனிதர்களுள்ளும கீர்த்திபெற்றவனும, செல்வத
லும ஒழுக்கத்தாலும அழகினாலும கல்வியினாலும பலத்தாலும
விர்த்திபெற்றவனும, தேகவலிமையுமமனவலிமையுமஅமைந்தவ

---

[1] வேறு பாடம.

வனும, [1]பிரதிபையுள்ளவனும, தேஜஸ்ஸுள்ளவனும, நல்லொழு
முள்ளவனும,பொறுமையுள்ளவனும,பொறுமையையென்றவனு
அங்கங்களுடனும உபநிஷத்துகளுடனுங்கூடியவையும இதிஹாச
தை ஐந்தாவதாகவுடையவையுமான நான்குவேதங்களையும 2 எ
டுகுணங்களை உண்டுபண்ணுபவையான குருசுஸ்ரூஷையை
3 மேதையையும கற்றிருப்பவனும, பரமசரியத்தாலும ஸாம
யத்தாலும குலத்தாலும பிராயத்தினுலும ஒருவனுகவே இந்தி
போலத் தேவலோகத்தைக் காக்கத்தக்கவனும, தன்னைப் புக
தவனும,(பிறரை) மரியாதைசெய்பவனும, நுட்பமான விஷயங்க
யும ஸ்தூலமானவிஷயங்களைப்போல எளிதில் அறிபவனும, பி
மாகப் பேசுகிறவனும, சினேகிதர்களுக்குப் பலவிதமான அ
பானங்களைப் பொழிகின்றவனும, மெய் பேசுகின்றவனும, [4]உ
யுள்ளவனும, நன்கு பேசக்கூடியவனும, நல்ல ரூபமுள்ளவனு
அகங்காரமற்றவனும, அடுத்தவர்களிடத்தில் இரக்கமுடை
னும, ஸுகத்தைத்தருபவனும, பிரியமானவனும, சொல் தவ
வனும, விரும்பத்தகுந்த குணக்கூட்டங்களால் இந்திரனுக்கும எ
ணனுக்கும ஒப்பானவனும, ஸ்வாக்கமாகிற பலனையடைந்
னும, வீரனுமான அந்த அர்ஜுனன உன்னால் அறியப்பட்டவ
இந்திரனால் உத்தரவுகொடுக்கப்பெற்று இப்பொழுது உன
டைய பாதங்களை அடையக்கடவன் ஓ! கல்யாணி! ஆகையா
அவ்விதம செய்வாயாக அர்ஜுனன உன்னைச் சரணமடை
திருக்கிறுன்' என்ற வார்த்தையைச் சொன்னுன

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட குற்றமற்ற ஊர்வசியான
புன்னகை செய்து தன்னையும புகழ்ந்து பிரீதியுள்ளவளாகிச்
திரஸேனனை நோக்கி மறுமொழி சொல்லலானுள் 'ஓ! கு
மற்றவனே! நீ சொல்லிய இது உண்மையாக அவனுடைய குண

1 ஸமயத்தில் தோன்றும அறிவு

2 'பிரமசாயம, ஸாமர்த்தியம, காத்தல், தன்னைப் புகழா
(பிறரை) மரியாதை செய்தல், ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களையும ஸ்தூலம
விஷயங்களைப்போல எளிதில் அறிதல், பிரியமாகப் பேசுதல், நண்
ருக்கு உணவு முதலானவற்றை மிகுதியாக அளித்தல் ஆகிய எட்டும க
ரூஷையின் குணம மெய்பேசுதல், நன்குபேசுதல், நல்லரூபமுடை
அகங்காரமின்மை, அடுத்தவர்களிடம தயையுடைமை, ஸுகத்தைத்
தல், பிரியமுடைமை, சொல்தவறுமை ஆகிய எட்டும மேதையின் குண
என்பது பழையவுரை 3கற்றது மறவாமை

4 'பூஜித' என்பது வேறு பாடம

ஒருபாகமே ஸ்திரீயானவள் அப்படிப்பட்ட அர்ஜுனனைப்
ரிக்கேட்டு அவனைவிட வேறொருவனைப் பிரியனாகவிரும்புவளா?
வழியாக வந்த இந்திரனுடைய கட்டளையாலும் மிக்க காதலா
அர்ஜுனனுடைய குணக்கூட்டத்தாலும் நான் அவனிடத்
காமமுள்ளவளாக இருக்கிறேன் நீ போ ஏனெனில், நான்
ட்டபடி ஸுகமாகவருவேன்' என்றாள் பிறகு, கந்தர்வனை
வப்பிவிட்டு விருப்பம் கைகூடினவளும் அழகிய சிரிப்புள்ளவளு
இருக்கிற ஊர்வசியானவள் அர்ஜுனனை வேண்டுவதில் ஆசை
ண்டவளாகி ஸ்நானம் செய்தனள் அர்ஜுனரூபங்காரண
மன்மதனால் எய்யப்பட்ட பாணங்களினால் மிக அடிக்கப்பட்ட
தத்தையுடையவளும் மன்மதனால் எரிக்கப்பட்டவளும் திவ்ய
ன மேல்விரிப்பினால் மூடப்பட்டதும் விரிவானதுமான உயர்ந்த
க்கையில் மனத்தின் நினைவினால் அடையப்பட்ட அர்ஜுனனைத
து மனம் எண்ணியபடி, நல்லமனமுடையவளும் வேறிடத்
மனத்தைச் செலுத்தாதவளுமாகித் தனது ஸ்நானத்தாலும்
ங்காரத்தாலும் வேஷத்தாலும் சிறந்த வாஸனையுள்ள மாலைக
லும் சந்தோஷிக்கச் செய்பவள் போன்றவளும் அழகிய இடை
யுடையவளுமான அந்த ஊர்வசியானவள் பிரதோஷகாலங்
ந்து சந்திரன் உதயமாவதைக்கண்டு அர்ஜுனனுடைய பெரிய
டைக் குறித்துப் புறப்பட்டாள் போகின்றவளும் மகிழ்விக
தன்மையுடையவளுமான அவள் மெல்லியதும் சுருண்டதும்
டதும் சிறந்த மலர்களை அணிந்ததுமான கூந்தலுடன்
வதத்தை அசைத்தலாலும் பேச்சினாலும் ஶ்ருங்காரசேஷ்டை
லும் காந்தியாலும் அழகினாலும் முகசந்திரனால் சந்திரனைச
ண்டைக்கு) அழைப்பவள்போல விளங்கினள் திவ்யமான பூச
டயவையும் அழகிய நுனியுள்ளவையும் திவ்ய சந்தனத்தால
பெற்றவையும் ஹாரத்தால் அழகியவையுமான போகின்ற
ளுடைய ஸ்தனங்கள் அசைந்தன அவள் ஸ்தனங்களைச
க்கும் கஷ்டத்தால் அடிதோறும் அடிதோறும் [1] துவளுகிறவ
கி மூன்றுமடிப்புகளாகிற அணிகளால் மிக அழகாக விளங்கு
ற இடையுள்ளவளாக இருந்தனள் [2] மலையின் தாழ்வரைபோல
ன்றதும், உயர்ந்ததும் பருத்ததுமுள்ள நிதம்பத்தையுடை
ம, சுத்தமானதும், மேகலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
வலோகத்திலுள்ள ரிஷிகளின் மனத்தையும் கெடுப்பதற்

1 வேறுபாடம் 2 வேறுபாடம்

குக காரணமாவதும, மெலலிய உடைதரிததததும, குறறம
தும, மனமதனுடைய வீடுமான ஜகனமும பிரகாசிததது
ளுடைய பாதஙகள, மறைநத பரடுகளுளளவையும சிவநத உ
ளஙகாலகளும நீணட விரலகளுமுளளவையும ஆமைமுதுகுே
லுயாநதவையும சலஙகைகளின வடுககளுளளவையுமாக விளஙகி
அவள சிறிதான மதுபானததாலும மனமதனாலும சநதோ
ததையடைநதவளும பலவகையான விளையாடடுககளாலும மி
பாரககததககவளுமாயினள ஊாவசியானவள மிகுநத ஆசச
முளள ஸவாககததிலும ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும கந
வாகளாலும ஸாததியாகளாலும பாரககததகக வடிவமுளளவ
கச சென்றாள. மிக மெலலியதும மேகமபோனற நிறமு
தும விளஙகுகினறதுமான மேலாடையால ஆகாயததில சி
மேகததால மறைககபபடட சநதிரகலைபோலப போனாள பி
தீவினைசெயதவாகளால மனததாலும அடைய முடியாதவ
அழகிய புனனகையுளளவளுமான (அவள) பாணடு புததிர
அாஜுனனுடைய வீடடை அடைநதாள ஓ! நரஸரேஷட
அழகிய கணணுளள ஊாவசியானவள, அவவிடததே வா
அடைநது வாயில காபபோரால அாஜுனனுககுத தெரிவிக
படடு, நனகு மனததைக கவரககூடியதும அழககறறதும
அநத வீடடினுள சென்றாள அரசரே! அநத அாஜுனன ரா
யில அநத ஊாவசியைப பாாதது மனததில ஐயததுடன செ
கததினால கணகளை மூடிககொணடு அவளை எதிாகொணடு செ
றான, (அவளுககு) நமஸகாரததைசசெயது குருவினிடததிறபே
மரியாதைசெயதான

அாஜுனன, 'உததமமான அபஸரஸஸுகளுள சிறநதவளே
உனனைத தலையால வணஙகுகிறேன நீ வநத காரியம என
யாவறறையும உளளபடி சொலலுவாய ஓ! தேவி! எனன
டளையிடுகிறாய? நான உனககு வேலைககாரனாகி வநதிருககிறே
எனறு சொனனான அபபொழுது, குறிபபறிநத ஊாவசியான
அாஜுனனை ஆசையறறவனாக அறிநது கநதாவன சொனன
யெலலாம அவனிடததில சொலலலானாள

ஊாவசி, ' ஓ! மனிதருட்சிறநதவனே! சிததிரஸே
எனககு எனனகாரணததுடன சொனனான எனபதையும ந
இஙகு எனன காரணததுடன வநதேனெனபதையும உனககு ந
சொலலுகிறேன மனிதருட சிறநதவனே! இநதிர குமாரே

ாலமான கணகளையுடையவனே! குருகுலததைதத தாஙகுப
ன! பாாதத! உனனுடைய வரவின ஸநதோஷததால ஸவாக
திில பெரிய உதஸவமானது நடககையில, அழகான இநதிர
வையில, ருதாருமு ஆதிதயருமாகிய யாவருமு வநதும, அர
ீ தேவதைகளுமு வஸுககளுமு வநதுசோநதும, மஹரிஷிக
டடஙகள சிறநத ராஜரிஷிகள விததா சாரணா யகஷா பெரிய
ாகளின கூடடஙகள ஆகிய யாவருமு ஸதானததுககுமு கௌர
திறகுமு மஹிமைககுமு தககபடி உடகாாநது அககினியுமு சநதிர
ம சூரியனுமபோனற சரீரஙகளுடன ஐஸவரியததால பிரகாசித
ம, கநதாவாகளால வீணைகள வாசிககபபடடும, தேவலோகததி
ாள மனததிறகுபபிடிதத கானமதொடஙகியுமு முககியமான
லா அபஸரஸுகளுமு நாததனமு செயயுமபோது, நீ அஙகே
மககொடடிலலாதவனுகி எனனை ஒருததியையே பாாததா
ரே? தேவலோகததிலுளளவாகளின அநத ஸேவை முடிவ
நதபோது, தேவாகள உன பிதாவினல விடையளிககபபடடுத
து இருபபிடஙகளை அடைநதாாகள அபபடியே, சிறநத அப
ஸுகளெலலாருமு தமதமு வீடடை அடைநதாாகள ஓ! பகைவ
க கொலபவனே! பினனுமு மறற அபஸரஸுகளுமு உன பிதா
லை அனுபபபபடடாாகள தாமரையிதழபோனற கணணுள
னே! பிறகு, சிதரஸேனன இநதிரனல அனுபபபபடடு என அரு
வநது தானுகவே எனனைநோககிக கூறலானுன 'ஓ! ஸதிரீகளுள
நதவளே! நான உனசகாக இநதிரனல அனுபபபபடடேன
திரனுககுமு எனககுமு உனககுமே பரியததைச செயவாயாக
கிய பினதடடுளளவளே! இநதிரனுககொபபானவனுமு யுததத
சூரனுமு ரூபமு உதாரததனமை (முதலிய) குணஙகளுடனகூடி
னுமான அாஜுனனை நீ பராாததிபபாயாக' எனறு இவவிதமு
பொழுது சொனனுன ஓ! குறறமறறவனே! பகைவரை அடககு
னே! பிறகு, நான அநத உன பிதாவினல கடடளையிடபபடட
ாகி உனனிஷடபபடி நடபபதறகாக உன சமீபமு வநதேன
வீர! இநதிரனல அனுபபபபடடுமடடுமு நான இஙகு வநதவ
லேன இநத விருபபமானது என்னுடைய வெகுகாலமாக விருமு
படடதே' எனருள தேவனுககு ஒபபான அாஜுனன, அவள
விதமு சொலலியதைக கேடடு, மிகக லஜஜையுளளவனுகிக
களால காதுகளைப பொததிககொணடு சொலலலானுன 'அழ
அஙகமுளளவளே! காநதியுளளவளே! சிறநத முகமுளள

வளே! நீ என்னை நோக்கிச்சொல்லுகிறது எனக்குக் கேட்
தகாததாகும் எனக்கு நீ குருபத்னிக்கு ஒப்பானவள், நிச்ச
அழகிய நீ எனக்கு அதிக பாக்யமுள்ள குந்தியையும் சுதையை
இந்திராணியையும் போன்றவளே இவ்விஷயத்தில் ஆலோச
செய்யத்தக்கதில்லை ஓ! நல்லவளே! நல்ல சிரிப்புள்ளவளே
நீ என்னால் விசேஷமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பார்க்கப்பட
தற்குரிய காரணங்களனைத்தையும் உண்மையாக என்னிடமிரு
கேள் 'நல்ல தந்தங்களுள்ள இவள் பௌரவ வம்சத்திற்கே த
என்று அப்பொழுது நான் ஆச்சரியத்தால் மலர்ந்த கண்ணு
வனுகி உன்னைப் பார்த்தேன் ஓ! அப்ஸரஸே! கல்யாணி! என
வேறுவிதமாக எண்ணத்தக்கவளல்லை நீ எனக்குக் குருவுக
மேலான குருவாயிருப்பவள் நீ என்னுடைய வம்சத்தை விரு
செய்தவள்' என்றான்

ஊர்வசி, 'ஓ! தேவராஜன் புத்திரனே! நாங்களனைவ
கட்டுப்பாடில்லாதவர்களாயிருக்கிறோம் ஓ! வீர! நீ இப்பொழு
என்னைக் குருஸ்தானத்தில் வைப்பது தகாது தந்தைக
ஸஹோதரர்களோ புத்திரர்களோ பேரன்மாரோ, தவத்தால் இ
வந்தவர்கள் எங்களைச் சேருகின்றார்கள் அவர்களுக்கு (அ
குற்றமன்று மானத்தைக் கொடுப்பவனே! ஆகையால், தயைசெ
பீடிக்கப்பட்ட என்னை விடுவது தக்கதன்று மன்மதனால் மிக வ
ட்டப்பட்டவளும் அடுத்தவளுமான (என்னை) அடை' என்று செ
ன்னள் அர்ஜுனன், 'ஓ! குற்றமற்றவளே! அழகிய தொடை
யுடையவளே! உன்னை நோக்கி உண்மையாகச்சொல்வதைக் கே
தேவதையுடன் கூடின திக்குக்களும் மூலைத்திசைகளும் என
மிருந்து கேட்கக்கடவன எவ்விதம் எனக்குக் குந்தியும் மா
யும் இங்கு (உள்ள) சசியும் (தாயமுறையில்) ஸமமோ அவ்வித
நீயும் மேலும், வம்சத்திற்கே தாயான நீ இப்பொழுது என
மிகப்பெரியவளுமாகிறாய் ஓ! உத்தமமானவளே! உன்னுடை
பாதங்களைத் தலையால் வணங்கினவனாயிருக்கின்றேன் போ
யாக நீயோ என்னால் தாயைப்போலப் பூஜிக்கப்படத்தகு
வள் நான் உன்னால் பிள்ளைபோல ரக்ஷிக்கப்படத்தகுந்தவ
என்றான் பிறகு, அர்ஜுனனால் அவமதிக்கப்பெற்ற ஊர்வசிய
வள் கோபத்தால் கலங்கினவளும் துடிக்கிறவளுமாகிப் புருவத்தை
கோணலாக்கிக்கொண்டு, அர்ஜுனனைச் சபித்தாள். அ
'உன்பிதாவினால் கட்டளையிடப்பட்டவளும், உன்வீட்டை நோ

யவாதவளும; காமபாணததிறகு வசமானவளுமான என்னை
மநது ஏறறுககொளளாமையால, நீ மாதாகளின நடுவில கௌ
மிலலாதவனும நாததகனும ஆணதனமையிலலாதவனென்று
ஷிததி பெறறவனுமாகிப பேடிபோலத திரிவாய' என்றுள
இவவிதம அாஜுனனவிஷயததில சாபததைக கொடுதத
கு, உதடுகளதுடிபபவளாகிப பெருமூசசெறிநதுகொணடு ஊா
திருமபவும-தனவீட்டை நோககி விரைவாக வநதனள அா
னும அநதச சாபததையடைநது சநதோஷமிலலாதவனு
காலையில எலலாவறறையும சிதரஸேனனுககுசசொலல விருபப
ளவனுகி அநத இரவு முழுவதும துயரததுடன வஸிததான
கு, அாஜுனன, காலையில வெளிசசமானவுடன, கநதாவனை
திரஸேனனுககு (அவறறை) உளளபடி அபபொழுது தெரிவித
ன சிததிரஸேனனும நடநதபடி அவையாவறறையும சாபததை
முழுமையும உணமையாக இநதிரனுககுத தெரிவிததான
பொழுது, இநதிரனும புததிரனை ஏகாநதததில வருவிதது,
கிய வாாததைகளால தேறுதல செயது புனசிரிபபுளளவனுகி,
னே! மிகமேலானவனே! புததிரனுன உனனுல இபபோது
தி நலலபுததிரனை உடையவளானுள ஓ! பெரியகையுளளவனே!
து தைரியததால ரிஷிகளும ஜயிககபபட்டாாகளலலரோ?
ரவததைககொடுபபவனே! ஐயா! ஊாவசி உனககுககொடுதத
முமம உனககுப பிரயோஜனததைச செயவதும ஸாதகமு
தும குறறமறறவனே! வீர! பூதலததில, நீஙகள (வனததுககு
த) பதினமூனருவது வருஷததில அஞ்ஞாதவாஸம செயய
ணடும அபபொழுது, இநதச சாபததை நீ போககுவாய
த நடடுவவேஷததுடனும அபபடியே அலிததனமையுடனும
வருஷமமுழுவதும திரிநது, பிறகு, ஆணதனமையை அடை
ப' என்று கூறினன இவவிதம இநதிரனுல சொலலபபட்ட
யும பகைவீராகளைக கொலலுகிறவனுமான அாஜுனன
லானசநதோஷததை அடைநதான சாபததைபபறறியும
க கவலைபபடவிலலை அநதப பாணடுபுததிரனுன அாஜுனன
ததியுளள சிததிரஸேனகநதாவனுடனகூடி ஸவாககமாளிகை
மகிழநதிருநதான இநதஅாஜுனனுடைய உறுதியை எபபொ
தும கேடபவனுககுப பாவததைததரககூடிய (தகாதவிடததுக)
ஙகளில ஆசை உணடாகாது இநதிரபுததிரனுன அாஜுன
டைய இநதக கடுமையானதும சுததமுமான சரிததிரததைக

கேட்டு, அரசர்கள் மதம், கர்வம், ஆசை ஆகிய தோஷங்களற்ற
வர்களாகி ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து மகிழ்கிறார்கள்

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

இந்திரலோகாபிகமன பர்வம். (தொடர்ச்சி

(இந்திரன் ஸ்வர்க்கத்துக்குவந்த லோமசருக்கு அர்ஜுனனுடைய
மகிமையைக்கூறி அவனது வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குத்
தெரிவிக்கும்படி அவரை வேண்டினது)

[1] பிறகு, ஒருசமயம் (உலகங்களில்) ஸஞ்சரிக்கும் லோ
ரென்ற மஹரிஷி இந்திரனைப்பார்க்கவிருப்பங்கொண்டு இந்தி
வீட்டை அடைந்தார் அந்த மஹாமுனிவர் வந்து தேவராஜ
வணங்கி இந்திரனுடைய பாதிஆசனத்திலிருக்கும் அர்ஜுனனை
பார்த்தார் பிறகு, பிராமணச்ரேஷ்டர் மஹரிஷிகளால்பூஜிக்க
படுகிறவராகி இந்திரனால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றுத் தர்ப்ப
ணம் விரித்துள்ள ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தார் இந்திரனுடை
ஆசனத்திலிருக்கும் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'க்ஷத்திரியனான
ஜுனன் இந்திராஸனத்தை எவ்விதம் அடைந்தான்? இவனுடை
புண்ணிய கர்மமென்ன? (இவனால்) எந்த லோகங்கள் ஜயிக்கப்
டன? தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தை அவன்
விதம் அடைந்திருக்கின்றானோ?' என்று அவருக்கு எண்ணமுண
யிற்று வ்ருத்திரனைக்கொன்றவனும் சசியின்பதியுமான இந்தி
லோமசருடைய கருத்தையறிந்து சிரித்துக்கொண்டு அவ
நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொல்லலானான 'ஓ! தேவரிஷி
நீர் மனத்தில் அறிய விரும்பியதைக் கேளும் இவன் கேவலம்
தனல்லன் மகரிஷியே! க்ஷத்ரியத்தன்மையடைந்தவனும் நீ
கைகளையுடையவனுமான இவன் குந்தியினிடத்தில் எனக்குப
ந்த புத்திரன் வேறு ஒருகாரணத்தால் அஸ்திரத்துக்காக இ
வந்திருக்கிறான் பழைய சிறந்த ரிஷியான இவனை நீர் தெரி
கொள்ளவில்லை ஆச்சரியம் இவன் யாரென்பதையும் இங்கு

---

1 முன் நாற்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயத்தில் 33-வதுமுதல் லோக
ளுள்ள எட்டுலோகங்களே இவ்வத்தியாயத்தின் முதலில் அதிக
மாகப் போட்டப்பட்டிருத்தலாலும் இவை வ்யாக்யான புத்தகத்தில்
இடத்தில் இல்லாமையாலும் விடப்பட்டன 165-ம் பக்கம் 32-வது
முதல் 166-ம் பக்கம் 21-வது வரிவரை பார்க்க

ணம யாதெனபதையும சொலலுகினற எனனிடம கேளும
ாராயணாகளெனனும பேரபெறற பழைய சிறநத ரிஷிகளே
தக கிருஷ்ணாஜ-னாகள எனறு அறியககடவீா மூவுலகிலும
பெறற அநத நரநாராயணரிஷிகள காரியததிறகாகப புணணி
திறகு இருபபிடமான பூமியில அவதரிததனா அநதணரே!
வாகளாலோ மஹாதமாககளான ரிஷிகளாலோ பாாககமுடி
நதும விததாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபெறற
கை பெருகுமிடமும பதரியெனறு பெயாபெறறதும புணயமு
ன ஆரமபதம விஷ்ணுவுககும அபபடியே அாஜ-னனுககும
ிககுமிடமாயிருநதது ஓ! பரமமரிஷியே! அதிக வீாயமுளள
களும மிகக காநதியுளளவாகளுமான அவாகள எனனுடைய
ணடுகோளுககிணஙகிப பூமியில பிறநது பூமியினது பாரததைக
றககபபோகினறாாகள வரஙகளை அடைநதமையால மயஙகின
களும நமககுத தீஙகிழைபபவாகளுமான நிவாதகவசாகளெனற
அஸுராகள கெடட நடையுடையவாகளும பலததுடனும
ழுபபுடனுங கூடினவாகளுமாகித தேவாகளைககொலல எண
கிறாாகளனறோ? பாதாளவாஸிகளும குரூராகளும அதிக பல
ளவாகளும தனுவின புததிராகளும அபபட வரமபெறறவா
மான அவாகள தேவாகளை மதிககவிலலை அவாகளை எலலாத
வாகளினகூடடஙகளும எதிாககசசகதியறறவை விபுவே! பூமி
படைநதவரும லக்ஷ்மியுடன கூடியவரும மதுவைக கொனற
ம ஹரியும ஜயிககபபடாதவரும பகவானுமான இநத விஷ்ணு,
ாளததைத தோணடுகிறவாகளும மிகக உறுதியுளளவா
மான ஸகரபுததிராகளை முனபு பாாவையினாலேயே கொனற
ா எனறு பெயாபெறற தேவராகஇருககிறாா ஓ! தவிஜஸ்ரேஷ
! பெரியபுததததில, சோநதவாகளான அநதக கிருஷ்ணா
னா இருவராலும நமககுப பெரியகாாயம செயயவேணடியிருக
து ஸநதேகமிலலை அநத அாஜ-னன பரிவாரததுடன கூடின
தகவசாகளெனகிற அஸுராகளனைவரையும பெரியமடுவில
ஙகளைககொலவதுபோலப பாாவையினாலேயே கொலலச சகதி
ளவன ஆதலால, பலம மிகுததிரணடிருககும மதுஸூதனா
பகாரியததிறகாக அறிவிககபபடததகுநதவரலலா அறிவிக
டடால உலகததை நனகு எரிததுவிடுவாா அநத எலலா
தகவசாகளையும எதிாபபதில வலலவனுன இநதசசூரன அவா
சணடையிலகொனறு திருமபவும மனிதலோகததை அடை

வான நீா நமதுஉததரவினல பூதலததையடைவீராக கா
வனததில வஸிககினற வீரனையுதிஷடிரனைப பாாபபீா செ
தவருதவனும தாமததிலமனமுளளவனுமான அவனிடம எ
வாாததையால, 'அாஜுனனவிஷயததில கவலைவேணடாம,
திரஙகளைபபெறறுககொணடு திருமபிவருவான யுததததில,
மா துரோணாமுதலியோா சுததமான தோளவலிமையிலலாத
னும அஸதிரஙகளில தோசசியிலலாதவனுனும போரில எதிா
நிறகமுடியாதவாகள அஸதிரஙகளைப பெறறுககொணடவனு
லமனமுளளவனும பெரியதோளுளளவனுமான அாஜுனன
லோகததிலுளள நாததனம, வாதயம, கீதம இவைகளினகை
அடைநதான மனிதாகளுககுாஸவரனே! பகைவாகளை அட
கிறவனே! நீயும எலலாச சகோதராகளுடனும புணணியமான
தஙகளைப பாாககககடவாய கவலையறறுப புணணியதீாததஙக
முழுகிப பாவமறறவனும கலககமறறவனும ஸுகியுமாகித
மாக ராஜயததை அனுபவிபபாய' எனறு சொலலவேணடும.
தவிஜ ஸ்ரேஷடரே! பிராமமணாகளில முதனமையானவ
தபோபலததுடனகூடின நீரும பூதலததில ஸஞசரிககும அவ
காககவேணடும மலைகளில செலலமுடியாத இடஙகளிலும
பளளமான இடஙகளிலும குரூராகளான ராகஷஸாகள எபபெ
தும வஸிககினறாாகள அவாகளிடமிருநது காபபாறறுவீ
எனறான

இவவிதம இநதிரனல சொலலபபடடவுடன, அாஜுனன
அடககமுளளவனுகி லோமசரைநோககி, 'தாமபுததிரரைக்
பாறறும ஸாதுஸ்ரேஷடரே! மஹாமுனிவரே! உமமால
கபபடட அரசா தீாததஙகளில ஸஞசரிககுமபடியும தானத
செயயுமபடியும செயவீராக' எனற சொலலிச்சொனனுன
பெரியதவமுளளவரான லோமசா, 'அவவிதமே ஆகுக' எனறு
துககொணடு காமயகவனம (செலலக) கருதிப பூதலததைஅ
தாா, அவவிடததில தவசிகளாலும சகோதராகளாலும நா
பககததிலும சூழபபடடவரும பகைவரை அடககுகிறவரும
புததிரருமான தாமராஜரைப பாாததாா'' எனறாா

நாறபத்தாறுவது அதயாயம்.

ந திரலோகாபிகமன பாவம (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றது ஸ்வர்க்கலோகம் போனது முதலியவறறைக் கேட்டுத் துரியோதனுதியரைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் புலம்பியது)

ஜனமேஜயா சொலலலானா "அளவறற தேஜஸுளள அா ஜுனனுடைய அதிக ஆசசரியமான இநதககாாயததை அவவிடத தில மிககபலவானன திருதராஷடிரன கேடடு எனன சொன னா?" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா,

"அமபிகா புததிரனன திருதராஷடிரன, அாஜுனன இநதிர லோகம சென றதாக ரிஷிஸரேஷடரான வியாஸரிடமிருநது கேடடு ஸஞசயனைநோககி (பபினவருமாறு) வாாததையைச சொல லததொடஙகினன 'ஓ! ஸூத! ஸாரதியே! புததிமானுகிய அா ஜுனனுடைய காாயம முழுவதும எனனல கேடகபபடடது உணமையாகவே உனககும தெரிநதிருககுமே கிராமய தாமங களில மிகமயஙகியவனும மநதபுததியுளளவனும பாவததில நிச சயமுளளவனும மிகக கெடடபுததியுளளவனுமான எனபுததிரன பூமியை நாசமசெயயபபோகிறுன எநத மஹாதமாவினுடைய வாாததைகள தறசெயலாக(ச சொலலபபடட)போதும எப பொழுதும ஸததியமாகவேயிருககினறனவோ, எவனுககாகச சணடை செயபவன அாஜுனனே அநதத தாமபுததிரனுடையதே இநத மூவுலகமும ஆகும கூாமையான முனையுளளவையும சாணை யில தீடடபபடடவையுமான காணிகளையும நாராசஙகளையும விடு கினற அாஜுனனுககு எதிரில மூபபிலலாத யமனும நிறகமாட டான எவாகளுககு எதிாககபபடுதறகரியவாகளான பாணடவாக ளுடன யுததம நோநதிருககினறதோ அநதக கெடடஎணண முளள எனபுததிராகள யாவரும யமனவசததை அடைநத வாகளே யுததகளததில காணடீவததை விலலாககொணட நினற அாஜுனனுடைய சணடையில அவனை எதிாபபவனை எபபொழுதும ஆலோசனைசெயதும நான காணவிலலை யுதத தில துரோணகாணாகளோ அலலது பீஷமரோ எதிாபபாாக ளாயினும உலகததில (உலகம நிலைககுமோ அழியுமோ எனற)

பெரிய சநதேகம உணடாகும (ஆயினும) நமககு ஜயத
நான பாரககவேயிலலே காணன அஜாகரததையும தயையுமு
வன குருவான துரோணரும முதியவா அாஜுனன கே
முளளவன, பலவான, சுறுசுறுபபுளளவன, உறுதியான ப
கிரமமுளளவன [1] எலலாவிததததிலும அபஜயமறற மிகக நெ
கமான சணடை உணடாகும ஏனெனில, யாவரும அஸதிரம
தவா, சூரா, யாவரும மிகக கீாததியையடைநதவாகள, [2] தோ
எலலாவறறுககுந தலேவனுயிருககும தனமையையும விருமபா
ளனறே ? இவாகளுககாவது அாஜுனனுககாவது வதம நே
காலததிலதான ஒயவு உணடாகும,இதுநிசசயம ஆனுல, அாஜு
னேககொலலுகிறவன இலலே அவனே ஜயிககிறவனுமிலலே மந
னேககுறிததுணடான அநத அாஜுனனுடைய கோபம எவவி
தணியும ? தேவேநதிரனுககொபபான அநத வீரன காண
வனததில அகனியைத திருபதிஅடைவிததான ராஜஸூயமெ
பெரிய யாகவிஷயததில எலலா அரசாகளேயும ஜயிததான
ஸஞசய ! ஐயனே ! மலேயின தலேயில விழுநத வஜராயுதம மிச
வைககும , அாஜுனனுல போடபபடட பாணஙகள மிசச
வையா சூரியனுடைய கிரணஙகள இஙகு ஸதாவர ஜஙகம
ளான பொருளகளே எரிபபதுபோல அாஜுனனது கையாலவி
படட பாணஙகள என புததிராகளே எரிககும ஸவயஸாசிய
அாஜுனனுடைய அநதத தேரின சபதததினுலுணடான ப
தால பீடிககபபடட பாரத சைனியமானது நானகுபககததி
பிளககபபடடதுபோலத தோனறுகினறது யுதததததில பா
களே எடுதது இறைபபவனும கொலலுதறகு முயனறவனுமா
அாஜுனன, பிரமமாவினுல யாவறறையும நாசமசெயகிறவ
படைககபபடட யமனபோலத தடுககமுடியாதவனுக நிறபவ
ஆவன' எனறுன

ஸஞசயன சொலலலானுன 'ஓ! அரசரே! பூமிக
பதியே! நீா துாயோதனனேக குறிதது இவவிதம சொலலிய
யாவும உணமையே, பொயயலல அரசரே! மஹாராஜரே! கீா
பெறற தாமபதனியான திரௌபதி, ஸபையில இழுககபப
தைப பாாததும, கடுமையாகக கிளமபும துசசாஸனன கா
இவாகளுடைய அநதச சொறகளேக கேடடும, கோபததுட

1 வேறு பாடம [2] 'எலலாவறறுககும தலேவனுயிருககும தன
கிடைததாலும, தோலவியை விருமபாாகள' எனபது

டினவாகளும அதிக சகதியுளளவாகளுமான பாணடவாகள
ஙகாரெனபது எனனுடைய எணணம ஓ! மகாராஜரே!
ஒெருு சரீரமுளளவரும எலலாத தேவாகளுககும ஈசரும பக
னும சடைமுடியுளளவருமான பரமசிவன அாஜுனனை அறிநது
ளளவேணடி வேடனவேஷததையடைநது தாமே சணடை
பததையும சணடையில அாஜுனன ஈஸவரரை வில்லால
மவிததைதயும அதிக காநதியுளள அவன பாசுபதமெனனும
நத அஸதிரததை அடைநததையும அபபொழுது அஸதிரத
கு வேணடிய தவததினுல முயனற கௌரவஸரேஷடனுன
த அாஜுனனுககு அநத லோகபாலாகள காடசியளிததததை
நீா கேடடிருககிறீா உலகில அாஜுனனைத தவிர மறற மனி
இநத ஈஸவராகளுடைய பிரதயகூ தரிசனததை அடைவ
கு நினைககவுமாடடான, ஓ! அரசரே! எநத அாஜுனன
ஹஸவரரால விழுஙக (=கடட)ப பெறற சரீரமுளளவனுகியும
ணததை (=முடிவை)அடையவிலலையோ அவனை யுததததில
லவதறகு வீரனுன எநத ஆணபிளளை உதஸாஹமுளளவனுவன?
ரளபதியை நானகுபககததிலுமஇழுககிறவாகளும பாணடவா
க கோபிககச செயகிறவாகளுமான (உமது புததிராகளால)
ா பொடிததலை உணடுபணணககூடியதும், ஒருககமானதும,
யோதனனுல திரெளபதிககு (த தடடி)த காடடபபடட
ணடதொடைகளையும கணடு பீமன துடிககும உதடுளளவனுகி,
வி! கபடமாகச சூதாடுகினற உனனுடைய தொடைகளை
ரததிறகொபபான கதையெனனும ஆயுததததால பதினமூனறு
ஷஙகளுடைய முடிவில பிளககபபோகினறேன' எனறு அாதத
ள வாாததையைச சொலலியதுமான இநதக கோரமானது
டயபபடடது யாவரும அடிபபவாகளுள சிறநதவாகள,
ரும அளவறற பராககிரமமுளளவாகள, யாவரும எலலாஅஸ
ரகளையும அறிநதவாகள, தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாதவா
வீாயததுடனும பகைவரைப பொறுமையுடனும கூடின
ததாகள கோபம மூணடவாகளாகி யுததததில உமது
ரிராகளுடைய நாசததைசசெயவாாகளெனறு எணணுகிறேன'
ருன

திருதராஷடிரன சொலலலானுன 'ஓ! ஸஞசய! கடுமை
ா வாாததையைச சொலலுகினற காணுல எனன செயயப
டது? அநதத திரெளபதி ஸபையை அடைநததும இவவளவு

பகையுமாகவே முடிநதது எவாகளுககுக குருவான மூததத
யன நியாயததிலிருககவிலலையோ அநத மநதபுததியுளள
னுடைய புததிராகள இபபொழுதாவது இருபபாாகளா ?
ஸூத ! எனனைக கணணிலலாதவனும செயலறறவனும அற
றவனுமாககக கருதி மூடாகளையடைநத அவன எனனுடைய வ
தையைக கேடகவும விருமபவிலலை மூடாகளான காணன ச
முதலிய மநதிரிகள விபரீத புததியுளளவாகளாகி அவனு
தோஷஙகளை மிக வளாககிறாாகள அளவறற சகதியுளள அ
னால தறசெயலாக விடபபடட பாணஙகளும என புததிரா
எரிககும கோபததினால விடபபடடால கேடகவுமவேணடு
அாஜுனனுடைய கைவனமையால விடபபடடவைகளும வெ
விலலிலிருநது வெளிவநதவைகளும திவயாஸதிரமநதிரத
மகிழவிககபபடடவைகளுமான (அஸதிரஙகள) தேவாகளை
நாசமசெயயுமலலவா ? மூவுலகததிறகும நாதரும ஜனாதத
மான அநத ஹரியை நணபரும காபபவரும மநதிரியுமாகவுை
வனுககு ஜயிககபபடாதது எது ? ஓ ! ஸஞசய ! மஹாதேவரு
கைகளால கலநதான எனறு கேடட அாஜுனனுடைய இ
செயகை இவவுலகில மிகப பெரிய ஆசசரியமானது அகனி
உதவிசெயயவேணடிக கிருஷணனும அாஜுனனும காண
வனததில முனனாசசெயயபபடடது எலலா உலகததுககும ப
யக்ஷமானதே அாஜுனன, பீமன, ஸாதவதன கிருஷணன ஆ
இவாகள கோபஙகொணடபோது எனனுடைய புததிராகள ம
ரிகளுடனும பநதுககளுடனும எவவிதததிலும இராா' எனறு
எனறு சொனனா

———

நாறபததேழாவது அதயாயம்

இந்திரலோகாபிகமனபாவம் (தொடர்ச்

(வைசம்பாயனர், பாண்டவர்களுக்குக் காட்டில் உணவுப்பொரு
இன்னதென்பதை ஜனமேஜயருக்குச் சொல்லியது.)

ஜனமேஜயா, வைசமபாயனரைப பாாதது, "ஓ ! முனிவ
வீராகளான பாணடவாகளைக காடடுககு அனுபபிவிடடுத தி
ராஷடிரராஜா இவவிதம துககிததெலலாம பயனறறது ம
ரதர்களான பாணடுபுததிராகளைக கோபமூடடுகினறவனும அ
புததியுளளவனும ராஜபுததிரனுமான அநதத துரியோதன

விதம உபேக்ஷிககலாம? காட்டில பாணடுபுததிராகளுககு
ான ஆகாரமிருநதது? சொலலவேணடும காட்டிலுள்ள
ா? அலலது, உழுது விளைநத தானயமா? இதனை நீ எனககுச
ாலனும" எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா
"மஹாரதாகள காட்டிலுளள காய கனி முதலியவறறையும
ததமான பாணஙகளால கொலலபபடட மானகளையும
ாமமணாகளுககு முதலில 1 தெரிவிததுவிடடுப புஜிததாாகள
அரசரே! அபபொழுது, வனததில வஸிககினறவாகளும
ரிய விலலுளளவாகளும சூராகளுமான அவாகளை அகனியுடன
டனவாகளும (கிருகஸதாகளும, வானபரஸதாகளும) அவவாறே
ணியறறவாகளும (பிரமமசாரிகளும ஸநயாஸிகளும) ஆன
ாமமணாகள பினதொடாநதாாகள அவவாறு பினதொடாநத
றாதமாககளும ஸநாதகாகளும மோக்ஷமறிநதவாகளுமான
ாமமணாகளுள பதினாயிரவரை யுதிஷ்டிரா போஷிககிறா ருரு
னனும மானகளையும கருமையான மானகளையும மனததிறகுப
டதத சுததமான மறறவைகளையும பலவித பாணஙகளால்
நது பிராமமணாகளுககுத 2 தெரிவிததா அவவிடததில
நவனும நிறஙகெடடவனாவது நோயுளளவனாவது இளைததவனா
பலஙகுறைநதவனாவது தீனனாவது பயநதவனாவது காணப
விலலை கௌரவஙரேஷ்டருமா தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரா,
னபுடையவாகளான தமபிமாாகளைப புததிராகளைபபோலவும
திகளை ஸகோதராகளைபபோலவும போஷிததா அபபொ
து, சீததியுளள திரௌபதி எலலாப பிராமமணாகளையும பதி
ாயும தாயபோல முதலில உணபிதது மிஞசியதை(த தான)
டாள ஒவவொருநாளும, மாமிசததுககாகத தாமபுததிரா
ககுததிககையும பீமன தெறகுததிககையும நகுலஸகதேவாகள
றகுததிககையும வடககுததிககையும விலலைததரிததவாகளாகி
டநது மானகளை அடிததலைச செயதனா அவவிதம காம்
வனததில வஸிககினறவாகளும அாஜுனன இலலாதவாகளும
வனைபபாாகக) ஆசையுளளவாகளும அததியயனம செயகினற
களும ஜபிககினறவாகளும ஹோமம செயகினறவாகளுமான
ாகளுககு ஐநது ஆணடுகள கழிநதன

---

1 'நிவேதய' எனபது மூலம 2 'நயவேதயத' எனபது மூலம

நாறபததேட்டாவது அதயாயம்

இநதிரலோகாபிகமன பர்வம் (தொடர்ச்சி

(திருதராஷ்டிரன், பாண்டவர்களின் பராக்ரமத்தை எண்ணித்
தன் பிள்ளைகளைப்பற்றி ஸஞ்சயனிடம் வருந்தியதும்,
கிருஷ்ணன் முதலியோர் வனத்தில துரியோதனனை
யரைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததை
ஸஞ்சயன் சாரரால்றிந்து திருதராஷ்டிர
னுக்குச் சொல்லியதும்)

ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! மனுஷயாகளை அதிககிரமிததத
ஆசசரியமானதுமான அவாகளுடைய அநதச சரிததிரதை
கேட்டு அமபிகாபுததிரனை திருதராஷ்டிரன கவலையா
சோகததாலும மூடபபெறற மனமுள்ளவனுகியும கோபதத
மிக நிறைநதவனுகியும நீளமாயும உஷணமாயும பெருமூசசெறி
ஸூதனை ஸஞசயனைக கூபபிட்டு வாரததை சொலலலானு
'ஓ! ஸூத! சூதாட்டததாலுணடானதும கோரமானதும மு
நடநததுமான அநத அநியாயததையும பொறுகக முடியாத வீ
முள்ள அநத பாரதாககளுடைய செளரியததையும மேலான உ
தியையும தைரியததையும ஒருவாமேல ஒருவாககுள்ள மன
இயறகைககு மேறபட்ட அனபையும நனகு ஆலோசிததது,
விலோ அலலது பகலிலோ க்ஷணமாவது நான ஆறுதலையை
விலலை ஸஞசய! தேவபுததிராகளும மஹாபாகயவானகளு
தேவராஜனுககொப்பான காநதியுள்ளவாகளும பாணடுபுததி
களும யுததததில அடஙகாத மதமுள்ளவாகளும உறுதிய
ஆயுதமுள்ளவாகளும தூரததில விழுமபடி அமபெயகிறவாகளு
யுததததில செயயபபட்ட நிசசயமுள்ளவாகளும சீககிரமாக (அ
திரஙகளைப பிரயோகிககும) கையுள்ளவாகளும நிலைதத கோ
முள்ளவாகளும எபபொழுதும முயறசியுள்ளவாகளும தேரிலே
பவாகளும சிஙகமபோனற நடையுள்ளவாகளும (பிறரா
பொறுககமுடியாதவாகளும அஸவினிதேவதைகளபோனறவா
மான அநத நகுலஸகதேவாகள எபபொழுது போாககளத
பீமனையும அாஜுனனையும முனனிட்டுககொணடு நிறபாாகளே
அபபொழுது எனனுடைய சேனை மிசசமிராதெனபதை இபபொ
ழுது பாாககிறேன மிககோபமுள்ளவாகளும போரில எதிரிய
வாகளும மஹாரதாகளுமான அநதத தேவபுததிராகள, திரெ

து உணடாககின அநதக கஷடததைப பொறுககமாடடாாகள்.
னும, பெரிய விலலுளள விருஷணிகளும, மிகக பராகரமமுளள
ஞ்சாலாகளும, கருதியதைத தவறுமல முடிபபவனை கிருஷண
காபபாறறபபடடவாகளான பாாததாகளும போரில என
திராகளின சேனையைச சாமபலாககுவாாகள ஓ! ஸூதநந
! பலராமனும கிருஷணனும நடததபபடட விருஷணிக
டய மலைகளாலும தாஙகமுடியாத வேகமானது பொறுகக
யாதது அவாகளுள பயஙகரமான பராகரமமுளளவனும
ரிய விலலுளளவனுமான பீமன, [1] உறியிலிருபபதும பகைவீரா
க கொலலுகினறதுமான கதையுடன ஸஞசரிககபபோகிறுன
படியே, இடியின முழககமபோனற காணடீவததின சபததை
பீமனது கதையின வேகததையும அரசாகள தாஙகுவதறகுச
நரலலா ஆகையால, துரியோதனன வசததையடைநத நான,
தி எனனுல செயயபபடாதவையும நினைககததககவையுமான
னகிதாகளின சொறகளை நினைககபபோகிறேன' எனறுன
ஸஞசயன சொலலலானுன 'ஓ! அரசரே! அறியாமையால
திரன உமமால தடுககபபடாமையால, ஸமாததராயிருநதும
ரிய இநதத தவறுதலானது உமமால உபேகூிககபபடடது
ஸூதனரான இநத அசசுதா சூதாடடததில பாணடவாகள
ககபபடடதைக கேடடு வேகமாக வநது, காமயகவனததிலிருக
பாணடவாகளைத தேறறினா அவவிதமே தருஷடதயும
ன முதலவனுயுடைய தருபத புததிராகளும விராடனும தருஷட
துவும மஹாரதாகளான கேகயாகளும தேறறினாாகள ஓ!
சரே! தோலவியடைவிககபபடட பாணடவாகளைப பாாதது
ாகள சொலலியவறறையெலலாம ஒறறாகள அறிநதுவநதனா.
னும உமககுத தெரிவிததிருககிறேன அவவிடததில மதுஸூத
பாணடவாகளோடு சோநது போாககளததில அாஜுனனுக
தேரோடடும விஷயததில வரம கேடகபபடடாா ஹரியும,
ப்படியே' எனறு அவாகளை நோககிச சொனனா அபபொ
, மானதோலை மேலாடையாயுடையவாகளாகி வநத பாணட
களைப பாாததுக கிருஷணரும கோபஙகொணடு தாமபுத
ரை நோககிச சொலலலானா 'வேறு அரசாகளால அடைய
யாததான பாணடவாகளுடைய அநத ஐஶவாயததை இநதிர

[1] 'பூமியைப பிளநதுகொணடு போகுமோ எனற பயததால உயா
ககபபடடதெனபது பொருள' எனபது பழையவுரை

பரஸ்தத்தில் ராஜஸூயயாகம் நடக்கும்போது நான் பார்த்தே
இந்திரபரஸ்தத்தில்,வங்கா, அங்கா, பௌண்டரா, ஓடரா, சோ
தரவிடா, ஆந்தரா, [1] ஸாகரானூபகா, பட்டணத்தில் வஸிக்கி
வாகள், ஸிம்ஹளா, பாபபரா, மிலேச்சா, மற்றும் லங்காவாஸி
மேற்கிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான ராஜ்யங்களிலும் கடலே
களிலுமிருப்பவர்கள், பல்லவா, தரதா, கிராதா, யவனா,
ஹாரஹூணா, சீனா, துஷாரா, ஸைந்தவா, ஜாகுடா, ராப
முண்டா, ஸ்திரீராஜ்யத்தில் வஸிப்பவா, தங்கணா, கேகயா,
வா, காஶ்மீரகா முதலிய எல்லா அரசர்களும், சஸ்திர சகதி
பீடிக்கப்பட்டவர்களும் அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகி, உமது ய
தில் எல்லாரும் பரிமாறுகின்றவர்களாயிருந்ததை நான் கண்டே
இழிவானவர்களை அடையும் தன்மையுள்ளதும் நிலைத்திரா
மான அந்த உம்முடைய ஐஶ்வரியமானது எவர்க
கவரப்பட்டதோ அவர்களுடைய உயிரைக் கவர்ந்து
ஐஶ்வரியத்தை நான் அபகரிப்பேன் ஓ! கௌரவ
பாரதரே! பலராமா, பீமன், அர்ஜுனன், இரட்டைய
நகுலஸஹதேவா, அக்ரூரா, கதன், ஸாம்பன், ப்ரத்யும்னன்,ஆ
கன், வீரனான த்ருஷ்டத்யும்னன், சிசுபாலபுத்ரன் ஆகிய இவ
டன் கூடி யுத்தத்தில் துரியோதனன், கர்ணன், துச்சாஸ
சகுனி ஆகிய இவர்களையும் மற்றும் எதிர்க்கிறவனையும் உட
கொன்று, பிறகு, நீர் தம்பிகளுடன் அஸ்தினபட்டணத்தில் வ
பவராகித் திருதராஷ்டிரனுடையதான ஐஶ்வரியத்தையடை
இந்தப்பூமியை ஆளுவீராக' என்றார்

பிறகு, தர்மபுத்திரர் அந்த வீரர்கூட்டத்தில் த்ருஷ்ட
ன்ன முதலிய இந்த வீரர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போ
கிருஷ்ணரை நோக்கி, 'ஓ! தோள்வலி அமைந்தவரே! ஜ
தனரே!இந்த உண்மையான உம்முடைய வார்த்தையைப் பெற்
கொள்ளுகிறேன் பதின்மூன்றாவது வருஷத்திற்குமேல் எ
டைய பகைவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களுடன் நாசம்
வீர் ஓ! கேசவரே! என்னை மெய்யனாகச் செய்யக்கடவீர்
சர்களின் நடுவில் என்னால் இந்த வனவாஸமானது பிரதிஜ்
செய்யப்பட்டதன்றோ?" என்றார் அந்தத் திருஷ்டத்யும
முதலிய ஸபையிலுள்ளோர் தர்மபுத்திரரின் வார்த்தையைக்
டுக் கோபங்கொண்ட மாதவரை நோக்கிக் காலத்திற்கேற்ற இ

---

1 கடற்கரையை ஒட்டியிருப்பவர்

ாததைகளால, ‘தகுதியானது’ எனறாகள (அவாகள,)
ஸுதேவா கேடடுககொணடிருககுமபோது, குறறமறற திரௌ
ியை நோககிச சொலலலாயினா ‘ஓ! மேலானவளே! தேவி!
ாது கோபததால துரியோதனன உயிரை விடபபோகிறான
்தியமாக உனககுப பிரதிஜஞை செயகிறோம நீ துக
டாதே ஓ! கிருஷணையே! அபபொழுது உனனைபபாாத
சிரிதத அநதககௌரவாகளின மாமஸஙகளைச செநநாயகளும
ஷிகளும தினறுகொணடு இழுககபபோகினறன ஸபையில
ானை இழுததவாகளின தலைகளைக கழுகுகளும அவவாறே நரி
நம இழுததுககொணடு இரததததைக குடிககபபோகினறன
பாஞசாலி! பூதலததில மாமஸததைததினனும ஜநதுககளால
ழககபபடுகினறவையும அடிககடி தினனபபடுகினறவையுமான
ாகளின சரீரஙகளையும பாாபபாய அவவிடததில உனனை
ழததவாகளும அநாதரவை செயதவாகளுமான அவாகளுடைய
ு அறுககபபடடு ரகததததைப பூமி குடிககபபோகிறது’ எனறு
லாரும புருஷசிரேஷடாகளும சகதியுளளவாகளும எலலாரும
ாகளும லக்ஷணததுடன கூடினவாகளுமான அவாகள இவவிதம
விதவாாததைகளைச சொனனாாகள தாமராஜராலவேணடபபட
ாகளும பலராமா, கிருஷணா, அாஜுனன, பரதயுமனன, ஸாம
ா, ஸாதயகி, பீமன, மாதரிபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகள,
கய ராஜபுததிரா, விராடராஜனுடன கூடிய பாஞசாலபுததிரா
ிய மஹாரதாகளுமான அவாகள பதினமூனறுவது வருஷத
குமேல வாஸுதேவரை முனனிடடுககொணடு வரபபோகிறாா
லோகவீராகளும ஜயிககமுடியாதவாகளும மஹாதமாககளும
வாரஙகளுடன கூடினவாகளும சேனையுடன கூடினவா
மான இவாகளயாவரையும, உயிரில ஆசையுளள எவன,
ாபஙகொணடவையும நேரேசிறகும பிடரிமயிருளளவையுமான
ஙகளை எதிாபபதுபோல யுதததில எதிாபபான?’’ எனறான
நதராஷடிரன சொலலத தொடஙகினான ‘சூது நடககும
ாது, விதுரன, ‘ஓ! நரேநதிரரே! நீா பாணடவாகளை ஜயிப
ரயாகில இநத ஜயமானது குருககளுககு அதிக பயததையுடை
தும உதிரபபெருககையுடையதுமான முடிவுககாலமாகும இது
ணம’ எனறு எனனை நோககிச சொலலினன ஸூத!
னபு விதுரன, ‘வரபபோகிறது’ எனறு எனனை நோககிச சொல
இநத யுததமானது பாணடவாகளுககுப பிரதிஜஞாகாலம

கழிந்தவுடன், அவன் சொன்னபடி, வரப்போகிறது ஸந்தே
மில்லையென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான்'' என்றார்

இ ந் தி ர லோ கா பி க ம ன ப ர் வ ம் மு ற் றி ற் று

நூற்றுத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

ந ளோ பா க் யா ன ப ர் வ ம்

(யுதிஷ்டிரரும் பீமனும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் பிருகதச்வர்
வந்து யுதிஷ்டிரருக்கு நளோபாக்யானத்தைச் சொல்லத்
தொடங்கியது)

ஜனமேஜயர், "மஹாத்மாவான அர்ஜுனன் அஸ்திரத்
காக இந்திரலோகம் சென்றவுடன், யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்ட
கள் என்ன செய்தார்கள்?'' என்று வினவ, வைசம்பாயனர் செ
லலானா

"மஹாத்மாவான அர்ஜுனன் அஸ்திரம் பெறுதற்க
இந்திரலோகத்துக்குப் போனவுடன், பரதஸ்ரேஷ்டர்கள் திரெ
பதியுடன் காம்யகவனத்தில் வஸித்தார்கள் பிறகு, ஒரு சம
பரதஸ்ரேஷ்டர்கள், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் அ
ஜுனனைக்குறித்துச் சோகப்படுகிறவர்களாகவும் கண்ணீர
தடைப்பட்ட குரலுள்ளவர்களாகவும் மிக்க துக்கத்தை அடை
வர்களாகவும், திரௌபதியுடன், சுத்தமாயும் ஏகாந்தமாயுமிருக
மெதுவான புல்லுள்ள இடத்தில் உட்கார்ந்தார்கள் அவனுடை
பிரிவால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்களைச் சோகம் சூழ்ந்துகொ
டது பிறகு, அர்ஜுனனைப் பிரிந்ததாலும் ராஜ்யம் நழு
விட்டதாலும் [1] துக்கித்த புஜபலமுள்ள பீமன் யுதிஷ
ரைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினன் 'ஓ! மஹாராஜ
எவனிடத்தில் பாண்டுபுத்திரர்களின் பிராணன்கள் நிலெ
திருக்கின்றனவோ, எவன் நாசமடைந்தால் புத்திரர்களுட
பாஞ்சாலனும் அப்படியே நாமும் ஸாத்யகியும் கிருஷ்ண
நாசமடைந்துவிடுவோமென்பதில் சந்தேகமில்லையோ இந்
பரதஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் உம்முடைய உத்தரவின
போனான் நாமெல்லாரும் எந்த மஹாத்மாவின் கைகளை அடுத்
யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவும் பூமிெ

---

1 'துக்கித' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

டையபபடடதாகவும எண ணுகிறேமோ, நாம சபையின நடு
ல் விலலாளியான எவனுடைய மகிமையால சகுனியுடன திருத
ஷ்டிரபுததிராகள யாவரையும ஜயிககபபடடவாகளாக எண
ுகிறேமோ, எவனுடைய மகிமையின நிமிததம சபையின நடு
ல அதிக பலமுளள தாாததராஷ்டிராகள சகுனியுடன எனனுல
்த உலகததை அடைவிககபபடவிலலேயோ இநதத தாமாதமா
ன அாஜுனன அதிக கிலேசஙகளை எணணிககொணடு உம
டைய உததரவினுல போனுன அதைககாட்டிலும மேலான
ககம எனன இருககிறது ? தோளவனமையுளள அபபடிபபட்ட
ஙகள கோவிநதரால காககபபடடவாகளாகி உமமைக காரண
கவுடையதும உணடானதுமான எஙகள கோபததைப
ாறுககினறேம கிருஷணருடனகூடின எனனுல காணன முத
பகைவாகளைக கொனறு எனகையால ஜயிககபபடட இநதப
முழுமையையும ஆளும ஓ! மனனரே ! குறைவறற பௌருஷ
ாள நாம யாவரும (உமமுடைய சூதாடட தோஷததால)
னபமடைநதோம கபபஙகளை வாஙகுதலால, [1] சிறுவாகளான
கவாகள மிகக பலமுளளவாகளாயினா ஓ ! மஹாராஜரே !
ததிரியதாமததை நீா பாாககககடவீா மஹாராஜரே! காட்டை
டைவது க்ஷததிரியனுடைய தாமமிலலையனறே ? அரசாட
ய க்ஷததிரியனுககு மேலான தாமமெனறு விதவானகள
னனுகிறாாகள அரசரே ! க்ஷதரிய தாமமறிநத அபபடிப
ட நீா தாமவழியிலிருநது (விலகி) நாசமடைய வேணடாம
அரசரே ! அாஜுனனை வனததிலிருநது திருபபியழைததும
ாவிநதரை வரவழைததும பனனிரணடுவருஷஙகள முடியுமுன
ீர தாாததராஷ்டிராகளைக கொலலுவோம மனிதாகளுககுத
லவரே ! மஹாராஜரே ! அணிவகுககபபடடசேனையுளள திருத
ஷ்டிரபுதராகளைப பெரிய யுததததில வேகமாகவே பரலோ
தை அடையச செயவோம சகுனியுடன கூடின தாாததராஷ
ாகளையும துரியோதனனையும காணனையும மறறும எதிர்ப்
ா யாவரையும நான கொலலுவேன ஓ ! அரசரே! இவவிதம
னுல அடககபபடடபின நீா திருமபவும காட்டையடையலாம
விதம செயயபபடடபோது உமககுத தோஷம வராது பகை
ரயடககுபவரே ! மஹாராஜரே ! ஐயா ! செயயபபடடபாவத
தப பலவித யாகஙகளால போககிவிடடு மேலான ஸவாககததை

[1] வேறு பாடம

அடைவோம அரசரே! அரசன சிறுவனபோல வீண பிடிவ
மிலலாதவனுயிருநதால இது இவவிதமே நடககும நீர தா
தையே முககியமாகக கொணடீரானுல, (விரைநது செயயவேண
யதைத தாமதிததுச செயவதாகிய) தீரககஸூததரமெனனும (
றம நமககு நேரும கபட எணணமுளளவாகள கபடததாலகெ
லபபடததககவாகள எனபது நிசசயம கபடம செயபவனைக
டததால கொலலுவது பாவமெனறு சொலலபபடவிலலையனறே
ஓ! பாரதரே! மஹாராஜரே! அபபடியே இவவுலகததில தா
அறிநதவாகளால தாமானுஷடானஙகளில ஒரு பகலும இர
சோநது ஒருவருஷததுககொபபாகுமெனபது காணபபடுகிற
ஓ! விபுவே! அபபடியே, எபபொழுதும வேதவசனமும கேட
படுகிறது மஹாராஜரே! வருஷமானது 1 கருசரததினு
பூரணமாகிறது ஓ! தாமததினினறுமவழுவாதவரே! வேதங
உமககுப பிரமாணமானுல இனறையிலிருநது பதினமூன
நாடகள சென்றுல பிரதிஜஞாகாலமானது முடிவுபெறறத
அறியககடவீா பகைவரை அடககுபவரே! பரிவாரஙகளுட
கூடின துரியோதனனைக கொலல (இதுவே) காலம ஓ! அரச
(கொலலாவிடின) அவன பூமி முழுமையையும தன ஒருவனுக
உரியதாகச செயதுவிடுவான ராஜேநதிரரே! சூதிலபிரியமுள
உமமால அது அவவிதம செயயபபடடது அஜஞாதவாஸத
நாம யாவரும அனேகமாக நாசமடைவிககபபடடவராவோ
மிகக கொடியவனும கெடட எணணமுளளவனுமான அர
துரியோதனன நமமைச சாராகளால அறியமுடியாததும ந
வலிககககூடியதுமான இடததை நான பாாககவிலலை

1 கருசரம = பாவததுககுப பிராயசசிததமாகச செயயபபடும
தம அது, பிராஜாபதய கருசரம, ஸாநதபன கருசரம, தபத கரு
முதலாகப பலவாம அவறறுள், முதல மூனறுநாள இரவில ஒருவே
மடடும இருபததிரணடு கவளமும, மறுமூனறுநாள பகலில ஒருவேளை
டும இருபததாறு கவளமும பின மூனறுநாள தானுககிடைததில
பததுநானகு கவளமும புசிததுக கடைசி மூனறுநாள படடினியிருப
பிராஜாபதய கருசரமெனனபபடும பிறா பிறவாறுங கூறுவா விவரத
ஸமிருதி முகதாபலம முதலிய நூலகளில கணடுகொளக 'முப
பாராஜாபதய கருசரஙகளால ஒருவருஷம ஆகிறது இபபடி பதது பரா
பதய கருசாததுககொபபான மிதரவிநதேஷடி, பவிதரேஷடி, ம
ரேஷடி முதலியவறறுல பனனிரணடு வருஷததையும இபபொழு
போககிவிடலாம எனபது கருததது' எனபது பழைய உரை

ம் பாவியுமான அவன எவவிதமேனும நமமை அறிவானுல
பாவரையும அறிநது அஙகிருநது பிறகும இநத வனவாஸத
க குறிததுக கபடமாகத தூததுவான ஓ! மஹாராஜரே!
ஞாதவாசததையும தாணடின (நமமைக) கணடு திருமபவும
ாட்டததிறகுக கூபபிடுவான உமககுத திருமபவும சூதுச
ரடை உணடாகும திருமபவும கூபபிடபபட்ட நீா சூதிஞ
ியே (செலவததைப) போககிவிடுவீா மதிகெட்ட அவன
றககாய விஷயததில அவவளவு சமாததன என்று நிசசயிககப
டிருககிறுன ஓ! மஹாராஜரே! எஙகளை உயிருளளவரையிலும
பலறறவராகச செயயவிருமபுவீராஞல திருமபவும காடுகளில
ஙகளைச செயவீா வேததாமஙகள முழுமையையும பாரும
டததில புததியுளளவன கபடததால கொலலபபடததககவன
பது நிசசயமானது உமமால விடை அளிககபபெறறுப போய,
யபபட்டதும காறறை உதவியாக உடையதுமான தீயானது
ரை எரிபபதுபோலச சகதிககுததககவாறு மநதனை துரியோ
னைக கொலலுவேன எனககு நீா விடைதருவீா' எனறுன
இவவிதம சொலலுகினற பாணடவனுன பீமனைத தாமராஜ
ா யுதிஷடிரராஜா இனசொறகூறி உசசியிலமோநது சொலலத
டஙகினா 'ஓ! மிகக தோளவலிமையுளளவனே! பதின
று வருஷததிறகுமேல காணடீவவிலலையுடைய அாஜுனன
னகூடித துரியோதனனைக கொலலுவாய ஸநதேகமிலலை ஓ!
தத! வலலவனே! காலமவநதுவிடடதெனறு நீ சொலலுகிறுய
ா பொயயைச சொலலுவதறகுத துணிவறறவனுயிருககின
ன இபபடிப பொயசொலவது என்னிடததில இலலையனறே?
கௌநதேய! (பகைவரால) மீறமுடியாதவனே! பாவததில
ததியுளள துரியோதனனைத 'தொடாநதுவநதவாகளுடன நீ
டிலலாமலே கொலபவனுக இருககினறுய' எனறுா தாமராஜ
ா யுதிஷடிரா இவவிதம பீமனுககுச சொலலுமபோது மகா
மையுளள பருஹததஸவரெனற மகரிஷியானவா வநதாா தாம
தியுளள தாமராஜா தாமானுஷடானம செயகினற அவா வநத
ககணடு சாஸதிரபபடி [1] மதுபாககததால பூஜைசெயதாா

---

1 பெரியோாகளவருமபொழுது மரியாதையாகக கொடுககபபடுவது,
மகனுககு மணமகளின தநதையிஞல விவாககாலததில முதலில
டுககபபடுவது இககாலததும வழஙகுகிறது ஆதிபாவம 446-ம பக
திலும ஸபாபாவம 76-ம பககததிலும குறிபபுகளில காணக,

புஜபலம மிகக யுதிஷடிரா, இவா உடகாாநது களைதிாத
கொணடதை அறிநது அருகில உடகாாநது எளிமையுடன
வறறைச சொலலலானா

'ஒ ! பகவானே ! சூதாடடந தெரியாதவனன எனனுங
தனமும ராஜயமும சூதாடுவதில தோநதவாகளும மோசத
எணணமுளளவாகளும பாவததில நிசசயமுளளவாகளுமான
சகாகளால சூதாடடததில வலிய அழைததுக கபடமாகப
கபபடடன எனது உயிருககும மேலான மனையாளும சபை
இழுககபபடடாள திருமபவும, சூதாடடததால எனனை ஜயி
மிகக பயஙகரமான வனவாசததைக குறிததுத தோலகளை
கசசெயது பெரிய காடடை நோககித துரததிவிடடாாகள [1]
வனததில கஷடமான வாஸஙகளைச செயதுகொணடும, மிகக
மடைநது சூதாடடததின சமபநதததால மிகக கொடிய
களைக கேடடுககொணடும, துககமடைநதவாகளும சூதாட
தொடஙகியது முதல சொலலுகிறவாகளுமான சினேகிதா
டையசொறகள எனமனததில பதிநதிருபபவறறை ராததிரி
வதும நினைததுககொணடும (இருககிறேன) எநத அாஜ
னிடததில நாஙகள எபபொழுதும அடஙகினவாகளோ
பலசாலியான அவன அஸதிரஙகளைப பெறுவதறகாக இநதிர
கம போனன மஹாதமாவான அவன இலலாமல உயிரே
வாகளபோல இருககினறோம 'அஸதிரஙகளைக கறறுககொ
வனும திருமபிவநதவனுமான அாஜுனனை எபபொழுது
பேன?' எனறு பெரிய விலலுளள அாஜுனனை யாவரும நி
கிறோம பாவபுததியுளளவாகளும சூதாடடததில பிரியமு
வாகளும அதனை அறிநதவாகளுமான அவாகள நான தமபி
களுடன வனவாஸததிலிருநது திருமபிவநததை அறிநது
பவும சூதுககாயகொணடு ஆடும சூதாடடததுககு வலிய அ
பாாகள திருமபவும சூதாடடததில கூபபிடபபடடாலும ம
முடியாதவனாக இருககிறேன பநதய விஷயததில என
பொருள ஒரு சிறிதுமிலலை இநதக காரணததாலும தமபிகளு
நான துககததை அடைநதேன இது முழுமையையும பகலு
வும எணணுகிறவனாகிக கவலைகொணடேன எனனைககாட
மிகக துககமுளள மனிதன இவவுலகில ஒருவனுமிலலை, மிக
மான பாககியமுளள அரசன ஒருவனும பூமியில எவவிடத

1 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது

ஞல முன பாரககபபடவும முன கேடகபபடவும இலலை
மால எவவிடததிலாயினும முன பாரககபபடடவனுவது முன
கபபடடவனுவது உணடா? எனனைவிட மிகக துககமடைநத
தன இலலையெனபது எனனுடைய எணணம' எனருா
பகவானுன ரிஷியானவா புததிமானும தாமராஜருமான அரச
டய கோபததைப போககுகிறவராகி, துககததால பீடிககப
இவவிதமசொலலுகிற (அவரைநோககிச) சொலலலானா
புததிமானகளுள சிறநதவனே! நீ துககததில மனததைச
துததாதே அாஜுனன வநதுவிடுவான, பகைவாகளையும
பபான ஓ! மகாராஜ! பாணடவ! 'ஓரிடததிலும எனனைககாடடி
மிகக அறபபாககியமுளள ஆணபிளளை ஒருவனுமிலலை' எனறு
லலுகிருய குறறமறறவனே! பூபதியே! ஒருவன இருககிரு
னனும இவவிஷயததில நீ கேடக விருமபுவாயானுல உனனினும
துயரபபடடவனுயிருநத அரசனை உனககுச சொலலுகி
ா' எனருா பிறகு, அரசா, 'இநத அவஸதையையடைநத
னைபபறறிக கேடகவிருமபுகிறேன பகவானுன நீா சொலல
ணடும' எனறு அவரைக கேடடனா பருஹதஸவா, 'ஓ!
சனே! சொலததவருதவனே! பருதிவீபதியே! உனனைவிட
துயரமடைநதிருநத அரசனைபபறறி ஸகோதராகளுடன
வதானமாகக கேடபாயாக நிஷததேசததில வீரஸேனன
ற பெயாபெறற ஓா அரசன இருநதான அவனுககுத தாமம
நதம இவைகளில ஸமாததனுன நளனெனற பெயருளளபுததி
ஒருவன இருநதான அநத அரசன புஷகரனெனற அரசனுல
டமாக ஜயிககபபடடானெனறு நமககுக கேளவி அவன மிகக
கததால பீடிககபபடடவனுகி மனைவியுடன வனவாஸததைச
ததான ஓ! வேநதனே! காடடில வஸிககினற அவனுககு
பொழுதும வேலைககாராகளும ரதமும ஸஹோதரனும பநதுக
ம இருநதாாகளெனறு கேடகபபடவிலலை நீயோ வீராகளும
பாகளுககொபபானவாகளுமான ஸகோதராகளாலும பிரமமா
கொபபான சிறநத பிராமமணாகளாலும சூழபபடடிருககிருய
லால, நீ துயரபபடலாகாது' எனருா யுதிஷடிரா, 'ஓ! பேசு
பாகளுள சிறநதவரே! சிறநத மஹாதமாவான நளனது சரிததி
நதை விரிவாக யான (கேடக) விருமபுகிறேன அதனை எனக
சொலலககடவீா' எனருா

ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

நளோபாக்யான பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தியிடம் காதல்கொண்ட நளன் சோலையில் அன்னமொன்றைப் பிடித்ததும், அது பிரதியுபகாரஞ்செய்வதாகச்சொல்லித் தன்னைவிடுவித்துக்கொண்டு தமயந்தியிடம்போய் நளனுடைய சிறப்பைச் சொல்லி அவளிடம் அவனுக்குவிருப்பத்தை உண்டாக்கியதும்)

பிருஹதச்வர் சொல்லலானார்: 'வீரஸேனன்புத்திர பலமுள்ளவனும் விரும்பப்பட்ட குணங்களமைந்தவனும் ரூப ளவனும் அச்வவித்தையறிந்தவனும் யாகஞ் செய்கிறவனும் தா செய்கிறவனும் திறமைவாய்ந்தவனும் எப்பொழுதும் நல்லொ கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டவனுமான நளனென்னு அரசன் இருந்தான். நிஷததேசத்தில் பிராம்மணர்களுக்கு அனு மானவனும் வேதமறிந்தவனும் சூரனும் சூதாட்டத்தில் பிரியமு வனும் உண்மைபேசுகிறவனும் பூஜிக்கத்தக்கவனும்[1] பெருஞ்சே குத் தலைவனும் உத்தம ஸ்திரீகளால் விரும்பப்பட்டவனும் உ குணமுள்ளவனும் புலன்களை அடக்கினவனும் ப்ரஜைகளைக் பாறுகிறவனும் வில்லாளிகளுள் சிறந்தவனுமான (அந்த) அ தேவராஜன்போலவும் ஒளியால் எல்லாவற்றுக்கும் மிகமேலே கிற சூரியன்போலவும் தானே நேரில் வந்த மனுபோலவும் எ அரசர்களுக்கும் மேலானவனாக இருந்தான். அப்படியே, வித தேசத்தில் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவனும் சூரனும் எ குணங்களுமமைந்தவனும் பிள்ளையில்லாதவனும் பிள்ளையில்வி முள்ளவனுமான அந்த பீமன் (என்னும் ஓர் அரசன்) இருந் அவன் புத்திரனை அடையும்விஷயத்தில் சித்தத்தை அடக்கி மே முயற்சியைச்செய்தான். பாரத! தமனரென்னும் பரமரிஷி அ அடைந்தார். ஓ! ராஜேந்திர! தர்மமறிந்த அந்த பீமன் மனை டன், பிள்ளையைவிரும்பிக்கொண்டு, நல்ல காந்தியுள்ள அவனை சரணையால் ஸந்தோஷப்படுத்தினான். மிக்க கீர்த்தியுள்ள த ப்ரீதியடைந்தவராகி மனைவியுடனிருக்கும் அவனுக்குக் கன்யா மான தமயந்தியையும், எல்லாக் குணங்களுடனுங்கூடினவா

1 'அக்ஷௌஹிணீபதி' என்பது மூலம். அக்ஷௌஹிணியின் ணத்தை ஆதிபர்வம் 31-ம் பக்கத்தில் காண்க.

ங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்களும் பயங்கரமானவர்களும்
ரர்களுமான தமன், தாந்தன், நல்லகாந்தியுள்ள தமநன் என
மூன்று குமாரர்களையும் வரமாகக் கொடுத்தார் அழகிய
டயுள்ள தமயந்தியோ ரூபத்தாலும், ஒளியாலும், சரீரத்தா
, அழகினாலும், ஸெளபாக்கியத்தாலும் உலகங்களில் புகழை
டந்தாள் பிறகு, பருவம் வந்தவுடன், அலங்கரிக்கப்பட்ட
றுக்கணக்கான வேலைக்காரிகளும் தோழிகளும் இந்திராணி
ச சூழவதுபோல் அவளை அப்பொழுது நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்
கொண்டிருந்தனர் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப
ட பீமனபுத்திரியானவள் அங்கே தோழிகளின் நடுவில் குற்ற
ற அங்கமுள்ளவளாகி மாரிக்காலமேகத்தின் மேலிருக்கும் மின
கொடிபோலவும் மிக்கஅழகுவாய்ந்தவளும் நீண்டகண்களுள்ள
,மான லக்ஷ்மிபோலவும் விளங்கினாள் அழகுள்ளவளும் சிறுமி
தேவர்களுடைய மனத்தையும் கலக்கக்கூடியவளுமான அவவித
முள்ளவள் தேவர்களுள்ளும் யக்ஷர்களுள்ளும் மற்றமனிதர்களு
ளும் ஓரிடத்திலும் முன்பார்க்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட
மில்லை நரஸ்ரேஷ்டனான நளனும் ரூபத்தால் சரீரமுள்ள
மதன் போன்றவனும் பூமியில் ரூபத்தால் ஒப்பற்றவனுமாக
ந்தான்

(உலக விருத்தாந்த தெரிவிப்பவர்) அந்த தமயந்தியினிடம்
ஹலத்துடன் நளனைப் புகழ்ந்தார்கள், நளனிடமும் தம
தியை அடிக்கடி புகழ்ந்தார்கள் ஓ! குந்தேய! ஒருவர் மற்
ருவருடைய குணங்களை எப்பொழுதும் கேட்கின்ற அவ்விருவ
கும் (ஒருவரை ஒருவர்) பாராமலே இச்சையானது உண்டா
று மனத்திலுள்ள அந்தக் காமம் மிக வளர்ந்தது அப்பொ
, நளன் மனத்தால் காமத்தை அடக்க இயலாதவனாகி அந்தப
த்தினருகிலுள்ள சோலையில் ஏகாந்தமான இடத்தை அடைந்
ந்தான் பிறகு, அவன் பொன்மயமான சிறகுள்ள அன்னங்
ப பார்த்தான், சோலையில் விளையாடுகின்ற அவைகளுள் ஒரு
யைப் பிடித்தான் பிறகு, (அந்தப்) பறவை அப்பொழுது
னை நோக்கி, 'ஓ! அரசனே! உன்னால் கொல்லப்படத் தக்கவ
லேன் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வேன் ஓ! நைஷத! குற்ற
றவனே! மனிதர்களுள் புலிபோன்றவனே! தமயந்தியினிடம்,
ள உன்னைத்தவிர வேறொரு புருஷனை ஒருபொழுதும் எண
தபடி உன்னைப்பற்றிச் சொல்லுவேன். (அவளை) உனக்கே

மனைவியாகுமபடியும செயவேன, அபபடிபபட்ட நீ எனககு வி
கொடு' எனற சொலலைச சொலலிறறு இவவிதம சொ
கேட்ட அரசன, பிறகு, அனனததை விடடுவிட்டான பி
அநத அனனஙகள உயரககிளமபி விதாபபதேசததை அடைந
அபபோது விதாபப நகரியையடைநது அநதப பக்ஷிகள தப
தியின அருகில இறஙகின பிறகு, அநதபபக்ஷிகளை அவள பா
தாள அவள ஆசசரியமான ரூபமுளள அனனபபறவைக
கணடு சநதோஷமுளளவளாயும தோழியா கூட்டஙகளால சூ
பட்டவளாயும விரைபவளாயும அவைகளைப பிடிபபதற
தொடஙகினள பிறகு, அனனஙகள ஸதிரீகளுககுரிய உதயானவ
தில நானகுபககததிலும ஓடின அபபொழுது கனனிகைகள த
தனி அநத அனனஙகளைப பினதொடாநதாாகள தமயநதி
தொடாநத அனனமானது மனிதவாககை அமைததுககொ
பிறகு, அவளைப பாாதது, 'ஓ! தமயநதி! நிஷத தேசததில
னெனனும அரசன ரூபததில அாவினிதேவாகளுககொப
வன அவனுககொபபான மனிதாகளிலலை தானே ரூபத
உருவஙகொணட மனமதனபோலிருககிறுன மிகசசிறநதவ
அழகிய இடையுளளவளே! நீ அவனுககே மனைவியானல
பிறபபும இநத அழகும பயனுளளனவாகும தேவாகளையும
தாவாகளையும மனிதாகளையும உரகாகளையும ராக்ஷஸாகளை
நாஙகள பாாததிருககிறேம எஙகளால அநத நளன போனற
முன பாாககபபட்டதிலலை நீயும பெணகளுளசிறநதவள நள
மனிதாகளுள சிறநதவன சிறநதவளுககுச சிறநதவனுடன சே
கையானது குணமுளளதாகும' எனறு சொலலிறறு ஓ! மனன
அவவிடததில அனனததால இவவிதம சொலலபபட்ட தம
யானவள, 'நீ இவவிதம நளனிடமும சொலவாயாக' எனறு
னததை நோககிச சொனனுள ஓ! நராபதியனே! பக்ஷியா
'அபபடியே' எனறு விதாபபனபுததிரியிடம சொலலி நிடத
டைத திருமபவும அடைநது நளனிடததில எலலாவறறை
தெரிவிததது

ஐமபததோராவது அதயாயம.

நளோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

நாரதர் இந்திரன் முதலியோரிடம் தமயந்தியின் சிறப்பையும் அவள் ஸ்வயம்வரத்திலிருப்பதையும் சொலலியதும, ஸ்வயம்வரத்துக்குவரும் இந்திரன்முதலியோர் வழியில் நளனைக்கண்டு தமயந்தியினிடம் தஙகளுக்காகத் தூது செல்ல வேண்டினதும்)

ஓ! பாரத! அநதத தமயநதியோ அனனததின அநதச ாலலைககேடடு அதுமுதல நளனையே எணணிககொணடு தன யறறவளாயினள அப்பொழுது தமயநதியானவள அதுமுதல லைகொணடவளும எளிமையுறறவளும நிறமகுனறிய முகமுளள நம இளைததவளும மிகக பெருமூசசெறிகினறவளுமாயினள, கு, மனமதனுல ஆகரமிககபபெறற அறிவுளளவளும நொடிப ாழுதில வெளுதத நிறமுளளவளும கவலைபபடுகிறவளும உயரப ாவையுளளவளும பிததிபோனற தோறறமுளளவளும ஆயி ா, படுககை, ஆஸனம், ஸுகானுபவம இவைகளில ஒருபோதும சையை அடையவிலலை, அடிககடி, 'ஆ! ஆ!' எனறு அழுகினற ாகி இரவிலும பகலிலும உறஙகவிலலை அநதத தோழிமாாகள வித ரூபமுளள அவளைக குறிபபுககளால தன நிலையிலலாதவ க அறிநதாாகள ஓ! நரேசவர! பிறகு, தமயநதியின தோழி அநதத தமயநதி தனனிலையிலலாமலிருபபதை விதாபப ஜனுககுத தெரிவிததாாகள அரசனன பீமன தமயநதியின ாழிககூடடததினிடமிருநது அதனைக கேடடுத தன பெணணைப றிய மிகக பெரிதான அநதக காரியததைபபறறி, 'எதறகாக ா பெண இபபொழுது நலல நிலைமையிலலாதவளபோலக ணபபடுகிருள?' எனறு ஆலோசிததான அநத அரசன தன ண யௌவனம அடைநததைக கணடு அவளதுவிஷயததில வயமவரம செயயவேணடுமெனறு தானுக எணணினன ஓ! புவே! அநத அரசன, 'ஓ! வீராகளே! இநத ஸவயமவரம (உஙக ல) பாாககபபடடடும' எனறு (எலலா) அரசாகளையும வர ழைததான் பூமியை ஆளுகினற வீராகளான அரசாகளயாவரும மயநதியின ஸவயமவரததைக கேடடு, பிறகு, பீமன கடடளையி ல, யானை, குதிரை, தோ இவைகளின நாதததால பூமியையொலிக

கச செயதுகொணடு, விசிததிரமானமாலைகளாலும ஆபரணஙக
லும நனகு அலஙகரிககபபெறறவையும பாககததககவையுமா
சேனைகளுடன வநதாாகள மிகக தோளவலியமைநத பீம
மஹாதமாககளான அநத அரசாகளுககுத தகுதிபபடி பூ
செயதான அவாகள உபசரிககபபடடவாகளாகி அவவிடதத
வஸிததாாகள

இதே காலததில, (எபபோதும உலகஙகளில) ஸஞசரிககி
வாகளும பேரறிவாளாகளும பெரிய விரதமுளளவாகளும மஹ
மாககளுமான நாரதா பாவதரெனகிற சிறநத இரணடு தேவரி
கள இவவுலகததிலிருநது தேவலோகததைத் அடைநது நன
பூஜிககபபெறறவாகளாகித தேவராஜனுடைய மாளிகையில
வேசிததாாகள பிறகு, பெருமைவாயநத் இநதிரன அவாகளை
பூஜிதது எலலாவறறிலும குறைவறற க்ஷேமததையும நோயின
யையும அவாகளிடம் கேட்டான நாரதா சொலலலானா
தேவ! ஈஸவர! விபுவே! எஙகளுககு எலலாவறறிலும க்ஷேம
னது அடையபபடடிருககிறது ஓ! மகவானே! எலலா உல
களிலும அரசாகள க்ஷேமமாயிருககிறாாகள' எனறனா ப
ஸுரனையும வருததிரனையும கொனற இநதிரன, நாரதா சொ
யதைக கேடடு, 'தாமநதெரிநதவாகளும உயிரைவிடடும சண
செயகினறவாகளும 'சணடைககாலததில புறஙகாடடாத
களும சஸதிரததால மரணததையடைகிறவாகளுமான அர
களுககு அக்ஷயமான இநத லோகமானது, எனககுக கொடுப
போலவே, இஷடததைக கொடுககினறது அநதச சூராகளா
க்ஷததிரியாகள எஙகே? எனககு விருபபமுளளவாகளான அ
களாக வருகினற அநத அரசாகளை நான பாாககவிலலையே?' என
கேடடான. இவவிதம இநதிரனால வினவபபடட நாரதா,
மகவானே! அரசாகள காணபபடாமைககுக காரணததை எ
னிடமிருநது கேள தமயநதியெனறு பெயாபெறற விதாப
ஜனமகள ரூபததால பூமியிலுளள எலலா ஸதிரீகளையும அதிக
மிததவளாயிருககிறாள ஓ! சகர! அவளுடைய ஸவயமவரம
பததில வரபபோகிறது அவவிடததில அரசாகளும ராஜபு
ராகளுமாகிய எலலாரும போகிறாாகள ஓ! பலனையும வருத
னையும கொனறவனே! உலகததுககுச சிறநத ரதனமான அவ
வேநதாகள மிகக விருபபததுடன எதிாபாாககிறாாகள' என
இது சொலலபபடுமபோது, அகனியுடன கூடின அமரசிரேஷ

ரான லோகபாலாகள தேவராஜனின சமீபததில வநதாாகள
ிகு, அவாகள யாவரும நாரதருடைய சிறநத வாாததைகளைக
டடாாகள கேடடதுமே மகிழசசியுறறவாகளாகி, 'ஆனால,
மும போவோம' எனறு சொனனாாகள ஓ! மஹாராஜனே!
ிகு, யாவரும பரிவாரஙகளுடனும வாகனஙகளுடனும அநத
லா அரசாகளும கூடியிருககும விதாபபதேசததை அடைந
ாகள ஓ! கௌநதேய! அரசனான நளனும அரசாகள கூடுவ
தக கேடடு, தமயநதியினிடம ஆசையுளளவனாகி, மனததில ஊக
துடன வநதனன பிறகு, தேவாகள பூதலததிலிருககினறவனும
ழகு நிரமபியிருததலால சரீரததுடன நேரில நிறகும மன
னபோனறவனுமான நளனை வழியில பாாததாாகள அநத
ாகபாலாகள, விளஙகும சூரியனபோனற அவனைககணடு ரூபத
ன ஸமபததால ஆசசரியமகொணடவாகளும தமயநதியை
டையும எணணமறறவாகளுமாகி நினறாாகள மனனவ! பிறகு,
வாகள விமானஙகளை ஆகாயததில நிறுததி ஆகாயததிலிருநது
ஙகி, நளனை நோககி, 'ஓ! ஓ! நிஷதராஜேநதிர! நளனே! மெய
சும விரதமுளள நீ எஙகளுககு உதவி செயயககடவாய
ாததம! தூதனாககக கடவாய' எனறு சொனனாாகள

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம்.

ந ளோ பா க யா ன பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(நளன் இந்திரன்முதலியவருடைய கட்டளையைத்
தமயந்தியிடம் தெரிவித்தது)

ஓ! பாரத! நளன, 'செயகினறேன' எனறு அவாகளுககு
ுதிகூறிய பிறகு கைகூபபி வணஙகி,'நீஙகள யாவா? நான யாருக
த தூதுசெலல விருமபபபடடேன? அஙகு நான எனனசெயய
ணடும? உணமையாகச சொலலுஙகள' எனறு அவாகளை வின
ன நளன இவவிதம சொலலியபோது, இநதிரன, 'எஙகளைத
யநதியை உததேசிதது வநத தேவாகளாக அறிநதுகொள ஓ!
ரசனே! நான இநதிரன, இவன அககினி, அபபடியே இவன
ருணன, இவனும மனிதாகளின சரீரததை நாசம செயகினற
ன நீ, நாஙகள வநதிருபபதை, 'இநதிரன முதலிய லோகபா
கள பாாகக விருபபமுளளவாகளாகி வருகிறாாகள தேவாக

ளான இநதிரனும அகனியும வருணனும யமனும உனனை அடை
விருமபுகினறுாகள அவாகளுள ஒருவனைக கணவனுக வரிப
யாக' எனறு தமயநதிககுத தெரிவிககககடவாய' எனறு செ
ஞன இநதிரனுல இவவிதம சொலலபபடட அநத நளன,
கூபபிககொணடு, 'ஒரே பிரயோஜனததைககுறிதது வநத என
நீஙகள அனுபபுவது தகாது ஓ! அமரேஸவர! ஒருஸதிரீயினிட
ஆசையுளள மனிதன (அவளைபபாாததுப) பிறனுககாக இவவி
சொலல எபபடி[1] உடனபடுவான? அதனை ஆலோசனை செ
எனறு சொனனுன நளனுல இவவிதம சொலலபபடட இ
ரன திருமபவும, 'ஓ! நளனே! 'செயவேன' எனறு முநதி எ
ளிடததில உறுதிகூறி எதனுல நீ செயயாமல போவாய? ஓ!
ஷத! போ தாமதம வேணடாம அபபடிபபடட நீ நாங
வநதிருபபதைத தமயநதிககுத தெரிவிபபாய நீ தேவாகளி
உததரவைச செயவாயானல மேனமையை அடைவாய' எனறு
அநததேவாகளால இவவிதம சொலலபபடட அநத நைஷத
திருமபவும, 'நனகு காவல செயயபபடட மாளிகைகளுள நுழை
எபபடித துணிவேன?'' எனறுன இநதிரன, 'நுழைவாய' என
அவனுககு மறுபடியும சொலலினன அவன, 'அபபடியே ஆ
எனறு சொலலித தமயநதியின வீடடை அடைநதான அ
டததில தோழியரின கூடடஙகளால சூழபபெறறவளும சரீரத
லும சோபையாலும மிகப பிரகாசிககினறவளும சிறநத நிறமு
வளும மிகக ஸுகுமாரமான அஙகமுளளவளும சிறுதத இ
யுளளவளும அழகிய கணணுளளவளும தனகாநதியால சநதிர
யும பழிககிறவளபோனறவளுமான அநதத தமயநதியைப பா
தான அழகிய சிரிபபுளளவளான அவளைபபாாததவுடனே, அ
னுககுக காமம வளாநதது (தேவாகளின கடடளையை) உண
யாக நிறைவேறற எணணித தன விருபபததை அடககிககொ
டான பிறகு, அநதச சிறநத மஙகையாகள நளனைபபாாதது
பரபரபபுளளவாகளும அவனது காநதியால மேறகொளளபப
வாகளுமாகி ஆஸனஙகளிலிருநது எழுநதிருநதாாகள ஆச
யததுடன கூடியவாகளான அவாகள, நனகு பிரீதியுளளவாகள
நளனைப புகழநதாாகள இவனை நோககிப பேசவுமிலலை 'இ
மஹாதமாவின ரூபம ஆசசரியமாயிருககிறது காநதி ஆசச
மாயிருககிறது தைரியமும ஆசசரியமாயிருககிறது இவ

1 'உதஸஹேத' எனறு பாடம கொளளபபடடது

ர? தேவனுகவோ யகூஷனுகவோ அலலது கநதாவனுகவோ
நககவேணடும' எனறு மனததாலேயே பூஜிததாாகள அவனு
டய தேஜஸவினுல மேறகொளளபபடட அநதச சிறநத ஸதிரீகள
ஜையுளளவாகளாகி அவனை எதுவும சொலலுதறகுச சகதியற
நதாாகள பிறகு, சிரிபபவளபோலிருபபவளும புனனகை
ன முநதிபபேசுகிறவளும ஆசசாயமடைநதவளுமான தமயநதி
ஞன நளனைபபாாததுச சொலலலானுள 'ஓ! குறறமறற
லா அஙகஙகளுமுளளவனே! எனககு விருபபததை விருததி
பபவனே! வீர! குறறமறறவனே! நீ யாா? தேவனபோல
திருககினருய (உனனை) அறிநதுகொளள விருமபுகிறேன
கு எபபடி வநதாய? (காவலாகளால) எவவிதம காணபபடாத
ருயிருககிருய? என வீடு நனகுகாபபாறறபபட்டிருககினற
ரோ? அரசரும கடுமையான ஆஜஞையுளளவா' எனருள தம
தியால இவவிதம சொலலபபடட நளன அவளைப பாாதது,
! கலயாணி! எனனை நளனெனறும, தேவதூதனுக இஙகு வந
னெனறும அறிநதுகொள தேவாகளான இநதிரனும அகனி
வருணனும யமனும உனனை அடையவிருமபுகிருாகள ஓ!
கியே! அவாகளுள ஒரு தேவனைப பதியாக வரிபபாயாக
ன அவாகளின மஹிமையாலேயே பாாககபபடாதவனுகிப பிர
சிததேன பிரவேசிககினற எனனை ஒருவனும பாாககவுமஇலலை,
ககவும இலலை. ஓ! சுபமானவளே! நான இதறகாகத தேவ
ரஷடாகளால அனுபபபபடடேன ஓ! நலல காநதியுளள
ள! இதைக கேடடு விருபபபபடி புததியைசசெலுததுவாயாக'
று மறுமொழி சொனனுன

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம

ந ளோ பா க யா ன பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(நளனும் தமயந்தியும் பேசியதும், நளன் தமயந்தியின் சொல்லை இந்திராதியாக்குத் தெரிவித்ததும்)

அவள், தேவாகளுககு நமஸகரிதது (சசிரிததுககொணடு)
னைநோககி, 'அரசனே! (எனனை) உளளபடி நமபு உனககு
ன எனனசெயயவேணடும? நானும மறறும எனனுடைய பொ
ர முழுமையும உனனுடையவையே ஓ! ஈஸவர! உறுதியாக

நமபு ஓ! அரசனே! ஹமஸஙகளினசொல எனனை எரிககிற ஓ! வீர! உனனை வருவிததறகாகவனறோ அரசாகள எனனால க டபபடடாாகள? ஓ! பெருமையையளிபபவனே! நீ (உனனிட அனபுவைதத எனனை மறுபபாயானால உனனிமிததம விஷத யோ அககினியையோ ஜலததையோ கயிறறையோ அடைவே எனறாள

தமயநதியால இவவிதம சொலலபபடட நளன, அவ நோககி, 'லோகபாலாகள இருககுமபோது மனிதனை என வி புகிறாய? நான, மஹாதமாககளும உலகததைப படைக றவாகளும ஈஸவராகளுமான அவாகளுடைய பாத தூளிக ஒபபாக மாடடேன அவாகளிடததில உனனுடைய ம செலவதாகுக தேவாகளுககு அபரியததைச செயகினற தன மரணததை அடைகினறானனறோ? குறறமறற அ முளளவளே! எனனைக காபபாறறு தேவஸரேஷடாகளை வரிப யாக அழுககறற வஸதிரஙகளையும தேவலோகததிலுளள சித மான மாலைகளையும திவயமான பூஷணஙகளையும தேவாக அடைநது அனுபவிபபாயாக எவன இநதப பூமி முழுமையை சுருககித திருமபவும விழுஙகுகினறானோ தேவாகளுககு ஈச அநத அகனியை எவள கணவனாக வரிககமாடடாள? எவனுடை தணடபயததால எலலாப பிராணிககூடடஙகளும ஒனறுசோ தாமததையே அனுஸரிககினறனவோ அநத யமனை எவள பதி வரிககமாடடாள? தாமததில மனமுளளவனும மஹாதமா ைதததயரையும தானவாகளையும கொலலுகினறவனும எலல தேவாகளுககும மேலானவனுமான அநத இநதிரனை எவள யாக வரிககமாடடாள? எனனுவாயானால, லோகபாலாக வருணனைச சஙகையறற மனததினால (பாததாவாகச) செய் கொள இநத நணபன வாாததையைக கேள' எனறு மறுமொ சொனனான

நைஷதனால இவவிதம சொலலபபடட அநதத தமயநதிய வள பிறகு சோகததாலுணடான ஜலததால நனகு நனைககபபட கணகளுடன், 'ஓ! பிருதிவீபதியே! நான எலலாத தேவாக கும நமஸகரிதது உனனையே பாததாவாக வரிககிறேன இத ஸதயமாக உனககுச சொலலுகிறேன' எனறசொலலைச செ ளள பிறகு, நடுஙகுகினறவளும கைகூபபினவளுமான அவ நளன, 'ஓ! கலயாணி! நான தூதனாக வநது என பிரயோஜனத

ருமபுவதறகுத துணியவிலலை நான விசேஷமாகத தேவா
ககு உறுதி கூறி (அநதப) பிறாவிஷயததில முயறசிசெயத
னா ² எவவிதம என பிரயோஜனததை இஙகு விருமபுவேன ?
ன சொலலும) இது தாமமானுல எனககு அதிலிருநது என
யோஜனமும கைகூடும இவவிதம என பிரயோஜனததைச
யவேன சுபமானவளே! நீயும அவவிதம செய' எனருன
கு, சுததமான சிரிபபுளள தமயநதி மறுமொழி சொலலுபவ
கிக கணணீரால தடைபபடட சொலலை மெதுவாக நளராஜனை
ககிச சொலலலானுள 'ஓ! நரேசுவர! அரசனே! எவவிததி
் உனககுத தோஷமவரககூடாததும அபாயமறறதுமான உபா
னது எனனுல கணடுபிடிககபபடடிருககிறது ஓ! நரசுரேஷட!
னுடைய ஸவயமவரம நடககுமிடததுககு நீயும இநதிரன
தலிய தேவாகள யாவரும சோநது வாருஙகள மனிதப
யே! மனிதாககதிபனே! பிறகு, நான லோகபாலாகளின
னிலையில உனனை வரிபபேன. இவவிதம (செயதால) தோஷம
து' எனருள ஓ! வேநதனே! தமயநதி இவவிதம சொலலக
டட அரசனுன நளன தேவாகள கூடியிருககுமிடததுககுத
நமபவும வநதனன முஹேசுவராகளான லோகபாலாகள,
விதம வருகினற அவனைப பாததாாகள பிறகு, அவனைப
ரதது, 'ஓ! அரசனே! சுததமான சிரிபபுளள தமயநதி உன
் பாாககபபடடாளா? பூமிபதியே! குறறமறறவனே! எஙக
லலாரையுமபறறி எனன சொனனுள? எஙகளுககுச சொல'
று அநத எலலா விருததாநததனதயும அவனைக கேடடாா
நளன சொலலலானுன 'நானு உஙகளால கடடளையிடப
டு மிக விசாலமான கடடுககளுளளதும கோலபிடிதத கிழவாக
ல சூழபபடடதுமான தமயநதியின மாளிகையில நுழைந
ன அவவிடததில பிரவேசிககினற எனனை அநத ராஜகுமாரி
த தவிர ஒருமனிதனும உஙகளுடைய சகதியினுலேயே பாாகக
லை இவளுடைய தோழிகளும எனனுல பாாககபபடடாா
அவாகளாலும நான பாாககபபடடேன ஓ! தேவாகளுக
த தலைவாகளே! யாவரும எனனைபபாாததது ஆசசரியமுளள
களுமானாகள ஓ! ஸுரோததமாகளே! நீஙகள எனனுல
ழபபடுமபோதும அழகிய முகமுளள அவள வேறு எணணமற

1 'ஈபவிதம' எனனும பாடம கொளளபபடடது
2 இரடடிததலால, 'கதமஹி' எனபது விடபபடடது.

றவளாகி என்னையே வரிக்கிறாள் சிறுமியான அவள், 'ஓ! மனித
சிறந்தவனே! என் ஸ்வயம்வரம் நடக்குமிடத்துக்கு உன்னு
கூட்ட தேவர்கள் வரக்கடவர் ஓ! நிடதநாடனே! மிக்க தோள
மையுள்ளவனே! அவர்களுடைய முன்னிலையில் நான் உன்னை வ
பேன் இவ்விதமானால் உனக்குக் குற்றம் வராது' என்றும்
னிடம் சொன்னாள் ஓ! தேவர்களே! என்னால் இவ்வளவு (செ
தான் நடந்தபடி கொண்டுவரப்பட்டது [1] மிச்ச விஷயத
தேவேஶ்வரர்களான நீங்களே பிரமாணம்' என்றான்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

நளோபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸ்வயம்வர மண்டபத்தில் இந்திரன்முதலியோர் நளனுருக்கொண்டு
அவன் பக்கத்திலேயே இருந்ததும், தமயந்தியின் துதித்
துக்கு மகிழ்ந்த இந்திராதியர்அருளால் அவள்
நளனுக்கே மாலை சூட்டியதும்)

பிறகு, சுபமான காலமும் புண்ணியமான திதியும் அப்படி
க்ஷணமும் வந்தபோது, பீமராஜன் ஸ்வயம்வரத்தில் அரசர்க
அழைத்தான் எல்லா அரசர்களும் அதனைக்கேட்டுக் காமத்த
பீடிக்கப்பட்டவர்களாகித் தமயந்தியை அடையவிருப்பங்கொ
விரைவாக வந்தார்கள் அந்த அரசர்கள் பொன்னாலாகிய தூ
ளால் அழகியதும் தலைவாயிலால் விளங்கப்பெற்றதுமான மண
பத்தில் பெரிய சிங்கங்கள் மலையில் பிரவேசிப்பதுபோலப் பிர
சித்தார்கள் நன்கு சுத்தம்பண்ணப்பட்ட ரத்னமயமான கு
டலமணிந்தவர்களும் வாஸனையுள்ள மாலை தரித்தவர்களுமா
எல்லா அரசர்களும் அங்குப் பலவித ஆஸனங்களில் உட்கா
தார்கள் நராதிப! நாகர்களால் நிறைந்த போகவதி என்
பட்டணம்போலவும் புலிகளால் நிறைந்த மலையின் குகைபோல
புருஷஶ்ரேஷ்டர்களால் நன்குநிறைந்த அந்தராஜஸபையில் [2] பு
ணியஶ்லோகனான நளன் தேவர்களுடன் பிரவேசித்தான் அங்
பரிகாயுதம்போன்ற பருத்த கைகள், வடிவத்திலும் நிறத்தி

---

[1] மிச்ச விஷயங்கள் உங்களைப் பொறுத்திருக்கின்றன என்பது

[2] புண்யத்தைத் தரும் சரித்திரத்தை அல்லது புகழை உடையவ
நளனும் யுதிஷ்டிரரும் கிருஷ்ணரும் ஸீதையும் திரௌபதியும் பு
ஶ்லோகா என்னப்படுவர் சப்தகல்பதருமம் பார்க்க.

க அழகிய ஐநது தலையுள்ள நாகஙகளபோலக காணபபட டன
ழகிய கேசததின முனைகளையுடையவையும அழகியவையும நலல
கருள்ளவையும சுபமானவையுமான அரசாகளின முகஙகள
காயததில நக்ஷததிரஙகள போல விளஙகின பிறகு, அழகிய
கமுள்ள தமயநதி, காநதியால அரசாகளின கணகளையும மனங
ளையும கவருகிறவளாகி ஸபாமணடபததில பிரவேசிததாள
ாககினற அநத மஹாதமாககளுடைய பாாவையானது அவ
டைய அஙகஙகளில எகஙகேவிழுநததோ அஙகஙகே பதிநது
டடது, அசையவே இலலை ஓ! பாரத! பிறகு, அஙகே மனனா
ரின போகள சொலலபபடுமபோது, ஒததவடிவமுள்ள ஐநது
டவாகளைத தமயநதி பாாததாள பிறகு, அவள வேறறுமையில
த வடிவததுடனிருககிற அவாகள யாவரையும பாாததுச சந
கததால அரசனுன நளனை அறியவிலலை அழகிய அவள அஙகு
றறுமையிலலாத பிராயமும வேஷமும ரூபமும உள்ள அவாக
ள எவனெவனைப பாாததாளோ அவனவனை நளராஜனுக எண
ினாள பிறகு, அநதபபெண ஆலோசிககினறவளாகி, 'எவவிதம
வாகளை அறிவேன ? எவவிதம நளராஜனை அறிவேன?' என்று
ததியால ஆராயநதாள பாரத! இஙஙனமஆலோசிபபவளும மிகக
யரடைநதவளுமான அநதத்தமயநதி முன கேட்டிருநத தேவா
ரின அடையாளஙகளை நினைததாள 'பெரியோாகளிடமிருநது
ானல கேடகபபடட தேவாகளுடைய அடையாளஙகளைப பூமி
ல நிறகினறவாகளுள ஒருவருககாவது நான காணவிலலை' என்று
படிப பலவாறுக எணணியும அடிககடி ஆராயநதும தேவா
ளச சரணமடைவதைத தகக்தெனறெணணினாள அவள வாககி
லும மனததாலும தேவாகளுககு நமஸகாரஞ செயது கை
பபிககொணடு நடுஙகுகிறவளாகிப பின வருமாறு சொலல
னாள —

'அனனஙகளின சொலலைககேடடு எனககுப பதியாயிருககும
ஷயததில நளன வரிககபபடடானெனனுும ஸதயததினல
தவாகள எனககு அநத நளனைக காடடககடவா நான மனத
லும வாககினலும தவறுமலிருககிறேனெனனுமஸததியததினல
தவாகள அவனையே எனககுக காடடககடவா தேவாகளால
நத நிஷதராஜன எனககுப பாததாவாகசசெயயபபடடானென
ம ஸதயததால[1] தேவாகள அவனையே எனககுக காடடககடவா

1 ம்ம எனனும ஒரு சொல விடபபடடது

என்னால நளனுடைய ஆராதன விஷயததில இநத விரதமான
தொடஙகபபடடதெனனும எனனுடைய ஸதயததால தேவா
அவனையே எனககுக காடடககடவா நான புணயஃலோக
நராதிபனை அறியுமபடி மகேஃவராகளான லோகபாலாகள
உருவததையே விளககககடவா' என்றுள தேவாகள தமயநதி
அநத மனததையுருககும புலமபலையும நளனிடததில மேல
நிசசயததையும உணமையான அனபையும மனசசுததியை
புததியையும பகதியையும நளனிடததில ஆசையையு' க
(அவள) சொனனபடி அடையாளததைத தரிபபதில (இரு
ரூபததிலேயே தேவாக ளெனபதைக காடடுவதாகிய) திறமை
செயதாாகள அவள, எலலாத தேவாகளையும வோவையற
களும கணணிமையாதவாகளும வாடாமாலையுளளவாகளும பு
யிலலாதவாகளும பூமியைத தொடாமல நிறகினறவாகளுமா
பாாததாள நிழலை இரணடாவதாயுடையவனும வாடின மாலை
புழுதியும வெயாவையுமுளளவனும பூமியிலிருபபவனுமான ந
இமைககொடடாலும அறிவிககபபடடான ஓ! பாரத! பாண
அநதத தமயநதியோ அநதத தேவாகளையும புணயஃலோக
நளனையும நனகு பாாதது நளனைத தாமமாக வரிததாள நீ
கணணுளள அவள மிகக லஜஜையுளளவளாகி அவனது முனதா
யைப பிடிததாள, மிகக அழகான மாலையை அவன கழுத
போடடாள உததமஸதிரீயான அவள அவனையே பதியாக வ
தாள பிறகு, அரசாகளால விரைவாக, 'ஆ! ஆ!' எனற சப
செயயபபடடது ஓ! பாரத! அஙகே அரசனை நளனைப பு
கினறவாகளும ஆசசரியமடைநதவாகளுமான தேவாகளும ம
ரிஷிகளும, 'நனறு, நனறு' எனற சொலலைச சொலலினா

ஓ! கௌரவய! வீரஸேனன மைநதனான அரசன, மனமகி
சியுடன, சிறநத இடையையுடைய தமயநதியை நோககி, '
கலயாணி! அழகிய சிரிபபுளளவளே! நீ தேவா முனனிலை
எனனைக கணவனாக அடைகினறாயாதலால, எனனை உன வாாத
யில கடடுபபடடவனெனறும பாததா (=போஷிபபவன) எ
றும அறிநதுகொள' எனனும இதனையும, 'என தேகததில உ
ருளளவரையிலும உனனிடததிலேயே இருபபேன' எனனும இ
னையும ஸததியமாக உனககுச சொலலுகிறேன' எனறு இனசொ
கூறினான அதுபோலத தமயநதியும, 'அபபடியே' எனறு இ
சொறகளால ஒபபுககொணடு கைகூபபினாள அவவிருவாக

ந்வரிடதது ஒருவா பிரியமுளளவாகளாகி அகனி முதலிய தேவா
ரபபாாதது, அபபொழுது அவாகளையே மனததால சரணமடை
ாாகள தமயநதியால நளன வரிககபபடடவுடன, அதிககாநதி
ள எலலாலோகபாலாகளும மனமகிழநது நளனுககு எடடுவரன
ாக கொடுததாாகள சசிபதியான இநதிரன, பரீதியுளளவனுகி,
கததில (தனனை) நேரில காணபதையும மேலான நலல கதியை
நளனுககுக கொடுததான ஹூதாசனனுன அகனி நளன
ந்மபுமிடததில தனது உதபததியையும தனபோனற ஒளியுளள
ாகஙகளையும அவனுககுக கொடுததான யமனே அனன [1] ரஸத
யும தாமததில மேலான நிலைமையையும கொடுததான வரு
ன, நளன விருமபுகிறவிடததில ஜலஙகளின உறபததியையும
நத மணம மிகுநத மாலைகளையும கொடுததான யாவரும(தனித
ரி) இரணடு இரணடு வரனகளைக கொடுததாாகள அநதத தேவா
இவவிதம வரனகளை இவனுககுக கொடுதது ஸவாககததை
டைநதாாகள பாரத! மஹாராஜனே! இவை யாவறறையும நள
ம தமயநதியும மறற ஜனஙகளும ஸவபனமபோலப பாாத
ாகள

ஓ! அரசனே! பிறகு, பீமராஜன எலலாப பூபாலாகளும
ாநதிருககுமபோது மனிதாகளால செயய முடியாத ஸவயம
ததைச செயதான ஓ! பாரத! பீமபுதரியான தமயநதியும
வரியமுளள அநத ராஜமணடலததைப பாாதது ஆலோசனை
பது தாமமாக நளனை வரிததாள தமயநதியால நளன வரிககப
டு ஸவயமவரம முடிநதவுடன, எலலா அரசாகளும வநதது
ாலவே போயினா அரசாகள இவனுககும தமயநதிககும
நத) விவாக (நிசசய)ததைப பாாதது ஆசசரியமுளளவாக
கிச சநதோஷமடைநது வநததுபோலபபோயினா ராஜ
ரஷடாகள போனவுடன, பெரிய மனமுளள பீமராஜன மன
ழநது தமயநதிககும நளனுககும விவாகததை நடததினுன
ிதஸரேஷடனுன நைஷதன அஙகு இஷடபபடி வஸிததுப
னுல விடையளிககபபடடவனுகித தன நகரததை அடைநதான
அரசனே! புணயஸலோகனுன நளனும ஸதிரீ ரதனததை
டைநது பலாஸுரனையும விருதரனையும கொனற இநதிரன இந
ாணியுடன மகிழநததுபோல அவளுடன மகிழநதிருநதான

[1] அவன சமைததது எனன அனனமானுலும அது சுவையுளளதா
ததலை எனபது

மிக்க சந்தோஷமடைந்த வீரனான ராஜன் ஸூரியன்போல விளங்கு
றவனாகிப் பிரஜைகளைத் தாமதத்துடன் காப்பாற்றிக்கொண்டு ம
வித்தான் புத்தியுள்ள அவன் நஹுஷபுத்திரனான யயாதிபே
அஸ்வமேதத்தாலும் பூர்ணதக்ஷிணையுள்ள மற்றும் அனேகயா
களாலும் தேவர்களைத் திருப்திசெய்தான் திரும்பவும் தேவ
கோப்பான நளன் தமயந்தியுடன் அழகியவனங்களிலும் தோட
களிலும் விளையாடினான் பிறகு, பெரியமனமுள்ள (அவன்)
யந்தியினிடம் இந்திரசேனனென்னும் புத்திரனையும் இந்திரசே
என்னும் கன்னிகையையும் உண்டுபண்ணினான் இவ்விதம் அந்த
திபனான அரசன் யாகஞ்செய்பவனுக்வும் விளையாடுபவனுக
தன்னத்தால நிரம்பின பூமியைக் காத்துவந்தான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம

நளோபாக்யானபர்வம (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் முதலியோர் கலியையும் துவாபரனையும் வழியிற்கண்ட
தமயந்தி நளனைவரித்ததைஅறிந்து கலி துவாபரனைத் துணைகொண்
நளனை அவமானப்படுத்துவதாக உறுதிகூறியதும்)

தமயந்தியால் நளன் வரிக்கப்பட்டவுடன், மிக்கஒளியு
லோகபாலர்கள், போம்பொழுது, கலியுடன்வருகின்ற துவாபர
பார்த்தார்கள் பிறகு, பலனையும் விருத்ரனையுங்கொன்றஇந்தி
கலியைப்பார்த்து, 'ஓ! கலியே! நண்பனான் துவாபரனுடன் எங
போகின்றாய்? சொல்' என்றுவினவினான் பிறகு, கலி (இந்தி
நோக்கி), 'தமயந்தியின்ஸ்வயம்வரத்தை அடைந்து அவளை வ
கப்போகிறேன் என்னுடையமனம் அவளை அடைந்திருக்கிற
என்றுசொன்னான் இந்திரன் அவனைநோக்கிச் சிரித்துக்கொ
'(அந்த) ஸ்வயம்வரம் முடிந்துவிட்டது அவளால் எங்கள்சமீ
தில் நளராஜன் பதியாகவரிக்கப்பட்டான்' என்றுசொன்ன
இவ்விதம் இந்திரனால்சொல்லப்பட்டகலி, கோபங்கொண்டு,
த்த தேவர்களையாவரையும் அழைத்து, அப்பொழுது, 'அ
தேவர்களுக்குநடுவில் மனிதனைப்பதியாக அடைந்தமையால்,
ளுக்குப் பெரியதண்டனைசெய்வது நியாயமாகுமன்றோ?' எ
இந்தச்சொல்லைச் சொன்னான் இவ்விதம் கலியால்சொல்லப்ப
வுடன், அந்தத்தேவர்கள், 'எங்களால் அனுமதியளிக்கப்ப

கே தமயநதியால நளன வரிககபபடடான கலியே! விதிபபடி
தானுஷடானமசெயது எலலாததாமஙகளையும அறிநதவனும
லா ககுணஙகளுடனுஙகூடினவனுமான நளராஜனை எவளதான
ககமாட்டாள ? இதிஹாஸததை ஐநதாவதாகவுடைய நானகு
தஙகளையும முழுமையும அதயயனமசெயதவனும, தனவீடடில
மாக யாகஙகளில எபபொழுதும தேவாகளைத திருபதிசெயப
ம, கொலலாமையில மிககபறறுளளவனும, மெயபேசுகினறவ
, உறுதியானவிரதமுளளவனும, லோகபாலாகளுககு ஒபபான
ம புருஷஶரேஷடனும, தனனிடம ஸாமாததியமும தைரிய
ஞானமும தவமும செளசமும தமமும சமமும நிலைததிருபப
ம, இவவிதரூபமுளளவனுமான நளராஜனை எவன சபிகக
மபுகிறுனே அநதமூடன தனனையே சபிததுககொணடவனு
ன, தானுகவே தனனைககொலபவனுமாவான கலியே! எவன
படிபபடடகுணமுளளநளனைச சபிககவிருமபுகினறுனே அவன
டமானதும ஆழமுளளதும விரிநததுமான நரகமாகிறமடுவில
ழுபவன' எனறுமறுமொழிசொலலினா . தேவாகள கலியை
துவாபரனையும இவவிதமசொலலிவிடடு ஸவாககததைஅடைந
ா

பிறகு, தேவாகள போனவுடன, கலி, துவாபரனைநோககி, ' ஓ!
ாபர! கோபததைஅடககச் சகதியறறவனுயிருககிறேன, நள
ததில வஸிபபேன, அவனை ராஜயததினினறும நழுவசசெய
ன (அவன) தமயநதியுடன ரமிககபபோகிறதிலலை நீயும
ககாயகளில நுழைநது உதவிசெயயவேணடும எனனுடைய
ததிறகாக இதில நீயும வேலைசெயபவனுவாய' எனறு சொன

ஐமபததாறுவது அதயாயம்.

நளோபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கலியின் தூண்டுதலால் புஷ்கரன் நளனைச் சூதுக்கழைத்ததும்,
இருவரும் சூதாடியதும்)

இவவிதம அநதக கலி துவாபரனுடன உடனபாடுசெயது
ணடு, பிறகு, அநத நிடதராஜனிருககுமிடததிறகு வநதுசோந
ன் அவன தினநதோறும (நளனை அடைதறகு அவன தவறு
வதான), அவகாசததை எதிாபாாததுககொணடு நிஷததே

சததில நெடுங்காலம வஸிததான பிறகு, கலியானவன பனனி
டாவது வருஷததில இவனுடைய அவகாசததைக கணடான
ஷதன ஜலமோசனமசெயது, காலகளைச சுததம செயயாமல
மனமசெயது ஸநதியை உபாஸிததான அபபொழுது அவனி
கலி பிரவேசிததான அவன நளனிடம பிரவேசிதது (மறெ
வடிவததுடன) புஷகர ராஜனது சமீபததை அடைநது, 'வா,
னுடன சூதாடு நீ எனனுடன சேரநது காயகளைககொணடு இ
சூதில நளனை வெலவாய, நளராஜனையும ராஜயததையும ஜயி
நிஷத தேசததை அடைவாய' எனறு புஷகரனை நோககிச செ
ஞன இவவிதம கலியினால சொலலபபடட புஷகரன நளனை அ
தான கலியும [1] பாசசிகை உருவஙகொணடு அநதப புஷகர
பின தொடாநதான பகைவீரரைக கொலலும பிராதாவான
கரன வீரனான நளனை அடைநது, நாம [2] பாசசிகைகளைக கொ
சூதாடுவோம' எனறு அடிககடி சொனனான பிறகு, பெரிய
முளள அரசன (அதனைப) பொறுககவிலலை தமயநதி பாரத
கொணடிருககையில, (தானும அவனைச சூதுககு) அழைபப
தககதெனறு எணணினான தெயவததினால ஆவேசிககபபெ
அநதப புஷகரராஜன தெயவததினால அவமதிககபபெறற
தாவான நளராஜனுடன விரைநது சூதாட ஙனகுதொடஙகின
அபபொழுது, கலியினால ஆவேசிககபபெறற நளன சூ
வெளளி, பொன, வாகனஙகள, ஆடைகள இவைகளை இழநத
பகைவரை அடககுபவனான அவன சூதாடும மததததால மிக ம
கிச சூதாடுகினறதை நணபருள ஒருவரும தடுபபதில சகதியு
வராகவிலலை ஓ! பாரத! படடணதது ஜனஙகள யாவரும, க
தசையிலிருககிற அரசனைப பாரபபதறகும தடுபபதறகும மந
களுடன வநதாரகள பிறகு, ஸூதன,தமயநதியின ஸமீபம வந
'ஓ! தேவி! இநதப படடணதது ஜனஙகள காரியமுளளவாகள
வாசலில நிறகினறனா 'எலலா ஜனஙகளும அறமபொருள
அறிநத அரசருடைய [3] விசனததைப பொறுதவாகளாக

[1] 'வருஷ' எனபது மூலம அதறகு, காளை முதலிய பல பொரு
ளுணடு நீலகணட வியாக்யானததிலும, இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபுக
லும பாசசிகை யெனறு பொருள செயதிருககிறது நளவெணபாவி
னைடததிலும காளை எனறே சொலலபபடடிருககிறது

[2] 'வருஷேண' எனபது மூலம, 'காளையைப பநதயமாக வைதது'
பது வேறு பொருள

[3] சாநதிபாவம 181-ம பககம குறிபபில காணக.

ரூாகள' என அரசருககுத தெரிவிககககடவாய' எனறு
ரிவிததான பிறகு, அநதத தமயநதி சோகததால அறிவு
ங்கியவளாகவும துககததால பீடிககபபடடவளாகவும கணணீ
தழுதழுதத குரலுடன நைஷதனை நோககிச சொலல
றள

'ஓ! அரசரே! படடணதது ஜனஙகள ராஜபகதியை முனனிட
கொணடு எலலா மநதிரிகளுடனும பிராயமுதிாநத சிறநத
மமணாகளுடனும வணிகாகளுடனும கூடி உமமைப பாாகக
பபததுடன வாயிலில நிறகினறனா ஓ! வேநதரே! உமது
ளை அடுததவாகளும சோநது வநதவாகளுமான அநத ஜனங
ப பாாககககடவீா' எனறு இவவிதம அடிககடி சொலலினள.
பினால ஆவேசிககபபெறற மனனன அழகிய கடைககணணுள
ளும அவவிதம புலமபுகிறவளுமான அவளைப பாாதது ஒன
சொலலவிலலை பிறகு, அநத எலலாமநதிரிகளும அநதப
டண வாவிகளும துககததால பீடிககபபடடவாகளாயும
டகமடைநதவாகளாயும, 'இலலை, இவன இருககமாடடான'
று சொலலிககொணடு வீடுகளை அடைநதாாகள ஓ! யுதிஷடிர!
னுககும புஷகரனுககும பல மாதஙகள அநதச சூதாடட
ாது அவவிதம நடநதது புணயஙலோகனன நளன ஜயிக
டடான

ஐமபததேழாவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடாச்சி.)

(தமயநதீ, சூதில் நளன் தோறறுவிடுவனென்றறிந்து மக்களைப்
பாகனுடன் பீமன்நகருக்கு அனுப்பியது.)

ஓ! அரசனே! பிறகு, கலககமறறவளும பீமனமகளுமான
நதி, புணயஙலோகனன அரசன பிததுககொணடவன
லச சூதில புததி செலுததினதைககணடு அதிலிருநது அசச
துயரமும மேறகொணடவளாகி அரசனைககுறிதது அநதப
ிய காரியததைச சிநதிககலானள அவள அவனுககுக கெடு
பச சநதேகிதது அவனுககுப பிரியததைச செயய எணணங
ணடு, அவனைப பொருளனைததும கவரபபடடவனாக அறிநது,
புகழுளளவளும செவிலிததாயும வேலைககாரியும அனுகூல

௦ உள

மானவனும் எல்லாம் செய்ய வல்லவனும் அன்புள்ளவனும் அ
கப் பேசுகின்றவனுமான அந்த பருஹத்ஸேனை என்பவளை நோ
'ஓ! பிருஹத்ஸேனையே! போ, நளராஜரின் உத்தரவினால் மந்திரி
வரவழைத்து, பொருள்களில் எவ்வளவு கவரப்பட்டதென
யும், எவ்வளவு மிச்சமிருக்கிறதென்பதையும் சொல்வாயாக' எ
சொன்னாள் நரேஶ்வரனே! அந்தப் பிருஹத்ஸேனை இவ
கட்டளையிடப்பெற்றாள் அவள் மந்திரிகளிடம் தேவி
வார்த்தையைச் சொன்னாள் பிறகு, அந்த மந்திரிகள் யா
நளன் உத்தரவை அறிந்து, 'நமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகு
என்று சொல்லிக்கொண்டு திரும்பவும் வந்தார்கள் அந்த எ
ஜனங்களும் இரண்டாவது முறையும் வந்துசேர்ந்தார்கள் (
வாகளைத்) தமயந்தி தெரிவித்தாள் (நளன்) அதையும் ஏ
கொள்ளவில்லை அந்தத் தமயந்தி தனது கணவன் தன்சொல்லை
றுக்கொள்ளாததைப் பார்த்து வெட்கங்கொண்டவளாகித் தி
பவும் வீட்டை அடைந்தாள். எப்பொழுதும் காய்கள் நளனு
விரோதமாயிருப்பதையும் நளன் எல்லாப் பொருளுங்கவரப்ப
வனுனதையுங்கண்டு திரும்பவும் செவிலித்தாயை நோ
'ஓ! பிருஹத்ஸேனையே! கல்யாணி! திரும்பவும் போ, நள
உத்தரவினால் வார்ஷ்ணேயனை ஸூதனை அழைத்துவா
காரியம் வந்திருக்கின்றது' என்றாள்

அந்தப்பிருஹத்ஸேனையும், தமயந்தியின் சொல்லைக் கே
அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்களைக்கொண்டு வார்ஷ்ணேயனை
ழைத்தாள் பிறகு, தேசகாலமறிந்தவளும் குற்றமற்றவளு
தமயந்தி வார்ஷ்ணேயனை மெதுவான வாக்கினால் இன்சொற்க
கொண்டு காலத்திற்கேற்றதைச் சொல்லலானாள் 'அரசா எப
ழுதும் உன்விஷயத்தில் நன்கு நடந்துகொள்ளுகிறார் என்பதை
அறிவாய் கஷ்டத்திலிருக்கும் அவருக்கு நீ உதவியைச் செ
கடவாய் அரசர் புஷ்கரனால் ஜயிக்கப்பட்டபட அவருக்குச்
ஆசையானது மிகவளர்கிறது புஷ்கரனுக்குக் காய்கள் ஸ்வா
மாக இருந்துகொண்டு (அனுகூலமாக) விழுவதுபோல அரசரு
காய்களில் விபரீதமாக விழுவதும் காணப்படுகின்றது இ
நளராஜா நண்பர்களின் சொற்களையும் உறவினர்களின் சொற்
யும் கேளாததுபோலவே என்சொல்லையும் ஏற்றுக்கொள்ளவி
ஓ! ஸாரதியே! இப்பொழுது மகாத்மாவான நைஷதராஜ
விளங்குகின்ற செல்வங்களில் மிச்சமில்லையென்று உறுதி

கசினறேன ஓ! ஸாரதியே! மயககமடைநத மனனா என
லலை ஏறறுககொளளாமையால் உனனைச சரணமடைகிறேன
சொலவதைசசெய பாகனே! (பொருளகளின) அழிவைக
தது எனது எணணம தெளிவாயிலலையனறோ? ஆகையால,
ருககுப பிரியமானவையும மனோவேகமுளளவையுமான குதி
ளைத தேரிலபூடடி இரணடு குழநதைகளையும ஏறறிககொணடு
டினபுரததை அடையககடவாய என உறவினாகளிடததில
நதைகளையும அபபடியே தேரையும இநதக குதிரைகளையும
டககலமாக வைததுவிடடு இஷடபபடி வஸிபபாய, அலலது,
டததிலாவது செலவாய' எனறுள
வாாஷணேயனென நளஸாரதி தமயநதியின அநதசசொலலை
யமாக நளனுடைய மநதிரிகளிடம முழுதும தெரிவிததான
ஹீபதியே! அவன அவாகளால ஒனறுசோநது நிசசயிதது
டயளிககபபடடவனாகி, குழநதைகளைத (தேரில) ஏறறிவைத
கொணடு அநத வாகனததுடன விதாபபதேசததை அடைந
ஸு தன அவவிடததில குதிரைகளையும அநதசசிறநத
ரயும இநதிரசேனையெனனும அநதக கனனிகையையும இந
சேனனெனனும சிறுவனையும வைததுவிடடு, பீமராஜனிடம
பெறறுககொணடு, நளராஜனைக குறிததுத துககிததுக
மடைநதவனாகி, 'எஙகுப போவேன?' எனறு அடிககடி
ததால சிநதிததுககொணடே அபபொழுது அஙகிருநது
து அயோததி நகரததை அடைநதான அவன மிககதுயர
வனாகி ருதுபாணராஜனை அடைநதான, ஸாரததியததில
கபபடடான அவனும இவனுககுச சமபளததைக
டுததான

ஐமபததெட்டாவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி.)

(நளன் சூதில் புஷ்கரனால் ஜயிக்கப்பட்டுத் தமயந்தியுடன்
காட்டுக்குப்போனதும் பறவைகள் நளனது ஆடை
யுடன் ஆகாயத்தில் சென்றதும்)

வாாஷணேயன போனபிறகும, சூதாடுகிற நளனுடைய மிச
நத சிறிது தனமும ராஜயமும புஷகரனால அபகரிககபபட
ஓ! அரசனே! புஷகரன நாடடைப பறிகொடுதத நளனைநோக

கிச் சிரித்துக்கொண்டு, 'திரும்பவும் சூது நடக்கட்டும் உ
எதிர்ப்பந்தயம் என்ன இருக்கின்றது? உனக்குத் தமயந்தி ஒ
மிச்சமாயிருக்கிறாள் மற்ற எல்லாம் என்னால் ஜயிக்கப்பட
நல்லதென்று எண்ணுவாயானால் தமயந்தி பந்தயமாக இரு
டும்' என்றான் புஷ்கரன் இவ்விதம் சொல்லியதைக் கேட்ட
னுடைய நெஞ்சம் கோபத்தால் பிளக்கப்பட்டதுபோலாயி
(ஆயினும்) அவனை ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு, நளன் பு
னைப்பார்த்து மிக்க கோபமுள்ளவனாகி, 'ஓ! நராதம! வேறு
மும் எனக்கு இருக்கின்றது' என்று சொன்னான் புண்யசீ
ன அரசன், மிக்கத்துயருற்ற மனமுள்ளவனாகி, (தனது)
டையையும் அப்படியே அவளுடைய ஆபரணங்களையும் (த
ஆபரணங்களையும் எல்லா அங்கங்களிலுமிருந்து கழற்றிப் ப
மாக வைத்துத் தோற்றுவிட்டு, பிறகு, ஒரே ஆடையுள்ளவ
போகத்துக்கொள்ளாதவனும் சினேகிதர்களுக்குத் துயரத்தை
வளர்ப்பவனுமாகி மிகப்பெரிதான செல்வத்தையிழந்து வெ
கிளம்பினான் பிறகு, தமயந்தி, ஒரேவஸ்திரமுள்ளவளாகி, பே
அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றாள் அந்த நளன் அவளுடன்
ரத்திற்கருகில் மூன்றுராத்ரி வஸித்தான் ஓ! மஹாராஜனே!
கரனோ, 'நளனிடத்தில் எவன் நன்கு நடப்பனோ அவன் என
கொல்லத்தக்க நிலைமையை அடைவன்' என்று பட்டணத்தில்
சாற்றுவித்தான் ஓ! யுதிஷ்டிர! பட்டணத்து ஜனங்கள் அ
புஷ்கரனுடைய சொல்லாலும் அவனுடைய விரோதம் வரும்
எண்ணத்தாலும் அந்த நளனுக்கு உபசரணையைச் செய்யவி
பூஜைக்குத் தக்கவனான அந்த அரசன் அப்படிப் பூஜிக்கப்பட
னாகப் பட்டணத்துக்கு ஸமீபத்தில் ஜலத்தைமட்டும் குடித்
கொண்டு மூன்றுராத்திரி வஸித்தான்

அரசன் அங்கே பசியால் வருத்தமுற்றுப் பழங்களையும்
குகளையும் [1] தேடுதற்கு அங்கிருந்து கிளம்பினான் தம
யும் அவனைப் பின்தொடர்ந்தாள் நளன் பசியால் பீடிக்க
கின்றவனாகிப் பலநாள் சென்றபின் பொன்போன்ற சிறகுள்ள
பக்ஷிகளைக் கண்டான் அப்பொழுது, பலசாலியான அந்த
தாதிபதி, 'இப்பொழுது எனக்கு ஆகாரமுமிருக்கின்றது
தனமுமாகும்' என்று ஆலோசனை செய்தான் பிறகு, அ
அவைகளை அரையிலிருந்த வஸ்திரத்தால் நன்கு மூடினான் (அ

[1] 'காஷ்பம்' என்பது மூலம்

வும அவனுடைய அநத ஆடையை எடுததுககொணடு ஆகாய
ாககமாகச செனறன பிறகு உயரககிளமபின பக்ஷிகள
ன திகைக வஸதிரமாயுடையவனும தலைகுனிநது தீனனுமாகிப
மியில நிறகககணடு, 'ஓ! மிகக கெடடபுததியுளளவனே! நாஙகள
துககாயகள உன ஆடையைககவர விருபபஙகொணடு வநதோம
வஸதிரததுடன போவதில எஙகளுககு விருபபமிலலையனறோ?'
னறு இநதசசொலலைச சொலலின அபபொழுது, புணயசலோக
ன அரசன அநதக காயகள போவதையும தான வஸதிரமறறி
பபதையும பாாததது, பிறகு, தமயநதியை நோககி, 'ஓ! குறறமறற
ளே! நான எவைகளுடைய கோபததால ஐசுவரியததினினறும
ழவினவனும பசியுடனகூடித் துககததை அடைநதவனுமாகி
காரததை அடையவிலலையோ, எவைகளுககாக நிஷததேசத
ுளளவாகள எனவிஷயததில உபசாரணைசெயயவிலலையோ அப
டபபடட இநதககாயகள பறவைகளாகி என ஆடையையும
ாாநதன மிகக விபரீதநிலைமையை அடைநதவனும அறிவறறவ
ம துககததைஅடைநதவனுமான நான உனபாததா (=போஷ
ன) இநதவாாததையை உனககு நலலதெனறு அறிநதுகொளளு
நதப பலவழிகள தக்ஷிணாபததததைககுறிதது அவாநதீநகரததை
ம ரிக்ஷவானஎனற மலையையும தாணடிப போகினறன இது
நதியமெனனும பெரியமலை (இநதப) பயோஷணிநதியும ஸமுத
ரததை அடைகினறது மஹரிஷிகளுடைய ஆசரமஙகளும பல
ழஙகுகளுடனும கனிகளுடனும கூடினவையாயிருககினறன
து விதாபபதேசததினவழி இநதவழி கோஸலதேசததிறகுச
சலலுகினறது இதறகுமேல தெறகிலுளள இநததேசம தக்ஷி
றுபதமெனபது' எனறுசொனனன

ஓ! பாரத! நளராஜன் மனததை அடககிப பீமபுதரியான
மயநதியை நோககித துககததை அடைநதவனுகி அடிககடி
நதவாககியததைச சொனனன பிறகு, துககததால வாடட
டைநத அநதத தமயநதியானவள கணணீரால தழுதழுதத
சாலலால அநத நைஷதனைநோககி மனததை உருககும வாாத
தயைச சொலலினள 'ஓ! பாாததிவரே! உமது எணணததை
டிககடி ஆலோசிககினற என மனம மிக நடுஙகுகிறது எலலா
ஙகஙகளும தளாசசியடைகினறன நாடிழநதவரும பொருளைப
றிகொடுததவரும வஸதிரமறறவரும பசியுடனும சிரமததுடனும
டியவருமான உமமை ஜனமிலலாத காடடில விடடு நான எவ

விதம போவேன ? ஓ! மஹாராஜரே! ஶ்ரமததை அடைநதவரு பசியால பீடிககபபடடவரும அநத ஸுகததை எணணுகினறவ மான உமமுடைய ஶ்ரமததைப பயஙகரமான காடடில நா போககுவேன எபபோதும கஷடததை அடைநத மனிதனுக எலலாத துககஙகளிலும மனைவிககு ஒபபான மருநது ஒன மிலலை இதனை உமககு ஸதயமாகச சொலலுகினறேன' என்று நளன, 'ஓ! அழகிய இடையுளள தமயநதி! நீ சொலலுகினற இ இவவிதமே கஷடமடைநத மனிதனுககு மனைவிககொபபா நணபனும மருநதும இலலை நானும உனனை விடடுவிட விரு முளளவனலலேன பயநதவளே! ஏன மிகக ஸநதேகததையடை கிருய ? நான தேகததை விடுவேன, குறறமறறவளே! உனனை வி வே மாடடேன' என்றுன

தமயநதி சொலலலானுள :—'ஓ! மஹாராஜரே! இஙகு எனனை விடடுவிட விருமபவிலலையானுல, அபபடியிருககையி விதாபபதேசததின வழியை எதறகாக நனகு உபதேசிககிறீ அரசரே! எனனையோ விடததககவரலலீா, நானும அறிவேன மஹீபதியே! மனமகலஙகியிருததலால ஒருகால எனனை வ வீரோவென்று நானும (சநதேகிககிறேன) ஓ! தேவருககு பான நரோததமரே! எனககு அடிககடி வழியையும சொல கினறீா இதுகாரணமாக எனககுத துயரததை வளாககினறீ அரசரே! உமககு இநத எணணமிருககுமானுல, (நீருமவ எணணினுல, சோநதே விதாபபதேசததை அடைவோம கெ வததைக கொடுபபவரே! அஙகு விதாபபராஜா உமமைப பூஜ பாா அரசரே! அவரால நீா பூஜிககபபெறறுச சுகமாக எஙக வீடடில வசிபபீா' என்றுள

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம,

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(நளன் தமயந்தியினது ஆடையின் ஒருபாதியைக் கிழித்துக்கொண் அவளைத் தனியேவிட்டுச் சென்றது)

அபபொழுது, தேவியினுல இவவிதம சொலலபபடட நள 'பிதாவின ராஜயம உனககு எவவிதமோ அவவிதமே என மெனபதில ஸநதேகமிலலை ஆனுல, கஷடததிலிருபபவனுகி

ததிலும அஙகுப போக மாட்டேன (ஐஸவரியம) நிறைநத
ன (முன) உனககு மகிழசசியை வளாபபவனுகச சென்று (இ
ாழுது) கஷடததை அடைநது உனககுத துயரததை வளாப
னுக எவவிதம போவேன?' என்ற சொலலிச சொன்னன
நளராஜன இவவிதம சொலலிககொணடு வஸதிரததின
தியைச சுறறிககொணடிருககிற கலயாணியான தமயநதிககு
டிககடி இனசொல கூறினன அவவிருவரும ஒரே வஸதிரத
தத தரிததுககொணடும இஙகும அஙகும அலைநதுகொணடும
தாகஙகளால களைததவாகளாகி ஒரு மணடபததை அடைந
ாகள அபபொழுது, அநத நிஷதாதிபதியான அரசன அநத
ணடபததை அடைநது தமயநதியுடன பூதலததில உடகாாந
ன ஆடையறறவனும அழுககடைநதவனும நிறமமாறினவ
ம புழுதியால பூசபபடடவனுமான அவன களைததுத தமயநதி
டன பூதலததில உறஙகினன அரசனே! பிறகு, அழகியவளான
மயநதி தன ஆடையின தலைபபைப பூமியில விரிததுப பதியைத
ழுவிககொணடு உறஙகினள பிறகு, சோகிககபபடததககவளும
ழகியும கலயாணியுமான தமயநதியும தூககததை அடைநது
ரைவாக நிததிரையால இழுககபபடடாள ஒ! அரசனே! தம
தி உறஙகினவுடன, அரசனுன நளனே துயரததால கலககப
பட்ட மனமுளளவனுகி முனபோலப படுககவிலலை அவன அநத
ஜயம கவரபபடடதையும நணபாகளை முழுமையும பிரிநததையும
னததில (ஆடைகவரபபடடது முதலிய) அநதக கஷடததையும
ணடு, 'இதனைச செயதால எனககு எனனவரும? செயயாவிடடல
னககு எனனவரும? எனககு மரணம மேலானதா? மனைவியை
டுதல மேலானதா? எனனைக குறிததது ஆசைகொணட இவள
னககாக இவவிதம துயரததை அடைகிறுள இவள எனனுல
டபபடடாலோ ஒருகால தன உறவினரைக குறிததுச செலலு
ள இவள எனனுடன தொடாநதால துயரததை அடைவா
ளனபதில ஸநதேகமிலலை விடடுவிடுவதில ஒருகால ஸுகததை
டைவாளோ என்ற ஸநதேகமுணடு' என்ற ஆலோசனையை
டைநதான

நராதிபனே! அவன அடிககடி பலவாறு ஆலோசிததது உறுதி
யது தமயநதியை விடுவது நலலதென்று கருதினன 'இவள
மூளளவளும மிகக பாககியவதியும எனனிடததில பகதியுளள
ளும பதிவரதையுமாயிருககிறுள இவள வழியில ஒருவராலும

பலததால அவமதிககததகாதவள்' எனறு அவனுடைய எண
மானது கெடட எணணமுளள கலியினல தமயநதிவிஷயதத
அபபொழுது இவவிதம அவளை விடுவதில திருமபிறறு அநத
சன தனககு ஆடையிலலாமலிருபபதையும அவளுககும
ஆடையே இருபபதையும ஆலோசிதது வஸதிரததின பாதியை
கிழிகக எணணஙகொணடான 'எவவிதம வஸதிரததை அ
பேன? எவவிதம என காதலியும விழிததுககொளளாமலிருபப
எனறு இவவிதம அரசனுன நளன ஆலோசிதது அபபொழு
மணடபததில நானகுபககததிலும திரிநதான ஓ ! பாரத ! நள
இஙகுமஙகும ஓடுகிறவனுகி மணடபததின ஓரிடததில உறைய
சிறநத கததி ஒனறை அடைநதான பகைவரை வாடடுபவனு
நளன அதனல ஆடையின ஒரு பாதியைக கிழிததுக கட
கொணடு, பிரஜ்ஞையறறவளாகித தூஙகும விதாபபநாடண
ளான தமயநதியைவிடடு ஓடினுன

பிறகு, கிடததாகோமான தமயநதியினிடததில ம
பறறினவனுகித திருமபவும அநத மணடபததை அடைநது
ளைககணடு அபபொழுது, 'எனது காதலியும முனனே வாயு
லும சூரியனுலுஙகூடப பாாககபபடடிராதவளுமான இவள
பொழுது நாதனறறவளபோல மணடபததின நடுவில பூமி
உறஙகுகினருள அழகிய சிரிபபுளள இவள விழிததுககொ
கிழிககபபடட (பாதி) ஆடையைச சுறறிககொணடவளாகி
ளைப பிரிநது, பிததுககொணடவளபோல எவவிதம இருபப
அழகிய பதிவரதையான தமயநதி, எனனைப பிரிநது மிருகஙக
லும பாமபுகளாலும அடையபபெறற பயஙகரமான காட
ஒருததியாக எவவிதம ஸஞசரிபபாள் ?'' எனறு அழுதா
நளன, 'மிகக பாககியமுளளவளே! ஆதிதயாகளும வஸுககளு
ருதராகளும மருதகணஙகளுடனகூடின அஸவினீதேவாகளு
உனனைக காககக கடவா தாமததால சூழபபடடவளாயிருக
ருய' எனறு ரூபததால பூமியில ஒபபறற பரியமான மனைவியை
குறிதது இவவிதம சொலலிவிடடுக கலியினல அறிவு கவரபப
வனுகி முயறசியுடன கிளமபினுன அரசனுன நளன அடிக
போயப போய மணடபததுககுத திருமபி வருகிருன க
னல இழுககபபடுகிருன, அனபினல திருபபியிழுககபபடுகிரு
துயரமடைநத அவனுடைய மனமானது அபபொழுது இர
போலாயிறறு ஊஞசலபோல, அடிககடி வருகினருன, அடிக

கினருன ஆயினும, கலியினுல இழுககபபடட நளன மயககங
ணடு இரககததுடன மிகப புலமபித தூஙகுகினற அநதபபாரி
யை விடடுவிடடு ஓடினன கலியால ஆவேசிககபபடடு மன
ந்து அடிககடி அதை அதை எணணிககொணடு மயஙகினவ
நிர்ஜனமான காடடில (காபபாறறறகுரிய) மனைவியைத தனி
பாய விடடுப போயினன

அறுபதாவது அதயாயம்.

நளோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ட்டில் அலையும் தமயந்தியை மலைப்பாம்பு பிடித்துக்கொண்டதும்,
ஒரு வேடன் அதனைக் கொன்று அவளை விரும்பினதும்,
அவள் தனது கற்பினுல் அவனைக்கொன்றதும்)

ஓ! வேநதே! நளனு விடடுப போனவுடன, சிறநத இடை
ளவளும பயநதவளுமான தமயநதி ஜனமறற காடடில சிரமம
னவளாகி விழிததுககொணடாள கணவனைக காணுமல சோ
தடனும துககததுடனும கூடினவளாகிப பயநது நளனைக
தது, 'ஓ! மஹாராஜரே! ஆ! நாதரே! ஆ! மஹாராஜரே! ஆ!
ாமி! என எனனை விடுகினறீர? ஆ! கெடடுவிடடேன, நாச
டநதவளாகிறேன ஓ! மஹாராஜரே! தாமநதெரிநதவரும
லதவறுதவருமாக இருககினறீரலலவா? அபபடிபபடட நீர
கும எனனை எவவிதம விடடுபபோனீர? மேலும, (எனனுல)
கிழைககபபடாத நீர அடஙகினவளும பினதொடாநதுவநதவ
பாரியையுமான (எனனை) விடடு எவவிதம போகிறீர?
னலனரோ தீஙகிழைககபபடடீரா? ஓ! அரசரே! என விஷயத
லோகபாலாகளுககு எதிரில முநதி உமமால சொலலபபடட
றகளை ஸதயமாகச செயயச சகதியறறவராகிவிடடீரா? புருஷ
ரஷடரே! மனைவியானவள உமமால விடபபடடும முகூாதத
த்து உயிருடனிருககினறுளாதலால மனிதாகளுககு அகாலத
மரணம விதிககபபடவிலலை ஓ! புருஷஈரேஷடரே! இநதப பரி
ஸம இவவளவு போதுமானது பகைவரால மீற முடியாதவரே!
வும பயநதிருககிறேன தலைவரே! உமமைக காடடககடவீர.
சரே! பாாககபபடுகினறீா, பாாககபபடுகினறீா நிடதநாடடரே!
இதோ நிறகினறீா புதாகளால உமமை மறைததுககொணடு

ஏன எனககு மறுமொழி கூறுமலிருககிறீா? ராஜேநதிரரே! சரே! குரூரமானவனும் இஙகே இநநிலையை அடைநதவனும் பு கிறவனுமான எனனைத தழுவித தேறறவிலலையே? கஷடம! எனனைக குறிததும மறற எதைக குறிததும துயரபபடவி அரசரே! ஒனறியாக எவவிதம இருபபீரெனறு உமமைப வருநதுகிறேன, மனனரே! தாகமுளளவரும பசியுளளவரு மததால இளைததவருமாகி மாலைககாலததில எனனைப பார மரததடிகளில எவவிதம இருபபீா?'' எனறு உரககக கதறி பிறகு, அவள கடுமையான துககததினுல பீடிககபபடடவ கோபததினுல எரிகிறவளபோனறவளுமாகித துயரமுறறு அ கொணடு இஙகும அஙகும ஓடினுள சிறுமியான அவள அடி எழுநதிருநதாள அடிககடி தளாநது விழுநதாள, அடிககடி ப ஒளிநதுகொணடாள, அடிககடி அலறினுள, அழுதாள ரததால மிக வாடடபபடடவளும தளாசசியுறறவளும பதிவ யுமானபீமனமகள, அடிககடி [1] பெருமூசசெறிநதுஅழுதுகொ 'நிஷதாதிபரான இவா எநதப பூதததின சாபததால துககத பீடிககபபடடவராகி மகிழவிலலையோ அநதபபூதததிறகு அ டைய துககததைப பாாககிலும அதிக துககம உணடாகவேண எநதபபாவி பாவஎணணமிலலாத நளராஜரை இவவிதம தானே அவன அவரைககாடடிலும அதிக துககததை அடை ஸுகமறற ஜீவனததைச செயயககடவன்'' எனறு சொன

மஹாதமாவான அரசனுடைய மனைவியான அவளோ இ தம புலமபிககொணடு துஷடமிருகஙகளால அடையபபடட வ தில நாயகனைத தேடினுள பீமபுததிரியானவள பிததுககொ வளபோல, 'ஆ! ஆ! அரசரே!' எனறு இடநதோறும அடி புலமபிககொணடு இஙகும அஙகும ஓடினுள மிகவாடினவ குரரி எனற பகஷிபோல இரககததுடன மிகக கதறுகிறவ துயரபபடுகிறவளும புலமபுகிறவளும அழகிய இடையுளளவ ஸமீபததில ஸஞசரிககிறவளும எதிரில வநதவளுமான அநதத யநதியை, ஆடுகளை விழுஙகும பெரிய சரீரமுளள ஒரு பாமபு டன கூடியதாகி விரைநது பிடிததது பாமபினுல விழுஙக கினற அவள சோகததால பீடிககபபடடவளாகி, எவவிதம னைககுறிததுத துககிததாளோ அவவிதம தனனைக குறிததுத கிககவிலலை '‌ஆ!நாதரே!ஜனமறற இநதவனததில இநதபபாமபி

[1] இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது

ஙகபபடும குறறமறற என்னை இபபொழுது என நீர தொடாந்து
வரவிலலை? பிரபுவே! காடடில என்னை விடடுவிடடு நீர இப
பொழுது எவவிதம போனீர? நிஷதராஜரே! பாவததிலிருந்து
படபடுத திருமபவும அறிவையும மனததையும தனஙகளையும
டநதபின என்னைத திருமபவும நினைததது எவவிதம ஜீவிதது
றீர? ஓ! நிஷத மனனரே! அரசபபுலியே! குறறமறறவரே!
மமடைநதவரும பசியால பீடிககபபடடவரும வாடினவரு
ர[1] உமமுடைய பாரமததை எவன போககுவான?' என்றுள
அடாநத காடடில திரிகிற ஓர மிருக வேடன அவள அழுவ
த கேடடு வேகமாக ஓடிவநதான அவவிதம பாமபினால விழுங
படும நீணட கணணுளள அவளைக கணடு அடாநத காடடில
கினறவனும மிருக வேடடையாடுகிறவனுமான வேடன விரைப
கி வநது கூாமையான கததியினால அதனை வாயில விரைநது
நதான ஓ! பாரத! மிருகததால ஜீவிககும அநத
டன அசைவறறிருககும அநதப பாமபைப பிளநது அவளை
விதது ஜலததாலும அலமபித தேறறி, (அவள) ஆகா
செயத பிறகு, 'ஓ! மானகுடடியினுடைய கணபோனற
ணுளளவளே! நீ யாரைசசாாநதவள? எபபடி இநத வனததை
டநதாய? ஓ! காநதியுளளவளே! எபபடி இநதப பெரிய
டததையும அடைநதவளாகிறாய?' என்று வினவினன
பாரத! அரசனே! அவளால அவவிதம கேடகபபடட தம
தி இவையாவறறையும நடநதபடி அவனுககுச சொலலினள
விவஸதிரம தரிததவளும பருததபின தடடும கொஙகையுமுளள
ம அழகிய குறறமறற அஙகஙகளுளளவளும பூரணசநதிரன
னற முகமுளளவளும வளைநத இமைமயிருடனகூடின கண
ரளவளும இனிமையாகப பேசுகினறவளுமான அவளைப பாா
மிருகவேடன காமததிறகு வசமாயினன பிறகு, காமததால
ககபபடட அவன மெலலிய அழகிய சொலலால அவளுககு
மொழி கூறினன தமயநதி அதனை அறிநதுகொணடாள,
வரதையான தமயநதியும அவனைக கெடட எணணமுளளவனாக
நது தீவிரமான கோபாவேசஙகொணடவளாகிக கோபததால
கிகினறவள போலானள கெடட எணணமுளளவனும அற
ம (காம) ஆதுரனுமான அவனை அகனிஜவாலைபோல பர
கினற அவளைப பலாதகரிகக ஆலோசிததான பாததாவை

1 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது

யும ராஜயததையும பிரிநத தமயநதியோ துககததால பீடி
படடவளாகிப பேசசுமுறை தவறிபபோன போது, 'நான நள
ரைத தவிர வேறெருவனே மனததாலும சிநதிககவிலலை யென
இதனுல இநத அறபனுன வேடன உயிரை இழநதவனுகி விழ
வன' எனறு அவனேக கோபததால சபிததாள் அவளால அ
சொல சொலலபபடடவுடன, அநதமிருகவேடன உயிரறறவ
தீயால எரிககபபடட மரமபோலப பூமியில விழுநதான

அறுபததோராவது அதயாயம

நளோபாககயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தி நளனைத்தேடும்போது ஆசிரமமண்டலத்தில் முனிவர்களு
பேசியதும், அவர்கள் அம்மண்டலத்துடன் மறைந்தபின் அவள்
தேர் யானை குதிரைகளுடன் ஜனக்கூட்டத்தைக்கண்டு
அதன் தலைவனுடன் பேசினதும்.)

தாமரை மலாபோனற கணணுள்ள அவள, மிருகவேட
கொனறு, பயஙகரமானதும ஜனமறறதும சிளவணடுக கூட
ளால ஒலிககபபடடதும சிஙகம, சிறுததை, மான, புலி, பனறி,
இவைகளின கூடடஙகளுளளதும பலவகைப பறவைககூட
களால சூழபபடடதும மிலேசசாகளாலும திருடாகளாலும அ
யபபெறறதும ஸாலம, மூஙகில, 1 தவம, அரசு, திநதுகம, இங
பலாசு, மருது, அரிஷடம, ஸயநதனம, முளளிலவு இவைக
மறைககபபடடதும நாவல, மா, லோதரம, கருஙகாலி, தே
பிரமபு இவைகளாலடாநததும பதமகம, நெலலி, ப
கடமபு, அததி இவைகளால சூழபபடடதும இலநதைகளா
பிலவஙகளாலும மறைககபபடடதும ஆலமரஙகளால அட
தும பரியாளம, பனே, பேரீநது, கடுககாய, தானறி இ
ளுளளதுமான காடடை நோககிப புறபபடடாள அவள
குப பலவித தாதுககளுளள பலவித மலைகளேயும பற
ளால ஒலிககபபடட கொடிபபநதலகளேயும ஆசசரியம
தோறறமுளள குகைகளேயும நதிகளேயும ஸரஸுகளேயும வ
களேயும ஸஞசரிககும நானுவிதமான பறவைகளேயும பயஙகரம
ரூபமுளள பிசாசா உரகா அரககா ஆகிய பலரையும குடை

1 ஒருவகை மரம.

தடாகஙகளையும மலையின கொடுமுடிகளையும ஆசசரியமான
றறமுளள நதிகளையும [1] அருவிகளையுழ் அபபொழுது பாாத
ள விதாபபராஜனமகள அஙகே எருமைகளையும பனறிகளை
நரிகளையும கரடிகளையும குரஙகுகளையும பாமபுகளையும கூட
கூட்டமாகப பாாததாள வலலமையுடனும புகழுடனும
ரியுடனும மேலான தைரியததுடனும கூடின தமயநதி ஒருததி
க அபபொழுது நளனை ததேடிககொணடு அலைநதாள ராஜ
திரியும கணவனைப பிரிநத துயரததால இளைததவளுமான அந
தமயநதி அபபொழுது பயஙகரமான காட்டை அடைநது
கு ஒனறுககும பயப்படவிலலை பிறகு, விதாபபனபெணணுன
மிகக துயரமுறறுக கணவனைப பிரிநத துயரால சூழபபடட
கஙகளுளளவளாகி ஒருகறபாறையை அடைநது புலமபலானாள
தமயநதி, 'சிஙகததினுடைய மாாபுககு ஒபபான மாாபுளள
ர! மிகக தோளவலிமையுளளவரே! நிஷததேசதது ஜனஙக
கு அதிபரே! அரசரே! நீா நிாஜனமான காட்டில எனனை
டு எஙகுப போயினீா? வீரரே! மனிதபபுலியே! பூரணமான
ஷிணையுளள அஸவமேதமுதலிய யாகஙகள செயதா என என
டததில பொயயாக நடககினறீா? நரஸரேஷடரே! மிகக
தியுளளவரே! சுபமானவரே! அரசருட சிறநதவரே! எனக
திரில உமமால சொலலபபட்டதை மெயயாககககடவீா ஓ!
தியே! அனனபபறவைகளால உமமிடததில சொலலபபடட
யும எனனிடததில சொலலபபடடதையும ஆலோசிககககட
ஓ! மனிதருட புலிபோனறவரே! நனகு ஓதபபடடவையும
க உபாஙகஙகளுடன கூடினவையும விஸதாரததுடன கூடிய
யுமான நானகுவேதஙகளும ஒரு பககமும ஸததியம ஒனறு
பககமுமனறோ? பகைவரைக கொலபவரே! அரசரே! வீரரே!
கையால, முறகாலததில எனனிடம சொலலியசொலலை உணமை
ககககடவீா அநதோ! வீரரே! குறறமறறவரே! நான உமக
பிரியமானவளனறோ? பயஙகரமான இநதக காட்டில என
ககு மறுமொழி சொலலவிலலை? பயஙகரமானதும வாயைத
நதுகொணடிருபபதும பயஙகரமான சரீரமுளளதும பசிகொ
துமான காட்டுககு அரசனான இநதச சிஙகமானது எனனைப
முறுததுகினறது, என எனனைக காபபாறற வேணடியவராக
லை? கலயாணரே! அரசரே! 'எனககு உனனைவிடப பிரிய

1 வேறு பாடம

மானவள் வேறு ஒருத்தியுமில்லை' என்று அப்பொழுது சொ
னீரே ? முன் சொல்லப்பட்ட அந்தச் சொல்லை உண்மையாக்
செய்யக் கடவீர் ஓ ! நராதிபரே ! என்னால் நீர் விரும்பப்பட
வராயிருக்கிறீர் பித்துக்கொண்டவளும் புலம்புகிறவளும் பிரி
மானவளும் உம்மால் விரும்பப்பட்டவளும் மனைவியுமான எனக்
ஏன் மறுமொழி கூறவில்லை பூபதியே ! பெரிய கண்ணுள்ளவரே
பூஜ்யரே ! பகைவரை வாட்டுபவரே ! இளைத்தவளும் தீனயு
நிறமமாறியவளும் அழுக்கடைந்தவளும் பாதி ஆடையைச் சுற்
கொண்டவளும் நாதனில்லாதவள்போலப் புலம்புகின்றவளும் கூ
ட்டத்தைப் பிரிந்த ஒற்றை மான்போலத் தனியாயிருப்பவளும் அ
கின்றவளுமான [1] என்னை ஏன் தேற்றவில்லை ? ஓ ! மஹாராஜ
இந்தப் பெரியகாட்டில் தனியே இருப்பவளும் பதிவ்ரதையும் பே
கின்றவளும் சொந்தமனைவியுமான [2] எனக்கு ஏன் மறுமொ
சொல்லவில்லை ? மஹாராஜரே ! நற்குலத்துடனும் நல்லொழுக்க
த்துடனும் கூடியவளும் அழகிய எல்லா அங்கங்களாலும் விளங்
கின்றவளும் அநுஸரித்தவளுமான எனக்கு ஏன் உத்தரம்சொல்
வில்லை ? ஓ ! நரோத்தமரே ! நிஷதாதிபரே ! மனிதரிற் சிறந்
வரே ! என் சேர்க்கையைப் போக்குகின்றவரே ! இப்பொழு
இந்த மலையிலும் மிகப் பயங்கரமானதும் சிங்கங்களாலும் புலி
ளாலும் அடையப்பட்டதுமான இந்தக்காட்டிலும் உம்மைப் ப
திருப்பவராகவோ உட்கார்ந்திருப்பவராகவோ நிற்பவராகவோ
நடப்பவராகவோ நான் காணவில்லை துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
வளும் உமது விஷயத்தில் சோகத்தால் இளைத்தவளுமான (நா
யாரிடம் சென்று, 'காட்டில் அரசர் உன்னால் பார்க்கப்பட்டார
என்று கேட்பேன் ? அழகியவரும் மஹாத்மாவும் பகை
படையை அழிப்பவருமான அரசரை, 'இந்தக் காட்டில் இரு
கிறார்' என்று எவன் எனக்கு இப்பொழுது சொல்லுவன் ? 'தா
மரைமலர்போன்ற கண்ணுள்ளவரும் நீ தேடுகின்றவருமான ந
ராஜா இவர்தாம்' என்னும் எவனுடைய மதுரமான சொல்லை இ
பொழுது கேட்கப்போகிறேன் ? காந்தியுள்ளதும் நான்கு வளை
பற்களுள்ளதும் பெரிய மோவாயுள்ளதும் அரண்யராஜனுமா
இந்தப் புலியானது எதிர்முகமாக வருகின்றது அச்சமற்றவளா
இதனைக் கேட்கிறேன் 'நீ மிருகங்களுக்கு அரசன் நீ இந்தக் கா
டில் (ஸஞ்சரிப்பதில்) வல்லவன் என்னை விதர்ப்பராஜன் புதல்வி

1, 2 இரட்டித்தலால் இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

கைவரைககொலலுகினறவரும நிஷததேசாதிபதியுமான நள
ஜருடைய பாரியையும, பதியைததேடுகிறவளும, ஒனறியாயிருப
வளும, துனபபபடுகிறவளும, சோகததால இளைததவளுமான
மயநதி எனறறி மிருகேநதிர ! சிஙகததிறகு ஒபபான தோ
ளளவரும பெரிய கையுளளவரும தாமரை இதழபோனற கண
ளளவருமான அரசா இஙகு உனனால பாரககபபடடாராகில
னககுசொலலித்) தேறறுவாயாக, ஓ! அரணயராஜனே! மிருக
ரேஷட! அலலது, அவரை நீ சொலலாவிடடால எனனைத தினறு
டு இநததுயரததினினறும விடுவி' (என்றுசொல்லியும,) இநத
ருகராஜன காடடில எனனுடைய புலமபலைத தான கேடடுச சுதத
ன ஜலமுளளதும கடலுககு ஒபபானதுமான நதியைநோக
ச் செலலுகினறது உயாநதவையும ஆகாயததை அளாவியவை
ம பலநிறமுளளவையும மனததை மகிழவிபபவையுமான பல
காடுமுடிகளால விளஙகுகினற இநத மலையைக கேட்கிறேன பல
ததாதுககள சிதறியிருபபதும பலவிதககறகளால அலஙகரிககப
பறறதும இநதபபெரிய காடடிறகு உயாநதகொடிமரம போனற
ம சிஙகம, வேஙகை, யானை, பனறி, கரடி, மான இவைகளுடன
டியதும பலவிதமான பறவைகளால நானகு பககஙகளிலும ஒலிக
பெறறதும பலாசு, அசோகு, மகிழ, புனனை இவைகளால விளங
வதும, நனகு புஷபிதத கோஙகுகளாலும தவஙகளாலும பல
ஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதும பகஷிகளுடனகூடின நதிக
ளாலும கொடுமுடிகளாலும அடாநததும பூமிககு அழகியவடிவ
ளள சூடாமணிபோலிருககினறதுமான இநதச சிறநதமலையை
ராஜரைக குறிததுக கேட்கிறேன

'ஓ! பகவானே! மலைகளுட சிறநதமலையே! அழகிய தோறற
ளளவனே! புகழபெறறவனே! புகலிடமானவனே! மிகவும சுப
னவனே! மலையே! உனககு நமஸகாரம நான உனனை அடைநது
லையால வணஙகுகிறேன, எனனை அரசனமகளும அரசனமரு
களும அரசனமனைவியும புகழபெறறவளுமான தமயநதியெனறு
றி விதாபபதேசாதிபதியும மஹாரதனும பூமிககுபபதியும
னகு ஜாதிகளையும ரகஷிககினறவனும மிககதகஷிணையுளள ராஜ
யம அஸவமேதம எனனும யாகஙகளைச செயதவனும அரசா
ளுள சிறநதவனும பெரிய மிக அழகிய கணகளுளளவனும [1] பிராம

1 வேதஙகளில எனினும, வைதிக காமஙகளில எனினும, கடவுளி
ததெனினும ஆம

மணரிடம பிரியமுளளவனும நலல நடையுளளவனும சொல
ருதவனும பொருமையறறவனும நலலியறகையுளளவனும வீ
முளளவனும மிககசெல்வமுளளவனும தாமநதெரிநதவனும சு
மானவனும விதாபபதேசததை நனகு காபபாறறுகிறவனும ப
வாகூட்டஙகளை வெனறவனும பிரபுவுமான பீமன எனனும பெ
பெறற அரசன என தநதை பகவானே! உன அருகிலவநத என
அவனுடைய மகளெனறு அறி நிஷததேசததில நரஶ்ரேஷட
வீரஸேனரெனற பெயாகொணடவரும மிககபுகழபெறறவருமா
மஹாராஜா எனது மாமனா ஓ! மலைகளுட சிறநத மலையே! ஐ
வரியததையிழநதவளும, பாததாவைப பிரிநதவளும, நாதனற
ளும, விசன்ததுடன கூடியவளும, நரஶ்ரேஷடருள மேலானவ
பாததாவுமான் நளராஜரைத தேடுகினறவளும, இஙகு வநதவ
மான எனனை அநத வீரஸேனராஜரின் புததிரரும வீரரும செ
முளளவரும உணமையான் பராகரமமுளளவரும பகைவ
கொலலுகினறவரும பொனனிறமுளளவரும புணய ஶ்லோ
ரெனறு புகழபெறறவரும பராமமணபரியரும வேதததை அறி
வரும பேசததெரிநதவரும புணணியம செயகினறவரும ஸோ
பானஞ செயதவரும அகனிசயனம செயதவரும (மறற) யா
கஙகளைசசெயதவரும கொடையாளியும சணடை செயகிறவரும நன
ஆளபவருமான எநத நளராஜா பிதாவினிடமிருநது கிரமமா
கிடைதத தமது ராஜயததை நனகு ஆளுகினறாரோ அவருடை
பாரியையாக அறியககடவாய ஓ! மலையரசே! உனனால ஆகா
ததைப பிளககினற இநத நூறு கொடுமுடிகளால இநதபபயங
மான காடடில நளராஜா பாரககபபடடது உணடா? சிறநதயா
போனற நடையுளளவரும புததியுளளவரும நீணடகையுளளவ
(பகைவரைப) பொறுதவரும பராகரமமுளளவரும பலமுள
ரும வீரரும அதிககீாததியுளளவரும நிஷததேசததிறகு அதிப
மான எனது பாததாவான நளராஜா உனனால பாரககபபட
உணடா? சிறநதமலையே! புலமபுகிறவளும தனியாயிருபபவ
கலஙகினவளுமான எனனை, துககததை அடைநத உனது மகளை
தேறறுவதுபோல ஏன இபபொழுது சொலலால தேறறவில
வீரரே! பகைவரை மிஞசியவரே! தாமததை அறிநதவரே! செ
தவறுதவரே! மஹீபதியே! அரசரே! இநத வனததில இருபபீரா
உமமை நீரே காடடககடவீா மிக இனிமையானதும கமபீரம
தும மேகமுழககமபோனறதும அமிாததிறகு ஒபபான

ரிவானதும அழகியதும, 'விதாபபகுமாரீ! வா' என்று என்னை
ழைபபதும ஆ த தம நிரமபினதும என்சோகததை நாசமசெய
டியதுமான மஹாதமாவும நிஷதாதிபருமான அரசருடைய
நசசொலலை நான எபபொழுது கேடபேன?' என்று அநத
புதரியான தமயநதி அநதச சிறநதமலையைபபாா ததுச சொலலி
ருநது மறுபடியும வடககுததிககை நோககிச சென்றுள
சிறநத ஸதிரீயான அவள, மூன்று பகலிரவுகளசென்று, ஒபபற
திவயமான சோலைகளால விளஙகுவதுமான தவசிகளின
ததைக கணடாள வஸிஷடருககும பிருகுவுககும அதரிககும
னவாகளும நியமமுளளவாகளும ஆகாரவரையறையுளளவா
அடககததையும தூயமையையும உடையவாகளும நீரைமட
பருகுகின்றவாகளும காறறைமடடும புசிபபவாகளும அபப
இலைகளைமடடும உடகொளளுகிறவாகளும புலனகளை வென
களும மிகக பாகயசாலிகளும ஸவாககததின வழியைக காண
பமுளளவாகளும மரவுரிகளையும தோலகளையும தரிததவா
தியானம செயகின்றவாகளும இநதிரியஙகளை நனகு அடக
வாகளுமான தவசிகளால விளஙகுவதும தவசிகளால வஸிக
பறறதுமான அழகிய ஆஸரம மணடலததைக கணடாள
த மானகூடடஙகளால நிரமபினதும குரஙகுககூடடததுடன
தும தவசிகளுடன கூடியதுமான (அநத ஆஸரம மணடலத
) பாாததவுடனே அவள தேறுதலை அடைநதாள அழகிய
முளளவளும அழகிய கூநதலுளளவளும அழகிய பினதட
வளும அழகிய கொஙகையுளளவளும அழகிய பறகளமைநத
ளவளும காநதியுளளவளும அழகியஜகனமுளளவளும நனகு
தும நீணடுமிருககின்ற கணகளுளளவளுமான அநத வீரசேன
ரன பாரியையானவள, ஆஸரமஙகளுளளவிடததில நுழைந
ஸதிரீரதனமும மிகக பாகயவதியும இரஙகபபடததககவளு
அநதத தமயநதி தவமுதியோாகளை நமஸகரிததது வினயத
தலைகுனிநது நின்றுள சிறநத தவசிகளானஅவாகளனைவ
ம, 'உன (வரவு) நலவரவாகுக' என்று சொலலபபடடாள
அநதத தபோதனாகள அஙகு இவளுககு முறைபபடி உபசா
செயது, பிறகு, 'உடகாரககடவாய நாஙகள என்ன செயய
ணடும? சொல' என்று சொன்னாாகள அழகிய இடையுளள
ள),'ஓ! குறறமறறவாகளே! மிககபாகயவானகளே!இஙகே பூஜ
ான உஙகளுககுத தவஙகளிலும அகனிகளிலும தாமஙகளி

லும மிருகஙகளிலும பறவைகளிலும் ஸவதாமானுஷடான
லும க்ஷேமமிருககினறதா?" எனறு அவாகளைக கேடடனள
கள புகழுளள அவளைப பாாததது, 'சுபமானவளே! எலலாவற
குசலமே எலலா அஙகஙகளிலும குறறமறறவளே! நீ யாா? எ
செயயவிருமபுகினறாய? சொலவாயாக இஙகே உனது
உருவததையும மேலானகாநதியையும கணடே எஙகளுககு
சரியம உணடாயிறறு தேறுதலடை, துயரபபடாதே கலய
நீ இநத வனததின தேவதையா? இநதமலையின தேவதை
அலலது இநத நதியினுடைய தேவதையா? இகழபபடாதவ
உணமையைச சொல' எனறு கேடடனா

அவள அநத ரிஷிகளை நோககி, 'ஓ! அநதணாகளே!
இநதவனததின தேவதை அலலேன, இநதமலையின தேவ
மலலேன, நதியினதேவதையுமே அலலேன ஓ! தபோ
களே! நீஙகளயாவரும எனனை மானிடமஙகையாக அறியககட
விவரமாககசொலலுகிறேன, அதனை முழுமையும என
மிருநது கேளுஙகள விதாபப தேசததில பீமனஎனனும அ
ஆணடுகொணடிருககிறான பிராமமணஸரேஷடாகளே! எ
அவனுடையபெண்ணாக யாவரும அறியககடவீா நிஷததே
பதியும புததிமானும புகழமிககவரும வீரரும யுததததில
கினறவரும கறறறிநதவருமான நளராஜரெனனும அரசா
நாயகா தேவதைகளைபபூஜிபபதை முககியமாககொணட
பிராமமணஜனஙகளிடததில அனபுளளவரும நிஷத வமசத
காபபாறறுகிறவரும மிகக தேஜஸுளளவரும மிகக பலமு
ரும மெயமமையுடையவரும தாமததைஅறிநதவரும அறி
ரும சொலதவறாதவரும பகைவரை நொறுககுகினறவரும
மணபரியரும தெயவததை முககியமாகக கொணடவரும
யுளளவரும பகைவாபடடணஙகளை ஜயிபபவரும இநதிர
ஒபபான காநதியுளளவரும நீணட கணணுளளவரும பூா
திரன போனற முகமுளளவரும பகைவாகளைக கொலலுகிற
சிறநத யாகஙகளைச செயதவரும வேதவேதாஙகஙகளின க
அடைநதவரும பகைவரைப போரில கொலலுகினறவரும
யனும சநதிரனும போனற காநதியுளளவரும பூமிபாலரும
மததையும தாமததையும முககியமாயுடையவரும ராஜஸ
ருமான நளராஜரெனனும அநத எனது பாததா, ரகஸய
கெடுபபதில எணணமுளளவாகளும கலவியறிவிலலாதவா

லை தோாநதவாகளும கபடமுளளவாகளுமான இழிவானவா
ால (சூதில) அழைககபபடடு ராஜயததையும தனததையும
றமா தமயநதியெனறு பெயாபெறறவளும நாயகரைக
னபதில ஆசைகொணடவளுமான எனனை அநத ராஜஙரேஷட
டய பாரியையாக அறியுஙகள அபபடிபபடட நான துயர
நதவளாகிப போரில வலலவரும மகாதமாவும அஸதரமறிந
ரும பாததாவுமான நளராஜரைச சோலைகளிலும மலைகளிலும
ரகஙகளிலும ஆறுகளிலும அபபடியே எலலாககுடடைகளி
அபபடியே காடுகளிலும எஙகும தேடிககொணடு இஙகு
சரிககிறேன நான எவாமிமிததம மிககொடியதும பயத
யுணடுபணணககூடியதும கோரமானதும புலிகளாலும மான
ாலும அடையபபடடதுமான இநதத துககம்ரன வனததை
டநதேனே நிஷததேசுதது ஜனஙகளுககுப பதியான நளராஜ
ஞனும அநத அரசா பகவானகளான உஙகளுடைய இநத அழ
தபோவனததை அடைநததுணடா? சில பகலிரவுகளில நள
ரைப பாரேனுகில இநதத தேகததைவிடடு ஜீவனை மோகூத
ன சோபபேன அநதபபுருஷ ஙரேஷடரிலலாமல இநத உயிா
ழககையினால எனககு எனன பயன? கணவரைப பிரிநத துய
வருததபபடட நான எவவிதமஇருபபேன?' என்று சொன
பிறகு, வனததில அவவிதம புலமபுகினறவளும தனியாயிருப
ளும பீமபுதரியுமான தமயநதியை ஸதயவாதிகளான அநதத
சிகள, 'ஓ! கலயாணி! சுபமானவளே! வருஙகாலம உனக்கு
ஷமததைத தருவதாகுமெனபதை நாஙகள தவததால காணகி
ம நளனை விரைவில பாாபபாய ஓ! பீமனமகளே! நிஷத
சததிறகதிபதியும பகைவாகளைககொலலுகினறவனும தாமா
ஷடானஞசெயபவருள சிறநதவனுமான நளனைத துனபமற்றவ
ப பாாபபாய ஓ! கலயாணி! எலலாபபாவஙகளினினறும
படடவனும எலலா ரதனஙகளுடனுஙகூடினவனும அதே
நத நகரததை ஆளுகினறவனும பகைவரை அடககுகினறவனும
கவாகளுககுப பயததைச செயயவனும நணபாகளுககுத
ரைப போககுகிறவனும க்ஷேமஙகளுககிருபபிடமானவனும
சனுமான பதியை அடைவாய' என்று சொலலினா அநதத
சிகள ராஜபுதரியான நளனுடைய பிரியமான மனைவியைப
ாதது இவவிதம சொலலி, அகனிஹோதரஙகளுடனும ஆசிர
களுடனும மறைநதனா. அபபொழுது, குறறமறற அஙக

முளளவளும வீரசேனராஜன மருமகளுமான அநதத தமய
பெரிய ஆசசரியததைக கணடு வியபபடைநதனள தமயநதி, 'ந
பாாததேனே இது எனன? எனனுல கனவு காணபபட்டதே
இஙகு எனன ஸமபவம நோநதது? அநதத தவசிகள யாவ
எஙகே? அநத ஆசரமமணடலம எஙகே? புணயமான ஜலமு
தும பக்ஷிகளால அடையபபெறறதும அழகியதுமான அந
எஙகே? கனிகளாலும மலாகளாலும விளஙகும அழகிய அநத
கள எஙகே?' எனறு ஆலோசிததாள

மனிதபபுலியே! இவவிதம ஆசசரியமடைநதவளும தா
மலாபோனற கணணுளளவளும பீமனமகளும அழகிய சிரிப
வளுமான தமயநதி நெடுநேரம ஆலோசிததுக கணவனைபபி
துயரமிககவளும எளிமையுறறவளும நிறமமாறின முகமுளளவ
ஆயினள பிறகு, அவள அஙகிருநது வேறிடததை அடை
கணணீரால (தடைபபட்டு) விளஙகாத சொலலுடன ஓா அ
மரததைக கணடு கணணீரால நிறைநத கணகளுளளவளாகி, வ
தில மலாநததும தளிாகளால அலஙகரிககபபெறறதும மன
குபபிடிததது‌ம பக்ஷிகளால சபதிககபபெறறதும மரஙகளுடசி
மரமுமான ஓா அசோக மரததை அடைநது, 'அநதோ! கஷ
இநதககாட்டின நடுவில அழகிய இநத மரமானது பலவான (
கனி முதலிய) அலஙகாரஙகளுடன அழகிய சிறநத மலைபே
விளஙகுகினறது ஓ! இனிய தோறறமுளளவனே! அசே
சீககிரம எனனைச சோகமறறவளாகச செய அரசா துய
அசசமும துனபமுமறறவராயிருபபதை நீ பாாததுணடா?
வரை அடககுகினறவரும தமயநதி யெனற எனககுப
பதியும நிஷததேசததின அதிபதியும ஒறறை வஸதிரத
பாதியால சுறறபபடடவரும அழகிய உடமபின தோளுள
ரும துககததால பீடிககபபடடவரும வீரரும இநதக காட
அடைநதவருமான நளராஜரெனனும எனது நாயக
பாாததிருககினறுயா? ஓ! அசோக மரமே! நான துயரமறற
கச செலலுமபடிசெய அசோகமே! எனனுடைய சோகத்
போககுவதால (அசோகன = சோகததைப போககுகிறவன
னும) உணமையான பெயருளளவனாகக கடவாய' எனறு பு
ளுள

இவவிதம, பீமபுதரியான அநதச சிறநத ஸதிரீ துனபமு
ளாகி அநத அசோக மரததைச சுறறிககொணடு மிகக பய

ன (வேறு) ஓா இடததை அடைநதாள அவள அனேக மரங
ாயும பல ஆறுகளேயும அபபடியே அழகிய பல மலேகளேயும பல
ருகஙகளேயும பறவைகளேயும கணடாள அபபொழுது, பீமன
ள கணவனேத தேடிககொணடு அஙகுளள குகைகளேயும
ழவரைகளேயும ஆசசரியமான தோறறமுளள நதிகளேயும
ாததாள பிறகு, அழகிய சிரிபபுளள தமயநதி அதிக வழி
பக கடநது, தெளிவான ஜலமுளளதும அழகியதும மிகக
ளிாநத ஜலமுளளதும அகனறதும மடுககளுளளதும நீரொசசி
ால சூழபபடடதும கிரௌஞசஙகளாலும குாரஙகளாலும
ந ஒலிககபபெறறதும சகரவாகஙகளால கததபபெறறதும
மைகளும முதலேகளும மீனகளும அடாநததும விஸதாரமான
டுககளால விளஙகுவதும ரமயமாயுளளதுமான ஒரு நதியைத
ணடுகினறதும யானேகளாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும
ருஙகினதுமான பெரிய ஜனககூடடததைக கணடாள புக
ளளவளும சிறநத இடைபுளளவளும பிததுககொணடவள
ானற உருவமுளளவளும துயரததால பீடிககபபடடவளும
பபடியே பாதி ஆடையுடுததவளும இளேததவளும நிறமமாறின
ளும அழுககடைநதவளும புழுதியுடன கூடிய அவிழநத
நதலுளளவளும நளனது மனேவியுமான அவள, பெரிய ஜனக
டடததைக கணடவுடனே, அருகிறபோய ஜனஙகளின நடுவில
ழைநதாள மனிதாகள அஙகு அவளேககணடு, சிலா பயநது
டினா, சிலா கவலேமிககவராயிருநதனா, அஙகே சிலா கூககுர
டடனா, சிலா அவளேப பரிஹஸிததனா, சிலா பொறுமைப
டடனா ஓ! பாரத! சிலா அவளிடததில தயையைச செயத
ா. 'ஓ! கலயாணி! நீ யாா? யாரைச சாாநதவள? காடடில
தைதத தேடுகினருய? நாஙகள இஙகே உனனேககணடு அஞசு
றோம நீ மானிடபபெணணு? கலயாணி! நீ இநத வனததிறகா
து மலேககாவது அலலது திககுககாவது தேவதையா? நீ இயக
பா? ராகூஷஸியா? அலலது தேவ ஸதிரீயா? உணமையைசசொல
னனே நாஙகள சரணமடைநதோம எலலாவிததததிலும எஙக
கு கூேஷமததைச செயவாயாக குறறமறறவளே! எஙகளே
கூஷிபபாயாக ஓ! கலயாணி! இநதக கூடடமானது, எலலாவிதத
ாலும கூேஷமமுளளதாகி, இஙகிருநது விரைவாகச செலலுமபடி
ம எஙகளுககு கூேஷமமுணடாகுமபடியும செயவாயாக' எனறும
வணடலுமசெயதனா

ராஜபுத்ரியும் கற்புள்ளவளும் கணவனைப் பிரிந்த துயரா
வருத்தப்பட்டவளுமான தமயந்தி, அந்தக் கூட்டத்தால் அவ
தம் சொல்லப்பட்டவளாகி, பிறகு, கூட்டத்தலைவனையும் கூட்ட
த்தையும் நோக்கி, 'யௌவனமுள்ளவர்களும் முதியவர்களும் சிறு
களும் கூட்டத்தின் முன்போகின்றவர்களுமான இங்குள்ள அனை
ரும் என்னை அரசன் மகளும் அரசன்மருமகளும் அரசன் மனை
யும் கணவரைக்காணப்தில் ஆசையுள்ளவளுமான மனிதப் பெ
ணாக அறியக்கடவீர் விதர்ப்பதேசத்தரசன் எனது தந்தை
ராஜரென்று பெயர்பெற்றவரும் மிக்க பாக்யசாலியுமான நிஷத
சத்தரசர் எனது நாயகர் பகைவரால் வெல்லப்படாத அவ
தேடுகின்றேன் புருஷஶ்ரேஷ்டரும் பகைவர்கூட்டத்தைக்கெ
லுகின்றவரும் எனது நாயகருமான நளராஜரை அறிந்திருப்பீ
ளானால் சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்' என்று மறுமொழி சொன்னு
பெரியகூட்டத்திற்குத் தலைவனும் சுசியென்று பெயருள்ளவனுமா
கூட்டத்தை நடத்துபவன் குற்றமற்ற அங்கமுள்ள அவளை நோக
'ஓ! கல்யாணி! என்வார்த்தையைக் கேள் அழகிய சிரிப்புள
வளே! நான் கூட்டத்தை நடத்தும் கூட்டத்தலைவன் புகழுள
வளே! நளனென்று பெயருள்ள மனிதனை நான் பார்க்கவில
மனிதரல்லாத மற்றப் பிராணிகளால் அடையப்பட்ட இந்தக் க
முழுவதிலும் யானைகளையும் வேங்கைகளையும் காட்டெருமைக
யும் சிறுத்தைகளையும் கரடிகளையும் மான்களையும் பார்க்கிறே
பெரியகாட்டில் உன்னைத்தவிர வேறு மானிடப்பெண்ணையாவ
மானிடனையாவது நான் பார்க்கவில்லை ஆதலால், யக்ஷராஜன
[1] மணிபத்திரன் எங்களுக்கு அருள்புரிவானாக' என்று
பிறகு, அவள் எல்லா வியாபாரிகளையும் அந்தக் கூட்டத்
வனையும் நோக்கி, 'இந்தக்கூட்டம் எங்கே போகின்றது? இதனை
சொல்லுங்கள்' என்று வினவினாள் கூட்டத்தலைவன், 'ஓ! அரச
மகளே! இந்தக் கூட்டமானது உண்மையைக்காண்பவனான ஸுபா
ஹுவென்னும் சேதிராஜனுடைய தேசத்தைக்குறித்து லாப
திற்காக விரைந்து போகின்றது' என்றான்

---

1 'மணிபத்ரன் குபேரனுக்கடுத்தபடியான யக்ஷர் தலைவன் கா
னையும் மலைகளையும் கடந்துசெல்லும் பிரயாணிகளையும் வர்த்தகக்கூட்ட
னையும் காக்குந்தெய்வம்' என்பது இங்கிலீஷ் மொழி பெயர்ப்பு

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

நளோபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தி வர்த்தகர்கூட்டத்துடன்சென்று இரவு ஒரு குளக்கரையில் தங்கியதும், நீர்குடிக்கவந்த யானைகள் தமயந்தியைத்தவிரப் பெரும்பாலரைக் கொன்றதும், மிஞ்சினவர்களுடன் தம யந்தி சேதிநகர் அடைந்ததும், அந்நாட்டரசன்தாய் அவளைத் தன்அந்தப்புரத்தில் வஸிக்கச் செய் ததும்.)

குறறமறற அஙகமுளள அவள அபபொழுது கூடடததலைவ
வுடைய அநதசசொலலைககேடடுக கணவனைக காணபதில ஆசை
காணடவளாகி அநதக கூடடததுடனகூடவே போயினள
றகு, வியாபாரிகள பலநாடகள சென றபின பயஙகரமான பெரிய
ாடடில நானகு பககததிலும அழகியதும தாமரைமலாகளுடனும
ஸளகநதிக மலாகளுடனும கூடியதும ரமயமானதும மிகக புறக
தம விறகுகளுமுளளதும அனேகம கிழஙகுகளுடனும கனிகளு
னும கூடினதும பலவித பகூஷிகளால அடையபபடடதுமான
டாகததைக கணடாாகள மிககக்ளேதத வாகனஙகளுளள அவா
ள சுததமான ஜலமுளளதும மனததைக கவரககூடியதும நனகு
ளிாநததுமான அநதத தடாகததைக கணடு தஙகுவதறகு எண
ணகொணடாாகள, கூடடததலைவனுடைய ஸமமததடதினமேல
றநதவனததிலும நுழைநதாாகள பெரியகூடடமானது ராததி
ழுதும தாமரைத தடாகததை அடைநது வஸிததது பிறகு,
லிஅடஙகிய பாதி ராததிரிவேளையில இருடடில வாததகக
டடம அபபொழுது களைததுத தூஙகுமபோது, மதபபெருககால
ஙகின ஒரு யானைககூடடமானது மலையின தாழவரையினினறும
ா குடிபபதறகாக வநதது, பிறகு, அநத வாததகககூடடததையும
டடததிலுளள அனேகம யானைகளையும பாாததது அபபொ
து, அதிக மதமுளள அநதக காடடுயானைகளெலலாம அநதக
ாமதது யானைகளைககணடு கொலல எணணஙகொணடு வேக
ாக எதிாததோடிவநதன எதிாததுவரும அநத யானைகளினவேக
ானது மலையின உசசியினினறும சிதறிப பூமியிலவிழும கொடுமுடி
ளுடைய வேகமபோலத தாஙகமுடியாததாயிருநதது யானைகள
வகமாக ஓடுமபோது காடடிலுளள வழிகள மறைநதுபோயின

தாமரைகளுளததினவழியை மறைததுககொணடு நனகு தூஙகுகி
தும பூமியில புரளுகினறதுமான அநதப பெரிய கூடடததை அ
தக காடடியானைகள ·விரைநது துகைததன தாககததுட
பேரிரைசசலிடுகினறவாகளும புகலிடததை விருமபுகிறவாகளு
பெரிய பயஙகாரணமாகக காடடிலுளள புதாகளைககுறிதது ஓடுகி
வாகளுமான அவாகள கொலலபபடடாாகள யானைகளால சி
நதஙகளாலும சிலா துதிககைகளாலும சிலா காலகளாலும அடி
ககபபடடவாகளாகவும கொலலபபடட ஒடடகஙகளாலும குதிரை
களாலும நிறைநதவாகளாகவும கலஙகின காலாள ஜனஙகளுள
வாகளாகவும பயததால ஓடுகினறவாகளாகவும அபபொழுது ஒ
வராலொருவா அடிககபபடடவாகளாகவும பயஙகரமான சபத
ஙகளை வெளியிடடுககொணடு பூதலததில விழுநதாாகள, மரஙகளி
தாககி நொறுஙகினவாகளாகி மேடுபளளமான இடஙகளிலு
விழுநதாாகள அரசனே! மிகக செலவததுடனிருநத வியாபாரி
கூடடம இபபடி பலவாறறாலும பலயானைகளால தெயவ வசததா
ஆகரமிததுக கொலலபபடடது

'கஷடமான இநத அகனி உணடாயிறறு, காபபாறறுஙக
இபபொழுது ஓடுஙகள, இநதரதனககுவியல சிதறிவிடடது, எடு
துககொளளுஙகள, ஏன ஓடுகினறீாகள? இநதபபணம பொது
னதே எனவாாததை பொயயனறு மிகபபயநதவாகளே! திரும
வுமே சொலலுகிறேன. ஆலோசனை செயயுஙகள' எனறு மூவு
ககததிறகும பயததைஉணடுபணணும பெரியசபதம உணடாயிற
இவவிதம சொலலிககொணடு, (அவாகள) அபபொழுது பய
தால ஓடினாாகள பயஙகரமான அநத ஜனஙகளின நாசமான
அவவிதம நடககுமபோது தமயநதி பயததால கலஙகினமனமுள
வளாகி விழிததுககொணடாள அவவிடததில எலலா உலக
திறகும பயததை உணடுபணணும நாசததைப பாாததாள தா
ரைமலருககு ஒபபான கணணுளள சிறுமியானவள முன பாாத
ராத அதனைக கணடு, (அநதத துயரததில) ஸமபநதமுளளவ
போலத தேறுதலறறவளாயும பயததால கலஙகினவளாயும எழு
தாள அஙகு, கூடடததினினறும அதிக காயபபடாதவாகளா
விடபபடடவாகள யாவரும ஒனறு சோநது, 'இது எநதக காம
தின பயன? நமமால மிகக கீாததியுளள மணிபததிரனும பூஜிகக
படவிலலை அபபடியே, யகூாகளுககு அதிபதியும செலவமுள
வனும பிரபுவுமான குபேரனும பூஜிககபபடவிலலை நிசசயம. அ

, இடையூறுசெய்யும் தேவதைகளுக்கு முதலில் பூஜைசெய்யப்
இல்லை அல்லது, இது சகுனங்களுடைய விபரீதமான பயனென்
நிச்சயம் கிரஹங்களோ விபரீதமில்லை' வேறு எது இவ்விதம்
ந்து?' என்றனர் மற்றும் சிலர், இரங்கப்படத்தக்கவளும் சுற்ற
பொருளுமற்றவளும் பித்துக்கொண்டவள்போன்ற தோற்ற
ளவளும் விகாரமான உருவமுள்ளவளும் மனிதரல்லாத உரு
த்தைச் செய்துகொண்டு இப்பொழுது பெரிய கூட்டத்தினுள்
நுழைந்தவளுமான இந்தப்பெண்ணால் மிக்க பயங்கரமான மாயை
னரே இவ்விதம் செய்யப்பட்டது (இவள்) அரக்கியோ? அல்ல
இயக்கியோ? அல்லது பயத்தை உண்டுபண்ணும் பேய்ச்சியோ?
ந்த தீமைமுழுதும் இவளுடையதே, இது நிச்சயம் இவ்விஷயத்
ஆலோசனைசெய்ய வேண்டாம் கூட்டத்தைக் கொன்றவளும்
நக்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவளும் கூட்டத்திற்கே
சு போன்றவளுமான அந்தப் பாவியைப் பாபபோமானால் கற்
லும் புழுதிகளாலும் புற்களாலும் கட்டைகளாலும் முஷ்டிக
ளும் அவசியமாகவே கொல்ல வேண்டும்' என்று சொன்னார்
தமயந்தியோ, மிக்க பயங்கரமான அவர்களின் அந்த வார்த்
யைக்கேட்டு வெட்கமுற்றுப் பயந்தவளாகி நடுங்கிக்கொண்டு
ந்த தீமை வருமோ என்று சந்தேகித்துக் காட்டுள் இடத்துக்கு
றாள் அவள், 'அந்தோ! என்மேல் தெய்வத்திற்குப் பயங்கர
ர பெரிய கோபமிருக்கின்றதே? க்ஷேமத்தைத் தொடாவதாயு
டியே? இது எந்தக் காமத்தின் பயன்? செய்கையாலோ மனத்
லோ வாக்கினாலோ ஒருவருக்கும் ஒரு கெடுதியும் அணுவளவே
செய்யப்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லையே இது எந்தச்செய
பின்பயன்? வேறுஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட மஹத்தானபாவம்
ன அடைந்திருக்கிறதென்பது திண்ணம் நான், பர்த்தாவின்
யம் கவரப்பட்டதும் தன்னுடைய ஜனத்திலிருந்தும் தோல்வி
கணவனைப் பிரிதலும் மக்களைப் பிரிதலும் நாதனில்லாமையும்
துஷ்ட ஜந்துக்களடாந்த வனத்தில் வாஸமும் ஆகிய மீள
யாத்தும் கஷ்டமாயுள்ளதுமான இந்த ஆபத்தை அடைந்து
டேனே' என்று தன்னைப்பற்றி அழுதாள்

ஓ! நராதிப! பிறகு, மறுநாள் வந்தவுடன், கொல்லப்பட்டவர்
போக மிஞ்சின ஜனங்கள் காட்டுப் புதரிலிருந்து வெளிவந்து
பொழுது கொலைசெய்யப்பட்ட உடன்பிறந்தானையும் தந்தை
யும் மகனையும் நண்பனையும் குறித்துத் துக்கித்தார்கள் அழ

கிய சிரிப்புள்ள தமயந்தி அப்பொழுது, கூட்டம் கொல்லப்படாமையில், பிராம்மணர்களுடனிருந்தமையால் அந்த வனத்தில் அழிக்கப்படவில்லை. அங்கே தமயந்தி, 'என்னால் என்ன பாவம் செய்யப்பட்டதோ? ஜன்மற்ற காட்டில் என்னால் அடையப்பட்ட இந்த ஜனக்கூட்டமும் என்னுடைய துர்திருஷ்டத்தாலேயே யானைக்கூட்டத்தால் கொல்லப்பட்டது. என்னால் இப்பொழுதும் அந்தத் துக்கம் நெடுங்காலம் அடைய வேண்டியிருக்கின்றதென்பது நிச்சயம். காமைவராமல் (மனிதன்) மரிக்கமாட்டான் என்னும் பெரியோர் உபதேசத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன் (அதனாலதான்) துக்கத்தை அடைந்த நான் இப்பொழுது யானைக்கூட்டத்தால் துகைக்கப்படவில்லை. இவ்வுலகில் மனிதர்களுக்குத் தெய்வத்தால் செய்யப்படாதது ஒன்றும் இல்லை. என்னால், குழந்தைப்பருவத்திலும், இந்தத் துக்கம் வருவதற்குக் காரணமான பாவச்செயல் செய்கையாலும் மனத்தாலும் சொல்லாலும் சிறிதும் செய்யப்பட்டதில்லை. ஸ்வயம்வரத்திற்காக வந்த லோகபாலர்களான தேவர்கள் ஸ்வயம்வரத்தில் நளராஜருக்காக என்னால் மறுக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய பிரபாவத்தாலேயே நான் பிரிவை அடைந்தேன் என்று நிச்சயமாக நினைக்கிறேன்' என்று வருந்தினாள். அரசர்புலியே! துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும் சிறந்த ஸதிக்கற்புள்ளவளுமான அந்தத் தமயந்தி இவை முதலிய அநேகப் புலம்பல்களைப் புலம்பித் துக்கமும் சோகமும் மேலிட்டவளாய் அப்பொழுது கொல்லப்பட்டவர்கள் போக மிஞ்சினவர்களும் வேதத்தின் கரைகண்டவர்களுமான பிராம்மணர்களுடன் சென்றாள். போகின்ற அந்தச் சிறுமியானவள் நெடுநேரம் சென்று மாலைக்காலத்தில் மெய் பேசுகிறவனும் சேதிராஜனுமான ஸுபாஹுவினுடைய பெரிய பட்டணத்தை அடைந்தாள்.

அழகான எல்லா அங்கங்களுமுள்ளவளும் பாதி ஆடையுடுத்தவளுமான அவளோ உயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய ஸுபாஹுவின் அந்தச் சிறந்த பட்டணத்தில் நுழைந்தாள். தளர்ச்சியுற்றவளும் இளைத்தவளும் எளிமையுற்றவளும் அவிழ்ந்த கூந்தலுள்ளவளும் அழுக்கடைந்தவளும் பித்துக்கொண்டவள்போலப் போகின்றவளுமான அவளை நகரவாசிகள் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது, சேதிராஜனது பட்டணத்தில் நுழைகின்ற அவளை அங்கே கண்டு கிராமவாஸிகளின் புத்திரர்களான சிறுவர்கள் குதூஹலத்தினால் தொடர்ந்தார்கள். அவள் அவர்களால் சூழப்பட்டவளாகி

ரிகையின ஸமீபததை அடைநதாள உபபரிகையிலிருககும
சன தாய ஜனஙகளால சூழபபடட அவளைக கணடு செவிலியை
ககி, 'போ, அவளை இஙகே எனனிடம அழைததுவா துயர
றவளும பாதுகாவலை விருமபுகிறவளுமான சிறுமியானவள
ஙகளால துனபுறுததபபடுகிறுள பிததுககொணடவளபோல
ஷமுளளவளும லக்ஷ்மிபோனறவளும நீணட கணணுளளவளு
ன கலயாணியானவள எனது வீட்டை விளஙகச செயகிறுள
வளுடைய) அவவித ரூபததையும பாாககிறேன' எனறு சொல
ள அரசனே! அநதச செவிலியானவள அநத ஜனஙகளைத
ததுத தமயநதியைச சிறநத உபபரிகையில ஏறிவரசசெயது,
சரியமடைநது, 'இவவிதம அஸௌககியததை அடைநதவளா
நதும சிறநத சரீரததைத தரிககிறுய மேகஙகளில மினனல
ஙகுவதுபோல விளஙகுகிறுய நீ யார? எவளைச சாாநதவள?
லலுவாயாக ஓ! தேவதைபோனற காநதியுளளவளே! ஸகாய
வளாயிருநதும ஆடவாகளிடமிருநது பயபபடாமலிருககின
. ஆபரணஙகளிலலாமலிருநதாலும உனனுடைய ரூபம மனி
ளுடையதாயிலலை' எனறு கேட்டனள தமயநதி, அவளுடைய
தச சொலலைக கேட்டு ராஜமாதாவையும பாாததது மறுமொழி
லலலானுள

'எனனைக கணவரைப பினபறறியவளும நலலகுலததிலபிறநத
ரநதரியும வேலைககாரியும இஷ்டபபடி வஸிககினறவளும
களையும கிழஙகுகளையும ஆகாரமாயுடையவளும தனியாயிருப
ளும பொழுதுபோனவிடததில தஙகுபவளுமான மானிடப
ணுக அறியககடவீா என கணவா எணணமுடியாத குண
ளவா, எனனையும எபபொழுதும அனுசரிததவா வழி
நிழல தொடாவதுபோல நானும அநத வீரரைப பகதி
ன அனுசரிததவள அவருககுத தெயவசசெயலாக நனகு
ாடுவதில மறுககமுடியாத பறறு வரைகடநது உணடாயிறறு
ா சூதில ஜயிககபபட்டவராகித தனியே காட்டை அடைநதாா
றை ஆடையுடுததவரும பிததுககொணடவாபோலக கலஙகின
மான அநதப பாததாவைத தேறுதலசெயதுகொணடு நானும
ட்டை அடைநதேன அநத வீரா காட்டில வேறு ஒரு கார
ததில ஒரு சமயம பசியுடனகூடினவராகி (போயவிடுமெனறு)
ணுமல ஒருவஸதிரததையும விட்டுவிட்டாா ஆடையறற
ம பிததுககொணடவரைபபோல நினைவறறவருமான அவரை

ஒற்றை ஆடையுடனிருந்த நான எபபொழுதும பினதொடாா
ளாகிய பல இரவுகள தூஙகவிலலை பிறகு, பலநாள சென்ற
ஒா இடததில தூஙகுகினற எனனைவிடடு, வஸ்திரததினபாதி
கிழிததுககொணடு குற்றமற்ற எனனைப பிரிநதுபோயினா
படிபபடட நான தாமரையின உடகாயபோன்ற காநதியுள
ரும மனததிறகுப பிடிததவருமான அநதப பாததாவைத தே
வனும காணுதவனும பகலும இரவும எரிககபபடுகின்றவளுப
தேவனுககு ஒபபானவரும பிரியமானவரும பிரபுவுமான பிரா
ணவரரை அடையவிலலை' என்று சொலலிக குற்றமற்ற அஙகமு
அவள நீாநிரமபின கணணுளளவளாயும நடுஙகுகின்றவள
மிகக துககததை அடைநதவளாயும நின்றனள

அரசன தாய, கணணீா நிரமபின கணணுளளவளும
மானஸ்வரததுடன அவவிதம மிகப புலமபுகின்றவளுமான அ
தமயநதியைப பாாததுத துயரமுற்றவளாகித தானே செ
லாளுள 'கலயாணி! நீ இஙகு வாஸம செய எனககு உன
தில சிறநத பரீதியிருககின்றது சுபமானவளே! உனது
தாவை எனது வேலைககாராகள தேடுவாாகள அலலது,
கும அஙகும திரிநதுகொணடு (அவா) தாமாகவேயும வரு
சுபமானவளே! இஙகேயே வஸிககில பாததாவை அடை
என்றுள ராஜமாதாவின சொலலைககேடடுத தமயநதி, 'ஓ!
ரைப பெற்றவளே! உடனபாடடுடன உனனிடம வஸிகக வி
கிறேன 'எசசிலை உணணவே மாடடேன பிறாகாலை அ
மாடடேன வேறு ஆணபிளளைகளுடன எககாரணமப
யும பேசேன' என்று எனனுல விரதம கைககொளளபபடடி
கிறது எனனை ஒா ஆணபிளளை விருமபுவனுனல அவன உன
தணடிககபபடவேணடும அடிககடி (விருமபுவனுனல) மூட
அவன கொலலவும படவேணடும பாததாவைததேடுமபொரு
மடடும பிராமமணாகளைப பாாபபேன இபபடியானுல, உ
டம இஙகு வஸிபபேன, சநதேகமிலலை இபபடியிலலையா
ஒா இடததிலும வஸிபபதிலலையென்பது எனமனததிலிருக
றது' என்ற சொலலைச சொன்னுள தமயநதியால இவவி
சொலலபபடட ராஜமாதாவோ, 'இதை முழுமையும செயவே
தெயவிகமாக உனவிரதமும இவவிதமிருககின்றது' என
இதைச சொலலினள ஜனுதிப! பாரத! ராஜமாதா தமயநதி
இவ்விதமசொலலி, பிறகு, ஸுநநதை எனனும பெயருளள

ளே நோககி, 'ஓ! ஸுநநதையே! தேவரூபமுளள (இவளை)
ரநதிரி எனறு அறிநதுகொள பிராயததால ஒபபுமையை
டைநத இவள உனககுத தோழியாகஇருககடடும இவளுடன
க கவலையறற மனமுளளவளாகி எபபொழுதும மகிழவாயாக'
னுமஇதனைச சொனனுள பிறகு, ஸுநநதை மிகக மகிழசசி
டைநது தமயநதியை அழைததுககொணடு (மறறத) தோழிக
ல சூழபபடடவளாகி வீடடை அடைநதாள ஓ! அரசனே!
ழகிய கணகளையுடைய அநதத தமயநதி வீரனுன நளனை எப
ாழுதும சிநதிததுககொணடு ஸுநநதை எனற ராஜபுதரியுடன
ஸமசெயதாள

அறுபததுமூனருவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தியைப் பிரிந்து காட்டில் திரியும் நளனைக் காட்டுத் தீயில்
அகப்பட்ட கர்க்கோடகன் தன்னைக் காக்கவேண்டினதும்,
நளன் விடுவித்தவுடன், கார்க்கோடகன், அவனைக் கடித்து
உருவை விகாரப்படுத்தி, முன்னுருவை அடையவிரும்
பும்போது தன்னை நினைந்து உடுக்கும்படி
சொல்லி ஆடையளித்ததும்)

ஓ! வேநதனே! நளராஜனு தமயநதியைவிடடுச (சென்று)
லல முடியாத காடடில எரிகினற பெரிய காடடுததீயைப பாரத
ன அஙகு நடுவில, 'ஓ! நள! வா' எனறும, 'புணயுமலோக!'
றும உரககே அழைதத ஒரு பிராணியின சபததைதப பல
றை கேடடான எனனும, 'அஞசாதே' எனறு சொலலி அகனி
ன நடுவிறசெனறு, சுருடடிககொணடு படுததிருககினற அநத
கராஜனைப பாரததான அநத நாகமும அபபொழுது நடுஙகிக
ாணடு கைகூபபி, 'அரசனே! மனிதரைக காபபவனே! என
க காககோடகனெனற நாகனுக அறி ஓ! மனிதாககதிபனே!
தறறமறறவரும மிகக பெருநதவமுளளவருமான ஒரு பிரமம
ஷி எனனுல வஞசிககபபடடார கோபததால சூழபபடட அவ
ல, 'நீ ஸதாவரமபோல நளன வருமவரையில இருககககடவாய

I 'அநாகாஃ' எனபது மூலம, அநாகஸா எனனும முனிவா எனறும
ாளளலாம 'நாரதா' எனபது நீலகணடவியாகயான பாடம

அவன இஙகிருநது உனனை (வேறு) ஓா இடததுககுக கொ
போவான [1] அஙகே எனனால செயயபபடட சாபததினின
விடுபடுவாய' எனறு சபிககபபடடேன அவரது சாபததால
அடியிலிருநது மறறோா அடி அசைவதறகும சகதியறறிருககிறே
உனககு க்ஷேமததை உபதேசிபபேன நீ எனனைக காபபாற
கடவாய உனககுத தோழனும ஆவேன எனககு ஒபபா
பனனகன இலலை உனககுக கனககாதவனும ஆவேன சீககி
எனனை எடுததுச செல' எனறு நளனை நோககிச சொலலிற
இவவிதம சொலலி அநத நாகஸ்ரேஷடன கடடைவிரல
வுளளதாயிறறு நளன அதனை எடுததுககொணடு காட
தீயிலலாத இடததை அடைநதான அகனியறற இடைவெளியு
இடததை அடைநது விடஎணணஙகொணட அவனைக காக
டகனெனனும நாகம திருமபவும சொலலிறறு 'நைஷத! நீ உ
னுடைய சில அடிகளை எணணிககொணடுபோ நீணட கைகளை
டையவனே! அஙகு நான உனககுச சிறநத க்ஷேமததைச செ
வேன' எனறது பிறகு, எணணத தொடஙகின அவனைப [2] பத
வது அடியில கடிததது கடிககபபடட அநத நளனுடை
அநத உருவம விரைவில மறைநது (மாறி) விடடது அநத நள
தான விகாரபபடுததபபடடதைக கணடு ஆசசரியமுளளவ
னினறான அநத அரசன தன சொநத ரூபததைத தரிதத நா
தைப பாாததான

பிறகு, காககோடக நாகம நளனைத தேறறிககொ
'ஓ! நள! உனனை ஜனஙகள தெரிநதுகொளளாதபடி உனனுடை
ரூபம எனனால மறைககபபடடது எநதக கலியினிமிததம அதிக
கததால வஞசிககபபடடாயோ அநதக கலி எனனுடைய விஷ
னால துககபபடடுககொணடு உனனிடததில வஸிபபான மஹாரா
அவன உனனை விடுமவரையில விஷததால நனகு மறைககபபட
அஙகஙகளுடனும துயாததுடனும [3] உனனிடம வஸிபபான
அரசனே! குறறமறறவனும (வஞசிககத)தகாதவனுமான நீ எவ
வஞசிககபபடடாயோ அவனைக கோபததால வெறுதது உன
எனனால ரக்ஷை செயயபபடடது ஓ! மனிதபபுலியே! தெறறுப
னுளள பராணிகளிடமிருநதும பகைவாகளிடமிருநதும உனக

---

[1] வேறு பாடம

[2] 'தச' எனற வடசொலலுககு, 'பதது' எனறும, 'கடி' எனறும பெ
ருணடாதலால கடிககசசொனனதாககொணடது [3] வேறு பாடம,

மிலலை நராதிப! எனது அநுககிரகததால நீ [1] பிரமமவிததும
வாய அரசனே! விஷ நிமிததமான பீடையும உனககு உணடா
து ஓ! ராஜேநதிர! யுததஙகளில அடிககடி வெறறியையும அடை
ய அரசனே! நிஷததததா தலைவனே! 'நான பாகுகன எனற
ாபபாகன' எனறு சொலலிககொணடு இஙகிருநது அழகிய
யோததி நகரததில ருதுபாணராஜனிடம இபபொழுதே செல
வனே சூதாடுமதிறததை அறிநதவன இக்ஷ்வாகு குலததிலுண
ன ஸ்ரீமானுனஅநத ராஜன அசவஹருதயமெனற விததையைப
றறுககொணடு அக்ஷஹருதயமெனற விததையை உனககுத தரு
ன, நணபனுமாவான அக்ஷவிததையை அறிநதபின க்ஷேமதது
ன சேருவாய அபபொழுது, நீ உனமனைவியுடனும ராஜயததுட
ம மககளுடனும சோவாய சோகததில மனததைச செலுததா
இதனை உணமையாக உனககுச சொலலுகிறேன ஓ! நராதிப!
ாநத ரூபததை எபபொழுது பாாகக விருமபுவாயோ அபபொ
து நீ எனனை நினைககககடவாய இநத ஆடையையும உடுததுக
ாளவாய இநத வஸதிரததால மறைககபபட ... சொநத
பததை அடைவாய' எனறு சொலலி அவ ... த தெயவத
னமைபொருநதிய இரணடு ஆடைகளை அபபொழுது கொடுத
ன ஓ! கௌரவ! வேநதனே! நாகராஜன இவவிதம நளனுககுச
யதிசொலலிவிடடு, வஸதிரததையும கொடுதது, பிறகு அங
யே மறைநதான

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

நளோபாககயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(...ளன், தன பெயர் பாகுகன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அயோத்தி
யில் ருதுபர்ணராஜனிடம் சென்றதும், ருதுபர்ணன்
நளனைத் தேர்ப்பாகனாக நியமித்ததும்)

அநத நாகம மறைநதவுடன, நைஷதனுன நளன புறபபட
சென்று பததாவது நாளில ருதுபாணனுடைய நகரததில
ழைநதான அவன, 'நான பாஹுகனெனனும பெயரை
டையவன குதிரைகளை நடததுவதில எனககு ஒபபான ஸமாத

1 பிராமமணாகளிடமிருநதும பயமிலலை' எனபது வேறுபாடததின்
பாருள

தன பூமியில இலலை சிரமமான காரியஙகளிலும உபாயஙக
லும எனனுடன நீஙகள ஆலோசிககலாம உணவுபபொருளகளை
சமைபபதையும பிறரைவிட விசேஷமாக அறிவேன இநத உ
கததிலுளள சிறபபுகளையும மறறும செயய மிகஅரிய யாவற
யும செயய முயனுவேன ஓ! ருதுபாண! எனனைப போஷிக
கடவாய' எனறு சொலலிககொணடு (ருதுபாண) ராஜனை அ
தான பூமிககுபபதியே! பிறகு, நளனுல இவவிதம சொல
பபட்ட அநத ருதுபாணராஜன அவனைப பாாததது மனத
மிகக பரீதியை அடைநது, 'ஓ! பாஹுக! (இஙகே) வஸிப
யாக உனககு க்ஷேமமுணடாகுக இவறறையெலலாம செயவ
எனககு எபபொழுதும விரைவாகச (சவாரி) செலவதில எண
முககியமாக இருககிறது அபபடிபபட்ட எனனுடைய குதி
கள விரைவாகச செலலககூடிய உபாயததைச செய குதி
களுககுத தலைவனுயிரு உனககுப பதினுயிரம (பொன) சமப
ஓ! பாஹுக! உனககு எபபொழுதும வாாஷணேயனும ஜீ
னும அருகிலிருநது ஏவினவைகளைச செயவா இவாகளுட
கூடி மகிழவாய எனனிடததில வசிககககடவாய' எனறுன இ
விதம அவனுல சொலலபபட்ட நளன வாாஷணேயனுடனும ஜீ
லனுடனும ருதுபாணனுடைய அநத நகரததில கெளரவிககப
டவனுகி வஸிததான

அநத அரசன அஙகே தமயநதியைச சிநதிததுககொ
மாலைதோறும, 'இரஙகபபடததககவள பசிதாகஙகள
பீடிககபபட்டவளும களைததவளுமாகி அநத மநதனுடை
செயலை நினைததுககொணடு எஙகுப படுததிருககிறுளோ? எ
அடைநது சேவிககிறுளோ?' (எனற பொருளுளள) இ
ஒரு சுலோகததைச சொலலிக கொணடு வசிததான இவவி
சொலலுகினற அரசனை ராததிரியில ஜீவலன, 'ஓ! பாகுக! எப
ழுதும எவளைககுறிதது[1] இவவிதம சோகிககினறுய? எவளை
குறிதது இவவிதம துககிககினறுயோ அவள யாருடைய ம
எனபதைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனுன
ராஜன அவனை நோககிச சொலலலுறறுன —'குறைநத
வுளள ஒருவனுககு மிகக பிரியமான ஒரு ஸதிரீ இருநத
அவனும அவளுககு மிகக பரியமானவன அநத மநதன
காரணததினுல அவளைவிடடுப பிரிநதான பிரிநத மதிகெ

1 'ஏவம எனறு பாடம கொளளபபட்டது

ன துககததால பீடிககபபடடவனுகி அலைநது திரிகிறுன் ன சோகததால வாடடபபடுகினறவனும ஒயவறறவனுமாகி யும பகலும அவளை நினைததுககொணடு இராககாலததில ஒரு லாகததைதக கானம செயகிறுன அவன பூமிமுழுதும சுறறிக ணடு ஓா இடததில ஒனறை அடைநது, (துககததிறகுத) தகா ஞயினும அநதத துககததைதத திருமபவுமே நினைததுககொணடு பிககிறுன கஷடததிலும காடடில அநதப புருஷனைப பின டாநதவளும அறபபாகயமுளள அவனுல விடபபடடவளு ன அநத ஸதிரீயோ உயிருடனிருபபது அரிது தனிமையான நம சிறுமியும அறியாதவளும தேடுகினறவளும அவவிதம தேடு றகுத தகாதவளும பசிதாகம மேலிடட அஙகமுளளவளுமான வள) ஜீவிபபது அரிது ஐயா! எபபொழுதும துஷட மிருகங ால ஸஞசரிககபபெறறதும பயஙகரமாயுளளதுமான பெரிய டடில (அவள), அறப புததியுளளவனும அறபபாகயமுளளவனு ன அவனுல விடபபடடாள' எனறுன இவவிதம நைஷத ன தமயநதியை நினைததுககொணடு அவவரசனது வீடடில ஞாத வாஸததைதச செயதான

அறுபததைந்தாவது அதயாயம.

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

ராஜன் நளதமயந்தியரைத தேடும்பொருட்டுப் பிராம்மணர்களைப் ல தேசங்களுக்கும் அனுப்பியதும், ஸுதேவனென்னும் அந்தணன் சேதிராஜன் அரண்மனையில் தமயந்தியைக் கண்டதும், தமயந்தி அநதணனிடம் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு பேசுவதைக் கண்ட அரசன்தாய் தமயந்தியின் குலமுதலியவற்றை அவனிடம் கேட்டதும்)

நாடு கவரபபடட நளன பாாயையுடன காணுமறபோன து, பீமராஜன மநதிரிகளுடன கூடிப பலமுறை ஆலோசனை பதான எலலாப பிராமணாகளையும வரவழைததுப பினவருமம ததையைச சொலலலானுன 'எநதப பிராமணன தமயநதியை நளனையும எலலாப பககததிலும தேடிககாணகிறுனே அநத

அந்தணனுக்கு [1] அக்கிரகாரத்தையும் பட்டணத்திற்கு ஒப்பான கி
மத்தையும் கொடுப்பேன், நூறாயிரம்பசுக்களையும் கொடுப்பே
என்று த்விஜோத்தமர்களான எல்லாப் பிராமணர்களை
அழைத்துச் சொல்லி, அவ்விருவரையும் பார்க்கும் விருப்பத்த
அப்பொழுது பயணப்படுத்தினான் பீமன், நிரம்பின தனத்
கொடுத்து, 'நளனையும் என் பெண்ணான தமயந்தியையும் தே
கள் நளன் அறியப்பட்டு இந்தக் காரியம் நிறைவேறினவுட
உங்களுள் அவ்விருவரையும் அழைத்துவருபவனுக்கு ஆயிரம்ப
க்களைக் கொடுப்பேன் அக்கிரகாரங்களையும் பட்டணத்திற்கு
பான கிராமத்தையும் தங்கத்தையும் அப்படியே வேலைக்காரர்க
யும் வேலைக்காரிகளையும் கொடுப்பேன் தமயந்தியையாவது
னையாவது இங்கு அழைத்துவர முடியாமற்போனாலும் அறி
பட்ட மாத்திரத்திலும் ஆயிரம்பசுக்களாகிய தனத்தைக் கொ
பேன்' என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான் இ
தம் சொல்லப்பட்ட அந்த அந்தணர்கள் சந்தோஷமடை
வர்களாகிப் பட்டணங்களிலும் தேசங்களிலும் பாரியையுட
கூடின நளனைத் தேடிக்கொண்டு எல்லாத்திக்குகளிலும் செ
னர், நளனையாவது பீமபுத்திரியையாவது ஓர் இடத்தி
பார்க்கவில்லை பிறகு, தேடுபவனான ஸுதேவனென்று
ருள்ள அந்தணன் சேதிபுரியில் அரசன்மாளிகையில் தமய
யைக் கண்டான்ன ராஜமாதாவும் அந்தத் தமயந்தி
கொண்டே பிராமமணர்களுக்குப் பரிமாறுவித்தாள் ஸுதே
னும் போஜனத்திற்காக அங்கேயே பிரவேசித்தான் இளைத்
ளும் நிறமமாறினவளும் அழுக்கடைந்தவளும் கணவனைப் பிரி
துயரை முக்கியமாக உடையவளும் புகைக்கூட்டத்தால் சூழ
பட்ட அக்னியின் காந்தியைப் போலச் சிறிது பிரகாசித்தும்
பற்றதான ரூபத்துடன்கூடியவளும் நீண்டகண்ணுள்ளவ
மிக்க அழுக்கடைந்து இளைத்திருப்பவளுமான அவள் [2] அரச
டைய வாழ்த்துக்காலத்தில் ஸுநந்தையுடனிருப்பதைக் கண்
அடையாளங்களால் ஆராய்ந்து தமயந்தியென்று ஊகித்தான்

ஸுதேவன், 'இந்தஸ்திரீ முன் என்னால் காணப்பட்ட உரு
முள்ளவளாக இருக்கிறாள் லோகத்திற்கு அழகான லக்ஷ்

---

[1] 'அகாரம் = பிராமமண போஜனம், அதற்காக அரசன் சொத்
விருந்து ஒதுக்கிவைக்கப்படுமே நிலமுதலியவை அக்கிரகாரம்' என்பது பழ
வுரை [2] 'புண்யாஹவாசநே ராஜ்ஞ:' என்பது மூலம்

ானறவளும, பூாண சநதிரனபோனற் முகமுளளவளும, பயாமையும, அழகிய வடடமான கொஙகையுடையவளும, ியால எலலாததிககுககளையும இருளறறவையாகச செய றவளும, தேவியும, அழகிய பதமமபோனற நீணடகணணுளள நம, மனமதனுடைய ரதிதேவியைபபோனறவளும, எலலா உல திறகும பூாணசநதிரனின காநதியைபபோல விருபபமானவ ம, அநத விதாபபதேசமாகிற குளததினினறும தெயவககுற தால வெளியில எடுககபபடடதும அழுககிஞலும சேறறிஞ பூசபபடட அஙகமுளளதும மிக வாடினதுமான தாமரைக ாடியைப போனறவளும, ராகுவால விழுஙகபபடட சநதிரனை டய பூாணிமை ராததிரியைப போனறவளும, பதியைபபிரிநத ாகததால கலஙகினவளும, நீாபபெருககுக குறைநத நதியைப ால எளிமையுறறவளும, தாமரையிலைகளும மலாகளுமழிநத பயமுறுததபபடட பக்ஷிகளையுடையதும யானையின துதிக யால பிடிககபபடடுக கலஙகினதுமான தாமரைததடாகத ப போனறவளும, ஸுகுமாரியும, நனகு அமைநத அஙகமுள ளும, ரதனஙகளாலிழைககபபடட மாளிகையில வசிககததகக நம, களைநதெறியபபடடுச சூரியனுல காயுகினற தாமரைக ாடிபோனறவளும, ரூபததுடனும பெருநதனமையுடனும நற நததுடனுமகூடியவளும, அலஙகாரததிறகுத தககவளாயினும ஙகரிககபபடாதவளும, ஆகாயததில கறுததமேகததால றககபபடட புதிதான சநதிரகலையைபபோனறவளும, ஸுகங ம இஷடானுபவஙகளு மிலலாதவளும, பநது ஜனததைப நதவளும, சரீரம இளைததும பாததாவைப பாாகக விருபபத ல் (அதனைத) தரிககினறவளுமான இநதத தமயநதியைக கணடு, பொழுது கிருதாாததனுயினேன ஸதிரீககுப பூஷணமிலலா னும பாததாவே மேலான பூஷணமனறோ? பிரகாசிக ற இவளோ அழகுளளவளாயிருநதும கணவனைபபிரிந

1 இததகு, கருமைநிறமுளளவள, நடு யௌவனததிலிருபபவள, மகக பெறாதவள, காளி, அறுகு, மஞசள, அவுரி முதலிய பல பொருள ணடு 'குளிாகாலததில இனிய சூடுளளவளையும கோடைககாலததில ிய குளிாசசியுளளவளையுமான அஙகஙகளும புடமிடட பொனனிறமு ள ஸதிரீ' எனறு கூறி இதனை விளகக ஒரு சுலோகமும காடடுவா காவிய உரைகாராுள ஒருவரான பாதமலலிகா விரிவை இவா அந ககுச செயதுளள முகதபோதவுரையில காணக

திருததலால பிரகாசிககவிலலை நளன இவளைபபிரிநதும சே
தாலவாடாமல தனசரீரததை வைததிருககிறுனதலால மி
செயறகரியசெயலைச செயகிறுன கருமையான கூநதலின
யுளளவளும தாமரைமலாபோல நீணடகணணுளளவளும ஸ
திறகுததககவளுமான இவளைத துயரமடைநதவளாககக
எனது மனமும கலஙகுகினறது அழகுளள இநதப பதிவ
யானவள ரோகிணி சநதிரனை அடைவதுபோலக கண
அடைநது துககததினகரையை எபபொழுதுதான கடபபா
நாடடை இழநத ஓா அரசன திருமபவும நாடடை அடை
மகிழவதுபோல நளன இவளை மறுபடியும அடைவதால ம
சியை அடைவான இது நிசசயம ஒதத ஒழுககமும பிரா
உளளவளும ஒததநறகுலததுடன கூடினவளுமான தமயந
நளன தகுதியானவன கருமையான கணணுளள இவளும
நளனுககுத தகுதியானவள அளவிடமுடியாதவனும வீர
பலமுமுளளவனுமான அநத நளனுடையமனைவியும பதியைப
கக விருபபமுளளவளுமான இவளைத தேறறுவது எனதுகட
பூரணசநதிரனபோனற முகமுளளவளும துககததைப பாா
இராதவளும துககததால பீடிககபபடடவளும கவலையும அ
யும மேலிடடவளுமான இவளை யான தேறுதல செயகி
என்று ஆலோசிததான

இவவிதம ஸுதேவன எனற பிராமமணன பறபலகார
ளாலும அடையாளஙகளாலும அவளைத தமயநதி என்று நிச
துப பிறகு அருகிலபோய, 'ஓ! தமயநதி! நான உனபிராதா
இனியநணபனுன ஸுதேவன பீமராஜனுடைய சொலலால
ளைததேடுவதறகு இஙகுவநதேன ஓ! அரசியே! உனபித
மாதாவும உனஸகோதராகளும க்ஷேமமாயிருககினறனா
கிருபபவாகளும நீணடஆயுளுளளவாகளுமான உனமககளும
கயமே பநதுககூடடஙகளும உனநிமிததம உயிரை இழநதவா
போல இருககினறுாகள நூறறுககணககான பிராமமணாக
(உனனைத) தேடிககொணடு பூமியைச சுறறுகினறனா' என
ஓ! யுதிஷடிர! தமயநதி அநத ஸுதேவனை அறிநதுகொ
தனனுடைய அநத எலலாநணபாகளையுமபறறிக கிரமமாகக
டாள ஓ! அரசனே! தமயநதி பிராதாவுககு இஷடனும பிராம
பரேஷடனுமான ஸுதேவனைபபாாததுச சோகததால விரை
பீடிககபபடடவளாகி மிகவும அழுதாள ஓ! பாரத! தனிமை

)ஸுதேவனுடன பேசுகிறவளும அழுகிறவளுமானஅவளை ஸு
ந்தையானவள கணடு, பிறகு, தனபமுறறு வருநதி, 'ஸைரநதி
பானவள பிராமமணனுடனமிக அழுகிறுள வேணடுமானுல, வநது
வளை அறிவாயாக' என்று தன தாயாருககுச சொலலியனுபபி
)ள பிறகு, அபபொழுது சேதிபதியான அரசனின தாயானவள
நதபபுரததினின்றும அநதசசிறுமி பிராமமணனுடனிருநதஇடத
றகுப போனுள வேநதனே! பிறகு, ராஜமாதா ஸுதேவனை அழை
து, (இநத) ஸதிரீ எவனுடைய மனைவி? எவனுடைய மகள்? அழ
பகணணுள்ள இவள உறவினரிடமிருநதும கணவனிடமிருநதும
வவிதம காணுமறபோனுள்? அநதணனே! இவவிதம இருககினற
திவரதையானவள உனனுல எவவிதம அறியபபடடாள்? இவற
றயெலலாம மிசசமினறி உனனிடமிருநது கேடகவிருமபுகின
றன தேவரூபமுளள (இவளைக) கேடகினற எனககு உணமை
ாகச சொல்' என்று வினவினள ஓ! அரசனே! இவவிதம அவ
ால வினவபபடட பிராமமணஶரேஷடனுன ஸுதேவன ஸுக
ாக உடகாாநது தமயநதியின உணமையைச சொலலலானுன

அறுபததாறுவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அரசன்தாய் ஸுதேவனுல் தமயந்தியின் உண்மையை அறிந்து அவளுக்கிருநத மச்சத்தாலும தமயந்தியென்று நிசசயித்து அவளைத் தகப்பனிடம அனுப்பியது)

ஸுதேவன, 'தாமாதமாவும பயஙகரமான பராகரமமுள
வனுமான பீமனெனபவன விதாபபதேசததரசன கலயாணி
ான இவள தமயநதியெனறு பெயாபெறற அவனுடைய மகள
ரஸேனபுததிரனுகிய நளனெனபவன நிஷததேசததரசன இந
க கலயாணி புததிமானும புணயஶலோகனுமான அவனு
டய மனைவி பெரியமனமுளளவனும பிராதாவினுல சூதாட
ததால ஜயிககபபடடவனும நாடடைப பறிகொடுததவனும தம
நதியுடன சோநது போனவனுமான அவன ஒருவராலும அறி
பபடவிலலை அபபடி (தேடிவநத) நாஙகள தமயநதிநிமிததம
நதபபூமி முழுவதும ஸஞசரிககினறேம ஓ! தேவி! அபபடிப
பட இநதச சிறுமி உனனுடைய வீடடில அடையபபடடாள

ரூபததால இவளுககொபபான மானிடபபெண இலலையனே
ஶயாமையான இவளது புருவஙகளின நடுவில உடன பிற
தும மேலானதும தாமரைமலாபோனறதும மறைந்ததும
இநத மறுவானது, இவளது அழுககால மறைககபப
மேகததால மறைககபபடட சநதிரனபோல எனனால பாரக
படடது இவள எலலாரிலும சிறநது விளஙகுவளெனபது
அடையாளமாகப பிரமமாவால அமைககபபடட இது (வ
பிறை) பிரதமையில தெளிவாகத தெரியாத சநதிரகலைபே
நனகு விளஙகவிலலை இவளுடைய சரீரமானது அழுககால மி
பூசபபடடிருநதும ரூபம மறைநதுபோகவிலலை, (நீராடடமுதல
சுததிகள செயயபபடாமலிருநதும பொனபோல விளஙகுகினற
சிறுமியான இநதத தேவி, மறைககபபடட அகனியானது (
டினால அறியபபடுவதுபோல இநதச சரீரததாலும இநத மச
ததாலும குறிபபிககபபடடு எனனால அறியபபடடாள்' எனறான

ஓ! அரசனே! அநத ஸுதேவனுடைய அநத வாாததைகளை
கேடடு, ஸுநநதை மசசததை மறைததுககொணடிருநத அ
கைத துடைததாள அநதத தமயநதியினுடைய அநத மறு
னது அழுககுப போககபபடடவுடன, மேகமறற ஆகாயத
சநதிரன விளஙகுவதுபோல மிக விளஙகிறது. ஓ! பாரத! மச
ததைக கணடவுடன, ஸுநநதையும ராஜமாதாவும அவளைக கட
கொணடு ஒரு முகூாததகாலம அழுதுகொணடு நினறனா ர
மாதா கணணீரைவிடடுககொணடு, மெளள, 'இநத மறுவி
என உடனபிறநதாளின பெணணெனறு குறிபபிககபபடடவள
ாய ஓ! அழகிய தோறறமுளளவளே! நானும உன தாய
தசாாணதேசாதிபதியும மகாதமாவுமான ஸுதாமாவெனற
சனுடைய பெணகள அவள பீமராஜனுககுக கொடுககபபடடா
நானோ வீரபாகுவேநதருககுக கொடுககபபடடேன தசாா
தேசததில என பிதாவின வீடடில நீ பிறநததை நான பா
ததேன ஓ! அழகியவளே! உனககு இதுவும பிதாவின வீடுபோ
றதே, தமயநதி! இநதச செலவம எனககு எவவிதமோ அ
தமே உனககும' எனறும இதைச சொனனாள மனனவ! த
யநதி சநதோஷமுளள மனததுடன அநத மாதாவின ஸஹோ
ரியை வணஙகி, 'அறியபபடாதவளாயிருநதும வேணடிய எல
வஸதுககளாலும திருபதி செயயபபடடவளும எபபொழுதும உ
னால காபபாறறபபடடவளுமாகி உனனிடததில ஸுகமாக வாள

யதேன ஸுகவாஸத்திலிருந்து மிகக ஸுகமானவாஸம உண
கப்போகின்றது இதில ஸந்தேகமில்லை. தாயே! நெடுங்காலம
ந்திருந்த எனக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கடவாய குழந்தைக
ள என்னுடைய பிள்ளையும பெண்ணும அழைத்துப போகப
டு அங்கு வஸிக்கின்றூர்கள பிதாவையும என்னையும பிரிந்த
களும துயரத்தால பீடிக்கப்படுகின்றவர்களுமான அவர்கள
விதம இருக்கின்றூர்களோ? விதாப்பதேசத்திற்கு விரைந்து
ல்ல விரும்புகிறேன என்னிடத்தில சிறிதும பரியத்தைச்செய்ய
ம்புவாயானுல இந்த விஷயத்தில எனக்கு வாஹனத்தைக
ள்ளையிடுவாயாக' என்னும இந்த வசனத்தைச சொன்னுள

ஓ! அரசனே! பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, தாயின ஸஹோதரி
ன ராஜமாதா களிப்புற்று, 'சரி' என்றே அவளுக்குச சொல
புத்திரனுடைய அனுமதிப்படி, பெரிய சேனையால காக்கப்பட
ளும சோபையுள்ளவளுமான (அவளை) நல்ல அன்னத்துடனும
ன்த்துடனும வஸ்திரங்களுடனும கூடியவளாக மனிதரால சுமக
படும வாகனத்துடன அனுப்பினுள பிறகு, அழகிய அவள
ரவாகவே விதாப்பதேசத்தை அடைந்தாள பந்துஜனங்க
வரும மிகக களிப்புற்று அவளைப பூஜை செய்தனா ஜனு
! புகழ்பெற்ற தமயந்திதேவி, உறவினர்களும அந்தக குழந்தை
ம மாதாபிதாக்கள இருவரும தோழியர்யாவரும மற்ற
ரும க்ஷேமமாயிருப்பதைக கண்டு, தேவதைகளையும பிராம
ர்களையும சிறந்த முறையுடன பூஜைசெய்தனள அரச
பெண்ணைக கண்டு உடனே ப்ரீதியுள்ளவனுகி ஸுதேவனை
ரம பசுக்களாலும கிராமத்தாலும தனத்தாலும திருப்தி
ய்தனன. 'ஓ! அரசனே! அந்த ஸ்திரீ பிதாவின அந்த வீட
இரவு வாஸம செய்து ஶ்ரமத்தைப போக்கிக்கொண்டவளாகி
ாவை நோக்கிப பின்வரும வார்த்தையைச சொல்லலானுள

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம

நளோபாக்யானபர்வம (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தியால் அனுப்பப்பட்ட அந்தணர்கள் நளனைப்
பலவிடங்களிலும் தேடியது)

தமயந்தி, 'தாயே! உனக்கு உண்மையைச சொல்லுகின்றேன
னை உயிருடனிருக்க விரும்புவையாயின, நரவீரரான நளராஜ

ரை வரவழைப்பதில் திரும்பவும் முயற்சி செய்வாயாக' என்று
தமயந்தியால் அவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அரசியான அந்த தே
யும் மிக்க துக்கத்தை அடைந்தவளும் கண்ணீரால் மறைக்கப்பட்
வளுமாகி உத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது, அ
அவஸ்தையையுடைய அவளைக் கண்டு அந்தப்புரம் முழுதும், '
ஆ!' என்னும் ஒலிமிக்கதாகி மிகவும் அழுதது. பிற
பீமமஹாராஜனை நோக்கி (அவனுடைய) மனைவி, 'ஓ! மன்
ரைக் காப்பவரே! தமயந்தி பாததாவைக்குறித்து மிகத்துய
படுகிறாள். விபுவே! அவள் வெட்கத்தை விலக்கித் தானே செ
யினள். உமது வேலைக்காரர்கள் புண்யஶ்லோகனை நளனை
காண முயலக்கடவர்' என்றாள். அவளால் தூண்டப்பெற்ற
சன் தன்வசத்திலிருக்கின்ற பிராமமணர்களை, 'நளனைப்பார்க்
விஷயத்தில் முயற்சிசெய்யுங்கள்' என்று சொல்லி எல்லாத் தி
களிலும் அனுப்பினான். பிறகு, அந்த பராமமணர்கள்
பொழுது விதாபபாதிபதியின் உத்தரவினால் புறப்பட்டுத் தமய
யிடம் [1]வந்து, 'நாங்கள் நளனைத் தேடப் புறப்பட்டோம்' என
சொல்லினர். பிறகு, தமயந்தி அவர்களைப்பார்த்து, 'எல்லா
யங்களிலும் ஜனக்கூட்டங்களிலும் ஆங்காங்கு, 'சூதாடியே! காத
தூங்குகின்றவளும் காதலியுமான நாயகியான என்னைக் காட்டி
விட்டு என் பாதிஆடையைக் கிழித்துக்கொண்டு நீ எங்கே
யினை? அந்தச் சிறுமி உன்னால் காணப்பட்டது போலவே பா
ஆடையால் சுற்றப்பட்டவளும் மிகஎரிக்கப்படுகிறவளுமாகி உன
எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஓ! அரசே! தேவ! அந்
சோகத்தினால் எப்பொழுதும் அழுகின்ற அவள் விஷயத்தில் த
செய். மறுமொழியையும் சொல்' என்ற இந்த வார்த்தை
அடிக்கடி சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லி, 'காற்றால் அசைக்க
படுகின்ற நெருப்பானது காட்டை எரிக்குமன்றோ? மனைவியா
வள் கணவனால் எப்பொழுதும் போஷிக்கப்படத் தகுந்தவ
காக்கப்படத் தகுந்தவளுமன்றோ? தர்மத்தை அறிந்திருக்கி
உத்தமனான உனக்கு யாது காரணத்தால் அவ்விரண்டும் இல
மற்போயின? புகழ்பெற்றவனும் புத்திமானும் நற்குலத்தில் உதி
தவனும் எப்பொழுதும் தயையுடன் கூடியவனுமான நீ என் பா
கியக்குறைவினால் தயையற்றவனாயினையென்று ஸந்தேகிக்கிறே
மனிதப்புலியே! அன்றுபற்றி, என்விஷயத்தில் தயை செய

1 வேறு பாடம்.

மனிதரிற சிறநதவனே! குரூரமிலலாமையானது மேலான
மெனறு உனனிடமிருநதனறோ எனனுல கேடகபபடடது?'
பதையும இபபடி எனனிடததில தயை செயயககூடியவாறு
தையும சொலலககடவீா இவவிதம சொலலுகினற உஙக
து ஒருவன மறுமொழி சொலவானுனல, 'அவன யாா? எஙகு
கிருன?' எனறு அமமனிதனை எவவிதததாலும நீஙகள அறிய
ணடும ஓ! பிராமமணஸரேஷடாகளே! எநத மனிதன இவ
வாாததையைக கேட்டு மறுமொழியைச சொலலுவனே அவ
அநத வாாததையைக கிரகிதது வநது எனககுத தெரிவிகக
ணடும நீஙகள, அஜாகரதையிலலாதவாகளாகி, பீமராஜா உத
ால ஸஞசரிபபதையும திருமபி இஙகு வருவதையும எவரும
யாதபடி செயயவேணடும அவன தனமுளளவனுயிருநதா
, அலலது தனமறறவனுயிருநதாலும, அலலது சகதியுறறவனு
நதாலும அவனது தொழிலை அறிநதுவரககடவீா' எனறுள
ஓ! அரசனே! இவவிதம சொலலககேடட அநதபராமமணா
அவவிதம துககமடைநத நளனைத தேடுவதறகு அபபொழுது
லாத திககுககளிலும சென்றாகள ஓ! வேநதனே! அநதப
மமணாகள ராஜயஙகளுடன கூடின படடணஙகளிலும கிரா
ளிலும இடைசசேரிகளிலும அவவிதமே ஆஸரமஙகளிலும
யும நளனை அடையவிலலை ஜனுதிப! பிராமமணாயாவரும
நதியால சொலலபபடட அநத வாககியததையும ஆஙகாஙகு
ளவாகள) கேடகச சொலலினா

அறுபததெட்டாவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பர்ணுதனென்னும் பிராம்மணன் ருதுபர்ணனதரண்மனையில் பாஹுகன கேட்கத் தமயந்தியின் சொல்லைச் சொல்லியதும், அவன் தனிமையில் பர்ணுதனுக்கு மறுமொழி சொல்லியதும், பர்ணுதன் திரும்பி வந்து தமயந்திக்கு அதனைத் தெரிவித்ததும், அவளால ஸந்தேகித்து அனுப்பப் பட்ட ஸுதேவன் அயோத்தி சேன்று, மறுநாள் தமயந்தியின் ஸ்வயம்வாமேன்பதை ருதுபர்ணனுக்குத் தெரிவித்ததும்)

பிறகு, நீணடகாலஞ சென்று, பாணுதனெனனும பிராமம, (விதாபப) நகரததைத திருமபவும அடைநது தமயநதியை

நோககி இவவாாததையைச சொலலினன ‘ஓ! தமயநதி! இர
பகலும நளனைததேடுகினற நான அயோததி நகரததை அடை
1 பாகஸவரி என்னும ருதுபாணனை அடைநதேன சிறநத
முளளவளே! மிகக பாகயசாலியான ருதுபாணன ஜனக
டததில உனது வாகயததை நீ சொலலியபடி கேடகச செய
படடான என்னுல அடிககடி சொலலபபடடும அதைககே
ருதுபாணராஜனும ஒனறும சொலலவிலலை, ஸபையிலுளள ஒ
னும சொலலவிலலை அரசனால விடையளிககபபடட எனனி
ஏகாநததில ருதுபாணனுடைய வேலைககாரனும பாஹுகனெ
னும பெயரினால பிரஸிததிபெறறவனும அநத நரேநதிரனுக
தோபபாகனும விகார வடிவமுளளவனும குறுகிய கையுள
னும வாகனஙகளை விரைநது செலுததுவதில வலலவனும உண
பொருளகளை நனகு சமைபபவனுமான ஒருவன பேசினன அ
மிகக பெருமூசசெறிநதும அடிககடி அழுதும எனனைக குச
லைதககேடடுமே, பிறகு, ‘குலஸதிரீகளான பதிவிரதைகள கஷ
தையடைநதாாகளாயினும தமமைத தாமாகவே காககினறன
(அவாகளால) ஸவாககம ஜயிககபபடடதெனபதில ஸமசயமில
மேலான ஸதிரீகள பாததாககளால விடபபடடாாகளாயி
ஒருபொழுதும கோபியாா, ஒழுககதனதைக கவசமாகவுடைய
னனகளைத தரிககினறாாகள கஷடததிலிருபபவனும மூட
ஸுகததிலிருநது நழுவினவனுமான அவனால விடபபடட விஷ
தில அவள கோபிபபது தகாது உணவை விருமபினவனும
வைகளால ஆடை கவரபபடடவனும மனோவியாதிகளால எரிக
படுகினறவனுமான (அவன) விஷயததில ஸ்யாமையான
கோபிபபது தகாது மரியாதை செயயபபடடவளாயிருநதாலு
மரியாதை செயயபபடாதவளாயிருநதாலும ஸ்யாமையான
அவவிதம போனவனும ராஜயததை இழநதவனும செலவ
வனுமான பாததாவைக கணடு கோபிபபது தகாது’ என்று
னைசசொனனன அவனது அநத வாாததையைக கேடடு ந
விரைவாக இஙகே வநதேன கேடடு, நீ உன விருபபபபடி செ
அரசனுககுமே தெரிவிபபாயாக’ என்றன

ஓ! மனிதாககதிபதியே! தமயநதி பாணதனுடைய இ
சொலலைக கேடடு, நீாநிரமபின கணணுளளவளாகி ரஹஸய

1. ‘பாஙகாஸுரி’ எனபது வேறு பாடம ‘பஙகாஸுரன குமா
எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

தாவையடைநது, 'தாயே! பீமராஜரிடததில இநத விஷயததைத் பொழுதும தெரியபபடுததக கூடாது. நான உன முனனிலே ஸுதேவனெனகிற பிராமமணஶ்ரேஷ்டனை ஏவுவேன எனக பிரியததை விருமபுவாயானல பீமராஜா எனது அபிபரா ததை அறியாதபடி நீ செயயவேணடுமெ தாயே! ஸுதேவனால வுள வணகக முதலிய) எவவித மஙகளததைச செயது சீககி பாததககளைக குறிதது நான அழைததுவரபபெறறேனே அவ மஙகளததுடனே இபபொழுது ஸுதேவன ருதுபாணனுடைய டணததில வஸிககினறவரும பகைவரை அடககுகினறவரு ன நளராஜரை அழைததுவர இஙகிருநது அயோதயாபுரிககுச லலககடவன, தாமதம வேணடாம' எனறு சொனனாள பிறகு, ரபபனகுமாரியான தமயநதி ஶ்ரமபரிகாரம செயது கொணட ஜ ஶ்ரேஷ்டனான பாணனுததனை மிகக தனததால ஸமமானம யதாள மிகக தனததால பூஜைசெயது அவனை நோககி, 'ஓ! தணரே! நளராஜா இஙகு வநததும திருமபவும உமககுப பொரு த தருவேன ஓ! தவிஜோததமரே! மறறவன செயயமுடியாத நான பாததாவுடன விரைவில சேரததககதுமான (மிகக) உப ரம எனககு உமமாலனறோ செயயபபடடது?' எனறும கூறி ர் பிறகு, இவவிதம சொலலக கேடடவனும விருபபம நிறை றியவனும நலல பெரிய மனமுளளவனுமான அவன மிகக மங மான ஆசீர்வாதஙகளால தமயநதியைத தேறறி வீட்டை டைநதான

ஓ! யுதிஷ்டிர! பிறகு, தமயநதி ஸுதேவனை வரவழைதது, நகசோகஙகளுடன கூடியவளாகி, மாதாவின எதிரில,'ஓ! ஸுதே ரே! (அயோதயா) நகரியை அடைநது, அயோதயா வாஸியான துபாணராஜனிடம,'பீமபுததிரியான தமயநதி வேறு பாததாவை டையவிருபபமுளளவளாகி மறுபடியும ஸ்வயமவரததில இருக போகிறாள அஙகு எலலா அரசாகளும அரசகுமாராகளும செல கிறாாகள அபபடியே குறிபபிடபபடட அநதக காலமும நாளைத னமேயாகும பகைவரை அடககுபவனே! இபபடிச செலவது னககு முடியுமானல, விரைவாகச செலலு அவள ஸூரியோத ததில இரணடாவது பாததாவை வரிககபபோகினறாள வீரனான நத நளன உயிருடன இருபபதாகவோ மரிததாகவோ அறி படவிலலை' எனற சொலலைசசொலலும' எனறாள மஹாராஜனே!

பிராம்மணனான ஸுதேவன் அவளால் சொல்லப்பட்டபடி பொழுது ருதுபர்ணராஜனை அடைந்து சொல்லினன்

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

நளோபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ருதுபர்ணன் பாகுகனைத் தேரோட்டச்செய்து வார்ஷ்ணேயனுட தமயந்தி ஸ்வயம்வரத்திற்காகப் புறப்பட்டுச் சென்றதும், வார்ஷ்ணேயன் பாகுகனது தேரோட்டும் திறமையைப் பார்த்து அவனை நளனென்று சந்தேகித்ததும்.)

நராதிபனான அந்த ருதுபர்ணராஜன் ஸுதேவன் வார்த்தையைக் கேட்டு, வார்ஷ்ணேயன் முதலிய ஸாரதிகளை வரவழைத்து பாகுகனையும் அழைத்து பிராம்மணனிடமிருந்து கேட்ட தம தியின் ஸ்வயம்வரச் செய்தியைச் சொன்னான் மெல்லிய வா தையால் இன்மொழி கூறிக்கொண்டு, பாகுகனை நோக்கி, 'குதி யின் தத்வமறிந்தவனே! ஓ! பாகுக! (முடியுமென்று) எண்ணு யாயின், தமயந்தியின் ஸ்வயம்வரத்தை(க் குறித்து) விதா தேசத்துக்கு ஒரே நாளில் செல்லவிரும்புகிறேன்' என்று செ னான் ஓ! கௌந்தேய! அந்த அரசன் இவ்விதம் சொல்லக்கே நளனுடைய மனமானது துக்கத்தால் வெடித்தது பெரிய முள்ள அவன், 'துக்கத்தால் மயக்கப்பட்ட தமயந்தி இவ்வி ஆகிவிடுவாளா? என்ன? அல்லது, என் விஷயத்தில் இந்தப் பெ உபாயம் சிந்திக்கப்பட்டிருக்குமா? கெட்ட எண்ணமுள்ள அ னான் என்னால் வஞ்சிக்கப்பட்டவளும் எளியவளும் இரங்கப்ப தக்கவளுமான தமயந்தி கொடுமையைச் செய்ய எண்ணங்கொ டாள் ஆ! கஷ்டம்! உலகில் ஸ்திரீகளின் இயற்கை சஞ்சல னது, எனது குற்றமும் பயங்கரமானது சிறிய இடையுள அவள் விட்டுப் பிரிந்ததால் அன்பு நீங்கினவளும் எனது சோ தால் கலங்கினவளுமாகி (நான் வருவேனென்னனும்) ஆசைய மையால் இவ்விதம் செய்துமிருக்கலாம் அவள் முக்யமா குழந்தைகளையுடையவளாயிருத்தலால், ஒருகால் இவ்விதம் செ யாமலும் இருக்கலாம் இவ்விஷயத்தில் உண்மையா, பொய் என்னும் நிச்சயத்தைப் போய் அறிவேன் ருதுபர்ணனது வி பத்தை எனக்காகவும் யான் செய்கிறேன்' என்று ஆலோசனை செய்தான் வாடின மனமுள்ள பாகுகன் இவ்வாறு மனத

சயித்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு ருதுபர்ணராஜனை நோக்கி,
னது கட்டளையைச் செய்வதாக உறுதிகூறுகிறேன் மனிதப
யே! நராதிப! அரசனே! ஒரேநாளில் விதர்ப்பநகரியை அடை
ன நாளைத்தினம் ஸூர்யோதய காலத்தில் அங்கே விதர்ப்ப
சத்தை அடைவாய்' என்னும் இதனைச் சொன்னான்.
இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அரசன் சிரித்துக்கொண்டு பாஹுக
ப பார்த்து, 'ஓ! பாஹுக! உன் விஷயத்தில் ஸந்தோஷ
டையவனாயிருக்கிறேன். இப்பொழுது உனக்கு எந்தவிருப்பத்
ச் செய்யக்கடவேன்?' என்று வினவினான். பாஹுகன், 'ஓ! ருது
ண! யான் இந்த வாகனத்தை விதத்தம் செய்வேன்' என்றான்.
அரசனே! பிறகு, அந்தப் பாகுகன், பாகஸ்வரிராஜனது கட்
யால் குதிரைச்சாலையை அடைந்து குதிரைகளைப் பரீக்ஷ
யதான். அந்தப்பாஹுகன் ருதுபர்ணனால் பலமுறை விரைவு
த்தப்பட்டுக் குதிரைகளை அறியவிரும்பி அடிக்கடி ஆலோசனை
யது மெல்லியவைகளும் வல்லமையுள்ளவைகளும் நெடுவழி செல்
ல திறமையுள்ளவைகளும் காந்தியுடனும் பலத்துடனும் கூடிய
களும் நல்ல ஜாதியும் நல்ல தன்மையுமுள்ளவைகளும் கெட்ட
க்ஷணங்களில்லாதவைகளும் பருத்த முகமுள்ளவைகளும் பெரிய
வாயுள்ளவைகளும் பத்துச் சுழிகளால் சுத்தமானவைகளும்
ந்துதேசத்திற்பிறந்தவைகளும் காற்றுவேகமுள்ளவைகளும் அங்
களால் மெல்லியவையாகக் காணப்படுகின்றவைகளும் வழிச்
லவதில் வேகத்தினால் ஒப்பில்லாதவைகளுமான குதிரைகளைத்
ந்தெடுத்தான். அரசன் பலமற்ற அவைகளைக்கண்டு கோபத்
டன்கூடியவனாகி, 'நீ செய்ய விரும்பிய இது என்ன? உன்னால்
வஞ்சிக்கத்தக்கவர்களல்லோம். அற்பமான [1] பலமும் [2] பிரா
முள்ள இந்தக் குதிரைகள் தேரை எவ்விதம் இழுக்கும்?
க்கமோ பெரிது. அதுவும் ஒரேநாளில் இவ்விதமான குதிரை
ல் எப்படி செல்லத்தக்கதாகும்?' என்றான். பாஹுகன், '[3]
றியில் ஒன்றும் தலையில் இரண்டும் விலாவிலும் அவற்றின்
கத்திலும் இரண்டிரண்டும் மார்பில் இரண்டிரண்டும் பின்
த்தில் ஒன்றுமென்ன அறியத்தக்க (சுழிகளுள்ள) இந்தக்

பாரத்தைப் பொறுக்கும் தன்மை [2] வேகம்
[3] முன்னே பத்துச்சுழிகளென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே பன்னி
டு சொல்லப்படுகின்றன. இதற்குப் பொருள் விளக்கிவிட்டு இந்த
லோகம் சில பிரதிகளில் இல்லையென்று பழையவுரை கூறுகிறது.

குதிரைகள விதாபபதேசததை (நாளையே) அடையும இ
விஷயததில சநதேகமிலலை ஓ! அரசனே! நீ எணணுகிற ம
குதிரைகளைச சொல அவைகளை உனககாகப பூடடுகிறே
னஎன்ருன ருதுபாணன, 'ஓ! பாஹுக! நீயே குதிரையினதன
மை அறிநதவனும ஸமர்ததனுமாயிருககிருய நீ எவைகளைத
மையுளளவைகளென்று எணணுகிருயோ அவைகளையே விரை
பூடடுவாயாக' என்ருன

பிறகு, ஸமாததனான நளன, நறகுலததுடனும நனனடை
னுா கூடியவைகளும வேகமுளளவைகளுமான நானகு நல
ரைகளைத தேரில பூடடினன பிறகு, அரசன விரைவுடனகூ
வனுகி (க குதிரைகள) பூடடபபடடரததில ஏறினன பி
அநதச சிறநத குதிரைகள முழஙகாலகளால பூமியில விழுந
வேநதே! பிறகு, சோபையுளளவனும மனிதரிற சிறநத
மான நளராஜன தேஜஸ்ஸுடனும பலததுடனுமகூடிய அ
குதிரைகளைத தேறறினன அநத நளன கடிவாளஙகளால ந
தூககிபபிடிதது வாரஷ்ணேயனெனகிற தேரபபாகனை எ
வைததுககொணடு மிககவேகததுடன போகவிருமபினன
தச சிறநதகுதிரைகள முறைபபடி பாஹுகனால ஓடடபப
தேரிலிருககும அரசனை மயஙகசசெயவது [1] போல ஆகாயத
கிளமபின ஸ்ரீமானான அயோதயாதிபதியோ காறறு
முளளவையும அவவிதம சுமககினறவையுமான அநதககுதி
களைககணடு மிககவியபபை அடைநதான வாரஷ்ணேயனோ
தத தேரொலியைககேடடும அநதககுதிரைகளைப பிடிபப
(பாரததும) பாஹுகனின குதிரைகளின உணமை அறியும
மையைபபறறி, 'இவன தேவராஜனுடைய ஸாரதியான மாத
யிருபபனே? அவவிதம வீரனான பாஹுகனிடம பெரிதான
(மாதலியினஸாரததிய) லக்ஷணம காணபபடுகினறது, அல
மிகக அழகானமனிதசரீரததை அடைநதவரும அஸ்வஙகளின
தின உணமையை அறிநதவருமான [2] சாலிஹோதரமுனியோ?
லது (இஙகு) வநத இவன பகைவாபடடணததை ஜயிககினறவ
ஜனஙகளுககுபபதியுமான அநதநளராஜனாக இருபபனோ? அல
இநதபபாஹுகன அதேவிததையை நளனிடமிருநது அ
திருபபனோ? ஏனெனில, பாஹுகனுககும நளனுககுமுளள

---

[1] வேறு பாடம

[2] 'அஸ்வசாஸதிரம இயறறிய ஆசாரயா' எனபது பழைய உ

தைதை ஒததததாகவே காணகிறேன மேலும, பாஹுகனுககும
னுககும இநதவயதும ஸமமாயிருககினறது இவன மிககவீரய
ர்ள நளனலலன அவனுடைய விததையையுடையவனுக இருகக
ம மஹாதமாககளோ, விதிவசததாலாவது சாஸதிரததிற
ாலலிய முறையை அனுஷடிததலாலாவது மறைநது இநதப
யில சஞசரிககிறாாகள வடிவததோறறததின மாறுபாடடைக
ிதது எனது எணணம மாறவேணடாம அளவினுல குறைநதவ
வே இருததலால மாறலாமெனபது எனது கருதது பிராயத
ர் அளவானது அவனுககு ஒபபாயிருககினறது, ரூபததாலோ
றுபாடிருககினறது பாஹுகனே நிசசயமாக எலலாககுணஙகளு
யமகூடியநளனெனறே எணணுகிறேன' எனறு ஆலோசிததான
மஹாராஜனே! புணயஶ்லோகனுடைய ஸாரதியான வாாஷ
ணயன இபபடி மனததால பலவாறு தாககிதது நனகு ஆலோ
தனன ராஜஶ்ரேஷடனுன ருதுபாணராஜனும பாஹுகனது
திரைஅறியும தனமையை ஆலோசிககினறவனுகி வாாஷணே
னனனும ஸாரதியுடன ஸநதோஷிததான (பததிபின)ஒருவழிச
லலும தனமையையும, அபபடியே உதஸாகததையும, அநதக
திரைகளைப பிடிபபதையும, திறமையையும நனகு நோககி மிகக
தோஷததை அடைநதான

எழுபதாவது அத்யாயம்

நளோபாகயான பாவம. (தொடர்ச்சி)

(ருதுபர்ணன் பாஹுகனுடைய குதிரை நடத்தும திறமையைக் கண்டு
காத்துக்கொத்தாயுள்ள பொருள்களைக் கணக்கிடுவதில் தனக்குத்
திறமையிருப்பதை அவனுக்குச் சொல்லியதும், ருதுபர்ணன்
ஒரு மரத்தின் இலைகளை எண்ணிக்காட்ட வியந்த நளன்
அஶ்வஹ்ருதயமெனனும் வித்தையைக் கொடுப்ப
தாகச் சொல்லி ருதுபர்ணனிடமிருந்து அக்ஷ
ஹ்ருதயமுதலிய வித்தைகளைப்பெறறதும்,
பின்பு, நளன் தேகத்திலிருந்து வெளி
வந்த கலி நளன் சபிப்பனே
என்று பயநது அவனுக்கு
வரஙகொடுத்துத் தான்றி
மரத்தை அடைந்
ததும்)

அவன நதிகளையும மலைகளையும வனஙகளையும குளஙகளை
பறவை ஆகாயததில ஸஞசரிததுத தாணடுவதுபோல விரை

வாகத தாணடினுன அபபொழுது, தேரானது அவவித
செலலுகையில, பகைவூரபடடணஙகளை வெலலுபவனுன பாக
வரிராஜன மேலாடை கீழேவிழுநததைக கணடான அபபொ
ழுது, வஸதிரம விழுநதவுடன, நலல மனமுளள அநத அரச
அதனை எடுககக கருதி விரைவாக நளனை நோககி, 'மிகக புத்
மானே! வாரஷணேயன எனது இநத வஸதிரததை இஙகே எடுத
வருமவரையில மிகக வேகமுளள இநதககுதிரைகளை இழுதத
பிடி' எனறுன நளன், 'உனது ஆடை தூரததில விழுநதுவி
டது ஒருயோஜனை தூரம தாணடிவிடடாய திருமபவும எடுத
வர முடியாது' எனறு அவனுககு விடைகூறினுன

அரசனே! பிறகு, நளன இவவிதமசொலலக கேடட அரச
மனததில சிறிது அதிருபதியுளளவனுகிக காடடில பழமுளள ஒ
தானறிமரததை அணுகினுன அரசன அதனைககணடு விரை
னுகி, பாஹுகனை நோககி, 'ஓ! ஸூத! எணணுவதில எனனுடை
சிறநதவனமையை நீ பார எலலாருமஎலலாவறறையும அ
யார எலலாமஅறிநதவன ஒருவனுமிலலை ஒருபொழுத
ஒரேமனிதனிடததில ஞானமமுழுமையும சேரநதிருபபது ஒரிட
திலுமஇலலை ஓ! பாஹுக![1] இநதமரததில இருககிற இலைகளை
பழஙகளையுமகாடடிலும கீழே உதிரநதுகிடககிற இலைகள நூ
அதிகமும பழஙகள ஒனறுஅதிகமுமாகும பாஹுக! இ
இரணடுகிளைகளிலும (ஒனறில) ஓரிலை அதிகமும (மறறெனறி
ஒருபழம அதிகமுமாக ஐநதுகோடி இலைகள இருககினறன நீ எ
ணபபோகிற இநதககிளைகளிலுளள பழஙகளைச சொலலுவே
இநத மரததின இரணடுகிளைகளையும (அவறறிலுளள) மறறசசி
கிளைகளையும கூடடிபபார இவைகளில இரணடாயிரததுததொ
ணூறறைநது பழஙகளிருககினறன' எனறுன பிறகு, பாஹுக
தேரினினறும இறஙகி அரசனை நோககி, 'ஓ! பகைவரை மெலிவி
பவனே! அரசனே! எனககுத தெரியாததுபோலத தறபுகழ
செயதுகொளளுகிறுய தானறி(ககிளை)யை ஒடிதது இதனை நோ
கணககிடுவேன வேநதே! பிறகு, எணணபபடடவுடன, உன
(கணககுத) திறமையை அறிவேன ஓ! மஹாராஜ! உனககெ
லேயே தானறியை[2] ஒடிபபேன இது இவவிதம இருககுமே
இராதோ யான அறியேன ஓ! ஜனுதிப! நீ பாககுமபொழு
இதன பழஙகளை எணணுவேன வாரஷணேயன குதிரைகளின

---

1 வேறு பாடம   2 வேறு பாடம.

ரதகை ஒரு முகூாததமபிடிககககடவன' எனறு சொலலினன.
சன,'தாமதிகக இது காலமனறு' எனறு பாகனை அவனுககுச
லலினன பாஹுகனே மிகக முயறசியை அடைநதவனுகி,
னை நோககி, 'நீ ஒரு முகூாததகாலம பொறுததிரு அலலது,
ரைவுபடடால, மஙகளமான இநதவழி போகினறது, வாாஷ
யனைத தோபபாகனுககிககொணடு போ' எனமுன ஓ! குரு
ன! ருதுபாணன அவனுககு இனமொழிகூறிககொணடு, 'ஓ!
ஹுக! உலகததில தோ ஓடடுகிறவன நீ ஒருவனே, மறறவ
லை ஓ! குதிரைகளை அறிநதவனே! உனனைககொணடே
ரபபதேசததை அடையவிருமபுகிறேன உனனைச சரண
டநதவனுக இருககினறேன தடைசெயயாதே ஓ! பாஹுக!
று விதாபபதேசததிறகுச சென று சூரியனை எனககுக காண
பாயானல எனனிடம நீ சொலலும உனது இஷடததையும
பவேன' எனறு சொனனன
பிறகு, பாஹுகன, 'தானறியை எணணினபினபு விதாபப
சததிறகுச செலலுவேன இவவிதம எனது வாாததையைச
' எனறு அவனுககுச சொலலினன அரசன, விருபபமிலலா
னுக, 'எணணுவாய, குறறமறறவனே! குதிரைகளின தனமை
நதவனே! எனனல உததரவு செயயபபடட கிளையின ஒரு
ததை எணணு அதிலிருநது நீ திருபதியடை' எனறு அவ
குச சொலலினன அவன விரைவாகத தேரினினறுமஇறஙகி
த மரககிளையை ஒடிததனன பிறகு, சொலலபபடடபடி அவ
வு பழஙகளையே அவன எணணி வியபபடைநது அரசனை
ககி, 'அரசனே! இநத மிகக ஆசசரியமான உனது திறமை
க கணடேன ஓ! மனனவ! இதனை அறியககூடிய அநத வித
யைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறும இதைச சொலலினன
தே! பிறகு, போவதில விரைவுளளவனுன அரசன, 'எனனை
க்ஷஹருதயததை அறிநதவனெனறும கணககிடுவதிலும வலலவ
னறும அறிவாயாக' எனறு அவனுககுச சொலலினன பிறகு,
ஹுகன அவனை நோககி, 'மனிதரிறசிறநதவனே! இரணடு
தையையும கொடு எனனிடமிருநதும அசுவஹருயததைப
றுககொள' எனறு சொனனன
பிறகு, ருதுபாணராஜன காரியகௌரவததாலும குதிரை
தையில ஆசையாலும அநதப பாஹுகனை நோககி, 'அப

1 சூதாடடததிறகுரிய தேவதையை வசபபடுததும மநதிரம

படியே ஒ! பாஹுக! நீ இநதச சிறநத அக்ஷஹருதயதனை
சாஸதிரததிற சொலலபபடடபடி பெறறுககொள எனது அ
ஹருதயமானது உனனிடததில அடைககலமாக இருககட
எனறும சொலலைச சொனனன இவவிதம சொலலி ருதுபான
நளனுககு விததையைக கொடுததான அக்ஷஹருதயததை
நத அவனது சரீரததினினறும கொடிதான காககோடக வி
தை வாயினுல எபபொழுதும கககிககொணடு கலியானவன வெ
வநதான அபபொழுது, (தமயநதியின சாபததினுல) பீடிக
பபட்ட அநதக கலியினுடைய அநதச சாபாகனியானது (அவ
விடடு) வெளிபபடடது கலியானவன முனபு அவனைப பித
போனற உருவமுளளவனுகவும காநதியறறவனுகவும மிகத
புறுததபபடடவனுகவும செயதான அநத அரசன அநதக க
னுல நீணடகாலம மெலிவிககபபடடு உருமாறியிருநதான பி
கலி விஷததால விடுபடட சரீரமுளளவனுகித தனது (முன)
வததை அடைநதான நிஷதாதிபதியான நளன கோபஙகொ
அவனைச சபிககவிருமபினுன கலியானவன பயநது நடுஙகிக
குவிததுககொணடு அவனை நோககி, 'அரசனே! கோபத
அடககு உனககுச சிறநத புகழைத தருவேன இநதிரஸேன
தாய முனபு உனனுல விடபபடடபொழுது கோபஙகொ
எனனைச சபிததாள ஒ! ராஜேநதிர! ஜயிககபபடாதவ
அதனுல, யான மிகபபீடிககபபடுகிறவனும நாகராஜனின வி
தால இரவும பகலும எரிககபபடுகிறவனுமாகி உனனிடத
மிகக துயருடன வஸிததேன உனனைச சரணமடைநதவ
இருககிறேன எனது இநதச சொலலையும கேள உலகததில
மனிதாகள பரததையுடன உனனைச சொலலுவாாகளோ அ
களுககு எனனிடமிருநது உணடாகும பயம ஒருபொழுதும
படாது மஹாராஜனே! பயததால பீடிககபபடடுச சர
டைநத எனனை நீ சபிககாமலிருநதால, எவாகள நள(னுன உ
னைச சொலலுவாாகளோ அவாகளுககு மனததைபபறறிய
மெயயைபபறறியதும சொலலைபபறறியதுமான (பயம)
டாகாது' எனறுன இவவிதம சொலலக கேடட நளரா
தனது கோபததை அடககினுன பிறகு, கலி பயததுடன
வாகத தானறிமரததில நுழைநதான கலி நளனுடன பே
பொழுது பிறனுல பாாககபபடவிலலை.

கலி நளனகு மறைநதவுடன; பகைவீராகளைக கொலலும நிடத
ன தாபம நீஙகினவனுகி அதன பழஙகளையும எணணி, பிறகு,
க களிபபுடனும மிகக காநதியுடனும கூடித தேரிலேறி விளங
வனுகி வேகமான குதிரைகளுடன சென்றுன ஓ! பாணடு
ன! ராஜேநதிர! அதுமுதல இவவுலகில தானறிமரமானது,
அடைநதிருததலால, விலககப்பட்டதாயிறறு அடிககடி பக்ஷி
ப போல உயரககிளமபுகினற சிறநத குதிரைகளை நளன மிகக
தோஷமுளள மனததுடன நடததினுன மிகக புகழபெறற
த அரசன விதாபபதேசததை நோககிச சென்றுன நளன
நதூரம சென்றவுடன, கலியும தன வீட்டை அடைநதான
சனே! பிறகு, கலியால விடுபபட்டவனும உருவமமட்டும
னபடியிருபபவனும பூமிககுப் பதியுமான நளராஜன கவலை
வனுயினன.

எழுபததோராவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(பர்ணன் குண்டினபுரத்தில் நுழைந்ததும், அவனது தேரொலியைக்
கேட்ட தமயந்தி அதனை ஓட்டுபவனை நளனென்றெண்ணி அதனை
அறிதற்காகத் தூதியை அனுப்பியதும்)

பிறகு, உணமையான பராககரமமுளள ருதுபாணன ஸாயங
ததில விதாபபதேசததை அடைநதிருபபதை ஜனஙகள பீம
னுககுத தெரிவிததாாகள அநத அரசன, பீமனிடம அனு
பெறறுத தேரொலியினுல மூலைததிசைகளுடன கூடின எல
திககுககளையும முழஙகச செயதுகொணடு குணடினபுரத
நுழைநதான பிறகு, அஙகுளள நளனுடைய குதிரைகள
தத தேரொலியைக கேட்டன, கேட்டவுடன, முன நளனெதி
மகிழவதுபோல மிகமகிழநதன மழைககாலததில முழஙகு
ற மேகததின ஒலியைப போனற நளனுடைய கமபீரமான
நத தேரொலியைத தமயநதியும கேட்டாள மிக உரதத சப
தைககேட்டு மிகக வியபபடைநத தமயநதியும, அபபடியே நள
குதிரைகளும, அநதத தேரொலியை, முனபு நளனுல அவனு
ய குதிரைகள ஓட்டபபடுமபோது உணடான ஒலிககு ஒபபாக
ணினாகள உபபரிகையிலிருககும மயிலகளும யானைசசாலை

யிலும குதிரைசசாலையிலுமுள்ள யானைகளும குதிரைகளும அ
அரசனுடைய தேரொலியைக கேட்டன ஓ! அரசனே! ய
களும அபபடியே மயிலகளும அநதத தேரொலியைககேட்டு பே
தின வரவைப பாாதது ஒலிப்பதுபோல எதிாமுகமாக ஒலித
தமயநதி, 'பூமியை நிரபபுவதுபோனற இநதத தே
யானது எனது மனததை மகிழவிககினறதாதலால இதனை ஓ
வா நளராஜரே இபபொழுது சநதிரனபோலப பிரகாசிக
முகமுள்ளவரும எணணுதறகரிய குணமுள்ளவரும வீரரும
அநத நளராஜரைப பாரேனுகில கெடுவேன சநதேகமிலலை ய
இபபொழுது அநத வீரருடைய இனிய தொடுகையுள்ள கைக
நடுவை அடையேனுகில இருககமாட்டேன ஸநதேகமிலலை
முழககமபோனற குரலுள்ள நளராஜா எனனை அடையாவிடில
பொழுது பொனபோனற நிறமுள்ள தீயில பாயவேன சி
போனற பராகரமமுள்ளவரும மதஙகொணட யானைபோல நட
வருமான ராஜஶ்ரேஷ்டா எனனை அடையாவிடில நாசததை அ
வேன ஸநதேகமிலலை (அவரிடததில) சிறிதும பொய இருபப
நான எணணவிலலை, அபகாரம செயயும தனமையுமிருபப
எணணவிலலை தறசெயலான பேசசுககளிலும (அநத) மஹ
மாவினுடைய சொல பழுதுபோனதிலலை பிரபுவும பொற
யுள்ளவரும வீரரும ஈகையுள்ளவரும மறற அரசாகளைககாட்டி
மேலானவருமான எனனுடைய நிஷதராஜா பேடிபோல அ
களை அடுததிருககிறாா கஷ்டம! அவருடைய குணஙகளை நி
கிறவளும பகலும இரவும அவரையே பறறியுள்ளவளுமான எ
இநத மனமானது காதலரைப பிரிநததாகிச சோகததால பி
கினறது' எனறுள

இவவிதம அவள அறிவறறவள போலப புலமபிககொ
புணயஶ்லோகனைப பாாககவேணடுமெனற விருபபததால உய
உபபரிகையில ஏறினள ஓ! அரசனே! நலலமனமுள்ள தம
நாறபுறமும பாாததுப பிறகு நடுககட்டில தோ இருபப
ருதுபாணராஜன வாாஷ்ணேயனுடனும பாஹுகனுடனும
பதையும கணடாள பிறகு, வாாஷ்ணேயனும பாகுகனும அ
சிறந்த தேரினினறும இறஙகி அநதக குதிரைகளைக (கடிவா
ளைதத) தளாததிவிட்டுத தேரை நிறுததினாகள அநத நராதிப
ருதுபாணன தோ நடுவிலிருநது இறஙகிப பயஙகரமான பரா
முடைய பீமமஹாராஜனை வநதடைநதான பீமன, அவனை

தோஷத்துடனும மரியாதையுடனும வரவேறறுன நராதிப
ா அநத ருதுபாணன அநத அரசனால பூஜிககபபெறறுன அழ
அநதக குணடினபுரததில வநதிருககிற [1] அநத அரசன [2] அப
ாழுது அடிககடி பாரததும விதாபபாதிபதியான அரசனுடன
ாநதிருநதும (விசேஷம) ஒனறையும காணவிலலை சடிதியில
டையபபடட ஸதிரீகளின ரகஸய ஆலோசனையை, காரணமில
மையால, பீமன அறியவிலலை பாரத! பீமராஜன ருதுபா
னை, 'உன வரவு நலவரவாகுக, எனன செயயவேணடும?' எனறு
டடான அநதப பீமராஜன, (ருதுபாணன) தன மகளவிஷய
க வநததை அறியவிலலை புததியுளளவனும உணமையான
ாகரமமுளளவனுமான அநத ருதுபாண ராஜன ஓா அரசனை
வது ஒரு ராஜகுமாரனையாவது காணவிலலை ஸவயமவரப
சசையும பிராமமணாகளின வரவையும ஸவயமவர காரியத
நககுறிதது மறறும ஒரு யததனததையும காணவிலலை
கு, கோஸலாதிபனுகிய அரசன மனததில ஒனறும தோன
தவனுகி, 'உஙகளை நமஸகரிபபதறகாக வநதிருககிறேன'
ாறு அநதப பீமனுககுச சொலலினன பீமராஜனும, சிரித
கொணடு, பல கிராமஙகளைத தாணடி நூறுயோஜனைக
கதூரம அவனது வரவின காரணததை மனததால நனகு
லோசிததனன உணமையை அறியவிலலை அநத அரசன,
ரவின காரணமானது சிறிய காரியமுடையதாக அவனுல குறிப
டபபடடது (ஆனுல,) இது இவவிதமனறு காரணம எதுவாகு
னபதைப பினபு முடிவில தெரிநதுகொளவேன' எனறெணணி,
வனை மரியாதைசெயது, 'வாட்டமுடைநதிருககிறுய, இளைப
றககடவாய' எனறு அடிககடி சொலலி அனுபபினுன

அனபுளள பீமராஜனுல மரியாதை செயயபபடடவனும
னம மிக மகிழநதவனும அனபுளளவனுமான அநத ருதுபாண
ஜன பீமராஜனுடைய வேலைககாராகளால பினதொடரபபட
வனுகிக குறிபபிடபபடட விடுதியை அடைநதான வேநதே!
துபாணராஜன வாாஷணேயனுடன சோநது போனபிறகு,
குகன ரததததை ஓடடிககொணடு ரதசாலையை அடைநதான
வன அநதக குதிரைகளை அவிழததுவிடடு, முறைபபடி உப
ிதது அவைகளைக களைபபாறறித தானும தோ நடுவில உட
ாநதான விதாபபராஜகுமாரியான தமயநதியும சோகததால

[1], [2] இரடடிததலால இரணடு சொறகள விடபபடடன

துனபமடைநது பாகஸவரிராஜனையும ஸூதபுதரனை வாாஷே
யனையும அபபடியிருககும பாஹூகனையும கணடு,'இது யாருடை
தேரின ஒலி? நளராஜருடைய தேரொலிபோலப பெரிதாகஇ
தது நிஷதராஜரையோ காணவிலலை அதே விதமையான
வாாஷணேயனைல் கறகபபட்டிருககவேணடுமெனபது நிசசய
அதனைல, இநதத தேரொலியானது இபபொழுது நளராஜருடை
தேரொலிபோலப பெரிதாக இருநதிருககவேணடும அலலது, மு
பாணனும நளராஜாபோலவே (அஸவஹருதயம தெரிநத
யிருககவேணடும) நிஷதராஜருடைய தேரொலிபோலவே இந
தேரொலியும காணபபடுகிறது' எனறு ஆலோசிததாள அரசே
அழகிய அநதத தமயநதியோ இவவிதம ஆலோசிதது நிஷத
னைத தேடும விஷயததில வேலைககாரியை அனுபபினுள

எழுபததிரணடாவது அதயாயம்.

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தியால் அனுப்பப்பட்டகேசினி நளனிடம் பேசித்
திருமபிவந்து, பேசும்பொழுது உண்டான குறிப்புக்
களைத் தமயந்தியிடம் தெரிவித்தது.)

தமயநதி, 'ஓ! கேசினி! ரததததின நடுவில உடகாாநதவ
விகாரததை அடைநதவனும குறுகிய கையுளளவனுமான இந
தோபபாகன யாா? போ, தெரிநதுவா சுபமானவளே! கு
மறறவளே! இநதமனிதனிடம சென்று ஸாவதானமுளளவள
நயததுடன க்ஷேமததை உளளபடி வினவுவாயாக என மனத
குச சநதோஷமும ஹருதயததிறகு ஸுகமும உணடாதல
இவா நளராஜராக இருககவேணடுமெனற பெரிய சஙகையான
இவாவிஷயததில எனககிருககினறது குறறமறறவளே! நீ
சின முடிவில, பாணுதன சொலலியசொலலையும இவரை நோக
சொலலககடவாய நீ மறுமொழியையும அறிநது வருவாய
எனருள தூதியானவள ஸாவதானமாகச சென்று பாகுக
நோககிப பினவருமாறு சொனனுள கலயாணியான தமய
யும உபபரிகையில நினறு பாாததுககொணடிருநதாள

கேசினி, 'ஓ! மனுஷயேநதிரரே! உமது வரவு நலவரவா
யான உமககு க்ஷேமததைச சொலலுகினறேன மனிதரே

யந்தியின் சொல்லை நன்கு அறியக்கடவீர் நீங்கள் எப்
ாழுது புறப்பட்டீர்கள்? எதற்காக இங்குவந்தீர்கள்? நியாயப்
, உண்மையை உரைப்பீராக தமயந்தி கேட்க விரும்புகிருள்'
ருள் பாஹுகன், 'மகாத்மாவான கோஸலராஜன் நாளைத
ாம தமயந்திக்கு இரண்டாவது ஸ்வயம்வரம் நடக்கப்போகிற
ன்று பிராம்மணனிடமிருந்து கேட்டான் இதைக்கேட்டு,
சன் நூறுயோஜனம் செல்லக் கூடியவையும் காற்றுவேகமுள்
வையுமான முக்கியமான குதிரைகளுடன் புறப்பட்டான் நான்
னுடைய தோப்பாகன்' என்முன் கேசினி, 'உங்களுள் மூன்று
ஞன் இவன் எங்கிருந்தவன்? எவனுடையவன்? நீர் யாரைச
ாந்தவர்? எவ்விதம் இந்தக்காரியம் உம்மிடத்தில் அமைந்தது?'
று கேட்டாள் பாஹுகன், 'புண்யச்லோகனுடைய ஸூதன்
ஷ்ணேயனென்று பெயர்பெற்றவன் சுபமானவளே! அவன்
ன் ஓடிப்போனதும் பாகஸ்வரியை அடைந்தான் குதிரைத்
ாழிலில் வல்லவனும் தேரோட்டுவதில் புகழ்பெற்றவனுமான
னும் ருதுபர்ணனால் தேரோட்டுவதிலும் சமையல் செய்வதிலும்
ய வேண்டப்பட்டேன்' என்று விடையளித்தான் கேசினி, 'ஓ!
ஹுகரே! நளராஜா எங்குப்போனுரென்று வார்ஷ்ணேயன் அறி
ரு? அவனால் உம்மிடத்தில் ஏதாவது சொல்லப்பட்டது
ண்டா?' என்ருள் பாஹுகன், 'இவன் நளனுடைய அழகிய
ாற்றமுள்ள மக்களை இங்கேயேவிட்டுப் பிறகு இஷ்டப்படி போயி
ன் நளனை அறியான் புகழுள்ளவளே! மற்றும் எந்தமனிதனும்
னை அறியான் பூமிக்கு அரசனை அவன் உருவம் மாறினவனுகி
வுலகில் மறைந்து ஸஞ்சரிக்கிருன் நளனை அவன்து [1]ஆத்மாவே
யும், அந்த ஆத்மாவுக்கு அடுத்தபடியானவளும் (அறிவாள்)
னுக்கு உரிய அடையாளங்கள் ஒருபொழுதும் அவனைக்காட்டா'
ருன் கேசினி, அப்பொழுது, 'சூதாடியே! காதலனே! என்
டைய பாதி வஸ்திரத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, பிரியமுள்ளவளும்
ருகின்றவளும் காதலியுமான என்னைக் காட்டில்விட்டு எங்கே
ன்றனை? பகலும் இரவும் எரிக்கப்படுகின்றவளும் பாதி ஆடை
ச சுற்றிக்கொண்டவளுமான அவள் [2]உன்னால் காணப்பட்ட

[1] அவனே அறிவானெனப்பது

[2] 'ஸமாதிஷ்டா' என்பது மூலம், முன் 67-வது அத்யாயத்தில்
யா தருஷ்டா' என்றிருக்கிறது இங்கும் அசுத்தபாடமே கொள்ளப்
டது உ௬அ-ம் பக்கம் உ௧-வது வரி பார்க்க

படி உன்னை எதிர்பார்த்த வண்ணமாயிருக்கிறாள் அரசனே! அ
த்த துக்கத்தால் எப்பொழுதும் அழுகின்ற அப்படிப்பட
னக்குத் தயைசெய் வீர! மறுமொழியும் சொல் ஓ! அ
விற்சிறந்தவனே! அவள் விரும்பும் அந்த வரலாற்றைச் சொ
குற்றமற்ற தமயந்தியானவள் அதே வார்த்தையைக் கேட்க விரு
கின்றாள்' (என்ற) இந்த ஸ்திரீவார்த்தைகளை அடிக்கடி செ
விக்கொண்டு முதலில் அயோத்தியை அடைந்த அந்தணனுக்
இவற்றைக் கேட்டு, நீர் முன்பு மறுமொழி சொன்னீரல்லவா? அ
னைத் திரும்பவும் தமயந்தி கேட்க விரும்புகிறாள்' என்றாள்

ஓ! குருநந்தன! இவ்விதம் கேசினியால் சொல்லப்பெற்ற
னது மனமானது துக்கமடைந்ததாயிற்று கண்களும் நீர் நி
பின்னவை ஆயின பாரத! எரிக்கப்படுகின்ற அந்த அரசன் தன
துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, கண்ணீரால் விளங்காத செ
லுடனே திரும்பவும் பின்வருமாறு சொல்லலானான் '
ஸ்திரீகளான கற்புள்ளபெண்கள் கஷ்டத்தைஅடைந்தவாக
யினும் தாமே தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள் (அ
களால்) ஸ்வர்க்கமானது ஜயிக்கப்பட்டது ஸம்சயமில்லை ப
ர்த்தாக்களால் விடப்பட்டார்களாயினும், ஒருபொழுதும், கோபிய
உத்தமஸ்திரீகள் ஒழுக்கத்தைக் கவசமாயுடைய உயிர்களைத் த
கின்றார்கள் கஷ்டத்திலிருப்பவனும் மூடனும் ஸுகத்திலிரு
நழுவினவனுமான அவனால்விடப்பட்டவிஷயத்தில், அவள்கோ
பது தகாது உணவை விரும்பினவனும் பறவைகளால் ஆடை
ரப்பட்டவனும் மனோவியாதிகளால் எரிக்கப்படுகின்றவனும
(அவன்) விஷயத்தில் ஸ்யாமையானவள் கோபிப்பது தகாது
யாதை செய்யப்பட்டவளாயினும் அல்லது செய்யப்படாதவள்
னும் ராஜ்யத்தை இழந்தவனும் செல்வமற்றவனும் பசியுள்ளவ
துக்கத்தில் முழுகியவனுமான அவ்விதமான பர்த்தாவைக்கண
என்று இவ்விதம் அவ்வார்த்தையைச் சொல்லுகின்ற நளன் மி
மனவருத்தங்கொண்டு கண்ணீரை அடக்கச் சக்தியற்றவனாகி
அழுதான் பிறகு, அந்தக் கேசினி திரும்பிப்போய் அவனது
த்தச் சொல்அனைத்தையும் அந்தச் சரீரத்திலுண்டான வேறுப
களையும் தமயந்திக்குத் தெரிவித்தாள்

எழுபததுமூன்றுவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(கேசினி, பாஹுகன் நீரும் நெருப்பும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டதைத் தமயந்திக்குத் தெரிவித்ததும், தமயந்தி பரிசோதிப்பதற்காக மந்திரளை அனுப்பியதும், பாதுகன் கண்ணீருடன் மந்களைத் தழுவியதும், கேசினியிடம் அவர்களைத் தான்தழுவினதற்கு வேறு காரணம் சொல்லியதும்)

அரசனே! தமயநதி, கேசினியின அநதச சொலலைக கேடடு, னை நளனெனறு ஸநதேகிததுக கேசினியை நோககி, 'ஓ! சினி! நீ திருமபவும போ பாகுகனிடம சோதனையைச்செய றும சொலலாமல ஸமீபததிலிருநதுகொணடு அவனுடைய பலகளைப பார ஓ! விளககமுளளவளே! அவன ஒரு காரி தைச செயயுமபொழுது அதன காரணததையும அதில லை செயகினற(அவனுடைய)செயகையையும உறறுநோககக ப ஓ! கேசினி! கிரபபநதிததாலும, அவனுககு நெருபபுக டாதே யாசிததாலும, தாமதிததாயினும ஒரு முறையும ம கொடாதே நீ இநதச செயலனைததையும நனகு பாாதது ககுத தெரிவிபபாயாக நீ பாஹுகனிடததில காணும வாககுரியவையும மனிதாககுரியவையுமான குறிபபுககளையும றும பாாபபதையும நீ எனககுச சொலல வேணடும' எனனும னைச சொலலினள

தமயநதியால இவவிதம சொலலபபடட அநதக கேசினி னும போயினள, பிறகு, குதிரைகளை அறிநதவனுடைய பபுககளைக கணடு திருமபவும வநதனள, அவள பாஹுக ததில தேவாககுரியவையும மனிதாககுரியவையுமான தான ட குறிபபுககள முழுமையையும நடநதபடியே தமயநதிககுத ரிவிததாள கேசினி, 'ஓ! தமயநதி! இவன உறுதியாகச சுதத ன செயகையுளளவன இபபடிபபடட மனிதன ஓா இடததி முனபு எனனுல பாாககபபடடதுமிலலை, கேடகபபடடது லை இது நிசசயம தாழவான வாயிலை அடைநதும இவன ஒரி திலும குனியவிலலை ஆனுல, அவனைக கணடு மேலே படாத பும ஸுகமாகச செலலுமபடியும (வாயில) உயாநதுவிடுகின . நெருககமான இடததிலும, இவனுககு மிகபபெரிதும அதி

கமுமான இடம உணடாகினறது மேலும், பீமராஜனுல ருத
ணனுககாகப பலவகை உணவுபபொருளகளும ஆடு முதலியவ
னுடையவையான பலவகை மாமிசஙகளும அவவிடததில அ
பபபட்டன அவறறை அலமபுவதறகாக அஙகுக குடஙகள
கபபட்டன பிறகு, அவனுல பாரககபபட்ட அநதக குடங
(நீர்) நிரமபினவையாகவே ஆயின் பிறகு, பாஹுகன, அ
தலைசசெயது (அடுபபில்) வைததது ஒருபிடி துருமபை எடுதது
ஸை சூரியனுககெதிரில பிடிததான பிறகு, அஙகு நெருபபு வி
வாக மூணடது அநத மிகக ஆசசரியததைகக கணடு நான வி
படைநது இஙகு வநதேன சுபமானவளே! மிகபபெரிய
ஆசசரியமும அவனிடததில எனனுல பாரககபபட்டது அ
நெருபபைததொடடும் அது அவனைச சுடவேயிலலை கு
சாயககபபட்டால ஜலமும அவனுடைய இஷடபபடி வேகம
பெருகுகினறது வேறு மிகபபெரிய ஆசசரியததையும ந
மிகுதியாகக கணடேன அவன புஷபஙகளைக கைகளால எடு
மெலலக கசககினுன அவனுல கைகளினுல கசககபபட்ட
பஙகள மாறுபடவிலலை; அதிகமாக மலாநதவையும நலல
முளளவையுமே ஆயின ஓ! விசாலாக்ஷி! பாகுகனிடம ஆச
மான இநதச செயகைகளைக கணடு நான மிகக ஆசசரியத
அடைநதேன' என்ருள

தமயநதியோ, புணயஙலோகனுடைய அநதச செயகை
கேடடு, வநதிருபபவனை (ச சமையல முதலிய) காரியஙகளாலும
ஜயம முதலிய) செயகைகளாலும குறிபபிடபபட்ட நளனெ
எணணினுள அவள பாகுகரூபமுளளவனைப பாததாவான
னென ஐயமுறறு அழுதுகொணடு கேசினியைநோககி மெது
சொலலால, 'விளஙகுபவளே! திருமபவும செலவாய, பாகு
பாரககாயிருககுமபொழுது சமையல அறையிலிருநது சமை
செயயபபட்டதும சமபாரம சோககபபட்டதுமான மாமஸத
இஙகுக கொணடுவா' எனறு, திருமபவும சொனனுள ஓ!
நநதன! அநதக கேசினியானவள, பாகுகன வேறு காரியத
மனஞ்செலுததிககொணடிருககும ஸமயமபாரதது, மிகக உ
மாகவே அநத மாமிசததை அவனுககுத தெரியாமல எடுத
கொணடு அஙகிருநது வேகமுளளவளும பிரியததைசசெயப
மாகிவநது அதேக்ஷணததில தமயநதிககுக கொடுததாள மு

முறை நளனால பாகம செயயபபடட மாமிசததைப புசிததவ
ன அவள, (அதனைப) புஜிதது, ஸூதனை நளனாக எணணி மிகக
கததுடன அழுதாள ஓ! பாரத! மிகக தளாசசியை அடைநது,
ந, முகததை அலமபிககொணடு, கேசினியுடன ஆணும
ணணுமான இருகுழநதைகளையும அனுபபினள அரசனை
தகன இநதிரசேனையையும அவள தமயனையும நனகு அறிநது
ணடு அபபொழுது எதிரில ஓடிவநது (அவாகளைத) தழுவி மடி
வைததுககொணடான பாகுகனே தேவாகளின குழநதை
போனற குழநதைகளை அடைநது மிகக துககததால நிரமபிய
முளளவனாகி உரததகுரலுடன அழுதான அபபொழுது,
ஷதன (துயரச) செயலகளை அடிககடி காணபிதது விரைவாகக
நதைகளைவிடடுக கேசினியை நோககி, 'ஓ! சுபமானவளே!
த இரணடு குழநதைகளும என குழநதைகளை ஒததிருககிறா
ஆகையால, பாாததவுடனே, நான விரைவாகக கண
ரை விடடேன அடிககடி வருகினற உனனை ஜனஙகள தோஷ
ளவளாக ஸநதேகிபபாாகள நாஙகளும தேசததிறகுப புதிய
ள, சுபமானவளே! ஸுகமாகச செலலககடவாய' என

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

நளோபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தமயந்தீ பெற்றோரிடம் அனுமதிபெற்றுக் கேசினியை அனுப்பிப் பாகுகனைத் தன் மாளிகைக்கு வரவழைத்து அவனுடன் பேசியதும், அவன் தான் நளனென்பதைச் சொல்லிக் கார்க்கோடகனை நினைத்து அவன் கொடுத்த ஆடையைஅணிந்து நளரூபத்தை அடைந்ததும், தமயந்தீ அவனைத் தழுவியதும்)

கேசினி, புததிமானான புணயாலோகனின செயலனைததை
கணடு விரைவாகவநது தமயநதிககுத தெரிவிததாள பிறகு,
யநதி, நளனைக [1] காணும ஆசையால துககததால பீடிககப
டு, மறுபடியும தன தாயினிடம, 'நளனெனனும ஐயததால
துகன பலமுறை எனனால பரீகஷிககபபடடான ரூபததில
டும ஒருஸமசயம எனககு இருககிறது. (அதனை) நான நேரில

1 வேறு பாடம.

அறியவிரும்புகிறேன் தாயே! அவனையாவது வரச்செய் எ
காவது போக அனுமதி கொடு. என் பிதாவுக்குத் தெரிவித்
தெரிவியாமலோ (இதனை) ஏற்பாடு செய்' என்று சொல்லுப்
கேசினியை அனுப்பினாள் இவ்விதம் தமயந்தியால் சொ
பட்ட தேவியானவள் குமாரியின் விருப்பத்தைப் பீமனிடம் செ
னாள் அந்த அரசன் அனுமதி கொடுத்தான் ஓ! பரதருடசி
வனே! கௌரவ்ய! அவளோ தந்தையினாலும் தாயினாலும்
மதியளிக்கப்பெற்று, அவர்களின் உத்தரவுப்படி, கேசினியிடம்
கேசினி! நீ விரைவாகச்செல் பிதாவின் உத்தரவினால் பாகு
அழைத்துவா நீ என் தாய்போல் எனக்குப் பிரியத்தைச்
வாயாக' என்னும் இதனைக் கூறினாள் கேசினியோ, விரைவ
சென்று பாகுகனைப் பார்த்து, 'ஸூதரே! பாகுகரே! நான்
ராஜரின் உத்தரவினால் வந்தேனென்று அறிவீர் அரண்மனைக்கு
வரக்கடவீர்' என்ற சொல்லைச் சொல்லினாள் ஓ! பரதரிறசி
வனே! பாரத! இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட புஜபலமுள்ள ப
கனோ நெடுநேரம் ஆலோசனைசெய்து கேசினியுடன் தமயந்தி
மாளிகையில் நுழைந்தான் (கேசினி) நளனைத் தமயந்தியிரு
மிடத்துக்கு அழைத்துப்போனாள் நளராஜன் அந்தத் தம
யைப் பார்த்தவுடனே சோகதுக்கங்களால் சூழப்பட்டவ
கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டவனுமாயினன் அப்பொழுது, சி
நிறமுள்ள தமயந்தி அந்த நளன் அப்படியிருப்பதைக் கண்டு
துயரத்தையடைந்தவளாயினள்

ஓ! மஹாராஜ! பிறகு, அழுக்கடைந்த வஸ்திரம் அணி
னும் ஜடையுள்ளவளும் அழுக்கும் சேறுமுள்ளவளுமான தம
பாகுகனைநோக்கி, 'ஓ! பாகுக! காட்டில் உறங்குகின்ற மனைவி
விட்டுப்போனவரும் (தமது) கடமையை அறிந்தவரென்னப்பட்
ருமான ஒரு மனிதரை நீ பார்த்திருக்கவேண்டும் குற்றமற்றவ
பிரியமானவளும் சிரமத்தால் மயக்கத்தை அடைந்தவளும்
மனைவியைப் புண்யச்லோகராகிய நளராஜரைத்தவிர எவன் த
ஜனமற்ற இடத்தில் விட்டுச்செல்லுவன்? காட்டில் தூக்கத்
பீடிக்கப்பட்ட என்னை விட்டுப்போன அரசருக்கு என்னால்
பிராயமுதல் என்ன தீங்குசெய்யப்பட்டது? நேரில் வந்த தே
களைவிட்டு முந்தி என்னால் வரிக்கப்பட்ட அவர், பின்பற்றியவ
அவரால் விரும்பப்பட்டவளும் குழந்தைகளுள்ளவளு

னனே)எவவிதம விடடார ? அகனியின முனனிலேயில பாணிகர ாம செயயபபடடவளும ஹமஸஙகளின வார்தனதகளில இருப ளுமான (எனனே,) 'காபபாறறுவேன்' எனறு ஸதயமாக ுதி கூறியது எஙகே போயிறறு ?" எனறு வினவினள

பகைவரை அடககுபவனே! இவை யாவறறையும தமயநதி ாலலுமபொழுது (அவளுடைய) கணகளினினறும சோகத ல உணடானதும சூடானதுமான கணணீர மிகப பெருகிறறு ன, கடை சிவநத கருவிழிகளினினறும மிகபபெருகும அநத ததைப [1] பாரததுச சோகததால பீடிககபபடடவனுகி, 'ஓ! ாலமான பினதடடுளளவளே! நளன நானே சுபமானவளே! ந்தக கலியால ஆவேசிககபபடடு மயககததினவசததையடைநது னனேவிடடுப போனேன பயநதவளே! எனது நாடடையிழந தயும உனனே விடடதையும நான ஸவதநதிரனுகச செயய ல்லே கலியே அவறறைச செயதான தாமஸஙகடததில, காடடி நபபவளும துயரததை அடைநதவளும பகலும இரவும எனனேக ிததுச சோகிககினறவளுமான உனனுல முன சாபததால டககபபடட அநதக கலியானவன, உனது சாபததால எரிககப கினறவனுகி, எனது சரீரததில வஸிததனன எபபொழுதும ாது சாபததால எரிககபபடுகினறவனும அகனியில அகனி பககபபடடது போல (க ர்ககோடகனது விஷாககினியுளள ாது சரீரததில வஸிததவனுமான) அவன எனது முயறசியா ம் தவததினுலும ஜயிககபபடடான சுபமானவளே! நமமிரு நககும இது துககததின முடிவாக இருககவேணடும விசால ன பினதடடுளளவளே! பாவியானவன எனனே விடடுப போயி ன அதனுல, நான இஙகு உனககாக வநதேன எனககு று காரியம இலலே ஓ! பயநதவளே! (வேறு) ஒரு ஸதிரீயான ா, ஆசைகொணடவனும அனுஸரிததவனுமான பாததாவை டு, உனனேப போல, வேறொருவனே எபபொழுதாயினும வரிப ா? அரசனுடைய கடடளேயால தூதாகள, 'தமயநதி ஸவதநதிர ன நடையுளளவளபோலத தன இஷடபபடி தனககு ஒதத ணடாவது கணவனே வரிககபபோகிறுள' எனறு சொலலிக ாணடு பூமிமுழுமையும திரிகிறுாசளலலரோ? பாகஸவரியான ா் இவவிதம கேடடுததான விரைபவனுகி வநதிருககினறுன' ன்ற இதனேச சொனனுன

[1] வேறுபாடம,

தமயந்தியோ, நளனது அந்தப் புலம்பலைக்கேட்டுப் பயந்து நடுங்கிக் கைகூப்பிக்கொண்டு, 'கல்யாணரே! குற்றத்தினால் என்னைச் சந்தேகிப்பது தகாது நிஷதாதிபரே! நான் தேவர்களை விட்டு உம்மையே வரித்தேனல்லவா? உம்மை அடையும் பொருட்டே, பிராம்மணர்கள் எனது வாக்கியங்களைப் பாட்டுகளாகப் பாடிக்கொண்டு பத்துத் திக்குகளிலும் எங்கும் போயினர். ஓ! அரசரே! பிறகு, கற்றறிந்தவனும் பர்ணாதனென்னும் பெயருள்ளவனுமான பிராம்மணன் கோஸலதேசத்தில் ருதுபர்ணனது அரண்மனையில் உம்மை அடைந்தான் ஓ! நைஷதரே! அவன் (நான்) சொல்லியதைச் சொல்லி அப்படியே நனக்கு மறுமொழியையும் கொண்டுவந்தவுடன், உம்மைவருவிப்பதற்காக,இந்த உபாயம் என்னால் காணப்பட்டது ஓ! பிருதிவீபதியே! நராதிபரே! உலகில் உம்மைத் தவிர மற்றவன் ஒரேநாளில் குதிரைகளால் நூறு யோஜனைதூரம் செல்லுதற்குவல்லவனல்லனன்றோ?[1] ஓ! பூமிக்கு அரசரே! நான் மனத்தாலும் சிறிதும் தீங்கு செய்யாதவளாய் இருக்கிறேனென்று ஸத்தியத்துடன் இந்த உம்முடைய கால்களைத் தொடுகிறேன் இந்த உலகில் இந்த வாயுவானவன் பிராணிகளுக்குச் சாக்ஷியாக ஸஞ்சரிக்கிறான் நான் தீமையைச் செய்கிறேனாகில் இவன் எனது பிராணன்களை விடச்செய்யக்கடவன் ஸூரியன் எப்பொழுதும் உலகமெங்கும் ஸஞ்சரிக்கிறான் நான் தீமையைச் செய்கிறேனாகில் அவன் என்னுடைய பிராணன்களை விடச் செய்யக்கடவன் சந்திரன் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் ஸாக்ஷிபோல ஸஞ்சரிக்கிறான் நான் தீமையைச் செய்கிறேனாகில் அவன் எனது பிராணன்களை விடச்செய்யக்கடவன் இம்மூன்று தேவர்களும் மூவுலகங்களையும் முழுமையும் நிலைத்திருக்கச் செய்கிறார்கள் தேவர்கள் இது மெய்தானா என்பதைச் சொல்லக்கடவர் (உண்மையல்லாவிடில்) என்னை விட்டுவிடக்கடவர்' என்றாள்

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவுடன், வாயு ஆகாயத்தினின்று 'ஓ! நள! இவள் தீமையைச் செய்தவளல்லள் உனக்கு உண்மையாகச் சொல்லுகின்றேன் அரசனே! பெருகிய நல்லொழுக்கமாகிய நிதியானது, தமயந்தியால் நனகு ரக்ஷிக்கப்பட்டது நாங்கள் (இந்த) மூன்று வருஷங்களும் இவளுக்கு ஸாக்ஷியும் பாதுகாவலுமாக (இருந்தோம்) உனக்காக இவளால் ஒப்பற்ற இந்த உபாயம்

---

[1] பொருந்தாமையால் அதிக பாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது

யயபபடடது இவவுலகில உனனைத தவிர வேறு ஆணபிளளை
ர பகலில நூறு யோஜனை செலலககூடியவன இலலையனறே ?
அரசனே! தமயநதி உனககும நீ தமயநதிககும ஏறறவா இவ
ஷயததில நீ ஸநதேகபபடலாகாது மனைவியுடன சோநதிருக்க
கடவாய' எனறு சொனனான வாயு அவவிதம சொலலும
பாழுதே மலாமாரி பெயதது, தேவதுநதுபிகள முழஙகின,
களகரமான காறறும வீசிறறு ஓ! பாரத! பிறகு, பகைவரை
டககுகினற இநத நளராஜன, அநத அதபுததததைக கணடு, தம
தியிடம (கொணட) அநத ஸநதேகததை விடடனன பிறகு,
தியான நளன, அழுககறறவையான அநத (க காககோடகன)
ாடுதத ஆடைகளை, அநத நாகராஜனை நினைதது, உடுததுககொண
ன உடனே, தனது (பழைய) வடிவததை அடைநதான
ரூபததை அடைநத பாததாவைககணடு, குறறமறற தமயநதி,
ப்பொழுது, புணயஸலோகனுன் அநத நளனைத தழுவிககொணடு
கக அழுதாள நளராஜனும, முனபோல விளஙகுகினறவனு
, தமயநதியையும தன மககளையும தழுவிககொணடு, உளளபடி
ழநதான. பிறகு, அழகிய முகமுளளவளும நீணட கணணுள
ளுமான (அவள்) அநதத துககததால சூழபபெறறவளாகித
னது மாாபில அவனது முகததை வைததுக கொணடு பெருமூச
றிநதாள அபபடியே, புருஷஸரேஷடனன அவனும, சோகத
ல சூழபபடடவனுகி, அழுககால பூசபபடட அஙகமுளளவளும
மகிய சிரிபபுளளவளுமான அவளைத தழுவிககொணடு நெடு
ரம் துயரில முழுகி நினறுன

அரசனே! பிறகு, தமயநதிககும நளனுககும (நடநத) அனைத
தயும, தமயநதியின தாய, நடநதபடி, பிரீதியுடன பீமனுககுச
ானனாள பிறகு, மஹாராஜன, 'நான, சுததிசெயதுகொண
னும தமயநதியுடன சோநதிருபபவனும (இரவு) ஸுகமாக
ரிததவனுமான நளனைக காலையில பாாபபேன' எனறு சொன
ன அரசனே! பிறகு, அவவிருவரும சோநது, காடடில நடநத
ழயசரிததிரம யாவறறையும சொலலிககொணடு, இரவு மகிழநது
ரிததாாகள தமயநதியும நளனும ஒருவருககொருவா ஸுகத
விருமபினவாகளாயும மனம மிகமகிழநதவாகளாயும பீமராஜ

1 'தனது முகததை அவனது மாாபில வைததுககொணடு' எனபது
ஙகிலிஷ மொழி பெயாபபு

னுடைய அரணமனையில வஸிததாாகள பிறகு, அவன நானகா
வருஷததில பாரியையுடன சோநது எலலா விருபபஙகளும ந
நிறைவேறினவனுகி மிக்கமகிழசசியை அடைநதான' தமயநதி
பாததாவை அடைநது, பாதிவளாநத பயிரையுடைய பூமியா
ஜலததைத அடைநது திருபதி அடைவதுபோல, மிககதிருபதி
அடைநதாள புநதத தமயநதியானவள இவவிதம நளனு
சோநது தனது ஆயாஸததைப போககித தாபம தணிநதவ
வும மகிழசசிபெருகிய மனமுளளவளாகவும விருமபினவற
அடைநதவளாகவும, உதயமான சநதிரனுல ராதரி விளஙகு
போல, விளஙகினுள

எழுபததைநதாவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமன் சாலையில் நளதமயந்தியரைப் பார்த்ததும், ருதுபர்ணன்
நளனை க்ஷமிக்கும்படி வேண்டி அவனிடமிருநது
அசுவஹ்ருதயத்தைப் பெற்று அயோத்தி
சென்றதும்)

பினபு, நளராஜன அநத ராதரியைப போககி, (காலை
நனகு அலஙகரிததுககொணடு தமயநதியுடன சோநது பீம
னைப பாாததான பிறகு, பரிசுததனுன நளன மாமனை வண
ஙகினான பிறகு, அழகிய தமயநதியும பிதாவை வணஙகினுள பீம
மிகக ஸநதோஷததுடன புததிரனைபபோல நளனைத தழு
கொணடான பிரபுவான பீமன, (நளனைத) தககபடி பூஜித
தேறறினுன பீமராஜன அஙகு நளனுடனிருபபவளும பதிவர
மான தமயநதியை மேலான மரியாதையுடன அனுகரகிததா
நளராஜன அநதப பூஜையை முறைபபடி பெறறு அவனுக
1 தனது மரியாதையை உளளபடி தெரிவிததான பிறகு,
டணததில அவவிதம வநத நளனைககணடு நனகு சநதோஷத
அடைநத ஜனஙகளின ஸநதோஷததால உணடாகிற பெரிய
உணடாயிறறு (பீமன) நகரததைப பதாகைகளுடனும தவஜ
ளுடனும மாலைகளுடனுங கூடினதாக அலஙகரிககசசெயதா
ராஜவீதிகள, நீா தெளிதது நனகுபெருககிப புஷபஙகளை நிர

---

1 'தான் செயதுவநத தொழிலை' எனறும கொளளலாம

[கு அலஙகரிககபபெறறன பட்டணத்து ஜனஙகளின வீட்டு
[யிலதோறும புஷபபலியானது செயயபபட்டது தேவாலயஙக
[லலாம பூஜிககபபெறறன
ருதுபாணராஜனும, நளன பாஹுகவேஷததில மறைநதிருந
[தையும தமயநதியுடன சோநதுவிட்டதையும கேட்டுச சநதோ
[ததான ருதுபாணராஜன அநத நளராஜனை அழைதது
[மிககவேணடினன புததிமானன அநத நளனும காரணஙக
[டன அவனைப பொறுககச்செயதான மரியாதை செயயப
[றற அநத ருதுபாணராஜன, சிரிதத முகமுளளவனகி, 'நீ தெய
[மாக உனது பதனியுடன கூடினய' எனறு நளனைப புகழந
[ன 'பூபதியே! நைஷத! எனது வீட்டில மறைநது வஸிதத
[ாககுத தீமைசெயயாமலிருநதேனே? தெரிநதோ தெரியாமலோ
[னல சில அகாரியஙகள செய்யபபட்டிருநதாலும அவைகளை
[பொறுகககக்கடவாய' எனறன நளன, 'ஓ! பாரததிவ! நீ
[ாககுச சிறிதும தீஙகு செயயவிலலை செயதிருநதாலும எனக
[கோபமிலலை உன விஷயததில நான பொறுககவேணடு
[ரோ? ஓ! ஜநாதிப! நீ முநதியும எனககுத தோழனும ஸம
[தியுமாயிருககிறய இதறகு மேலும, மிககப்ரீதியை உணடு
[ணணககடவாய விருமபினவைவெயலலாம நனகு செயயபபட
[மையால, உனனிடததில ஸுகமாக வாஸஞசெயதேன ஓ!
[சனே! உனது வீட்டில எபபொழுதும ஸுகமாக இருநதது
[ால எனதுவீட்டில இலலை ஓ! பாரததிவ! உனனுடைய இநத
[வஹருதயமும எனனிடததில இருககினறது நீ விருமபினல
[தனைக கொடுகக விருமபுகிறேன' எனறன நளன இவவிதம
[ாலவி ருதுபாணனுககு விததையைக கொடுததான அவனும
[ஸதிரததிறசொலலிய செயகையால அதனைப பெறறுககொண
[ன அரசனே! பாகஸ்வரிராஜனும அ ஈவஹருதயததைப
[றறும, பிரீதியடைநது நைஷதனுககு அக்ஷஹருதயததைக
[ாடுததும, வேறு ஸூததனை அழைததுககொணடு தனபட்டண
[ததயே அடைநதான அரசனே! ருதுபாணன போனபின, நள
[ஜன குணடினநகரததில நீணடகாலம வஸிககவிலலை

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

நளோபாக்யான பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நளன் தன்னகர்சேன்று புஷ்கானை மறுசூதில் வேன்று அவனை அவனூருக்கு அனுப்பியது)

ஓ! கௌந்தேய! அந்த நைஷதன் ஒருமாதம வஸித்
பீமனிடம விடைபெறறுச சிறிது சேனையுடன (குண்டின) புர
லிருந்து நிஷத தேசததைககுறிததுப போயினன வெண
யான ஒரு தேருடனும பதினறு யானைகளுடனும ஐமபது குதி
களுடனும அறுநூறு காலாட்களுடனும பெரிய மனமுள
அவன பூமியை நடுஙகசசெயகிறவனபோலக கோபஙகொ
விரைந்து பெரிய பட்டணததைத திடீரென்று அடைந்தா
பிறகு, வீரஸேன புத்ரனான நளன, புஷகரனை அடைந்து, 'மி
பொருள என்னால சமபாதிககபபெறறிருககிறது திருமப
சூதாடுவோம ஓ! புஷகர! தமயந்தியும மறறும என்னிடமுள
பொருள முழுமையும எனது பநதயமாவா உனககோ ராஜ
பநதயமாகட்டும திருமபவும சூது தொடஙகபபட வேண
உனககு க்ஷேமம உண்டாகுக ஒரே பநதயததில (நமது) உ
களையும பநதயம வைதது ஆடுவோம பிறன உடைமை, நா
யாயினும செலவபபொருளேயாயினும், (அதனை) ஜயிதது (
னிடமிருந்து) கவரந்தும எதிரபபநதயம கொடுககவேண்டுமெ
பது [1] சிறந்த முறையென்று சொலலபபடுகிறது நீ அந்தச சூ
விருமபாமறபோனால யுததமாகிற சூது தொடஙகபபடவேண
அரசனே! இரண்டு தோ ஒன்றை ஒன்று எதிரததுச செய
சண்டையினால உனககாவது எனககாவது ஒழிவு உண்டாகட
இந்த ராஜயமானது வமசபரமபரையாக அனுபவிககபபடுவத
லால எந்த உபாயததினாலும விருமபததககதெனபது பெரியே
களினகட்டளை ஓ! புஷகர! இபபொழுது கபடததினால சூத
வது அலலது விலலை வளைததுச சண்டைசெயவது (என்ற இ
இரண்டினுள ஒன்றில புததியைச செலுதது' என்றான

நைஷதனால இவவிதம சொலலபபட்ட புஷகரனோ, உரக
சிரிததுத தனககு ஜயததையே உறுதியாக எண்ணி, நள
நோககி, 'ஓ! நைஷத! எதிரபபநதயம வைபபதறகாக உன

[1] வேறு பாடம

தயவாதீனமாகப பொருள சமபாதிககபபடடது தெயவாதீன
ாகத தமயநதியின தீவினையும நாசததை அடைநதது,' ஓ!
நஷத! அரசனே! எனது லாபததைககுறிததுத தெயவாதீன
ாகப பிரியபபடுகினருய ஆணபிளளைகளுள மிகச சிறநதவனே!
தயவிகமாகத திருமபவும சூதாடுவதில உனககு எணணம உண
ாயிருககிறது ஜயிககபபடட இநதத தனததுடன, அலங்கரிக
பபடட தமயநதியும, தேவலோகததில அபஸரஸானவள இந
ானை அடைவதுபோல எனனை அடைவாளெனபது திணணம
! நைஷத! உனனைத தினநதோறும நினைததது எதிரபாாததுக
காணடிருககிறேன [1] பகைவா கூடடஙகளுடன சூதாடுவதனுல
னககு ஸநதோஷம உணடாகிறதிலலை இபபொழுதோ, சிறநத
டையுளளவளும குறறமறறவளுமான தமயநதியை ஜயிததுக
ருதகருதயன (=மேறகொணட காரியததைச செயதவன)
வேன அவளோ எபபொழுதும எனது மனததில இருககின
ள' எனறு கூறினுன

அநத நளனே, அநதச சொறகளைககேடடுக கோபஙகொணடு,
பபாகபபேசுகிற அவனுடைய தலையைக கததியால வெடட
ருமபினுன கோபததால சிவநத கணணுளள நளராஜனே,
ிததுககொணடு, அவனைபபாாதது, 'பநதயம வைததது ஆடு
ாம என பேசுகினருய? ஜயிககபபடடால பேசாய' எனருன
கு, நளனுககும புஷகரனுககும சூதாடடம தொடஙகிறது
னககு க்ஷேமம உணடாருக அநதப புஷகரன (தானும) பநத
வைததாணுயினும ரதனஙகள பொககசஙகள இவறறின குவி
களுடனும உயிருடனும அவன ஒரே பநதயததால நளனுல
ாலவி அடைவிககபபெறருன நளராஜன, புஷகரனை ஜயிததுச
ிததுககொணடு,'அரசாகளுள இழிவானவனே! பகைஒழிநததும
ககமறறதுமான இநத ராஜயமுழுதும எனனுடையது தமயநதி
னுல பாாபபதறகும முடியாதவள மூட! நீ பரிவாரஙகளுடன்
வளுககு அடிமையாயிருததலை அடைநதாய நான முனபு ஜயிக
பபடடதும உனனுல செயயபபடடகாரியமனறு அநதககாரியம
ியால செயயபபடடது ஓ! மூட! நீ அறியவிலலை நானபிறரால
யயபபடட குறறததை உனனிடததில எவவிதமும சுமததமாட
ன நீ ஸுகமாகப பிழைததிருகககககடவாய உனதுஉயிரை
னககுக கொடுககிறேன அபபடியே எலலாபபொருளகளுமுளள

[1] வேறு பாடம,

(உனக்குச்) சொந்தமான பாகத்தை உனக்குத் தருகிறேன்
வீர! எனக்கு உன்னிடத்தில் அன்பும் முன்போலவே இருக்
தென்பதில் ஸந்தேகமில்லை எனக்கு உன்னிடமுள்ள நட்பும்
பொழுதும் குறையாது ஓ! புஷ்கர! நீயோ எனது ஸஹோதர
நூறுவருஷம் நன்கு உயிர்வாழக்கடவாய்' என்னும் இதனைச் செ
ஞ்ன ஸத்யமான பராக்ரமமுள்ள நளன் ஸஹோதரனை இவ
வார்த்தைகளால் தேற்றித் திரும்பத்திரும்பத் தழுவி மகிழ
தான் அரசனே! இவ்விதம் நளனால் தேற்றப்பட்ட புஷ்கரன், பு
ஸ்லோகனான நளனை அப்பொழுது வணங்கிக் கைகூப்பிக்கொ
'ஓ! பார்த்திவ! நீ எனக்கு உயிரையும் இருப்பிடத்தையும் கொ
கின்றாயாதலால், உனதுபுகழ் அழிவற்றதாகுக பதினாயிரம
ஷம் ஸுகியாக உயிர்வாழக் கடவாய்' என்று மறுமொழி
ஞன் புருஷஸ்ரேஷ்ட! அப்பொழுது அந்தப்புஷ்கரராஜன் நள
அவ்விதம் மரியாதைசெய்யப்பெற்று ஒருமாதம் அங்கே மகிழ
வஸித்துத் தன் துஜனங்களால் சூழப்பெற்றுப் பெரியசேனை
னும் வணங்கின வேலைக்காரர்களுடனும், சரீரத்தால் ஸூரியன்போ
விளங்கிக்கொண்டு; தன துபட்டணத்தை அடைந்தான் ஸ்ரீமா
,நளராஜன் புஷ்கரனைத் தனமுள்ளவனாகவும் துன்பமற்றவனாக
அனுப்பி மிக்கஅலங்காரமுள்ள தன துநகரத்தில் பிரவேசித்தா
நிஷதராஜன் பிரவேசித்து நகரவாஸிகளைத் தேற்றலும் செய்தா
எப்பொழுதும் இவர்களுடைய நன்மைகளிலே தந்தைபோல ம
பற்றினவனாக இருந்தான் பட்டணத்திலும் தேசத்திலுமு
ஜனங்கள் யாவரும் புளகமெய்தி மந்திரி முதலியோருடன்கூ
கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, 'ஓ! அரசனே! பட்டணத்தி
தேசத்திலும்(உள்ள நாங்கள்)இப்பொழுதுதான் ஸௌக்யமாயி
கிறோம் தேவர்கள் மறுபடியும் இந்திரனை ஸேவிக்கவந்ததுபோ
நாங்கள் உன்னை மறுபடியும் ஸேவிக்க வந்திருக்கிறோம்' என
சொன்னார்கள்

எழுபததேழாவது அதயாயம

நளோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ன் புஷகரனைத் துரத்தியபின் குண்டினபுரத்திலிருந்து தமயநதியை
யும் குழநதைகளையும் தருவித்துக்கொண்டு ஸுகமாக அரசு
செலுத்தியதும், பிருஹதஶ்வர் நளன் கதையை முடித்து
யுதிஷ்டிரருக்கு அக்ஷஹ்ருதயத்தை உபதேசித்து
ஹரிச்சந்திரன் கதையைச் சுருக்கமாகச்
சொல்லிச் சென்றதும், யுகிஷ்டிரர்
அர்ஜுனனைப்பற்றிக் கவலைப்
பட்டதும்)

பட்டணமானது [1] சோகமற்று ஸநதோஷமடைநது மஹோ
வமும தொடஙகியவுடன, நளராஜன(குண்டினபுரததிலிருநது)
யநதியைப [2] பெரிய சேனையுடன வரவழைததான பரதரில
நதவனே! அரசனுன பீமன புண்யஶ்லோகன ராஜயததில நிலை
றறதாகக கேட்டு மேலான ஸநதோஷததுடன கூடியவனுயி
ா பிறகு, பீமராஜன மனமகிழநது தன மகளான தமயநதி
ப புததிமானுன புண்யஶ்லோகனிடம செலலுமபொருட்டுப
ரிய சேனையுடன புறபபடச செயதான பகைவீரர்களைக
லலுகினறவனும அளவிடமுடியாத சகதி பொருநதியவனும
யகரமான பராககிரமமுடையவனும பிதாவுமான பீமனும தம
தியை மரியாதைசெயது அனுபபினுன நளராஜனே, குழநதை
டன தமயநதி வநதபின, தேவராஜன நநதனவனததில மகிழந
பபதுபோல மகிழநதிருநதான ஜமபூதவீபததில அரசா
ள அபபடி விளககததை அடைநதவனும மிகக புகழபெறற
மான அநத நளன மறுபடியும தனது நாட்டைத திருமபி
டநது அதில வஸிததான, நிரமபின தக்ஷிணையுள்ள பலவித
ஙகளையும விதிபபடி செயதான அரசாககு அரசனே! அப
யே, நீயும விரைவில ஸநேகிதாகளுடனகூடி விளஙகுவாய மனித
சிறநதவனே! பரதரேறே! பகைவா பட்டணஙகளை ஜயிககினற
ன சூதாட்டததால மனைவியுடன இமமாதிரியான துககததை
டநதான் பூமியை ஆளபவனே! நளன ஒருவனுகவேயிருநது
பெரிய பயஙகரமான துககததை அடைநது திருமபவும

[1] 'அமைதியடைநது' எனினுமாம
[2] 'பெரிய சேனையை அனுபபி' எனினுமாம

க்ஷேமத்தை அடைந்தான். ஓ! பாண்டவ! அரசனே! நீயோ
தாக்களுடனும் திரௌபதியுடனும் சோந்து கதைகளைக் கேட்
கொண்டும் தாமத்தையே சிந்தித்துக்கொண்டுமிருப்பதுடன்,
வேதாங்கங்களின் கரைகடந்தவர்களும் மிக்க புகழ்பெற்றவா
மான பிராம்மணர்களால் எப்பொழுதும் சூழப்பட்டுமிருக்கி
அப்படியிருக்கையில், துக்கம் ஏன்? கார்க்கோடக நாகன், தமய
ந்தன், ராஜரிஷியான ருதுபர்ணன் இவர்களின் கீர்த்தியைச் செ
லுவது கலியைப் போக்குவதாகும். தவறுதவனே! அரசனே!
னைப் போன்றவன், கலியைப் போக்குவதான இந்த இதிஹா
தைக்கேட்டும் தேறுதலடையவேண்டும். புருஷார்த்தம்
பொழுதும் நிலையற்றிருத்தலை ஆலோசித்தும், அதன் தோற்
லும் அழிவிலும் நீ கவலைப்படலாகாது. அரசனே! இதிஹா
தைக் கேட்டுத் தேறுதலடை, துயரப்படாதே. ஓ! மஹா
வியஸனத்தில் நீ துயரப்படத்தக்கவனல்லை. தெய்வம் விபரீத
முயற்சியும் பயனற்றுப்போனபொழுது, தைரியசாலிகளான
தாகள் தம்மைத் துயரத்துக்குள்ளாக்கிக்கொள்ளார். எவ
ளனது இந்தச் சிறந்த சரித்திரத்தை அடிக்கடி சொல்லுகின்
களோ கேட்கின்றார்களோ அவர்களை அமங்களமானது அ
யாது. அங்ஙனம் செய்பவனுடைய விருப்பங்கள் கைகூ
(அவன்) செல்வவானுயிருத்தலையும் அடைவான். சிறந்ததும
தனமுமான இந்த இதிஹாஸத்தைக் கேட்டுப் புத்திரர்களை
பௌத்திரர்களையும் பசுக்களையும் மனிதர்களுள் தலைமை
அடைவான், நோயின்மையும் அன்புமுள்ளவனுவான்.

ஓ! பார்த்திவ! 'சூதாட்டத்தெரிந்த (துரியோதனன்) என
திரும்பவும் ஆட அழைப்பான்' என்று நீ பயத்தால் ந
கிறாய். அந்த உனது பயத்தை நான் போக்குவேன். ஸத்ய
பராக்கிரமமுள்ளவனே! நான் அக்ஷஹ்ருதயத்தை முழு
அறிவேன். ஓ! கௌந்தேய! மகிழ்ச்சியடைந்தேன், உ
உபதேசிக்கிறேன், பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னார். பி
அரசர் மனமகிழ்ந்து பிருஹதச்வரை நோக்கி, 'ஓ! பகவா
அக்ஷஹ்ருதயத்தை உண்மையாக அறியவிரும்புகிறேன்' எ
சொன்னார். குந்தீ புத்திரரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட பி
தச்வமாமுனிவர், பிறகு, மஹாத்மாவான பாண்டவருக்கு
ஹ்ருதயத்தை உபதேசித்தார். பாண்டவராஜரும் (அ
அடைந்து சோகமற்றவராயினர்.

[1] பிருஹதஶ்வா சொல்லலானா. 'மஹாராஜனே! உனது
ரமனைததையும போககுமபொருடடே, உனனைவிடத துய
ந்த யடைநத (வேறோ) அரசனை மறுபடியும சொலலுகிறேன
ர இக்ஷ்வாகு குலததில மஹாதமாவும ராஜராஜனும மிககசாநதி
ளவனுமான திரிசஙகுவெனனும புகழபெறற ஓா அரசன உண
ன முககியமானவையும பலவிதமானவையும மிககதக்ஷிணையுள
வயுமான யாகஙகளைச செயததமையால அநத அரசனிடமிருநது
ரககடலாகிற ஹரிசச்நதிரன உணடானன புணயஶ்லோகனும
ந புகழுளளவனும மெயபேசுகிறவனும இனியசொலலுளளவ
ஸதயததுடன மிகபபேசுகிறவனுமான அவன, உலகில ஆண
ளகளுள சிறநதவனுயிருநதான அவனுககுப பூமியில நலலொ
ததால அலஙகரிககபபடடவளும நலல லக்ஷணஙகளுளளவ
ான உசீனரராஜரிஷியின மகள மனைவியானள அழகிய அவள,
யமவரததில கூடியிருககினற அரசாகளின நடுவில, மிகக பாகய
ியும மேனமைபெறறவனுமான ஹரிசசநதிரனைப பாததாவாக
ததாள பூபாலனன அநத அரசன மனததுககினியவளும
யவதியுமான அவளுடன தன நாடடை அடைநது நெடுங
ம மகிழநதிருநதான அநதத தேவியினிடம ஹரிசசநதிரனுக
தாமரைமலாபோன்ற கணணுளளவனும் புணயவானகளுள
தவனும லோஹிதாஶ்வனெனனும பெயாபெறறவனுமான
ன உணடானன புணயஶ்லோகனும மிகக புகழுளளவனும
ிஷடருடைய சிஷயனுமானஅரசன தேவியுடனும புதர
னும சோநது புணயமான பெரிய யாகஙகளைச செயதான
தகாலததில ஸவாககததையடைநத விஶ்வாமிதரரோ இநதி
க காணபதறகாக அழகிய இநதிரபடடணததை அடைநதாா
ாதமாவான தேவேநதிரனது பூஜை நடககும பொழுது, வாம
வரைத துணையாககொணட வஸிஷடரும வநதாா அப
ழுது, பூஜை நடநது இநதிரன ஸுகமாக வீறறிருநது ஸதய

---

1 இநத ஹரிசசநதிரன சரிததிரம நீலகணடவியாகயான பாடததி
இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபுகளிலும இலலை ஸபாபாவததில வந
ளது, 43-45ம பககம பாாகக
ஹரிசசநதிரோபாகயானம எனனும பெயரோடு, மஹாபாரதததி
ளதென ஒனறும, ஸகாநததததிலுளளதென ஒனறும, இடஙகுறிககப
மல ஒனறும ஆக மூனறுநூலகள உளளன அவறறை ஆராயநது
ணடிருககிறேன, பினனா வெளியிடுவேன

வாதிகளான அரசாகளும சொலலபபடுகையில, அநத ஸபை
ஹரிசசநதிரன, வேளவி கொடை தவம ஒழுககம மெயபேச
உறுதியானவிரதம ஆகிய இவைகளால எலலாரையுஙகாட
புகழபபெறறன வஸிஷடா, தம சிஷயனைப புகழநததனுல,
மகிழசசியடைநதாா அபபடியாயினும, அவன ஸதயத
அலஙகரிககபபெறறதை விஸவாமிதரா பொறுககவிலலை
பொழுது விஸவாமிதராருககும வஸிஷடருககும ஹரிசசநதிர
குறிததுப பநதயம ஏறபடடது அதனபிறகு, விஸவாமிதர
அரசன ராஜயததினினறும ஸவாகததினினறும விரைவில நீ
பெறறு மரணததைவிடக கெடுதலான மிகக் துககததை அ
தான' எனறூா

பிறகு, தாமராஜரான யுதிஷடிரர், தமபிமாருடனும திரௌ
யுடனும பிராமமணாகளுடனும அதனைககேடடு (த தமனில
மிகக திருபதியுடன மேலானஆசசாியததை அடைநது, 'நல
நலலது' எனறு சொனனுா பிறகு, ராஜஸரேஷடரான தா
ரா, ஹரிசசநதிரன கதையை [1] முழுமையுங கேடடுச சோக
விடடுத திருமபவும மிகக ஸீரததியுளள ஹரிசசநதிரனை நினை
கொணடு ஸநதோஷிததாா அபபடியே, பிருஹதஸவா, ஹரி
திரனையும நளனையும பறறிய கதைகளை இவவிதம சொலலிமுடி
எலலாப பாணடவாகளிடமும விடைபெறறுககொணடுபோயி
பெருநதவமுளளஅவா, [2] சொலலிவிடடு, நீராடடமுதலியன
வதறகு விரைவாகத தடாகததை அடைநதாா உறுதி
விரதமுளள யுதிஷடிரா, பிருஹதஸவா சென்றவுடன,
ஸாசியும புததிமானுமான அாஜுனன காறறை உணவ
கொணடு உககிரமான தவததிலிருபபதை, தவசிகளும ஆங்கா
தீாததஙகளிலும மலைகளிலும வனஙகளிலுமிருநது வருகின
களும ஒருஙகுசோநதவாகளுமான அநதணாகளிடமிருநது, '
புஜபலமுளள பாாததன பிறரால அடையமுடியாத தவ
அடைநதிருககிறுன' எனறும, 'பிருதாபுதரனுன அாஜு

---

1 'ஸாவாம' எனறு பாடம கொளளபபடடது

2 'ததவாசஅஸவசிரஃ' எனறு பாடம ஓதி, 'அஸவஹருதயதை
கொடுதது' எனறு பொருள கூறி, 'முனிவருககு இநத விததையாலே
பிருஹதஸவா எனறு பெயா வநதது' எனபது பழையவுரை 'அஸவ
எனனும தீாததததை அடைநதாா' எனபது இஙகிலிஷமொழிபெயர

மமான விரதமுள்ளவனும தியானஞசெயபவனும ஒருவனுக
நசரிபபவனும காநதியுள்ளவனும தாமமே வடிவெடுதது வந
ு போனறவனுமாகத தவஞசெயவதுபோல வேறெவனும கடுந
ஞசெயததாக முனபு காணபபடடதிலலை' எனறும சொலலக
டடாா அரசரே! குநதீபுதரராகிய பாணடவா, [1] ஜயததை
டயவனும பிரியமானவனும ஸஹோதரனுமான அநத
ஜுனன பெரிய காடடில தவஞசெயவதைக கேடடுத
ரததை அடைநதாா ரக்ஷிக்கவே விருமபுகினற யுதிஷடி
எரிககபபடுகினற மனததுடன, பெரிய காடடில பல கலை
யும அறிநத அநதணாகளை வினவினா மனனரே! குநதீ
ரராகிய யுதிஷடிரா அக்ஷஹருதயததைப பெறறுப பீம
னன முதலியோருடன சோநது மனமு மகிழநதிருநதாா
தீபுதரராகிய அவா, ஸஹோதராகள கூடியிருபபதைப
தது அஙகே அாஜுனனைக காணுமல கணணீரால நனைககப
டவராயினா குநதிபுதரா, மிகவாடடபபடுகினறவராகிய பீம
னனை நோககி, 'ஓ! பீம! இஙகு உனககுப பினபிறநதவனுன
ததனை எபபொழுது பாாபபேன? குருஶரேஷட! (அவன)
ககாகவனறோ மேலான தவததைச செயகிருன? அவனுககு
ா அக்ஷஹருதய ஞானததை எபபொழுது உபதேசிபபேனே?
வே! புருஷஶரேஷடனுன அவன எனனுல நனகு கறகபபடட
க்ஷஹருதயததைக கேடடு மிகக மகிழசசியுள்ளவனுவானென
ல ஸநதேகமிலலை' எனறு சொனனுா'' எனருா

நளோபாக்யானபர்வம் முற்றிற்று

---

1 'ஜயஃ' எனபது மூலம, 'ஜயனெனனும ஸஹோதரனை' எனபது
விஷ மொழிபெயாபபு

எழுபததெடடாவது அதயாயம.

தீாத்தயாதராபாவம்.

(அர்ஜுனனுடைய பிரிவினல் காம்யகவனத்தில் வஸிக்க விருப்பமறற பாண்டவர்கள் அந்த வனத்தை விட்டு வேறிடம் செல்ல நிச்சயித்தது)

ஜனமேஜயா வினவலானா "பகவானே! எனனுடைய
பரபிதாமஹரான அாஜுனா (திவயாஸதிரஙகளைப பெறு
காகக) காமயக வனததை விடடுச சென றவுடன, அநத வ
ஸாசியை விடடுபபிரிநத அநதப பாணடவாகள யாது செயத
(பகைவாகளுடைய) படையை ஜயிபபவரும பெரிய விலலுள
மான அநத அாஜுனா தேவாகளுககு விஷ்ணு கதியாயிருப
போலப பாணடவாகளுககுக கதியாக இருநதாரெனறே எனக்
தோனறுகிறது இநதிரனுககுச சமமான வலலமையுளளவரும
தஙகளில திருமபாதவருமான அநத அாஜுனனைப பிரிநதிரு
வீராகளான (எனனுடைய) பாடடனாகள வனததில எவவ
மிருநதாாகள?" எனறு வினவ, வைசமபாயனா கூறலானா

"ஐயா! பாணடுகுமாரனான அாஜுனன காமயகவனத்
விடடுச சென றவுடன, அநதப பாணடவாகள மனவருதத
கலேசமும மேலிடடவாகளானாகள பிறகு, அவாகள அனை
(கோககபபடட)நூலஅறுநத ரதனஙகளபோலவும சிறகுகள
டபபடட பகூஷிகள போலவும மகிழசசியறற மனமுளளவரா
கள புகழததகக செயகைகளை உடைய அநத அாஜுனனால
படட அநத வனமானது குபேரனால விடபபடட சைதரரதமென
உதயானவனமபோலாயிறறு ஜனமேஜயரே! ஆணமையிற சி
வாகளான அநதப பாணடவாகள அநதஅாஜுனனை விடடுப
ததனால ஸநதோஷததை அடையாதவாகளாகவே காமயகவ
தில அபபொழுது வஸிததுவநதனா பாதாகளுள சிறநதவ
பிராமமணாகளுககாகப பராககிரமம செலுததுபவாகளும ம
ரதாகளும புருஷஶரேஷடாகளும பகைவரை அடககுகிறவா
மான (பாணடவாகள கானகததில) மிகஅலைநது சுததமானபா
களால யாகததுககுத தககவையான பலவித மிருகஙக
கொனறு வனததில கிடைபபதான (அநத) ஆகாரத
கொணடுவநது நாளதோறும பராமமணாகளுககுக கொடுத

அரசரே! தனஞ்சயன சென்றபிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டாக
ன அவாகளனைவரும மனமகிழ்ச்சியில்லாதவாகளாகவும (அா
ஜுனனை அடைவதில) மிகக ஆவலுள்ளவர்களாகவும அநத வனத
இவவணணம வாஸமசெயதாாகள வேநதரே! பிறகு, பாஞ
சாலியானவள வேறிடம போயிருககிற நடுவாமவனுன நாயகனை
நதது பாணடவாகளுள சிறநதவராகிய யுதிஷ்டிரரைப
ாதது இநத வசனததை உரைககலானுள
'இரணடு கைகளுள்ள எநத அாஜுனா அனேகம கைகளுள்ள
ாதத வீாய) அாஜுனனேடு ஒபபானவரோ அநதப பாண
ஸ்ரேஷ்டரில்லாமல இநதவனமானது எனககு அழகாகத
ாறறவிலலை இநதப பூமியை ஆஙகாஙகு ஒனறுமில்லாததைப
ாலக காணகிறேன பூததிருககிற மரஙகளுடன கூடியதும
ஆச்சாயப பொருளகளுள்ளதுமாயிருநதாலும, இநத வனமா
து அநத ஸவயஸாசியைப பிரிநதபின முனபோல ரமணீயமாக
லை கரிய மேகததிறகு ஒபபான ஒளி பொருநதியவரும மத
னை போல நடபபவரும செநதாமரை மலாபோனற கணக
ளவருமான அாஜுனனிலலாமல காமயக வனமானது எனககு
திகமாக விளஙகவிலலை அரசரே! எவருடைய விலலின
ஞெலியானது இடிமுழககம போலக கேடகபபடுகிறதோ அநத
யஸாசியை நான நினைததுககொணடே ஸுகததை அடையாம
நகிறேன' என்றுள
மகாராஜரே! பகை வீராகளைக கொலலுபவனுன பீமஸேனன
வாறு அடிககடி புலமபுகிற அநதத்ரௌபதியைப பாாதது,
யாணி! அழகிய இடையுளளவளே! மனததுககு மகிழச்சி
ச செயவதும நீ சொலலுகிறதும அமருதபானம போனறது
ன அநத (இன சொலலானது) என உளளததை மகிழச்செய
து எவனுடைய இரு கரஙகளும நீணடவையும பருதத
யும ஸமஅளவுளளவையும பரிகாயுததிறகு ஒபபானவையும
ணகயிறு உரைவதனுல தழுமபு உணடுபணணபபடடவையும
நணட வடிவமுளளவையும கததியையும மறற ஆயுதஙகளையும
லையும தரிததவையும பதககஙகளாலும தோளவளைகளாலும
ஙகரிககபபடடவையுமாக இரணடு ஐநதுதலை நாகஙகளபோல
ஙகுகினறனவோ ஆணமையில சிறநதவனுன அநத அாஜுன
லலாமல (இநதக காமயக வனமானது) ஸூாயனை இழநத
னமபோல (ஒளியை இழநததாக ஆயிறறு) மிகக புஜபலமுளள

எவனை ஆதாரமாககொணடு பாஞசாலாகளும அவவாறே செ
வாகளும (போருககு) முயனற தேவாகளுடைய சேனைகளி,
அஞசுவதிலலையோ, மகாதமாவான எவனுடைய இருகரஙகளை
அடுதது நாமெலலோருமபகைவாகளை யுததததிலஜயிககபபட
களாகவும பூமியை அடையபபடடதாகவும எணணுகிறோமோ,
படிபபடட வீரனான பலகுனனைபபிரிநது காமயகவனததில ந
அமைதியை அடையவிலலை எலலாத திசைகளையும இருள
மூடபபடடவைகளைப போலக காணகிறேன' எனனும இதை
கூறினான பிறகு, பாணடுநநதனனான நகுலன கணணீரால தன
படடகுரலுளளவனாக; 'யுததரஙகததில எவனிடததிலுளள ம
இயறகைககு மேறபடட செயலைககணடு தேவாகளும புகழ
பேசுகிறாகளோ போாபுரிபவாகளுள சிறநத அநத அாஜுனனை
பிரிநது காமயகவனததில எனன ஸநதோஷமிருககிறது? அ
காநதியுளளவனும பிரியமானவனுமான எநத அாஜுனன
திசையில சென்று மஹா பலசாலிகளான சிறநத கநதாவாதலை
களைப போரில நூறறுககணககாக வெனறு தித்திரிபக்ஷி நிறமு
வையும சிததிரவாணமுளளவையும ஒளியுளளவையும காறறுபபே
வேகமுளளவையுமான குதிரைகளைக கைபபறறி ராஜஸூயமெ
கிற மகாயாகததில பிராதாவான தாமராஜருககு அனபினால செ
ததானோ பயஙகரமான விலலை உடையவனும பீமனுககுப பின
தவனும தெயவம போனறவனுமான அநத அாஜுனனிலலா
காமயகவனததில இபபொழுது நான வாஸததை விருமபவி
எனறு சொனனான ஸஹதேவன, 'பரதகுலததிலுதிததவ
எவன யுததததில படைநடுவை அடைநது மிகக பலசாலிகள
பகைவாகளை நூறுநூறாகக கொனறு தனஙகளையும கனன
களையும [1] ஜயிதது ராஜஸூயமெனகிற மகாயாகததில யுதிஷ
மகாராஜருககு முறகாலததில கொணடு வநது கொடுததா
அளவிறநத காநதியுளள எநத அாஜுனன, ஒருவனாகவே,
யிருககிற யாதவாகளைப போரிலவெனறு வாஸுதேவருடைய
மததினால ஸுபததிரையைக கொணடுவநதானோ, எநத அா
னன யுததததில மஹாதமாவான துருபத ராஜனுடைய பாதி
யததைக கவாநது துரோணருககுக குருதக்ஷிணை கொடுததா
அநத அாஜுனனுடைய ஆஸனம வீடடில சூனயமாயிருபபதை
கணடு எனனுளளமானது அமைதிபெறவிலலை பகைவரை அ

---

1 வேறு பாடம

பவரே! இநத வனததிலிருநது வெளிசசெலவதை நான விருமபு
றேன அநத வீரனுன அாஜுனனிலலாமல இநதக காடானது
ககு மகிழததககதாக இலலையனறோ?' என்று கூறினன

எழுபததோனபதாவது அதயாயம்.

தீாததயாததராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் காம்யகவனத்திற்கு வந்த நாரதரை வணங்கி, பூமியை வலம் வந்து தீர்த்தயாத்திரை செய்வதன் பயனைவினவ, நாரதர் அந்த விஷயமாகப் புலஸ்தியருக்கும் பீஷமருக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைக் கூறத்தொடங்கியது.)

மஹாரதாகளும மஹாபாகயசாலிகளுமான அநதபபாண்ட
களோ அநதக காட்டில தனஞசயனிடததில மிகக ஆவலுள்ள
களாக தருபதராஜகுமாரியான கிருஷணையுடன வாஸமசெய
ா தனஞசயனிடததில ஆவலுள்ளவாகளான ஸஹோதரா
நம கிருஷணையும ஆகிய இவாகளுடைய வாககியஙகளைக கேட
் தாமராஜரும மனவருததமுள்ளவரானா, பிறகு, மஹாதமா
் தேவரிஷியும பிரமமதேஜஸினுல விளஙகுபவரும ஜவலிககினற
ருபபுககு ஸமமான தேஜஸுளளவருமான நாரதரை அநத
ததில கணடாா தாமராஜா அநத நாரதா வநததைக கணடு
ஹோதராகளுடன எழுநதிருநது மஹாதமாவான அநத நாரத
கு விதிபபடி பூஜை செயதாா தெளாவாகளுள சிறநதவரும
மானுமான அநதத தாமராஜா அநதத தமபிமாாகளால சூழப
டு மிகபபிரகாசிககினற ஒளியுள்ள இநதிரன தேவாகளால சூழப
டுவிளஙகுவதுபோல அதிகமாக விளஙகினா ஸாவிதரி வேதங
ா விடடு விலகாததுபோலவும சூரியனுடையஒளி மேருமலையை
டு விலகாததுபோலவும் திரெளபதியானவள குநதிபுததிராக
ன தன கணவாகளை (தான நடநதுகொள்ளவேணடிய) முறைபபில
டு விலகாமலிருநதாள பிறகு, தவறுதவரான யுதிஷடிரா ஆாக
தையும பாதயததையும கொணடுவநது அபிவாதனமசெய
ா மிகக தேஜஸுளள நாரதரோ, 'க்ஷேமம உணடாகுக'
றுசொனனா பிறகு, குருநநதனரான யுதிஷடிரராஜா தேவ
ிகளுள மிகக மேனமைபெறற நாரதரைக கணடு முறைபபடி
் தகுதிபபடியும பூஜிததாா குறறமறறவரே! பகவானுன நாரத

ரிஷியானவா அநதப பூஜையைப பெறறுககொணடு தாமநத
ருககுத தகுதிபபடி தேறுதல கூறினா

அவா,மஹாதமாவும தாமராஜருமான யுதிஷடிரரைப பாாத
‘தாமிகாகளுள சிறநதவனே! எதில உனககு விருபபம? உனக
எதைக கொடுககககடவேன? சொல’ எனறு கேடடாா பிற
தாமபுதரரான அரசா, ஸஹோதராகளுடன தெயவமபோல
நாரதரை நமஸகாரமசெயது இருகரஙகளையும குவிததுககொண
‘மஹாபாகயமுளளவரே! நலல விரதத்துடன கூடியவரே! எல
உலகஙகளாலும பூஜிககபபடுகிற தேவரீா ஸநதோஷமடைநதுவி
டால தேவரீருடைய அருளால (எலலாம) செயயபபடடதென
நான நினைககிறேன தோஷமறறவரே! ரிஷிகளுள மேனமைவா
தவரே! ஸஹோதராகளுடன சோநதிருககிற நான அனுககிர
கபபடததககவனாகில தேவரீா உணமையை உபதேசிதது எ
ஸநதேஹததைப போககககடவீா எவன தீாததயாததரையில
றுதலுடன பூமியைப பிரதகூஷிணமசெயகிறுனே அவனுககு உண
கும பயன யாது? அதனைத தேவரீா மிசசமினறிச சொலலக
வீா’ எனறு வினவ, நாரதா சொலலலானுா ‘அரசனே! சிற
புததியுளள பீஷமரால புலஸதியரிடமிருநது கேடகபபடட இ
அனைததையும நீ கருததுடன கேள தாமததைத தரிபபவாகளு
சிறநதவரான பீஷமா முறகாலததில கஙகைககரையில பிதருதே
தைகளைத தருபதியடையச செயகிற விரததததை மேறகொணடு ரி
களுடன வஸிததது வநதாா அரசனே! மஹா பாகயமுளளவரே
நிகரிலலாத ஒளி பொருநதின அநதப பீஷமா, மஙகளகரமான
புணயமானதும தேவரிஷிகளால அடையபபடடதும தேவாக
ளும கநதாவாகளாலும அடையபபடடதுமான அபபடிபபட
கஙகாதவாரமெனனுமிடததில பிதருககளையும தேவாகளை
ரிஷிகளையும சாஸதிரததில சொலலிய காமாககளைச செ
தருபதியடையுமபடி செயதாா பிறகு, சிறிதுகாலம செனறபி
மிகக புகழுளள பீஷமா மநதிரஙகளை ஜபிததுககொணடே இ
குமபொழுது அதபுதமான தோறறமுளளவரும ரிஷிகளுள மி
மேனமைபெறறவருமான புலஸதியரைக கணடாா அநதப பீ
மா கடுநதவமுளளவரும தேஜஸினுல ஜவலிபபவாபோலிருபப
மான அநதப புலஸதியரைக கணடு நிகரிலலாத மகிழசசி
அடைநததுடன மிகக ஆசசாயததையும அடைநதாா பரத கு
தில உதிததவனே! தாமிகாகளுள சிறநதவரான பீஷமா வ

கின்ற மஹாபாக்யசாலியான புலஸ்தியரைச் சாஸ்திரத்தில் ட செய்கையினால் பூஜித்தார் சுத்தரும மனத்தை அடக்க வருமான பீஷ்மர் தலையினால் பூஜாதரவ்யத்தை எடுத் கொண்டு பரமமஹர்ஷிகளுள் மிக்கச்சிறந்த அந்தப்புலஸ் ரிடத்தில், 'நல்ல விரதமுள்ளவரே! நான் பீஷ்மன் தேவரீ ங்கு மங்களம் நான் தேவரீருக்கு அடிமை தேவரீருடைய சனத்தினாலேயே நான் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் பட்டேன்' என்று தம் பெயரைச் சொன்னார் மஹா ஜனே! யுதிஷ்டிர! தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மர் விதம் சொல்லிவிட்டுப் பேச்சை நிறுத்திக் கைகூப்பிக்கொண்டு னமாக இருந்தார் பிறகு, முனிவர், விரதத்தாலும் வேதாத் யனத்தினாலும் குருகுலஶ்ரேஷ்டரான அந்தப் பீஷ்மர் மெலிந் பத்தைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தவராயினர் பெருந்தவமுள்ள ம தர்மத்தை அறிந்தவருமான அந்தப் புலஸ்தியர் மன ழ்ந்து இனிய குரலுடன் (பின்வரும்) வாக்கியங்களை உரைக்க னார்

எண்பதாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(புலஸ்தியர் பீஷ்மருக்குப் புஷ்கர முதலிய தீர்த்தங்களின் மஹிமையைச் சொல்லியது)

புலஸ்தியர், 'தர்மத்தை அறிந்தவனே! மிக்க பாக்கியமுள் வனே! நல்ல விரதத்துடன் கூடியவனே! உன்னுடைய இந்த னக்கத்தாலும் (இந்திரியங்களுடைய) அடக்கத்தாலும் உன் டைய ஸத்யத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைந்தவனாக இருக்கிறேன் ஷமற்றவனே! புத்ரனே! பிதருவாக்யத்தினால் அடையப் ட உன்னுடைய இப்படிப்பட்ட இந்தத் தர்மத்தினால் நீ என் க் காண்கிறாய் உன்னிடத்தில், எனக்கு, இணையில்லாத அன் இருக்கிறது பீஷ்ம! நான் [1] வீண்போகாத காட்சியுள்ளவன்' க்கு என்ன செய்யக்கடவேன்? சொல் கௌரவர்களுள் சிறந்த் ன! குற்றமற்றவனே! நீ எதைச் சொல்லுவாயோ அதைக் டுப்பேன்' என்றார்

---

1 தம்மைக் காண்பது பயனுள்ளதாகவே இருக்குமென்பது

பீஷமா, 'மஹாபாகயமுளளவரே! நான பரபுவான உமமை தரிசிததமையினாலும எலலா உலகஙகளாலும பூஜிககபபட தேவரீா மகிழசசியடைநதமையினாலும (எலலாம) செயயப டனவெனறே நான எணணுகிறேன தாாமிகாகளுள சிற வரே ! நான உமமால அநுகரஹிககபபடடதககவனாகில ஒரு தேகததை உமமிடம சொலலுவேன எனனுடைய அநத ஸந ஹததைத தேவரீா போககககடவீா பகவானே! எனககுத தீ தஙகளைபபறறி ஒரு ஸமசயமிருககிறது நான அதனைக கே விருமபுகிறேன அதைத தேவரீா சொலலககடவீா தெய போனறவரே ! பிரமமரிஷியே! எவன பூமியைப பிரதக்ஷிணமெ கிருனே அவனுககு எனன பயன உணடாகிறது ? தபோதனமே அதனை எனககுச சொலவீராக' எனறு வினவ, புலஸதியா சொ லானா 'ஸநதோஷம ரிஷிகளுககு எது முககியகதியாக இ கிறதோ அதை உனககு நன்கு எடுததுரைபபேன ஐயா ! தீ தஙகளில கிடைககுமபயனைக கருததுடன கேள எவனுடை -[1]கைகளும காலகளும மனமும கலவியும தவமும கீாததி நனகு அடககபபடடிருககினறனவோ அவன தீாததபல அடைகிறான தானம வாஙகாதவனும கிடைததததைக கொ மகிழபவனும நான எனகிற அஹமபாவததினினறு விடுபடட மான மனிதன தீாததபலனை அடைகிறான டமபம முதலிய யிலலாதவனும (பயனை எதிாபாாததுக காாயஙகளைத) தொடங தவனும லகுவான ஆகாரமுளளவனும புலனகளை வெனறவனு யிருபபவன, எலலாப பாவஙகளினினறும விடுபடடுத தீா பலனை அடைகிறான ராஜஶ்ரேஷடனே ! கோபமிலலாதவ இயறகையாகவே உணமை பேசுகிறவனும உறுதியான விரத ளவனும எலலாபபிராணிகளையும தனககொபபாக நினைபபவனு யிருபபவன தீாததபலனை அடைகிறான இவவுலகில ரிஷிகள

---

*. 1 'கைகளை அடககுதலாவது—தகாத தானஙகளை வாஙகாமை, ரைத துனபுறுததாமை முதலியன 2 காலகளை அடககுதலாவது— ஞல பாாததுச சுததமான இடததில அடிவைததல 3 மனததை அ குதலாவது—பிறனுககுத தீஙகு நினையாமை 4 கலவியை அடககு வது—அபிசாரம செயயாமை, அதாவது, மநதிர முதலியவறறால பி குத தீஙகு செயயாமை 5 தவததை அடககுதலாவது—காவ மிலலா கீாததியை அடககுதலாவது—அபகீாததியிலலாமை' எனபது ப வுரை

வாகளவிஷயமாக(ச செயயவேண்டிய) யாகஙகளும அந்தயாகங
நககு முறைபபடி இமமையிலும மறுமையிலும கிடைககும
னும முழுமையும உளளபடி கூறபபட்டிருககினறன அரசனே!
த யஜ்ஞஙகள பொருளிலலாதவனால செயதுமுடிககககூடிய
வயலல பலஸாதனஙகளுளளவையும பலவகைபபட்ட விரி
ன பொருளுளளவையுமான யஜ்ஞஙகள இந்த அரசாகளாலா
து செலவத்தாலநிறைந்த மனிதாகளாலாவது ஒருஸமயத்தில
யயபபடுகினறன பொருளும மறறஸாதனஙகளும குறைந்த
களாலும ஸஹாயமறறவாகளாலும மனைவிமககளிலலாதவாக
லும செயயபபடமுடியா மஹாராஜனே! யுத்தம செயபவாக
ள சிறந்தவனே! எளியவாகளும செயயககூடியதும புணயமான
கபலனகளை ஒதத பலனதருவதுமான செயகையை நீ தெரிந்து
ாள பாதாகளுள மிககசிறந்தவனே! ரிஷிகளுடைய பரம
ஸயமாயுளள இந்தப புணயமான தீரத்தயாத்திரையானது, யாகங
ாககாட்டிலும சிறந்ததாகும தீரத்தஙகளை அடையாமையா
ம, (அடைந்தும) மூனறுநாள உபவாஸம இராமையாலும,
ானஙகளையும பசுககளையும கொடாமையாலும, மனிதன தரித்ர
கப பிறககிறான அனறோ? (மனிதன) தீரத்தாடனத்தினால
தபபலனை அடைகிறானோ அந்தப்பலனை அதிகதக்ஷிணைகளுளள
கனிஷடோமமுதலிய யாகஙகளைசசெய்தும அடையான ராஜ
ரேஷ்டனே! மிகக பாககயசாலியானவன எலலாததீரத்தஙகளுள
ம மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெறற [1] புஷகரம எனகிற பெயா
றற தீரத்தததை அடையவேண்டும பேரறிவுளளவனே! குரு
தன! பதினாயிரஙகோடி தீரத்தஙகள புஷகரததில மூனறு
நதியாகாலஙகளிலும வருகினறன பிரபுவே! ஆதித்யாகளும
ஸுககளும ருத்ராகளும மருததகணஙகளும ஸாதயாகளும கந்தா
களும அபஸரஸுககளும எபபொழுதும புஷகரததில வஸிக
றாகள மஹாராஜனே! அந்தததீரத்தததில தேவாகளும
ஸுராகளும அபபடியே பிரமமரிஷிகளும, தவததைசசெயது
நதயோகமுளளவாகளும பெரும புணணியததையுடைந்தவாக
ம அதிகதேஜஸுளளவாகளுமாகிப பல சிறந்த தவஙகளால
டையககூடிய) ஸதானஙகளை அடைந்தாகள நலல எணண
ளளவனுககுப புஷகரதீரத்தஙகளை அடைய மனததினால

[1] சிலதீரத்தஙகள பலமுறை வருகினறன சில தீரத்தமுதலியவற
கு நீலகணடவியாகயான பாடததில பெயாகள வேறுபடுகினறன

விருமபுவதாலும பாவஙகளனைததும நாசமடைகினறன (அவ
ஸவாககததிலும பூஜிககபபடுகிறுன மிககபுகழபெறறவ
தேவாஸுராகளுள மிக்க மேனமைபெறறவருமான பிரமமதே
அநதப புஷகரதீாததததில எபபொழுதுமே நிகாறற பிரியமுடை
வராக வஸிததார புகழுளளவனே! முறகாலததில ரிஷிகக
டஙகளுடன கூடின தேவாகள பெரிய புணணியததுடன சோ
வாகளாகிய புஷகரதீாததததில ஸிததியை நனகு அடைநத
கள அநததீாததததில ஸநானமசெயது பிதருககளுககும தே
களுககும தாபபணம செயபவன எலலாபபாவஙகளினின
விடுபடடுப பிரமமலோகததிலும பூஜிககபபடுகிறுன ஓ! பீஷ
புஷகரதீாததததின கரையிலுளள வனததைஅடைநது ஒருபிர
மணனையாவது உணபிபபவன அநத நறசெயகையால இமமை
லும மறுமையிலும மகிழகிறுன கறறிநதமனிதன கீரைகளாலே
கிழஙகுகளாலோ பழஙகளாலோ எதனுல தான ஜீவனம செ
ருனே அதனை ஶரததையுளளவனுகவும அஸூயை இலலாதவ
வும (அஙகே) பிராமமணனுககுக கொடுககக கடவன, அ
லேயே அஶவமேதபலனை அடைவான தீாததபாததிரஙகளை
வது (கொடுததுப) பிராமமணாகளைக கொணடு மஙளாசீாவா
தைச சொலலுவிககவேணடும அநதபபூஜையினுலும, இறநதபி
விரைவில மோக்ஷததை அடைகிறுன ராஜஶரேஷடனே! (புஷ
தீாததததில ஸநானமசெயத மஹாதமாககள பிராமமணாகள
லும க்ஷததிரியாகளாயினும வைசியாகளாயினும சூததிராகள
லும பிறவியைஅடையாா பரதாகளுள சிறநதவனே! முககியமா
காாததிகைமாததுப பௌாணமாஸியில புஷகரததை அ
கிறவன அநதத தீாததததில அக்ஷயமான பலனை அடைகிறு
பரதகுலததில தோனறியவனே! காலையிலும மாலையிலும கைகூ
துககொணடு புஷகாததிலுளள தீாததஙகளை நினைபபவன எலல
தீாததஙகளிலும ஸநானமசெயதவனுவான அநத மனிதன பிர
லோகததில அழிவறற இடஙகளையும அடைவான ஸதரீகளுககோ
புருஷாகளுககோ பிறநதது முதல உளளபாவமனைததும புஷக
தில ஸநானமசெயதமாததிரததிலேயே நீஙகிவிடுகினறது
சனே! மதுஸூதனா எலலாததேவாகளுககும முதனமையாயி
பதுபோலப புஷகரமானது எலலாததீாததஙகளுககும முதன
யாயிருபபதெனறு சொலலபபடுகிறது நியமமுளளவனுகவும சு
னுகவும புஷகாததில பனனிரணடு வாஷகாலம வஸிபபவன எல

ங்களின் பலனையும் அடைந்து பிரம்மலோகத்தையும் அடைகி
ா ஒருவன் பூர்ணமாக நூறுவருஷகாலம் அக்நிஹோத்ரத்தைச்
யதாலும், அல்லது, புஷ்கரத்தில் கார்த்திகை மாதத்துப் பூர்ணி
ஒருதினம் மாத்திரம் வஸித்தாலும் அவ்விரண்டிற்கும் பலன்
ரே வெண்மையான மூன்று மலைச்சிகரங்களும் மூன்று நீரோட
களும் தொன்று தொட்டுப் புஷ்கரமென்னும் பெயரால் வழங்கு
றன அது விஷயத்தில் காரணத்தை நாம் அறியோம் புஷ
த்தை அடைவதும் அரிது, புஷ்கரத்தில் தவஞ்செய்வதும் அரிது,
கரத்தில் தானங்கொடுப்பதும் அரிது, புஷ்கரத்தில் வஸிப்பது
மிக அரிது (மனிதன்) நியமமுள்ளவனாகவும் ஆகார நியமமுள்ள
கவும் புஷ்கரத்தில் பன்னிரண்டு நாள் வஸித்துவிட்டு அதனை
மாகச்சுற்றிவந்து ஜம்பூமார்க்கத்தை அடையவேண்டும் தேவா
ாலும் ரிஷிகளாலும் பிதருக்களாலும் அடையப்பட்ட ஜம்பூ
ர்க்கத்தை அடைந்தால் அஶ்வமேத பலனை அடைந்து விஷ்ணு
ாகத்துக்கும் செல்லுகிறான் மனிதன் பகலில் [1] ஆறாவதுகாலம்
ரயில் பசியைப்பொறுத்துக்கொண்டு அந்த ஜம்பூமார்க்கத்தில்
து இரவுகள் வஸித்தால் நரகத்தை அடையான், உத்தமமான
தியையும் அடைகிறான் அறிவுமிக்கவனான மனிதன் அங்குச்
ன்று உறுதியான விரதத்துடன் ஶ்ராத்தத்தைச் செய்யக்கட
ா (அப்படிச் செய்பவன்) வாஜபேயயாகத்தின் பலனை அடை
ன அவனுடைய பாவமும் தொலைகிறது ஜம்பூமார்க்க
தினின்று திரும்பி ஸ்தண்டிலகாஶ்ரமத்துக்குச் செல்ல
ண்டும் (அப்படிப் போகிறவன்) நரகத்தை அடையான்,
மலோகத்தையும் அடைகிறான் அரசே! அகஸ்தியருடைய
ஸை அடைந்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ஆராதிப்பதில்
றுதலுள்ளவனாக மூன்று நாள் உபவாஸமிருப்பவன் அக்னிஷ்
ாமயாகத்தின் பலனை அடைவான் (அங்கே) இலைகளை
வது பழங்களையாவது உணவாகக் கொண்டிருப்பவன் ஸுபரம
ியருடைய ஸ்தானத்தை அடைகிறான் பரதர்களுள் சிறந்த
ன! பிறகு, லக்ஷ்மீ வாஸம் பொருந்தியதும் உலகத்தால் பூஜிக்க
பட்டதுமான கண்வாஶ்ரமத்துக்குச் செல்லவேண்டும் அந்த
தாமாரண்யம் புண்யமானதும் ஆதியில் உண்டானதுமன்றோ?
த இடத்தில் பரவேசித்த மாத்திரத்திலேயே (மனிதன்)

1 சாந்திபர்வம் 900-ம் பக்கத்திலும் ஆஶ்வமேதிகபர்வம் 248-ம் பக்
திலும் குறிப்பிறகாணக

எலலாப பாவஙகளினின்றும விடுபடுகிறுன நியமமுளளவ
வும ஆஹார நியமமுளளவனுகவும பிதருககளையும தேவாகளை
ஆராசிபபவன, விருமபிய எலலாம நிரமபினவன ஆவான, ய
பலனையும அடைகிறுன் பிறகு, (அதனை) வலம செயது யய
பதனமெனனுமிடததை அடைய வேணடும (அடைபவ
அஙகே அஶவமேத யாகததின பயனை அடைகிறுன பிறகு, நி
முளளவனுக்வும நியமமான ஆஹாரமுளளவனுகவும மஹாக
மெனனுமிடததைககுறிததுச செலலவேணடும (அஙகுள
கோடி தீாததததில ஸநானம செயதால அஶவமேத பலனை அ
வான பிறகு, தாமஙகளை அறிநத மனிதன பதரவடமென
பெயருளளதும மூவ்வுலகஙகளிலும பரவிததிபெறறதுமான உ
பதியாகிய ஸதாணுவினுடைய தீாததததை அடையவேண
அநததீாததததில ஈசானனை அடைநது (வணஙகினுல) ஆயி
பசுககளைத தானம செயவதனுலுணடாகும பலனை அடைவா
மஹாதேவருடைய அருளால கணஙகளுககுத தலைமையை
அடைகிறுன மனிதஶரேஷடன அவவிடததில சென்று
வப பெருககுளளதும பகைவரிலலாததும அழகியதுமான
சாககரசனுயிருககும பதவியையும அடைவான அநத மனி
மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெறற நாமதாநதியை அடை
பிதருககளுககும தேவாகளுககும தாபபணம செயதால அ
ஷடோமததின பலனை அடைவான பிரமமசாயமுளளவ
பொறிகளைவென்றவனுமான மனிதன தெனதிசையிலும
[1]விநதுநதியை அடைநதால அகநிஷடோமயாகததினபலனை அ
வதுடன விமானததினமீதும ஏறுகிறுன நியமமுளளவனுக
ஆகாரநியமமுளளவனுகவும [2] சாமணவதீ நதியையடைநது
தேவனுல அனுமதிகொடுககபபடடிருககிற அகனிஷடோமபல
அடைவான [3] யுதததில ஸதிரமாயிருபபவனே! 'அஙகிரு
எநத இடததில முறகாலததில பூமியில துவாரமிருநததோ வ

---

[1] 'தகஷிணம விநதும' எனபது மூலம, 'தெனகடலை' எனபது இ
விஷ மொழிபெயாபபு

[2] துரோணபாவம 217 ம பககததிலும சாநதிபாவம 95 - ம பக
லும பாாகக

[3] 'யுதிஷடிர!' எனபது மூலம, பீஷமருககானமையால இங
பொருள செயயபபடடது, இநத ஸமபாஷணையில பினவருமிடஙகளி
இஙஙனமே கொளக

னுடைய பிள்ளையும தாமங்களை அறிநததுமான அநத ஆரப்
ததை அடையவேணடும அநத இடததில மூவுலகஙகளிலும
வஸிததிபெறற வஸிஷடருடைய ஆஸ்ரமம இருககிறது அஙகே
இரவு வாஸமசெயதால ஆயிரம பசுககளைத தானமசெயத
லைப பெறுவான மனிதாகளுள சிறநதவனே! பிரமமசாய
ாளவனும ஐமபுலனகளையும வெனறவனுமான மனிதன பிஙக
ததததில ஸநானமசெயதலால, நூறு கபிலைப பசுககளைக
ாடுககுமபலனைப பெறுகிறுன ராஜஸ்ரேஷடனே! பிறகு,
கததில புகழுபெறறதும தேவகணஙகளால பூஜிககத தகக
ம் ரிஷிகளால அடையபபட்டதுமான பிரபாஸதீாததத
ககுச செலலவேணடும வீரனே! அநத ப்ரபாஸதீாதததில
விஸையுணபவனும தேவதைகளுககு வாயாக இருபபவனும
றதை ஸாரதியாகவுடையவனுமான அகனியானவன தானே
பொழுதும நேரிலிருககிறுன மனிதன சுதத்னுகவும மனததை
கு அடககினவனுகவும அநதத தீாதததில ஸநானம பணணு
ால அகனிஷடோமததினுலும அதிராதரததாலும உணடாகிற
லை அடைகிறுன பிறகு, ஸ்ரஸ்வதீநதியும ஸமுததிரமும சேரு
டததில சென்று (ஸநானம செய்தால்) அவனுககு ஆயிரமபசுக
ாத தானம செயதபலன உணடாகிறது (அவன) ஸவாககலோ
தையும அடைகிறுன பரதஸ்ரேஷடனே! ராஜேநதிரனே!
தில ஸநானமசெயது மாசறற ஸூாியன்போனற காநதியுடை
னுகி ஒளியினுல எபபொழுதும அகனிபோலப பிரகாசிககிறுன
தஇடததில மூன்றுநாள வஸிதது ஸநானமசெயது பிதருககளை
தேவாகளையும திருபதியடையச செயயவேணடும அபபடிச
யபவன சநதிரனபோலபிரகாசிபபதுடன அஸ்வமேததததின்
லையுமஅடைகிறுன பரதகுலததில பிறநதவாகளுளஉததமனே!
தததில ஸதிரமாயிருப்பவனே! பிறகு, எதில தூவாஸரிஷியி
ல விஷணுவுககு வரம அளிககபபட்டதோ அநதவரதான
னகிற தீாதததைதைக குறிததுச செலலவேணடும மனிதன
தானததில ஸநானமசெயதால ஆயிரம பசுககளைத தானம
யதபலலை அடைவான பிறகு, மனிதன நியமமுளளவனுகவும
மமான ஆகாரமுளளவனுகவும தவாரகையைக குறிததுச செல
வேணடும ஒருவன பிணடாரகததில ஸநானம பணணினுல பல
வாணஙகளைத தானஞ்செயதபலலை அடைவான மஹாபாக
முளளவனே! அநதத தீாதததில தாமரைமலா முததிரை

போட்டப்பட்ட நாணயங்கள் இன்றுமகாணப்படுகின்றன ப
வரையடக்குபவனே! அது ஆச்சரியம் குருநந்தன! மூவி
சூல அடையாளமுள்ள தாமரைமலர்கள் காணப்படுகின்றன ப
தருட்சிறந்தவனே! அங்கே மஹாதேவருடைய ஸாந்நித்யம் இ
கின்றது பரதர்களுள் சிறந்தவனே! அடைவதற்கு அரிய
கடலும் விந்துநதியுமகூடுவதுமான இடத்தை அடைந்து
அடக்கத்துடன் தீர்த்தராஜனான வருணனுடைய தீர்த்த
ஸ்நானஞ்செய்து பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளை
திருப்திசெய்து தனதேஜஸினால் [1] ஜ்வலிக்கின்ற வருணலோகத
அடைகிறான் யுத்தத்தில ஸ்திரமாயிருப்பவனே! தேவரான ச
கர்ணேஸ்வரரை அர்ச்சித்து அஸ்வமேதயாகபலனுக்குப் ப
மடங்கானபலனை அடைகிறானென்று புத்திமான்கள் கூறுகின்ற
பரதர்களுள் சிறந்தவனே! சிறந்த கௌரவர்களுள் சிறந்தவ
வலமாகச்சென்று மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதும் எல
பாவங்களையும் போக்குவதும் சமியென்னும் பெயர் வழங்கு
மான தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அந்தத் தீர்த்தத்தில் பி
மாமுதலியதேவர்கள் மஹேஸ்வரரை உபாஸிக்கிறார்கள் அ
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவகணங்களால் சூழப்பட்டி
கிற ருத்திரரை அர்ச்சித்தால் அர்ச்சிப்பவனுக்குப் பிறந்தது
லுள்ள பாவம் அழிந்துவிடுகிறது புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இங்கு
[2] சமீ தீர்த்தமானது எல்லாத் தேவர்களாலும் புகழப்பட்டி
கிறது நரஸ்ரேஷ்டனே! பேரறிவுள்ளவனே! அரசனே!
காலத்தில் பிரபுவான விஷ்ணு தேவசத்துருக்களைக் கொன்ற
சென்று சுத்திசெய்துகொண்டதான சமீதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
செய்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் தாமங்களை அறி
வனே! பிறகு, துதிக்கப்பட்டிருக்கிற வஸோர்த்தாரைக
செல்லவேண்டும் மனிதன் அங்கே செல்வதனாலேயே அ
மேதபலனை அடைவான் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே! ஒரு
மனத்தை அடக்கினவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனு

1 'தீப்யமாநஃ' என்ற பாடங்கொண்டு, 'ஜ்வலிக்கின்றான்' என
இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

2 'சமீச' என்பது மூலம், 'சமீச' என்று சகாரம் கொடுத்திரு
லை, 'சமீ, அங்குள்ள மாமாயிருக்கலாமென்றும் அதனாலேயே அ
தீர்த்தத்துக்கு, சமீதீர்த்தமென்று பெயர் வந்திருக்கலாமென்றுமதோ
கிறது.

தில நீராடித தேவாகளையும பிதருககளையும தருபதி செயதால
ஷ்ணுலோகததில பூஜிககபபடுகிருன பரதஶரேஷடனே ! இந
த தீாததததில வஸுககளுடைய புணணியமான தடாகம இருக
றது ஒருவன அதில ஸநானம செயதும தீாததததைப பானம
ணணியும வஸுககளுககுப பிரியனுவான நரஶரேஷடனே !
லலாபபாவஙகளையும போககுவதான ஶிநதூததமம எனகிற
ஶிததமான தீாததம இருககிறது ஒருவன அதில ஸநானம
சயது அனேக ஸுவாணஙகளைத தானஞசெயத பலனை அடை
ான ஒருவன பரிசுததனுகி நனனடையுடன பிரமம தீாத
ததை அடைநது (ஸநானமு செயதால) பிரமமலோகததை
டைவதுடன உததமமான கதியையும அடைவான ஶிததா
ாலே அடையபபடட இநதிரனுடைய குமாரிகளின தீாத
ம இருககிறது ஒருவன அதில ஸநானமசெயதால விரைவில
வாககலோகததை அடைவான அநத இடததிலேயே ஶிததா
ால அடையபபடட ரேணுகையின தீாததம இருககிறது ஒரு
ாமமணன அதில ஸநானமசெயதால சநதிரனபோல நிாமலனு
ன பிறகு, ஒருவன நியமமுளளவனுகவும நியமமான ஆகார
ளளவனுகவும பஞசநதததையடைநது ஒனறனபின ஒனருகச
சாலலபபடட ஐநதுயாகஙகளின பலனை அடைகிருன ராஜ
ரேஷடனே! பிறகு, ஒருவன உததமமான பீஂமயினுடைய ஸதா
ததை அடையவேணடும பரதாகளுள சிறநதவனே ! அநதத
ததததில ஸநானம செயதால பிறவியில பிறககமாடடான
ரசனே! ஒருமனிதன புடமிடட பொனனுலாகிய குணடலஙகளை
ணிநது தேவியின புததிரனுவான, லக்ஷமபசுககளைத தானம
சயத பலனையும அடைவான ஒருவன மூவுலகஙகளிலும பர
ிததிபெறற கிரிகுஞசததை அடைநது பிரமமதேவரை வணஙகி
ல ஆயிரம பசுககளைத தானமசெயதபலனைப பெறுவான தா
ஙகளை அறிநதவனே ! பிறகு, ஒருவன பொனனிறமும வெளளி
றமுமுளள மீனகள இபபொழுதும காணபபடுகினற உததம
ான விமலமெனகிற தீாததததைககுறிததுச செலலவேணடும
ருவன அதில ஸநானம செயது இநதிரலோகததை விரைவில
டைவான, எலலாப பாவஙகளினினறும விடுபடடுச சுததனுகிச
றநதகதியை அடைவான பரதவமசததில பிறநதவனே! ஒரு
ன விதஸதையை அடைநது பிதருககளுககும தேவாகளுககும
னகு தாபபணம செயது வாஜபேயததின பலனை அடைகிருன.

காஶ்மீரதேசததிலேயே தக்ஷகனஎனகிற ஸாபபததுககு இரு
பிடமும எலலாபபாவஙகளினினறும விடுவிபபதும விதஸை
எனகிறபெயரினுல பரஸிததிபெறறதுமான தீாததம இருககிற
ஒருவன அதில ஸநானமசெயது நிசசயமாக வாஜபேயயாகதத
பலனை அடைவான எலலாபபாவஙகளினினறும விடுபட
சுததனுகிச சிறநதகதியையும அடைவான பிறகு, ஒருவன பூ
லகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற மலதையை அடையவேணடு
அரசனே! ஸாயமஸநதியாகாலததில விதிபபடி அதில ஸநான
செயது தன சகதிககுததககவாறு அகனிககுச [1] சருவை நிவே
னமசெயயவேணடும விதவானகள பிதருககளுககு (அங்
செயயபபடும) தானததை அக்ஷயமானதாகச சொலலுகிருாக
மனிதாகளுககுததலைவனே! ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளு
கநதாவாகளுடைய கூடடஙகளும அபஸரஸுககளுடைய கூடட
களும குஹயகாகளும கினனராகளும யக்ஷாகளும ஸிததாகளு
விதயாதராகளும மனிதாகளும ராக்ஷஸாகளும தைதயாகளு
ருதராகளும பிரமமாவும நியமமுளளவாகளாக ஆயிரம வரு
காலம நிகரறறதீக்ஷையைஅடைநது விஷ்ணுவுககு அருளவ
செயபவாகளாகி அபபடியே சருவையும நனகு பககுவமசெய
(நிவேதனமசெயதாாகள) ஏழுஏழு ரிககுககளால கேசவ
ஸதோததிரம செயதாாகள கேசவரோ ஸநதோஷமடைநது அ
களுககு எடடுமடஙகான ஐஶ்வாயததைக கொடுததாா வேந
அநததேவா மறறும அவாகள விருமபியவறறையும விருமபி
வணணம கொடுதது மேகஙகளில மினனல மறைவதுபோல அ
விடததிலேயே மறைநதுவிடடாா பரதவமசததில பிறநதவ
அதனுல, (அநததீாததம) உலகஙகளில ஸபதசரு எனகிற பெ
ருல பரஸிததிபெறறதாயிறறு அநதஇடததில அகனிக
சருவைநிவேதனமசெயவது லக்ஷமபசுககளின தானததைகக
டிலும நூறு ராஜஸூய யாகஙகளைககாடடிலும ஆயிரம அஶ்வ
தஙகளைககாடடிலும மேனமையுளளது ராஜஶ்ரேஷ்ட
பிறகு, அஙகிருநது திருமபி ருதரபததததை அடையவேணடும ஒ
வன அஙகே மஹாதேவரை ஆராதிதது அஶ்வமேதபலனை அ
வான அரசனே! ஒருவன மணிமானஎனகிற தீாதத

1 தேவாகளையாவது பிதருககளையாவது உதசேசிதது வைதிக
யில விதிபபடி யவைஅலலதுநெலலரிசியில பாலவிடடுப பகவஞ்செய
படுவதும கஞசிவடியாததும பககுவமானதும சூடாறினதுமான அன

டைநது ஸநானமசெயது பிரமமசாயமுளள்வனுகவும மன அடககு ளளவனுகவும ஓாஇரவு அஙகுவஸிததலால அகநிஷடோமபலனை டைவான ராஜேநதிரனே! பரதஸரேஷடனே! பிறகு, ஒருவன மமணாகளுககு உதபததி (ஸதானம) என்று கேடகபபடுவ உலகஙகளில் பரவிததிபெறறதுமான தேவிகையைககுறித செலலவேணடும மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெறற தரி பாணியினுடைய ஸதானமும (அஙகு) இருககிறது பரத ரஷடனே! ஒருவன தேவிகையில ஸநானமசெயது மஹே ரரை நனகுபூஜிதது அநதபபூஜையில சகதிககுததககவாறு வை நிவேதனமசெயதால விருமபின எலலாம நிரமபின ததினுடையபலனை அடைகிருன பரதவமசததிலுதிததவ ! அநதஇடததில, தேவாகளாலடையபபடடிருககிற காம னறு பெயாபெறற ருதராருடைய தீாததம இருககிறது வன அநததீாதததில ஸநானமசெயது சீககிரம ஸித ய அடைகிருன (அஙகுளள) யஜனம, யாஜனம, பரமம ஹுகம, புஷபாமபஸ எனகிற தீாததஙகளில ஸநானம பத மனிதன, மரணமடைநதபிறகு, துககிககவேணடாம வாகளாலும ரிஷிகளாலும அடையபபடடதும புணயமு ன இநதத தேவிகையை அரையோஜனை அகலமுளளதும துயோஜனை நீளமுளளதுமாகவனமே சொலலுகிருாகள தைதஅறிநதவனே! பிறகு, வரிசைபபடி தீாககஸதரததைக ததுச செலலவேணடும அநதஇடததில பிரமமாமுதலியதே ளும ஸிததாகளும நிகரிலலாதரிஷிகளும தீகைஷபெறறவாக வும தவருத விரதமுளளவாகளாகவும தீாககஸதரமெனனும தைதச செயகிருாகள. ராஜேநதிரனே! பகைவரைஅடககு னே! பரதவமசததிலுதிததவனே! ஒருவன தீாககஸதரமென, அநதஇடததை அடைவதனுலேயே ராஜஸூயததாலும அஸவ ததாலும உணடாககூடிய பலனைப பெறுகிருன பிறகு, வன மேருவினமேல எநதவிடததில ஸரஸவதீநதியானது பூமி ள மறைநதுஓடி, பிறகு, சமஸததிலும சிவோதபேதததிலும காதபேதததிலும காணபபடுகிறதோ அநதவிநசனததை நியம ளவனும ஆகாரவரையறையுளளவனுமாக அடையவேணடும ரேஷடனே! அதில ஸநானமசெயபவன சநதிரனபோல எப ழுதும பிரகாசிககிருன சமஸோதபேதததில ஸநானமசெய ன அகனிஷடோமபலனை அடைகிருன ஒருமனிதன சிவோத,

பேததகில ஸநானமசெயதால ஆயிரமபசுககளைத தானமசெ
பலனை அடைகிறுன ஒருமனிதன நாகோதபேததகில நீராடி
நாகலோகததை அடைவான ராஜேநதிரனே! பாரத! மஹார
னே! நரரூரேஷடனே! ஸரஸவதிநதியில எநதச சசயானதீர
தில நூறுவருஷஙகளாகத தாமரைமலாகள காாததிகைமாதத
பூாணிமைதோறும 1 பலநிறமுளளவையாகக காணபபடுகின
வோ அடைதறகரிதான அநததீாததததை ஒருவன அடை
அதில ஸநானமசெயது எபபொழுதும சநதிரனபோலப பிரகா
கிறுன பரதரேறே!ஆயிரமபசுககளைத தானமசெயவதால எ
யுமபலனையும அடைவான குருநநதனனே! ஒருவன நியமமுள
ளுகக குமாரகோடிதீாததததை அடைநது பிதருககளையும தே
களையும பூஜிபபதில பறறுதலுளளவனுகி அதில நீராடககடவ
அவன பதினுயிரமபசுககளைத தானமசெயதபலனை அடைவது
குலததையும ௩னகுகரையேறறுவான தாமஙகளைஅறிநதவ
பிறகு, அடககமுளளவனுக ருதரகோடியைககுறிததுச செ
வேணடும மஹாராஜனே! முறகாலததில அநதஇடததில கே
ரிஷிகள பெருமகிழசசியுடன ருதரரைததரிசிககும விருபபதத
கூடினாகள பாரத! அரசனே! ரிஷிகள, 'விருஷபதவஜரை ந
முநதிப பாாபபேன, நான முநதிப பாாபபேன" எனறு இவ
ணம புறபபடடுவநதாாகளாம பூமிககுநாதனே! பிறகு, மனத
அடககினவாகளான அநதரிஷிகளின விவாதம ஒழிவதறகாக
கீஶவரரால யோகததைஅடைந்து உணடுபணணபபடட கே
ருதராகள (அநத) ரிஷிகளின முனனிலையில வநதுநினறுரா
அநதரிஷிகள, 'ருதரா எனனுலேயே முதலமுதலில பாாககப
டாா' எனறு தனிததனியாக நினைததாாகள அரசனே! ம
தேவா மனததைஅடககினவாகளான அநதரிஷிகளுடைய உத
பகதியினுலை மகிழநது அவாகளுககு, 'இனறுமுதல உஙகளுக
தாமபபெருககம உணடாகும' எனறு வரனஅளிததாா நரஶ
டனே! ஒரு மனிதன சுததனுக அநத ருதரகோடியில ஸநா
செயது அஶவமேதபலனைப பெறுவதுடன குலததையும ந
கரையேறறுவான ராஜேநதிரனே! பிறகு, எநதத தீாதத
பிரமமாவை முதனமையாகக கொணட தேவாகளும தவதன

1 சிறிதுவேறுபாடமகொணடு,'ஸாரஸபபறவைகள சசஙகளில ம
துபோய வருஷநதோறும காாததிகைபபூாணிமையில காணபபடுகின
எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு.

ரமாகக கொணட ரிஷிகளும கேசவரை உபாஸிபபதறகாகசசித
ர மாததது வளாபிறைச சதுாததசியில வருகிருாகளோ, மிகக
ரயமானதும உலகததில பரவிததிபெறறதுமான அநத ஸரஸ
யினுடைய ஸஙகமததை அடையவேணடும நரஸ்ரேஷடனே !
வன அநதத தீாததததில ஸநானம செயது பல ஸுவாணங
த தானஞசெயத பலனை அடைவான, எலலாப பாவஙகளி
னறும விடுபடடுச சுததமான ஆதமாவுடன பிரமமலோகததை
அடைகிருன நராதிபனே ! ஒரு மனிதன எநத இடததில
களுடைய ஸதர யாகஙகள நிறைவேறினவோ அநத ஸரஸவதி
கமததை அடைநது ஆயிரம பசுககளைத தானம செயவதன
னை அடைவான

எணபததோராவது அதயாயம்.

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி)

(புலஸ்தியர் பற்பல தீாத்தஙகளின் மகிமையைப் பீஷமருக்குச் சொல்லியது)

ராஜேநதிரனே ! பிறகு, ஒருவன, (எலலோராலும) புகழுப
ட [1] குருக்ஷேததிரததை அடையவேணடும அநதக குருக்ஷேத்த
ததை அடைநத எலலாப பிராணிகளும பாவஙகளினினறு
படுகினறன எவன, 'நான குருக்ஷேததிரம செலவேன,
க்ஷேததிரததில வஸிபபேன' எனறு இவவணணம எபபொழு
சொலவனே அவனும பாவஙகளால விடபபடுகிருன குரு
ததிரததில காறறினுல தூறறபபடட புழுதிகளும (மேனியில
மாததிரததினுலேயே) பாவச செயதுளளவனையும மேலான
யை அடையச செயகினறன ஸரஸவதீ நதிககுத தெறகிலும
ஷதவதீ நதிககு வடககிலுமுளள குருக்ஷேததிரததில எவா
வஸிககிருாகளோ அவாகள ஸவாககததில வஸிககிருாகள
ா புரிபவாகளுள உததமனே ! பூபதியே ! பாரத ! தீரனு
பபவன எநதக குருக்ஷேததிரததில பரமமாதி தேவாகளும
களும ஸிததாகளும சாரணாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸு

[1] 'பாவததைப போககிக காபபாறறுவதனுல குருக்ஷேதரம எனறு
' எனபது பழையவுரை

களும யக்ஷாகளும பனனகாகளும மிகக புணயமான [1] ப
க்ஷேததிரததைக குறிதது வருகினறாகளோ அநதக குருக்ஷே
திரததில ஸரஸவதீ நதிககரையில ஒருமாதம வஸிககவேண
யுததம செயபவாகளுள சிறநதவனே! குருக்ஷேததிரத
அடைய மனததினால விருமபுகிறவனுககும பாவஙகள தொலை
றன அவன பரமமலோகததையும அடைகிறான கௌர
களுள சிறநதவனே! ஒருமனிதன ஸரததையுடன குருக்ஷே
ரததை அடைநது ராஜஸூய யாகததாலும அஸவமேத யாகத
லும உணடாகும பலனை அடைகிறான அரசனே! பிறகு, வா
காபபவனும மஹாபலசாலியுமான மநதுகன எனகிற யக்ஷ
நமஸகரிபபதனாலேயே ஆயிரம பசுககளைத தானம செ
பலனை அடைவான தாமஙகளை அறிநதவனே! ராஜேநதிரனே
பிறகு, ஒருவன, எநத இடததில ஹரியானவா ஸானனிதத
செயகிறாரோ அநத ஸததமெனகிற பரவிததமான விஷ்ணு
வுடைய சிறநத ஸதானததைக குறிததுச செலலவேண
அநத இடததில ஸநானம செயதும மூவுலகஙகளுககும சா
மாயிருககிற ஹரியை அாசசிததும அஸவமேத யாகததின ப
அடைவதுடன விஷ்ணுலோகததையும அடைகிறான பாரத!
வன பிறகு, மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெறற பாரிபலவமென
தீாததததை அடையவேணடும அவன அகனிஷடோமததா
அதிராதரததாலும உணடாகும பலனை அடைகிறான
வன பருதிவீதீாததததை அடைநது ஆயிரம பசுககளைத தா
செயத பலனை அடைவான நராதிபனே! தீாததயாததரை
பவன, பிறகு, சாலூகினியை அடைநது தசாஸவமேத தீா
தில ஸநானம செயது (அநதப) பதது அஸவமேத யாகஙக
பலனையே அடைவான, ஒருவன ஸாபபதாவி எனகிற நா
ளுடைய உததம தீாததததை அடைநது (ஸநானம செய
அகனிஷடோம யாக பலனை அடைகிறான, நாகலோகததை
அடைகிறான தாமஙகளை அறிநதவனே! ஒருவன, பிறகு, த
ரக்ஷகனுடைய அருநதுகனை அடையவேணடும அநத இடத
ஓா இரவு வாஸம செயதால ஆயிரம பசுககளைத தானம செ
பலனை அடைவான பிறகு, பஞசநததததையடைநது நியம
ளவனாகவும நியதமான ஆகாரமுளளவனாகவும கோடிதீா

---

[1] 'பிரமமததை அடைதறகிடமான குருக்ஷேததிரததை' எ
பழைய வுரை

ஸநானமபணணி அஸவமேத யாகததினபலனைப பெறு
ன அஸவினிதேவாகளுடைய தீாததததையடைநது ஸநானம
பது நலல ரூபமுளளவனுகிருன தாமரைகளையறிநதவனே!
வன, பிறகு, எநத இடததில எஙகும வயாபிததவரான விஷ
வானவா வராஹவடிவததுடன இருநதாரோ அநத உதத
ான வாராஹதீாததததை அடையவேணடும நரஸரேஷ
ன! அநதத தீாதததில நீராடி அகனிஷடோமபலனைப
றுவான ராஜேநதிரனே! பிறகு, ஜயநதியில ஸோமதீாத
தை அடையவேணடும ஒருமனிதன அதில ஸநானம
பது ராஜஸூயயாகபலனை அடைகிருன ஒரு மனிதன
ஹமஸததில ஸநானமசெயது ஆயிரம கோதானபலனை
டைகிருன நராதிபனே! தீாததயாததிரை செயபவன சத
ாசததை அடைநது பௌணடரீக யாகபலனை அடைகி
ர, சுததி செயது கொணடவனுமாவான அதறகுப பிறகு,
ாதமாவான ஸதாணுவினுடைய முஞசவட மெனகிற ஸதா
ததை அடைநது அநதஇடததில ஓரிரவு உபவாஸமிருநது கணங
கருத தலைமையைப பெறுகிருன மகாராஜனே! அநத இடததி
யே உலகததில கியாதிபெறற ஒரு [1] யகஷிணி இருககிருள
ஜேநதிரனே! அவளை அடைநது வணஙகினுல விருமபின எலலா
றையும அடைவான பரதஸரேஷடனே! ராஜனே! அது
க்ஷேததிரததிறகுப பிரவிததிபெறறவாயிலாக இருககிறது
ததயாததரை செயபவன மனஅடககததுடன அதை பரதகஷிண
சசுறறிவநது புஷகரஙகளுககு ஸமமான அநதத தீாதததில
ானமசெயது பிதருதேவதைகளை ஆாசசிததுக கிருதகருதயன
ான, அஸவமேதபலனையும அடைகிருன அநதத தீாததமா
ப பெரிய மஹாதமாவும ஜமதகனிகுமாரருமான பரசுராமரால
ாடுபணணபபடடது தீாததயாததிரை செயபவன, பிறகு,
அடககததுடன ராமஹரதஙகளை அடையவேணடும ராஜேந
னே! நரஸரேஷடனே! ஜவலிககிற தேஜஸுளள வீரரான பரசு
ராலே அநத இடததில பலததினுல க்ஷததிரியாகளைககொனறு
ாகளுடைய ரகதததால நிறைதது ஐநதுமடுககள அமைககப
டனவெனறு நாம கேடடிருககிறேம (அநத இரததததால)
ருககளும, அவவாறே, பரபிதாமஹாகளுமான அனைவரும

1 'யகஷிணீ' எனபது மூலம 'யக்ஷிணீம' எனற பாடஙகொணடு
ஷிணீ தீாததம' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

தருபதி செயயபபடடாாகள நராதிபனே! பிறகு, அநதப
ருககள பரீதியடைநது ராமரைபபாாதது, 'ராம! ராம! மகாப
கியமுளளவனே! பருகுநநதனனே! பரபுவே! உனனுடைய இந
பிதருபகதியினுலும விகரமததினுலும உனவிஷயததில தரு
யடைநதவாகளாக இருககிறேம மிகக காநதியுளளவனே! வ
ததைக கேடபாயாக உனககு மஙகளம எதைவிருமபுகிறுய?'' என
வினவினாகள ராஜஶரேஷடனே! இவவாறு சொலலக கே
வரும அடிபபவாகளுள சிறநதவருமான அநதப பரசுராமா, இ
கைகளையும குவிததுககொணடு, ஆகாயததில நிறகினற பித
களைப பாாதது, 'நீஙகள எனவிஷயததில பரீதியுளளவாகளா
எனனிடததில (தஙகளால) அனுகரஹிககபபடததகக தனமை
இருநதால பிதருககளுடைய அருளால மீணடும தவததை
நலல வேதாததியயனததையும விருமபுகிறேன மேலும, ந
கோபவசபபடடு க்ஷததிரியாகளைககொனற பாவததினின
உஙகளுடைய தேஜஸினுல விடுபடககடவேன எனனுல உ
பணணபபடட ரகதமடுககளும பூமியில பிரசிததியுளள தீாத
ளாக வேணடும' எனறு வேணடிககொணடாா பிதருககள,
ருடைய இநத மஙகளவாககியததைககேடடு, அபபொழுது அ
பரீதியடைநதவாகளாகவும ஸநதோஷததுடன கூடியவாகள
வும ராமரைபபாாதது,'பிதருபகதியினுல உனனுடைய தவமா
மீணடும விசேஷமாக விருததியடையடடும நீ கோபததுககு வ
படடுக்ஷதரியாகளைககொனற பாவததினினறுமவிடுபடடுவிட
அவாகள தஙகள காமஙகளாலேயே மாணடாாகள உனனுல
பணணபபடட மடுககளும தீாததஙகளாகும இதில ஸமசயமி
எநதமனிதன அநத மடுககளில ஸநானமசெயது பிதருககளு
நனகு தாபபணம செயவானே அவனுககுப பரீதியடைநதபித
கள பூமியில கிடைததறகரியதும விருமபபபடடதுமான ம
பீஷடஙகளையும சாஶவதமான ஸவாககததையும கொடுபபா
எனறு மறுமொழி கூறினாாகள அரசனே! ராமருடைய பித
கள இவவாறு வரனகளைககொடுதது அபபொழுது மகிழசசியு
பாாககவரான அவரிடம விடைபெறறுககொணடு அஙகே
மறைநதாாகள மகாதமாவான பாாககவருடைய ராமஹரதங
இபபடிப புணயமானவை ராஜேநதிரனே! ஒருவன பிரமம
முளளவனும சுததவிரதமுளளவனுமாகி ராமஹரதஙகளில
னமசெயது ராமரைப பூஜிததுப பல பொனனுணயஙக

னமசெய்தபலனை அடைவான கௌரவாகளைத தாஙகு
னே! அரசனே! தீாததயாததரை செயபவன வமசமூலகததை
டைநது அநத வமசமூலகததில ஸநானம்செயது தன வமசத
க கரையேறறுவான பரதாகளுள மிகசசிறநதவனே! காய
ாதனமெனகிற தீாததததை அடைநது, அநததீாததததில
ானம செயதவனுககுச சரீரசுததி உணடாவது திணணம
வன) சுததநேகமுள்ளவனுகி மஙகளகரமானவையும எலலா
றிலும சிறநதவையுமான உலகஙகளையும அடைகிறுன தாமங
அறிநதவனே! ஒருவன, பிறகு, முறகாலததில எநத இடத
பிரபுவான விஷணுவினுல உலகஙகள மேலே தூககபபடடன
மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற அநததீாததததைக
ததுச செலலவேணடும அரசனே! மூவுலகததாராலும பூஜிக
படட லோகோததாரமெனகிற அநததீாததததை அடைநது
த உததமதீாததததில நீராடித தனககுச சிறநத உலகஙகளை ப
றுகிறுன ஸ்ரீதீாததததையுமடைநது மனஅடககததுடன
ானமசெயது பிதருககளையும தேவாகளையுமஆாசசிதது உத
மான ஃரேயஸை அடைகிறுன பிரமமசாயமுள்ளவனும
ததை ஒருவழிபபடுததினவனுமான மனிதன கபிலாதீாத
தை அடைநது அதில ஸநானமசெயது தன பிதருககளையும
வதைகளையும ஆாசசிதது ஆயிரம கபிலைப பசுககளின தான
ன அடைகிறுன ஸூாயதீாததததைஅடைநது மனததை
கு அடககிககொணடு அதில ஸநானமசெயது பிதருககளையும
வாகளையும ஆாசசிதது உபவாஸமிபருபவன அககிஷடோம
ன அடைகிறுன ஸூாயலோகததையும அடைகிறுன தீாததா
மசெயபவன கிரமபபடி கோபவனம எனகிற தீாததததை
டநது அதில ஸநானமசெயதால ஆயிரம கோதானபலனை
டகிறுன கௌரவாகளைத தாஙகுபவனே! தீாததயாததரை
கினற மனிதன சஙகினீ தீாததததையடைநது தேவீதீாததத
ஸநானமசெயது உததமமான ரூபததைபபெறுகிறுன ராஜேநத
ன! பிறகு, துவாரரக்ஷகனென அருநதுகனை அடையவேணடும
வதியில மஹாதமாவான யக்ஷராஜனுடைய அநததீாத
இருககிறது அரசனே! மனிதன அநததீாததததில
னமசெயது அககினிஷடோமபலனை அடைவான ராஜேநத
ன! மனிதாகளுள சிறநதவனுனஒருவன பிறகு பரமமா
ததை அடையவேணடும, அநதமனிதன பிரமமாவாதத

தில ஸநானமசெயது பிரமமலோகததையடைவான ரா
திரனே! ஒருவன, பிறகு, ஸாவோததமமான ஸௌதீரதததை
குறிததுச செலலவேண்டும அநத இடததில பிதருககள தேவ
களுடன நிதயம ஸாநநிதயம செயகிறாாகள ஒருமனிதன
தததீரதததில ஸநானம செயயககடவன அவன பிதருக
யும தேவாகளையும ¹ ஆாசசிபபதில பறறுளளவனுகி அஸவ
பலனை அடைகிறுன, பிதருலோகததையும அடைகிறுன தா
களையறிநதவனே! அதனுல அமபுமதியிலுளள ஸௌதீர
எலலாவறறிலும சிறநததாகும பரதாகளுள சிறநதவ
கோசேஸவரனுடைய தீாததஙகளில ஸநானமசெயபவன எ
நோயகளினினறும விடுபடடுப பிரமமலோகததில பூஜிககப
கிறுன பாரத! அரசே! அநத இடததிலேயே மாதருதீா
இருககிறது அநததீாதததில ஸநானமசெயதவனுககு ஸ
யானது விசேஷமாக விருததியடைகிறது அவன பெருஞ
வததை அடைகிறுன மகாராஜனே! பிறகு, மனிதன நியமமுள
னும ஆகாரநியமமுளளவனுமாகிப பெரிதும வேறிடததில கி
யாததுமான அஙகுளள சீதவனமெனகிற தீாதததை அ
வேணடும நராதிபனே! அநதத தீாதததைநோககிச செ
ஞலேயே மனிதன தன ஒருகுலததைப பரிசுததம செயகிற
பாரத! அநதத தீாதததைத தலைமயிாகளில ² தெளித
கொணடால பரிசுததனுகிறுன மகாராஜனே! நரஸரேஷட
பரதாகளுள மிககசிறநதவனே! கறறறிநதவாகளும தீாதத
பறறுதலுளளவாகளுமான பிராமமணாகள எதில ஸநானமசெ
உயாநதகதியை அடைகிறாாகளோ அநத ³ ஸவான லோமாப
எனனும தீாததம அஙகு (இருபபதாகக) கருதபபட
பரதஸரேஷட! பிராமமணோததமாகள ஸவானலோமாபந
தீாதததில பராணுயாமஙகளால தமதேகததிலுளள ரோ

¹ ஆாசசிதது எனபது

² 'அபயுக்ஷ' எனபது மூலம, 'நீராடி' எனறும கொளளலாம தெ
தல மூனறுவகைபபடும ¹ பரோக்ஷணம—சிமிாததகையால ஜலத
தெளிததல, ² அபயுக்ஷணம—கையை வளைததுப பககததால தெளித
³ அவோக்ஷணம—கையைககவிழததுத தெளிததல எனபன 'க்ஷ
செயது கொணடு' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

³ 'ஸவாநலோமாப நயநம' எனபதும இதுவே, 'ஸவாவிலலோ
றம' எனபது வேறுபாடம.

உதிரநதுபோகுமபடி செயகினறனா, ராஜேநதிரனே!
மா பரிசுததமாகி உததமகதியை அடைகினறாாகள பூமிககு
னே! அநததீாததததில தசாஸவமேதிகம எனகிற தீாதத
இருககிறது மனிதாகளுள சிறநதவனே! ஒருவன அதில
ளுல சிறநதகதியை அடைவான அரசாகளுள சிறநதவனே!
னே! பிறகு, எநத இடததில வேடனுல நாறபுறஙகளிலும
புறுததபபடட கருமைநிறமுளள மானகள அஙகுளள ஸர
விழுநது மனிதருபததை அடைநதனவோ அநத இடததில
ஙகளில பிரஸிததிபெறற மாஹுஷமெனகிற தீாததததை
யவேணடும ஒருமனிதன பிரமமசாயததுடனும மனஅடக
டனுமஅநததீாதததிலநீராடி,எலலாபபாவஙகளினினறும
டு ஆதமா சுததியடைநதவனுகி, ஸவாககலோகததில பூஜிக
டுகிறுன பூமிககு நாதனே! மாஹுஷதீாததததுககுக கிழபுறத
ஒருகுரோசதூரததில புகழபெறறதும சிததாகளால அடையப
துமான ஆபகை எனகிற நதி இருககிறது அநதஇடததில
ா தேவாகளையும பிதருககளையும உததேசிததுச சாமைஅரிசி
லசெயத போஜனததை (பராமமணாகளுககுக)கொடுககிறுனே
னுககுப பெரிதான தாமபலன உணடாகிறது (அஙகே) ஒரு
மமணன போஜனமசெயவிககபபடடால கோடிபராமமணா
போஜனம செயவிககபபடடவாகளாகிறுாகள ஒருவன அநத
ாதீாததததில ஸநானமசெயது பிதருககளையும தேவதைகளை
அாசிதது ஓா இரவு அவவிடததில வாஸமசெயதால அககிஷ
மபலனைப பெறுவான ராஜேநதிரனே! பாரத! பிறகு, பூமியில
மோதுமபரமெனனும பெயராலேயே விளஙகுகினற உததம
பிரமமாவினுடைய ஸதானததைககுறிததுச செலலவேண
நரஸரேஷடனே! ராஜேநதிரனே! அநத இடததில ஒரு
சுததனும மிகக மனஅடககமுளளவனுமாக ஸபதரிஷி குண
ளிலும கபிஞசலமஹாஷியினுடைய கேதாரததிலும ஸநானம
து பிரமமாவை வநதனமசெயதால எலலாப பாவஙகளினின
விடுபடடுப பரிசுததமான ஆதமாவுடன பிரமமலோகததை
கிறுன ஒருவன கிடைகக மிகஅரிதான கபிஞசலருடைய
ரததை அடைநது தவததினுல பாவஙகளை எரிதது அநதாத
தததை (=ஒருவாகணணுககும புலபபடாமை எனனும
யை) அடைகிறுன ராஜேநதிரனே! ஒருவன, பிறகு, உலகஙக
புகழபெறற சஙகரதீாததததைககுறிததுச செலலவேணடும.

கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியில் விருஷபத்வஜரைத் தரிசித்தால் வி
பின்பு எல்லாவற்றையும் அடைவதுடன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை
அடைகிறான். குருநந்தன! அரசே! சங்கரதீர்த்தத்திலும்
கோடியிலும் அவ்வாறே கூபத்திலும் மடுக்களிலும் மூன்று
தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. பரதஸ்ரேஷ்ட! அந்த இட
லேயே சுத்தாஸ்பதம் என்கிற தீர்த்தம் இருக்கிறது. அ
ஸ்நானம் செய்தும் தேவதைகளையும் பிதருக்களையும்
த்தும் மனிதன் நரகத்தை அடையான், வாஜபேய யாகத்
பலனையும் அடைகிறான் அரசனே! பாரத! ஒரு மனிதன் கிந்தா
திலும் கிஞ்சபயத்திலும் ஸ்நானம்செய்து அளவிடமுடி
தானபலனையும் மந்திரஜபத்தின் பலனையும் அடைகிறான்
மனிதன் ச்ரத்தையுள்ளவனாகவும் இந்திரியங்களை வசப்படுத்தி
னாகவும் கலசீதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அக்நிஷ்டோம
பலனைப் பெறுகிறான். குருகுலத்தவருள் உத்தமனே! ச
தீர்த்தத்திற்குக் கீழ்புறத்தில் மஹாத்மாவான நாரதரு
அஜானந்தை என்கிற பரவித்தமான தீர்த்தம் இருக்கிறது.
வம்சத்தில் பிறந்தவனே! ஒரு மனிதன், அந்தத் தீர்த்த
ஸ்நானம் செய்தால், பிராணனைவிட்ட பிறகு, நாரதரால் அ
கொடுக்கப்பட்டவனாகி, மிகச் சிறந்த உலகங்களை அடைகி
சுக்லபக்ஷ தசமியில் புண்டரீக தீர்த்தத்தை அடையவேண
அரசனே! ஒரு மனிதன் அதில் நீராடினால் பௌண்டரீக
பலனைப் பெறுவான். பிறகு, மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி
த்ரிவிஷ்டபத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும். அந்த இட
பாவங்களைப் போக்குந் தன்மையுள்ள [1] வைதர்ணீ என்கிற
ணியநதி ஓடுகிறது. அதில் ஸ்நானம் செய்தும் சூலத்தைக்
லேந்திய வருஷபத்வஜரை அர்ச்சித்தும், எல்லாப் பாவங்க
விடுபட்டுப் பரிசுத்தனாகி உயர்ந்த கதியை அடைவான்.
ஸ்ரேஷ்டனே! அவ்விடத்திலிருந்து உத்தமமான பலகீவனத்
குறித்து யாத்திரை செய்யவேண்டும். வேந்தனே! தேவ
அவ்விடத்தில் எப்பொழுதும் பலகீவனத்தை அடைந்து பல
வர்ஷங்களாகப் பெருந்தவம் புரிகின்றார்கள். பாரத! மனி
தருஷத்வதியில் ஸ்நானம்செய்தும் தேவதைகளுக்குத்
பணம் செய்தும் அக்நிஷ்டோமம் அதிராத்ரம் என்கிற ய
களின் பலனை அடைகிறான். பரதர்களுள் சிறந்தவ

[1] இது வேறு

ஜேந்திரனே! ஒரு மனிதன் ஸர்வதேவர்களுடைய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தும் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த பலனைப் பெறுகிறான். பாரத! ஒரு மனிதன் பாணிகாதத்தில் ஸ்நானம் செய்தும் தேவதைகளைத் திருப்தி செய்தும் அக்நிஷ்டோமம் அதிராத்ரம் என்கிற யாகங்களின் பலனைப் பெறுகிறான்; ராஜஸூய யாகத்தின் பலனையும் பெறுகிறான்; ரிஷிலோகத்தையும் அடைகிறான். புருஷச்ரேஷ்டனே! அவ்விடத்தினின்று உத்தமமான மிச்ரகமென்கிற தீர்த்தத்தைக்குறித்துச் செல்லவேண்டும். ராஜேந்திரனே! மனிதருள் புலிபோன்றவனே! அந்த இடத்தில் மஹாத்மாவான வியாஸரால் பிராமணர்களுக்காகத் தீர்த்தங்கள் ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி செய்ய (=சேர்க்க)ப்பட்டனவென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். எந்த மனிதன் மிச்ரகத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறானோ அவன் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தவனாகிறான். மனிதன் நியமமுள்ளவனாகவும் நியமமான ஆஹாரமுள்ளவனாகவும் அந்தத் தீர்த்தத்திலிருந்து வியாஸவனத்தை அடையவேண்டும். மனோஜவத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானஞ்செய்த பலனை அடைவான். ஒரு மனிதன் சுத்தனாகத் தேவியின் ஸ்தானமான மதுவடியையும் அடைந்து அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தும் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அர்ச்சித்தும், தேவியினால் நன்கு அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவனாகி, ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த பலனைப் பெறுவான். பாரத! கௌசிகீ த்ருஷத்வதீ என்கிற இரண்டு மஹாநதிகளின் ஸங்கமத்திலும் ஆகார நியமமுள்ளவனாகி ஸ்நானஞ்செய்கிறவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான். அதற்கப்புறத்தில், எந்த க்ஷேத்திரத்தில் புத்திர சோகத்தால் எரிக்கப்பட்ட புத்திமானான வியாஸர் தேகத்தை விடுவதில் நிச்சயம் செய்து, பிறகு, தேவர்களால் அப்பொழுது மறுபடியும் தேகத்துடன் எழுப்பப்பட்டாரோ அந்த வியாஸஸ்தலீ என்கிற க்ஷேத்ரம் இருக்கிறது. அந்த வியாஸருடைய ஸ்தலியை அடைந்து, ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த பயனைப் பெறுவான். வம்சத்தைத் தாங்குபவனே! ஒருவன் கிந்தத்தம் என்கிற கிணற்றை அடைந்து ஒரு [1] பிரஸ்தம் எள்ளைத் தானம் செய்து, கடன்களால் விடுபட்டவனாகி உத்தமமான ஸித்தியை அடை

[1] பன்னிரண்டு பிடி தானியங்கொண்டது ஒரு குடவம், நான்கு குடவங்கொண்டது ஒருபிரஸ்தம்.

வான் ஒரு மனிதன் வேதீ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் அ
ரம் பசுக்களைத் தானம் செய்த பயனைப் பெறுவான் மனித
சிறந்தவனே! அஹஸ் ஸுதினம் என்கிற இரண்டு தீர்த்தங்க
உலகங்களில் பரவிப் பெற்றவை அவைகளில் ஸ்நானம் செ
தால் ஸூர்யலோகத்தை அடைவான் அரசர்களுள் சிறந்தவ
அந்தத் தீர்த்தத்தினின்று மூவுலகங்களிலும் பரவித்திபெ
மிருகதூமத்தை அடையவேண்டும், அங்கே, கங்கையில் ஸ்நா
செய்யவேண்டும், மஹாதேவரை ஆசரித்தால் அஸ்வமே
யாகத்தின் பலனை அடைவான் ஒருமனிதன் தேவீதீர்த்த
நீர்டிலுல ஆயிரம் கோதான பலனைப் பெறுவான் அந்தத் தீ
த்தத்தினின்று மூவுலகங்களிலும் பரவித்திபெற்ற வாமனதீ
த்தத்தை அடையவேண்டும் அந்த இடத்தில் விஷ்ணுபத
ஸ்நானம் செய்தும், வாமனரை ஆசரித்தும் எல்லாப் பாவங்
னின்றும் விடுபட்டுத் தூயமனமுள்ளவனாகி விஷ்ணு லோகத்
அடைகிறான் ஒரு மனிதன், பிறகு, குலம்புனத்தில் ஸ்நா
செய்து தன் குலத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான் புருஷஸ்ரே
ட்டனே! பவனனுடைய மடுவில் ஸ்நானம் செய்து உத்தமம
மருத்துக்களுடைய தீர்த்தத்தை (அடைந்து) அதிலும் ஸ்நா
செய்து விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் அமரர்களுடை
மடுவில் ஸ்நானம்செய்து அமராதிபனான இந்திரனை நன்கு ஆ
சித்து அமரர்களுடைய பரபாவத்தினால் ஸ்வர்க்கலோகத்
பூஜிக்கப்படுகிறான் சிறந்தமனிதருள் சிறந்தவனே! சாலிஹோ
ருடைய சாலிசூர்ப்பம் என்கிற தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸ்
னம் செய்து ஆயிரம் கோதானபலனை அடைவான் பரதர்க
உத்தமனே! ஸ்ரீகுஞ்சமென்பது ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்
புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ஒருவன் அதில் ஸ்நானம்செய்தால் அக்
டோமபலனைப் பெறுவான் கௌரவர்களைத் தாங்குபவனே
ராஜேந்திரனே! பிறகு, நைமிஷகுஞ்சத்தை அடையவேண்டு
ராஜஸ்ரேஷ்டனே! முற்காலத்தில் நைமிஷாரண்யவாஸிக
தபஸ்விகளுமான ரிஷிகள் தீர்த்தயாத்திரையை முன்னிட்
கொண்டு குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார்களாம் ஒருமனித
அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்வதால் அஸ்வமேதயாகத்தி
பலனை அடைவான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, ரிஷிகளு
மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணக்கூடிய பெரிய வெளியிருக்கும்
ஸரஸ்வதியினுடைய (கரையில்) குஞ்சம் (=கொடிப்பந்தல்) உ

ாணபபடடது ஒரு மனிதன அநதககுஞசததில ஸநானம
பதால அகநிஷடோமபலனை அடைவான தாமஙகளை அறிந
னே! ஒருமனிதன அவவிடததினினறு ஸாவோததமமான
யாதீரததததை அடையவேணடும, கனயாதீரததததில ஸநா
செயதால ஆயிரம கோதானபலனை அடைவான ராஜேந
னே! அநததீரதததிலிருநது உததமமான பிரமம தீரத
தை அடையவேணடும தாழநதவாணததானை மனிதன
தத தீரதததில ஸநானமசெயது பிராமமணததனமையை
டகிறுன பிராமமணனும ஸநானமசெயதால ஆதமா பரி
தமாகி உததமகதியை அடைவான மனிதருட சிறநதவனே!
தத தீரததததினினறு சிறபபுறற ஸோமதீரததததை அடைய
ணடும அரசனே! ஒருமனிதன அதில ஸநானமசெயதால
ாமலோகததை அடைவான வேநதே! ஒருவன, பிறகு, எந
தீரதததில உலகததில பிரஸிததிபெறற மஙகணகா எனகிற
ரிஷியானவா ஸிததியடைநதாரோ அநத ஸபதஸாரஸவத
தததை அடையவேணடும அரசனே! 'முறகாலததில மஙக
ா எனகிற ரிஷி தமமுடையகையில தாபபததினறுனியினுல
கபபடடாா அதினினறு [1] சாகரஸம பெருகியது அநத
கணகா சாகரஸததைககணடு களிகொணடு கூததாடினூா
னே! பிறகு, அவா கூததாடினபோது ஸதாவரமும ஜஙகமமு
ன இருவகைபபொருளகளும அநதரிஷியினுடைய தேஜஸினுல
ககபபடடுக கூததாடின அரசனே! நராதிபனே! பிரமமவாதிக
தேவாகளும தபோதனாகளான மகரிஷிகளும மஹாதேவரை,
வரே! இநதரிஷி கூததாடாமலிருககுமபடி தேவரீா செயயக
வீா' எனறு ரிஷியினநிமிததம விணணபபமசெயதனா மகாதே
தேவாகளுடையநனமைககாக, களிபபினுல கவரபபடட மனத
ன அதிகமாக நாததனம செயகினற அநதரிஷியை அடைநது,
ஓ! மஹரிஷியே! தாமஙகளை அறிநதவனே! எதறகாக நீ நாத
ம செயகிறுய? முனிசரேஷட! உனககு இபபொழுது ஸநதோ
திறகுக காரணம யாது? எதறகாக நாததனம செயகிறுய?'
று வினவினா ரிஷியானவா, 'பிராமமணசரேஷடரே! பிராம
ரே! தாமமாாககததில நிலைபெறறிருககிற தபஸவியான
னுடைய கையிலிருநது சாகரஸம பெருகுவதை நீா
ககவிலலையா? அநதச சாகரஸததை நான பாாதது அதிக

[1] கீரை அலலது காயகறிகளின சாறு

ஸந்தோஷத்தோடு [1] மிக்க கூத்தாடுகிறேன்' என்று வி
அளித்தார் மஹாதேவர், ரஜோகுணத்தால் மதிமயக்கமு
அந்த ரிஷியைப்பார்த்து நகைத்து, 'பிராம்மண! நான் ஆ
யத்தை அடையவில்லை என்னைப் பார்' என்றார் நரஸ
டனே! ராஜேந்திரனே! தோஷமற்றவனே! இவ்வாறு
விட்டுச் சிறந்தபுத்தியுள்ள மஹாதேவர் விரல்நுனியினால் 'த
கட்டைவிரலைத் தட்டினார் அரசனே! அந்தக்காயத்திலிரு
பனிக்கொப்பான பஸ்மம் வெளிவந்தது அரசனே! அந்தரிஷிய
வர் அதைப்பார்த்து வெட்கி அவருடைய இருகால்களிலும் த
விட்டுத் தேவரான ருத்ரரைக்காட்டிலும் வேறொன்றைப் பெரி
மிகச்சிறந்ததுமாக எண்ணவில்லை அவர், 'சூலாயுதத்தைத் தரி
வரே! தேவரீர் தேவாஸுரர்களுடன்கூடின உலகத்துக்குக் கதி
இருக்கிறீர் ஜங்கமங்களுடனும் ஸ்தாவரங்களுடனும்கூடின இ
மூவுலகம் முழுமையும் உம்மால் படைக்கப்பட்டது யுகமுடி
மறுபடியும் தேவரீரே எல்லாவற்றையும் பக்ஷிக்கிறீர் தே
ளாலேகூட உம்மை அறியமுடியாது, என்னால் எப்படி அறிய
யும்? தோஷமற்றவரே! தேவரீரிடத்தில் பிரம்மாமுதலிய எல்ல
தேவர்களும் காணப்படுகிறார்கள் நீர் எல்லாமாகவுமிருக்கி
உலகங்களைப் படைப்பவரும் படைக்கும்படி செய்பவரும் நீ
உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் எல்லாத்தேவர்களும் ஓரிட
ளின்றும் பயமில்லாதவர்களாக வஸிக்கிறார்கள்' என்றார்
வணம் மஹாதேவரைத் துதித்து, ரிஷியானவர், 'மஹாதேவ
உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் என் தவமானது குறையா
இருக்கவேண்டும்' என்கிற வசனத்தை உரைத்தார் பிறகு, ம
தேவர், மனம் மிகமகிழ்ந்து, பிரம்மரிஷியைப் பார்த்து, 'பிர
மண! என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால் உன்னுடைய தவம் ஆ
மடங்காக வளரட்டும் மஹாமுனியே! உன்னுடன்கூடவே இ
ஆஸ்ரமத்தில் வஸிப்பேன் எவர்கள் ஸப்தஸாரஸ்வதத்தில்
னம்செய்து என்னை ஆராதிப்பார்களோ அவர்களுக்கு இவ்வுல
திலும் பரலோகத்திலும் கிடைக்கஅரியது ஒன்றுமில்லை அவர்
ஸாரஸ்வதலோகத்தையும் அடைவார்களென்பதில் ஸம
மில்லை' என்று சொன்னார் இவ்வண்ணங்கூறி, மஹாதேவர்
விடத்திலேயே மறைந்தார்' என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோ
பாரத! பிறகு, எதில் பரம்மாமுதலிய தேவர்களும் தவத்தை

---

1 வேறு பாடம்

ாருளாககொணட ரிஷிகளும மகிமைபொருநதிய ஸ்ரபரம
ரயரும பருகுபுததிரனை சுககிரனுககு பரியததைசசெய்யும
நபபத்தால தினநதோறும மூனறு ஸநதயாகாலஙகளிலும
நிதயம செயகிறாகளோ அநத மூவுலகஙகளிலும பிர
ததிபெறற ஔசனஸதீாததததை அடையவேணடும கபால
ாசனமெனகிற தீாததம எலலாபாவஙகளினினறும விடு
பது புருஷஶரேஷடனே ! ஒருவன அநதத தீாததத
ஸநானமசெயதால எலலாப பாவஙகளாலும் விடப
கிறான நரஶரேஷடனே! ஒருவன அநததீாததததிலிருநது
னிதீாதததைககுறிததுச செலலவேணடும அதில ஸநானம
யதால அகனிலோகததை அடைவதுடன குலததையும நனகு
ரயேறறுவான பரதருள சிறநதவனே! அநத இடததிலேயே
வாமிதர தீாததம இருககிறது நரஶரேஷடனே ! அதில
ானமசெயது பராமமணயததை அடைகிறான. நரஶரேஷ
னே ! ஒருவன சுததனும மனஅடககமுளளவனுமாகி பரமம
ாகி எனனும தீாததததை அடைநது அதில ஸநானம
யது பிரமமலோகததை அடைகிறான, ஏழு தலைமுறை வரை
குலததைச சுததம செயகிறான இநத விஷயததில ஸமசய
லை ராஜேநதிரனே! அரசனே! பிறகு, ஒருவன மூவுலகஙகளி
ம பரவிததிபெறற பருதூதகமெனகிற ஸ்ரபரமமணயருடைய
ததததை அடையவேணடும பிதருககளையும தேவாகளையும
சிபபதில் பறறுதலுளளவனுகி அநதத தீாததததில ஸநானம
யயவேணடும பரதவமசத்திலுதிததவனே ! மனிதாககுரிய
லப) புததியுளள ஸதரீயினலோ புருஷனலோ, தெரிநதோ
ரியாமலோ, செயயபபடட பாவமனைததும அநதத தீாததததில
ானமசெயதஅளவில நாசமடைகினறன அவனுககு அஶவ
தயாக பலன உணடாகிறது அவன ஸவாககலோகததையும
டைகிறான குருகேஷததிரததைப புணயமானதெனறு சொலலு
றாகள குருகேஷததிரததைக காடடிலும ஸரஸவதீநதி
ணயமானது ஸரஸவதியைக காடடிலும [1] தீாததஙகள புணய
னவை (எலலாத) தீாததஙகளைக காடடிலும பருதூதகம
ணயமானது எலலாததீாததஙகளுளளும உததமமான பருதூத
ததில எவன மநதிரஜபததில பறறுளளவனுகத தன சரீரததை

[1] 'மறற எலலாததீாததஙகளும சோநது' எனபது இஙகிலிஷ மொழி
யாபபு

விடுவனே அவனை மறுபடியும மரணமானது வருததாது அரசரே
ஸநதகுமாரராலும மஹாதமாவான வயாஸராலும புகழபபட
தும வேததநிலும புகழபபடடதுமான பருதூதகததைக குறி
தத தவருமல யாதரை செயயவேணடும கௌரவாகளு
சிறநதவனே! வேறு ஒரு தீாததமும பருதூதகததைவிடச சிற
தீாததம அனறு அது பரிசுததமானது அது பாவததை
போககுவது, புணணியமானது ஸநதேகமிலலை நரஸரேஷடரே
பாவஞசெய்த மனிதாகளுமகூட அநத பருதூதகததில ஸநான
செயது ஸவாககததை அடைகிறாகளெனறு இவவாறு அறிஞ
கள கூறுகினறனா பரதாகளுள சிறநதவனே! அவவிடததிலே
மதுஸரவமெனகிற தீாததம இருககிறது வேநதனே! ஒரு ம
தன அதில நீராடினால ஆயிரம கோதானததின பலனை அ
வான ராஜஸரேஷடனே! அநதத தீாததததினினறு கரமம
ருமல தேவீ தீாததததை அடையவேணடும ஒரு மனிதன உ
கததில பரவிததிபெறற ஸரஸவதீ அருணை எனனும நதிகளி
ஸஙகமததில மூனறு நாள உபவாஸமிருநது ஸநானம செயதா
பிரமமஹததி தோஷததால விடபபடுகிறன ஒரு மனித
அகனிஷடோம யாகததாலும அதிராதர யாகததாலு முணடா
பயனை அடைவான பரதஸரேஷடனே! ஏழாவது தலைமு
வரையில குலததையும பரிசுததமாககச செயகிறன குருவம
தைதத தாஙகுபவனே! அநத இடததிலேயே அவதீரணமென
தீாததம இருககிறது அது முறகாலததில பிராமமணாகளி
முளள கருணையினால சாஙகியினால உணடுபணணபபடடது ஒ
பராமமணன(அநததீாததததில நீராடி)விரததததையும உபநயன
ததையும செயவதனால, அலலது, உபவாஸமிருபபதனால, கிரி
களுடனும மநதிரஙகளுடனும கூடினவனாவான ஸநதேகமிலலை
நரஸரேஷடனே! கிரியைகளாலும மநதிரஙகளாலும விடுபட
னும அநதததீாததததில ஸநானமசெயதால விரதானுஷடான
செயதவனும எலலாவறறையும அறிநதவனுமாவான இநத விஷய
முனனோாகளால காணபபடடிருககிறது தாபபியினால நான
ஸமுததிரஙகளும வரவழைககபபடடன நரஸரேஷடனே! அவ
களில ஸநானமசெயபவன நரகததை அடையமாடடான "அவ
நாலாயிரம பசுககளைத தானமசெயத பயனையும அடைவா
தாமஙகளை அறிநதவனே! பிறகு, அநத இடததிலேயே இருபபன
யும உலகஙகளில பரவிததிபெறறவையுமான சதஸஹஸரக

ஹஸரகம எனகிற இரணடு தீாததஙகளையும அடையவேணடும.
த இரணடு தீாததஙகளிலும ஒருமனிதன ஸநானம செயதால,
ிரம பசுககளைத தானமசெயத பயனைப பெறுவான தானமோ
வாஸமோ ஆயிரமமடஙகு செயயபபடடதாகும ராஜேந
னே! ஒருவன, பிறகு, உததமமான ரேணுகா தீாததததை
டையவேணடும பிதருககளையும தேவாகளையும அாசசிபபதில
று தலுளளவனுக அநதத தீாததததில ஸநானம செயயவேண
, அவன எலலாபபாவஙகளினினறும விடுபடடு ஆதமாபரிசுதத
ிஅகநிஷடோம பலனைப பெறுவான அவன கோபததையும
திரியஙகளையும அடககி விமோசனததில ஸநானம செயதால
னம வாஙகுவதாலுணடான எலலாத தோஷஙகளாலும விடப
கிருன பிரமமசாயமுளளவனும ஜிதேநதிரியனுமாயிருககிறவன,
றகுப பிறகு, எநத இடததில யோகேஸவரரும விருஷபதவஜரு
ா ஸதாணுவானவா தாமே ஸாநநிதயம செயகிருரோ அநதப
சவடியை அடைநது அதிகமான புணயததுடன சோநதவனுகி
துககளுடைய உலகததில பூஜிககபபடுகிருன தேவாகளுககுத
வரான அவரை [1] அாசசிபபதறகாக அநத இடததுககுசசெலலவ
லேயே ஸிததி அடைகிருன எநத இடததில பரமமா முத
ா தேவாகளாலும தவததைதத தனமாககொணட ரிஷிகளா
அககாலததில தேவாகளின சேனைககுத தலைவராக இருக
பததில ஸுபரமமணயா அபிஷேகம செயயபபடடாரோ,
ஒளியினுல பரகாசிககினற வருணனைச சாநத தைஜஸம
கிற அநதத தீாததம இருககிறது கௌரவாகளுள சிறந்த
ன! தைஜஸததிறகுக கிழததிசையில குருதீாததம இருககிறது
மனிதன பரமமசாயமுளளவனும ஜிதேநதிரியனுமாகிக குரு
தததில ஸநானம செயது எலலாப பாவஙகளினினறும விடு
டு ஆதமா பரிசுததமாகி பரமமலோகததை அடைகிருன
மனிதன, பிறகு, நியமமுளளவனும நியமமான ஆகாரமுளள
மாகி ஸவாககதவாரததை அடையவேணடும அதனை அடை
வன ஸவாககலோகததை அடைவதுடன பரமமலோகததையும
டைகிருன நராதிபனே! தீாததயாததிரைசெயபவன அவவிடததி
று அநரகமெனகிற தீாததததை நோககி யாததிரை செயய
ணடும அரசனே! ஒருமனிதன அதில நீராடினுல நரகததை
டயமாடடான பூமிககுநாதனே! புருஷஸரேஷடனே!

1 'அாசசிதம்' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

அநததீாததததில பரமதேவா ஸ்ரீமநநாராயணரை முதன
யாககொணட தேவாகளுடன தாமே எபபொழுதும ஸ
நிதயம செயகிறுா குருவமசததைத தாஙகுபவனே! ராஜே
திரனே! அநததீாததததில ருதரபதனியின ஸாநநிதயம இ
கிறது ஒருமனிதன அநதத தேவியை வணஙகிஞல நரகத
அடையமாடடான மகாராஜனே! அநத இடததிலேயே விரூபே
வரரும உமாபதியுமான மஹாதேவரை வணஙகி எலலாபபா
களாலும விடபபடுகிருன பகைவரை அடககுகிறவனே! ம
ராஜனே! தாமரைமலாபோனற நாபியுளள நாராயணரை
வணஙகி விளஙகுபவஞகி விஷ்ணுலோகததையும அடைகிரு
புருஷஶரேஷடனே! அவன ஸாவதேவாகளுடைய தீாததஙக
ஸநானம செயதால, எலலாத துககஙகளாலும விடுபடடுச சநதி
போல விளஙகுகிருன நராதிபனே! தீாததயாததரை செயப
பிறகு, ஸ்வஸதிபுரததைக குறிதது யாததரை செயயவேண
ஒருவன அதை வலமாகசசுறறிவநதால ஆயிரம கோதானப
அடைவான பாரத! ஒருவன பாவனமெனகிற தீாததத
அடைநது பிதருககளுககும தேவாகளுககும தாபபணம செ
கடவன (அவன) அகநிஷடோம யாகததினுடைய பலனை அ
கிருன பரதாகளுள சிறநதவனே! அநதஇடததிலேயே கஙகாவ்
மும கூபமும இருககினறன் பூமிககு நாதனே! அநதக கூ
தில் மூன்றுகோடி தீாதத்ஙகள இருககினறன அரசனே!
மனிதன் அதில நீராடிஞல ஸவாககலோகததை அடைகிரு
ஒருமனிதன ஆபகையில நீராடி மஹேஶவரரை ஆசசித
கணஙகளுககுத தலைவஞக இருககும பதததையும பெறுவது
குலததையும கரையேறறுவான பிறகு, மூவுலகஙகளிலும
பெறற ஸதாணுவடததைககுறிததுச செலலவேணடும அ
நீராடி ஓா இரவு அஙகு இருநதால ருதரலோகததை அடைவ
ஒருமனிதன பதரீகானனததைககுறிததுச செலலவேணடும அ
இடததில வஸிஷடாஶரமததை அடைநது மூனறுநாள உப
மிருநது இலநதைபபழததைப புசிககவேணடும மனிதாகளு
அதிபதியே! (வேறிடததில) பனனிரணடு வாஷகாலம இலந
பழததை சாபபிடடுககொணடிருபபவஞேடு, இஙகே மூனறு
உபவாஸமிருபபவன ஒபபாகிருன அரசே! தீாததயாததரை
பவன-இநதிரமாாககததை அடைநது ஓா இரவும பகலும உப
மிருபபதஞல இநதிரலோகததில பூஜிககபபடுகிருன. ஒருமனி

மமுள்ளவனும ஸதயவாதியுமாகி ஏகாரதர தீாததததை
டநது ஒருநாள வஸிததால பிரமமலோகததில பூஜிககபபடு
ன ராஜஸரேஷடனே! பிறகு, எஙகே ஒளிததிரளாயிருப
னும மஹாதமாவுமான ஆதிதயனுடைய ஆஸரமம இருக
தா அநத மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற தீாததததை
டயவேணடும ஒருமனிதன அநததீாததததில ஸநானம
து ஸூாயனைப பூஜிததால ஆதிதயலோகததை அடைவ
ன குலததையும கரையேறறுவான ஜனநாதனே! தீாதத
ரையில பறறுள்ள மனிதன ஸோமதீாததததில ஸநானம
து ஸோமலோகததை அடைகிறுன இதில ஸமசயமிலலை
ஙகளை அறிநதவனே! அரசனே! பிறகு, எநததீாததததில
ததுககு நிதியாக இருபபவரும ஸரஸவதீ நதியின புதரரு
ா அநத அஙகிரஸ [1] பிறநதாரோ மிகக புணயமானதும பரி
தமானதும உலகததில புகழ்பெறறதுமான மகாதமாவான
சருடைய அநதத தீாததததைக குறிததுச செலலவேணடும.
தததீாததததில ஒரு முனிதன ஸநானம செயதால அஸவ
ததினபலனை அடைவான, ஸரஸவதியின உலகததையும
டகிறுன இதில ஸமசயமிலலை ஒருவன, பிறகு, நியம
ளவனும பிரமமசாயமுள்ளவனுமாகிக கனயாஸரமததைக
ததுச செலலவேணடும அரசனே! நியமமுள்ளவனும நியம
ா ஆகாரமுள்ளவனுமாகி அஙகு மூனறுநாள உபவாஸ
பபவன தேவகனனியா நூறறுவரை அடைவதுடன ஸவாகக
கததையும அடைகிறுன தாமஙகளை அறிநதவனே! ஒரு
அநததீாததததினினறு [2] ஸநநிஹதி எனகிற தீாதத
ககுறிததும செலலவேணடும அநததீாததததில பிரம
தி தேவாகளும தவததையே பொருளாகவுடைய ரிஷிகளும
க புணயததுடன கூடினவாகளாகி மாதநதோறும வருகிறா
எநதமனிதன ஸூாயன ராகுவினுல பறறபபடுமபோது
நிஹதியில ஸநானமசெயகிறுனே அவனுல அநத இடததில்
அஸவமேதஙகள அடிககடி செயயபபடடவைஆகும நராதி
ன! நரஸரேஷடனே! பூமியிலுள்ள எலலாதீாததஙகளுமஆகா
தில ஸஞசரிககினறதீாததஙகளும நதிகளும மடுககளுமதடாகங

1 வேற பாடம

2 'ஸநநிஹதயா' எனறும வழஙகுகிறது 'குருக்ஷேததிரததுககே
ஹதி எனறும பெயா' எனபது பழைய வுரை

களும எலலா மலைஅருவிகளும கிணறுகளும வாவிகளும தீர்த்
களுமஆயதனஙகளும மாதநதோறும அமாவாஸையிலஸநநிஹ
யில நிசசயமாக வநதுசேருகினறன ஸநதேகமிலலை தீரததங
வநது சேரநது ஸாநநிதயம செயவதனுலேயே அநதததீர்
மானது ஸநநிஹதயா எனறு பரவிததிபெறறிருககிறது
மனிதன அதில ஸநானமசெயதும தீரததததைப பானம
தும ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிருன அநதஸநநிஹ
லேயே அமாவாஸையயில ஸூரியன ராகுவினுல பறறப
போது எநத மனிதன ஶராததமசெயகிருனே அவனுடைய பு
பலனைக கேடபாயாக ஒருமனிதன ஸநானம செயது ஶராத்
தைச செயதமாததிரததிலேயே நனகுசெயயபபடட ஆ
அஶவமேதயாகஙகளின பலனை அடைகிருன ஸதரீயினு
புருஷனுலோ செயயபபடட பாவமனைததும அநததீரதத
ஸநானமசெயத மாததிரததினுலே நாசமடைகினறன இதில
தேகமிலலை தாமரைமலரின நிறமுளள விமானததினுல் பி
லோகததை அடைகிருன் ஒருவன, பிறகு, கோடிதீரதத
அடைநது அதிலஸநானமசெயது தவாரபாலனுன மசகருக
கிற யக்ஷனை வணஙகினுல பல பொனனுணயஙகளைத தா
செயத பலனை அடைவான பரதஶரேஷடனே ! அநத இட
லேயே கஙகாஹரதமெனகிற தீரததம இருககிறது தாம
அறிநதவனே ! ஒரு மனிதன பிரமமசாயததுடன மனததை
வழிபபடுததி அதில ஸநானம செயவதனுல ராஜஸூய யாக
லும அஶவமேதயாகததாலுமுணடாகிற பலனை அடைகி
பூமியில நைமிசாரணயததிலுளள தீரததம மிகக புணயமா
அநதரிக்ஷததில புஷகரதீரததம மிகவும பாவனமானது மூவு
களுளளும குருக்ஷேதரம மிகச சிறநதது குருக்ஷேதரததினி
காறறினுல தூறறபபடட புழுதிகளும மேலே படட அளவில,
களையும உததமகதியை அடையசசெயகினறன ஸரஸவதி
தெனபுறததிலும தருஷதவதீநதிககு வடபுறததிலுமுளள
க்ஷேதரத்தில எவாகள வஸிககிறாகளோ அவாகள ஸவாகக
வஸிககிறாகள ஒருமனிதன, 'குருக்ஷேததிரததிறகுப போ
குருக்ஷேததிரததில நான வஸிபபேன' எனகிற ஒரு வ
ததையை வெளிபபடுததினுலும எலலாப பாவஙகளாலும விட
கிருன பரமமரிஷிகளால அடையபபடடிருககிறதும புண
மான குருக்ஷேததிரமானது பரமமதேவருடைய யாகவே

ந்த இடத்தில் எவர்கள் வாஸம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் எவ
த்தாலும் துக்கிக்கப்படத்தக்கவர்களல்லர் தரந்துகத்திற
ம் அருந்துகத்திற்கும் ராமஹ்ரதங்களுக்கும் மசக்ருகத்திற்கும்
த்தியிலிருக்கிற இடமாகிய அப்படிப்பட்ட இந்தக் குருக்ஷேத்திர
மந்தபஞ்சகமானது, பரமமேத்வருடைய உத்தரவேதியென்று
சால்லப்படுகிறது

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(புலஸ்த்யர் பீஷ்மருக்குப் பற்பல தீர்த்தங்களின்
மகிமையை எடுத்து உரைத்தது)

மகாராஜனே! பிறகு, ஸர்வோத்தமமான தாம தீர்த்தத்தைக
றித்து யாத்திரை செய்யவேண்டும் அந்த இடத்தில் மகாபாக்ய
னுன தாமதேவன் நிகரற்ற தவத்தைச்செய்து ஸித்திபெற்றுன
ந்தத் தாமதேவனால் தன் பெயரால் பரஸித்திபெற்ற புண்ய
ான தீர்த்தம் உண்டுபண்ணப்பட்டது ராஜனே! ஒரு மனிதன்,
ரமசீலனும் மன அடக்கமுள்ளவனுமாகி அதில் ஸ்நானம்
சய்தால் ஏழாவது தலைமுறைவரையில் குலத்தைப் பரிசுத்த
ாக்குகிறுன் இதில் ஐயமில்லை ராஜேந்திரனே! பிறகு, உத்தம
ான ஞானபாவனத்தை அடையவேண்டும், அதனை அடைந்த
ன அக்நிஷ்டோமபலனை அடைகிறுன், முனிலோகத்தையும்
டைகிறுன் அரசனே! ஒருவன் அந்தத் தீர்த்தத்திலிருந்து
ஸளகந்திகவனத்தை அடையவேண்டும் அந்த வனத்தில்
ரஹ்மா முதலிய தேவர்களும் தவத்தைத் தனமாகக்கொண்ட
ஷிகளும் ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் கந்தர்வர்களும் கின்னரர்க
ம் மஹோரகர்களும் வஸிக்கின்றுர்கள் (ஒருவன்) அந்த வனத்
ல் பரவேசிக்கும்பொழுதே, எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடப
டுகிறுன் அந்த வனத்தினின்று நதிகளுள் சிறந்ததும் புண்யமான
ம் தேவியுமான ஸரஸ்வதி நதியானது தேவியான பலகைஷ
ன்று கருதப்பட்டது புற்றிலிருந்து பெருகிவருகிற அந்தத்
ீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் பிதருக்களையும் தேவர்
ளையும் ஆர்ச்சித்து அஸ்வமேதயாகபலனைப் பெறுவான் புற்றி

விருநது [1] சமயையைச சுழறறி எறிநதால எவவளவுதூரம பே
விழுமோ அதைவிட ஆறுமடஙகு தூரததில நிசசயமாகக கிடை
மிக அரிதான கவேரீதயுஷிதமெனகிற தீரததம இருககிற,
நரஸரேஷடனே! அதில ஸநானம செயது ஆயிரம கபிலைபப
களின் தானபலனை அடைவதுடன அஸவமேதயாகபலனை
அடைகிறுன இது [2] பழையநூலகளில காணபபடடது பார
புருஷஸரேஷடனே! ஒரு மனிதன ஸுகநதையையும
குமமையையும பஞசயகைஷயையும அடைநதால ஸவா
லோகததில பூஜிககபபடுகிறுன பாரத! அநத இட
லேயே இருககிற தரிசூலகாததைத அடைநது பிதருககளை
தேவாகளையும ஆாசசிபபதில ஆதரவுளளவனுக அதில ஸ
னம செயயவேணடும அவன தேகததை விடடுக கணஙகளுக
பதியாக இருககும பததைதபபெறுகிறுன இதில ஸம
மிலலை ராஜேநதிரனே! பிறகு, கிடைககமிக அரிதான தேவியி
ஸதானததைககுறிததுச செலல வேணடும அநதத தே
யானவள சாகமபரி எனறு பெயாபெறறவள, மூவுலகஙகளி
பரவிததிபெறறவள நராதிபனே! நலலவிரததைதயுடை
வளான அநததேவியானவள தேவவருஷததில ஆயிரமவரு
காலம மாதமொருமுறை சாகததால ஆகாரமசெயதுகொண
வநதாள தேவியினுடைய பகதியினால தபோதனாகளான ரிஷிக
அநதஇடததில வநதாாகள பாரத! அவாகளுககுத தேவியின
சாகததாலேயே விருநதுசெயயபபடடது அதனால, சாகம
எனறே அவளுககுப பெயா நிலைததது பாரத! ஒருமனித
பிரமமசாயமுளளவனும மனததை அடககினவனும சுதத
மாகிச சாகமபரியை அடைநது மூனறுநாள வஸிததுச சா
தைப புஜிததால பனனிரணடுவாஷகாலம சாகததை
ஆகாரமசெயதவனுககுளள புணயபலன அவனுககுத தேவியி
இசசையால உணடாகிறது அவவிடததினினறு மூவுலகஙக
ளும பரவிததிபெறற ஸுவாணமெனகிற தீாததததை நோக
செலலவேணடும அநதஇடததில முறகாலததில விஷணுவான
பரஸாதததிறகாக ருதரரை ஆராதிததாா, தேவதைகளா

1 துரோண பாவம 211-வது, சாநதி பாவம 93-வது, 818-வது
கஙகளில குறிபபிற காணக

2 'புராதநே' எனபது மூலம, 'பவிஷயபுராண முதலியவறறில்' எ
பது பழையவுரை

டையமுடியாத அனேக வரனகளை அடைநதார பாரத! ஸா
ாஷமடைநத தரிபுராரியானவா, விஷ்ணுவைநோககி, 'கருஷண!
உலகததில (எலலாபராணிகளுககும) மிகக அனபுககுரியவரா
உலகமனைததும உமமைத தலைவராககொணடதாகும
தேகமிலலை' எனறு சொலலினா ராஜேநதிரனே! ஒருவன அநத
ருஷபதவஜரை அடைநது பூஜைசெயது அஸவமேதயாகபலனைப
றுகிறுன், பரமதகணஙகளுககுத தலைமையையும அடைகிறுன
மனிதன, பிறகு, தூமாவதியைககுறிததுச செலலவேணடும
ஙகே) மூனறுநாள உபவாஸமிருநதால மனததிலுலவேணடப்
ட எலலா அபீஷடஙகளையும அடைகிறுன இதில ஸமசயமிலலை
ாதிபனே! தேவிககுததெனபுறததில ரதாவாததமெனகிற
ாவத) மிருககிறது தாமஙகளைஉணாநதவனே! ஸரததையுளளவ
கவும இநதிரியஙகளைவெனறவனுகவும அதில ஏறவேணடும
வன) மகாதேவருடைய அருளால உததமகதியை அடைவான,
த ஸரேஷடனே! பேரறிவாளனே! அநத (மலையை) வலம
து எலலாப்பாவஙகளினினறும விடுவிபபதான தாரை எனகிற
த்ததததை அடையவேணடும நரஸரேஷடனே! நராதிபனே! ஒரு
ன அதில ஸநானமசெயதால துயரததைஅடையான தாமததை
ரிநதவனே! பிறகு, மஹாகிரியை நமஸகரிதது அவவிடததி
நநது (கஙகாதவாரததைக குறிதது) யாததிரைசெயயவேணடும.
வாககதவாரததோடு ஒததததெனறு உறுதியாகச சொலலப
கிற கஙகாதவாரததை அடையவேணடும சிதததததை
டககினவனுகி அவவிடததிலுளள கோடிதீாததததில நீராட
ணடும நீராடுபவன பௌணடரீகயாகபலனை அடைகிறுன,
லததையும கரையேறறுவான அநதததீாததததில ஓா இரவு
ஸிததால ஆயிரம கோதான பலனைபபெறுவான, ஸபதகஙகை
லும தரிகஙகையிலும சகராவாதததததிலும விதிபபடி தேவா
ளயும பிதருககளையும தருபபியடையசசெயபவன புணய
ாகததில பூஜிககபபடுகிறுன ஒருமனிதன, பிறகு, கன
ததில ஸநானமசெயது மூனறுநாள உபவாஸமிருநதால அஸவ
த பலனை அடைகிறுன ஸவாககலோகததையும அடை
றுன நராதிபனே! தீாததயாததிரை செயபவன, பிறகு, கபிலா
ம போகவேணடும அநத இடததில ஓரிரவு உபவாஸமிருந
ல ஆயிரமபசுககளைத தானமசெயதபலனைப பெறுவான

---

1 அதிக பாடமான இரணடு ஸலோகஙகள விடபபடடன.

ராஜேந்திரனே! கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! எல்லா உ
கங்களிலும் புகழ்பெற்ற மஹாத்மாவான கபிலனென்னும் ந
ராஜனுடைய தீர்த்தம் இருக்கிறது நராதிபனே! ஒருமனித
அந்த நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும் அவன் ஆ
ரம் கபிலைப்பசுக்களைத் தானம்செய்த பலனை அடைகிறான் ஒ
மனிதன், பிறகு, உத்தமமான சந்தனுவினுடைய லலிதகமெ
கிற தீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அரசனே! அதில் ஸ்நா
செய்தால் நரகத்தை அடையமாட்டான் கங்கையும் யமுனை
சேருமிடத்தில்அவற்றினிடையில் ஸ்நானம்செய்கிறமனிதன் ப
அஸ்வமேதயாகபலன்களை அடைகிறான், குலத்தையும் கரையே
வான ராஜேந்திரனே! ஒருவன், பிறகு,உலகத்தில் பரவித்திபெ
ஸுகந்தமென்கிறதீர்த்தத்தை அடையவேண்டும் அதனை அ
தவன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு ஆத்மா பரிசு
மாகி பரமலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான் அரசனே! தீ
தாடனம் செய்பவன், பிறகு, ருத்ராவர்த்தத்தை அடையவே
டும் அரசனே! ஒருமனிதன் அதில் ஸ்நானம்செய்தால் ஸ்வர
லோகம் செல்லுகிறான் நரஸ்ரேஷ்டனே! கங்கையும் ஸரஸ
யும் சேருமிடத்தில் நீராடினால் அஸ்வமேதபலனைப் பெறுகிற
ஸ்வர்க்க லோகத்தையும் அடைகிறான் பத்ரகர்ணேஸ்வரத
அடைந்து விதிப்படி தேவரைஆராதிப்பவன் நரகத்தை அ
யான், ஸ்வர்க்கலோகத்திலும் பூஜிக்கப்படுகிறான் அரசனே! பி
தீர்த்தயாத்திரைசெய்பவன் குப்ஜாவதியை அடையவேண்டும் அ
மனிதன் ஆயிரம்பசுக்களைத் தானம்செய்த பலனைப் பெறுகிற
ஸ்வர்க்கலோகத்தையும் அடைகிறான் நராதிபனே! தீர
யாத்திரைசெய்பவன் அருந்ததீவடத்தைக்குறித்துச் செல்லவே
டும் ஒருமனிதன் பிரம்மசார்யமுள்ளவனும் மனத்தை ஒருவ
படுத்தினவனுமாகி அங்குள்ள ஸாமுத்ரகத்தில் ஸ்நானம்செ
மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்தால் அஸ்வமேதபலனை அடைவா
ஆயிரம்கோதானபலனையும் அடைவான், குலத்தையும் நல
கரையேற்றுவான் அவ்விடத்தினின்று பிரம்மசார்யத்துடனு
மன அடக்கத்துடனும் பிரம்மாவர்த்தத்தை அடையவேண்
அந்தப் புண்யபூமியை அடைந்தால் அஸ்வமேதபலனை அடை
றான், ஸோமலோகத்துக்கும் செல்லுகிறான் யமுனையின்
பத்தியைஅடைந்து யாமுனதீர்த்தத்தில் நீராடினால் அஸ்வமே
பலனைப்பெற்று ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் ஒரு

லாததாராலும பூஜிககபபடட தாவீஸஙகிரமணதீரததததை
டநதால அஸவமேதபலனைப பெறுகிறுன, ஸவாககலோகத்தை
அடைகிறுன, ஷிததாகளாலும காதாவாகளாலும அடையப
டி ஷிநதுவின உதபததியை அடைநது அநதஇடததில ஐநது
வாஸமசெயதால மிககபொனனைத தானஞசெயதபலனை
டவான ஒருமனிதன, பிறகு, எவஷிததாலும அடைய
பாத வேதியைஅடைநதால அஸவமேதபலனை அடைகிறுன,
ரபததைதயும அடைவான பாரத! ஒருவன ரிஷிகுலயை
யும வாஸிஷடையையும அடையவேணடும வாஸிஷ
யை அடைநத எலலா வாணததாாகளும பராமமணாகளா
கள ஒருமனிதன ரிஷிகுலயையை அடைநது அதிலஸாாடிலை
மதொாலநது தேவாகளையும பிதருககளையும ஆாசசிதது ரிஷி
கததை அடைகிறுன நராதிபனே! ஒருமனிதன சாக
ரமசெயதுகொணடு அநதஇடததில ஒருமாதம வஸித்தால
தசாஹயஜஞததினபலனை அடைகிறுன, பருகுதுஙகததை
டநதால அஸவமேதபலனைப பெறுவான, வீரப்ரமோ
தை அடைநதும எலலாப பாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன்
த! ஒருமனிதன கிருததிகாதீாததததையும மாகதீாததத்தை
அடைநதால அகனிஷடோமததிஞலும அதிராதரததிஞலும
டாகிற பலனை அடைகிறுன அநத இடததிலுளள ஸாவோத்
ான விதயாதீாததததை ஸநதியாகாலததில அடைநது எநத
நதிலாவது ஸநானமசெயது விததையை அடைகிறுன எல
பாவஙகளினினறும பிராணிகளைவிடுவிககிற மஹாஸரமம
லும இடததில ஓா இரவு வாஸமசெயயவேணடும (அஙகு)
காலம ஆகாரமிலலாமலிருபபவன நலல உலகஙகளில வாஸம்
கிறுன மஹாலயத்தில ஒரு மாதகாலம பகலின ஆறுவது
ம வரையில உபவாஸமிருபபதஞல எலலாபபாவஙகளினின
விடுபடடுச சுததமான ஆதமாவுடன மிகக பொன்னைக்
டுதத பலனை அடைவான தனகுலததில பிநதிப பததுததலை
றயாரையும முநதிப பததுததலைமுறையாரையும கரையேறறுகி
பிறகு, பரமம தேவரால அடையபபடட வேதஸிகையை
டநது அஸவமேதபலனை அடைகிறுன, சுகரபததததையுமடை
ன பிறகு, ஷிததாகளால அடையபபடட ஸௌநதரிகாதீாத

1 'ஔசநஸிமகதிம' எனபதுமூலம, சுகாதவம' எனபது பழைய
.

த்தை அடைந்து சிறந்த வடிவழகைப் பெறுகிறான் இந்தவிஷ
முன்னோர்களால் காணப்பட்டது பிறகு, பிரம்மசாயமுள
னாகவும் இந்திரிய ஜயமுள்ளவனாகவும் பிரம்மதீர்த்தத
அடைந்து, அதில் நீராடினால் தாமரைமலர் நிறம்போன்ற நிறமு
விமானத்தினால் பிரம்ம லோகத்தை அடைகிறான் பிற
ஷிகளால் அடையப்பட்ட புண்யமான நைமிஷத்தை
குறித்து யாத்திரைசெய்யவேண்டும் அந்த நைமிஷத்தில் பரம
தேவர்களுடைய கூட்டங்களோடு எப்பொழுதும் வாஸம் செ
கிறார். நைமிஷத்தைத் (எங்கே உள்ளது என்று) தேடுகி
னுக்குப் பாதிப்பாவம் நாசமடைகிறது அதில் ப்ரவேசி
மாத்திரத்தினால் மனிதன் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்ப
றான் கற்றறிந்தவன் தீர்த்தத்தில் பற்றுள்ளவனாக அந்த நை
ஷத்தில் ஒருமாதம் பூர்ணமாக வஸிக்கவேண்டும் பூமி
எந்தத் தீர்த்தங்களுண்டோ அந்தத்தீர்த்தங்களெல்லாம் நைமி
தில் இருக்கின்றன பாரத! நியமமுள்ளவனும் நியமமான ஆ
முள்ளவனுமாயிருப்பவன் அதில் நீராடினவுடனே கோமேதய
பலனை அடைகிறான் பரதர்களுள் மிக்கசிறந்தவனே! ஏழா
தலைமுறைவரையில் குலத்தையும் பரிசுத்தம் செய்கிறான் 'நை
ஷத்தில் உபவாஸமிருந்து பிராணனைவிடுபவன் எல்லா உலகங்
லும் ஸந்தோஷத்தை அடைவான்' என்று இவ்வண்ணம் அறி
கள் கூறுகின்றனர் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! நைமிஷமானது
பொழுதும் சுத்தமானது, புண்யமானது மனிதன் கங்கோ
பேதத்தை அடைந்து மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்தால் வாஜ
யாகபலனை அடைவான், எப்பொழுதும் பிரம்மத்தன்மை
அடைந்தவனாவான் ஒருவன் ஸரஸ்வதியை அடைந்து பிதருக்க
யும் தேவர்களையும் திருப்திசெய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்ப
ஸரஸ்வதியின் உலகங்களில் ஆனந்தத்தை அடைகிறான் இ
ஐயமில்லை ஒருவன், பிறகு, பாகுதேயைக்குறித்துச் செ
வேண்டும் குருகுலத்தில் தோன்றியவனே! ப்ரம்மசாயத்துட
ஒருவழிப்பட்ட மனத்துடனும் அங்கே ஓர் இரவு வாஸம் செ
தால் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான், தேவஸத்ரத்
னும் யஜ்ஞத்தின் பலனை அடைகிறான் அந்தத்தீர்த்தத்தினி
புண்யமானதும் மிக்க புண்யசாலிகளால் சூழப்பட்டதுமான
வதியை அடையவேண்டும் அங்கே பிதருக்களையும் தேவர்
யும் அர்ச்சிப்பதில் பற்றுள்ளவனாக இருந்தால் வாஜபேய

ீன அடைகிறான் விமலாசோகததை அடைநது பிரமமசாயத
ுனும மன அடககததுடனும அநத இடததில ஓா இரவு
ஸமசெயதால ஸவாககலோகததில பூஜிக்கபபடுகிறான் மஹா
ுனே! ஒருவன், பிறகு, எநதததீாததததில ராமா பரிஜனங
டனும சேனையுடனும யானை குதிரைகளுடனும தேகததை
டு அநதத தீாதததின தேஜஸஸினால ஸவாககததை அடைந
ோா ஸரயூநதியைசசாாநத கோபரதாரமெனகிற அநத உததம
ததததை அடையவேணடும பாரத! நராதிபனே! மனிதன
திியுடன அநதக கோபரதார தீாதததில ஸநானமசெயகால
ருடைய அனுககிரகததினால எலலாபபாவஙகளினினறும விடு
டுச சுததமான மனததுடன தேவலோகததில கொணடாட்
கிறான் குருநநதன! ஒருமனிதன கோமதியில ராமதீாதத
ீராடினால அஶவமேதபலனை அடைகிறான், குலததையும
சுததம செயகிறான் புரதாகளுள சிறநதவனே! அநத இடத
லயே சதஸாஹஸரகம எனகிற தீாததம இருககிறது பரத
ரஷடனே! நியமததுடனும ஆகாரநியமததுடனும அதில
டினால புணயமான ஆயிரம கோதானபலனை அடைகிறான
ேஜநதிரனே! பிறகு, மிககசசிறநததான பாதருஸதானததை
டையவேணடும ஒரு மனிதன, அதனை அடைவதினால அஶவ
தபலனை அடைகிறான அரசனே! ஒருமனிதன கோடிதீாதத
ஸநானமசெயது ஸுபரமமணயரை ஆாசசிததால ஆயிரம
ககளைத தானமசெயதபயனை அடைவான அவன தேஜஸவியு
வான ஒரு மனிதன, பிறகு, [1] வாராணஸியை அடைநது
ருஷபதவஜரை ஆாசசிததுக கபிலாஹரததில ஸநானம
யதால ராஜஸூயயாகபலனை அடைவான குருவமசததைத
ஙகுபவனே! தீாததயாததிரை செயபவன அவிமுகததத்தை
டைநது தேவதேவருடைய தரிசனததினால பிரமமஹததி
ாஷததால விடபபடுகிறான ஒரு மனிதன அவவிடததிலேயே
ிரை விடடால மோக்ஷததை அடைகிறான ராஜேநதிரனே!
லகததில பரவிததமான கோமதீகஙகாஸஙகமததிலுள்ள
டைகக அரிதான மாாககணடேயதீாதததை அடைநதால
கநிஷடோமபலனை அடைகிறான், குலததையும நனகு கரை
றறுகிறான ஒருவன், பிறகு, பரமமசாயததுடன இநதிரியங
ள அடககினவனுகிக கயைககுச சென்றால அஶவமேதபலனை

---

[1] காசி, வரணை அஸி எனகிற இரணடுநதிகளின இடையிலிருபபது.

அடைகிறான, குலததையும கரையேறறுவான அநத இட
அக்ஷயவடமெனகிற • ஆலமரம மூவுலகஙகளிலும பிரவிததி
றது அநத ஆலமரததினடியில பிதருககளை உததேசிததுக கெ
கபபடடது அக்ஷயமாகிறதெனறு சொலலபபடுகிறது ஒரு
தன மஹாநதியில ஸநானமசெயது பிதருதேவதைகளைத திரு
அடையசசெயயவேணடும அவன அக்ஷயலோகஙகளை அ
வான, குலததையும கரையேறறுவான. பிறகு, தாமாரணய
ளுல பரகாசிககினற பிரமமஸரஸை அடைநது ஓா இரவு விடி
டும வஸிததால, பிரமமலோகததை அடைகிறான அநத ஸர
பிரமமாவினுல ஒரு சிறநத யூபஸதமபம நிமிதது நாடடபபட
அநத யூபததை பரதக்ஷிணம செயதால வாஜபேயபலனை அ
வான ராஜேநதிரனே ! பிறகு, உலகததில பெயாபெறற தே
தீாததததை அடையவேணடும அரசனே ! அவவிடததில ஓ
வாஸம செயது [1] திலதேனுவைத தானமசெயயவேணடும அ
எலலாபபாவஙகளினினறும விடுபடடுச சுததாதமாவாகி நி
மாக ஸோமலோகததை அடைவான அரசனே ! பாரத !
இடததில மலையில ஸஞசாிதத கபிலை அதன [2]கனறு இவற
பெரிய அடிசசுவடுகள (அவைகளால) அமைககபபடடு இன
மிகப பெரியவையாகக காணபபடுகினறன ராஜஶரேஷட
அரசாகளுள மேனமைவாயநதவனே ! பாரத ! அநதகக
யின காலடிகளில ஸநானம செயதவனுடைய பாவமனைத
அழிநதுபோகிறது. பிறகு, சிறநத புததியுள்ள மகாதேவரு
வாஸஸதானமான கருதரவடததை அடையவேணடும அவ
திலுளள வருஷபதவஜரை வணஙகி, பஸமததினுல ஸநானம செ
வேணடும அபபடி (பஸமஸநானம செயத) பிராமமணனுல ப
ரணடு வாஷகாலஙகளில நிறைவேறறும விரதமானது நனகு அ
டிககபபடடதாகும மறற வாணததாாகளுககு எலலாப பா
ளும நாசமடைகினறன ஒருவன, பிறகு, பாடலால ஒலிய
தான உதய பாவதததைக குறிததுச செலலவேணடும
ஶரேஷடனே ! அநத மலையில ஸாவிதாியினுடைய காறசுவடு கா
படுகிறது அநத இடததில பராமமணன கடுமையான
முளளவனுகி ஸநதயையை உபாஸிககவேணடும அபபடி

1 அநுசாஸனபாவம 357-ம பககததிலும ஆஶவமேதிகபாவம 2
பககததிலும குறிபபுககளில காணக

2 இரடடிததலால சில சொறகள விடபபடடன.

பிபபவனல பனனிரணடுவாஷகாலம ஸநதி உபாஸிககபபடடதா
ம பரதஸ்ரேஷடனே! அநத இடததிலேயே பரஸிததிபெறற
யாநிதவாரம இருககிறது ஒருமனிதன அநத இடததில சென
ல [1] பிறவிததுனபததினினறு விடபபடுவான அரசனே!
யையில கிருஷணபக்ஷம சுகலபக்ஷம இநத இரணடு பக்ஷஙகளும்
விபபவன, ஏழாவது தலைமுறைவரையில குலததைபபரிசுததம்
சயகிறுன இதில ஸம்சயமிலலை 'ஒருவனுவது கயைககுப
பாவான,ஒருவனுவது [2]கௌரியெனனும கனனியை மணபபான
ருவனுவது [3] நீலவருஷததை உதஸாஜனம செயவான' எனகிற
ணணததால உலகததில மனிதாகள அனேகம புததிராகளை
டைய விருமபவேணடும அரசனே! நராதிபனே! தீாதத
ாதரைசெயபவன, பிறகு, பலகுவை அடையவேணடும அதை
டைநதவன அஸ்வமேதபலனை அடைகிறுன, அதிகமான ஸித
யையும அடைவான ராஜேநதிரனே! ஒருவன, பிறகு, மன்
டககததுடன தாமபரஸததததைககுறிததுச செலலவேணடும்
காராஜனே! யுதிஷடிர! அநதஇடததில தாமமானது நிதயவாஸம
சயகிறது ஒருவன அநதஇடததில கிணறுவெட்டித தீாததததை
ணடுபணணி அதனுல ஸநானம செயது அவவணணம சுததனுகிப
தருககளுககும தேவாகளுககும நனகு தாபபணமசெயதால,
ாவததினினறு விடுபடடுத தேவலோகமசெலவான பரமாதம
யானமசெயகிற மதஙகமஹரிஷியினுடைய ஆஸ்ரமம அஙகு
ருககிறது ஒருமனிதன இனபததையும துயரையும போககுவ
ம அழகியதுமான அநதஆஸ்ரமததிலசெனறுல கவாமயநயஜ்ஞ
லனை அடைகிறுன அநதஇடததில [4] தாமததை நனகு அனுஷ
ததால அஸ்வமேதபலனை அடைவான ராஜஸ்ரேஷடனே!
ருவன, பிறகு, ஸாவோததமமான பரமஸதானததை அடைய
வணடும ராஜேநதிரனே! புருஷஸ்ரேஷடனே! அநத இடத
ல பரமஷாவை வணஙகினுல ராஜஸூயததாலும அஸ்வமேதததா
ம வரும பலனை அடைகிறுன நராதிபனே! தீாததயாதரைசெய

1 வேறு பாடம 2 கௌரி=எடடுவயதுப பெண, 'அஸ்வமேதமசெய
ான' எனபது வேறு பாடததின பொருள

3 சிவபபு நிறமும முகததிலும வாலிலும சிவபபுககலநத வெணமை
றமும குளமபுகளிலும கொமபுகளிலும வெணமை நிறமுமுளள காளை

4 'தாமம அபிஸமஸபருஸ்ய' எனபது மூலம, 'தாமதேவதையின்
மபததைத தொடுவதனுல' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

பவன, பிறகு, ராஜகருஹததைககுறிததுச செலலவேணடும பிற
அநதஇடததில ஸநானமசெயதால கக்ஷீவானபோல மகிழகிரு
ஒருமனிதன அநத இடததில சுததனுகி யக்ஷிணிககு நிவேத
செயததைபபுஜிககவேணடும யக்ஷிணியினுடைய அருளால, பர
ஹததிதோஷததால விடபபடுகிருன பிறகு, மணிநாகத
அடைநதால ஆயிரமகோதானபலனை அடைகிருன பாரத! ம
நாகதீரதத ஸமபநதமானதைப புசிபபவன ஸாபபததால க
கபபடடாலும, அவன தேகததில விஷம பரவுகிறதிலலை அ
இடததில ஓர இரவு வாஸமசெயதால ஆயிரமகோதானம செ
பயனைப பெறுவான அதினினறு பிரமமரிஷியான கௌ
ருடைய பிரியமானவனததை அடையவேணடும அகலிகையி
டைய மடுவில ஸநானமசெயதால உததமகதியை அடைவான
சனே! ஒருமனிதன அநத ஆஸரமததைஅடைநதால ஆதம
பததை அடைகிருன தாமஙகளை அறிநதவனே! அநதஇடத
மூவுலகஙகளிலும புகழபெறற ஒருகிணறு இருககிறது அ
ஸநானமசெயதால அஸவமேதபலனைப பெறுவான தேவாகள
பூஜிககபபடட ராஜரிஷியான ஜனகருடையகிணறு இருககிற
அதில நீராடினுல விஷணுலோகததை அடைவான ஒருவன, பிற
எலலாப பாவஙகளையும போககுகிற விநசனததைககுறிததுச
லவேணடும, அவன வாஜபேயயாகபலனை அடைவான, ஸோம
கததையும அடைவான பரிசுததமான எலலாததீரததஙக
தனனிடததே தோனறபபெறற கணடகியை அடைநது நீர
னுல வாஜபேயயாகபலனை அடைகிருன, ஸ்ரேயலோகததை
அடைகிருன ஒருவன, பிறகு, மூனறு உலகஙகளிலும பிரசி
பெறற விசலயையெனகிற நதியைஅடைநதால அகனிஷடோமபல
அடைகிருன, ஸவாககலோகததையும அடைகிருன தாமஙக
அறிநதவனே! ஒருவன, பிறகு, அஙகிருநது வஙகதேசததிலு
வனததை அடைநது வஸிககவேணடும மகாராஜனே! அ
குஹயகாகளினிடையில மகிழகிருன இதில ஸமசயமிலலை வ
தாகளால அடையபபடட கமபனை எனகிற நதியை அடைநத
பௌணடரீகயாகபலனை அடைகிருன, ஸவாககலோகததை
அடைகிருன பூமிககு அதிபதியே! ஒருவன, பிறகு, மஹே
வரருடையதான தாரையை அடைநதால அஸவமேத பல
அடைகிருன, குலததையும நனகுகரையேறறுகிருன நராதிபே
ஒருவன தேவாகளுடைய புஷகரிணியை அடைநதால நரகத

டையான, அசுவமேதபலனையும் அடைகிருன ஒருவன,
கு, பிரமசாயததுடனும மன அடககததுடனும [1] ஸோம
ததை அடையவேணடும மாஹேஸவரபதததில நீராடிஞல
வமேதபலனை அடைவான பரதஸரேஷட! அதில பரக
திபெறற கோடிதீாததஙகள இருககினறன ராஜேநதிரனே!
னவ! ஆமைவடிவஙகொணடவனும கெடட எணணமுளள
மான ஓா அஸுரனுல அபகரிககபபடட தீாததகோடியானது
புவான விஷணுவால மீடடுக கொணடுவரபபடடது யுததத
ஸதிரமாயிருபபவனே! அநதத தீாததகோடியில மனிதன
ானம செயயவேணடும அவன பௌணடரீகயாகபலனை அடை
ன, விஷணுலோகததையும அடைகிருன ராஜஸரேஷடனே!
வன, பிறகு, நாராயணருடைய ஸதானததைககுறிதது யாததரை
யயவேணடும பாரத! அநத இடததில எபபொழுதும விஷணு
நநிதயம செயதுகொணடிருககிறுா அநதஇடததில பரமமா
லிய தேவாகளும தபோதனாகளான ரிஷிகளும ஆதிதயா
ம, வஸுககளும ருதராகளும ஜநாாததனரை உபாஸிககிறுா
ஸாலகராமரெனறு பரஸிததிபெறறவரும ஆசசாயமான
யகைகளுளளவருமான விஷணு இருககிறுா மூவுகைததுககும
தரும வரஙகளைக கொடுபபவரும அழிவிலலாதவருமான
ஷணுவை வணஙகி அஸவமேதபலனை அடைகிருன, விஷணு
ாகததையும அடைகிருன தாமஙகளை அறிநதவனே! எலலாப
வஙகளினினறும விடுவிபபதான ஒரு கிணறு அநத இடததில
ககிறது அநதக கிணறறில நானகு ஸமுததிரஙகள எபபொழு
ஸாநநிதயம செயகினறன ராஜேநதிரனே! அதில ஸநா
செயதவன நரகததை அடையமாடடான மனிதாகளுககு
றவனே! தரிலோகநாதரும வரஙகளை அளிபபவரும அழிவறற
மான விஷணுவை வணஙகிஞல மேகததினினறுவிடுபடட சந
னபோல பரகாசிககிருன ஒருவன சுததனும மனததை நனகு
ககினவனுமாகி ஜாதிஸமரமெனகிற தீாததததில ஆசமனம
பது ஸநானம செயதால முறபிறபபுககளின உணாசசியை
டகிருன அதில ஸமசயமிலலை வடேஸவரபுரததைஅடைநது
சவரை ஆசசிதது உபவாஸததால வேணடியவரஙகளை அடை
ன, ஸநதேகமிலலை அநத இடததிலிருநது எலலாபபாவங
லிருநதும விடுவிககிற வாமனரை அடைநது தேவரான அநத

[1] ஸோமன=சிவன, உமையுடன இருபபவா

ஹரியை வணங்கினால மனிதன நரகை அடையமாட்டான ஒ
மனிதன எல்லாபபாவங்களினினறும விடுவிக்கிற பரதருடை
ஆஶ்ரமததிறகுப போகவேண்டும அநத ஆஶ்ரமததில கொடி
பாவங்களையும போககுகிற கௌசிகியை அடையவேண்டும அவ
ராஜஸூயயாக பலனை அடைகிறுன ராஜஶ்ரேஷ்டனே ! ஒ
வன, பிறகு, உததமமான சமபகாரணயததை அடையவே
டும அநத இடததில ஓாஇரவு வாஸமசெயபவன ஆயிரமபசு
களைத தானமசெயதபலனைஅடைவான பிறகு, அடைதறகரி
ஜேஷ்டிலதீாததததை அடைநது அநத இடததில ஓா இர
வாஸமசெயதால ஆயிரமபசுககளைத தானமசெயத பய
அடைவான புருஷஶ்ரேஷ்டனே ! அநத இடததில தே
யையும மகாகாநதியுளள விஶ்வேஶ்வரரையும தரிசிததால மித
வருணாகளுடைய லோகஙகளை அடைகிறுன அவவிடதத
மூனறு நாள உபவாஸமிருநதால அககினிஷடோமபலனை அ
வான புருஷஶ்ரேஷ்டனே ! ஒருவன நியமததுடனும நியமமா
ஆகாரததுடனும கனயாஸமவேதயதீாததததை அடைநதா
மனு எனனும ஸருஷ்டிகாததருடைய உலகஙகளை அடைகிறு
பாரத ! கனயாதீாததததில செயயபபடும அணுஅளவுதானமு
அக்ஷயமானதெனறு கடுமையான விரதமுளள ரிஷிகள சொல
கிறுாகள அநதத தீாததததிலிருநது மூனறு உலகஙகளிலும பு
பெறற நிாவீரதிாததததை அடைநது அஶ்வமேதபலனை அ
கிறுன, விஷ்ணுலோகததையும அடைகிறுன மனிதருடசிற
வனே ! எநத மனிதாகள நிாவீராஸஙகமததில விறகைக கொடு
றுாகளோ அவாகள துனபமறறதான இநதிரலோகததை அ
கிறுாகள அஙகே, மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெறற வஸிஷ்ட
டைய ஆஶ்ரமமிருககிறது அஙகுளள தீாததததில ஸநானமசெ
பவன வாஜபேயயாகபலனை அடைவான ஒருவன பிரமம ரி
களின கூடடஙகளால அடையபபடட தேவகூடததுககுச செ
றால அஶ்வமேதபலனை அடைகிறுன, தன குலததையும க
யேறறுவான ராஜேநதிரனே ! பிறகு, எதில குசிகவமசத
பிறநத விஶ்வாமிதரா உததமமான ஸிததியைப பெறறு
கௌசிக முனிவருடைய அநத மடுவை அடையவேண்டு
வீரனே ! பரதஶ்ரேஷ்டனே ! கௌசிகியில ஒரு மாதம வஸி
வேண்டும அபபடி ஒருமாதம வஸிபபதால அஶ்வமேதத
குரிய புணயததை அடைகிறுன எலலாததீாததஙகளிலும சிற

ாஹாரததில வாஸமசெயபவன நரகததை அடையமாட்டான்
ஸுவாணஙகளின தானபலனை அடைகிறுன ஒருமனிதன்
து, வீராமரமததில வஸிக்கினற ஸுபரம்மணயரை நமஸகரித
ு அமவமேதபலனை அடைகிறுன இதில ஸமசயமிலலை மூவு
ககளிலும பிரஸிததிபெறற அகநிதாரையை அடைநது அஙகு
டுபவன அகநிஷடோமபலனை அடைவான [1] மஹாதேவரும்
ரகளை அளிபபவரும அழிவற்றவருமான விஷ்ணுவை வணஙகி
பமலைககு அருகிலுளள பிதாமஹஸரஸை அடைநது அதில
னமசெயபவன அகனிஷடோமபலனை அடைவான அநத
ததிலேயே உலகஙகளைப பரிசுததமாகச செய்கிறதும மூவுல
ளிலும பிரஸிததிபெறறதுமான குமாரதாரையானது பிதா
ஸரஸினினறு பெருகிவருகிறது அநததீரததததில ஸநானம
பவன, 'நான கருதாாததன' எனறு தன்னை நினைககிறுன்
லில) ஆருவது காலமவரையில உபவாஸமிருபபதனுல பிரமம
திதோஷததினுல விடபபடுகிறுன தாமஙகளை அறிநத
ன! தீரததாடனததில பறறுளளவன, பிறகு, மூவுலகஙகளிலும
ஸிததிபெறற மஹாதேவருடைய பதனியாகிய கௌரியின
சிகரததை அடையவேணடும நரமரேஷடனே! அதில ஏறி
நகுணடஙகளில செலலவேணடும, ஸதநகுணடததில ஆச
ம செயதால வாஜபேயயாகபலனை அடைவான அநததீரத
தில ஸநானம செயது பிதருககளையும தேவாகளையும பூஜிபப
பறறுளளவன அமவமேதபலனை அடைகிறுன, இநதிர
கததையும அடைகிறுன ஒருமனிதன பிரமமசாயததுடனும
அடககததுடனும தாமராருணதீரததததை அடைநதால அம
தபலனைபபெறுகிறுன, பிரமமலோகததையும அடைகிறுன.
திபனே! ஒருவன நநதினியில தேவாகளால அடையபபட்ட
ததை அடைநதால நரமேததததிறகுளள புணயததை அடை
ன அரசனே! கௌசிகி அருணை எனகிற நதிகளில காளிகா
கமததில சென்று ஸநானமசெயது மூனறுநாள உபவாஸ
பபவன எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன கறறறிநத
தன உாவசீதீரததததை அடைநது, பிறகு ஸோமாமரமததை
குமபகாணுமரமததையும அடைநதால மணணுலகில பூஜிக
படுகிறுன ஒருவன பிரமமசாயததுடனும அடககமாகிற விர

[1] 'வானகளையளிபபவரும விஷ்ணுவும அழிவறறவருமான மஹா
ரை' எனறும கொளளலாம,

தநதுடனும கோகாமுகததில ஸநானமசெயதால முறபிற
களின உணாசசியைப பெறுகிறுன இது முனனோக
காணப்பட்டது பிரமமணன பரமாகதியை அடைநதால ம
தூயமைஉளளவன ஆகிறுன எலலாபபாவஙகளினினறும விடு
டுசசுததமான ஆதமாவுடன இநதிரலோகததையும அடைகிறு
பரிசுததமானதும [1] கிரௌஞசகிரியைப பிளநத இடமுமான ரி
தவீபததை அடைநது ஸரஸவதியில ஸநானமசெயதால விமான
லிருநதுகொணடு பிரகாசிககிறுன மகாராஜனே! ரிஷிகளால அ
யபபட்ட ஔததாலகதீரததததை அடைநது அதில நீராடி
எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன பரமமரிஷிக
அடையபபட்ட புணயமான தாமதீரததததை அடைநதால
பேயயாகபலனை அடைகிறுன விமானததில இருநதுகொ
பூஜிககவுமபடுகிறுன் பிறகு, பமபையை அடைநது பாகீரதி
ஜலதாபபணமசெயது தணடாரததததை அடைநதால ஆ
கோதானபலனைப பெறுவான ஒருவன, பிறகு, புணயமான
புணயாதமாககளால அடையபபட்டதுமான லேவலிகை
அடையவேணடும, அவன வாஜபேயயாகபலனை அடைகிறு
விமானததிலிருநதுகொணடு பூஜிககவுமபடுகிறுன

எணபததுமூனருவது அதயாயம்.

தீரததயாதராபாவம, (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், புலஸ்தியர் பீஷ்மருக்குச் சொல்லிய தீர்த்த மஹிமையை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிச் சென்றது)

மனிதன; பிறகு, உததமமான ஸமவேதயதீரதத
ஸநதியாகாலததில அடைநது அதில ஸநானம செயதால (ப
விதனதயை அடைகிறுன இதில ஸமசயமிலலை அரசனே!
காலததில ராமருடைய அருளால உணடுபணணபபட்ட
லௌஹிதயதீரததததை அடைநதால அனேக ஸுவாணங
தானஞ்செய்தபலனை அடைவான கரதோயையை அடை
மூன்று தினம உபவாஸமிருககிற மனிதன அஸவமேதய
அடைகிறுன இநத விதியானது பிரமமதேவரால ஏறபடு

---

[1] 'கிரௌஞசகிஷூதமம' எனபது மூலம

டது ராஜேந்திரனே! அந்த இடத்தில 'கங்கை ஸமுத்ரமு
றறின ஸஙகமததில (ஸநானம செயபவனுககு) அசுவமேதத்து
குப பததுமடஙகு பலன உண்டென்று கறறறிந்தவாகளு
ாலலுகினறனா அரசனே! கஙகையின அககரையை அடைநது
ானம செயது மூனறுநாள வஸிககிற மனிதன விருமபின
லாவறறையும அடைவான ஒரு மனிதன,பிறகு,எலலாபபாவஙக,
னினறும விடுவிககிற வைதரணியை அடைநது விரஜாதீாத
தை அடைநதால் சநதிரனபோலப பிரகாசிககிறான, புணய
ததிலும பிறககிறான, எலலாப பாவஙகளையும போககுகிறான்,
ாமகோதானபலனைப பெறறுத தனகுலததைப பரிசுத்தம்
யகிறான சோணம ஜயோதிரதயை இவறறின ஸஙகமததில்
ாடி) நியமததுடனும தூயமையுடனும பிதருககளுககும்
வாகளுககும தாபபணமசெயதால அகநிஷடோமபலனை
டைவான குருநநதன! சோணம நாமதை இவறறின 1 பிரி
மான வமசகுலமததில ஸநானமசெயதால அசவமேத
னை அடைவான நராதிபனே! ஒரு மனிதன கோஸலையில
பதீாததததை அடைநது மூனறுநாள உபவாஸமிருநதால
ஜபேயயாகபலனை அடைவான, ஆயிரம கோதானபலனைப்
றுவான, குலததையுமே கரையேறறுவான ஒருவன் கோஸ
யை அடைநது காலதீாததததில ஸநானமசெயயவேணடும்
வன பதினொருவிருஷபஙகளைத தானமசெயத பலனை அடை
ன, இதில ஸமசயமிலலை அரசனே! புஷபவதியில நீராடி
னறுதினம உபவாஸம இருககும மனிதன ஆயிரம கோதான
னை அடைநது தனகுலததைப பரிசுததமசெயகிறான். பரத
ரேஷடனே! ஒருவன, பிறகு, பதரிகாதீாததததில நீராடினால்
ட ஆயுளை அடைகிறான, ஸவாககலோகததையும அடைகிறான்
பையை அடைநது பாகீரதியில ஜலதாபபணம செயபவன தன
தை அடைநத மாததிரததில ஆயிரம கோதானபலனை அடை
ன ஒருவன, பிறகு, புணயபுருஷாகளால விளஙகுகிற புணய
ன லபேடிகையை அடையவேணடும அவன வாஜபேயயாக
னை அடைகிறான, எலலாததேவாகளாலும பூஜிககவுமபடுகி
ன ஒரு மனிதன அநததீாதததததினினறு ஜமதகனியின
மாரரால அடையபபடட மகேநதிரமலையை அடைநது ராமதீாத

1 'பரபேடீ' எனபது மூலம, 'உதபததி' எனபது இஙகிலீஷ
ாழிபெயாபபு

ததநில ஸநானமசெய்தால அஶவமேதபலனை அடைவான
நநதன! அநத இடததிலேயே மதஙகருடைய கேதாரமிருககிற
குருஶரேஷடனே! அதில ஸநானமசெயதால ஆயிரம பசுககளை
தானமசெயதபலனை அடைவான ஒருவன ஸ்ரீபாவததை அ
நது நதீதீரததில ஸநானமசெயயவேணடும அவன வருஷபத
ரைப பூஜிததால அஶவமேதபலனைப பெறுகிறுன ஸ்ரீபாவதத
தேவியுடன மிகக காநதியுள்ள மகாதேவரும தேவாகளோடு
மிககபரியமுளள பிரமமாவும வாஸமசெயதாாகள ஒருவன
குளள தேவஹாரததில சுததனுகவும சுததமனமுளளவனுக
நீராடினுல அஶவமேதபலனைப பெறுகிறுன, குலததையுமே க
யேறறுவான பாணடியநாடடில அரசாகளால பூஜிககபப
ரிஷபமலையை அடைநதால வாஜபேயயாகபலனை அடைகிறு
தேவலோகததிலும மகிழகிறுன பிறகு, அபஸரஸசுகளுடை
கூடடஙகளால சூழபபடட காவேரியை அடையவேணடும அர
ஒருமனிதன அதில நீராடினுல ஆயிரம கோதானபலனைப பெ
வான ஒருவன, பிறகு, ஸமுததிரதீரததில கனயாதீதத
ஸநானம செயயவேணடும ராஜேநதிரனே! அநதத தீரததத
தொடடால எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன ரா
திரனே! பிறகு, ஸமுததிரமததியில எதில பிரமமாமுதல
தேவாகளும தபோதனாகளானரிஷிகளும பூதஙகளும யக்ஷாக
பிசாசாகளும கினனராகளும மஹோரகாகளும ஸிததாகளும
ணாகளும கநதாவாகளும மனிதாகளும பனனகாகளும ஆறுக
ஸமுததிரஙகளும மலைகளும உமாபதியை உபாஸிககிறாக
மூவுலகங்களிலும புகழபெறறதும எலலா உலகததாலும வணங
பெறறதுமான அநதக கோகாணததை அடைநது அஙகே ஈச
ரைப பூஜிதது மூனறுதினஙகள உபவாஸமிருககும மனி
அஶவமேதபலனை அடைகிறுன, பரமதகணஙகளுககுத தலை
மையும அடைகிறுன ஒரு மனிதன (அஙகே) பனனிரணடு
வஸிததால பரிசுததாதமா ஆவான அஙகிருநதே மூவுலக
ராலும பூஜிககபபடட காயதரியினுடைய ஸதானததை (அ
வேணடும) அஙகே மூனறுநாள வஸிபபவன ஆயிரம கோத
பலனை அடைவான் நராதிபனே! பிராமமணாகளுககு
ரணம (அநத விஷயததில) பிரதயக்ஷமானதே அரச
அபபடியே கலபபுஜாதியாகப பிறநதவன காயதரியை (நன
உசசரிததாலும அது (வசனமபோல) ஸவரமியமிலலாத

ாமயகீதமபோல) ஸவரவான விகாரமுளளதும ஆகிறது.
ாமமனனலலாதவன காயதரியை உசசரிததால [1] அது அழிநது
ுகிறது அடைதறகரிதான பிரமமரிஷியான ஸமவாதத
டைய வாவியை அடைநதால அழகடைநதவனுகிறுன, நலல
லவமுளளவனும ஆகிறுன பிறகு, வேணணயை அடைநது
ன றுநாள உபவாஸமிருககிற மனிதன மயிலகளுடனும அனனப
வைகளுடனும கூடின விமானததை அடைகிறுன ஒரு மனிதன
ுகு, எபபொழுதும விததாகளால அடையபபட்ட கோதா
யை அடைநதால கோமேதபலனைப பெறுகிறுன, உததம
ன வாஸுகியின உலகததையும அடைகிறுன ஒருவன வேணண
ா ஸஙகமததில ஸநானம செயதால அசவமேத பலனைப
றுவான, வரதாநதியின ஸஙகமததில நீராடினுல ஆயிரம் கோ
னபலனைப பெறுவான பிரமமஸதானததை அடைநது மூனறு
ாஙகள உபவாஸமிருககும மனிதன ஆயிரம கோதானபலனை
டைவான, ஸவாககலோகததையும அடைவான குசபல
ாததை அடைநது பரமசாயமுளளவனும மூனஅடககமுளள
ுமாகி ஸநானம செயது மூனறுநாள வஸிபபவன அசுவ
தபலனை அடைவான ஒருமனிதன, பிறகு எநத இடததில
வரா்ஜன நூறு யாகஙகளைசசெயது ஸவாககிததை அடைந
ுே அநத வனததில கருஷணவேணணயின ஜலததிலுணடான
வஹரததிலும ஜாதிஸமரம எனகிற மடுவிலும ஸநானம
யதால முறபிறபபுகளின உணாசசியுளளவனுவான பாரத!
நவன அவறறைககுறிததுச செலவதனுலேயே அகனிஷடோம
ன அடைவான ஒருவன, பிறகு, ஸாவஹரதததில ஸநானம
யதால ஆயிரமபசுககளைத தானமசெயதபலனை அடைவான
தன பிறகு, பிதருககளையும தேவாகளையும ஆசசிபபதில
றுளளவன மஹாபுணயை எனகிற வாவியையும நதிகளுள
நத பயோஷணியையும (அடைநதால) ஆயிரமகோதானபலனை
டைவான அரசனே! ஒருவன, புணயமான தணடகாரண
தைஅடைநது, (அஙகுளள தீரததததில) ஸநானம செயய
ணடும பாரத! ஸநானமசெயத அளவிலேயே அவனுக்கு
பிரம கோதானபலன உணடாகிறது ஒருமனிதன சரபஙகாஸர
ததையும மஹாதமாவான சுகருடைய ஆஸரமததையும அடைந
ல நரகததை அடையமாடடான, குலததையும சுததமசெயகி

1 விளஙகாதெனபது

ருன் ஒருமனிதன, பிறகு, ஜாமதகனியால அடையபபட
ஞாபபாரகததைககுறிததுச செலலவேணடும, ராமதீரத
தில ஸநானமசெயதால பலஸுவாணஙகளைத தானஞ்செ
பலனைப பெறுவான ஒருவன நியமமுளளவனும நியமமா
ஆகாரமுளளவனுமாகி ஸபதகோதாவரததில ஸநானஞ்செயத
அதிகமான புணயததைப பெறுகிருன, தேவலோகததை
அடைகிருன ஒருமனிதன, பிறகு, நியமமுளளவனும நியமமா
ஆகாரமுளளவனுமாகத தேவபததததை அடைநதால தேவஸத
திறகுரிய புணயததையே அடைகிருன முறகாலததில ஸாரஸ
ரிஷியானவா, பரமமசாயததுடன இநதிரியஙகளைஅடககித து
காரணயததைஅடைநது அங்கே (முனிவாகளுககு) வேதஙக
ஒதுவிததா வேதங்கள மறநதுபோனபொழுது, எவரால
முனபு கறகபபடடிருநததோ அதுஅனைததும, அஙகிரஸின கு
ரான அவா அநதஇடததில ரிஷிகளின்உததரீயஙகளில ஸுகப
நனகு வீறறிருநது ஓஙகாரததை முறைபபடி நனகுஉசசரிக
செயததால நனகு ஞாபகததுககு வநதது [1] அநத இடததில
களும தேவாகளும வருணனும அகனியும பிரஜைகளினபதி
நாராயணரானஹரியும அபபடியே மகாதேவரும மிகககாநதியு
பகவானன பிரமமதேவரும தேவாகளுடன மிககதேஜஸு
பிருகுவை யாகமசெயவிபபதறகாகக கடடளையிடடனா பி
பகவானனஅவா அபபொழுது எலலாரிஷிகளுககும சாஸதிரத
காணபபடட செயகையினுல முறைபபடி புரராதானம செய
தாா அநதஇடததில விதிபபடி ஆஜ்யபாகததால அகனி
திருபதிசெயது தேவாகளும ரிஷிகளும கிரமபபடி தஙகள தங
வாஸஸதானததிறகுச சென்றாகள ராஜசிரேஷடனே! அந
துஙககாரணயததில பரவேசிததவுடனே ஸதரீகளுககோ புரு
களுககோ உளளபாவஙகளெலலாம அழிநதுவிடுகினறன
சனே! தீரனானவன் நியமமுளளவனும நியமமான ஆஹாரமு
வனுமாகி அநதஇடத்தில ஒருமாதகாலம வஸிக்கவேண
அவன பிரமமலோகததை அடைவான குலததையும் நனகு
யேறறுவான ஒருவன, மேதாவிததைஅடைநது பிதருக
யும தேவாகளையும திருபதியடையச செயயவேணடும அ
அகனிஷடோமபலனை அடைகிருன, ஞாபகசகதியையும மே
யையும அடைகிருன ஒருவன இஙகே உலகததில பரவி

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

றற காலஞசரபாவததததைஅடைநது அஙகுளளதேவஹரதத,
ம ஸநானமசெயதால ஆயிரம கோதானபலனே அடைவான.
ரசே! ஒருமனிதன அநதக காலஞசரகிரியில தனனை
ானம செயவிககவேணடும அவன ஸவாககலோகததில
ஜிககபபடுவான இதில ஐயமிலலை பிரஜைகளைககாபபவனே!
கு, சிறநதமலைகளுள சிறநததான சிதரகூடததில எலலாப
வஙகளையும போககுகிற [1] மநதாகினி எனகிற நதியை
டைநது அதில நீராடிப பிதருககளையும தேவாகளையும அாசசிப
ில பறறுளளவன அஸவமேதபலனை அடைகிறுன, உததமகதி
யும அடைவான தாமஙகளை அறிநதவனே! அரசனே!
த இடததிலிருநது எநத இடததில பெரிய ஸேனையுளள ஸுப
மணயா நிதயம ஸாநநிதயம செயகிறுரோ ஸாவோததமமான
தப பாதருஸதானததைககுறிததுச செலலவேணடும ராஜ
ரேஷடனே! அஙகே [2] செலவதனுலேயே மனிதன விததி
டைகிறுன ஒருமனிதன கோடிதீரததததில ஸநானம செய
ல ஆயிரம கோதானபலனைப பெறுவான ஒருமனிதன பர
ஷிணமாகச சுறறிககொணடு ஜயேஷடஸதானததை அடைய
ணடும அஙகே மஹாதேவரை வணஙகினுல சநதிரனபோல
ஙகுகிறுன மகாராஜனே! பரதஸரேஷடனே! யுதததில
திரமாயிருபபவனே! [3] அநத இடததிலுளள கூபததில பர
ததியுளள நானகு ஸமுததிரஙகள வஸிககினறன ராஜேந
னே! அதில நீராடிப பிதருககளையும தேவாகளையும அாசசிப
ில ஸரததையுளளவனும அடககபபடட மனமுளளவனுமா
நககிற மனிதன பரிசுததனுகி உததமகதியை அடைவான
ஜேநதிரனே! மகாராஜனே! ஒருவன அநத இடததினினறும
கலததில எஙகே தசரதருடைய புதலவரான ராமா (கஙகை
த) தாணடினுரோ பெரிதான அநத ஸருஙகபேரபுரததைக
ிததுச செலலவேணடும மிகக புஜபலமுளளவனே! அங
ள தீரததததில ஸநானமசெயதால பாவஙகளால விடபபடு
ன ஒருமனிதன பிரமமசாயமுளளவனும ஒருவழிபபடட
முளளவனுமாகிக கஙகையில ஸநானமசெயதால பாவஙகளை
றினவனுகிறுன, வாஜபேயபலனையும அடைகிறுன பிறகு,
நத புததியை உடையவரான மகாதேவருககு இருபபிடமான

[1] மநதாகினி—சிதரகூட பாவதததில ஓடுகிற ஒரு சிறுறு இது
கையனறு [2] ஒரு சொல விடபபடடது. [3] ஒரு சொல விடபபட்டது.

முஞசவடததை அடையவேணடும பாரத! ஒருவன மகாதே
ரைத தரிசிததும வநதனம செயதும பிரதக்ஷிணமாகச சுறறி
தால கணஙகளுககுப பதியாக இருககுமபதததைப பெறுவா
கஙகையில அநதத தீாததததில ஸநானமசெயதால பாவஙகளா
நனகுவிடபபடுகிறுன ராஜேநதிரனே! பிறகு, பிரமமதேவா மு
லிய தேவாகளும திகபாலகாகளுடன கூடின திககுககளும லோ
பாலாகளும ஸாததியாகளும உலகததால நனகுமதிககபபடட பி
ருககளும ஸநதகுமாராமுதலிய பரமரிஷிகளும சுததாகளான அ
கிரஸமுதலிய பிரமமரிஷிகளும நாகாகளும ஸுபாணாகளும வி
தாகளும ஸூாயன முதலிய கிரஹஙகளும நதிகளும ஸமுததிர
களும கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும பிரமமதேவரால பூஜி
கபபடட பகவானன ஹரியும எநத இடததில ஸாநநிததியமசெ
கிறுாகளோ ரிஷிகளால புகழபபடட அநதப பிரயாகையை அ
யவேணடும எலலாததீாததஙகளாலும பூஜிககபபடட கங
யானது எவறறின மததியில பரயாகையினினறு வெளிபபடுவ
கினறதோ அநத மூனறு அகனிகுணடஙகள அவவிடததில இரு
கினறன மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறறதும ஸூாயபுத
யும தேவியும உலகததைப பரிசுததமாககுவதுமான யமு
யானது கஙகையோடு அஙகே கலககிறது கஙகையமுனைகளி
நடுவானது பூமி எனகிற பெணணுககு [1] ஜகனமெனறு கருதப
டது ரிஷிகள பரயாகததை ஜகனததின முடிவிலிருககிற
கேஷததிரமாக அறிகிறாகள பரதிஷடானததுடன கூடின ப
யாகம், அபபடியே கமபளம், அஸவதரம், போகவதீதீாததமஆகி
இவைகள பிரமமதேவருககு யாகவேதி யுததததில ஸதிர
யிருபபவனே! அநத இடததில வடிவெடுததவையான வே
களும யஜஞஙகளும தபோதனாகளான ரிஷிகளும பிரமமா
உபாஸிககினறாகள தேவாகளும அவவாறே சகரவாததிகளா
அரசாகளும யாகஙகளைச செயகிறாகள பாரதனே! பிரபுவே
அதனுல பரயாகததை மூவுலகஙகளிலும மிகக பரிசுததமென
எலலாத தீாததஙகளையுஙகாடடிலும சிறநததெனறும சொல
கிறுாகள ஒருமனிதன அநதபரயாகதீாததததின மகிமைை
காதால கேடபதாலும அதனபெயரைச சொலவதாலும மர

---

[1] மேருபருஷடததைத தலையாகவுடைய பூமி யெனனும பெணணு
ஹரிதவாாம முதல (உறுபபுககள சொலலி) இநத இடம, 'ஜகனமாகக க
தபபடடது' எனபது பழைய வுரை.

பயததினினறும பாவததினினறும விடபபடுகிருன உல
தில புகழ்பெறறதான அநதக கஙகையமுனைகளினஸஙகமததில
னம செயபவன ராஜஸூயம அசுவமேதம எனகிற யாகங
ன புணயபலனை அடைகிருன அது நாறபுறமும செபபனிடப
டதான தேவாகளுடைய யாகபூமியனறோ? பாரத! அநத
ததில கொடுககபபடடது சிறிதாயினும பெரிதாகிறது ஐயா!
தவாககியததாலும உலகததாருடைய வசனததாலும பரயா
தில [1] உயிரை விடுவதைபபறறி உனனுடையபுததியானது மாற
படத தககதனறு குருநநதன! (ஏனெனில,) பதினாயிரம
தஙகளும அபபடியே வேறு அறுபதுகோடி தீாததஙகளும
பரயாகததிலேயே ஸாநநிதயம செயகினறனவெனபது சொல
படடிருககிறது நானகுவேதஙகளையும அறிநதவனுககும
மைசொலலுகிறவாகளுககும எநதபபுணயமுணடோ அநதப
யததை மனிதன கஙகையமுனைகளின ஸஙகமததில ஸநானம
ததனுலேயே அடைகிருன அநத இடததில வாஸுகியி
டய போகவதி எனகிற உததமதீாததம இருககிறது அநதத
ததில ஸநானம செயபவன அசுவமேதபலனை அடைவான
நநதன! அநத இடததில கஙகையில மூனறு உலகஙகளிலும
ஸிததிபெறற ஹமஸபரபதனதீாததமும தசாசுவமேதிக
ததமும இருககினறன இவறறுள, எதில ஸநானம செயதா
கஙகையானது [2] குருக்ஷேததிரததிறகுச சமமானது கன
ததில அதனிலும அதிகபுணயம வரும பரயாகததில அதனி
மிகபபெரும புணயம வரும எவன கஙகையில ஸநானம
வனே அவன நூறு அகாாயஙகளைச செயதிருநதாலும அவ
டய அநதத தீசசெயலகளாலுணடான பாவஙகளை தைையும
ாதீாததமானது, விறகை நெருபபு எரிபபதுபோல எரிதது
கிறது கருதயுகததில எலலா இடமும புணயமானது, தரேதா
ததில புஷகரம புணயமானதெனறு கருதபபடடது, தவாபரத
குருக்ஷேததிரம புணயமானது, கலியுகததில கஙகை புணய
னதெனறு கருதபபடடது புஷகரததில தவமபுரியவேணடும

[1] 'இது காசியில மரிபபதுபோலத தறசெயலாக உயிரை விடுவதைப
ியதேயனறி, பலாதகாரமாக உயிரை விடுவதான ஹடமரணததைப
ியதனறு ஆதலால, ஹடமாணம செயயலாகாது' எனறு கூறி, வேதம
ருதி முதலியவறறிலிருநது ஆதாரஙகாடடி நிசசயிபபது பழைய வுரை

[2] குருக்ஷேததிரம தருவது போனற புணயபலனைத தருமெனபது

மஹாலயததில தானம கொடுககவேணடும மலயமலையி
அகனியில ஆரோஹணம செயயவேணடும பருகுதுஙததி
அநசனவிரததனத அனுஷடிககவேணடும புஷகரததிலும
கேஷததிரததிலும கஙகையிலும மகதஙகளிலும ஒருமனிதன
ணம செயதால மேல ஏழுதலைமுறையாரையும அபபடியே கீழ
தலைமுறையாரையும கரைஏறறிவிடுகிறுன கஙகையானது
கிஞல சொலலபபடடால பாவஞசெயதவனைப பரிசுததனு
கிறது, பாாககபபடடால மஙகளததைக கொடுககிறது, ஸநா
செயயபபடடாலும பானம செயயபபடடாலும ஏழுதலைமு
வரையில குலததைச சுததியடையசசெயகிறது அரசனே!
மனிதனுடைய எலுமபானது எவவளவு காலமவரையில கங
யின ஜலததைத தொடடுககொணடிருககுமோ அவவளவுகா
வரையில அநதமனிதன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிறு
ஒருமனிதன [1] புணயதீாததஙகளையும புணயமானகேஷதரஙகளை
அடைநது புணயததைபபெறறுத தேவலோகததை அடைந
ஞகிறுன கஙகைககு ஒபபான தீாததம இலலை, கேசவரைக
டிலும மேலான தெயவம இலலை, பிராமமணாகளைக காடடி
மேலான வஸது இலலை இவவணணம பிரமமதேவா கூறுகி
மஹாராஜனே! 'எநத இடததில கஙகை ஒடுகிறதோ அது தே
அது தபோவனம கஙகையினகரையை அடுததிருககிற அநத இ
ஸிததிகேஷதரம' எனறும அறியவேணடும இது உணமை ப
மணாகள, ஸாதுககள, தனககு [2] ஆபதாகளான ஸநேஹிதா
அனுஸரிததுககொணடிருககிற சிஷயன ஆகிய இவாகளின கா
இதனை ஜபிககவேணடும இது தனயமானது, இது பரிசுததமான
இது ஸவாககததுககு ஸாதனமானது, இது ஸ◌ுகமானது,
புணயமானது, இது ரமயமானது, பாவனமானது, தாமததைவி
விலகாதது, உததமமானது, இது மஹரிஷிகளுடைய ரஹஸ
எலலாப பாவஙகளினினறும மனிதனை விடுவிபபது ஒருமனி
பிராமமணாகளுடைய மததியில (இதைக) கறறறிநதால மாசற
ஞகி ஸவாககததை அடைவான தீாததபரமபரையைச செ
வது ஐஸவாயததைத தருவது, ஸவாககலோகததை அடைவ
கும ஹிதமானது, அவவாறே புணயமானது, பகைவாகளை அ

[1] பொருநதாமையால 'யதா' எனனும ஒரு சொல விடபபடடது
[2] 'ஆதமந' எனபது மூலம, 'தனனுடைய குமாரன' எனபது
கில மொழிபெயாபபு

து, மங்களகரமானது, சிறந்தமேதையை உண்டுபண்ணுவது
படிச் சொல்வதனால்), புத்திரனில்லாதவன் புத்திரனை அடை
ன், பொருளில்லாதவன் பொருளை அடைவான், அரசன் பூமியை
பான், வைசியன் பொருளை அடைவான், சூத்ரன் விரும்பின
களை விரும்பினபடி அடைவான் பிராம்மணன் படித்தால
தசாஸ்திரங்களில்) கரைகாணகிறான் சுத்தனாக இருந்து
ண்டு தினந்தோறும் இந்த தீர்த்தபுண்யத்தைக் கேட்கும்
தன (முந்தின) பலபிறப்புகளை அறிகிறான் தேவலோகத்தி
மகிழ்கிறான் அடையக்கூடியவையும் அடைதற்கரியவையு
எந்தத் தீர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, அவைகளை, மனி
எல்லாத் தீர்த்தங்களையும் தரிசனம் செய்யும் விருப்பத்துடன்
த்தால் அடையவேண்டும் இந்தத் தீர்த்தங்கள் வஸுக்களா
ஸாத்யர்களாலும் ஆதித்யர்களாலும் மருத்துக்களாலும் அஸ
ீதேவர்களாலும் தேவர்களுக்கு ஒப்பான ரிஷிகளாலும் புண
தை விரும்பி ஸ்நானம் செய்யப்பட்டன குருவம்சத்தில்
த்தவனே! நல்லவிரதமுள்ளவனே! இவ்வண்ணம் நீயும் நியம
ளவனாகவும் புண்யத்தைப் புண்யத்தால் விருத்தியடையச்செய
னாகவும் இந்தவிதியினால் தீர்த்தங்களை அடைவாயாக சாஸ்திரார்
ங்களைக்கண்டவர்களான பெரியோர்களால்[1] சுத்தமான அந்தக
ணங்களுடன் முந்திஇருக்கிற ஆஸ்திகயத்தாலும் ஸ்ருதிகளின்
ரனத்தாலும் அந்தத்தீர்த்தங்கள் அடையப்படுகின்றன சாஸ்தி
த்தங்களின் உண்மையை அறிந்தவர்களும் பெரியோர்களுமான
ம்மணர்களுடன் நீ தீர்த்தங்களை அடைவாயாக கௌரவய! விர
களைச்செய்யாதவனும், மனத்தை வசப்படுத்தாதவனும், சுத்தி
லாதவனும், திருடனும், வக்ரபுத்தியுள்ள மனிதனும், தீர்த்தங்க
ஸ்நானம்செய்யார் ஐயா! நல்லநடையுள்ளவனும் எப்பொழு
தர்மார்த்தங்களைக் காண்பவனுமான உன்னாலோ எல்லாபித்
களும் பிரபிதாமஹர்களும் கரையேற்றப்பட்டார்கள் வேதே
ங்களை அறிந்தவனே! உன்னுடைய [2] தகப்பனும் பாட்டனும்
லாமுப்பாட்டனமார்களும் பிரம்மாவை முதன்மையாகக்
ண்டவர்களும் ரிஷிகளுடையகூட்டங்களோடு கூடியவர்களு
ன் தேவர்களும் உன்னுடைய தாமத்தால் நித்யமே மகிழ்விக்கப்
டார்கள் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனே! நீ வஸுக்களுடைய உல
களை அடைவாய் பீஷ்ம! பூலோகத்தில் பெரிதும் அழியா

[1] வேறுபாடம் [2] அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது

ததுமான கீாததியையும அடைவாய’ எனறுகூறினா பக
ஞன புலஸதியரிஷியானவா பரீதியுளளமனததுடன இவவண
சொலலிவிடடுப பீஷமரிடததில அனுமதி பெறறுககொ
மகிழசசியுடன அநதஇடததிலேயே மறைநதாா கௌரவாக
சிறநதவனே! சாஸதிரஙகளின உணமைபபொருளை கணடறிந
ரானபீஷமரும புலஸதியருடைய வசனததினால பூமியைச சு
வநதாா மிககமகிமையுளளதும மிககபுணயமானதும எலல
பாவஙகளினினறும விடுவிககினறதுமான இநததீாததயாததி
யானது இவவணணம பிரயாகததில முடிவடைகிறது எநதப
தன இநதவிதியினால பூமியில ஸஞசரிபபனே அவன இறநதப
நூறு அஸவமேதபலனை முழுமையையும அனுபவிககிறுன கு
நநதனனே! கௌரவாகளுள மிகசசிறநதவரானபீஷமா மு
அடைநத தாமததைவிட எடடுமடஙகான உததமதாமத
அடைவாய நீ ரிஷிகளையும அழைததுககொணடு போகிற
யிருததலால உனககு எணமடஙகு பலன உணடாகும பார
குருநநதன! ராகூஸாகளுடைய கூடடஙகளால ஆகரமிககப
டிருககிற இநததீாததஙகள உனனைததவிர மறறஅரசாகள
அடையமுடியாதவைகள எலலாததீாதத சரிதஙகளுடனும க
திருபபதான தேவாகள ரிஷிகள இவாகளுடைய இநதசசரி
ரததை எவன படிபபனே அலலது கேடபனே அவன் எலல
பாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன மகாராஜனே! ரிஷிகளுள
கியாகளான வாலமீகி, கஸயபா, ஆதரேயா, குணடஜடாா,
வாமிதரா, கௌதமா, அஸிதா, தேவலா, மாாககணடே
காலவா, பரதவாஜா, வஸிஷடா, உததாலகமுனிவா, புதர
னிருககும சௌனகா, தவசிகளுள சிறநத வயாஸா, முனிஸரே
ரான தூாவாஸா, மகாதபஸவியானஜாபாலி ஆகிய தபோதன
ளான இநத ரிஷிஸரேஷடாகளனைவரும எநததீாததவிஷயத
எபபொழுதும உனனை எதிாபாாததுககொணடிருககிறுாக
அபபடிபபடட இநததீாததஙகளைககுறிதது இநதரிஷிகளுட
தொடாநதுசெலவாயாக மகாராஜனே! அளவறறதேஜஸ
இநத லோமசமகரிஷியானவா வருவாா இவருடன தொடா
செலவாயாக தாமஙகளை அறிநதவனே! எனனுேடுகூடவும
ததீாததஙகளை வரிசைபபடி அடைவாயாக (சநதனுவா
பிறநத)[1] மகாபிஷனெனகிற அரசனைபோல மிககீாததியை அ

---

1 வேறுபாடம

ய் கௌரவாகளுள சிறநதவனே! தாமாதமாவான யயாதி
ாலவும அரசனுன புருரவனபோலவும நீ ஸவதாமததினுல பிர
சிககிருய அரசனுன பகீரதனபோலவும பரவிததிபெறற ராமா
ாலவும நீ எலலா அரசாகளேயுஙகாடடினும (மேனமையுளளவ
) ஸூாயனபோல விளஙகுகிருய மஹாராஜனே! மனுவும
கூவாகுவும மிககதீாததியுளளபூருவும வேனகுமாரனுனபருது
போல நீயும புகழுபெறறிருககிருய முறகாலததில தேவராஜன
வாறு வருதானேககொனறு எலலாபபகைவாகளேயும எரிதது
ாககவலேயைவிடடவனுகி மூவுலகஙகளேயும காபபாறறினுனே
வவாறு நீ பகைவாகளே நாசமசெயது பரஜைகளேப பரிபாலிப
ய தாமரை மலாபோனற கணகளேயுடையவனே! உனதொழி
ல ஜயிககபபடட பூமியை அடைநது காாததவீாயாாஜுனனேப
ாலத தாமததினுல கயாதியைஅடைவாய' எனறு கூறினா

மகாராஜனே! ரிஷியான நாரதபகவான அரசரை இவவண
ம தேறறி அனுமதி பெறறுககொணடு, அநதஇடததிலேயே
றநதாா தாமாதமாவான யுதிஷடிரரும அநதவிஷயததையே
ணணிககொணடு, தீாததயாதரையைபபறறிய புணயததை ரிஷி
நககுத தெரிவிததாா

எணபததுநானகாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை விட்டுப்பிரிந்ததனுல் தமக்குக் காம்யகவனத்தில் வஸிக்க விருப்பமின்மையைக்கூறி வாஸத்துக்காக வேறுஇடத்தைச் சொல்லும்படி தௌம்யரை வேண்டினது)

யுதிஷடிரராஜா, தமபிமாா புததிமானுன நாரதா ஆகிய இவா
ின கருததைஅறிநது பிரமமதேவருககு ஒபபானதௌமயரைப
ாதது, 'புருஷஶ்ரேஷடனும ஸதயமான பராககிரமமுளளவனும
கபுஜபலமுளளவனும அளவுகடநத தைாயமுளளவனுமான
தஜிஷணுவானவன அஸதிரஙகளேபபெறுவதறகாகத தேசாந
ததிறகு எனனுல அனுபபபபடடான அநதஅாஜுனன வீாய
ளளவன, அனபுளளவன, சமாததன, தவததைபபொருளாகக
ாணடவன, பிரபுவான வாஸுதேவரைபபோல அஸதிரததில

மிக்கதோசசியுள்ளவன் பிராமமணரே! நான இநத இரணடுகரு ணாகளையும பகைவாகளைக கொலலுகிறவாகளெனறும மிகக லமையுள்ளவாகளெனறும அறிகிறேன அவவாறே, வயாஸரு பகைவரைவாட்டுபவாகளான வாஸுதேவா தனஞசயனஇருவ யும 1 தரியுகாகளெனறும நேரேவநத இரணடு விஷணுககெ றும அறிநதிருககிறாா எனககு எபபொழுதும அவாகளை புகழநதுசொலலிய நாரதரும அவவாறே அறிநதிருககிறாா வணணம நானும அவவிருவரையும நரநாராயணரெனனும ரி ளெனறு அறிகிறேன 'இவன ஸாமாததியமுள்ளவன்' எ றெணணி, எனனுல அநத அாஜுனன அனுபபபபட்டான தே குமாரனன அாஜுனன இநதிரனைவிட்க குறைநதவன னெனறெணணித தேவாகளுககுததலைவனன இநதிரனைப பா பதறகும இநதிரனிடததிலிருநது அஸதிரஙகளைப பெறு கும அனுபபபபட்டான அதிரதாகளான பீஷமததரோ களும கருபரும (பிறரால) ஜயிககமுடியாத அஸவததாமா திருதராஷடிரபுததிரனுல நனகு தாஙகபபட்டவாகள, மிகக சாலிகள, எலலாரும வேதஙகளை அறிநதவாகள, சூராகள, படியே எலலாரும எலலாஅஸதிரஙகளிலும நலலதோசசியு யவாகள, எலலாரும மகாரதாகள, முககியாகள, எலலா ஸரமததை ஜயிததவாகள மஹாபலசாலிகளான அவாகள பொழுதும அாஜுனனேடு யுததம செயயவிருபபமுள்ளவா திவயாஸதிரஙகளை அறிநதவனும ஸூதபுததிரனும மஹாரத மான அநதக காணனும அாஜுனனுடன போாபுரிவதில விரு

---

1 'கிருதயுகததில தாமருடைய மனைவியான மூாததியெனபவளி அவதரிதத நரநாராயணாகள உவாகளே தவாபரயுக முடிவில கே ரும அாஜுனனுமாகப பிறநதனா ஆகவே மூனறு யுகததிலுமிரு புராணபுருஷா, நமபோனற மனிதரலலா, அலலது, எலலாவறறுக தலைமை, ஞானம, புகழ, செலவம, வைராககியம, தாமம ஆகிய பக னும பெயருள்ள ஆறு ஐஸவாயமுள்ளவா, அலலது முறறறிவுடை தருபதி, அநாதியானபோதம, ஸவதநதிரமுடைமை, எனறும குறை ஆறறலுடைமை, முடிவிலலாத ஆறறலுடைமை எனனும ஆறு அ களுள்ளவா சிலா, 'ஞானம ஐஸவாயம, வீாயம பலம, தேஜஸ ப மம எனனும மூனறு இரட்டைகளுள்ளவா' எனபா, இது ஆதாரமி தது, கூறியது கூறலெனனும குறறமுமாகும, ஆதலால பொருநத எனபது பழையவுரை

ளளவன அஸதிரவேகமாகிற காறறின பலமுளளதும பாணங
ாகிற ஜவாலையுளளதும கையில நாணகயிறு உரைவதனுலுணடா
ம சபதமாகிற ஒலியுளளதும ரஜோகுணததின காரயமான
ோதமாகிற புகையுளளதும அஸதிரஙகளாகிற வீழசசியுளளதும
ருதராஷடிர புததிரரகளாகிற காறறினுல மூடடபபடடதுமான
ததக (காணடீபமாகிறநெருபபானது) காலனுலவைககபபடடஊழித
பபோல எனனுடைய ஸைனயரூபமான துருமபுககாடடை
தேகமிலலாமல எரிககபபோகிறதோ நனருகளிகிற அநதக
ணனுகிற நெருபபைக கிருஷணனுகிற காறறினுல எழுபபபபடட
ம திவயாஸதிரஙகளாகிற [1]மினனலுளளதும பெரியதும வெண
மயான குதிரைகளாகிற கொககுககளுளளதும காணடீவமென
வானவிலலிருபபதனுல தாஙகமுடியாததும முழககமுளளதும
மபினதுமான இநத அரஜுனனுகிற மேகமானது யுததததில
ணமாகிற (நீரத) தாரைகளால அவிககபபோகிறது பகைவரின
டணஙகளை ஜயிபபவனுன அநதப பீபதஸுவானவன இநதிர
டததினினறு நேரிலேயே திவயாஸதிரஙகளனைததையும முறைப
பெறுவான அவன அவரகளனைவருககும போதுமானவ
னறு எனககு எணணம் இருககிறது, சணடையில பகைவாக
ககுப பிரதிசெயவது அவனுககுப பெரியகாரியமனறனறோ?
பபடிபபடட நாஙகள எலலாரும, அஸதிரஙகளைப பெறறுக
ணடவனும பகைவரை அடககுபவனுமான [2] அரஜுனனைக
ணவிலலை பீபதஸுவானவன (காரய) பாரததைததாஙகி வருந
ிருனலலவா? மனிதருடசிறநதவரே! நாஙகள அநத வீரனை
டு இநதக காமயகவனததில தரௌபதியுடன நலலிருபபை
டைகிறோமிலலை நாஙகள ஸததயமான விககிரமமுளளவனும
னுமான அரஜுனனை, மழையில விருபபமுளளவரகள
கததை எதிரபாரபபதுபோல எதிரபாரததுககொணடு சிறிது
லம வாஸம செயயககூடியதும நலலதும மிகுதியான ஆகா
களுளளதும பழஙகளுளளதும சுததமானதும அழகியதும
யஞசெயதவரகளால அடையபபடடதுமான அநத வேறுகாட
த தேவரீர சொலவீராக [3] பிராமமணரகளிடமிருநது கேடகப

---

1 ஜவலநஃ' எனபது மூலம

2 'அரஜுனனைப பாரககபபோகிறோம பீபதஸுவானவன காரய
தைததாஙகி வாடடமடையமாடடான' எனபது இஙகிலீஷ மொழி
யாபபு

3 'பரதிஶருதாந' எனபது மூலம

பட்ட பறபலவிதமான சில ஆஸ்ரமங்களையும தடாகங்களைய
நதிகளையும அழகியமலைகளையும சொலவீராக பிராமமண
எனககு அநத ஆஜ்ஞனனைவிட்டு இநதக காமயகவனததி
வாஸமசெயவது ருசிககவிலலை வேறுதிசையை நோககிசசெ
வோம' எனறு கூறினா

எணபததைநதாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(தௌம்யர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கிழ்க்திசையிலுள்ள
பற்பல தீர்த்தங்களைக் கூறியது.)

(அர்ஜுனனைக காணபதில) ஆவலுளளவாகளும தீனமா
மனமுளளவாகளுமான அநதப பாணடவாகளனைவரையும பார
துப பிருஹஸபதிககு ஒபபான தெளமயா அவவாறு தேறுதலை
யசெயது கூறலானா பரதஸரேஷடனே! தோஷமறறவனே
அரசனே! நரேஸவரனே! எவைகளைச சொலலுகினறஎனனிடத
தினறு கேட்டு நீ இநத தரெளபதியுடனும பிராதாககளுடனு
சோகம நீஙகினவனுவையோ பிராமமணாகளால அஙகீகரிக
பட்ட அநதப புணயாஸரமஙகளையும திசைகளையும தீாததஙக
யும மலைகளையும சொலலுகினற எனனிடததினினறு கேட்பாயா
பாணடவ! அவைகளைக கேட்பதனாலேயே நீ புணயததை அ
வாய நரஸரேஷடனே! அவைகளுககே செனறால நூறுமடங
புணயததை அடைவாய வேநதனே! யுதிஷடிர! தேவகணா
ளாலும ரிஷிகணஙகளாலும அடையபபட்ட அழகிய கிழததிசை
யைக கேள தோறறினவரையில அதனை உனககுச சொல
வேன பாரத! எநதததிசையில தனிததனியாகத தேவ
ளுடைய புணயதீாததஙகள இருககினறனவோ தேவாகளா
ரிஷிகளாலும பிரியததுடன அடையபபட்ட அநதக கிழததி
யில நைமிஷம இருககிறது எநதததிசையில புணயமானது
அழகியதும தேவாகளாலும ரிஷிகளாலும அடையபபட்டதுமா
அநதக கோமதீநதியும தேவாகளுடைய யாகபூமியும ஸூாய
திரனுை யமனுடைய யஜஞபசுவின மாரணஸதானமும இ
கினறனவோ, எதில மஙகளமானதும தேவாகளாலும ரிஷிக
ளும அடையபபட்டதுமான பிரமமஸரஸ இருககிறதே

தத திசையில புணயமான கிரிவரம இருககிறது புருஷ
ரஷடனே ! முனனோாகள எவனுடையவிஷயததில, 'பல புத
ர்களை விருமபவேணடும, ஒருவனுவது கயைககுபபோவான,
வனுவது [1] கௌரிஎனகிற கனனியை மணநதுகொளவான,
வனுவது நீலவருஷததை உதஸாஜனமசெயவான, ஒருவனு
, தனஸநததியினுல, முநதிய பததுததலைமுறையாரையும பிந
பததுததலைமுறையாரையும கரையேறறுகிறுன' எனறு
லலுகிறுாகளோ ராஜரிஷிகளால பூஜிககபபடட அநதககயனும
ககிறுன அரசே ! எநதஇடததில பிதருககளைஉததேசிததுக
டுககபபடும கவயஙகளை அக்ஷயமாககசசெயகிற அநதஆல
ம் இருககிறதெனறு பிராமமணாகள சொலலுகிறுாகளோ அநத
ததில ஒரு மகாநதியும இருககிறது, அபபடியே கயனுடைய
ம இருககிறது பிரபுவே ! எநதஇடததில பிதருககளை
தேசிததுக கொடுககபபடட அனனமானது அக்ஷயமாகிறதோ
யஜலததுடனகூடின பலகு எனகிற அநத மகாநதியும அநத
ததில இருககிறது பரதஸ்ரேஷடனே ! தபோதனரான
வாமிததிரா எநதநதியில பிராமமணததனமையை அடைந
ரா அதிகமானகிழஙகுகளும பழஙகளுமுளள அநதக
சிகிநதி இருககிறது பகீரதமகாராஜன எநதஇடததில
தநதியினகரையில அதிக தக்ஷிணைகளுளள பல யாகங
ால தேவாகளைப பூஜிததானே அநதஇடததில அநதப
யமான கஙகாநதி இருககிறது குருவமசததில உதிதத
ன ! எநத இடததில குசிகவமசததில பிறநதவரான விஸ்வா
ரா [2] இநதிரனேடு யாகமசெயதாரோ அநத உதபலாவததைதப
சால நாடடிலுளளதாகச சொலலுகிறுாகள பகவானுன
ராமா மனிதாகளின ஐஸ்வரியததை மீறி இருககிற விஸ்வாமித
ருடைய அநத ஐஸ்வாயததைககணடு எநத இடததில (அவரை)
சததை அனுஸரிதது அவவாறு புகழநதாரோ அநதக கானய
ஜததில விஸ்வாமிதரா இநதிரனுடன ஸோமரஸததைப பானம
பதாா பிறகு, அவா க்ஷததிரியஜாதியினினறு விலகினுா, 'பிராம
ணுகிறேன' எனறும சொனனுா வீரனே ! எநத இடததில
ாதமாவான பிரமமதேவா முநதியே யாகம செயதாரோ உல
களில பிரவிததிபெறற அநதக கஙகையமுனைகளின ஸஙகமம

1 எட்டுவயதுபபெண 'அஸ்வமேதம செயவான' எனபது வேறு
ததின பொருள் 2 'புதரனேடு' எனபது வேறுபாடம,

பவித்ரமானது(=பவியென்னும் வஜ்ராயுதம்போன்ற பிறப்பு இ
முதலிய துக்கங்களினின்று காப்பாற்றுவது), ரிஷிகளால் அடை
பட்டது, தாமம் வர்க்க காரணமானது, பாவத்தைப்போக்கு
சிறந்தது, பரதர்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! அந்தப் (பிரம்மதே
யாகம்செய்த ஸ்தலமாக இருப்பதால்) பிரயாகமென்று பிரஸி
பெற்றது ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அரசனே! அந்தப்ரயாகத்தில் அ
தியருடைய சிறந்த ஆஶ்ரமம் இருக்கிறது அப்படியே ரிஷிக
ப்ரகாசிக்கின்ற அந்தத் தாபஸாரண்யமும் இருக்கிறது கால
கிரியில் பெரிதும் அழகியதும் பரிசுத்தமானதும் மலைகளுள்சி
தும் மங்களகரமானதுமான ஹிரண்யபிந்து என்கிற அகஸ்திய
தம் சொல்லப்பட்டது கௌரவ்ய! மஹாத்மாவான பரசுராம
இருப்பிடமான மஹேந்திரமென்கிற மலையும் இருக்கிறது குந
தன! அந்த மகேந்திரகிரியில் முந்தியே பிரம்மதேவர் யாகம்
தார் யுதிஷ்டிரனே! பிரஜைகளுக்கு அதிபதியே! எந்தஇடத
புண்யமான பாகீரதியானது மணிகர்ணிகைஎன்கிற ஸரஸில் ப
சித்ததோ, எந்தஇடத்தில் புண்யமானதும் பாவத்தை உதறின
களால் நிறைந்ததுமான அந்தப்பாகீரதி பிரம்மசாலையென்று
ஸித்திபெற்றதோ அந்த இடத்தில் அந்தப்பாகீரதியினுடைய
சனமும் புண்யமானது பரிசுத்தமானதும் மங்களத்தை உ
பண்ணுகிறதும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் தொன்றுதொ
டிருப்பதும் மிகச்சிறந்ததுமான மதங்கருடைய கேதாரமென
பெரிய ஆஶ்ரமமும் இருக்கிறது எந்தஇடத்தில் தாகம்கொ
நிஷ்தராஜன ஜலத்தையும் ஸ்-கத்தையும் அடைந்தானோ,
இடத்தில் புண்யமானதும் ரிஷிகளால் விளங்குகின்றதுமான
வனம் இருக்கிறதோ, எந்த இடத்தில் மலையுச்சியில் பாகுதாந்
நந்தையும் பெருகுகின்றனவோ மிகுதியான கிழங்குகளும் ப
களும் ஜலமுமுள்ள அழகிய அந்தக் குண்டோதமென்கிற
இருக்கிறது மகாராஜனே! கிழக்குதிசையிலுள்ள தீர்த்தங்களும்
களும் மலைகளும் புண்யமான ஆயதனங்களும் என்னால் உனக்
சொல்லப்பட்டன மற்ற மூன்றுதிக்குகளிலுமிருக்கிற பு
மான தீர்த்தங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் புண்யமான
தனங்களையும் என்னிடமிருந்து கேள்

எணபததாறுவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம. (தொடாச்சி)

(தௌம்யர் தென்திசையிலுள்ள பறபல தீர்த்தங்களை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது.)

பாரத! எநததிசையில புணயமானதும அனேக உதயான
ங்களுள்ளதும மிககஜலமுள்ளதும தவசிகள வஸிபபதும
ளகரமுமான கோதாவரீநதியானது சொலலபபடுகிறதோ
த தெனதிசையிலுளளவையும எனபுததிககு எட்டினவரை
விரிவாகக கூறபபடுகினறவையுமான அநதப புணயதீாததங
் கேள மிருகஙகளாலும பக்ஷிகளாலும சூழபபட்டவையும
களுடைய ஆஶ்ரமஙகளால அலஙகரிககபபட்டவையும பாப
தைப போககுகினறவையுமான வேணை, பீமரதி எனகிற நதி
இருககினறன பரதஶ்ரேஷ்டனே! ரமயமான துறைகளுள்ள
அதிக ஜலமுள்ளதும பராமமணாகளால அடையபபட்டது
பயோஷணி எனகிற அநத நருகனெனனும ராஜரிஷியி
டய நதியும இருககிறது மேலும, மகாயோகியும மிகக புக
ாவருமான மாாககணடேயா இஙகே யாகம செயகினற நருக
டய முனனிலையில பூபதியான அநத நருகனுடைய வமசத
பறறிய காதையைப பாடினாரெனறு நாம கேட்டிருககிறோம
ாஷணியிலுளள உததமமான வராஹ தீாததததில யாகம
கினற நருகனுடைய யாகததில, இநதிரன ஸோமபானத
களிபபடைநதான, பிராமமணாகள தக்ஷிணைகளால களிப
நதாாகள, மருததுககள பரிமாறினாாகள, தேவாகள ஸதஸ
ாக இருநதாாகள பயோஷணியின ஜலமானது, கொணடு
பட்டதானாலும (அஙகேயே) தரையிலிருபபதானாலும காறறி
வீசபபட்டதானாலும (அதனைஉபயோகிததவனுககு) மரணம
யிலுளள பாவததைப போககுகிறது ஒருவன, எஙகே
ககததைககாட்டிலும மிகஉயாநததும மாசறறதும ஆதமாக
் உஜஜீவநாாததமாக ஏறபடுததபபட்டதும சிவதனமுமான
ஷாணமிருககிறதோ அஙகே அதனை ததரிசிததால மனிதன சிவ
தை அடைவான ஜலம மிகுதியாகவுளள கஙகை முதலிய

1 விஷாணம எனபது சிவனுடைய வடிவம எனபது இஙகிலீஷ
தி பெயாபபு

எலலா நதிகளும ஒருபககம, (எலலாத)தீாததஙகளையுமகாட்டி-
புணயமான பயோஷணியானது ஒருபககம எனபது எனது
ணம மிகுதியான கிழஙகுகளும கனிகளுமுளளதும மஙக
மானதும புணயமுமான மாடரருடையவனம இருககிறது
ஶரேஷடனே ! வருணஸரோதஸமெனகிற மலையில யூபஸ
மும இருககிறது பரவேணியின வடபாகததிலும அவவா
புணயமான கணவாஶரமததிலும தவசிகளுடைய அரணய
நான் கேட்டிருநதபடி சொலலபபடடன் அபபா ! ஶூாபபா
தில மகாதமாவான ஜமதககனியின யாகவேதி இருககிறது பா
அழகிய பாஷாணதீாததையும புரஶசநதரையும இருககின
கௌநதேய ! அநத இடததிலேயே பலஆஶரமஙகளுளள அ
தீாததமும இருககிறது யுதிஷடிர ! பாணடியதேசததில அ
திய தீாததமும வருணதீாததமும இருககினறன, புருஷஶ
டனே ! பாணடியநாட்டிலேயே புணயமான குமாரீதீாதத
சொலலபபடடன குநதியின புதலவனே ! தாமரபாணி
பறறிச சொலலுவேன, அதனைககேள பாரத ! மோக்ஷப
விருமபுகிற தேவாகளால எநத இடததில ஆஶரமததில
செயயபபடடதோ கோகாணமெனறு மூவுலகஙகளிலும
ஸிததிபெறற அநத க்ஷேததிரம இருககிறது ஐயா !
விடததில, குளிாநத ஜலமுளளதும அதிக ஜலமுளளதும பு
மானதும மஙகளகரமானதும மனததைஅடககாத மனிதாக
அடைய மிகஅரியதுமான அநதமடு இருககிறது அநத இட
லுளள தேவஸஹமெனகிறகிரியில மரஙகளாலும புல மு
வைகளாலும நிறைநததும கனிகளும கிழஙகுகளுமுளள
புணயமானதுமான அகஸதியசிஷயருடைய ஆஶரமம இ
கிறது அநதஇடததில காநதியுளளதும மணிமயமானதும
களமானதுமான வைடூாயமலை இருககிறது ஏராளமான கி
களும பழஙகளும ஜலமுமுளள அகஸதியருடைய ஆஶர
இருககிறது நராதிபனே ! ஸௌராஷடிரதேசததிலுளள பு
மான ஆயதனஙகளையும ஆஶரமஙகளையும நதிகளையும தட
களையும சொலலுவேன பிராமமணாகள அநதஇடததில
ஸோதபேதனததையும ஸமுதரததில மூவுலகஙகளிலும ப்ரக
பெறற பிரபாஸதீாதததையும சொலலுகினறனா அநத
தில தவசிகளால வஸிககபபடட மஙகளகரமான பிணடா
இருககிறது விரைவில ஸிததியை உணடுபணணுகிறதும பெ

ன உஜஜயநதமென்கிறமலேயும இருககிறது யுதிஷடிர! அநத ஜஜயநதகிரியில தேவரிஷிகளுள சிறநதவரான நாரதரால் சொல பபடட புராதனமான ஸலோகம ஒன்று கேட்கபபடுகிறது தை நீ தெரிநதுகொள (அதனபொருள), 'மிருகஙகளாலும ஷிகளாலும அடையபபடடதும புணயமானதுமான ஸௌராஷ ரதேசததிலுள்ள உஜஜயநதமெனகிற பாவததில தவததால டடபபடட மேனியை உடையவன ஸவாககலோகததில கொண டபபடுகிருன' எனபது லக்ஷமியோடிருபபவரும பாறகடலே ருபபிடமாககொணடவருமான இநத நாராயணா ஆதிசேஷனை ற கடடிலேவிடடு மதுராபடடணததிறகு வநதுவிடடாரனறே நதப படடணததில புராணரும தேவருமான இநத மதுஸூத ா நேரில வஸிககிருரோ அநதப புணயமான துவாரகையும ஙகே இருககிறது அநதக கோவிநதா ஸநாதனமான தாமஸவ பியனறே? எநதபபிராமமணாகள வேதஙகளை அறிநதிருககிறா ளோ, எநத ஜனஙகள வேதாநதசாஸதிரததை உணாநதிருக ராகளோ அவாகள மஹாதமாவான வாஸுதேவரை ஸநாதன ான தாமமெனறு சொலலுகிருாகள கோவிநதா பரிசுததவஸதுக ளுள சிறநத பரிசுததவஸதுவெனறு சொலலபபடுகிறா தேவா ளுககுத தேவரும ஸநாதனருமான இநதபபுணடரீகாக்ஷா மூவுல கஙகளிலும புணயஙகளுககும புணயமும மஙகளஙகளுககும மங ளமுமாயிருககிறா அழிவறற உருவமு ளளவரும அழியக டிய வஸதுககளில வியாபிததிருபபவரும க்ஷேததரஜஞரும பர மபுருஷரும மனததினுல நினைககமுடியாத ஸவரூபமுளளவரும துவெனகிற அஸுரனை வதமசெயதவருமான ஸ்ரீ ஹரியானவா வவிடததிலேயே இருககிறா

எணபததேழாவது அதயாயம

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தௌம்யர் மேல்திசையிலுள்ள தீர்த்தங்களை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

மேலதிசையில அவநதி தேசததிலிருககும பவிததரமானவை ம புணயமானவையுமான 1 ஆயதனஙகளை உனககுசசொலலு

---

1 இடஙகள

வேன பாரத! [1] பரியமகு வருக்ஷஙகளடாநத தோபபுககள
ளுமம மாமரஙகளடாநத தோபபுககளாலும அலஙகரிககபபட
தும பழுததிருககிற ஜஞ்சிமரஙகளின வரிசைகளுடன கூடி
தும பரிசுததமுமான நாமதாநதியானது அநத இடததி
மேறகுமுகமாக ஓடுகிறது கௌரவாகளுள சிறநதவனே
பாரத! மூவுலகஙகளிலுள்ள [2] தீாததஙகளும புணயமான ஆ
தனஙகளும நதிகளும காடுகளும சிறநதமலைகளும பரம
தேவருளளிட்டதேவாகளும வித்தாகளோடும ரிஷிகளோடு
சாரணாகளோடுமகூட நாமதையிலுள்ள தீாததஙகளில புணய
தினமிகுதியால ஸநானமசெயவதறகாக எபபொழுதும வருகிற
கள எதில நிதிகளுககுததலைவனும மனிதாகளை வாகனமாக
கொணடவனுமான குபேரன பிறநததான விஶ்ரவஸமுனிவருடை
புணயமானவீடு இருபபதாகக கேடகபபடுகிறதோ, பரிசுததமு
மஙகளகரமுமான அநத வைதூாயசிகரமெனகிற சிறநதமலை இரு
கிறது அநதமலையில மரஙகள எபபொழுதும மலாகளாலு
கனிகளாலும நிறைநதவைகளாகவும பசுமைநிறமான இலைகளு
ளவைகளாகவும இருககினறன பூமிககு அதிபதியே! மகாராஜனே
அநதமலையின உசசியில புணணியமானதும மலாநததாமரைமல
களுளளதும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும அடையபபட்ட
மான தடாகம இருககிறது மகாராஜனே! புணயமானதும ஸவ
ககமபோனறதும தேவாகள ரிஷிகள ஆகியஇவாகளுடைய கூட
டஙகளால அடையபபட்டதுமான அநதமலையில பலஆசசாய
கள காணபபடுகினறன எநதநதியினகரையில நகுஷனுடை
குமாரனான யயாதிமகாராஜன (ஸவாககததிலிருநது) ஸாது
களினநடுவிலவிழுநது மீணடும தாமமானவையும சாஶவதமான
வையுமானஉலகஙகளை அடைநதானோ, விஶ்வாமிததிரரால தவத
ஞல உணடுபணணபபடடதும எலலாரையும பரிசுததம செய
தும மடுவுள்ளதும புணயமானதுறைகளையுடையதுமான ராஜரிஷி
யினுடைய அநதநதியானது அநதமலையில ஓடுகிறது அநதந
யில புணயமானஒருமடு இருககிறது பிரஸிததிபெறற மைநாக
மெனகிறமலையும இருககிறது அளவறறகிழஙகும கனிகளுமுள்ள
அஸிதமெனகிறமலை இருககிறது யுதிஷ்டிர! அநதமலையில கக்ஷ
ஸேனருடைய பாவனமான ஆஶரமம இருககிறது பாணடவ

[1] ஒருவகைககொடி எனினுமாம

[2] அவறறின அதிதேவதைகள எனபது

ந்தமலையில பரவிததிபெறற சயவனருடையஆஸரமமும இருக
றது பிரபுவே! அநதஇடததில மனிதாகள சிறிதுதவததினுலே
ப விததியை அடைகிருாகள மகாராஜனே! சாநதியுளளவா
ளுள சிறநதவனே! மிருகஙகளாலும பகஷிகளாலும அடையப
டடதான மனததையடககினவாகளான ரிஷிகளுடைய ஜமபூ
ாககமெனகிற ஆஸரமம இருககிறது வேநதனே! பூமிககு
தனே! அதறகு அபபுறததில் மிககபுணயமானதும எபபொழு
ம ரிஷிகளுடனகூடியதுமான கேதுமாலையும மேதயையும கங
தவாரமும இருககினறன பிரவிததியுளளதும புணயமான
ம பிராமமணாகளால அடையபபடடதுமான ஸைநதவாரண
ம இருககிறது பெயரால புஷகரமெனறுபிரவிததியுளள புணய
ன பிரமமஸரஸூம இருககிறது (தவததில) விததிபெறறவா
ளான வைகானஸாகளெனகிற ரிஷிகளுககுப பிரியமான ஆஸரமம
ருககிறது கௌரவாகளுள சிறநதவனே! புணயவானகளுள
றநதவனே! பிரஜைகளைபபடைபபவரான பிரமமதேவா இநதப
ஷகரஙகளிலுளள புணயஸதலஙகளைஅடைநது வஸிபபதன
பாருடடு, 'மனததினுலாவது புஷகரஙகளை அடையவிருமபுகிற
லமனமுளளவனுடைய பாவஙகள முறறிலும நாசமடைகின
ன அவன ஸவாககததிலும ஆனநததைத அடைகிருன' (என
மபொருளுளள) காதையைப பாடினா

எணபததேடடாவது அதயாயம

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தௌம்யர் வடதிசையிலுள்ள தீர்த்தங்களை யுதிஷ்டிர
நுக்குக் கூறியது)

ராஜஸரேஷடனே! வடதிசையிலுளள [1] புணயமான ஆயத
ஙகளை உனககுச சொலவேன பிரபுவே! சொலலுகினற என
டததினினறு எலலாவறறையும அவதானததுடன கேள வீர
ன! கதைகளை மனததில அமைததல மஙகளகரமான ஸரததைத
ப உணடுபணணுகிறது பாணடவ! குறறமறறவனே! பாரத!
திஷடிர! குருஸரேஷட! எநதஇடததில மிககபுணயமானதும
ஷிகளுடனகூடியதும தீாததஙகளின வரிசைகளுளளதுமான

[1] இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

ஸரஸவதீநதி இருககிறதோ, எநதஇடததில யமுனாநதியான
மிககவேகததுடனகூடியதாகி ஸமுததிரததைககுறிததுச செல
கிறதோ, எநதஇடததில மிககபரிசுததமானதும மிககபுணய
மான பிலக்ஷாவதரணமெனகிறதீரததம இருககிறதோ, எ
இடததில பிராமமணாகள ஸரஸவதியில ஸநானததுககாக
திருககிறவாகளுடன யாகமசெயது அவபருததததைச செயகி
களோ, எநதஇடததில புணயமானதும திவயமானதும மங
கரமுமான அகனிசிரஸ எனகிற க்ஷேததரமானது சொலலபபடு
தோ, எநதஇடததில (ஸருஞசயனுடையபுததிரனை) ஸஹதேவ
இதேவிஷயததில இநதிரனால கானமபணணபபடடதும இவ
கததில பிராமமணாகளால கானமசெயயபபடுகினறதும, 'ஸ
தேவனால யமுனைஆறறின அருகில செயயபபடட அவனுடை
அகனிசயனஙகள லக்ஷககணககான தக்ஷிணையுளளவையாயி
தன' (எனனும பொருளுளளதுமான) அநதககாதைஉலவுகின
1 சமயாக்ஷேபமெனனும யாகததைச செயதானோ அ
இடததிலேயே பெரும புகழபெறற சககரவாததியான பரதனெ
கிற அரசன 2 நூறறுநாறபததெடடு அஸவமேதயாகஙக
செயதான ஐயா ! எநத ஆஸரமமானது முனபோலவே பிர
மணாகளுககு விருமபினவறறை உணடுபணணுகிறதெனறு கே
கபபடுகிறதோ மிகக புணயமானதும பிரஸிததிபெறறதுமா
அநதச சரபஙகருடைய ஆஸரமம இருககிறது மகாராஜனே
குநதீபுததிரனே ! எநத இடததில முறகாலததில வாலகிலயரிக
ளால யாகம செயயபபடடதோ எபபொழுதும ஸாதுககள
பூஜிககபபடட அநத ஸரஸ்வதீநதியானது ஓடுகிறது யுதிஷடி
மனிதருடசிறநதவனே ! குநதீபுதர ! மனிதாககதிபதியே !
தாகளுள மிகசசிறநதவனே ! எநதஇடததில மிகக பரிசுதத
னதும பிரஸிததியுளளதுமான தருஷதவதீநதியானது ஓடுகிற
எநதஇடததில நயகரோதரெனகிற பெயருளளவரும பாஞச
தேசததுககு நனமையைச செயபவருமான பாஞசாலயரும த
பயகோஷரும தாலபயரும வஸிககிறாகளோ, எநதப பூமி
அழிவறற புகழபெறறவரும அளவறறகாநதியுளளவரும மஹ
மாவுமான ஸுவரதருடைய மூவுலகஙகளிலும பரவிததிபெ

1 பலசாலியான ஒருவன எறியும சமயையெனனும தடி பே
விழுநதூரம இடமமைததுச செயயும யாகம

2 'முபபததைநது' எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

ஸ்யாஸ்ரமமானது இருபபதாகச சொலலபபடுகிறதோ எநத
டததில கிருஷணமெனகிற மானின நிறமுளளவாகளும 1 நிறமில்
தவாகளும பிரஸிததாகளும வேதஙகளை அறிநதவாகளும வேதங்
ரிலுளள நுடபமான அாததஙகளை நனகு கறறறிநதவாகளும்
வேதஙகளையும விததைகளையும அறிநதவாகளுமான நரநாரா
ணாகள இருவரும புணயமான முககிய யாகஙகளைச செய்தார்
ளா, முறகாலததில இநதிரனேடும வருணனேடுமகூடின தேவர்
பலவாறுக ஒனறு சோநதுவநது அநத விசாகயூபததில தவம்
நதாாகள அதனால அநத இடம மிககபரிசுததமானது. மகா
ககியமுளளவரும மிகக புகழுளளவரும பிரபுவுமான ஜமதகனி
ஹரிஷியானவா, எநத யாகததில சிறநத எலலாநதிகளும தததம்
ததததை எடுததுவநது சூழநதுகொணடு ரிஷிகளுள சிறநதவ
ன(அவரை)நேரில உபாஸிததனவோ அநதயாகததைப புணய
கவும ரமயமாகவுமிருககிற பலாசகஙகளில செயதாா மகா
ஜனே ! வீரனே ! மேலும, அநத இடததில மஹாதமாவான
தகனியினுடைய தீகைஷயைபபாாதது விஸவாவஸுவானவன
பொழுது 'யாகஞசெய்கினற மஹாதமாவான ஜமதகனியி
டைய யாகததில நதிகள் வநது பிராமமணாகளை மதுவினால
நபதியடையச செயதன' (எனனுமபொருளுளள) இநத
லோகததைத தானகவே பாடினன யுதிஷடிர ! கநதாவாக
ளும யகூஷாகளாலும ராகூஷஸாகளாலும அபஸரஸுகளாலும
டையபபடடதும கிராதாகளுககும கினனராகளுக்கும இருப்
மானதும மலைகளுள சிறநததுமான மலையைக கஙகையானது
கததால பிளநதது அது கஙகாதவாரமெனறு சொலலபபடு
து வேநதே ! பிரமமரிஷிகளுடைய கூட்டஙகளால அடையப்
ட அநதக் கஙகாதவாரமானது புணயமானதெனறு சொலலப்
கிறது கௌரவ ! அப்படியே, ஸநதகுமாரா கனகலததைப்
யமானதெனறு கூறுகிறா எநத மலையைப புரூரவமகா
ன அடைநதானே அநதப புரு எனகிற பரஸிததமான மலை
இருககிறது அரசனே ! மஹரிஷிகளுடைய கூடடஙகளால்
டையபபடட எநத இடததில பருகுமஹரிஷி தவமசெயதாரோ
ருகுதுஙகமெனகிற பெரியமலையானது அநத ஆஸரமமெனறு

1 'செமமை வெணமை கருமை ஆகிய ரஜஸ ஸதவ தமோகுணஙக
லாதவாகள' எனபது பழையவுரை   2 வேறு பாடம.
3 'பருகுதுஙகம' எனபதும இதுவே.

பிரஸிததிபெறறது பரதஸரேஷட! எவா செனறதும வருவ
திகழவதுமாயிருபபவரோ அவா நாராயணா, பிரபு, விஷ
சாஸவதா, புருஷோத்தமா மிகக புகழுடையவரான அவருண
மூவுலகஙகளிலும பரஸிததிபெறற புணயாஸரமமானது பு
மான விசாலை எனகிற பதரியின ஸமீபததில இருபபதாகச செ
லபபடுகிறது வேநதே! முறகாலததில விசாலை எனகிற ப
யின ஸமீபததில கஙகையானது உஷணஜலமுளளதாகவும குளி
ஜலமுளளதாகவும ஸவாணமயமான மணலுளளதாகவும ஓடி
எநதஇடததில ரிஷிகளும, மஹாபாககியசாலிகளும மிகக
ஸ்வாளளவாகளுமான தேவாகளும, தேவரும பிரபுவுமான ந
யணரை அடைநது எபபொழுதும நமஸகரிககினறாகளோ, எ
இடததில தேவரும பரமாதமாவும ஸநாதனருமான நாராய
இருககிறரோ அநதஇடததில எலலா உலகஙகளும தீாததஙக
ஆயதனஙகளும மிசசமினறி இருககினறன எதை அறிநது ச
திரஙகளைக கணணுககொணடிருககிற விதவானகள சோகத
அடைகிறதிலலையோ அது புணயமானது, அது பரபரமமம,
தீாததம, அது தபோவனம, அது மேனமையுளளது, சிறநதே
வம, பராணிகளுககுச சிறநத அதிபதி, அது சாஸவதமாயுள
எலலாவறறிலும சிறநதது, (உலகததைப) போஷிககிறது,
சிறநத ஸதானம அநதஇடததில தேவரிஷிகளும விததாக
எலலாததபோதனாகளும வஸிககிறாகள எநதஇடத
தேவாகளுககெலலாம ஆதியாக இருபபவரும மகாயோகியும
மதுஸூதனா இருககிறரோ அநத இடமானது புணயக்ஷேத
களுள புணயமான க்ஷேததிரம இதில உனககு ஸமசயம
டாகவேணடாம பூமிககு இறைவனே! அரசனே! புருஷஸ
டனே! பூமியிலுளள புணயமான இநததீாததஙகளும ஆயத
களும சொலலபபடடன இவைகள வஸுககளாலும ஸாத
களாலும ஆதிதயாகளாலும மருததுககளாலும அஸவினீதே
களாலும தேவாகளுககு ஸமானாகளும மஹாதமாககளு
ரிஷிகளாலும அடையபபடடவை குநதிநநதந! பிராமமணஸ
டாகளோடும மஹாபாககியசாலிகளான ஸஹோதராகளே
சோநது நீ இவைகளில யாததிரை செயகினறவனுகிக கவலை
வெலவாய' எனறா

———

எணபததோனபதாவது அதயாயம்

தீ ா த த யா ச த ர ா பா வ ம்.* (தொடர்ச்சி)

லோமசர், இந்திரன் கட்டளைப்படி, அர்ஜுனன் பாசுபதம் முதலிய அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லி இந்திரன் சொல்லிய செய்தியையும் தெரிவித்தது.)

கெளரவநநதனரே! தெளமயா இவவணணம சொலலிக ணடிருககையில, மஹாதேஜஸவியான அநத லோமசரிஷியான அஙகுவநதாா பரிஜனஙகளுடனிருபபவரும பாணடவாக மூததவருமான அரசரும அநதப பிராமமணாகளும மிகக கியமுளளவரான அநத லோமசரை, ஸவாககததில இநதிரனைத வாகள உபசரிபபதுபோலத தககபடி உபசரிததாாகள தாம னரான யுதிஷடிரா நியாயபபடி நனறுகபபூஜிதது அவ டய வரவில காரணததையும தேசாடனததிலுளள பயனையும வினா பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிரரால கேடகபபடட ம உதாரமனமுளளவருமான அநதலோமசா பிரீதியுளள க மதுர்மான வாககினல பாணடவாகளை மகிழவிததுக ணடு பினவருமாறு கூறலானா 'குநதீ நநதன! எலலா கஙகளிலும ஸஞசரிததுககொணடிருககிறேன தறசெயலாக திரனுடையமாளிகையை அடைநதேன அநதஇடததில தேவ னைப பாாததேன வீரனும ஸவயஸாசியும இநதிரனுடைய ததாஸனததில வீறறிருபபவனுமான உனனுடைய ஸஹோதர யும பாாததேன புருஷஶ்ரேஷடனே! அபபடி அடைநதிருககிற ஜுனனைககணடு எனககுப பெரிதான ஆசசாயம உணடாயிறறு. தஇடததில தேவராஜன எனனைநோககி,'பாணடுபுததிராகளைக ததுச செலவீராக' எனறுசொனனாா அபபடிபபடடநான திரனுடையவசனததினுலும மஹாதமாவான பாாததனுடைய னததினுலும இளையஸஹோதராகளுடனிருககும உனனைப ககவிருபபமுளளவனுகி விரைவாகவநதேன ஐயா! பாணடவா ஆனநதமடையசசெயபவனே! உனககுப பெரிய பிரியததைச லவேன அரசனே! பிராதாககளுடனும திரௌபதியுடனும நது அதனைக கேடபாயாக பரதாகளுளசிறநதவனே! பிரபு ! மிககபுஜபலமுளள அாஜுனன எநதஅஸதிரததைப பெறும

படி உன்னால் சொல்லப்பட்டானோ ஒப்பற்ற அந்தஅஸ்திரமான
பார்த்தனால் ருத்திரரிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு
டது பிரமசிரஸென்றுபிரஸித்திபெற்ற எந்த அஸ்திரமான
தவத்தினால் ருத்திரரை வந்தடைந்ததோ அமருத்திலிரு
உண்டான அந்த ரௌத்ராஸ்திரமானது (பரயோக) மந்திரத்து
னும் திருப்பியழைக்குமுறையுடனும் பிராயச்சித்த மங்களத்து
னும் ஸவ்யஸாசியினால் அடையப்பட்டது யுதிஷ்டிர! குருநந்த
வஜ்ரத்தையும் தண்டம் முதலிய வேறு அஸ்திரங்களையும் திவ்ய
திரங்களையும் அளவுகடந்தவிக்கிரமமுள்ள அர்ஜுனன் யமனிட
னின்றும் குபேரனிடத்தினின்றும் வருணனிடத்தினின்றும் இந்
னிடத்தினின்றும் கற்றுக்கொண்டான் விஸ்வாவஸுவின் குப
னிடமிருந்து கானத்தையும் நர்த்தனத்தையும் ஸாமகானத்
யும் நானாவித வாத்தியங்களையும் முறை தவறாமல் விதிப
பெற்றுக்கொண்டான் மனோதைர்யமுள்ளவனும் குந்தீ புதர
உன்னுடைய தம்பிக்குத் தம்பியுமான பீபத்ஸுவானவன்
வண்ணம் அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியடைந்து காந்தர்வவேதத்
யும் (கற்று) ஸுகமாக வஸிக்கிறான் யுதிஷ்டிர! எதற்கா
தேவராஜன் என்னைநோக்கி இந்த வசனத்தைச் சொன்னா
அதையும் உனக்குச் சொல்லுவேன் என்னிடமிருந்து தெரி
கொள்.

இந்திரன், 'பிராம்மணோத்தமரே! தேவரீர் மானிட உல
துக்கும் போவீர் இதில் ஐயமில்லை அங்கே யுதிஷ்டிர
பார்த்து, 'உன்னுடைய தம்பியான அர்ஜுனன் அஸ்திரங்க
தேர்ச்சியடைந்தவனாகித் தேவர்களால் செய்யமுடியாத பெரித
தேவகாரியத்தைச் செய்து விரைவில் வருவான் நீ ப்ராதாக்க
டுகூட உன்னைத் தவத்துடன் சேர்ப்பாயாக தவத்தைவிடச் சி
த்து இல்லையன்றோ? தவத்தினால் (மனிதன்) மகிமையை அ
கிறான் பரதர்களுள் சிறந்தவனே! நானும் கர்ணனை ஸத்யம
றுதவனும் மிக்க உத்ஸாகமுள்ளவனும் மிக்க வீர்யமுடையவ
மிக்க பலமுள்ளவனும் மகா யுத்தங்களில் நிகரற்றவனும் மகா
தங்களில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் பெரிய வில்லைத் தரித்தவ
வீரனும் பெரிய அஸ்திரங்களையுடையவனும் மிக்க அழகுள்ளவ
மஹேஶ்வரருடைய குமாரரான ஸுப்ரமண்யருக்கு ஒப்பா
னும் ஸூர்யனுடைய புதல்வனும் ப்ரபுவுமானவனென்று உ
படி அறிவேன் அப்படியே அர்ஜுனனையும் உன்னதமான தே

ளுளளவனும பிறபபிலலைமநத மிகக ஆணமையுளளவனுமாயிருப
வனெனறும உளளபடி அறிவேன அநதககாணன யுததததில
ாஜ-ுனனுடைய பதினறில ஒா அமசததுக்கும ஈடாகான பகை
ரையடககுகிறவனே ! காணன காரணமாக எநதபபயம உனனு
டய மனததில நிலைபெறறிருககிறதோ அநதபபயததையும ஸவய
ாசியானவன வநதவுடனே (காணனுடைய கவசகுணடலஙகளைப
றிபபதால) போககுவேன வீரனே ! இநதத தீாததயாததிரை
பககுறிதது நீ அறியககருதுவதை உனககு அநத லோமசமஹ
ஷியானவா ஸநதேஹமினறிக கூறுவாா பாரத ! தவததுடன
டினதாகத தீாததஙகளிலுளள பலனை இநத பரமமரிஷியானவா
னககுச சொலவாா அது வேறுவிதமாக எணணததககதனறு'
னறு என வசனததால சொலவீராக' எனறு சொனனுன

தோணணூருவது அதயாயம்

தீ ா த த யா த ர ா பா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(லோமசர் தம்முடனசேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டு
மென்று அர்ஜ-ுனன் சொல்லியதை யுதிஷ்டிரநுக்குத் தெரி
வித்ததும், யுதிஷ்டிரர் லோமசருடைய கட்டளையினல்
அதிக பரிஜனங்களை விட்டதும்)

யுதிஷடிர ! தனஞசயன சொலலியதையும கேடபாயாக
போதனரே! என பிராதாவான யுதிஷடிரரைத தாமததிலமைநத
ததியுடன சோபபீராக நீரோ உததம தாமஙகளையும தவங
ளையும அறிநதிருககிறீா ஸ்ரீமானகளான மனனாகளுடைய
நாதன தாமததையும அறிகிறீா அபபடிபபடட தேவரீா மனி
னுககு எது பரமபாவனமோ அதை அறிகிறீா தேவரீா அந
ததீாதத புணயததுடன பாணடவாகளைச சோபபீராக அநத
ரசா எவவாறு தீாததஙகளைககுறிதது யாததிரை செயவரோ,
சககளை எவவாறு தானம செயவரோ அவவாறு எலலாவிதத
ாலும செயயககடவீா' எனறு எனனை அாஜ-ுனன சொனனுன
இவா உமமால ரக்ஷிககபபடடவராகி எலலாததீாததங
ளையுஙகுறிதது யாததிரை செயயவேணடும துனையமுடி
த மேடுபளளமான காடுகளில ராக்ஷஸாகளிடததிலிருநது காப
ாறறபபடவேணடும பிராமமணோததமரே! ததிசா தேவேந

திரனைககாததுபோலவும அஙகிரஸமகரிஷி ஸூாயனைககா
ததுபோலவும குநதீபுததிராகளை ராக்ஷஸாகளிடததிலிருநது பா
காபபீராக ராக்ஷஸாகள அநேகாகள இருககிறாகளனறே
மலைககுஒபபான உருவஙகளுளள ராக்ஷஸாகள உமமாலகாகக
படட குநதீபுதராகளினபககததில திருமபமாடடாாகள' எனறு
அபபடிபபடடநான இநதிரனுடைய வசனததினுலும ஆஜ
னுடையதூணடுதலாலும பயஙகளினினறு உனனை ரக்ஷிதது
கொணடு உனனுடனகூட ஸஞசரிபபேன குருநநதன! என
முநதித தீாததஙகள இரணடுமுறை பாாககபபடடிருககினற
அநததீாததஙகளையே உனனுடனகூட இதோ மூனறுவதுமு
பாாககபபோகிறேன யுதிஷ்டிர! மகாராஜனே! புணயமசெய
வாகளான மனுமுதலிய ராஜரிஷிகளாலும (நரக) பயததை
போககுகிற இநததீாததயாததிரையானது செயயபபடடிரு
கிறது கௌரவய! உளளுமபுறமும ஒததிராதவனும மனத
அடககாதவனும (வேத) விததைஇலலாதவனும பாவததைசசெ
பவனும வகரபுததியுளளவனுமானமனிதன தீாததஙகளில ஸ
னமசெயயமாடடான நீயோ எபபொழுதும தாமததில புத
யுடையவன, தாமஙகளை அறிநதவன, சொலதவறுதவன மீண
மே எலலாப பாவஙகளிலிருநதும விடுபடடவனுவாய கௌ
தேய! பாணடவ! பகீரதராஜனும கயனமுதலிய அரசாகளு
யயாதியும இருநததுபோலவே நீயும இருககிறாய' எனறுசொனனு

யுதிஷ்டிரா, 'மஹாிஷியே! ஸநதோஷததினுல இநத வா
கியததிறகு ஒரிடததிலும உததரததை நனறுகக காணவிலலை
தேவராஜன எனனை நினைககிறானெனபதைககாடடிலும மே
னது எது இருககிறது? எவனுககுத தேவரீரோடு சோககையே
எவனுககுத தனஞசயன பிராதாவோ, எவனை இநதிரன நினைக
றனே அவனைவிட மேலானவன யார்? தீாததஙகளுககுச செல
தைககுறிததுப பகவானுன இநதிரன எனனைநோககிசசொலலுகி
இநதிசசயமானது தௌமயருடையவசனததினுல முநதியே எ
னுல செயயபபடடிருககிறது பிராமமணரே! ஆதலால, தீாதத
ளைத தாசனமசெயவதறகாக எபபொழுது தேவரீா செலல விரும
கிறீரோ அபபொழுதே தீாததஙகளைஉததேசிதது நான பு
படுவேன, இது எனனுடைய சிறநத நிசசயம்' எனறு சொனனு
தீாததயாததிரையில மனமவைததவரான பாணடவரைபபாாத
லோமசா, 'மகாராஜனே! நீ சொறபபரிவாரஙகளுளளவனு

வண்டும லகுபரிவாரமுள்ளவனுனல நீ உனனிஷடபபடி செல ரய' என்றுசொன்னா யுதிஷடிரா, 'எநதபராமமணாகளும ஸன ரவஸிகளும பிக்ஷையெடுததுப புஜிககிருாகளோ அவாகள திருமபக டவா எவாகள பசி தாஹம வழிநடையினுலுணடாகிற ஸரமம யாஸம குளிா ஆகிய இவைகளாலுணடாகும துனபம பொறுகக டடாாகளோ, எநதபராமமணாகள மருஷடானனபோஜனம சயபவாகளோ அவாகளனைவரும திருமபககடவா எவாகள க்குவமான அனனஙகளையும நககிச சாபபிடததககவைகளையும ருகததககவைகளையும மாமஸஙகளையும [1]பலவகையாகபபககுவம சயபவாகளோ, எவாகள சமையறகாராகளைப பினதொடாநது ருகிருாகளோ அவாகளனைவரும திருமபககடவா எனனுல டடணததுஜனஙகளான எவாகள வேலைககாராமுதலியோராலும ரனியமுதலியவறறுலும பகுததுககொடுககபபடடு ராஜபக யை முனனிடடுககொணடு எனனைப பினதொடாநது வருகிரு ளோ அவாகளும திருதராஷடிரமகாராஜரை அடையககடவா வா யாருககு எது உசிதமான சமபளமோ அதைக காலமதவ மல கொடுபபாா மனிதாகளுககதிபதியான அநதத திருத ஷடிரா தகக ஜீவனததைக கொடாமல போனுல நமமுடைய ரியததிறகாகவும ஹிததிறகாகவும பாஞசாலராஜன உஙகளுககு வனததைக கொடுபபான' என்று சொன்னா பிறகு, திருதராஷ ரனிடததில பாரம வைககபபடடவுடன, படடணததுஜனங ளும பிராமமணாகளும முககியமான யதிகளும பெருமபாலும ஸதினுபடடணததைககுறிததுச செனருாகள அமபிகாபுத ரனுன அரசன அவாகளனைவரையும தாமராஜரிடததிலுள்ள னபினுல விதிபபடி வரவேறறுன, தனஙகளாலும நனகு திருபதி டையசசெயதான பிறகு, குநதீபுததிரரான அரசா ஸவலப ராமமணாகளுடனும லோமசருடனும மிகக பரீதியுளளவராக னறுநாள காமயகவனததில வஸிததாா

---

1 வேறு பாடம கொணடு, 'நனருயிருககினறன, நனருயிலலையென்று வறுபாடு கூறுபவாகள' எனபது பழைய வுரை

தொண்ணூற்றொராவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் லோமசர் முதலியவர்களோடு தீர்த்தயாத்ரைக்குப் புறப்பட்டதும், வழியில் பிராம்மணர்பலர் உடன் வருவதாகச்சொல்ல, அவர் அழைத்துச் செல்ல ஸம்மதித்ததும்)

அரசரே! பிறகு, புறபபடடுச செலலுகிற குநதீபுததிர
வனததில வஸிககிற பிராமமணாகள அபபொழுது அடைந
இநத வசனததை உரைககலானாகள 'வேநதரே! பிராதா
ளோடும தேவரிஷியும மஹாதமாவுமான லோமசரோடுமசோந
புணயதீாததஙகளை அடைகிறவராயிருககிறீா மகாராஜரே! பா
டவரே! எஙகளையும அழைததுச செலலககடவீா குருவமச
ஜுதிததவரே! உமமுடைய உதவி இலலாவிடடில அநதத தீாத
கள எஙகளால அடைய முடியாதவைகளனறே? மனிதாகளுகக
தலைவரே! துஷடமிருகஙகளால அடையபபடடவைகளு
அடைதறகரியவைகளும மேடுபளளஙகளிலிருபபவைகளுமா
தீாததஙகள அலபமனிதாகளால அடைய முடியாதவைக
உமமுடைய பிராதாககள சூராகள, எபபொழுதும விறப
ததவாகளுள சிறநதவாகள நாஙகளும, சூராகளான உ
ளால பாதுகாககபபடடவாகளாக வருகிறோம பூமிபால
பரஜைகளுககு அதிபரே! உமமுடைய அருளாலனறோ நாஙக
தீாததஙகளையும வனஙகளையும அடைவதனபலனைச சுகமாக அ
வோம அரசரே! உமமுடையவீாயததால காபபாறறபபட
சுததாகளும தீாததஙகளில ஸநானம செயதவாகளும தீாதத [1]
தாசனததினால பாவததை உதறினவாகளும ஆககககடவோம ப
தரே! அரசரே! நீரும, தீாததஙகளில ஸநானம செயது, அரசன
காாததவீாயனும, அஷடகனெனகிற ராஜரிஷியும, ரோமபாதன
வீரனும உலகமுழுதுமுடையவனுமான பரதனும அடைநத
யும அடைதறகரியவையுமான உலகஙகளை நிசசயமாக அடைவ
பூமியைககாபபவரே! நாஙகள உமமுடனகூடச சூராகளான உ
ளால பாதுகாககபபடடு, பிரபாஸமுதலியதீாததஙகளையும மஹே

1 'ஸமஸபாசனம' எனபது வேறு பாடம அதறகு, 'ஸநானம செ
தல' எனபது பொருள

முதலியமலைகளையும கஙகைமுதலியநதிகளையும பிலக்ஷமுதலிய
ஙகளையும (மறறுமுளள)தீாததஙகளையும ஆயதனஙகளையும
ாககவிருமபுகிறேம ஜனுதிபரே! உமககு பராமமணாகளிடத
அனபு சிறிதிருககுமாகில எஙகளுடையவசனததை விரைவா
செயவீராக அதனல,நனமையை அடைவீா மிககபாகுபல
ளளவரே! தீாததஙகள எபபொழுதும தவததுககு இடையூறு
யகிற ராக்ஷஸாகளால வியாபிககபபடடிருககினறன அலலவா?
வாகளிடமிருநது எஙகளைக காககககடவீா நராதிபரே! தௌம
ாலும புததிமானுன நாரதராலும எநததீாததஙகள சொலலப
டடனவோ, மிககதவமுளள தேவரிஷியானலோமசா எவை
ாசசொனனுரோ அநத எலலாததீாததஙகளையுமகுறிதது நீா
ாமசரால பாதுகாககபபடடுப பாவததை உதறினவராகி எங
நடன விதிபபடி யாததிரைசெயவீராக' எனறனா
அவாகளால பூஜிககபபடடவரும பாணடவாகளுள சிறநத
நமானஅநதததாமராஜா ஸநதோஷததால கணணீராலநனைககப
டடவராகவும வீராகளான பீமஸேனனமுதலிய ஸஹோதரா
ால சூழபபடடவராகவும, 'அபபடியே ஆகடடும'எனறு அநத
லாரிஷிகளையுமபாாததுக கூறினா பிறகு, இநதிரியஙகளை அட
ய அநதபபாணடவஶரேஷடா பிராதாககளுடனும குறறமறற
ஙகஙகளுளள தரௌபதியுடனும லோமசரையும புரோகிதரான
ளமயரையும விடைகேடடுககொணடு செலல மனமவைததாா
கு, புததிமானகளான மகாபாககியசாலியான வயாஸரும அப
யே பாவதரும நாரதரும காமயகததில பாணடவரைப பாாப
றகாக வநதாாகள யுதிஷடிரராஜா அவாகளுககு விதிபபடி
ஜைசெயதாா பூஜிககபபடட மிககபாககியசாலிகளான அவா
, பிறகு, யுதிஷடிரரைபபாாதது, 'யுதிஷடிர! இரடடையரே!
! நீஙகள மனததினுல உளளுமபுறமும ஒததவராககடவீா.
ாததினுல சுததிசெயதுகொணடு சுததாகளாகித தீாததஙகளை
டையககடவீா பிராமமணாகள சரீரநியமததை மானுஷ
தமெனறு சொலலுகிறாகள அவாகள மனததினுல சுத
ான புததியைத தெயவவிரதமெனறும சொலலுகிறாகள.
ாதிபனே! மனம தோஷமறறிருபபதே சுததிககுப போது
னது மிததிரபாவனையுளள புததியைஅடைநது சுததாகளாகத
ததஙகளை அடையுஙகள அபபடிசசெலலும நீஙகள, அநதக
ணஙகளாலும சரீரநியமஙகளாலும சுததாகளாகித தெயவவிர

த்தைக் கைக்கொண்டு சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டபடி பல அடையக்கடவீர்' என்று சொன்னார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! வீர ளான அந்த எல்லாப் பாண்டவர்களும் திரௌபதியுடன்கூட, 'அ படியே' என்று ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து தேவரிஷிகளாலும் மனு ரிஷிகளாலும் மங்கலவாழ்த்துக் கூறப்பெற்று லோமசர் தௌ ம்யர் தேவரிஷியான நாரதர் பர்வதர் ஆகிய இவர்க டைய அடிகளை வணங்கித் தௌம்யரோடும் அப்படியே வ வாஸிகளான அவர்களோடும் மார்கழிமாதம் சென்றபிறகு, பு மாதத்தில் புறப்பட்டார்கள். ஜனமேஜயரே! வீரர்களான தப் பாண்டவர்கள் தடிகளை எடுத்துக்கொண்டு மரவுரியும் ம தோலும் சடையும் தரித்தும் பிளக்கமுடியாத கவசங்கள் பூண் அந்த இடத்தினின்று தீர்த்தங்களைக்குறித்துச் சென்றார்கள். இந் ஸேனன் முதலிய வேலைக்காரர்களோடும் பதினான்குக்கு மேற்பட் ரதங்களோடும் அப்படியே மடைப்பள்ளியிற் சூழ்ந்துள்ள மற் பரிசாரகர்களோடும் கூடினவர்களாகவும் ஆயுதங்களுள்ளவர்கள் வும் கத்திகட்டினவர்களாகவும் அம்புத்தூணிகளும் அம்புக முள்ளவர்களாகவும் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் தர்மமும் அதர்மமும் முறையே செல்வத்துக்கும் வறு மைக்கும் காரணமென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரர், 'தேவரிஷிகளுள் மிகச்சிறந்தவரே! எனக் குணமில்லாதவனென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆயினும், வே அரசன் பட்டிராத அப்படிப்பட்ட துக்கத்தால் மிகஎரிக்கப் ட்டவனாக இருக்கிறேன். லோமசரே! பகைவர்களைக் குணங்க லாதவர்களாகவும் தர்மங்களை அடையாதவர்களாகவும் நினை றேன். யாதுகாரணத்தால் அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் மிக செழிக்கிறார்கள்?" என்று வினவ, லோமசர் சொல்லலானார்.

'அரசனே! குந்தீபுத்திர! அதர்மத்தில் ருசியுள்ள ஜனங் அதர்மத்தினால் விருத்தியடைவார்களென்னும் இந்தவிஷயத் உன்னால் எவ்விதத்தாலும் மனவருத்தம் அடையத்தக்கதன்

ரிதன அதாமததினுல விருததியடைகிறுன, அதனுல, மஙக
ங்களைக காணகிறுன, அதனுல பகைவாகளை ஜயிககிறுன, பிறகு,
டியோடு அழிநதுவிடுகிறுன அரசாகளுள் மிகசசிறநதவனே!
ஙகே அரசாகள தாமததினுல விருததியடைகினறுாகளோ, எல
பபகைவாகளையும அழிககிறுாகளோ அஙகே அவாகளுடைய
ஜயமானது விருததியடைகிறது வேநதே! தைதயாகளும
னவாகளும, அதாமததினுல வளாநததும மறுபடியும அழிவை
டைநததும எனனுல பாாககபபடடிருககினறன பிரபுவே!
னுல முனபு தேவயுகததில எலலாம பாாககபபடடன
வாகள தாமததை விருமபினாகள அஸுராகள தாமததை
டடாாகள பாரத! தேவாகள தீாததஙகளை அடைநதாாகள
ஸுராகள அவைகளை அடையவிலலை அதாமததால உணடு
ணணபபடட கொழுபபானது அநதஅஸுராகளை முநதியே
டைநதுவிடடது கொழுபபினுல அகஙகாரமானது உணடா
று அகஙகாரததால கோபமஉணடாயிறறு கோபததினுல
காாயஙகளில) வெடகமிலலாமை உணடாயிறறு அதனுல,
தைஎனகிறதோஷததில பயமினமை உணடாயிறறு அதனுல
ாகளுடைய நடை கெடடுவிடடது பிறகு, ஙிநதைவருமெனற
மிலலாதவாகளும செலவததை இழநதவாகளும கெடடநடை
ளவாகளும பயனறற விரதமுளளவாகளுமான அநதஅஸுரா
ாப பொறுமையும, லக்ஷமியும, ஸவதாமமும, சீககிரததில
டுவிடடன அரசனே! லக்ஷமியோ தேவாகளை அடைந
ள அலக்ஷமியானவள அஸுராகளை அடைநதாள பிறகு,
லக்ஷமியினுலே நனகு அடையபபடடவாகளும, கொழுபபி
் கெடுககபபடட மனமுளளவாகளுமான அநதத தைத
களையும தானவாகளையும கலியும அடைநதான குநதீ
திர! அலக்ஷமியினுல நனகு அடையபபடடவாகளும, கலியினுல
டுககபபடடவாகளும,கொழுபபுமேலிடடவாகளும, நறசெயகை
ால விடுபடடவாகளும, புததியிலலாதவாகளும, அகஙகாரம
லிடடவாகளுமான அவாகளை விரைவில விநாசம வநதடைந
து வேநதே! அபபடி கீாததி இழநதவாகளும, அதாமததில
ியுளளவாகளும, அலக்ஷமியினுல ஆகரமிககபபடடவாகளு
ன தைதயாகள முழுமையும நாசமடைநதாாகள தாமததை
றகையாககொணட தேவாகளோ கடலகளையும, ஆறுகளையும
ாஙகளையும, புணயமான ஆயதனஙகளையுமகுறிததுச செனறுா

கள பாணடவ! தவஙகளாலும, யாகஙகளாலும, தானஙக லும, ஆசீாவாதஙகளாலும, தேவாகள எலலாப பாவஙகளை தொலைததாாகள, பேனமையும பெறறாாகள இவவணணம தே கள உளளும புறமும ஒததிருநதலமுதலிய நியமமுளளவாகள வும தேவாகளமுதலியவாகளாலும தடைஉணடுபணணபபட வாகளாகவும தீாததஙகளை அடைநதாாகள அதனால உத மான ஸமபததை அடைநதாாகள ராஜேநதிரனே! அபபடி நீயும இளையஸோதராகளோடு தீாததஙகளில ஸநானமசெ அநதலக்ஷமியை மீணடும அடைவாய இது சாஶவதமான வ மஹாராஜனே! ராஜஶரேஷடனே! நருகன எனகிற அரச உசீநரதேசாதிபதியான சிபியும, பகீரதனும, வஸுமநஸும, னும, பூருவும, புரூரவஸும தவததைச செயகினறவாகளாகி தினநதோறும புணணியதீாததஙகளில ஸநானமசெயவதனு தீாததஙகளைககுறிததுச செலவதனும மஹாதமாககளினு தாசனததினும பரிசுததாகளாகியும, எபபடி புகழையும புண யததையும தனஙகளையும அடைநதாாகளோ அபபடியே நீ மிகபபெரிய செலவததை [1] அடைவாய புததிராகளுட ஜனஙகளுடனும பநதுககளுடனும கூடின இக்ஷ்வாகுவும முசகு னும மாநதாதாவும மருததராஜனும தேவரிஷிகளும தபோபல னால எவவாறு புணணியமான கீாததியைப பெறறாாகளோ வாறே நீயும எலலாவறறையும அடைவாய அதாமததினு அஜஞானததினும வசபபடுததபபடட தருதராஷடிர புத களோ அஸுராகளபோல விரைவில நாசமடைவாாகள, இ ஐயமிலலை' எனறா

தொணணூறறுமூனறுவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்கள் அடைவில பிரம்மஸரஸை அடைந் ததும், அஙகே சமடர் கயனுடைய யாகத்தை அவர்களுந் துச் சொல்லியதும்)

பூமியைப பாதுகாககிறவரே! வீராகளான அநதப பாக வாகள அவவணணமஎனறுசொநது ஆஙகாஙகுவஸிததுககொ அடைவில நைமிசாரணயததை வநதடைநதாாகள அரசே! பா

---

1 வேறுபாடம

பிறகு, பாணடவாகள புணயமான கோமதீநதியின தீாததஙகளில ஸநானமசெயது பசுககளையும தனததையும கொடுததாாகள ராஜேநத! பூமியைப பாதுகாபபவரே! குருவமசததவாகளான அவாகளனைவரும அநதக கோமதியில தேவாகளையும பிதருககளையும பிராமமணாகளையும மறுபடியும மறுபடியும திருபதியடையச செயது கனயாதீாததததிலும அஸவதீாததததிலும கோதீாததத திலும காலகோடியிலும விஷபரஸதமெனகிற மலையிலும வஸித்து பாகுதாநதியில ஸநானம செயதாாகள பூமிககு அதிபதியே! தேவாகளுடையயாகபூமியான பிரயாகையில ஸநானமசெயது அஙகு வஸிததாாகள, உததமமானதவததையும செயதாாகள ஸததியால தவறுதவாகளும பாவமிலலாதவாகளும மஹாதமாககளு மான அவாகள கஙகையமுனைகளின ஸஙகமததில தனததைப பிராமமணாகளுககுக கொடுததாாகள அரசரே! பாரதரே! பிறகு, பாணடுவின புதலவாகள பிராமமணாகளுடனகூடத தபஸிகளால அடையபபடட பிரமமதேவருடைய யாகவேதியை அடைநதாாகள வீராகளானஅவாகள எபபொழுதும வனததில நடைததவறறால செயத ஹவிஸினால பிராமமணாகளைத திருபதி செயபவாகளாகி அநத இடததில வாஸமசெயதுகொணடு உத தமமானதவததையும செயதாாகள நிகரறறகாநதியுடையவரே! பிறகு, எநத இடததில கயசிரஸஎனகிற மலையும புணயமான கரையும [1] வாநீரததூறுகளை இரணடுபககஙகளிலுமுடையதும அழ கானதும மணலதிடடுககளால விளஙகுவதுமான நதியும இருக கின்றனவோ, எநதவிடததில திவயமானதும பரிசுததமான சிக ரஙகளுளள பவிதரபாவததையுடையதும ரிஷிகளால அடை யபபடடதும மிகக புணயமானதும ஒபபறறதுமான பிரமமசிர ஸஎனகிற அநததீாததமும இருககிறதோ, எநத இடததில அகஸ தயபகவான வைவஸவதனிடம செனறாரோ, தாமஙகளையறிநதவ னும புணயஞசெயதவனுமான கயனெனனும ராஜரிஷியினால எனறு பூஜிககபபடட அநத மலையை அடைநதாாகள அரசே! எநத இடமானது எலலாநதிகளுககும உறபததிஸதல மோ அநத இடததில ஸனாதனனான தாமராஜன தானே வஸித தானோ எநத இடததில பிநாகம எனகிற விலலைததாஙகியவரும பூாணரும சிறநத ஜயோதிஸவரூபியும பரமாதமாவும ஸநாதன மும பிரமமதேவாமுதலியவாகளால உபாஸிககததககவரும பக

[1] வாநீரம=நீாவஞசி, ஒருவகைககரும்பு, அலலது பிரமபு

வானும மஹாதேவருமான பரமேஈவரா நிதயம ஸாநநிதயமசெ
கிருரோ அநதஇடததில நானகு புருஷாாததரூபமான பயனகளை
கொடுபபவரான அநதீமகாதேவரை நமஸகாரமசெயது, மோக்ஷ
தைவிருமபுகிறவாகளனைவருககும இது ஸிததிக்ஷேததரமெனறு
எணணி,வீராகளான பாணடவாகள அநதஇடததில அபபொழு
சாதுாமாஸய விரதஙகளால பூஜிததாாகள எநத இடததில பெ
தான அக்ஷயவடம இருககிறதோ, அக்ஷயமான எநதத தேவயஜ
க்ஷேததரததில பெரிய ரிஷியஜஞததிஞல அக்ஷயமானபலன கின
ககிறதோ அநத இடததில [1] அவாகள மனவுறுதியுடன உபவா
ததைசசெயதாாகள அநத இடததில தபோதனாகளான பிரா
மணாகள நூறறுககணககாகவநதாாகள (அவாகள)அபபொழு
வேதவிதிபபடி சாதுாமாஸயயாகததைச செயதாாகள அ
யாகததில ஸதவிலிருபபவாகளும விததையிஞலும தவததால
முதிாநதவாகளும வேதஙகளின கரையைக கணடவாகளுமா
பிராமமணாகள மஹாதமாககளுடைய புணணியமானகதை
கூறிஞாகள அரசரே! அநத இடததில விதயாஸநானததைய
வரதஸநானததையுமசெயது [2] கௌமாரவிரததைதக கை
கொணடசமடா ஆதுாததரஜஸின குமாரஞன கயனைப பறறி
சொலலலாஞா

'பாரத! ராஜரிஷிகளுள மிககசிறநதவஞன கயன ஆதுாத
ரஜஸினுடைய புததிரன அவனுடைய அநதப புணணியமா
செயலகளை எனனிடததினினறுகேள அரசனே!எநதககயனுடை
யஜஞமானது இஙகே மிககஅனனமுளளதாகவும மிககதக்ஷிணை
யுளளதாகவுமிருநததோ, எநதயஜஞததில அனனமலைகள நூ
றுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும, நெயயாறுகளும அபப
யே தயிராறுகளும பலநூறறுககணககாகவும, விலையுயாநத விய
சன பரவாஹஙகள ஆயிரககணககாகவும, நாளதோறும, யாசிக
வாகளுககு இவவணணம நனகு கொடுககபபடடனவோ, மறறு
பிராமமணாகளும நனகு பககுவமசெயயபபடட அனனததை
புஜிததாாகளோ, அநத யாகததில தக்ஷிணைகள கொடுககும ச
யததில (பராமமணாகளின) வேதகோஷமானது வானுலக
அளாவியது பாரத! வேதகோஷததால ஒனறும அறியபப
விலலை அரசே! பரவுகினற புணயமான வேதகோஷததால பூ

---

[1] வேறு பாடம

[2] பரமமசாய வரதம எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

எலலாததிசைகளும ஆகாயமும அவவாறே அநதரிக்ஷமும மயினவாயின அதுவும பெரிய ஆசசரியமாக இருநதது பர களுள சிறநதவனே! குருநநதன! எநதயஜஞததில மனிதாகள களகரமான அனனபானஙகளால திருபதியடைநதவாகளாக நலல தேஜஸஸுளளவாகளாகவும தேசநதோறும, 'கயனுடைய கததில (புசிதத) எநதப பிராணிகள இபபொழுது புசிககவிரும ? அஙகே சாபபிடட மிசசம இருபததைநது மலைகள இருந அளவிறநதகாநதியுளளவனும ராஜரிஷியுமான கயன யஜ ததில எதைச செயதானே அதை முநதியிருநத ஜனஙகளும யயவிலலை, பிநதினவாகளும செயயார கயனுல ஹவிஸினுல நபதிசெயயபபடட தேவாகள மறறவாகளால கொடுககபபடட பகளை மறுபடியும வாஙகிககொளவதறகு எவவாறு சகதியுளள களாவாாகள? உலகததில எபபடி மணலகளும ஆகாயததில க்ஷததிரஙகளும பொழிகிற மேகததினுடைய நீரததாரைகளும நவராலும எணணமுடியாதவைகளோ அபபடியே கயனுடைய ஞததில தக்ஷிணைகள எணணமுடியாமலிருநதன' எனனும பாருளுளள) காதைகளைப பாடுகிறாாகளோ இபபடிபபடட அந கயராஜனுடைய மிகபபலயாகஙகள 'இநதபபிரமமசிரஸின ஸீபததில நடநதேறின' எனறு கூறினா

தொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

தீாததயாததாபாவம (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் யுதிஷ்டிரருக்கு அகஸ்தியருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லத் தொடங்கி வாதாபி இல்வலன் ஆகிய இவர்களின் வரலாற்றை யும் லோபாமுத்திரையினுடைய உத்பத்தியையும் சொல்லியது)

பிறகு, (தீாதத யாததிரைககாகப) புறபபடடவரும மிகக க்ஷிணை கொடுபபவரும அரசருமான யுதிஷடிரா அகஸதிய டைய ஆஸரமததை அடைநது தாஜயை (எனகிற வாதாபியி டைய மணிமதீ நகரி)யில வஸிததாா பேசுகிறவாகளுள சிறந ரான அரசா அநத இடததிலேயே லோமசரைபபாாதது, நத இடததில அகஸதியரால வாதாபி எதறகாக நாசமசெயயப டான? மனிதாகளுககு முடிவைச செயதுகொணடிருநத

அந்த அஸுரன் என்னபெருமை உள்ளவனாக இருந்தான்? மக
மாவான அகஸ்தியருக்கு எதற்காகக் கோபம் மூட்டப்பட்டத
என்று வினவினார்

லோமசர், 'கௌரவநந்தன! முற்காலத்தில் மணிமதிஎன்
பட்டணத்தில் இல்வலனென்கிற ஓர் அஸுரன் இருந்தான் அ
னுக்கு வாதாபி என்கிற தம்பி ஒருவன் இருந்தான் அந்த அ
ரன் தவத்துடனிருக்கும் ஒரு பிராம்மணனைப் பார்த்து, 'பக
னை (நீர்) எனக்கு இந்திரன்போன்ற ஒரு பிள்ளையைக் கொடு
வேண்டும்' என்று சொன்னான் அந்தப் பிராம்மணன் அவனு
இந்திரனுக்கு நிகரான புத்திரனைக் கொடுக்கவில்லை பிறகு, அ
அஸுரன் அந்தப்பிராம்மணன்விஷயத்தில் மிகவும்கோபங்கொ
டான் ராஜேந்திரனே! அதுமுதல் இல்வலன் என்கிற அஸு
பிராம்மணர்களைக் கொல்பவனாகிவிட்டான் பிறகு, கோபமு
வனும் மாயாவியுமான அவன் தம்பியை ஆடாகச்செய்தா
நினைத்த உருவங்களை எடுக்கும் வாதாபியானவன் ஒரு நொ
யில் ஆட்டின் உருவமுள்ளவனானான் (இல்வலன்) அதை
பக்குவம் செய்து போஜனம் செய்வித்துப் பிறகு பிரா
ணனைக் கொல்ல விரும்பினான் அந்த இல்வலன் யமே
கத்தை அடைந்த எவனை வாக்கினால் அழைக்கிறானோ அ
மீண்டும் தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு உயிருள்ளவனாகக் நே
காணப்பட்டான் பிறகு, வாதாபி என்கிற அஸுரனை ஆடா
செய்து நன்கு சமைத்து அதனைப் பிராம்மணனைப் புஜிப்பித்து ப
படியுமே அழைத்தான் அரசனே! ஜனாதிப! இல்வலனால் உர
குரலால் சொல்லப்பட்ட அந்தச்சொல்லைக்கேட்டு மாயை மிகு
வனும் பலசாலியும் பிராம்மணருக்குப் பகைவனும் பெரிய அ
ரனுமான அந்த வாதாபி அந்தப் பிராம்மணனுடைய விலா
விரைவில் பிளந்துகொண்டும் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டும் வெ
பட்டான் வேந்தே! கெட்டபுத்தியுடைய அந்த இல்வலன
கிற அஸுரன் இவ்வண்ணம் மறுபடியும் மறுபடியும் பிராம்மண
ளைப் புஜிப்பித்துக் கொன்றுவந்தான் இந்த ஸமயத்திலே
அகஸ்தியபகவானும் தம் பிதருக்கள் ஒருபள்ளத்தில் தலைகீழா
தொங்குவதைக் கண்டார் அவர், தொங்குகிற அந்தப் பித
களைப் பார்த்து, 'பகவான்களான நீங்கள் எதில் விருப்பமுள்ள
கள்? இந்தப்பள்ளத்தில் நீங்கள் தலைகீழாக எதற்காகத் தொ
கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார் பிரம்மவாதிகளான அவர்க

தானததினபொருட்டு என்று மறுமொழி கூறினாகள அவா 'நாஙகள உனனுடைய சொநதப பிதருககள இநதப பள ளதை அடைநது ஸநததியை எதிாபாாததுககொணடு தொஙகு றும அகஸதிய! எஙகளுககாக உததமமான பிளளையை நீ டுபணணுவாயாகில எஙகளுககு இநத நரகததினின்று மோ ம உணடாகும புததிரனே! நீயும நறகதியை அடைவாய' று அவருககுச சொனனாாகள தேஜஸஸுளளவரும ஸதயத, ம தாமததிலும நிலைபெறறிருபபவருமான அவா அவாகளைப தது, 'பிதருககளே! (உஙகளுடைய) விருபபததைச செய ன உஙகளுடைய மனததிலுளள நோய நீஙகுக' என்று சொன . பிறகு, பகவானான முனிவா ஸநததியின தொடாசசியைப றி ஆலோசிததுப பிளளையை அடையும விஷயததில தமககுத தியுளளமாதைக காணவிலலை அவா ஒவவொரு பிராணிக்கும வோா அஙகம சிறநதிருபபதை நனகறிநது அநத அஙகங ககுச சமமான அஙகஙகளுடன ஒபபுயாவறற ஒரு ஸதிரீயை ணடுபணணினாா பெருநதவமுளள அநத முனிவா தமககாக டுபணணபபட்ட அநதபபெணணைப புததிரனை விருமபுகிற ம வாடுகிறவனுமான விதாபபதேசததரசனுககுப (பிறக்கும) கொடுததாா மிகக பூாகயசாலியான அவள மிகக ஒளி ருநதிய மினனலபோல அஙகே பிறநதாள, சரீரததால ஙகுகினறவளாகவும மஙகளகரமான முகமுளளவளாகவும நதாள பாரத! விதாபபராஜன, பிறநதமாததிரததில அந பெணணைககணடு மிகக மகிழசசியுடன பிராமமணாகளுககுத ரிவிததான பூமிககு அதிபதியே! எலலாப பிராமமணாகளும தபபெணணைப புகழநதாாகள அநதப பிராமமணாகள ளுககு [2] லோபாமுததரையெனறு பெயரையும இடடாாகள ராஜனே! அநதபபெண உததமரூபததைத தரிததவளாக ததில தாமரைககொடிபோலவும அககினியினுடைய மஙகள மான ஜவாலைபோலவும சீககிரம வளாநதாள ராஜேநதிரனே! ளவனததிலிருபபவளும கலயாணியுமான அவளை நனறாக ஙகரிததுககொணட நூறுகனனியாகளும நூறு தாதியாகளும

1 உணடாகுமபடி மனததால எணணினாா

2 பிராணிகளிடமுளள அழகிய இடை, கண முதலிய சிறநத முதலா கு (=லக்ஷணஙகளுககு) லோபததை (=அவமதிபபை) உணடுபண றவள, அதாவது அழகைக கவாகிறவள' எனபது பழையவுரை

அவளுக்கு வசப்பட்டவர்களாகிச் சூழ்ந்திருந்தார்கள் அந்
கன்னியானவள் நூறு கன்னியரின் நடுவில் நூறு தாதிமார்கள்
சூழப்பட்டு ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ரோஹிணிபோல் ஒ
யுள்ளவளாயிருந்தாள் நல்லியற்கையுடனும் ஆசாரத்துடனு
கூடியவளான அவளை, யௌவனப்பருவத்தில் இருந்தும், மஹ
மாவான அந்த அகஸ்தியருடைய பயத்தினால் ஒரு புருஷனு
வரிக்கவில்லை ஸத்யமுள்ளவளும் உருவத்தினால் அப்ஸரஸை
மேற்பட்டவளுமான அந்தக்கன்னியானவள் நன்னடையி
பிதாவையும் அப்படியே பந்துஜனங்களையும் மகிழ்வித்தா
அப்படிப்பட்ட (ஸ்வபாவத்துடனும் ஆசாரத்துடனும்) கூ
வைதர்பி யௌவனமடைந்ததைப் பிதா பார்த்து, 'யாருக்கு
தப் பெண்ணைக்கொடுப்பேன்?' என்று மனத்தினால் ஆலோ
தான்

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(விதர்ப்பராஜன் ஸந்தானத்துக்காகக் கன்னியை விரும்புகிற அகஸ்தியருக்கு லோபாமுத்திரையை விதிப்படி கொடுத்ததும், அகஸ்தியர் லோபாமுத்திரையை விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களைவிட்டு மரவுரி முதலியவற்றை அணிவித்துத் தம் ஆச்ரமத்திற்கு அழைத்து வந்ததும், ருதுகாலத்தில் அழைக்கப்பட்ட அவள் சிறந்த ஆடையாபரணங்களை விரும்ப அகஸ்தியர் அவற்றைத் தேடிவரப் புறப்பட்டதும்.)

அகஸ்தியர் எப்பொழுது அவளை இல்லறத்தில் தகுதியு
வளென்று நினைத்தாரோ அப்பொழுது விதர்ப்பதேசத்தர
அடைந்து, 'அரசனே! புத்திரனை அடைவதற்காக எனக்கு வி
ஹம் செய்துகொள்வதில் எண்ணம் இருக்கிறது பூபால
உன்னிடம் லோபாமுத்திரையை வரிக்கிறேன், எனக்குக் கொ
என்று சொன்னார் முனிவரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்
அந்த அரசன் பிரஜ்ஞையை இழந்தவனாகி மறுப்பதற்கும் ச
யற்றவனானான், கொடுப்பதற்கும் விரும்பவில்லை பிறகு, அ
அரசன் மனைவியிடம் சென்று, 'வீர்யமுள்ள இந்த மஹரிஷி

ர் கோபங்கொண்டால் சாபாக்னியினால் எரித்துவிடுவார்' என்று சான்னான் அவ்வண்ணம் துக்கமடைந்தவனும் மனைவியுட ருப்பவனுமான அந்த அரசனைக்கண்டு லோபாமுத்திரையான ள் அருகில் சென்று, 'பூமிபாலரே! எனக்காக வருத்தத்தை டையத்தக்கவரல்லீர் பிதாவே! என்னை அகஸ்தியருக்குக் காடும் என்றால் உம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்' என்கிற இந்த சனத்தை ஸமயத்தில் சொன்னாள் வேந்தே! பிறகு, அந்த தாபபராஜன் பெண்ணினுடைய வசனத்தால் மஹாத்மாவான கஸ்தியருக்கு லோபாமுத்திரையைச் சாஸ்திரவிதியை முன் டுத்த தானஞ்செய்தான் அகஸ்தியரோ லோபாமுத்திரையை னவியாக அடைந்து, 'மிகுவிலையுள்ளவைகளான இந்த வஸ ரங்களையும் ஆபரணங்களையும் விட்டுவிடு' என்று சொன்னா றகு, வாழைமரம்போன்ற தொடைகளுள்ளவளும் நீண்ட கண்க ள்ளவளுமான அவள் அழகுள்ளவைகளும் விலையுயர்ந்தவை ளும் மெல்லியவைகளுமான ஆடைகளை எறிந்துவிட்டாள் பிறகு, ரப்பட்டைகளையும் தோல்களையும் ஆடையாகக்கொண்டாள் ண்டகண்ணுள்ள அவள் ரிஷியோடு ஒத்த விரதமும் ஒழுக்கமும் ள்ளவளானாள் பிறகு, ரிஷிகளுள் மிக்கச்சிறந்த அகஸ்தியபக ான் கங்காத்வாரத்திற்குவந்து அனுகூலையான பத்தினியுடன் ந்தவம்புரிந்தார் அப்பொழுது அவள் பதியை அன்பினாலும் ன்மதிப்பினாலும் உபசரித்தாள் பிரபுவான அகஸ்தியரும ாயையினிடத்தில் அதிகப்ரீதியை அடைந்தார் அரசனே! றகு, பலநாட்கள் செல்லவே பகவானான அகஸ்தியரிஷியானவர் வத்தினால் விளங்குகின்றவளும் (ருது) ஸ்நானஞ்செய்தவளுமான லாபாமுத்திரையைப் பார்த்தார் அவர் அவளுடைய பணி டையாலும் சுத்தியாலும் அடக்கத்தாலும் காந்தியாலும் ரூபத் ாலும் ப்ரீதியடைந்தவராகி அவளைச் சேர்வதற்காக அழைத் ார் பிறகு, அந்தப்பெண், வெட்கமுள்ளவளாகி, கரங்களைக் வித்துக்கொண்டு, அப்பொழுது பகவானான அகஸ்தியரைப் ாத்து, 'ரிஷியே! பதியானவன் பாரியையை அடைவது பிரஜை ள் அடைதற்காகவே என்பதில் ஐயமில்லை உம்மையடையும் ஷயத்தில் என்னுடைய விருப்பம் எதுவோ அதனை நீர் செய்யக் டவீர் பிராம்மணரே! பிதாவினுடைய அரண்மனையில் உள்ள பப்ரிகையில் எப்படி என்னுடைய படுக்கை இருந்ததோ அப் ப்பட்ட படுக்கையில் நீர் என்னை இந்த இடத்தில் அடையக்

'கடவீர் புஷ்பமாலைகளை அணிந்தவரும் ஆபரணங்களால் அ
கரிக்கப்பட்டவருமான உம்மைத் திவ்யாபரணங்களால் அலங்க
கப்பட்ட நான் இஷ்டப்படி அடைவதற்கு விரும்புகிறேன் நா
வேறுவிதமாகக் காஷாயவுடை உடுத்து உம்மை அடையம
டேன் பிரம்மரிஷியே! இப்பொழுது அணிந்துள்ளவை
வித்தாலும் அசுத்தமாதல் கூடாது' என்ற வசனத்தைக் க
ுடன் கூறினாள் அகஸ்தியர், 'அழகிய இடையுள்ளவளே
கல்யாணி! லோபாமுத்ரையே! உன் தகப்பனுருக்கு எவ
மான தனங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்விதமான தனங்கள் உ
குமில்லை, எனக்குமில்லை' என்று சொன்னார் லோபாமுத்
'தபோதனரே! ஜீவலோகத்திலிருக்கிற தனமெல்லாவற்றை
ஒருக்ஷணத்தில் தவத்தினால் கொண்டுவருவதற்குத் தேவரீர் ஸம
தராக இருக்கிறீர்' என்றுசொன்னாள் அகஸ்தியர், 'நீசொ
கிறஇது இவ்வண்ணமே ஆனால், அது தவத்தைக் குறைப்பதாகு
என்னுடையதவம் அழியாதபடி என்னை ஏவுவாயாக' என
சொன்னார் லோபாமுத்ரை, 'தபோதனரே! என்னுடைய இ
ருதுகாலமானது சிறிதே மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது நா
வேறுவிதமாக உம்மைஅடைவதற்கு எவ்விதத்தாலும் விரு
வில்லை உம்முடைய தர்மத்தையும் எவ்விதத்தாலும் அழி
தற்கு நான் விரும்பவில்லை இவ்விதமான என்னுடையவிருப்ப
த்தை நீர் நிறைவேற்றக்கடவீர்' என்றுசொன்னாள் அகஸ்தி
'ஸௌபாக்யவதியே! கல்யாணி! இந்தவிருப்பமானது உன்னுடை
புத்தியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தால் நான் (அவற்றைக்)கொண
வருகிறதற்குப் போகிறேன் நீ இந்த இடத்திலிருந்து (எ
விருப்பப்படி நடப்பாயாக' என்று சொன்னார்

தொண்ணூற்றொருவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ரா பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பொருளுக்காக ஶ்ருதர்வா முதலிய மூவரை அடைந்த அகஸ்தியர் அவர்களுடைய பொருள் வரவும் செலவும் ஒத்திருப்பதை அறிந்து அவர்களுடன் இல்வலனிடம் சென்றது.)

கௌரவனே! பிறகு, அந்த அகஸ்தியர் அரசர்களுள் எவ
(பொருள்) மிக்கவனென்று அறிந்தாரோ அந்த ஶ்ருதர்வாவென

ரசனைப பொருளையாசிபபதறகாக அடைநதாா அநதஅரசனே
கஸதியா தனனுடைடெலலையில வநததையறிநது மநதிரிகளோடு
போய) நனகுபூஜிததது வரவேறறுன அர்சனஅவருககு முறைப
டி ஆாககியததைக கொணடுவநது கைகூப்பி மிககஅடககமுளள
ஞகி வரவில விருபபததை வினவினுன

அகஸதியா, 'பூபதியே! எனனைப பொருளைவேணடிவநத
னெனறு தெரிநதுகொள பிறரைததுனபுறுததாமல சகதிககுத
ககபடி கொடுககககூடிய பாகததைக கொடு' எனறுசொனனுர்
றகு, அரசன்,'கறறறிநதவரே! வரவுசெலவுகள ஒததிருககினறன
தலால, இநதததனததில மிசசமிருநதால எடுததுககொளளுங
ா' எனறுஅவருககுத தெரிவிததான ஸமபுததியுளள பிராம
ணா, பிறகு,வரவுசெலவுகள ஒததிருபபதைககணடு (பொருளைப)
பறறுககொளவதில பிராணிகளுககு எலலாவிதததாலும துன்
உணடாவதை நினைததா அவா ஶருதாவாவை அழைததுக
ாணடு பரதநஶவனை அடைநதாா அவனும அவாகளைத தன
சததினுடைய எலலையில விதிபபடி வரவேறறுன பரதநஶ
ன அவவிருவருககும ஆாகயததையும பாதயததையுமகொடுதது
னுமதிபெறறு, 'முனிஶரேஷடரே! விருபபததைசசொலலும
மமுடையவரவினுல தனயனுகிறேன' எனறு அவருடையவரவில
ரணததை வினவினுா அகஸதியா, 'பூமிப! எஙகளிருவரை
ம தனததில விருபபமுளளவாகளாக இஙகு வநதவாகளெனறு
அறி பிறரைத துனபுறுததாமல உன சகதிககுத தககபடி
ஙகளுககுத தனததைககொடு' எனறு சொனனுா பிறகு, அர
ன், 'வரவும செலவும ஒததிருககினறன இதை அறிநது
ததததனததில மிசசமிருபபதாகததெரிநதால பெறறுக
ாளளுஙகள' எனறு அவாகளுககுத தெரிவிததான பிறகு,
மபுததியுளள பிராமமணா வரவுசெலவுகள ஒததிருபபதைக
ாடு பொருளைப பெறுவதனுல எலலாவிதததாலும பிராணி
நககுத துனபமுணடாவதை நினைததா அதறகுப பிறகு,
கஸதியரும ஶருதாவாவும அரசனுன பரதநஶவனும மிகக
ாருளுளள புருகுதஸனுடைய குமாரனுன தரஸதஸயுவை
டைநதாாகள மஹாராஜனே! பெரிய மனமுளள தரஸதஸ
வா அவாகளைத தன தேசததின எலலையிலே எதிா செனறு
ாடு விதிபபடி வரவேறறுன இக்ஷ்வாகுவமசததவனுன (அநத)
ஜஶரேஷடன முறைபபடி அாசசிதது, பிறகு, எலலோரையும

வரவின் பிரயோஜனத்தை வினவினான் `அகஸ்தியா, 'அர
எங்களது தனத்தில் விருப்பத்துடன் இங்குவந்தவர்கள
நீ அறி பிறரைத்துன்புறுத்தாமல் சக்திக்குத்தக்கபடி எங்களுக
பொருளைக்கொடு' என்று சொன்னார் பிறகு, அரசன், 'வர
செலவும் ஒத்திருக்கின்றன இதை அறிந்து இந்தத்தனத
மிச்சமிருந்தால் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று அவர்களுக
தெரிவித்தான் ஸம்புத்தியுள்ள பிராம்மணர், பிறகு, வரவுசெ
கள் ஸமமாக இருப்பதைக்கண்டு (தனத்தை) க்ரஹிப்பத
எல்லாவிதத்தாலும் பிராணிகளுக்குத் துன்பமுண்டாவதை நின
தார் மகாராஜனே! பிறகு, அந்த அரசர்களனைவரும் ஒ
சேர்ந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு அந்த மஹாமு
வரை நோக்கி, 'பிராம்மணரே! இல்வலனென்கிற இந்த அஸு
பூமியில் மிக்க தனமுள்ளவனாக இருக்கிறான் அவனை அடை
நாமெல்லாரும் இப்பொழுது பொருளை யாசிப்போம்' என
இந்த வசனத்தைக் கூறினார்கள் அரசனே! இல்வலனையாசிப்ப
உசிதமென்று அவர்களுக்கு அப்பொழுது தோன்றியது பிற
அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாக இல்வலனிடம் விரைந்து செ
ன்றார்கள்

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(இல்வலன் அகஸ்தியருக்கு ஆடாகச்செய்யப்பட்ட வாதாபியின் மாம்ஸத்தைப் பரிமாறியதும், இல்வலன் வாதாபியை அழைக்க அகஸ்தியர் தாம் அவனை ஜீர்ணமாக்கியதைச் சொல்லியதும், பயந்த இல்வலன் பொருள்கொடுத்தலை முன்னிட்டு அவரைக்கொல்ல எண்ணிப் பின்தொடர்ந்ததும், அவர் ஹுங்காரத்தால் இல்வலனைச் சாம்பலாக்கி லோபாமுத்ரைக்கு ஏராளமான தனத்தைக் கொடுத்து அவளிடத்தில் குணசாலியான ஒருபிள்ளையை உண்டுபண்ணியதும்)

இல்வலனோ அந்த அரசர்கள் மஹர்ஷியுடன் சே
தன்தேசத்தின் எல்லையில் வந்ததை அறிந்து மந்திரிகளுடன்கூடி
வணங்கி (அவர்களைப்) பூஜித்தான் குருவம்சத்திலுதித்தவனே

ற்கு, அஸுரஸ்ரேஷ்டன் அப்பொழுது நன்றாகப் பக்குவம்பண்
ப்பட்ட பிராதாவான வாதாபியினால் அவர்களுக்கு விருந்துசெய்
ன் பிறகு, பெரியஅஸுரனானவாதாபி ஆடாகிப் பக்குவம்பண்
ப்பட்டதைக் கண்டு எல்லாராஜரிஷிகளும் துயரமடைந்தவர்க
ம் பிரஜ்ஞையைஇழந்தவர்களும் ஆனார்கள் பிறகு, ரிஷிகளுள்
சசிறந்தவரான அகஸ்தியர் அந்த ராஜரிஷிகளைப்பார்த்து,
கள் துயரமடையவேண்டாம் பெரியஅஸுரனை நான் பக்ஷிப்
ன்' என்றுசொன்னார் பிறகு, மஹரிஷியானவர், அகராஸனத்
தஅடைந்து அதில் வீற்றிருந்தார் அஸுரஸ்ரேஷ்டனான இல்வ
ன் உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு அதனைப் பரிமாறினான் பிறகு,
கஸ்தியரே வாதாபிமாமஸம் முழுமையையும் பக்ஷித்தார், தாம
க்ஷித்துக்கொண்டே, 'எனக்கு உன்னுடைய அன்னத்தில் மிக்க
சைஇருக்கிறது' என்றுசொன்னார் அவர்போஜனம்செய்தபிறகு,
ல்வலனென்கிறஅஸுரன், 'வாதாபியே! தவத்தினால் ஜயிக்கப்பட
டியாத இந்தஅகஸ்தியர் உன்னை மீறுவதற்குமுன் பலத்தையும்
ஜஸையும் காண்பித்துக்கொண்டு விழித்துக்கொள்' என்று
வனை அழைத்தான் பிறகு, வாதாபி அவருடைய வயிற்றைப்
ர்ப்பதற்கு வேகத்தைக் கைக்கொண்டான் பெருந்தவமுள்ள
நம் தேஜஸ்வியுமான கும்பமுனிவர் அதனைத் தெரிந்துகொண்
ர் தவத்தினால் உக்கிரமானவரும் பகவானுமான அந்தமுனி
வீரியத்தால் காஜித்தார், தேஜஸினால் நன்றாகஜ்வலித்துக்
கொண்டு, மிகுந்த பரபரப்புடன், 'வாதாபியே! உலகத்தின் க்ஷேமத்
க்காக இதோ என்னால் ஜீரணமாக்கப்படுகிறாய்' என்று இவ
வண்ணம் மூன்று முறை சொல்லித் தமகைநுனியினால் வயிற்றைத்
டினார் ஐயனே! பிறகு, மகாத்மாவான அந்த அகஸ்தியருக்குக்
ஜிக்கின்றமேகம்போலப் பெரியசப்தத்தோடு வாயுவானது கீழ்
ாக்கிப் புறப்பட்டது இல்வலன், 'வாதாபியே! வெளிக்கிளம்பு'
ன்று திரும்பவும் திரும்பவும் சொன்னான் அரசனே! ரிஷிக
ளிமிக்கச்சிறந்தவரான அகஸ்தியர் அந்தஇல்வலனைப்பார்த்து,
ரக்கச்சிரித்து, 'எங்கிருந்து வெளிப்படுவதற்கு வல்லவனாவான்?
ன்னால் அந்தஅஸுரன் ஜீரணமாக்கப்பட்டுவிட்டானன்றோ?'
ன்று சொன்னார் இல்வலனோ, பெரியஅஸுரன் ஜீரணமாக்கப்
ட்டதைக்கண்டு துயரமடைந்தவனானான் அவன் மந்திரிகளுடன்
ாந்து கரங்குவித்துக்கொண்டு, 'எதற்காக நீங்கள் வந்தீர்கள்?
ங்களுக்கு என்னசெய்யக்கடவேன்? சொல்லுங்கள்' என்ற

சொல்லிச்சொன்னனை பிறகு, அகஸ்தியர், அப்பொழுது இல்வ
லனைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, 'அஸுர! நீ பிரபுவாக இருக்
றாய். நாங்கள் எல்லோரும் உன்னைத் தனங்களுக்கு உடைய
னென்று அறிகிறோம். இவர்கள் அதிகதனமுள்ளவர்களல்லர். என
க்குத் தனத்தில் ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது. பிறரைத் துன்புற
தாமல் சக்திக்குத் தக்கபடி எங்களுக்குப் பாகம் கொடு' என்று ம
மொழி உரைத்தார். பிறகு, இல்வலன், அந்தரிஷியை அவமதித்
'நான் கொடுக்க விரும்பியதை நீர் அறிகிறீராகில், பிறகு, உமக்கு
தனத்தைக் கொடுப்பேன்' என்ற வசனத்தைச் சொன்னனை. அக
தியர், 'அஸுரனே! பெரிய அஸுரனே! இந்த அரசர்கள் ஒ
வொருவருக்கும் நீ கொடுக்க விரும்பினவை பதினாயிரம் பசுக்களு
அவ்வளவே பொன்களுமாம். மகாஸுரனே! எனக்கு நீ கொடு
விரும்பினவை அவற்றைவிட இரண்டு மடங்கும் ஸ்வர்ணமயமான
ரதமும் மனோவேகமுள்ள இரண்டு குதிரைகளுமாம்' என்று சொ
னார். இல்வலனோ முனிவரைப் பார்த்து, 'நீர் என்னைநோக்கிச் சொ
லுகிறவை அனைத்தும் இருக்கின்றன. பொன்னும் பசுக்களுமாகி
இந்தத் தனமனைத்தையும் கொடுப்பேன். என்னைநோக்கிச் சொ
லிய ஸ்வர்ணமயமான ரதத்தை நான் அறியேன்' என்றுசொ
னனை. அகஸ்தியர், 'மஹாஸுரனே! பொய்யரின் வசனம் ஒன்றுகூ
என்னாலுமுந்திச் சொல்லப்பட்டதில்லை. நன்கு ஆலோசித்தறி
கடவாய். பொன்மயமான ரதம் இருக்கிறது நிச்சயம்' என்று சொ
னார். கௌந்தேய! ஆலோசித்தபோது அந்த ஸ்வர்ணமயமா
ரதம் இருந்தது. பிறகு, அஸுரன் அதிக மனவருத்தமுள்ளவனு
அதிகமான தனத்தைக் கொடுத்தான். பார்த்த! அந்தரதத்தில் பூ
ட்டப்பட்ட விராவ ஸுராவ என்கிற அந்தக் குதிரைகள் அந்த
தனங்களுடனும் அகஸ்தியருடனும் கூடின எல்லா அரசர்களையு
ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக அகஸ்தியருடைய ஆச்ரமத்தை
குறித்து விரைவில் சுமந்துகொண்டுவந்தன. இல்வலனோ இ
அகஸ்தியரைப் பின்தொடர்ந்து கொல்ல விரும்பினான். ம
தேஜஸ்வியான அகஸ்தியர் ஹுங்காரத்தால் மகாஸுரனை
சாம்பலாக்கச்செய்தார். அப்பொழுது, ராஜரிஷிகள் அகஸ்தியரா
அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுச் சென்றார்கள். அகஸ்தியமுனிவ
லோபாமுத்திரையினால் விரும்பப்பட்ட எல்லாவற்றையும் செ
தார். லோபாமுத்திரை, 'பகவானே! எனக்கு விருப்பமான அ
த்தனைத்தையும் செய்துவிட்டீர். ஒருமுறை சிறந்த பராக்கி

ாள குழநதையை எனனிடததில உணடுபணணும' எனறு
ானனுள அகஸதியா, 'கலயாணி! மஙகளகரியே! உனனுடைய
ததிரததினுல நான ஸநதோஷமுளளவனுக இருககிறேன
ழநதைவிஷயததில ஒா ஆலோசனையை உனககுச சொலவேன,
நதக கேள உனககு ஆயிரமபிளளைகள வேணடுமா? அலலது,
பிரமபிளளைகளுககுச சமமான நூறுபிளளைகள வேணடுமா?
லலது, நூறுபிளளைகளுககுச சமமான பததுபபிளளைகள வேண
ா? அலலது, ஆயிரததையும வெலலககூடிய ஒருபிளளை வேண
ா?' எனறு வினவினுா லோபாமுததரை, 'தபோதனரே! ஆயி
பிளளைகளுககு ஸமனுன ஒரு புததிரன உணடாகடடும கற
நதவனும தாாமிகனுமான ஒரு புததிரன துஷடாகளான பல
ளைகளைககாடடிலும சிறபபுடையவன' எனறு சொனனுள
தமுனிவா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு பரதிஜஞைசெயது
தைதையுளளவராகி ஶரததையுளளவளும தமமோடு ஒதத
ககமுளளவளுமான அவளுடன தககசமயததில சோநதாா
கு, அநத அகஸதியா அநதக காபபததை உணடுபணணிவிட
காடடுககே சென௱ா அவா காடடுககுபபோனபிறகு, காபப
னது ஏழுவருஷம வளாநதது பாரத! ஏழாவது வருஷமும
னறபிறகு, அநதக காபபம மகிமையால விளஙகிககொணடு தரு
யு 'எனனும மஹாகவியாகப பிறநதது மிகக தவமுளளவனும
ஜஸ௸ளளவனும மஹானுமான அநத ரிஷி அஙகஙகளுடனும
ஙிஷததுககளுடனுமகூடிய வேதஙகளை ஜபிததுககொணடே
த அகஸதியரிஷிககுப புததிரனுகப பிறநதான தேஜஸ௸ளள
பன பாலனுக இருநதுகொணடே அநதப பிதாவினுடைய வீட
ஸமிததுககளுடைய சுமையைக கொணடுவநதான அதனுல,
பன இதமவாஹன எனகிற பெயருளளவனுனன அபபடி
ததமோதனுடனும ஸமிததுககொணடுவருதலுடனும) கூடின
தபபிளளையைப பாாதது அநத அகஸதியமுனிவா அபபொ
மகிழநதாா பாரத! அவா இவவணணம உததமமான
நதையை உண்டுபணணினுா அரசே! அவருடைய பிதருக
ம விருமபபபடட உலகஙகளை அடைநதாாகள பரஜை
கு அதிபதியே! மஹாராஜனே! அதறகுமேல, இநத அகஸ
ருடைய ஆஶரமமானது புததிமானுன அநதப புதரனுடைய
ஜஙினுல உலகில கயாதியை அடைநதது வேநதே! பிரஹ
தனுடைய குலததில பிறநதவனுன வாதாபி இபபடி பிராம

மணாகளைக கொலபவனும துஷடபுததியுளளவனுமாயிருநதா
மஹாதமாவான அகஸதியரால இவவணணம அழிககபபடடா
அரசனே! மகிழததீகக குணஙகளுடன கூடின இநத ஆஸ
மானது அநத அகஸதியருடையது புணயமானதும தேவாக
ளும கநதாவாகளாலும அடையபபடடதுமான இநதப பாகீ
யானது ஆகாயததில காறறினுல அசைககபபடட கொடிதது
போல விளஙகுகிறது இநதப பாகீரதியானது, எபபொழு
பளளஙகளில ஓடுவதுபோலச சிகரஙகளில நனகுபரவிககொண
ஸாபபமபோலக கறகளுடைய அடிகளில மறைநதுகொண
செலலுகிறது, தாயபோலத தெனதிசை முழுமையும நனைத
போஷிககிறது ஸமுததராஜனுககுப பிரியமகிஷியாகிய இந
கஙகையானது முறகாலததில சிவனுடைய ஜடையினினறு ந
விழுநதது மிகக புணயமான இநதநதியில இஷடபபடி ஸநா
செயயவேணடும

தொணணூறறெடடாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம, (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ப்ருகுதீர்த்தம் சென்றதும், லோமசர், தசரதராமர் பரசுராமருடைய தேஜஸைக் கவர்ந்ததையும் பரசுராமர் பிதாவின்கட்டளையினுல் ப்ருகுதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து மீண்டும் அந்தத்தேஜஸைப் பெற்றதையும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும)

யுதிஷடிர! மஹாராஜனே! மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததி
றதும மஹரிஷிகளுடைய கூடடஙகளால அடையபபடடதும
இதனை, பரசுராமா எநததீாததததில ஸநானமசெயது (ரகு
ரால) கவரபபடட அநததேஜஸைப பெறருரோ அநத ப
தீாததமெனறு தெரிநதுகொள பாணடுநநத! இநததீா
தில நீ ஸஹோதராகளுடனும திரௌபதியுடனும ஸநானமசெ
(ரகுராமருடன) பகைதத பரசுராமா தேஜஸை எவவ
மீணடும அடைநதாரோ அவவாறு துரியோதனனுல க
படட தேஜஸை மீணடும அடையககடவாய' எனறு சொன
பாரதரே! பாணடவரான அவா அநதப பிருகுதீாததததில த
மாரகளுடனும பாஞசாலியுடனும ஸநானமசெயது தேவாகளை

ருககளையும திருபதியடையசசெயதாா அநததீாததததி டைய ரூபமானது காநதியுளள பொருளகளைககாட்டிலும அதிக நதியுளளதாக விளஙகியது புருஷ ஶ்ரேஷடரே! (யுதிஷடிரா) கவாகளால சிறிதும அவமதிககமுடியாதவரும ஆனா ஜேநதிரரே! பாணடுபுததிரரான தாமராஜா லோமசரைப ரததது, 'பகவானே! பிரபுவே! எதறகாகப பரசுராமருடைய ஜஸானது அபஹரிககபபடடதாயிறறு? எவவாறு அது மீண பெறறுககொளளபபடடது? இதனை வினவுகினற எனககுச ாலவீராக' எனறு வினவினா லோமசா, 'ராஜேநதிரனே!, சரதிராமா சிறநதபுததியுளள பரசுராமா இவாகளுடைய வர றைைக கேள விஷணுவானவா ராவணனுடைய வததததுககா, தம சரீரததால மஹாதமாவான தசரதருககு ராமரெனகிற லவராகப பிறநதாா அதிலிருநது அநத விஷணுவை அயோத ல தசரதபுததரராகப பிறநதவராகக காணகிறோம 1 ரிசிக டைய பேரரும பருகுவின பரமபௌததரரும ரேணுகையினபுததரரு. ன (பரசு) ராமா இகழததகாத செயகைகளுளள அநதத தாச ராமருடைய (பராககரமததைதக) கேடடு அபபொழுது குதா, லமுளளவராகவும தசரதகுமாரரான ராமருடைய வீரயததை ய எணணமகொணடவராகவும கூதரியாகளை அடககுவதான படிபபடட திவயமானவிலலை எடுததுககொணடு மறுபடியும யாததியை அடைநதாா தசரதா, அநதப பரசுராமா தம சதது எலலையை அடைநததைதககேடடுப பரசுராமருடைய வர. றபுககாகத தம புததரரான ராமரை அனுபபினா குருநநதன! தப பரசுராமா எதிாகொணடுவநதவரும ஆயுதமபிடிதது வருமான அநத ராமரைபபாாதது, பரிகஸிககிறவாபோல, ஶ்ரேஷடனே! பிரபுவே! இநதவில எனனால நெடுஙகாலமாக யோகிககபபடடதனறோ? அரசனே! நீ வலலமையுளளவனாக நதால பிரயததனததால இதனை நாணேறறுவாயாக' எனகிற னததைதச சொனனா இவவணணம சொலலபபடட (தாசரதி ா), 'பகவானே! நீா (எனனை) அவமதிபபதறகுத தகுதியுள, ரலலீா கூதரியாகளுடைய தாமததில நானும மிகத தாழநத னலலேன இகூவாகுவமசததில பிறநதவாகளுககுப புஜபல யததில பிராமமணாகளிடம விசேஷமாகப புகழநதுபேசுவது தனறு' எனறு சொனனா இவவணணம சொலலுகிற

1 'ரிசீகநநதந:' எனபது மூலம

அவரைப பரசுராமா அபபொழுது, 'ராகவனே! பெரு
பேசாதே விலலில நாணேறறுவாயாக' எனகிற வசனத
உரைததா பிறகு, தசரதகுமாரரான ராமா ரோஷததே
சிறநத க்ஷததிரியாகளைப பிளபபதான திவயமான விலலைப ப
ராமருடைய கையிலிருநது வாஙகிககொணடார் பாரத! வி
வானன ராமா விளையாடுகிறவாபோல விலலில நாணேறறி
புனனகைசெயதுகொணடு நாணொலியையும செயதாா பிரா
கள அநத ஒலியைககேடடு இடியைககேடடுப பயபபடு
போலப பயநதன பிறகு, தாசரதிராமா [1] அபபொழுது ப
ராமரைபபாாதது, 'பிராமமணரே! இது நாணேறறபபட
வேறு எதை உமககு நான செயயககடவேன?' எனறு சொன
ஜமதகனிகுமாரரான ராமா அநத மஹாதமாவான ராமரு
'இநத அமபைக காதோரமவரையில இழு' எனறு திவயம
ஓா அமபைக கொடுததாா ராமா இநத வாாததையைககேட
கோபததால ஜவலிபபவாபோலப பரசுராமரைப பாாத
'பாாககவரே! நீா அகஙகாரததால நிறைநதிருககிறீா எ
கேடடிருககிறேன, பொறுககவும பொறுககிறேன பிதாம
ருடைய அனுகரஹததினால, உமமால, க்ஷததிரியாகளை வென
லிருநது பராகரமம விசேஷமாக அடையபபடடது அதன
எனனை எறிநதுபேசுகிறீா, இது நிசசயம எனனை ஸவருபததே
பாரும நான உமககு ஞானககணணைக கொடுககிறேன' என
சொனனா பாரத! யுதிஷடிர! பிறகு, பரசுராமா ராமருடை
சரீரததில ஆதிதயாகளையும வஸுககளையும ருதராகளையும ம
கணஙகளையும ஸாதயாகளையும பிதருககளையும அகனியை
நக்ஷததிரஙகளையும அவவாறே கரஹஙகளையும கநதாவாகளை
அரககாகளையும இயககாகளையும நதிகளையும தீாததஙகளை
பிரமமமானவாகளும ஸனாதனாகளுமான வாலகிலய ரிஷிகளை
தேவரிஷிகளையும எலலா ஸமுதரஙகளையும அபபடியே எலலா ப
களையும வஷடகாரஙகளையும யாகஙகளையும உபநிஷததுககளை
வேதஙகளையும [2] சைதனயமுளள ஸாமஙகளையும தனுாவே
தையும மேகககூடடஙகளையும மழைகளையும மினனலகளை
பாாததாா பாரத! பிறகு, பகவானும விஷணுவுமான அ
ராமா அநதப பாணததைவிடடாா (அபபொழுது) பூதலமான
பெரிய உறகைகளாலும பெரிய புழுதிமழையாலும மேகஙகளி

[1] இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது [2] சரீரமுளள

ழைகளாலும பூகமபஙகளாலும பெரிய இடிமுழககஙகளாலும
ருபபிடிகளாலும நிரமபியது ராமருடைய கையால விடப
பட்ட அநதபபாணமானது பரசுராமரை மயஙகியவராகசசெயது
தேஜஸைமாததிரம போககிவிட்டுப பிரகாசததுடன திருமபிவந
து அநதப பரசுராமரோ, மயககததையடைநது, பினபு, நினைவை
ணடுமபெறறு, உயிா திருமபிவநதவராகி, விஷணுதேஜஸுளளவ
ான ராமரைத தணடனிட்டாா (அநத) விஷணுவால விடை
ளிககபபட்ட அநதப பரசுராமா மறுபடியும மஹேநதிரமலைககுச
சென்றாா பெருநதவமுளள பரசுராமா வெட்கமுளளவராகவும
யநதவராகவும அநதமலையில வாஸமசெயதாா பிறகு, ஒரு
ஷகாலம சென்றபின பிதருககள வலலமைகவரபபட்டிருககிற
சுராமரை மதமறறவரும துககமுளளவருமாகக கணடு, 'புததிர!
ஷணுவை (= ராமரை) எதிாதது (பபடும) இநத மனவருததமா
து நலலதனறு அவா மூவுலகஙகளிலும எபபொழுதும பூஜிக
பபட்டததககவரும நனகுமதிககததககவரும அலலரோ? புத
ரனே! வதூஸரம எனகிற பெயாகொணட புணயநதிககுச செல
யாக அதிலுளள தீாததஙகளில ஸநானமசெயது மீணடும சரீ
தை (= பலததை) அடைவாய ராம! எநததீாததததில உன
டைய பிரபிதாமஹரான பிருகுவானவா தேவயுகததில உததம
ான தவததைச செயதாரோ அநததீாததமானது தீபதோதம
று பிரஸிததிபெறறது' என்று சொன்னாாகள கௌநதேய!
ாமா[1] பிதருககளுடைய வாககியததினால அதை அவவிதம
செயதாா பாணடுநநதன! இநததீாததததில தேஜஸை மீண
ம அடைநதாா ஐயா! மஹாராஜனே! முறகாலததில சிறநத
செயகையுளள பரசுராமரால விஷணுவான ராமரை எதிாதது
பபடிபபட்ட இநதத தேஜோபஙகமானது அடையபபட்டதா
று' என்று சொன்னாா

---

[1] 'பிது' எனபது மூலம

நூற்றேன்பதாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விருத்ராஸுரனால் துன்புறுத்தப்பட்ட இந்திரன் முதலியவர்கள் பிரம்மதேவரின் கட்டளைப்படி வஜ்ராயுதம் செய்வதற்காகத் ததீசரை அடைந்து அவருடைய எலும்பை வேண்டியதும், த்வஷ்டா ததீசருடைய எலும்பினால் வஜ்ராயுதத்தைச் செய்ததும்)

யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணோத்தமரே! புத்திமானான அந்த அகஸ்தியமகரிஷியினுடைய செய்கைகளின்விரிவை மறுபடியுமே நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று வினவ, லோமசர் சொல்லலானார்: 'அரசனே! மகாராஜனே! திவ்யமானதும் ஆச்சரியமானதும் மகாத்மாக்களுடைய சரித்திரத்தைத் தன்னிடமிருப்பதுமான அளவிறந்த தேஜஸுள்ள அகஸ்தியருடைய கதையையும் பிரபாவத்தையும் கேள். கிருதயுகத்தில் கோரமானவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமுள்ளவர்களும் காலகேயர்களென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களும் மிக்க பயங்கரர்களுமான அஸுரர்கள் கூட்டங்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் விருத்திரனை அடுத்துப் பலவித ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு மஹேந்திரன்முதலிய தேவர்களைநோக்கி நாற்புறங்களிலும் (எதிர்த்து) ஓடினர். பிறகு, தேவர்கள் முற்காலத்தில் விருத்திரனைக்கொல்வதில் முயற்சியைச் செய்தார்கள். இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரம்மாவை அடைந்தார்கள். பிரம்மதேவர் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிற அவர்களனைவரையும் பார்த்து, 'தேவர்களே! நீங்கள் செய்யவிரும்பின காரியமனைத்தும் எனக்குத்தெரிந்தது. விருத்திரனைக் கொல்லத்தக்க உபாயத்தைச் சொல்லுவேன். ததீசர் என்று பிரஸித்திபெற்ற உதாரபுத்தியுள்ள ஒரு மஹரிஷி இருக்கிறார். நீங்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அவரைஅடைந்து ஒருவரத்தை நன்கு வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். தர்மாத்மாவான அவர் மிக்கப்ரீதியுள்ள உள்ளத்தோடு உங்களுக்கு அளிப்பார். ஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களுமான நீங்களனைவரும் அவரை, 'மூன்றுஉலகத்துக்கும் நன்மைக்காகத் தேவரீருடைய எலும்புகளைத் தரக்கடவீர்' என்று சொல்லவேண்டும். அவர் சரீரத்தைவிட்டு எலும்புகளைக் கொடுப்பார். அவருடைய எலும்புகளால் மிக்கபயங்கரமானதும் பெ

ும பகைவாகளைககொலவதும அசசநதருவதும ஆறுபட்டை-
ுள்ளதும அசசந்தரும பேரொலியுள்ளதுமான வஜராயுதமானது
றுதியாகச செயயபபடவேணடும இநதிரன் அநதவஜராயுதத
ால வருதரனைககொலலுவான இதுமுழுமையும உஙகளுககுச
சாலலபபடடது ஆதலால, விரைவாகச செயயககடவீா' எனறு
சானனா பிறகு, இவவணணம சொலலபபடட தேவாகள
ரமமாவிடம விடைபெறறுககொணடும நாராயணரை முனனிட
ககொணடும ததீசருடைய ஆஸரமததை நோககிச சென றனா-
ரஸவதிநதியினுடைய அககரையிலிருபபதும, பலவிதமரஙகளா
ும கொடிகளாலும சூழபபடடதும, [1] ஸாமகானமபணணுகிறவா
ாபோனற வணடுகளினுடைய உரததபாடலோசைகளால
ழககபபடடதும, ஆணகுயிலகளுடைய ஒலியுடனகலநததும,
கோரஙகளால ஒலிககபபெறறதும, புலியின பயததால விடுபட்ட
ருமைகளாலும பனறிகளாலும ஸருமரஙகளாலும சமரஙகளா
ும ஆஙகாஙகு ஸஞசரிககபபடடதும, பெணயானைகளாலும
தமபெருககும துவாரஙகளின வாயபிளநதிருபபவைகளும தடா
களில முழுகிவிளையாடுகினறவைகளுமான ஆணயானைகளாலும
றபககஙகளிலும முழககபபடடதும,பேரொலிசெயகினற சிஙகங
ளாலும புலிகளாலும முழககபபடடதும, குகைகளிலும மலைப
பாநதுகளிலும படுததிருபபவைகளும பதுஙகிஇருபபவைகளு
ன மறறவைகளாலும அநதஅநதஇடஙகளிலபிரகாசிககினறதும,
னததிறகு மிகக மகிழசசியைததருகினறதும, ஸவாககததுககுச
மான ஒளியுள்ளதுமான ததீசருடைய ஆஸரமததை அடைந
ாகள அநதத தேவாகள அநத ஆஸரமததில சூரியனுககுச
மான காநதியுளளவரும சீரததால நேரே வநத பிரமமதேவா
ால மிக ஜவலிபபவருமான ததீசரைக கணடாாகள அர
னே! தேவாகள எலலோரும அவருடைய காலகளில நமஸ
ிதது அபிவாதனமசெயது பிரமமதேவா சொலலியவணணம
ரததை வேணடினாாகள பிறகு, ததீசா, மிக நமபினவராகி,
நதத தேவஸரேஷடாகளைப பாாதது, 'தேவாகளே! இப
ாழுது உஙகளுககு எது நனமையோ அதைச செயகிறேன

[1] 'ஸாமகை' எனபது மூலம 'ஸாமகானம செயபவாகள்' எனபது
தனபொருள், உபமானஉபமேயஙகள பொருநதாமையால, தொழிற
யாககி கொணடு, 'ஸாமகானஙகள' எனறேகொளளலாம ஆஷமாத
ல இங்ஙனம வர்த்தது எனக

என தேகததையும நானே விடடுவிடுகிறேன' எனறு சொன்னு மனிதாகளுள மிகசசிறநதவரும இநதிரியஙகளை அடககினவ மான அநதத ததீசா இவவணணம சொலலித தம உயிரை வி டாா பிறகு, அநதத தேவாகள மிதத அநதத ததீசருடை எலுமபைப பிரமமதேவா உபதேசிததவணணம எடுததாக தேவாகள மிககக களிபபுளளவாகளாக ஜயததினபொருட்டு தவ டாவை அடைநது அநதககாரியததைச சொனனாகள தவ டாவோ, அவாகளுடைய சொலலைககேட்டு, மிககமகிழசசியுளள னும நியமமுளளவனுமாகி முயறசியினால மிகவும பயஙகரமா ரூபமுளள வஜராயுதததைச செயதான அவன அநத ஆ தததைசசெயது ஸநதோஷமுளளவனாக இநதிரனைபபாாத 'தேவனே! இநதச் சிறநத வஜரததினால உககிரனான தேவச துருவை இபபொழுது சாமபலாககச செயவாயாக பிறகு, பவ வனைககொனற நீ (தேவ) கணஙகளுடன ஸவாககததில நிலைபெ றுத தேவலோகம முழுமையையும ஸுகமாகப பரிபாலன செயவாயாக' எனறு சொனனான தவஷடாவினால அவவணண சொலலபபடடபுரநதரனே அதிகஸநதோஷமுளளவனாகவும நிய முளளவனாகவும அநத வஜராயுதததைப பெறறுககொணடான்

நூறுவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(இந்திரன் விருத்ரனைக் கொன்றதும், அஸுரர்கள் தேவகணங்கள்செய்த துன்பத்தைப் பொறமல் கடலுள்சென்று உலகத்தை அழிக்க நிச்சயித்ததும்)

பிறகு, வஜராயுதம பிடிததவனும வலாஸுரனைக கொன வனுமான அவன தேவாகளால நாறபுறஙகளிலும பாதுகாக படடவனாகி, ஆகாயததையும பூமியையும வயாபிததுககொ டிருபபவனும், பெரிய சரீரமுளளவாகளும ஆயுதமெடுததவாகளு கொடுமுடிகளுடனகூடிய மலைகளபோனறவாகளுமான காலகே கரால நானகுபககஙகளிலும சூழநது காககபபடடிருககிறவ மான வருதரனை எதிாததான பரதஸரேஷடனே! பிற தேவாகளுககு அஸுராகளோடு உலகததுககுப பயததை உண பணணுகிற பெரிய யுததமானது ஒரு முகூாதத காலம நடநத

களுடைய கைகளால ஓஙகி வீசபபடடவைகளும சரீரஙகளில
டபபடுகினறவைகளுமான கததிகளுடைய சபதமானது மிக
நஙகினதாயிறறு மஹாராஜனே! ஆகாயததிலிருநது விழு
ற தலைகளால பூமியானது காமபிலிருநது நழுவிவிழுநத பனம
ஙகளால் நிறைநததுபோலக காணபபடடது அநதக [1] கா
பாகள பொறகவசஙகளைப பூணடவாகளும பரிகஙகளை ஆயுத
கொணடவாகளுமாகிக காடடுததீயினுல எரிககபபடட மலை
போலத தேவாகளை எதிாததாாகள சிறநத வேகமுளளவா
ம ஒனறுசோநதவாகளும எதிாதது ஓடிவருகிறவாகளுமான
தககாலேயாகளுடைய வேகததைத தாஙகுவதறகுத தேவா
சகதியறறவாகளானாாகள அநததேவாகள தோறறுப பயத
லை ஓடினாாகள ஆயிரமகணகளுளள புரநதரன பயநது ஓடு
ற அநதத தேவாகளைப பாாதது, வருதரனும விருததியடையும
ழுது பெரிய மதிமயககததை அடைநதான காலேயாகளுடைய
ததாலநடுககமுறற தேவனுன புரநதரன தானே அநதப பிரபு
ன நாராயணரை விரைவாகச சரணமடைநதான ஸநாதன
ா விஷ்ணுவானவா அநதஇநதிரன மதிமயககததால கவரப
டதைககணடு அவனுடைய பலததை அதிகமாக வருததிசெய
ராகித தமமுடையதேஜஸை இநதிரனிடததில வைததாா
கு, தேவககூடடததாாகளும அபபடியே குறறமறற பிரமமரிஷி
ம இநதிரன விஷ்ணுவினுல ரக்ஷிககபபடடதைககணடு தம
தேஜஸையும அவனிடம வைததாாகள அநதஇநதிரன,விஷ்ணு
லும தேவதைகளாலும மிககபாககயசாலிகளான ரிஷிகளா
நனருகத தேஜஸினுல வருததியடையுமபடி செயயபபடடுப
முளளவனுன வருதரன தேவராஜனைப பலமுளளவனுக
நது உரததசப்தஙகளை (வெளியிடடுககொணடு) காஜிததான
னுடைய பேரொலியினுல பூமியும திசைகளும ஆகாயமும
ரககமும மலைகளும ஆகியஎலலாம அசைநதன அரசனே!
கு, மஹேநதிரன கோரமான பேரொலியைக கேடடு மிகக வாட
டைநதவனும பயததில முழுகினவனும விரைபவனுமாகி,
தவருதரனைக கொலலுமபொருடடுப பெரியவஜரததை எறிந
ன இநதிரனுடைய வஜரததால அடிககபபடடவனும பொன
லை தரிததவனுமான அநதமஹாஸுரன முறகாலததில விஷ
ணுடையகையினினறுவிடுபடட அநத மநதரமெனகிற பெரிய

1 கஶ்யபருடைய மனைவியான காலை எனபவளின பிளளைகள.

சிறநதமலேபோல விழுநதான அநத அஸுரஸரேஷடன கெ
லபபடடவுடனே இநதிரன பயததால பீடிககபபடடவனுகி
தடாகததினுள பிரவேசிபபதறகு விரைவாக ஒடினுன, தனன
னினறு வஜராயுதம விடபபடடதைப பயததால நினைககவிலெ
வருதரன கொலலபபடடதையும நினைககவிலலே எலலாதேதே
களும மஹரிஷிகளும மகிழநதவாகளாகவும மிககக்ளிததவாக
கவும இநதிரனே ததுதிததுககொணடு வஜரததால அடிககபபட
சிதறினமலேபோலக [1] கொலலபபடட விருதரனைப பூமியில
டாாகள தேவாகள விரைவாக ஒனறுசோநது விருதரனுன
வததினுல வாடியிருககிற எலலா அஸுராகளையும கொன
கள ஒனறுசோநத தேவாகளால கொலலபபடுகினற அ
அஸுராகள பயததினுல பீடிககபபடடவாகளாகிக கடலிலே
பிரவேசிததாாகள அளததறகரியதும மீனகளால நிரமபிய
முதலேகளால மிக நிரமபியதுமான ஸமுததிரததில நுழைநது
பொழுது தககமுயறசியினுல மூவுலகஙகளையும அழிபபதற
ஒனறுசோநது ஆலோசனைசெயதாாகள புததிநிசசயத
அறிநதவாகளான சிலஅஸுராகள அநத அநத உபாயங
விரிததுரைததாாகள அஙகே ஆலோசனைசெயகினற அ
அஸுராகளுககு, 'எவாகள கலவியும தவமும நிரமபியிருகக
களோ அவாகளுடைய விநாசததையே முதலில செயயவேண
உலகஙகளனைததும தவததினுல நிலேபெறறிருககினறனவலல
ஆதலால, தவததை அழிபபதறகு விரைவுபடுஙகள பூமியில
சிகளாகவும தாமஙகளை அறிநதவாகளாகவும தவசிகளையும
விததுககளையும அறிநதவாகளாகவும எவாகள இருககிறாக
அவாகளுடைய வததை விரைவாகவே செயயவேண
அவாகளழிநதால உலகமஅழிநதது' எனகிற கோரமான என
மானது, அடைவில செலலும காலவசததால உணடாயிறறு,
வணணம எலலோரும உலகஙகளை அழிபபதில புததிநிசசயத
அடைநதவாகளாகிப பெரிய அலேகளோடு கூடியதும ரத
ளுககு இருபபிடமுமான ஸமுததிரமாகிற துாககததை அடை
மிகக மனககளிபபுளளவாகளாக இருநதனா

---

[1] இநத விருதரவதம உததியோகபாவததில வேறுவிதமாகக கூற
டிருககிறது, ஷ்டி பாவம ௩௪-௩௨-ம பககஙகளில காணக

நூறுமூன்றாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கடலில் மறைந்துகொண்டிருக்கிற அஸுரர்கள் இரவுதோறும் வெளிவந்து ஆஸ்ரமங்களி லுள்ள ரிஷிகணங்களைக் கொன்றதும், தேவகணங்கள் நாராயணரைச் சரணமடைந்ததும்.)

அந்தக காலேயாகள ஜலஙகளுககு நிதியும வருணனுககு ருபபிடமுமான ஸமுததிரததை அடைநது மூவுலகஙகளையும ழிபபதில நனறாக முயறசிசெயதாாகள அவாகள மிககோபத் _ன ஆஸ்ரமஙகளிலும புணயமான ஆயதனஙகளிலும எநத ழிகளிருககினறாாகளோ அவாகளை எபபொழுதும இரவில ஷிததாாகள தூராதமாககளான அவாகளாலே வஸிஷட டைய ஆஸ்ரமததில நூறறெணபததெடடுப பிராமமணாகளும று ஒனபது தவசிகளும பக்ஷிககபபடடாாகள புணயமானதும ாமமணாகளால அடையபபடடதுமான சயவனருடைய ஆஸ்ர தையடைநது கனிகிழஙகுகளைப புசிபபவாகளான நூறுரிஷி தினனபபடடாாகள தூராதமாககளும தபோதனாகளைப க்ஷிககிறவாகளுமான அநதக காலேயாகள இரவில இவவண ம செயதாாகள, பகலில கடலில பிரவேசிததாாகள பரத ஜருடைய ஆஸ்ரமததிலும, நியமமுளளவாகளும பிரமசாய ளளவாகளும காறறைபபுசிபபவாகளும ஜலததைப புசிப ாகளுமான இருபதினமா கொலலபபடடாாகள அபபொழுது படி நாளடைவில அநத அஸுராகள கடலநீரின பலததை டைநதிருநதுகொணடு இரவில அநத எலலா ஆஸ்ரமஙகளை பிடிததாாகள அநேகம பிராமமணககூடடஙகளைக ாலலுகிற அநதக காலேயாகள காலததினால பறறபபட ாகள மனிதாகளுள சிறநதவனே! பரிதாபபபடததகக தவசி ின விஷயததில இவவிதம தொடஙகின இபபடிபபடட அநத ஸுராகளை மனிதாகள அறியவிலலை குரூராகளான அவாகள லகததை அழிபபதன்பொருடடுப பூமியில எஙகும திரிநதாா ஆகாரநியமஙகளால மெலிநதிருககிற முனிவாகள உயிர் ான சரீரஙகளோடு தரையில விழுநதிருபபவாகளாகக காலையில

காணபபடடாாகள தஸ்சுக்குறைநதவைகளும ரகதமிலலாதவை
ளும மஜஜையும நரமபுமிலலாதவைகளும பொருததுககளறறவை
ளும எஙகும சிதறிககிடககினறவைகளுமான (சரீரஙகளால) நிறை
கபபடட பூமியானது சஙகுகளினகுவியலகளால நிறைககபபட
போலிருநதது உடைககபபடட கலசஙகளாலும அபபடி
ஒடிககபபடட ஸருவஙகளாலும இறைககபபடட அகனிஹோ
ஸாதனஙகளாலும பூமியானது மறைககபபடடதாயிறறு உ
மானது வேதாததியயனமும ஹோமமுமிலலாததும யஜஞஙக
உதஸவஙகளும காமானுஷடானஙகளுமறறதும உதஸாஹம
கியதும காலேயாகளின பயததினுல துனபமடைவிககபபட
ஆகியது அரசே! இவவணணம அழிகினற மனிதாகள த
ளைக காபபாறறிககொளவதில நோககமுளளவாகளாகவும பய
வாகளாகவும பயததினுல திககுககளில ஓடினாகள சிலா குகை
களில நுழைநதாாகள சிலா மலை அருவிகளை அடைநதாா
சிலா மரணததில பயநது பயததினுலே உயிரைவிடடாாகள
சமயததில பெரியவிலலைக கையிலதாஙகினவாகளான சில சூரா
மிகக மகிழசசியுளளவாகளாகவும தானவாகளைத தேடுகினற
ளாகவும அதிக முயறசியைச செயதாாகள அவாகள ஸ
திரததில ஒளிநதுகொணடிருககிற இநத அஸுராகளைக க
விலலை, அதிக சரமததையும அடைநதாாகள, அழிவையுமே அ
தாாகள மனிதாகளுககு அதிபதியே! உலகமானது யஜ
களும உதஸவஙகளும காமானுஷடானஙகளும அழிநது நாசத
அடையவே தேவாகள மிகக துனபததை அடைநதாாகள தே
கள ஒனறுசோநது மகேநதிரனுடிருநது பயததினுல ஆலோச
செயதாாகள பிறகு, அநதததேவாகள அனைவரும, ரக
பதில ஸமாததரும ரகூகரும பிரகாசிபபவரும பிறபபில
வரும எஙகும வியாபிததிருபபவரும வைகுணடரும தோ
யடைவிககப படாதவரும மதுஸூதனருமான நாராயண
அடைநது நமஸகரிதது அபபொழுது சொலலலாயினா 'பிரபு
நீா எஙகளைப படைததவா, போஷிபபவா உலகததை அ
பவரும நீா ஜஙகமஸதாவரஙகளான இநத உலகம உம
உணடுபணணபபடடது செநதாமரைககணணரே! மீண
உமமிடததிலேயே அநத உலகம லயததை அடைகிறது தாமரை
கணணரே! முறகாலததில காணுமறபோயிருநத பூமியா
உலகஙகளின நனமைககாகப பனறிவடிவமெடுதது உம

முததிரததினினறு தூககிககொணடுவரபபடடது புருஷோத
மரே! முறகாலததில மகாவீரயமுளளவனும தைதயாகளுள
நதினவனுமான ஹிரணயகசிபுவானவன நருஸிமம சரீரததை
டுதது உமமால கொலலபபடடான எலலாபராணிகளாலும
காலலமுடியாதவனான பலிஎனகிற மகாஸுரனும உமமால
ாமனவடிவததை அடைநது மூவுலகஙகளினினறும விலககபபட
ான் பெரியவிலலுளளவனும யஜஞஙகளுககுககலககததைசசெய
றவனும குரூரனும ஜமபனெனறு பிரஸிததிபெறறவனுமான
ஸுரனும உமமாலேயே வீழததபபடடான இவைமுதலிய
சயகைகளுககுக கணககிலலை மதுஸூதனரே! பயததால நடுகக
றறிருககிற எஙகளுககு நீரே கதி தேவ தேவாகளுககெலலாம
திபதியே! ஆகையால, உலகஙகளுககாக உமமை நினைவூடடுகி
றம உலகஙகளையும தேவாகளையும இநதிரனையும பெரியபயத
னினறு காபபாறறுவீராக சரணமடைநதவாகளைப பாதுகாபப
ல நீரஒருவா உறுதியான விரதமுடையவராக இருககிறீா

நூறறிரணடாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு கடலில் மறைந்த அஸுராகளைக் கொல்வதற்காக அதனை வறறச்செய்ய உபாயங் கூறியதும், தேவர்கள் பிரம்மலோகம் சென்றதும், பிரம்மதேவர் கட்டளையினால அவாகள் அகஸ்தியரிடம்சென்று கடலை வற்றச்செய்ய வேண்டினதும்)

உமமுடைய அருளால [1] நானகுவிதமான பிரஜைகள எல
ாம விருததியடைகினறனா (உமமால) போஷிககபபடட அநதப
ரஜைகள ஹவயகவயஙகளால தேவாகளைபபோஷிககிறாாகள இவ
ணணம உலகஙகள ஒனறை மறறொனறு அடுதது விருததிஅடை
னறன, உமமுடையஅருளால பயமறறவைகளாக இருககினறன,
மமாலேயே காபபாறறபபடுகினறன உலகஙகளுககு இநதப
ரிதானபயம வநதிருககிறது, எதனால எனறுஅறியோம, இர
ல பிராமமணாகள கொலலபபடுகிறாாகள பிராமமணாகள
ீணிததுபபோனால பூமியானது க்ஷயததை அடைநதுவிடும
றகு, பூமியானது க்ஷீணிததுவிடடால தேவலோகம க்ஷயததை

---

1 'தேவா, மனிதா, விலஙகு, தாவரம' எனபது பழையவுரை

அடையும மிகக பாகுபலமுளளவரே! ஜகதபதியே! உமமுடை
அருளால எலலாஉலகஙகளும உமமாலேயே காபபாறறபப
விநாசததை அடையாமலிருககவேணடும' என்று சொனனாக

விஷ்ணுவானவா, 'தேவாகளே! பிரஜைகளுடைய அழி
குக காரணமனைததும எனககுத தெரிநதது உஙகளுககும செ
வேன் மனககவலைஅறறுக கேளுஙகள காலேயாகளென
பிரஸிததிபெறற மிககஉககிரமான (அஸுராகளின) கூட்டங்க
இருககினறன விருதரனைஅடுதது அநதககூட்டஙகளால உ
மனைததும நாசமசெயயபபடடது அநதககூட்டததாாக
புததிமானானஇநதிரனால விருதரன கொலலபபடடதைககணடு உ
ரைபபாதுகாககிறவாகளாகி ஸமுததிரததில பிரவேசிததாாக
அவாகள கோரமானதும முதலைகளாலும கராகஙகளாலும நி
பியதுமான ஸமுததிரததில பிரவேசிதது உலகஙகளைஅழிபப
காக இராககாலததில இவவுலகததில ரிஷிகளைக கொலலுகிறு
கள அவாகள நாசததை அடைவிககபபடமுடியாதவாகள ஸமு
திரததை அடைநதிருககிறாாகளனறோ? ஸமுததிரததை வற
செயவதில உஙகள எணணததை நிசசயிபபீாகளாக'எனறுசொ
னா அநததேவாகள விஷணுவினால சொலலபபடட இநத
னததைககேடடு அவரையேமுனனிட்டுககொணடு பிரமமதேவ
அடைநது, பிறகு, வணஙகினவாகளாகி, 'எலலாஉலகஙகளை
அழிபபதறகாகக காலேயாகள நிசசயம செயதிருககிறாாகள'எ
கிற அதேவிஷயததைத தெரிவிததாாகள ஸநாதநரான பிர
தேவா இவாகளுடைய அநதவசனததைககேட்டு மிககபிரியத
டன இநததேவாகளைபபாாதது, 'தேவாகளே! அஸுராக
டைய செயகையையும காலததால தூணடபபடட காலேய
ளால மனுஷயாகள முதலியவாகளின அழிவையும நான அறிந
கொணடேன எவாகள காலததால கெடுககபபட்டாாகளே
அவாகளுககு நாசம வநதுவிடடது ஸமுததிரததை வறறசசெ
வதில உபாயததை நனகுசொலவேன மிககஅடககமுளளவரு
மிதரனுககும வருணனுககும புததிரருமான அகஸதியா எனப
புகழபெறறிருககிறாா நீஙகள ஒனறுசோநது அவரைஅடைந
இநதபரயோஜனததை வேணடிககொளளுஙகள மிககதேஜஸுள
அவா ஒருக்ஷணததில பெரியகடலைப பானமபணணுவதறகு
சகதியுளளவரலலரோ? ஸமுததிரததை வறறசசெய்வதில அக
தியரைததவிர வேறுஎவன சகதியுளளவன? ஸமுததிரததைவற

சயததாலனறி வேறுவிததததால அநதஅஸுராகள (அழிககப
டக) கூடியவராகாா ஸமுததிரம வறறசசெயயபபடடால
ரேலயாகளேக கொலவீாகள' எனனும ஃயனுளள சொலலைச
சாலலினா

தேவாகள பரமேஷடியான பிரமமதேவருடைய இவவாறுன
சனததைககேடடுப பிரமமாவினிடம விடைபெறறு அகஸதிய
டைய ஆமரமததுககுச சென்றாகள அஙகே மஹாதமாவும
வலிககிறதேஜஸுளளவரும தேவாகளால பிரமமதேவா உபா
ிககபபடுவதுபோல ரிஷிகளால உபாஸிககபபடுகிறவருமான
கஸதியரைப பாாததாாகள அவாகள மகாதமாவும (விரததகி
ருநது) நழுவாதவரும ஆமரமததிலிருபபவரும தபோநிதியுமான
தராவருணகுமாரரான அகஸதியரை அடைநது அவருடைய
சயகைகளால துதிககலாயினா தேவாகள, 'தேவரீா முறகாலத
ல நகுஷனுல தவிககசசெயயபபடட உலகஙகளுககுக கதியானீா
லகஙகளுககு முடபோலிருநதநகுஷன உலகஙகளின நனமைக
ாகத தேவராஜபதவியிலிருநது தளளபபடடான ஸுாியன தன
ததாணடிசசெலவதை(பபொறுமல) கோபததால மிகவளாநது
காியததைஅளாவினவிநதியமலையானது உமமுடைய வசனததை
றமாடடாமல வளராமலிருககிறது உலகம இருளாலசூழபபடட
பாழுது மிருதயுவினுல துனபுறுததபபடட பிரஜைகள உமமை
ப காபபவராக அடைநது மிககசசிறநதஸுகததை அடைநதாா
ா பயததால நடுககமுளள எஙகளுககு எபபொழுதும பகவா
ன தேவரீா கதியாக இருககிறீா ஆதலால, துனபததைஅடைநத
ஙகள தேவரீாிடம வரததை யாசிககிறோம தேவரீா வரஙகளேக
காடுபபவரலலரோ ?'' எனறனா' எனறு சொனனுா

நூறறுமூன்றுவது அதயாயம

தீா த த யா த ரா பா வம (தொடர்ச்சி)

(விந்தியமலை வளர்ந்தது அகஸ்தியர் அதனைத் தடுத்தந்தும்
காரணமும், தேவர்கள் கடலை வற்றச்செய்யவேண்ட
அகஸ்தியர் அவர்களுடன் ஸமுத்திரத்திற்குச்
சென்றதும்.)

"யுதிஷடிரா, 'மகாமுனிவரே! விநதியமலையானது யாதுகார
ம்பறறிக கோபமமூணடு விரைவாக வளாநதது? நான இதனை

விஸதாரமாகக கேடக விருமபுகிறேன' எனறு வினவ, லோம
சொலலலானா 'மலைகளுள சிறநததும மிகக அசசநதரு
மான மேருவெனகிற பொனமலையை ஸூாயன உதயாஸத
விஷயததில வலமாகசசுறறிவநதான அபபடி (சுறறிவருகி
அவனைபபாாதது விநதியமலையானது, 'சூரியனே! நீ மேருவை
தினநதோறும அடைநது பிரதக்ஷிணம செயவதுபோல என
யும அடைநது பிரதக்ஷிணம செயவாயாக' எனறு சொலலிய
இவவணணம சொலலபபடட சூரியன, பிறகு, விநதியதை
பாாதது, 'பாவதமே! நான எனனுடைய இசசையினால இ
மேருவை பரதக்ஷிணம செயயவிலலை எவரால இநத உல
படைககபபடடதோ அவரால இநதவழி எனககு ஏறபடுததப
டிருககிறது' எனறு மறுமொழி கூறினன பகைவரை வா
பவனே! இவவாறு சொலலககேடட அநத விநதியமலையான
சூரியசநதிராகளுடைய வழியைத தடுகக விருமபிக கோபதத
விரைவாக வளாநதது பிறகு, இநதிரனுளளிடட எலலாத தே
களும கூடிப பெரியமலைகளுளசிறநத அநதவிநதியததை அ
உபாயததால தடுததாாகள அவாகள சொலலியபடி அநதம
செயயவிலலை பிறகு, அநததேவாகள ஒனறுகூடி, தவமசெ
பவரும தாாமிகாகளுள மிகமேலானவரும மிககஆசசாயமா
வீாயததால பிரகாசிபபவரும ஆஸரமததிலிருபபவருமான அக
தியமுனிவரை அடைநதாாகள அவரைபபாாதது, 'மஹரிஷியே
மலைகளுளசிறநத இநதவிநதியமானது கோபததிறகு வசபப
ஸூாய சநதிராகளுடைய மாாககததையும அவவாறே நக்ஷததி
களுடைய வழியையும தடுககிறது பிராமமணோததமரே! மஹ
பாககியமுளளவரே! உமமைததவிர வேறு ஒருவரும அதனை
தடுபபதறகு வலலவரலலா ஆதலால, அதனைத தடுபபீரா
எனறு அநதவிஷயததை உரைததாாகள பிராமமணா தே
களுடைய அநத வசனததைககேடடு விநதியததைககுறித
சென்றுா அநதஅகஸதியா மனைவியுடன விநதியததை அடை
ஸமீபததிலிருநதுகொணடு, 'பாவதோததம! நான உனனால வ
விடபபட விருமபுகிறேன ஒருகாாயததினால தெனதிசையை
குறிததுச செலலுவேன நானதிருமபிவருமவரையில (வளரா
எனனை) எதிாபாாததிரு மலைகளுளசிறநதவனே! நான திரு
வநதபிறகு, உனஇஷடபபடி வளரககடவாய' எனறுசொன
பகைவாகளை அழிபபவனே! அநதவருணகுமாரரான அகஸதி

தியமலையோடு இவவாறு உடனபாட்டைச செயது(சென்றவா)
னுடடினின்று இன்னும் திருமபிவரவில்லை அரசனே! விந
மலையும் அகஸதியரிடம பயததினால தன அங்கததை ஒடுக்கிக
ாண்டு வளராமல இருக்கிறது நீ என்னைக கேட்டதும அகஸதி
டைய பிரபாவததால விநதியமலை வளராமலிருப்பதுமான இநத
ஷயமனைததும உனக்குச சொல்லப்பட்டது அரசனே! அகஸ
ரிடததினின்று வரததைப்பெற்று எல்லாததேவாகளாலும
வாறு காலேயாகள நாசமபண்ணப்பட்டாாகளோ அநத விருத
நததைச சொல்லுகின்றஎன்னிடததினின்று கேட்பாயாக
ஸதியா தேவாகளுடையவசனததைக்கேட்டு, ‘நீஙகள எதறகாக
ானிடம வநதிருக்கின்றீாகள? என்னிடததினின்று எநத
ததை விருமபுகிறீாகள?’ என்று வினவினா பிறகு, அநதமுனிவ
் இவவண்ணம சொல்லப்பட்ட தேவாகளனைவரும புரநதரனை
னிட்டுக கைகூப்பிக்கொண்டு முனிவரைப்பாாதது, ‘மஹாத
வே! மஹாஸமுததிரம உமமாலகுடிக்கப்படுவதை விருமபு
றும இப்படி காரியமானது செயயப்பட்டால, பிறகு, காலத
ல பறறப்பட்ட அநததேவசததுருக்களைப பநதுவாக்கஙக
ாடுகூடக கொல்வோம’என்று சொன்னாாகள முனிவா,
வாகளுடைய மொழியைக்கேட்டு, ‘அப்படியே உஙகளுடைய
நப்பததைச செயவேன உலகஙகளுக்கும பெரியஸுகததை
ணடுபண்ணுவேன’ என்று சொன்னா நல்லவிரதமுள்ளவனே!’
வாறு கூறிவிட்டு, பிறகு, தவததினால ஸிததியடைநதரிஷிக
ாடும தேவாகளோடும கூட நதிகளுக்கு நாதனான ஸமுததிரத்
நக்குறிததுச சென்றா முனிதாகளும உரகாகளும கநதாவாக
ம இயக்காகளும கிமபுருஷாகளும அநதஆசசாயததைப பாாக்க
நப்பமுள்ளவாகளாக அப்படியே அநத மஹாதமாவைப பின
ாடாநதாாகள. பிறகு, (அவாகள) ஒன்று சோநது பயஙகர
க முழுஙகுகின்ற ஸமுததிரததைநோக்கிச சென்றாாகள அகஸ்
ரோடுகூடியவாகளும கநதாவாகளோடும மஹோரகாகளோடுங
டியவாகளுமான தேவாகளும மஹாபாக்கியசாலிகளான ரிஷிக
ம அலைகளால நாததனஞ்செயவதுபோலவும காறறினால துள
க்குதிப்பதுபோலவும நுரைக்கூட்டஙகளால நகைப்பதுபோலவு
நப்பதும குகைகளில இடறிவிழுவதும பலவிதமுதலைகளால்
மபினதும பலவகைப பறவைக்கூட்டததோடு கூடியதுமான
முததிரததை அடைநதாாகள,

நூறறுநானகாவது அதயாயம்.

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(அகஸ்தியர் கடலைக்குடித்ததும், தேவர்கள் அஸுரர்களைக்கொன்றது
தேவர்கள் மறுபடியும் கடலை நிரப்புவதற்காகக் குடித்தநீரை வெ
யில் விடும்படி அகஸ்தியரை வேண்டினதும், அவர் அந்த
நீரை ஜீரணமாக்கிவிட்டதாகச் சொல்ல
அவர்களை அதறகாகப் பிரம்ம
தேவரை வேண்டியதும்)

மிதராவருணாகளுககுப புததிரரும பகவானுமான அ
ரிஷியானவா ஸமுததிரததைஅடைநது கூடியிருககிற தேவாக
யும வநதிருககிற ரிஷிகளையும பாாதது, 'இதோ நான உலக
ளின நனமைககாக ஸமுததிரததைப பானமபணணுகிறேன
கள செயயவேணடியதை விரைவில செயயுஙகள' எனறுசொ
ஞா (தவததினினறு) நழுவாதவராின அகஸதியா இவவ
வசனததைசசொலலிக கோபமுளளவராகி எலலாஉலகமும பா
துககொணடிருககுமபொழுதே ஸமுததிரததைக குடிதத
அபபொழுது அநதககடல குடிககபபடுவதைபபாாதது இந
ஊளளிடட தேவாகள அதிகஆசசாயததை அடைநதாாகள, 'உ
கஙகளை நிரமிறுததுகிறவரே! நீா எஙகளைப பாதுகாபபவா உல
களையும படைபபவா உமமுடைய அனுகரஹததினாலே தேவ
ளுடனகூடின உலகமானது அழிவை அடையாமலிருககவேணடு
எனறு ஸதோததிரஙகளால பூஜையுமசெயதாாகள மஹாத
வான அவா தேவாகளால பூஜிககபபடுகினறவரும எஙகும கந
வாகளுடைய தூாியவாததியஙகள ஒலிககத தேவலோகத
மலாகளால இறைககபபடுகினறவருமாகி மஹாஸமுததிரத
ஜலமறறதாகச செயதாா மஹாஸமுதரம நீாிலலாததாகச செ
யபபடடதைககணடு தேவாகள அனைவரும மிககமனககளிபபுள
வாகளாகவும தளராத பலமுளளவாகளாகவும திவயமான சிற
ஆயுதஙகளைஎடுதது அநதஅஸுராகளைக கொனறாாகள, மஹா
மாககளும, மிககபலமுளளவாகளும, வேகமுடையவாகளு
உரககவிமமநாதமசெயபவாகளுமான தேவாகளால கொலலப
கினற அநதஅஸுராகள மஹாதமாககளும வேகமுளளவாக
மான தேவாகளுடைய வேகததைத தாஙகுவதறகு அபபொழு

தியற்றவர்களானார்கள் பாரத! தேவர்களால் வதம்செய்யப்
கின்ற அந்தத் தானவர்கள் பயங்கரமான சப்தமுள்ளவர்க
க மிக்ககோரமான யுத்தத்தை ஒருமுகூர்த்தகாலம் செய்தார்
. மனத்தையடக்கின ரிஷிகளால் முந்தியே தவத்தினால் எரிக்
பட்டவர்களும் சக்தியினால் மிகமுயல்கின்றவர்களுமான அந்த
ஸுரர்கள் தேவர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டார்கள் பொற்
க்கம் தரித்தவர்களும் குண்டலங்களையும் தோள்வளைகளையும்
த்தவர்களுமான அந்தஅஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டுப் பூத்திருக்
ற பலாசமரங்கள்போல் அதிகமாகப் பிரகாசித்தார்கள் புரு
ாத்தமனே! பிறகு, கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மிகுந்திருக்
ற சிலகாலேயர்கள் பூதேவியைப் பிளந்துகொண்டு பாதாள
த்தை அடைந்தார்கள் தேவர்கள், தானவர்கள் கொல்லப்
ட்டதைப் பார்த்து ரிஷிகளுள் சிறந்த அவரைப் பலவித வசனங்
ால் மகிழ்வித்தார்கள்

தேவர்கள், 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! தேவரீருடைய அரு
ல் உலகங்கள் அதிகமான ஸுகத்தை அடைந்தன கொடிய
ாகரமமுள்ள காலேயர்களும் தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸினால் கொல்
பட்டார்கள் மகாபாஹுவே! உலகங்களை நிலை நிறுத்து
ரே! கடலை நீரால் நிரப்புவீராக உலகங்களைக் காப்பவரே!
மால் பானம் பண்ணப்பட்ட ஜலத்தை மீண்டும் இந்தக்கட
் விட்டுவிடும்' என்ற இந்த வசனத்தை உரைத்தார்கள் இவ்வ
று சொல்லக் கேட்டவரும் ரிஷிகளுள் சிறந்தவருமான அகஸ்
பகவான் அப்பொழுது இந்திரனுடன்கூடியவர்களும் ஒன்று
ாந்தவர்களுமான அந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, 'என்னால் அந்
தீர்த்தமானது ஜீர்ணம் செய்யப்பட்டுவிட்டது கடலை நிரப்பு
தன்பொருட்டு முயற்சியடைந்த நீங்கள் வேறு உபாயத்தை
லோசியுங்கள்' என்று மறுமொழி கூறினார் மனத்தை அடக்கிய
ரிஷியினுடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்டு ஒன்று சேர்ந்திருக்
ற தேவர்கள் ஆச்சரியமுள்ளவர்களும் துயரமுள்ளவர்களும்
னார்கள் மஹாராஜனே! எல்லாப்ரஜைகளும் ஒருவரிடத்தொரு
அனுமதிபெற்று ரிஷிச்ரேஷ்டரான அகஸ்தியரை வணங்கி
தபடியே திரும்பிச்சென்றார்கள் தேவர்கள் ஸமுத்திரத்தை
பபுவதன்பொருட்டு விஷ்ணுவுடன்கூட மறுபடியும் மறுபடியும்
லோசனைசெய்து பிரமதேவரை அடைந்தார்கள் அந்தத்
வர்கள் எல்லோரும் விஷ்ணுவுடன் பிரமதேவரை அடைந்து

கைகுவித்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தை நிரப்புவதைப்ப
சொன்னார்கள்

நூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர் பகீரதனால் ஸமுத்திரம் நிரப்பப்
படுமென்றதும், யுதிஷ்டிரர்வினவ, லோம
சர் ஸகரனுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்
ததைச் சொல்லியதும்)

அரசனே! உலகங்களுக்குப் பிதாமஹரான பிரம்மதே
ஒருங்கு திரண்டுவந்திருக்கிற தேவர்களைத் தேற்றிக்கொண்டு
பொழுது, 'தேவர்களே! நீங்களனைவரும் இஷ்டப்படி விரும்
இடத்துக்குச் செல்லுங்கள் வெகுகாலங்கழிந்தபிறகு ஸமுத்
மானது தனது நிலைமையை அடையும் மஹாராஜனான பகீர
ஞாதிகளைக் காரணமாகச் செய்து ஜலப்பெருக்குகளால் ஸ
திரத்தைத் தீர்த்தங்களுக்கு நிதியாக நிரப்புவான்' என்று உர
குரலுடன்கூடிய வாக்கினால் சொல்லினார். தேவஸ்ரேஷ்ட
ளனைவரும் பிதாமகரின் சொல்லைக்கேட்டு (உரிய) காலங்
வதை எதிர்பார்க்கின்றவர்களாக வந்தபடியே திரும்பிச்செ
ன்றார்கள்' என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணரே! முனிவரே! இந்தக்கடலை நிர
வதில் எவ்வாறு ஞாதிகள் காரணமானார்கள்? இந்த விஷயத்
காரணம் என்ன? பகீரதனுடைய பரிஸ்ரமத்தினால் எவ்வ
ஸமுத்திரம் நிறைக்கப்பட்டது? தபோதனரே! பிராம்மண
உம்மால் சொல்லப்படுகின்ற அரசர்களுடைய இந்த உத்தமச
திரத்தை நான் விஸ்தாரமாகக் கேட்கவிரும்புகின்றேன்' என்
சொன்னார் மஹாத்மாவான தர்மராஜரால் இவ்வாறு சொல்
பட்ட பிராம்மணோத்தமர் மஹாத்மாவான ஸகரனுடைய மகி
யை எடுத்துரைத்தார் லோமசர், 'ரூபத்துடனும் சௌரியத்
னும் பலத்துடனும் கூடின ஸகரனென்கிற அரசன் இக்ஷ்வ
வம்சத்தினரின் குலத்தில் உதித்தான் பிரதாபமுள்ளவ
அவன் புத்திரனில்லாதவனாக இருந்தான் பாரத! அவன் ஹ
ஹயர்களையும் தாலஜங்கர்களையும் நாசம்செய்து அரசர்களை

மம் செய்து தன் ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தான் பரதஸ்ரேஷ்டனே!
ரதரேறே! அவனுக்கு அழகினுலும் யௌவனத்தினுலும் காவ
டையவர்களான வைதர்பி, சைப்யை என்னும் இரண்டு மனைவி
ள் இருந்தார்கள் ராஜேந்திரனே! அந்த அரசன் புத்திரர்களை
ரும்பினவனுக மனைவிகளுடன் கைலாஸகிரியை அடைந்து பெருந்
வம் புரிந்தான் யோகத்துடன் கூடி மிகப் பெருந்தவம்புரிகிற
வன் மிக்க மகிமையுள்ளவரும் மூன்றுகண்களுள்ளவரும் முப்
ரங்களையழித்தவரும் சங்கரரும் பவரும் ஈசானரும் பினுகமென்
றவில்லைத் தாங்கியவரும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும்
மங்களரூபியும் உக்ரமான (கணங்களுக்குத்) தலைவரும் பல ரூபங்
ளுள்ளவரும் உமையவளுக்கு நாயகருமான பரமசிவனை அடைந்
ான் புஜபலமிக்க அந்த அரசன் வரத்தைக்கொடுப்பவரான அவ
ரப் பார்த்தவுடனே மனைவிகளுடன் சோந்து நமஸ்காரம்செய்து
த்திரன்[1] வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்

பிரீதியுள்ள ஹரர் மனைவிகளுடனிருக்கும் அந்த ராஜஸ்ரேஷ்
னைப் பார்த்து, 'அரசனே! சிறந்த மனிதர்களுள் சிறந்தவனே!
னுல் இந்த முகூர்த்தத்தில் நான் வரம் வேண்டப்பட்டேனுத
ால், சூரர்களும், மிக்க கொழுப்புள்ளவர்களுமான அறுபதினுயி
ம் பிள்ளைகள் ஒரு மனைவியினிடம் உண்டாவார்கள் அரசனே!
வர்களெல்லோரும் சேர்ந்து நாசமடைவார்கள் வம்சத்தைத்
ரிக்கிற சூரனுன ஒருபுத்திரன் ஒருமனைவியினிடத்தில் உண்டா
ான்' என்றூர் ருத்திரர் அவனை இவ்வண்ணம்கூறி அவ்விடத்தி
லேயே மறைந்தார் அந்த ஸகரராஜனும் மனைவிகளுடன்கூடத் தன்
ருப்பிடத்துக்குச் சென்றுன் அந்தஇடத்தில் அவன் அப்பொ
ழுது மனம் மிக்ககளித்தவனுகிச் சிவனுடைய வரத்தால் அடையப்
ட்ட காலத்தை எதிர்பார்க்கின்றவனுகிக் காலத்தைக்கழித்தான்
ருஷஸ்ரேஷ்டனே! தாமரைமலர்போன்ற கண்களுள்ளவர்களா
ன வைதர்பி சைப்யைஎன்னும் அவனுடைய இரண்டுமனைவிகளும்
ர்ப்பிணிகளானூர்கள் பிறகு, வைதர்ப்பியானவள் வெகுகாலம்
சென்றபிறகு, சுரைக்காய்போன்ற காய்ப்பத்தைப் பெற்றுள்
சைப்யையும் தேவன்போன்ற ரூபமுள்ளவனும் புத்தேனனும் நர
த்தினின்று காப்பவனுமான ஒரு குமாரனைப் பெற்றுள் அந்த
அரசன் அப்பொழுது சுரைக்காய்போன்ற காய்ப்பத்தை எறிந்து
விடுவதற்கு மனத்தில் எண்ணினுன் அரசே! பிறகு, 'ஸாஹஸம

[1] பொருள் இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

செய்யாதே புததிராகளை நீ எறிநதுவிடாத தககவனலலை சுரை
காயின நடுவினின்று விததுககளை வெளியில எடுதது நெயயினு
நிறைககபபடடவையும ஸமீபததில [1] ஆவியுடன கூடியவையுமா
பாததிரஙகளில தனிததனி போடடு முயறசியுடன பாதுகாகக
கடவாய அரசே! பிறகு, அறுபதினுயிரம பிளளைகளை அ
வாய நராதிபனே! உனககு மஹாதேவரால இநத முறையாக
புதரோறபததியானது கொடுககபபடடது உனனுடைய புத
யானது, இதைவிடடு, வேறுவிதமாகவேணடாம' என்று ஆ
யததினின்று உணடானதும கமபீரமான குரலுளளதுமான வா
கைக கேடடான

நூறறுருவது அதயாயம

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யாகதீக்ஷைபெற்ற ஸகரன்கட்டளைப்படி அவனுடைய அறுபதி-
னுயிரம் பிள்ளைகள் குதிரையைத் திரியவிட்டதும், அது கடற்
கரையில் மறைந்ததும், பிதாவின் நியமனப்படி குதிரை
யைத்தேடிக் கடற்கரையைத் தோண்டின ஸகரபுத்
திரர்கள் பாதாளலோகத்தில் கபிலர் தவம்புரி
வதையும் பக்கத்தில் குதிரை திரிவதையும்
கண்டதும்)

பரதாகளுள சிறநதவனே! ராஜசிரேஷடனன அநத அரச
ஆகாயததிலதோனறின இநதவாககைககேடடு ஶரததையுளள
னுகி, பிறகு, ஆகாயவாககுச சொலலியவணணம அதனைச செ
தான பிறகு, அரசன அநதக காபபிணடததினினறு விதது
களை ஒவவொனருக எடுததுப பிறகு எலலாபபாகஙகளையும நெ
யினுல நிரபபபபடட குடஙகளில வைததான, புததிராகளைபபா
காபபதில ஊககமுளளவனுக வளாபபுததாயமாரிடமும ஒரு
ரிடம ஒருகுடமவீதம கொடுததான பிறகு, நெடுஙகாலம கழித
அநதக குடஙகளிலிருநது மஹாபலசாலிகளான (புததிரர்க
எழுநதிருநதாாகள அரசே! ஒபபறற வலலமையுளள ராஜரி
'யான அவனுககு ருதரருடைய அருளால அறுபதினுயிரம்பிளளை

---

1 'ஊஷ்மஸ்வேதேஷு' எனபது மூலம், 'In steaming vessel
எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

ள் உண்டானார்கள். பயங்கரமானவர்களும் கொடியசெய்கை ள்ளவர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் பலராயிருப்பத றல் தேவர்களுள்ளிட்ட எல்லா உலகங்களையும் அவமதிக்கின வர்களும் சூரர்களும் போர்புரிகிறவர்களுமான அவர்கள் தேவர் ளையும் கந்தர்வர்களையும் அரக்கர்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும் னபம்செய்தார்கள். மந்தபுத்தியுள்ளவர்களான ஸாகரர்களால் புபொழுது வதம் செய்யப்படுகின்ற ஜனங்கள், எல்லாத்தேவர் ளோடும்கூடிப் பிரமதேவரைச் சரணமடைந்தார்கள். மஹா ாகயமுள்ளவரும் எல்லாஉலகங்களுக்கும்பிதாமஹருமான பிரம்ம தவர் அவர்களைநோக்கி, 'தேவர்களே! நீங்களெல்லோரும் உல த்து ஜனங்களுடன்கூட வந்தவண்ணம் திரும்பிச்செல்லுங்கள் தவர்களே! தங்களால் செய்யப்பட்ட தீவினைகளால் ஸாகரர் ளுக்குச் சிறிதுகாலத்திலேயே மிக்ககோரமான பெரிய அழிவு ண்டாகும்' என்று சொன்னார். மனிதர்களுக்கு அதிபதியே! வ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தத்தேவர்களும் உலகத்து ஜனங்க நம் பிதாமஹரிடம் அனுமதிபெற்று வந்தவண்ணம் திரும்பிச் சன்றார்கள். பரதர்களுள் சிறந்தவனே! பிறகு, நெடுங்காலம் சன்றபோது வீர்யவானான ஸகரராஜன் அச்வமேதத்தில் தீக்ஷை பற்றான். அரசே! அவனுடைய குதிரையானது பெரிய உத் ாஹமுள்ள எல்லாப் புத்திரர்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட் த் தன்னிஷ்டப்படி திரிவதாகப் பூமியில் ஸஞ்சரித்தது. அந்தக் திரையானது, முயற்சியுடன் காக்கப்பட்டும், ஜலமற்றதும் பயங் ரமான காட்சியுள்ளதுமான ஸமுத்திரத்தை அடைந்து அந்த டத்திலேயே மறைந்துபோயிற்று. ஐயனே! பிறகு, அந்த ாகரர்கள் உத்தமமானகுதிரையானது கவரப்பட்டதென்றெண் ரித் தந்தையிடம் திரும்பிவந்து, குதிரை கவரப்பட்டுக் காணமல் பானதைச் சொன்னார்கள். அவன், 'பிள்ளைகளே! குதிரையை லாத்திசைகளிலும் தேடுங்கள்' என்று சொல்லினன். மஹா ாஜனே! பிறகு, அந்தஸாகரர்கள் பிதாவினுடைய (விருப்பத்தை) றிந்து அந்தக்குதிரையைப் பூதலமுழுமையும் எல்லாத்திசைகளி ம் தேடினார்கள். பிறகு, (பிரிந்துசென்ற) அந்தஸாகரர்களெல் ாரும் ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்தும் குதிரையையும் குதிரை யக் கொண்டுபோனவனையும் அறியவேயில்லை.

பிறகு, (ஸாகரர்கள்) திரும்பிவந்து பிதாவின் முன்னிலையில் கூவித்துக்கொண்டு, 'மனிதரைக்காப்பவரே! அரசரே!- மஹீ

பதியே ! உமமுடையஉததரவினல எஙகளால ஸமுததிரஙகளு
னும காடுகளுடனும தீவுகளுடனுங கூடியதும நதிகளுடனு
நதஙகளுடனும குகைகளுடனுஞ சோநததும மலைகளுடனு
காடு வெளிகளுடனுமிருபபதுமான பூமிமுழுவதும தேட
படடுவிடடது குதிரையையும குதிரையைக கொணடுபோ
வனையுமே நாஙகள அறியோம' எனறுசொனனாகள அரசனே
அவாகளுடைய சொலலைககேடடு அநதஅரசன கோபததின
மயஙகி அபபொழுது தெயவவசததால அவாகளெலலாரைய
பாாதது, 'திருமபிவராமலிருபபதனபொருடடுச செலலுஙகள
மீணடும குதிரையைத தேடுஙகள புததிராகளே ! யாகதது
குரிய அநதககுதிரையினறி நீஙகள திருமபிவரககூடாது' என
சொலலைச சொனனன அநதஸகரகுமாராகள பிதாவினுடை
கடடளையை ஏறறுககொணடு மறுபடியுமே பூமியனைததைய
தேடததொடஙகினாகள. பூமியைககாபபவனே ! பிறகு, அந
வீராகள பூமிதோணடபபடடிருபபதையும ஸமுததிரததில கு
ரையினுடைய காலடியையும வழியையும கணடாாகள ஸக
குமாராகள அநதபபிலததைஅடைநது முயறசியைககைககொண
ஸமுதரததைக குநதாலிகளாலும முஸலஙகளாலும தோணடின
கள சோநதிருககிறஸாகராகளால வெடடபபடுகிற அநத வருண
லயமானகடலானது எஙகுமபிளககபபடுவதாகி மிகஅதிகமான
துனபததைஅடைநதது ஸாகராகளால துனபபபடுததபபடுகின
அஸுராகளும உரகாகளும அரககாகளும பலவிதமானபிராணி
ளும துனபஒலியைசசெயதனா நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமா
வும பிராணிகள தலையறுககபபடடவைகளும உடலறறவைகளு
முழஙகாலஎலுமபுகளும தலைகளுமுடைநதவைகளுமாகக காண
படடன அவாகளுககு இபபடி ஸமுததிரததை வெடடுவதிலே
மிகநெடுஙகாலம செனறுவிடடது, குதிரையும காணபபடவிலலை
அரசனே! பிறகு, மிககோபமுளளவாகளான ஸகரகுமாராக
ஸமுததிரததின வடகிழககானஇடததில பாதாளததைபபிளநது
பினபு அநதஇடததில பூமியில ஸஞசரிததுககொணடிருககிற கு
ரையையும மஹாதமாவும தேஜஸுகளின கூடடமாக இருப
வரும (ஒபபு) உயாவுஅறறவருமான கபிலரையும கணடாாக
ஜவாலைகளால அகனி பிரகாசிபபதுபோலத தேஜஸினல பிரகாசி
கினற அநதக கபிலரைககணடு ஸகரகுமாராகளனைவரும ஆசச
யும அடைநதவாகளானாகள,

[1] நூறறேழாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம, (தொடர்ச்சி)

நகிரையைத்திருடினவரொனறெண்ணிக் கொல்லவந்த ஸாகரர்களைக் கபிலர் கண்ணழலால் சாம்பலாக்கியதும், ஸகரன் கட்டளையினுல் புறப்பட்ட அம்சுமான் கபிலரை மகிழ்வித்துங் குதிரையைக் கொண்டுவந்து ஸகரனுடையயாகத்தை நிறைவேற்றியதும், ஸகரனும் அம்சுமானும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தபிறது திலீபன் கஙகையைப் பூமியில் கொண்டுவா முயன்றும் நிறைவேறமலே ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்ததும்.)

அரசனே! அவாகள அநதககுதிரையைககணடு மயிாசிலிாதவாகளும காலததாலதுணடபபட்டவாகளும மஹாதமாவான பிலரைஅவமதிதது மிகுநதகோபமுளளவாகளும குதிரையைக கபபறறுவதில விருபபமுளளவாகளுமாகி, மஹாதமாவானகபிரை அலக்ஷியமசெயது எதிாதது ஓடினாகள மஹாராஜனே! றகு, முனிஶரேஷடரான கபிலா கோபஙகொணடாா எநத முனிஙகவரான கபிலரை வாஸுதேவரெனறு சொலலுகிறாாகளோ ஷிகளுளமேனமையுளளவரும மிகபபெரியதேஜஸுளளவருமான அவா தமகணணை விகாரபபடுததி (அதிலுணடான) தீயை வாகளினமீது தாககசசெயது மதியறறவாகளான அநத அறுதினாயிரம ஸாகராாகளேயும ஒரேஸமயததில எரிததாா அவா ா சாமபலானதைககணடு மஹாதபஸவியாகிய நாரதா ஸகர டமவநது அவனுககு அதனை உரைததாா அநதஅரசன ரிஷியி டையவாககினினறு வெளிவநத கோரமான அநதவசனததைக டடு ஒருமுகூாததகாலம மனவருததமுறறவனுகி ஸதாணுவினு டயவாகயததை நினைததான புததிராகளுடையநாசததால உண ான துககத்தில நனகுமுழுகின அநத ஸகரன தனனைத தானே தறறிககொணடு குதிரையையே நினைததான, பரதஶரேஷடனே!

---

1 இநத நூறறேழாவது அதயாயததுககுபபதிலாக 25 ஶலோகத ல் ஓா அதயாயம சிறிது பாடபேதததுடன ஒரு புஸதகததில இருபப க்க கருஷணசாாயா பதிபபில குறிததிருககிறது

2 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

ஸகரன் அப்பொழுது அஸமஞ்சனுடையபுத்திரனும் தனக்கு
பேரனுமான அம்சுமானை அழைத்து, 'ஐயனே! அளவிறந்தபரா
கிரமசாலிகளான அறுபதினாயிரம்பிள்ளைகள் கபிலருடைய (கண்
நெருப்பைஅடைந்து என்நிமித்தம் நாசமடைந்தார்கள் அப்ப
தோஷமற்றவனே! தாமத்தைப்பாதுகாக்கிறவனும் பட்டணத்
ஜனங்களுக்கு நன்மையைவிரும்புகிறவனுமான என்னால் உன்
டையபிதாவும் விடப்பட்டான்' என்கிற இந்தவசனத்தை உரை
தான்' என்றுசொன்னார் யுதிஷ்டிரர், 'தபோதனரே! அரசர்
ளுள் சிறந்தவனான ஸகரன், வீரனும் எவ்விதத்தாலும் விட
தகாதவனுமான ஒளரஸபுத்திரனை எதற்காகவிட்டான்? அதை
எனக்குச் சொல்வீராக' என்று வினவினார் லோமசர், 'அரசே
எவனைச் சைப்யை பெற்றாளோ ஸகரனுடைய அந்தப் பிள்ளையா
வன் அஸமஞ்சனென்று பிரஸித்திபெற்றிருந்தான் அந்த அ
மஞ்சன் ஆங்காங்கு விளையாடிக்கொண்டிருப்பவர்களும் ப
ஹீனர்களுமான பட்டணத்து ஜனங்களுடைய குழந்தைகளை வின
வில் அடைந்து மயிர்களைப்பிடித்து அலறும்பொழுதே நதியி
எறிந்தான் பிறகு, பயத்திலும் சோகத்திலும்மூழ்கின பட
ணத்து ஜனங்கள் (ஸகரனிடம்) வந்தார்கள் எல்லோரும் கைகளை
குவித்துநின்று ஸகரனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! பகைவர்க
டையப்படை முதலியவைகளால் (உண்டாகின்ற) பயத்தினின்
எங்களை நீ காக்கிறாய் அதனைவிடக் கோரமான அஸமஞ்சபயத
னின்றும் எங்களைக்காக்கவேண்டியவனாகிறாய்' என்று சொன்ன
கள். ராஜஸ்ரேஷ்டனான ஸகரன் கோரமான நகரஜனங்களுடை
வசனத்தைக்கேட்டு ஒருமுகூர்த்தகாலம் மனவருத்தமுற்றவன
மந்திரிகளைப்பார்த்து,'என்னுடையபுத்திரனான அஸமஞ்சன் பட
ணத்திலிருந்து இப்பொழுது தூரத்தப்படவேண்டும் நீங்க
எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதானால் இது சீக்கிரம்செய்யப்ப
வேண்டும்' என்கிற இதனைச்சொன்னான் நராதிபனே! அரச
இவ்வண்ணம் சொல்லக்கேட்ட அந்தஅமைச்சர்கள், அரசன் எ
விதம் ஆணையிட்டானோ அவ்விதமே விரைவாகச் [1] செய்தார்க

மஹாத்மாவும் நகரவாஸிகளின்ஹிதத்தில் விருப்பமுள்ள
னுமான ஸகரனால் எவ்வாறு புத்திரன் தூரத்தப்பட்டானோ இஃ
வைத்தும் உனக்குக் கூறப்பட்டது பெரியவில்லாளர் அம்சுமா
னுக்கு ஸகரன் சொல்லியதனைத்தையும் உனக்குச் ,சொல்வே

1 பொருந்தாமையால் 'யதோக்தம்' என்பது விடப்பட்டது

சாலலபபடுவதை எனனிடததினினறு தெரிநதுகொள ஸக
ன, 'குழநதாய! உன தகபபனைவிடடதாலும புததிராகளுடைய
சததாலும அபபடியே குதிரை அகபபடாமையாலும நான்
ரிதவிககினறேன பெளதரனே! ஆதலால, துககததால நனகு
ரிககபபடடவனும யாகம தடைபபடடதனால மதிமயஙகின
னுமான எனனைக குதிரையைககொணடுவருவதனால நரகததி
னறு கரையேறறுவாயாக' எனறு சொனனான மஹாதமா
ான ஸகரனால இவவிதம சொலலபபடட அமசுமானே,
நதஇடததில பூமி பிளககப்பட்டிருககிறதோ அநத இடத
தத துககததுடன அடைநதான அவன அதேவழியினால
லில பிரவேசிததான, மஹாதமாவானகபிலரையும அநதக
திரையையும கணடான அவன தேஜஸுகளுடைய ராசி
க இருபபவரும பழமையானவருமான ரிஷிஶ்ரேஷடரைக
ணடு தலையினால பூமியில நமஸகரிதது அநதரிஷியினிடம காரியத
தத தெரிவிததான மஹாராஜனே! பிறகு,—கபிலா அமசுமா
டததில பிரீதியுளளவரானா பாரத! தாமாதமாவான அவா
வனைபபாாதது, 'வரனகளைககொடுபபவனாக இருககிறேன' என்
ம சொனனா அநத அமசுமான அநதசசமயததில் யஜஞம
ததிஅடைவதனபொருடடு முதலில குதிரையை வேணடினான,
தருககளுககுப பரிசுததி உணடாகும்விருப்பத்தால இரணடாவ
கத தீாததததை வேணடினான மிகக தேஜஸவியும முனிவா
ளுள சிறநதவருமான கபிலா அவனைப்பாாதது, 'குறறமறறவனே!
எதை எதை வேணடுகினறாயோ அதை அதை உனககுக கொடுக
ககடவேன உனககு மஙகளம உனனிடததில பொறுமையும்
ாமமும ஸதயமும நிலைபெறறிருககினறன ஸகரன உனனால
ருதாாததனானான உன தகபபன உனனால் புததிரனுளளவனா
ன எனனுடைய கோபததால உணடான நெருபபில எநத
ாகராகள விடடிறபூசசிகளினதனமையை அடைநதாாகளோ
வாகள உனனுடைய பிரபாவததினால ஸவாககததையும அடை
ராகள உனனுடைய பேரனும ஸாகராகளைப பரிசுததபபடுத
வதறகாக மஹேஶ்வரரை மகிழவிததுக கஙகையைத் தேவ
லாகததினினறு கொணடுவருவான மனிதருடசிறநதவனே!
ாகததுககுரியதான குதிரையைக கொணடுபோ உனககு மஙக
ம குழநதாய! மஹாதமாவான ஸகரனுடைய யாகததை நிறை
வறறககடவாய' எனறு சொனனாா

மஹாத்மாவான கபிலரால இவவணணம கூறபபட் அமசுமானே குதிரையைப பிடிததுககொணடு மஹாதமாவா ஸகரனுடைய யாகசாலையை வநதடைநதான பிறகு, அவ மஹாதமாவான ஸகரனுடைய காலகளில தணடனிடடு அர ஸகரனும உசசியில்முகரபபடடு ஸாகராகளுடைய அழி முழுமையையும தான கணடபடியும கேடடபடியும அவனுககு தெரிவிததான அநதக குதிரை யாகசாலைககு வநதுவிடடதைய அவனுககுச சொனனான அதைககேடடு ஸகர்ராஜன புததிர ளுடைய நாசததால உணடான்துககததை விடடான, அப மானையும மிகுதியாகக கொணடாடி அநதயாகததையும முடி பெறசசெயதான யாகததை முடிததவனும எலலாததேவா ளாலும ஸமமானிககபபடடவனுமான ஸகரன வருணனுககுஆ மான ஸமுததிரததைத தனககுப புததிரனயிருததலில அமைதத கொணடான தாமரைமலாபோனற கணகளுளள ஸகரன ரா யததை மிக நீணடகாலமஆணடு பேரனிடததில (ராஜய)பாரத வைதது அபபொழுது ஸவாககததை அடைநதான மஹாராஜனே தாமாதமாவான அமசுமானும கடலை மேகலையாகவுடையபூமியை தன பாடடன ஆணடதுபோலவே ஆணடுவநதான தாமஙக அறிநதவனான திலீபனெனபவன அவனுககுப புததிரனாகப பி தான அமசுமானும அவனிடததில ராஜயததைவைதது முடிவ அடைநதான பிறகு, திலீபனே பிதருககளுககு நோநத பெ நாசததைக கேடடுத துககததால பரிதவிததான, அவாகளுடை கதியை ஆலோசிததான அரசன கஙகையைப (பூமியில) இறஙக செயவதில மிகப பெரியமுயறசியையும செயதான, தனபலததுக இயனறவரையில காரியஙகளைசசெயதும (கஙகையைப பூமியி இறஙகசசெயய மாடடாமறபோனான அவனுககு ஐஶவாயமு ளவனும தாமததில பறறுதலுளளவனும மெயபேசுகிறவனு அஸூயை இலலாதவனுமான பகீரதன எனகிற கியாதிபெ புததிரன உணடானான அவனுககு ராஜயததில முடிசூடடி திலீபன கானகததை அடைநதான பரதாகளுள சிறநதவனே பாரத ! அநத அரசன தவவிததியின சோககையினால காட னினறு காலவசததால ஸவாககம சென்றான.

நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பகீரதன் கங்கையைப் பூமியில் இறங்கச்செய்வதற்காக அதனைக் குறித்துத் தவம்புரிந்ததும், பூமியிலிறங்கும் கங்கையின் வேகத்தைத் தாங்குவதற்காக அதன் கட்டளைப்படி தவத்தால் சங்கரரை மகிழ்வித்ததும்)

பெரிய விலனுள்ளவனும் சக்கரவர்த்தியும் மஹாரதனுமான ந்த அரசனோ எல்லா ஜனங்களின் உள்ளத்தையும் கண்களை ம மகிழ்விப்பவனுமான மிக்கபுஜபலமமைந்த அவன் மஹாத்மான கபிலரால் பிதருக்களுடைய பயங்கரமான நாசத்தையும் வாக்கத்தை அடையாமையையும் கேட்டான் அந்தஅரசன் ராஜ த்தை மந்திரியினிடத்தில் வைத்துவிட்டுத் துயரப்படுமனத்துடன் தவம்புரிவதற்கு இமயமலையின் தாழ்வரையை அடைந்தான் நரஸ்ரேஷ்டனே! தவத்தினால் பாவத்தைஎரித்தவனான அவன் கங்கையை ஆராதிக்க விருப்பங்கொண்டு மலைகளுள் மிகச் ந்த இமயமலையைக் கண்டான் பகிரதன் பலவித வடிவமுள்ள வைகளும் தாதுவாக்கங்களுள்ளவைகளுமான சிகரங்களால் அலங் கிக்கப்பட்டதும், காற்றின் வழியிற்செல்லுகிற மேகங்களால் புறமும் நனைக்கப்பட்டதும், ஜலத்துடன்கூடின நதிகளாலும் ர்களாலும் தாழ்வரைகளாலும் விளங்குகின்றதும், குகைகளி ம் கற்சந்துகளிலும் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கிற சிங்கங்களாலும் சிகளாலும் அடையப்பட்டதும், விசித்திரமான அங்கங்களுள்ள வைகளும் பலவிதஒலிகளுடன் கூவுகின்றவைகளுமான பக்ஷிகளா ம் அவ்வாறே சிறந்தவண்டுகளாலும் அன்னங்களாலும் நீர்க் கைகளாலும் நீர்க்கோழிகளாலும் மயில்களாலும் சதபத்ரங்க ாலும் ஜீவஞ்சீவகங்களாலும் குயில்களாலும் அப்படியே [1]கறுத்த டைக்கண்களுள்ளவைகளும் குஞ்சுகளிடத்தில் பரீதியுள்ளவை மான சகோரபக்ஷிகளாலும் சூழப்பட்டதும், அழகிய ஜல ள இடங்களில் தாமரைகளால் நெருங்கியதும், ஸாரஸங்களின் னிய ஒலிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், கின்னரர்களாலும்

[1]'சகோரங்களாலும் அவிகாபாயங்களாலும் அவ்வாறே புதாபரியங்க ளும்' என்றும் கொள்ளலாம்

அபஸரஸ்த்ரீகளாலும அடையபபட்ட கலதரைகளுள்ளதும, தி
யானைகளுடைய கொமபுநுனிகளாலே நாறபககததிலும உரை
பட்டமரஙகளுள்ளதும, விதயாதராகளால ஸஞசரிககபபட்டத
பலவித ரதனஙகளால நிரமபியதும, விஷம மிருநதவைக
பிரகாசிககினற நாககுளளவைகளுமான ஸாபபஙகளாலும சூ
பட்டதும, சிலவிடஙகளில பொனபோனறதும, சிலவிடஙக
வெளளிபோனறதும, சிலவிடஙகளில மைககுவியலகளைபபோ
பிரகாசிககினறதுமான இமயமலையை அடைநதான புருஷஸ்ரே
டனான அநதபபகீரதனே அநதமலையில பழஙகளையும கிழஙகுக
யும தீாததததையும ஆகாரம செயதுகொணடு ஆயிரவருஷகா
கடுநதவமபுரிநதான ஆயிரம தேவவருஷஙகள சென்ற பிற
மஹாநதியான கஙகையானவள தானே சரீரமுளளவளாகி
பொழுது அவனைத (தனனைத) தரிசிககசசெயதாள கங
'மஹாராஜனே! எனனிடததிலிருநது நீ எதை விருமபுகினறு
நரஸ்ரேஷடனே! உனககு எதைக கொடுககககடவேன? அ
சொல நீ சொலவதைச செயவேன' என்று சொனன
அரசே! இவவாறு சொலலககேட்ட அரசனான பகீரதன க
நதியை அபபொழுது நமஸகாரமபணணிக கைகூபபிககொ
'வரனகளைககொடுபபவளே! மஹாநதியே! குதிரையைத
கினற எனபாட்டன்மாாகள கபிலரால யமனுடையவீட்டை அ
விககபபட்டாாகள மஹாதமாககளான அநதஅறுபதினாயி
ஸாகராகள கபிலதேவரை அடைநது க்ஷணததில நாசம
தாாகள இவவாறு நாசமடைநத அவாகளுககு ஸவாககத
வாஸம இலலை மஹாநதியே! நீ ஜலஙகளால அநதசசரீரங
நனைககாதவரையில அநத ஸாகராகளுககு நறகதியிலலை ம
பாககியமுளளவளே! என பிதருககளான ஸகரகுமாராகளை ஸவ
கததை அடையுமபடி செய மஹாநதியே! அவாகளுககாக ந
உனனைவேணடிககொளளுகிறேன' என்று மறுமொழி சொனன
அரசனுடைய இநதசசொலலைககேட்டு உலகஙகளால வ
கபபட்ட கஙகையானவள மிகக பரீதியுடன பகீரதனைபபாாத
'மஹாராஜனே! உனவசனததைச செயவேன இதில சநதே
மிலலை அரசே! ஆகாயததிலிருநது பூமியிலவிழுகிற எனனுடை
தாஙகுதறகரிய வேகததைத தாஙகுவதறகுத தேவஸ்ரேஷட
நீலகணடருமான மஹேஸவரரைததவிர வேறொருவரும மூவுல
களிலும சகதியுளளவராகாா நீணடகைகளையுடையவனே! வ

ாக கொடுபபவரான அநதாஸவரரைத் தவததினுல மகிழவி
ததததேவரோ (ஸவாககததினினறு) வேகமாக விழுகின்ற
ஙகை முடியினுல தாஙகுவாா மஹிமையுள்ளவரும உலகஙக
ககாபபவருமான அநதச சமபுவானவா தவததினுல ஆராதிக
பட்டு உனபிதருககளுககு ஹிததததைச செயயும விருபபததால
ானுடைய விருபபததை நிறைவேறறுவாா' எனற இநதவாக
தததைச சொனனுள அரசனே! பகீரதமஹாராஜன, இநத வச
தததைக கேட்டு, பிறகு, கைலைமலையை அடைநது சஙகரரைமகிழ
நதான அரசனே! அரசன, பிறகு, சிறிது காலததுககுபபின,
வரையடைநது, கஙகை இறஙகிவருதலை வேணடினுன அரசே!
ஷோததமனுன அவன பிதருககளுககு ஸவாககததில வாஸத
ககருதி அவரிடததினினறு கஙகையைத தாஙகுவதில வரததை
பெறறுன

நூறறேனபதாவது அதயாயம

தீாததயாததாபாவம (தொடர்ச்சி)

(சங்கரர் பகீரதனுடைய பிரார்த்தனையினுல விழுகினற கஙகையைத்
தாங்கினதும், பகீரதன் தன்னைத் தொடர்ந்துவருகின்ற
கஙகையினுல் பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து
ஸாகரத்தை நிரப்பியதும்)

பகவான பகீரதனுடைய வசனததைக கேட்டும, தேவாக
டைய விருபபததைச செயயககருதியும, அரசனைபபாாதது,
படியே ஆகட்டும மஹாபாகயமுளளவனே! ராஜசரேஷ
ன! ஆகாயததினினறு நழுவிவிழுகினறதும மஙகளமானதும
வலோகததததும புணயமுளளதுமான கஙகையை உனககாகத
ஙகுவேன' எனறு மறுமொழி உரைததாா நீணட கைகளை
டயவனே! இவவணணம உரைததுக கோரரூபிகளும பலவித
ுதஙகளை எடுததவாகளுமான பாாஷதாகளால சூழபபட்டவ
இமயமலையை அடைநதாா அநதமலையில நினறுகொணடு
ஷசரேஷ்டனுன பகீரதனைபபாாதது, 'தோளவலிமைமிகக
ன! சைலராஜனுககுப புததிரியான நதியை வேணடிககொள
சனே! நான உன பிதருககளுடைய பரிசுததியினபொருட்டுத
வலோகததினினறு விழுகினற அநதச சிறநத நதியைத தாங

குவேன' என று சொனனா அரசன சாவரால சொல்லப்ப
இநத வசனததைககேடடு மிகக அடககமுளளவனும வணங்
வனுமாகிக கஙகையை நனகு தியானம பணணினன பிறகு, பு
மான ஜலமுளளதும ரமயமானதும அரசனால நனகு தியானிக
படடதுமான கஙகையானது ஈசானா நிறபதைககணடு ஆகாய
னினறு விரைவாக விழுநதது பிறகு, அநதககஙகை ந
விழுவதைப பாாதது மஹரிஷிகளுளளிடட தேவாகளும,
தாவாகளும, உரகாகளும, இயககாகளும பாாகக எணணமு
வாகளாக வநதாாகள பிறகு, இமயமலையினுடைய மகள
கஙகையானது சுழிததுககொணடு வருகினற பெரிய நீாசசு
களுளளதும மீனகளாலும முதலைகளாலும நிரமபியதுமாக ஆ
யததினினறு விழுநதது அரசனே! ஹாா முததுமயமான ம
போல நெறறியில விழுகினறதும ஆகாயததுககு மேகலைபோன
மான அநதககஙகையைத தாஙகினா அரசனே! அனனபபற
களுடைய வரிசைபோனற நுரைககூடடஙகளால சூழபப
ஜலமுளள அநத நதியானது மூனறாக ஓடுவதாயிறறு அந
கஙகை ஓரிடததில விரிவும வளைவுமுளளதாகவும ஒவவோா இட
தில தடுமாறறமுளளதாகவும நுரைகளாகிற வஸதிரததை உடு
தாகவும மதமுளளமஙகைபோல சென றது ஓரிடததில ஜ
தின ஒலிகளால பேரொலியைச செயவதும ஓரிடததில ஆ
யததை நீாசசுழலகளால நாறபுறஙகளிலும சுருககுவதுபோ
றதும இவவிதமான மிகபபலசெயலகளைச செயவதுமாகி ஆ
யததினினறு நழுவின அநதககஙகையானது பூமியை அடைந
பிறகு, பகீரதனைபபாாதது, 'மஹாராஜனே! வழியைககாடடு எ
வழியினால நான செலவேன? பூமிககு அதிபதியே! உனககா
பூமியில இறஙகியிருககிறேன' என று சொலலியது நரபு
டனே! பகீரதராஜன இநதவசனததைககேடடு மஹாதமாககள
ஸாகராகளுடைய அநதசசரீரஙகள இருநதவிடததில அவற
புணணிய தீாததததினால நனைபபதறகாகப புறபபட்டான ஹ
கஙகையைத தாஙகி உலகஙகளால நமஸகரிககபபடடுத தேவாக
டன மலைகளுளசிறநத கைலாஸததை அடைநதாா அரச
கஙகையுடன சோநது ஸமுததிரததையும அடைநது வேகததே
வருணனுககு இருபபிடமான அநத ஸமுததிரததை நிரபபின
அரசன கஙகையைத தனககு மகளாயிருததலிலும அமைதது
கொணடான விருபபம நிறைவேறினவனாகி அநதககஙகைய

கதானததையும செயதான மஹாராஜனே! பிரபுவே! ஸமுத
ததை நிரபபுவதறகாக மூனறு வழியாகசசெலலுகினற கஙகை
யிலஇறககபபடடவிதமும தேவாகளால காலேயாகள அழிக
பபடட விதமும மஹாதமாவான அகஸதியரால காரணாத்த
க ஸமுததிரம பானமபணணபபடடவிதமும பிராமமணாக
கொலபவனான அநதவாதாபி நாசததை அடைவிககபபடட
முமம ஆகிய நீ [1] எனனைககேடட இவையெலலாம எனனால
ாககு உரைககபபடடன' எனறுசொனனா.

நூறறுபபததாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் ரிஷபகூடமலேயில நந்தை அபாநந்தை என்னும்நதிகளை அடைந்ததும், லோமசர், ரிஷபமுனிவர் நந்தைஇவர்களின் மகி மையைசசொல்லியதும்)

பரதசரேஷடனே!பிறகு, குநதிபுததிரா பாவபயததைபபோக் கூடிய நநதை, அபரநநதையெனகிறநதிகளை முறையே அடைந
ா அநதஅரசா ஆரோகயததுககு இருபபிடமான ஹேமகூட
மையைஅடைநது நினைததறகரியவைகளும ஆசசாயமானவைகளு
ன பலபொருளகளைக கணடாா எநதமலேயில கோரமான
ழுயும ஆயிரககணககான பாறைகளுமிருககினறனவோ அம
யினமீது ஜனஙகள துயரமுறறமனமுளளவாகளாக ஏறுவதற
சகதியறறவாகளாகிறாகள அநதமலேயில காறறு எப
ாழுதும வீசுகிறது, (பாஜனய) தேவன எபபொழுதும மழை
ாழிகிறான அபபடியே வேதவொலியும கேடகபபடுகிறது
பதாதயயனம செயகிறவன) காணபபடுகிறதிலலை அகனி
வான மாலேயிலும காலேயிலும காணபபடுகிறான அநதமலை
தவததுககுஇடையூறறைசசெயகினற [2] ககணடுகள (முனிதா
ாக)கடிககினறன அஙகே செலவதில வேணடாமெனறஎண
ம உணடாகிறது ஜனஙகள வீடுகளை(அடைய) நினைககிறாகள
ணடவா இவவணணம ஆசசரியமான பலவிதவஸதுககளைப
ாதது, பிறகு, மறுபடியுமே லோமசரைநோககி, 'பகவானே!
ககாநதியுளளவரே! மிகக்ஒளிபொருநதிய இமமலையிலிருககிற

---

[1] ஒருசொல விடபபடடது [2] 'மகஷிகா,' எனபது மூலம,ஒருவகை ஈ.

இநதஆசசரியமஅனைதகதையும விஸதாரமாக எனககுச சொ
ராக' எனறு அநதஆசசாயததைபபறறி வினவினா லோம
'பகைவரை இளைககசெயபவனே! அரசனே! இது நமமால (
காலததில எவவாறு கேடகபபடடதோ அவவாறு சொலலுகி
எனனிடததினினறு அதனை (அது) ஒன்றிலேயே மனமபறறி
னுகித தெரிநதுகொள இநதரிஷபகூடததில பலநூறுவருஷங
ஆயுளையுடையவரும மிகுநதகோபமுளளவரும தவஞசெயப
மான ரிஷபாஎனகிற ஒரு ரிஷி இருநதா அவா பிறரால பேசப
கினறவராகிக கோபததினால [1] மலையைபபாாதது, 'எவனஒரு
இவவிடததில பேசுவனோ அவனமீது அபபடிக கறகளைபபோடு
யாக' எனறுசொனனா அநதரிஷியானவா காறறையுமஅழைத
'நீ சததமபோடாதே' எனறும சொனனா இநதமலையில பேசு
மனிதன மேகததினுடையசபதததினால தடுககபபடுகிறான
சனே! அநதமஹரிஷியினால இவவணணம கோபததினால இ
சிலகாரியஙகள செயயபபடடன, சிலகாரியஙகள தடுககபபட
அரசனே! 'தேவாகள முறகாலததில நநதாநதியை அடைந
கள, மனிதாகள தேவாகளைபபாாதது விரைவாகப பினதொட
தாாகள ஆதலால, அவாகள பாாரமலிருபபதைவிருமபி, இ
னை தத்லைவனுககொணட தேவாகள, இநதஇடததை அடைத
அரிதாகவும தடைவடிவமான மலையாகவும செயதுகொண
கள' எனறுகேளவி குநதீநநதன! மனிதாகள அதுமுதறகொ
எபபொழுதுமே இநதமலையை ஏறிடடுப பாாபபதறகுச சகதி
வாகளானாகள ஏறுவதறகு எபபடிமுடியும? குநதீநநதன! த
புரியாதமனிதனாலே இநதமலையானது பாாபபதறகாவது ஏறுவ
காவது கூடுவதாகாது ஆதலால, நீ வாககைஅடககியவனாக இ
பாாத! இநதஇடததில அபபொழுது எலலாததேவாகளும உத
மானயாகஙகளைச செயதாாகள அவைகளுடைய அடையா
கள இனனும காணபபடுகினறன பிரஜைகளுககு அதிபதி
இதோ அறுகமபுலலுகள் தாபபஙகளுடைய வடிவமபோ
வடிவமுளளவைகளாகவும இதோ பூமியானது தாபபஙகள
பரபபபபடடதுபோலவும இதோ பலமரஙகள யூபஸதமபங
போலவும இருககினறன் பாாத! தேவாகளும ரிஷிகளும
பொழுதும வஸிககிறாாகள ஸாயஙகாலததிலும அபபடி
காலையிலும அவாகளுடைய அகனியானது காணபபடுகினற

[1] வேறுபாடம

திபுததிரனே! இதில ஸநானமசெயகிறவாகளுடைய பாவமா
ற உடனே நாசமசெயயபபடுகிறது குருஸரேஷடனே! ஆத
ல, நீ தமபிமாாகளுடனகூட ஸநானஞசெயவாயாக நீ
தையினுடைய தீாததததில ஸநானமசெயத சரீரமுளளவனுகி,
கு, விஸவாமிததிரரால எநதநதியில ஒபபுயாவறற கடுநதவம
பபபடடதோ அநதக கெளசிகீநதியைககுறிததுச செலவாய'
றுசொனனா பிறகு, அரசா பரிவாரஙகளுடன அநதநதியில
ஙகளை ஸநானமசெயவிததுப பரிசுததமாயிருபபதும அழகிய
குளிாநதஜலமுளளதும மஙகளததை உணடுபணணுகிறது
ன கெளசிகீநதியை அடைநதாா

நூறறுபபதினேராவது அதயாயம்

தீாததயாததராபாவம. (தொடர்ச்சி)

புதிஷ்டிரர் கௌசிகீதீரத்தில் ரிஸ்யஸ்ருங்கருடைய ஆஸ்ரமத்தை அடைந்ததும், லோமசர் ரிஸ்யஸ்ருங்கருடைய உற்பத்தியையும் லோமபாதன் மழையில்லாமையைநீக்குதற்காக ரிஸ்யஸ்ருங்கரைஅழைத்துவரத் தாஸிகளை அனுபபியதையும் அவர்கள் அவ்வனம்சென்றதையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியதும்)

லோமசா, 'பரதஸரேஷடனே! இது கெளசிகியெனனும பரி
தமான தேவநதி இஙகே இநத அழகியதான விஸவாமிததிரரு
யஆஸரமம விளஙகுகிறது எவருககுத தவமுளளவரும, இந
ஙகளையடககியவரும, தவததினபெருமையினல இநதிரனை
மூபொழியசசெயதவரும, பலனையும வருதரனையுமகொனற இந
ன மழையறறுபபோனகாலததில தமமிடமபயநது மழைபெய
காரணமானவரும,காஸயபருககுப பெணமானிடததில தேஜஸ
ானபிளளையாகப பிறநதவரும, பிரபுவும, லோமபாதனுடைய
சததில பயிாகளழிநதுபோனபோது பெரியஆசசாயததைச
பதவரும, ஸூாயன ஸாவிததரியைககொடுததததுபோல லோம
தராஜன தனமகளானசாநதையைக கொடுககபபெறறவருமான
யஸருஙகா புத்ரரோ, அநத மஹாதமாவான காஸயபகோத
ததிலதோனறின விபாணடகருடைய புணயுமெனகிற பெய
ள ஆஸரமமும விளங்குகிறது' எனறுசொலல, யுதிஷடிரா,
யஸருஙகா பெணமானிடததில எவவாறு காஸயபருககுபபுத
ாகத தோனறினா? விரோதமான ஜாதிகளுககு ஸமபநத

மானது எப்படி தவத்தால் கூடிற்று? பலனையும் வ்ருத்ரனைக் கொன்ற இந்திரன் மழையின்மை நோந்திருந்த தருணத்தில் புத்திமானுன அந்தச்சிறுவரிடம் பயத்தால் எதற்காக மழை பொழிந்தான்? எவன் மிருகமாக இருக்கிற அந்த ரிஷ்யஶ்ருங்கருடைய மனத்தை (விஷயானுபவத்தில்) ஆசைப்படும்படி செய்தாளோ, பதிவிரதையும் ராஜபுத்ரியுமான அந்தச் சாந்தை எவ்விதம் வடிவழகுள்ளவள்? லோமபாதன் தார்மிகனான ராஜரிஷி என்று கேட்கப்படுகிறானே? அவனுடைய தேசத்தில் இந்திரன் யாது காரணத்தால் மழை பொழியாமலிருந்தான்? பகவானே! ரிஷ்யஶ்ருங்கருடைய செய்கையைக் கேட்க விரும்புகிற எனக்கு இதெல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாக உள்ளபடி உரைக்கக்கடவீர்' என்று வினவ, லோமசர் கூறலானார்:

'மஹாஹ்ரதத்தில் பிரமரிஷியும் தவத்தினால் மனதை யடக்கினவரும் வீணபோகாத வீர்யமுள்ளவரும் பிரமாவுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ளவருமான விபாண்டகருக்கு, பிரதாபசாலியும் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ளவரும் சிறுவரும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவருமான ரிஷ்யஶ்ருங்கர் புத்ரராகப் பிறந்த விதத்தைக் கேள் தேவரிஷிபோன்ற கஶ்யபகுலத்தில் பிறந்த விபாண்டக முனிவர் மஹாஹ்ரதத்தை அடைந்து நெடுங்காலம் தவத்திலிருந்து மிகுந்த களைப்பை அடைந்தார் அரசே! ஸ்நானஞ்செய்கின்ற அவருடைய வீர்யமானது (அவர்) ஊர்வசி என்கிற அப்ஸரஸைப் பார்த்தவுடன் ஜலத்தில் நழுவி விழுந்தது. அதனை அப்பொழுது தாகங்கொண்ட ஒருபெண் மான் தண்ணீருடன் குடித்தது அதிலிருந்து, அது கர்ப்பமுள்ளதுமாயிற்று முன்பு தேவகன்னியாயிருந்த அந்தப்பெண்மானானது உலகங்களைப் படைப்பவரும் மகிமையுள்ளவருமான பிரமதேவரால், 'நீ ஒரு பெண்மானாகப்பிறந்து ஒரு ரிஷியைப் பெற்று (அந்தப் பிறப்பிலிருந்து) விடுபடுவாய்' என்று சொல்லப்பட்டது பிரமதேவர் வாக்குப் பயன்படாமல் போகாததாலும் தெய்வத்தாலேற்படுத்தப்பட்டது அவ்வண்ணம் ஆகவேண்டியதாயிருப்பதாலும் அந்தப்பெண்மானிடத்தில் மஹாத்மாவான அவருக்கு மஹானும் ரிஷியுமாகிய புத்திரர் உண்டானார். (அந்த) ரிஷ்யஶ்ருங்கர் தவத்தில் நிலைபெற்றவராகி வனத்திலேயே வளர்ந்தார் வேந்தே! மஹாத்மாவான அவருக்குச் சிரத்தில் கொம்பு இருந்தது அதனால் அப்பொழுது அவர் ரிஷ்யஶ்ருங்கர்

ரன்றே பிரஸித்திபெற்றவரானார் அந்த ரிஸ்யஸ்ருங்கரால் தம
தாவைத்தவிர வேறு மனிதன் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை. வேந்
னே! அதனால், அவருடைய மனமானது நித்யம் பிரம்மசரியத்தி
லேயே ஊன்றியிருந்தது. இந்தத் தருணத்தில் தசரதருக்கு மித்
ரனும் லோமபாதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனுமான ஓர் அர
ன் அங்கதேசாதிபதியாக இருந்தான். பாரத! தர்மங்களை
அறிந்தவனாக இருந்தும் தெய்வத்தால் மனம் கெடுக்கப்பட்ட
அவனால் பிராம்மணர்களின் விருப்பம் [1] வீணாக்கப்பட்டதென்று
கேள்வி. பரதர்களுள் மிக்கச்சிறந்தவனே! அப்பொழுது அவன்
பிராம்மணர்களால் விடப்பட்டான். (மேலும்) அவ்வரசனுடைய
புரோஹிதரது தற்செயலான குற்றத்தாலும் இந்திரன் மழை
பொழியவில்லை. அதனால், பிரஜைகள் துன்புறுத்தப்பட்டார்
கள். பூமிக்கு நாதனே! அவன் தபோபலமுள்ளவர்களும் கற்ற
றிந்தவர்களும் தேவேந்திரனை மழைபொழியச்செய்ய வல்லவர்களு
மான பிராம்மணர்களைப்பார்த்து, 'மேகம் எவ்வாறு மழைபொழி
யும்? உபாயத்தை ஆலோசிப்பீர்களாக' என்று வினவினன்.
கேட்கப்பட்ட அந்த வித்வான்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை அவ
னுக்குக் கூறினார்கள். அவர்களுள் ஒரு முனிஸ்ரேஷ்டர் அந்த அர
சனைப்பார்த்து, 'ராஜேந்திரனே! உன்மீது பிராம்மணர்கள்
கோபங்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிராயச்சித்தத்தைச்
செய்துகொள். அரசனே! மானிடத்தினின்று பிறந்தவரும்
பெண்களை அறியாதவரும் உள்ளும்புறமும் ஒத்திருத்தலில் பற்
றுள்ளவருமான ரிஸ்யஸ்ருங்கரென்கிற ரிஷிகுமாரரையும் அழைத்
துவா. மன்னவனே! மிக்க தவமுள்ளவரான அந்த ரிஸ்யஸ்ருங்கர்
உன்னுடைய தேசத்தை அடைந்தால் உடனே பர்ஜன்யன் மழை
யைப் பொழிந்துவிடுவானென்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை' என்று
சொன்னார். அரசனே! இந்த வசனத்தைக்கேட்டு, அவன் பிராம
ணர்களிடம் சென்று தனக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்து
கொண்டு பிராம்மணர்கள் பிரஸன்னர்களானபிறகு, மறுபடியும்
திரும்பிவந்தான். பிரஜைகள் அரசன் திரும்பிவந்ததை அறிந்து
அவனைப் பிரீதியுடன் வரவேற்றார்கள். தகப்பனைப்போல் எப்பொழு
தும் ஹிதத்தைச்செய்கின்ற அவனும் அப்பொழுது அவர்களை
அன்புடன் வரவேற்றான். பிறகு, அங்கதேசாதிபனான (அவன்)

[1] கொடுப்பதாக முதலில் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு கொடுக்கவில்லை
யென்று மறுப்பது.

ஆலோசனையில வலலவாகளான மநதிரிகளை அழைதது ரிஶ்யஶ
ருஙகரை அழைததுவருவதறகுரிய மநதிராலோசனை நிசசயததி
முயறசியைச செயதான (ராஜயததைப பாதுகாபபதினின்று
தவறுதவனுன அவன சாஸதிரஙகளை அறிநதவாகளும (அவறறின
அாததஙகளை முழுமையும உணாநதவாகளும நீதியிலநிலைபெ
றிருபபவாகளுமான அநத அமைசசாகளுடன உபாயததைஅறிந
கொணடான அரசன, பிறகு, தாஸிகளுள சிறநதவாகளு
எலலாவிஷயஙகளிலும ஸாமாததியமுளளவாகளுமான வேசிகளை
அழைததுவரச செயதான அநத அரசன அவாகளைபபாாதது
'கலயாணிகளே! ரிஷியினுடைய குமாரரான ரிஶ்யஶ்ருஙகனை
உபாயததால ஆசையை உணடுபணணி நமபசசெயது என்னுடை
தேசததிறகு அழைததுவாருஙகள' என்று சொன்னன அந
ஸதிரீகள ராஜபயததினின்று பயநதவாகளும சாபததினின்று
பயநதவாகளும துனபமுறறவாகளும மதிமயககமுறறவாகளுமா
அநதக காரயம தஙகளால செயயமுடியாததென்று சொன்ன
கள அவாகளுள வயதுசென்ற ஒருததி அரசனைபபாாதத
'மகாராஜரே! அநதத தபோதனரை அழைததுவருவதறகு நா
முயலவேன நான விருமபிய விருபபஙகளை நீா கொடுககக
வீா அதனுல, ரிஷிகுமாரரான ரிஶ்யஶ்ருஙகரை அழைததுவ
வதறகு நான திறமையுளளவளாவேன' என்று சொன்னாள அந
அரசன அவளால விருமபபபடட எலலாவறறையும (கொடுககு
படி) அனுமதியளிததான ஏராளமானபொருளையும பறபலவி
ரததினஙகளையும கொடுததான அரசனே! பிறகு, அவள ரூப
தோடும நலலவயதோடுமகூடின சில ஸதிரீகளைககூடடிககொண
விரைவாகக காடடை அடைநதாள

நூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம.

தீாததயாததராபாாவம (தொடர்ச்சி)

(ஒரு தாஸி விபாண்டகரில்லாத ஸமயத்தில் அவருடைய ஆஶ்ரமத்தில் வந்து விலாஸங்களால் ரிஶ்யஶ்ருங்கரைமயக்கி ஆசைகாட்டிச் சென்றதும், விபாண்டகர் ஆஶ்ரமத்திற்குவந்து புத்ரர் மயஙகியிருப்பதைப் பார்த்துக் காரணத்தை வினவியதும்)

பாரத! அவள ராஜகாரயம பயனபடுமபொருடடு அர
னுடைய கடடளையினுலும தன் புததியினுலும ஓடததில ஓா ஆஶ்

ததை அமைததாள ஒடததிலுள்ள அநத ஆஸரமததைப பல
தபுஷபஙகளும பழஙகளுமுள்ளவைகளும பலவிதப புதாக
ளாடும கொடிகளோடும சோநதவைகளும ருசியுள்ள விருபப
ான பழஙகளைககொடுபபவைகளும ஒளிபொருநதியவைகளு
ான போலிமரஙகளால மிகவும அழகியதாகவும மனததை மிகக
வாவதாகவும ரமயமாகவும [1] ஆசசாயகரமானகாடசியுள்ளதாக
ம செயதாள பிறகு, அவள விபாணடகருடைய ஆஸரமத
றகு அருகில ஒடததைககடடிவிடடு, அநத முனிவா வெளியில
றபபடடுபபோகும ஸமயததை ஆடகளால தெரிநதுகொண
ாள, பிறகு, (அவள) தனமனததுககுப பிடிததவளும தனமகளு
ான வேசியை இவவிதம செயயவேணடுமெனபதை நனகு அறி
தது விபாணடகா இலலாத ஸமயமபாாதது (ஆஸரமததிறகு)
னுபபினள ஸாமாததியசாலியான அவள அஙகேசெனறு
னறுமதவமுள்ள (ரிஸயஸருஙகமுனிவா) பாாததுககொணடிருக
கயில அநத ஆஸரமததை அடைநது ரிஷிகுமாரரான அவரைப
ாாததாள வேசி, 'முனிவரே! முனிவாகளுககு க்ஷேமமா? உங
ளுககுக கிழஙகுகளும கனிகளும நிரமப இருககினறனவா? நீா
நத ஆஸரமததில மகிழகிறீரா? உமமைபபாாபபதறகாக நான
பபொழுது வநதிருககிறேன தவசிகளுடைய தவம பெருகிவரு
றதா? உமமுடையபிதா தேஜஸ குறையாமலிருககிருரா? பிராம
ணரே! உமமால அவா பரீதி அடைவிககபபடுகிருரா? ரிஸயஸ
ஙகரே! வேதாததியயனம செயயபபடுகிறதா?' எனறு வினவி
ள ரிஸயஸருஙகா,'நீா ஸமருததியினல ஜோதிபோலப பிரகாசிக
நீா நான உமமை நமஸகாரமசெயயபபடததககவரெனறு நினைக
றேன, உமககுப [2] பாதயததைப பிரியததுடன கொடுபபேன
ரமமதவருமல பழஙகளையும கிழஙகுகளையும கொடுபபேன மான
தாலால மூடபபடடிருககிற தாபபாஸனததில ஸுகானுபவத
னபொருடடு உமதுவிருபபபபடி வீறறிருபபீராக உமமுடைய
ஸரமம எஙகிருககிறது? பிராமமணரே! நீா தேவனபோலஇருநது
காணடு எனனபெயருள்ள இநதவிரததை அனுஷடிககிறீா?'
னறுகேடடாா வேசி,'காஸயபருடையபுதலவரே! இநதமலைககு
னறுயோசனைககபபால ரமணீயமான எனனுடைய ஆஸரம
ருககிறது அநதஇடததில வநதனமபெருமலிருபபது எஙக
ககு ஸவதாமமாக இருககிறது பாதயதீாததததை நாஙகள

1 'அதபுதோபமதாசனம' எனபது மூலம 2 கால கழுவ நீா

தொடமாட்டோம. உமமால நான நமஸ்கரிககபபடததகக
னலலேன எனனல நீர நமஸகரிககபபடததககவா பிராமமண
எனனல தேவரீா கட்டிககொளளததககவா எனனுடைய விரத
இவவாறுளளது' என்றுசொனனுள ரிஷயசருஙகா, 'நான உப
குச கனிநதிருககிற பலலாதகஙகள நெலலிகள கருஷகஙகள மணி
புனகுகள தனவனஙகள (இவற்றின பழஙகளேயும) பிரியாளபபழ
களேயும கொடுபபேன இஷ்டபபடி செயயககடவீர' என்று சொ
ஞா அவள அவைகளெலலாவற்றையும எறியசசெயது வி
மதிப்பிலலாத பக்ஷயஙகளேயும மிககசுவையுளளவைகளும மிக
அழகுளளவைகளுமான அநதமோதகஙகளேயும அநதரிஷயசரு
கருககுக கொடுததாள, நலலவாஸனேயுளள பூமாலைகளேயும ப
விதமானவைகளும காநதியுளளவைகளுமான வஸதிரஙகளேயு
சிறநதபானஙகளேயும கொடுததாள, பிறகு, ஸநதோஷமடை
தாள, விளேயாடினுள, சிரிககவும சிரிததாள அவள அவருகி
பழஙகளுளள கொடிபோல துவளகிறவளாகிப பநதுவிளேயா
ளுள தனஅவயவஙகளால அவருடைய அவயவஙகளே அடைப
ளாகி அநதரிஷயசருஙகரை அடிககடி தழுவினுள நனகு பூ
திருககினற ஸாஜமரஙகளேயும அசோகமரஙகளேயும திலகமரங
ளேயும வளேததும ஒடிததும அதிகவெட்கமுளளவளபோனற
ளும மததால கவரபபட்டவளுமாகி மகரிஷியினுடைய குமா
ரைத தனனிடததில ஆசைகொளளச செயதாள பிறகு, அவ
ரிஷயசருஙகரை மனேவிகாரததை அடைநதவராககக கணடு மீ
டும மீணடும அவருடைய சரீரததைத தழுவிககொணடு (அவரா
பாரககபபடுகினறவளாகி அபபொழுது அகனிஹோதரம செய
வேணடுமெனகிற வயாஜததைசசெயது மெதுவாகச சென்று
அவள சென்றவுடன, ரிஷயசருஙகா மனமதனுல மதஙகொண
வரும புததியையிழநதவருமஆனா அவளேயே அடைநதவினேவுட
ஏகாநததில பெருமூசசுவிட்டுககொணடு துனபபபடும உரு
முளளவராக இருநதார பிறகு, ஒருமுஹூர்ததகாலததில [1] பசு
நிறமுளளவையும மஞசளநிறமுளளவையுமான கணகளுடன கூடி
வரும நகஙகளின நுனிவரையில ரோமஙகளால நனகு சூழபபட
வரும வேதாதயயனமுளளவரும நலல ஒழுககததுடனும ஸமா

1 'ஹரிபிங்கலாக்ஷ:' எனபது மூலம, சிஙகததினுடைய ப
கள வாணமுளள கணகளபோன்ற கணகளேயுடையவரும' எனபது இங
விசேஷ மொழிபெயாபபு

னும கூடியவரும காஸயபருடைய புத்திரருமான விபாணடகா
ந்து சோந்தா அந்த விபாணடகா, ஆஸ்ரமததிறகுவந்து, உட்
ாநதிருபபவரும் அந்த வேசியையே நினைபபவரும தனிததிருப்
வரும சிததம வேறுபடடவருமான புதரரைஅணுகிப பாாத
ா அடிககடி பெருமூசசுவிடுகிறவரும மேலநோககுகிற பாாவை
ளவரும தீனமாயிருபபவருமான புததிரரைபபாாதது, 'ஐய
ா! என ஸமித்துககள கொணடுவநது வைககவிலலை? உனனுல
பொழுது அகனிஹோதரம செயயபபடடதா? வாயிறபுறம
ததம செயயபபடவிலலை நலல மரஙகளை ஒடிபபதில எவன்
ாடஙகினுன? ஸருககும ஸருவமும உனககு அலமபபபடடனவா?
பொழுது ஹோமதேனுவானது உனனுல கனறுடன கூடிய
கசசெயயபபடடதா? புததிரனே! இஙகே யாராவது சுஸ்ரூஷை
யவதறகாக வநதானு? விசிததிரமாயும மிருதியாயுமிருககிற
தபபூமாலை எது? புததிரனே! நீ முனபோல இலலை கவலையுறற
னுகவும பிரஜஞையை இழநதவனுகவுமிருககிருய என இபபொ
து நீ மிகவும எளிமையுறறவனுகவும மனவருததமுளளவனுகவு
நககிருய? உனனை நான கேடகிறேன இநத ஆஸ்ரமததில இப
ாழுது எவன வநதான?' எனறு வினவினா

நூறறுபபதின்மூனறுவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ரிஸ்யஸ்ருங்கர் வேசியினிடத்தில் ரிஷிகுமாரனென்கிறபிரமத்தினல் அவளுடைய ஸ்வரவையும் அவளுடைய அங்கங்களின் சேஷ்டைகளாலும் விலாஸங்களாலும் அவளிடத்திலேயே தம்மனம் பற்றியதையும் பிதாவுக்குச் சொல்லியது)

ரிஸ்யஸ்ருஙகா, 'சடையுளளவனும குடையிலலாதவனும
க உயரமிலலாதவனும நலலமனமுளளவனும பொனனிறமுள
னும தாமரைமலாகளபோனற நீணடகணகளுளளவனும தேவ
ளுடைய குமாரனபோல விளஙகுபவனும அழகு நிறைநதவனும
யனபோலபபிரகாசிபபவனும மிகக அழகிய வாககுடையவ
ம சகோரபகஷியினுடைய விழியைககாடடிலும கருமையான
ழியுளளவனுமான ஒருபிரமமசாரி இஙகே வநதான (அவ
டைய) சடைகள கருமையானவையும பளபளபபானவையும

நறுமணமபொருநதியவையும பொறகயிறறுல கடடபபடடவைய
மிக நீணடவையுமாயிருககினறன ஆகாயததில மினனலவிளங
வதுபோல அவனுடைய கழுததில பாததிபோலச சூழநத (ஒ
கணடாபரணம) விளஙகுகிறது அவனுடைய கழுததுககுக கீழ
ரோமஙகளிலலாதவைகளும மனத்தை நனகு கவாகினறவைக
மான இரணடு உருணடைகள இருககினறன அவன நாபிதே
தில மிக இளைதத இடையுளளவன அவனுடைய இடையும
மெலிநதிருககிறது அபபடியே, அவனுடைய வஸதிரததின
தியில எனனுடைய இநத(முஞசககயிறுகிய)மேகலைபோலப பெ
மயமான மேகலை பிரகாசிககினறது அவனுடைய இருகாலகளி
ஆசசாயமாகப பாரககததகக வேறு விசிதரமான ஒலியும விளங
றது இருகைகளிலும அதுபோலவே ஒலிககினறவையும இ
அக்ஷமாலைபோனறவையுமான பூஷணவிசேஷஙகள கடடபப
ருககினறன அவன வேலைசெயயுமபொழுது அவைகள தடா
தில மதஙகொணட அனனபபறவைகள ஒலிபபதுபோல ஒலிக
றன அவனுடையமரவுரிகள ஆசசாயமான தோறறமுளளவைக
எனனுடைய இவைகள அவறறைபபோல அழகுளளவைகள
அவனுடையமுகமும ஆசசரியமாகப பாரககததககது பேச
மனததை மகிழவிபபதுபோனறது அவனுடைய குரலும அ
குயிலின குரலபோனறது. அதனைககேடகினற எனனுடை
அநதராதமாவானது தினபுறுததபபடடது பிதாவே! வை
மாஸததின மததியில காறறினால [1] அசைககபபடட காடா
எபபடி விளஙகுமோ அபபடியே காறறினால வீசபபடுகினற அ
மிகசசிறநத நறுமணமுளளவனாக விளஙகுகிறான சடை
பகுதது நனகு பினனபபடடிருநதாலும நெறறியபுறததில இ
டாகப பகுககபபடடு விளஙகுகினறன அவனுடைய இர
காதுகளும நலல அழகுபொருநதிய பலநிறமான சககரவா
பறவைகளால சூழப்படடவைகளபோலிருககினறன அபபடி
விசிததிரமான உருணடைவடிவமுளள ஒரு பழமானது
னுடைய வலககையினால அடிககபபடுகிறது அது மீண
மீணடும பூமியையடைநது அறபுதரூபததுடன மேலே எழு
றது அவன அதனையும அடிததுவிடடுக காறறினால அசை
படடுச சுழலும மரமபோலச சுழனறு வருகிறான தநதை
தேவகுமாரனைபபோனற அவனைப பாரககினற எனககு ஸா

[1] ஒருசொல விடப்பட்டது

மும் பறறுதலும அதிகமாக உணடாகிவிட்டன அவன் என
டைய சரீரததை அடிககடி கட்டிககொணடு சடைகளில பிடிதது
ன முகததைசசாயதது முகததோடு முகததை வைததுச சபதத
தச செயதான அது எனககு ஆனநததததை உணடுபணணியது
வன, பாதயததையும என்னுல கொணடுவரபபட்ட இநதப
ழஙகளையும சிறநதனவாகக கருதவிலலை, எனனைபபாாதது,
ான இவவித விரதமுளளவனுக இருககிறேன' எனறும சொன
ன, வேறு புதிய பழஙகளையும எனககுக கொடுததான எநதப
ழஙகள என்னுல உபயோகிககபபட்டனவோ அநதப பழஙக
கக்கு இநதப பழஙகள ரஸததினுல ஒபபாகா இநதபபழஙகளுக
ருபபதுபோல அநதபபழஙகளுககுத தோலுமிலலை இவை
ருககிருபபதுபோல அவைகளுககுச சாறுகளுமிலலை சிறநத
தாறறமுளள வடிவததையுடைய அவன், எவறறைககுடிதத
ட்னே எனககு மிகக களிபபு உணடாயிறறே, பூமி அசைவது
பாலவுமிருநததோ, அநத மிககமதுரமான தீாததஙகளையும எனக
ப பானமபணணுவதறகாகக கொடுததான தவததினுலவிளஙகு
ற அவன எவறறை இவவிடததில இறைததுவிட்டுத தன
ரமததைககுறிததே சென்றுனே பலநிறமுளளவைகளும நறு
ணமபொருநதியவைகளும பட்டினுலதொடுககபபட்டவைகளு
ன அவனுடைய அநதப புஷபஙகள இவை சென்ற அவனுல
ன மனமிழநதவனுகச செயயபபட்டவனுகிறேன என தேக
ம நனகு எரிககபபடுகிறதுபோலிருககிறது நான அவனருகில
ரைநதுசெலலவும அவனும இஙகே எபபொழுதும வநதுகொண
ருககவும விருமபுகிறேன ஐயரே! அவனது ஸமீபததிலேயே
லலுகிறேன அவனுடைய அநதப பிரமமசாயததை என்ன
னறு சொலவது! நான அவனுடன ஸஞசரிகக விருமபுகிறேன
நத தாமமுளள அவன எவவணணம தவமபுரிகிருனே அவ
ணமே தவமபுரிவதறகு என உளளததில விருபபமிருககிறது
வனைக காணுமலிருபபேனுகில எனது உளளம துனபமடைகின
து' எனறு சொன்னுா

நூற்றுப்பதினொன்காவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வேசி விபாண்டகரில்லாதஸமயத்தில் மறுபடியும் ஆஶ்ரமத்துக்குவ
ரிஶ்யஶ்ருங்கரை ஓடத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு அங்கதேசத்திற்கு வந்த
வுடன் பெருமழை பெய்ததும், ரிஶ்யஶ்ருங்கர் லோமபாத
னுடைய ப்ரார்த்தனையின்படி சாந்தையை மணந்ததும்,
லோமபாதன் விபாண்டகரைக் கோபந்தணியச்
செய்ததும், ரிஶ்யஶ்ருங்கர் பிதாவின்கட்டளைப்
படி புத்ரோத்பத்திவரையில் அங்கே
வஸித்துப் பிறகு மனைவியுடன் தம்
ஆஶ்ரமம் சென்றதும்)

விபாண்டகர், 'புத்திர! நிகரற்ற வல்லமையுள்ளவர்களு
அழகுள்ளவர்களுமான இந்த ராக்ஷஸர்கள் அத்புதமான கா
யுள்ள அந்த உருவத்தோடு ஸஞ்சரிக்கின்றார்கள், எப்பொழு
தவத்துக்கு இடையூறை நினைக்கின்றார்கள் ஐயா! நல்லவடி
குள்ள அவர்கள் பலவித உபாயங்களால் ஆசைகொள்ளச் செ
கிறார்கள் பயங்கரமான உருவமுள்ள அவர்கள் வனங்களில் மு
வர்களை ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் உலகத்தினின்றும் தள்ளிவிடுகிறார்க
மனத்தை அடக்கியவனும் பெரியோர்களுடைய உலகங்க
வேண்டுகிறவனுமான முனிவன் அந்த ராக்ஷஸர்களை எவ்வித
லும் அடையக் கூடாது தீச்செயலுள்ளவர்களான அவர்
ரிஷிகளுக்கு இடையூறை உண்டுபண்ணி ஸந்தோஷமடைகின்
கள் தவத்திலிருப்பவன் அவர்களைப் பார்க்கக்கூடாது புத்தி
கீழோர்களால் குடிக்கப்படுகின்றனவும் குடிக்கத்தகாதன
மான அந்த மதுக்கள் (நம்மால்) குடிக்கத்தக்கவையல்ல பல
மாக விளங்குகிற நறுமணம்பொருந்திய இந்தப் புஷ்பமாலைக
முனிவர்களுக்கு (உரியவையென்று) கருதப்படவில்லை அ
கள் அரக்கர்கள்' என்று சொல்லிப் புத்திரரைத்தடுத்து அவளை
தேடினார் அவர் மூன்று தினங்கள் தேடியும் காணாமல் ஆஶ்ர
திற்குத் திரும்பிவந்தார் அந்தவிபாண்டகர் விதிப்படி பழங்களை
கொண்டுவருவதற்காக மறுபடியும் ஆஶ்ரமத்திலிருந்து வெளி
சென்ற ஸமயத்தில் அந்த வேசிப்பெண் ரிஶ்யஶ்ருங்கமுனிவ
மறுபடியும் ஆசைப்படும்படி செய்வதற்காகச் சென்றாள். ரி
ஶ்ருங்கர் அவளைப் பார்த்தவுடனே மிக்க மனக்களிப்புள்

ம் மயங்கிய உருவமுள்ளவருமாக அப்பொழுது அவனுக்கு எதி
ஓடிவந்தார், 'என்பிதா இங்கே வருமுன்னரே உம்முடைய
ரமத்திற்கு நாமிருவரும் செல்வோம்'. என்றும் அவளைப
ர்த்துச் சொன்னார் அரசனே! பிறகு, வேசிகள் விபாண்டக
டைய ஒரே புத்திரரை (ஓடத்தில்) ஏறச்செய்து வேகத்துடன்
த்தை அவிழ்த்துவிட்டு, பலவித உபாயங்களால் ஆசைப்படச்
ய்துகொண்டு, அங்கதேசத்தரசனுடைய ஸமீபத்தைவந்தடைந்
ர்கள் பிறகு, செலுத்திவரப்பட்டதும் மிக்க வெண்ணிறமுள்
மான அந்த ஓடத்தை அந்த ஆஶ்ரமம் கண்ணுக்குத் தெரியக்
ய தூரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, அப்படியே கரைதொடங்கி விசித்ர
ன வனத்தை [1] நாவ்யாஶ்ரமமென்னும் பெயருள்ளதாகச் செய்
ள் ஒரே பிள்ளையான அந்த விபாண்டகருடைய புத்திரரை
ந்தப்புரத்திலிருக்கச் செய்தவுடன், உலகமானது மேகங்களால்
ப்பொழியப்பட்டு ஜலத்தால் எங்கும் நிறைக்கப்படுகிறதை
ரசன்) பார்த்தான் விருப்பம் நிறைவேறியவனான அந்தரோம
தன் ரிஶ்யஶ்ருங்கருக்குச் சாந்தை என்கிற (தனது) பெண்ணைக்
ரடுத்தான் வருகிற விபாண்டகருடைய கோபந்தணியச் செய்
ரவான காளைகளால் உழவையும் ஏராளமான பசுக்களையும்
டையர்களையும்) வழிகளில் அமைத்தான் வீரர்களான இடையர்
ர், 'புத்திரரிடத்தில் பேராவலுள்ள விபாண்டக மஹரிஷியான
உங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் கைகுவித்துக்கொண்டு அவரை
ங்கி, 'இந்தப் பசுக்களும் உழுதபூமிகளும் உம்முடைய புத்திர
டையவை மஹரிஷியே! உமக்கு என்னப்ரியத்தைச் செய்யக்கட
ரம்? நாங்களனைவரும் உமக்கு அடிமைகள், உம்முடையவராக
கட்டுப்பட்டவர்கள்' என்று சொல்லவேண்டும்' என்று கட்
ளையிட்டான் பிறகு, உக்கிரமான கோபமுள்ள அந்த முனிவர்
ங்குகளையும் பழங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தம்முடைய
ரமத்திற்கு வந்தார் அந்த இடத்தில் புத்திரரைத்தேடியும்
ணவில்லை அதனால், அவர் மிக்க கோபங்கொண்டார் பிறகு,
பத்தால் பிளக்கப்படுகின்ற அவர் (அதனை) அரசனுடைய
யகையென்று ஸந்தேஹித்துப் பட்டணத்தோடும் ராஜ்யத்
ரடும் அந்த அங்கராஜனை எரிப்பவராகிச் சம்பாநகரியை
க்கிச் சென்றார் அந்தவிபாண்டகர் களைப்படைந்தவரும்
த்தவருமாகி மிக்க செழிப்புள்ள அந்த இடைச்சேரிகளை

---

1 வேறு பாடம்

அடைந்தார், அந்த இடையர்களால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டு வராகி அங்கே அந்த இரவு முழுவதும் அரசன்போல் வசித்த பூஜையைப்பெற்று மிக மகிழ்ந்த விபாண்டகர், 'பசுக்காப்ப களே! நீங்கள் யாரைச் சேர்ந்தவரென்று பிரஸித்தி பெற்ற கள?' என்று வினவினார் அதன் பிறகு, அவர்கள் எல்லோ (முனிவரின்) எதிரில் நெருங்கிவந்து, 'இது உமது புத்திருவை தனமாகச் செய்யப்பட்டது' என்று சொன்னார்கள் இட தோறும் பூஜிக்கப்படுகின்ற அவர், மதுரமான அந்த வசனங்க கேட்கிறவரும் பெரும்பாலும் கோபந்தணிந்தவரும் மிக மகிழ் வருமாகி, நகரத்திலிருக்கின்ற அங்கதேசாதிபதியை அடைந்த புருஷஶ்ரேஷ்டனான அவனால் பூஜிக்கப்பட்ட அவர், ஸ்வர்க்கத தேவேந்திரன்போலிருக்கும் புத்திரரைக் கண்டார், அங்கே ஆ யத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற மின்னல்போன்ற சாந்தை என்கிற மருமக யும் கண்டார் தம் புத்திரருடைய கிராமங்களையும் இடைச்சே களையும் சாந்தையையும் பார்த்து அவருடைய அதிகமான அ கோபம் தணிந்தது அரசே! விபாண்டகர் அந்த அரசனு அதிகமான அனுக்கிரஹத்தையே செய்தார் ஸூரியனுக் அக்கினிக்கும் ஒப்பான மகிமையுள்ள அந்த மகரிஷியானவர் தப்பட்டணத்தில் புத்திரரை இருக்கச்செய்து, 'இந்த அ னுக்குப் பிரியமான எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டு, ஒரு பு ரன் பிறந்தவுடன், வனத்தைக் குறித்தே வந்து சேருவாய' என்று சொன்னார் அந்த ரிஸ்யஶ்ருங்கர் அவருடைய வச தை அப்படியே செய்து தம்முடைய பிதாவான அவரிருந்தவி சென்றார் வேந்தனே! ஆகாயத்தில் ரோகிணியானவள் திரனையும், மிக்க பாக்யசாலியான அருந்ததி வஸிஷ்டரை லோபாமுத்திரை அகஸ்தியரையும் உபசரித்ததுபோலச் சாந யும் இவரை அநுகூலையாகி உபசரித்தாள் அஜமீடவமச வனே! பாண்டுபுத்ர! நரேந்திர! நளனுக்குத் தமயந்தியும் இந் னுக்கு இந்திராணியும் முதற்கலருக்கு நளாயனியான இந்திரசே யும் மஹாத்மாவான தசரதகுமாரருக்கு ஸீதையும் எப்படி வ பட்டிருந்தார்களோ, உனக்கு த்ரௌபதி எப்படி வஸ்யமாயிரு ருளோ அப்படியே வனத்திலிருக்கிற ரிஸ்யஶ்ருங்கருக்குச் ச தையானவள் ப்ரீதியுடன் வஸ்யமாயிருந்து பணிவிடை செய்தா அரசனே! மஹாஹாரதத்தை விளக்கச்செய்கின்றதும் நல்ல புக ளதுமான புண்யமென்னும் அவருடைய ஆஶ்ரமமானது இ

காசிககினறது நீ ஸநானம செயது இதில செயயவேணடிய
ரியஙகளைச செயதவனும பரிசுததனுமாகி மறறத தீாததஙகளைக
தெதுச செலவாயாக' எனறு கூறினா •

நூறறுபபதினொநதாவது அதயாயம்

தீாததயாததாாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் கஙகாஸாகரஸஙகமம முதலிய தீர்த்தஙகளுக்குச் சென்ற
தும், லோமசர் அந்தஅந்தத் தீர்த்தங்கள் ஆஸ்ரமஙகள்
இவற்றின் மஹிமையைச் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜயரே! யாணடவா அநதககௌசிகீநதியினினறு
பபடடுப பினபு வரிசையாக எலலா ஆயதனஙகளையும அடைந
ா அரசரே! அவா கஙகை வநது கலககுமிடததில ஸமுத
ததை அடைநது ஐநநூறு நதிகளின மததியில ஸநானமசெய
ா. பாரதரே! பிறகு, வீரரான அரசா ஸகோதராகளுடன
ாநது கடறகரையோடு கலிஙகதேசஙகளைக குறிததுச சென்றா.
ாமசா, 'குநதீநநதன! எஙகே வைதரணீநதி ஓடுகிறதோ,
ஙகே தாமதேவரும தேவாகளைச சரணமடைநது யாகம செய
ரோ அநதக கலிஙகதேசஙகள இவை. ரிஷிகளால நனறுக
யோகிககபபடடதும யாகமசெயதறகுத தகுநததும மலை
ரால விளஙகுகிறதும எபபொழுதும பிராமமணாகளால அடை
படடதுமான இதுவனறோ(வைதரணியின)வடகரை? ஸமமான
வயரன மாாககததினால ஸவாககததை அடைய விருமபிய
ற ரிஷிகளும இநத இடததில முறகாலததில யாகஙகளால
தவாகளை) ஆராதிததாாகள. ராஜஸ்ரேஷ்டனே! இநத இடத
லேயே ருதரா யாகததில பசுவைக கைபபறறினா. ராஜேந
ரனே! பசுவை எடுததுககொணடு, 'இது (என) பாகம' என
ம சொனனா. பரதாகளுள சிறநதவனே! அபபொழுது,
தபசுவானது அபஹரிககபபடடவுடன, தேவாகள அநதருததிர
ரப பாாதது, 'பிறருடைய[1] பொருளை நீா துரோகம செயய
வணடாம. தாமமாாககததினினறு தவறிபபோகாதீா. ஜகதீஸ்
ர! பகவானான நீா ஸவயமே யஜஞேஸ்வரராகவும காமஙகளுக

---

1 'பிறருடைய பாகததைக கெடுககவேணடாமெனபது கருதது'
னபது பழைய வுரை

குப பலனகளைக கொடுபபவராகவுமிருநதும யஜஞததை அழிக
தககவரலலீா' எனறு சொலலினா அவாகள இவவிதம மங
ரூபமான வாககுககளால ருததிரரைத துதிததாாகள, அபெ
மூது, அவரை இஷடியினாலும திருபதியடையசசெயது பூஜிதத
கள பிறகு, அவா பசுவை விடடுவிடடுத தேவயானதத
சென்றாா யுதிஷடிர! இநத விஷயததில, 'தேவாகள ருதரரி
தில பயத்தினால புதிதும எலலாபபாகஙகளையுமவிடச சிறநத
சாஙவதமுமான பாகததை ருததிரருககு ஏறபடுததினாாக
எனனும[1] பரமபரையாக வழஙகும ருதரருடைய கதையாகிய
னைச சொலலுகிற எனனிடமிருநது தெரிநதுகொள இங
எநத மனிதன் இநதக காதையைப பாடிககொணடு தீாத
தில ஸநானம செயகிறானோ அவனுககுத தேவயானமாாககமு
கணணுககுஎதிரில தெரிகிறது' எனறு சொனனாா பிறகு, மஹ
பாககியசாலிகளான பாணடவாகளனைவரும அவவாறே தி
பதியும வைதரணியில இறஙகிப பிதருககளுககுத தாபப
செயதாாகள யுதிஷடிரா, 'லோமசரே! இஙகே இநதவைதர
நதியில விதிபபடிஸநானமசெயது தபோபலததினால மனித
குரிய இயறகையினினறு விலகினவனாக இருககிறேன, பாா
நலலவிரதமுளளவரே! உமமுடைய அருளால எலலாஉல
களையும காணகிறேன மநதிரஙகளை ஜபிககிறவாகளும மஹா
மாககளுமான வைகானஸாகளுடையஒலி இது' எனறு சொனன
லோமசா, 'யுதிஷடிரனே! எநத இடததில (இருநது வருகி
இநதத்வனியைக கேடகிறாயோ அநதஇடம மூனறுலக்ஷம யோ
னை தூரததில உளளது அரசனே![2] பேசாமலிரு எநத இட
தில பிரதாபமுளளவரான பிரமமதேவா யாகம செயதாா
பிரமமதேவருடைய அபபடிபபடட திவயமான இநதவனம விள
குகிறது அநதயஜஞததில பிரமமதேவரால மலைகளோடும வன
தேசஙகளோடுமகூடினபூமியானது மஹாதமாவானகஸயபருககு
தக்ஷிணைககாகக கொடுககபபடடது குநதீநநதன! அபபொழு
பூமியானவள,கொடுககபபடடவுடனே, மனவருததததையும
தாள; கோபமகொணடவளாகி உலகஙகளுககு ஈஸவரரும பிர
மான அவரைபபாாதது, 'பகவானே! எநதமனிதனுககும என

---

1 அநுவமசம எனபது மூலம

2 அஙகுளள ஒலி இஙகுக கேடபதுபோல அவா பேசசொலியும
குக கேடடு அவாகளின தவம தடைபபடுமெனறபடி

கொடுப்பது தகாது உம்முடைய இந்தத்தானம் பயனற்றது.
தா பாதாளத்தை அடைகிறேன்' என்கிற இதனைக் கூறினள் பிர
களுக்கு நாதனே! பிறகு, விசனப்படுகிற அந்தப் பூமியைப்
ாதது, பகவானான கஸ்யபரிஷியானவர், அதிலிருந்து அவளை
ழச்செய்தார் பாண்டுநந்தன! பிறகு, பூமியானவள் அவ
டைய தவத்தினால் மகிழ்ந்து மீண்டும் ஜலத்தினின்று எழுந்
ந்து வேதி (=மேடை) வடிவமாக இருந்து விளங்
ள அப்படிப்பட்ட இவள், வேதியின் வடிவத்தை லக்ஷண
கக் கொண்டவளாகப் பிரகாசிக்கின்றாள் இந்த வேதியின்
ஏறினால் நீ வீர்யவானுவாய் அரசனே! அப்படிப்பட்ட
ந்த வேதி (உன்னால்) ஸமுத்திரத்தை அடைந்து அடையப்
டது நீ ஒருவனுக இதன்மீதேறி ஸாகரத்தைத் தாண்டு
யாக உனக்கு மங்களம் நீ இப்பொழுது இந்தவேதியில்
த்தக்கபடி உனக்கு நான் மங்களாசீர்வசனத்தைப் பிரயோ
பேன் அஜமீடவம்சத்தினுதித்தவனே! இந்தவேதியானது மனி
லே தொடப்பட்டால் அந்தஇடத்தினின்று ஸமுத்திரத்தில்
ழகிவிடுகின்றது பாண்டவ! 'ஓம், உலகங்களை (ப்ரளயத்தில் உன
ம் மறைத்து) ரக்ஷிப்பவனும் உலகங்களைக்காட்டினும் சிறந்த
னுமான உனக்கு வந்தனம் தேவேச! உப்புநீருள்ளகடலில்
நித்தியம் செய்வாயாக அக்னியும் ஸூர்யனும் ஜல
ரூபியான உனக்குக் காரணம் பிரகாசிப்பவரும் எங்கும்
ாபித்திருப்பவருமான [2] 'பரமாத்மாவினுடைய சரீராகாரபரி
மத்திற்கு நீ அபிவ்யக்திஸ்தானமாக இருக்கிறாய் நீ அம்ருதத்
கு இருப்பிடமாகவுமிருக்கிறாய்' என்னும் பொருளுள்ள ஸத்ய
கியத்தை இவ்விதம்சொல்லிக்கொண்டு நீ இந்தவேதியின்மீது
ரவாக ஏறு பாண்டவ! 'உனக்கு அக்னி காரணம், யஜ்ஞம் சரீ
, விஷ்ணுவின்ஜீவன உன்னிடத்தில் சோபிக்கப்படுகிறது நீ
ாக்ஷத்திற்கு ஸாதனம்' என்னும் பொருளுள்ள ஸத்யவாக்கியத்
இவ்விதம் ஜபித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து நதிகளுக்குப்பதி
ன ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்வாயாக குருஶ்ரேஷ்டனே!
தீபுத்ர! தேவனுக்குஸ்தானமானதும் தீர்த்தங்களுக்குப் பதியு
ன மஹேந்தரியானது வேறுவிதமாகத் தாபத்தின் றானியி

1 'இந்தவேதி ஸமுத்ரமவரையில் செல்வது' என்பது இங்கிலீஷ
ாழிபெயர்ப்பு 2 பகவத்ஸ்வரூபம் வெளிப்படுவிளங்கக் காரணமா
கிறாயென்பது.

ஞலகூடத தொடடததககதனறு' எனறு கூறினா பிறகு, மகாத
வான யுதிஷடிரா ஸவஸதியயனம செயயபபடடு ஸமுததிரதெ
அடைநதாா, இநத லோமசருடைய அநதககடடளையனைததையு
செயதுவிடடு மஹேநதிரமலையை அடைநது அவவிடததில
இரவு வஸிததாா

நூறறுபபதினைருவது அதயாயம்

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி)

(அகிருதவரணர் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை யுதிஷடிரருக்குச் செ
லத்தொடங்கியதும், ரிசீகர் தேவலோகத்துக் குதிரைகள் ஆயிரத்
தைப் பரிசமாகக்கொடுத்துக் காதியின்மகளை மணந்ததும்,
காதியின்புதரியான ஸத்யவதி பிருகுவினஅருளால்
ஜமதக்னியைப்பெற்றதும்)

அநத அரசா, அஙகே அநத ஓா இரவு வசிதது, தமபிம
களுடன தவசிகளுககுச சிறநத பூஜையைச செயதாா பிறகு,லே
சா, பிருகுககளும அஙகிரஸாகளும வஸிஷடாகளும காாய
களுமாகிய அநதத தவசிகளனைவரையும அஙகே அவருககுசசொ
ஞா ராஜரிஷியாகிய அநத யுதிஷடிரா அவாகளை அடை
நமஸகரிததுக கைகுவிததுககொணடு, பரசுராமருடன கூட
ஸஞசரிபபவரும வீரருமான அகருதவரணரைப பாாதது, '
வானும தவசியுமான ராமா எபபொழுது காடசி தருவாா? த
துடன கூடின அநதபபாாககவரை நான பாாககவிருமபுகிறே
எனறு வினவ, அகருதவரணா, 'ஆதமஸவருபததை அ
தவரான ராமரால நீ வருமபொழுதே அறியபபடடா
உனனிடததில ராமருககு பரீதியும இருககிறது சீககிரம உ
குக காடசி தருவாா சதுாததசியிலும அஷடமியிலும தவசி
ராமரைப பாாககிறாாகள இநதராததரி செனறபிறகு நாளை
சதுாததசி வரபபோகிறது அபபொழுது கிருஷணாஜினததையு
ஜடைகளையும தரிதத ராமரைப பாாபபாய' எனறு சொனனாா

யுதிஷடிரா, 'தேவரீா மகாபலசாலியும ஜமதகனியின கும
ருமான ராமரைததொடாநது செலலுகிறவா தேவரீா மு
நடநத (அவருடைய) எலலாசசெயகைகளையும நேராககக
வா எலலா க்ஷததிரியாகளும யுததததில ராமரால யாதுக

பெறறி எவவாறு ஜயிககபபடடார்கள்? அதனைத் தேவரீா இப
ாழுது சொலவீராக' எனறு வினவ, அகருதவரணா, 'அரசப
யே! பாரத! ஆசசரியம . பிருகுககளுடைய வமசததில அவ
ததவரும ஜமதகனி புதரருமான ராமருடைய உததமமான
ரிய தேவசரிதரமபோன்ற கதைதயையும ஹேஹய தேசாதிபதி
யெ காாததவீாயாாஜ-னனுடைய கதைதயையும உனககுச சொல
ன பாணடவ! ராமரால ஹேஹயதேசாதிபதியாகிய அா
னனெனபவன கொலலபபடடான அவனுககு ஆயிரம கை
இருநதன பூமிககு நாதனே! தததாதரேயருடைய அரு
ல (அவனுககு) ஸவாண விமானமும அபபடியே பூமியில எலலா
ணிகளுககும தலைமையும இருநதன மஹாதமாவான அநத அா
னனுடையதேரானது (எஙகும) தடையறற ஸஞசாரமுளளதாக
நதது வரததையடைநததால மஹாபலசாலியான அவன
பொழுதும அநததேரினால தேவாகளையும இயககாகளையும
களையும எலலாபபககஙகளிலும துனபம செயதான அவன
லா இடஙகளிலும எலலாபபிராணிகளையும துனபபபடுததி
ா பிறகு, தேவாகளும மஹாவிரதமுளள ரிஷிகளும ஒனறு
நது தேவாகளுககுததேவரும தேவசதருககளைக கொலபவ
ஸதயமான பராககிரமமுளளவருமான விஷணுவை அடைநது,
வானே! பிரபுவே! பிராணிகளைககாபபாறறுவதறகாக அாஜ-
ா வதமசெயவீராக பிரபுவான ஹேஹயதேசாதிபதியானவன,
விய விமானததால இநதிராணியைத தூணைககொணடு விளை
டககொணடிருககிற இநதிரனை அவமதிததான' எனறு
னனாகள பாரத! பிறகு, தேவரான பகவான அபபொழுது
ததவீாயனை அழிபபதறகாக இநதிரனுடன சோநது ஆலோ
தாா உலகஙகளால பூஜிககபபடட பகவான, பிராணிகளுககு
தமான எநத எநதக காாயஙகள தேவராஜனால தெரிவிககபபட
வோ அவை அனைததையும (செயவதாக) உறுதி கூறி, அழகிய
ீவனததிலிருககிற தமமுடைய ஆசரமமணடலததையே
டநதாா இதே ஸமயததில பூமியில பூமிககு அதிபதியும மிகக
முளளவனும காதி எனறு உலகததில பிரஸிததிபெறறவனும
ானுமான ஓா அரசன கானயகுபஜததில இருநதான அவன
வாஸததை அடைநதான காடடில வஸிககிற அவனுககு
ஸரஸ-ககொபபான ஒருபெண பிறநதாள பாரத! பருகுவி
டைய புததிரரான ரிசீகா அநதபபெணணை (மனைவியாக) வரித

தார பிறகு, காதியானவன கடுமையான விரதமுள்ள அநதபபி
மணரைபபாாதது, 'நமமுடைய குலததில முனனோகளால
அனுஷடிககபபடடதோ அது நமககு உசிதம பிராமமணோ
மரே! ஒரு பககததில கருமையான காதுள்ளவைகளும வெண
யானவைகளும வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரம குதிரைக
கனனியாசுலகமெனறு அறிவீராக பாாககவரே! (கனயாசுல
கொடுககவேணடுமெனறு பகவானுன உமமை நான சொ
லாகாது உமமைபபோனற மஹாதமாவுககே என பெண கொ
கபபடததககவள' எனறு சொனனுன ரிசிகா, 'ஒரு பககம கரு
யான காதுள்ளவைகளும வெணமையானவைகளும வேகமு
வைகளுமான ஆயிரம குதிரைகளை உனககு நான கொடுபபே
உனனுடைய பெண எனககுப பாாயையாகடடும' எனறு செ
ளுா காதியானவன, 'எனககு ஆயிரம குதிரைகளைக கொடுப
கில எனனுடைய புததிரி உமககுப பாாயையாககடவள' எ
சொனனுன அரசனே! அவா, 'அபபடியே' எனறு உறுதி க
வருணனை நோககி, 'ஒருபககததில கருமையான காதுள்ள
ளும வெணணிறமுள்ளவைகளும வேகமுள்ளவைகளுமான ஓா
ரம குதிரைகளைக கனயாசுலகததினபொருடடுக கொடுககக
வாய' எனறு சொனனுா அபபொழுது வருணன அவருககு
ரகுதிரைகளைக கொடுததான (கஙகையில) எநத இடத
அநதககுதிரைகள கிளமபி வநதனவோ அநத இடம அசுவதீா
மெனறு பிரஸிததியடைநதது பிறகு, காதியானவன ஸதய
எனகிற தனமகளைக கானயகுபஜததில அநத ரிசிகருககுக கொ
தான அபபொழுது, தேவாகள வரனுடைய பகூததைச சோ
வாகளானுாகள அவாகள, ஆயிரம குதிரைகளும அநதப பெ
ணும அடையபபடடதைப பாாதது மிகக வியபபை அடைந
கள, ரிசிகரை [1] ஆகாயததில நனகு துதிததாாகள பிரா
ஹமணோததமரான அவா அநத ஸதயவதியைத தாமபபடி மனை
யாக அடைநது அழகிய இடையுள்ள அவளுடன இஷடப
ஸுகமாக மகிழநதாா வேநதனே! விவாஹம செயயபப
பிறகு, மனைவியுடனிருககும அநதபபுததிரரை (பாாககவாக
குத) தலைவரான பருகுவானவா பாாகக விருமபி வநதாா, பு
ரரைபபாாதது ஸநதோஷததையும அடைநதாா தேவகண
ளால ஆசசிககபபடடவரும வீறறிருககிறவருமான அநத

[1] 'ஏவ' எனபது விடபபடடது.

வை (அநதத) தமபதிகள அபபொழுது ஆசசிததுப பணிசெய
றவாகளாகிக கைகூபபினாாகள பிறகு, பகவானுன அந
பிருகுவானவா, மிகமகிழநது மருமகளைப பாாதது, 'ஸௌபாக
வதியே! வரததைககேள நீ விருமபியதைகக கொடுபபவனுக
ருககிறேன' எனறு சொனனுா அவள தனககும தன தாயக
ம புததிரா உணடாவதறகாகக குருவான அவரை அருளுள
ராககச செயதாள அவரும அனுககரகததைச செயதாா பருகு,
யும உனதாயும ருதுஸநானம செயதபின புததிரரைப
றுவதறகாக அவள அரசமரததையும நீ அததிமரததையும
ஙிததனி கடடிககொளளுஙகள கலயாணீ! உனககும உன
யககுமாகவே விராடபுருஷனை மீணடும மீணடும தியானிதது
னுல முயறசியுடன விததம செயயபபடட இநத இரணடு சருக
ளும பாரததையுடன சாபபிடவேணடியவை' எனறு அவவிரு
ரையும சொலலிவிடடு மறைதலை அடைநதாா அவவிருவரும
லிஙகனததிலும சருவிலும மாறுதலைச செயதாாகள பிறகு,
ல நாடகள சென்றபின பகவானுன [1] அநதபருகுவானவா திவய
ானததாலறிநது மறுபடியும வநதாா பிறகு, மஹாதேஜஸவி
ன பருகுவானவா மருமகளான ஸததியவதியைப பாாதது,
லயாணி! அழகிய புருவஙகளுளளவளே! உனதாயால சருவா
து மாறுதலாக உபயோகிககபபடடது மரததில ஆலிஙகன
ம மாறுதலாககச செயயபபடடது நீயும வஞசிககபபடடாய
க்ஷததிரியனுடைய செயகையுளள பிராமமணன உனககுப புததிர
வான பிராமமணாகளின ஆசாரமுளளவனும மஹானும
கக வீாயமுளளவனும ஸாதுககளின வழியிலிருபபனுமான
க்ஷததிரியன உனதாயககுப புதலவனுவான' எனறு சொன
ா பிறகு, அவள, 'எனககுப புதரன இவவிதம உணடாகவேண
ாம, புதரனுககுப புதரன இஷடபபடி உணடாகடடும' எனறு
மனுரைத திருமபத திருமப (வேணடி) அருளவரச செயதாள
ணடவ! 'இபபடியே ஆககககடவது' எனறு அவரால அநுககரகிக
பபடட அவள காலததை எதிாபாாததுககொணடு ஜாககிரதை
டன காபபததைதத தரிததாள பிறகு, அவள, பிரஸவகாலம
நதவுடன, தேஜஸோடும வாசசஸோடும கூடியவரும பிருகுபுத
ரரான ரிசிகரை மகிழவிபபவருமான ஜமதகனி எனகிற புதல

---

[1] இரடடிததலால 'புந' 'பகவாந' எனனும இரணடு சொறகள
டபபடடன

வரை ஈன்றுள் பாண்டு நந்தன! தேஜஸ்வியாக வளர்கின்ற அவ
வேதாத்தியயனத்திலும் மஹாதேஜஸ்வியாகிய பலரிஷிகளை மீ
இருந்தார் பரதஶ்ரேஷ்ட! சூரியனுக்குச்சமமானவர்ச்சஸ்ஸுள்ள
அவருக்குத் தனுர்வேதம் முழுமையும் [1] நான்கு விதமான அஸ்
ரங்களும் (தாமே) விளங்கின

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஜமதக்நி ரேணுகையினிடத்தில மானஸிகமான கற்பழிவைநோக்கி
ராமரை ஏவ, அவர் தோடாலியினல் அவள்கழுத்தை வெட்டியதும், .
ஜமதக்னிமுனிவர் புத்ரரான ராமருடையபிரார்த்தனையினல
ரேணுகையைப் பிழைப்பித்ததும், கார்த்தவீர்யன்
ராமர்இல்லாதபொழுது ஆஶ்ரமத்துக்குவந்து
ஜமதக்னியினுடையபசுவையும் கன்றையும்
திருடி ஆஶ்ரமத்தை அழித்ததும், ராமர்
வந்து கார்த்தவீர்யனைக் கொன்
றதும், அவனுடையகுமாரர்கள்
ராமரில்லாதபொழுது ஜம
தக்னி முனிவரைக்
கொன்றதும்.)

வேதாத்யயனத்தில் பொருந்தியவரும் மஹாதபஸ்வியுமா
அந்தஜமதக்னியானவர் தவம்புரிந்தார், பிறகு, நியமத்தால் தேவ
களைத் தம்வசமாக்கினர் அரசே! அவர் ப்ரஸேனஜித்தென்கி
அரசனை அணுகி ரேணுகையை வரித்தார் அந்த அரசனும் அ
ருக்கு (ரேணுகையைக்) கொடுத்தான் பிறகு, ரிசிகருடைய புத
வரான அவர் ரேணுகையை மனைவியாகப்பெற்று அனுகூலையா
அவளுடன் ஆஶ்ரமத்திலிருந்துகொண்டு தவம்புரிந்தார் அ
ளுக்கு ராமரை ஐந்தாமவராகவுடைய நான்குபிள்ளைகள் பிறந்த
கள் கடைசியில் பிறந்தவரான ராமரே எல்லாரினும்முதன்மைய
யிருந்தார் பிறகு, ஒருஸமயம் எல்லாபபுத்ரர்களும் பழங்களை
கொண்டுவரச் சென்றபின் நியமமான விரதமுள்ள ரேணுகையா
வள் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காகச் சென்றுள் அரசனே! வந
கொண்டிருக்கிற அந்தரேணுகையானவள் சித்ரரதனென்கி

---

1 துரோணபர்வம் ௨௰-ம் பக்கம் பார்க்க

ாததிகாவதககதேசததரசனைத தறசெயலாகக கணடாள ரேணு
க, பாரயையுடனிருபபவனும தாமரைமலாமாலைஅணிநதவனும
லவபபெருககுளளவனும ஜலததில விளையாடுபவனுமான
வனைக)கணடு, பிறகு, அவனிடததில ஆசைகொணடாள அவள
நதககறபழிவினுல தணணீரிலேயே [1] மனவேறுபாடடைஅடைந
ளாகவும அறிவையிழநதவளாகவும [2] அசசமுறறவளாகவும
ரமததில நுழைநதாள பாததாவானஜமதகனி அவள (கற
நதனை) அறிநதுகொணடாா அதிகதேஜஸுளளவரும வீாய
ளளவருமான அவா அவள தைாயததினினறுநழுவினதையும
மமதேஜஸினுலவிடபபடடதையுமகணடு, 'ஓ' எனனுமசொல
ல நிநதிததாா பிறகு, ஜமதகனியின மூததகுமாரனை
ணவானெனபவனும, ஸுஷேணனும, வஸுவும, அபபடியே
வாவஸுவும வநதாாகள பகவானுனஅவா மூததவா வரிசை
க அவாகளைத தாயாரைககொலவதில ஏவினுா அவாகள மதி
ககமுறறவாகளும மனமிழநதவாகளுமாகி ஒனறும சொலல
லை பிறகு,அவா கோபததால அவாகளைச சபிததாா அவா
சபிககபபடடுப புததியை இழநதாாகள, விரைவாக மிருகங
ாயும பக்ஷிகளையும ஒதத்செயகையுளளவாகளும (மரங
ாடி முதலிய அறிவறற) ஜடபபொருளை ஒததவாகளும ஆனுா
அதனபிறகு, பகைவீராகளைககொலபவரானராமா ஆஸ
ததிறகு வநதாா மிககோபமுளளவரும மிககதவமுளளவரு
ன ஜமதகனியானவா அநதராமரைபபாாதது, 'புததிர! பாவி
ன இநதஉனதாயைக கொலவாயாக நீ மனவருததமுமபடாதே'
றுசொனனுா உடனே, ராமா கோடாலியைஎடுததுத தாயின
லயை வாஙகிவிடடாா மகாராஜனே! பிறகு, மகாதமாவான
த ஜமதகனியின கோபமானது உடனே போயவிடடது அவா
ஸனனருமாகி, 'அபபா! எனனுடைய கடடளையால செயதற
ய இநதககாாயம உனனுல செயயபபடடது தாமஙகளை அறிநத
ன! மனததினுல விருமபுகிற விருபபமுழுமையையும கேள'
னுமஇதனைச சொனனுா பாரத! அநத ராமா மீணடும
யாா (உயிருடன) எழுநதிருபபதையும, தாம வதம செயத
த தாயாா நினையாமலிருபபதையும, அநத (ததாயககொலையா

1 'சவிநரா'எனபது மூலம இதறகுப பழையவுரை வேறுபொருள
கிறது

2 பொருநதாமையால அதிகபாடமான ஒருஸலோகம விடபபடடது.

ஹுணடான) [1] பாவததால (தாம) பறறபபடாமல இருபபதைய
அபபடியே தமையனமாாகளுககு இயறகையான நிலைமையை
தாம யுதததில நிகரிலலாமலிருபபதையும, நீணட ஆயுளை
வரமாககேடடாா மஹாதபஸவியான ஜமதகனியானவா அ
எலலாஇஷடஙகளையும கொடுததாா பிரபுவே! ஒருஸமய
அவருடைய எலலாபபுததிராகளும வெளியிலபோயிருநதாாக
பிறகு, அனூபதேசாதிபதியும வீரனுமான காாததவீாயன (ஆ
மததிறகு) வநதான ஆஶ்ரமஸதானததை அடைநத அவனை ரி
யானவா பூஜைககுரிய பொருளால நனகுபூஜிததாா அவன யுத
திலுளள மதததால கொழுததவனுகி அவவாறன பூஜையில ம
விலலை அநதஆஶ்ரமததிலிருநது, ஹோமபசுவானது அல
பொழுதே,கனறைப பலாதகாரமாகஅடிததுக கொணடுபோனு
பெரியமரஙகளையும ஒடிததான ராமாவநதவுடன,பிதா தாமாக
அதனைச சொனனுா பசு மிகஅலறுவதைப பாாததும ராம
குக கோபம மூணடுவிடடது அவா கோபததிறகுவசபபட
ராகிக காாததவீரியனைத தொடாநதோடினுா அரசனே! பிற
பகைவீராகளைககொலலுகிறவரான பாாககவராமா போரிலஅழ
விலலைபபிடிதது (அவனை)மிஞசிப பரிகாயுதமபோனற அவ
டைய ஆயிரமாக எணணபபடடகைகளைக கூாமையான பலல
ளால அறுததாா ராமராலவெலலபபடட காாததவீாயன க
கதியை அடைநதான பிறகு, அாஜுனனுடைய புததிராகள ர
ராலகோபம உணடுபணணபபடடவாகளாகி ராமரிலலாததரு
தில ஆஶ்ரமததில ஜமதகனியின அருகில ஓடிவநதாாகள அ
கள, மகாவீாயமுளளவரும போாபுரியாதவரும தவஞசெயபவ
நாதனறறவாபோல அடிககடி, 'ராம! ராம' எனறு அலறுகிற
மான அவரைக கொனறுாகள யுதிஷடிரனே! பகைவரைஅட
கிறவாகளான காாததவீாயனுடையபுததிராகள அமபுகளால
தகனியைககொனறுவிடடு வநதபடியே சென்றுாகள அவா
ஓடிபபோய ஜமதகனியும அவவணணம இறநதபொழுது, பி
நநதனரான பரசுராமா ஸமிதது ககளைக கையிலகொணடு ஆ
மததுககுவநதாா வீரரான அவா, அபபொழுது, மருதயு
வசததை அடைநதவரும அதறகுததகாதவரும அபபடிஆன
மான பிதாவைபபாாதது அதிகதுககமுளளவராகிப புலமபினு

---

1 'கறபழிவெனனும பாவததால தாய பறறபபடாமலிருபபதை
எனறும கொளளலாம.

நூறறுபபதினெட்டாவது அதயாயம்.

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(நதவ்ரணர், பாசுராமர் பித்ருவதத்தால் கோபங்கொண்டு க்ஷத்
ரியரை இருபத்தொருமுறை கருவறுத்தகதையை யுதிஷ்டிரருக்குச்
சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் மறுதினம் சதுர்த்தசியில் வந்த
பரசுராமருக்குப் பூஜைமுதலியவற்றைச் செய்து மஹேந்
திரமலையினின்று புறப்பட்டுச் சென்றதும்)

ராமா, 'ஐயா! தேவரீா எனனுடைய அபராதததால அற
ஞும மூாககாகளுமான காாததவீாயனுடைய புததிராகளால
டில அமபுகளால மிருகம கொலலபபடுவதுபோலக கொல
டடீா ஐயா! தாமஙகளை அறிநதவரும நலலவழியில இருப
தும எலலாப பிராணிகளிடததிலும எவவிததீஙகும செயயா
நமான தேவரீருககு இவவிதமான மரணம எவவாறு தகும?
ரீா தவததில நிலைபெறறவரும யுததம செயயாதவரும பிராய
நதவரும ஸாதுவுமாயிருநதும எவாகளால கூாமையுளள
அமபுகளால அடிததுககொலலபபடடீரோ அவாகளால எனன
மதான செயயபபடவிலலை? யுததம செயயாதவரும தாமஙக
அறிநதவரும தனிததிருபபவருமான (உமமைக) கொனறு,
கமிலலாதவாகளான அவாகள அஙகே மநதிரிகளிடமும
ாகளிடமும எனன சொலலுவாாகளோ?' எனறுா அர
! மிகக தவமுளள (ராமா) இபபடி இரககததுடன பலவித
மிகபபுலமபிப பிதாவுககுப பிரேதகாாயஙகளனைததையும
தாா பகைவாபடடணஙகளை ஜயிபபவரான ராமா பிதாவை
ியில தகனமும செயதாா பாரத! எலலா க்ஷததிரியக கூட
னுடைய வததததையும பரதிஜ்ஞைசெயதாா அதிக பலசாலி
யீாயமுளளவரும எமனுககொபபானவருமான அவா மிகக
ஙகொணடு ஒருவராகவே ஆயுதமெடுதது யுதததில காாதத
னுடைய புததிராகளைக கொனறுா க்ஷததிரியஶ்ரேஷ்டனே!
பவாகளுள சிறநதவரான ராமா எநத க்ஷததிரியாகள அவா
தொடாநது வநதாாகளோ அவாகளனைவரையும கொனறுா
ான அவா பூமியை இருபததொருமுறை க்ஷததிரியாகளறற
செயது ஸமநதபஞசகததில ஐநது ரததமடுககளை உணடு
னிறுா பருகுகுலததைதத தாஙகுபவரான அவா அவைகளில

பிதருககளைககுறிததுத தாபபணமசெயதாா, ரிசிகரையும மே
கணடாா அவரும ராமரைத தடுததாா பிறகு, பிரதாப
யான ஜாமதகனியா பெரிய யாகததால தேவேநதிரனைத திரு
யடையச செயதாா, ரிதவிககுககளுககுப பூமியைத தானம
தாா பிரஜைகளுககு நாதனே! நாறபதுமுழம நீளமும அக
முளளதும, முபபததாறுமுழம உயரமுளளதுமான ஸவாண
மான ஒரு வேதியைச செயது மஹாதமாவான கஙயபரு
கொடுததாா வேநதனே! அபபொழுது [1] காணடவாய
ளெனறு பிரஸிததிபெறற அநதப பிராமமணாகள, கஙயபரு
அனுமதியினால அதனைக கணடம கணடமாகப பஙகிடடுகெ
டாாகள மிகக பல பராககிரமஙகளுளளவரும அளவுகடநத
கிரமமுளளவருமான அவா மகாதமாவான அநதக கஙயபரு
பூமியைக கொடுததுவிடடு மிகப பெரிய தவததை மேறகொ
இநத மஹேநதிரமெனகிற சிறநதமலையில வஸிககிறாா உலக
வஸிககிற கூததிரியாகளோடு அவருககு இவவிதம வைரமுண
யிறறு அளவறற தேஜஸுளள ராமரால பூமியும ஜயிகக
டது' எனறாா பிறகு, பெரியமனமுளள ராமா சதுாததசித
தில நியமபபடி அநதப பிராமமணாகளுககும தமபிமாருட
கும தாமராஜருககும காடசியளிததாா ராஜேநதிரரே!
வான அநதத தாமராஜா பிராதாககளுடன சோநது அவ
பூஜிததாா அநத ராஜஸரேஷடா பிராமமணாகளுககும சி
பூஜையைச செயதாா அவா பரசுராமரை ஆசசிதது அ
பூஜிககபபடடவரும ஏவபபடடவருமாகி, மஹேநதிர பாவத
அநதஇரவு வஸிததுத தெனதிசையை நோககிப புறபபடட

நூறறுபபததொனபதாவது அதயாயம.

தீாததயாதராபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் அடைவில் பிரபாஸதீர்த்தத்தை அடைந்ததும், கிருஷ்
பலராமர் முதலியோர் அவரைப்பார்க்க வந்ததும்)

பாரதரே! தீாததஙகளைககுறிததுச செலலுகினற மஹ
பாவரான அநத அரசா புணயமானவைகளும அழகியவை

---

[1] 'பஙகு பிரிததுககொளளுகிறவாகள' எனபது இஙகிலிஷ மொ
பெயாபபு.

சிலவிடஙகளில பிராமமணாகளால விளஙகுகினறவைகளுமான
ரததிரததினுடைய எலலாததீாததஙகளையும பாாததாா
மேஜயரே! நனனடையுளளவரும கஸயபருடைய புததிரனுன
ாயனுககுப [1] பௌததிரருமான பாணடு புதரா தமபிமாாக
ன அவைகளில நீராடி ஸமுததிரததைக குறிததுச செலலு
தும புணயம மிககதுமான பிரசஸதை எனகிற நதியை அடைந
மகானுபாவரான அவா அதிலும ஸநானமசெயது பிதருக
யும தேவாகளையும திருபதியடையச செயதாா பராமமண
ரஷடாகளிடம தனததைககொடுதது ஸமுததிரததை நோக
செலலுகிற கோதாவரியை அடைநதாா அரசரே! பிறகு,
ரான அவா பாவம நீஙகினவராகி தரவிடதேசததில ஸமுததி
நத அடைநது உலகததிலுளள தீாததஙகளுள புணயமான
மிகக பரிசுததமுமான அகஸதிய தீாததததையும அபபால
தீாததஙகளையும கணடாா அநதப பாணடுகுமாராா அவை
ல மறறவாகளால செயயமுடியாத சிறநதவிறபிடிதத ஆஜு
டைய அநதச செயகையைக கேடடும, ரிகரறற ரிஷிகளின
டஙகளால பூஜிககபபடடும, அதிக ஸநதோஷததை அடைந
பூமியில அரசாககரசரான அவா திரௌபதியுடனும தமபி
டனும அநதத தீாததஙகளில ஸநானமசெயது அாஜுன
டய பராககிரமததை நனகு புகழநது மகிழநதாா பிறகு,
ததிரததினுடைய அநதத தீாததஙகளில ஆயிரம பசுககளைத
மசெயது ஸநதோஷமுளளவராக, தமபிமாாகளுடன, அாஜு
செயத கோதானஙகளை நனறுகப புகழநது பேசினுா அர
! அநத யுதிஷடிரா ஸமுததிரததினுடைய அநதத தீாததங
யும புணயமான மறறெலலாததீாததஙகளையும முறையே
நது விருபபம நிறைவேறினவராகிய புணயம மிகக சூாப
ததைக கணடாா அஙகே கடலநாடடைச சிறிது கடநது
ல பிரஸிததிபெறற வனததை அடைநதாா அதில முற
ததில தேவாகளால தவம புரியபபடடது அபபடியே,
ணியததை முககியமாககொணட அரசாகளால யாகம பண
படடது நீணட பருதத கைகளுளள அவா அவவிடததில
களுடைய கூடடஙகளால சூழபபடடதும புணணியம செயத
ளால பூஜிககததககதுமான சிறநதவிறபிடிதத ரிசிகபுததிர

[1] 'ஸூாயனுககுப பிளளை யமன, யமனுககுப பிளளை யுதிஷடிரா'
து

ருடைய அநத வேதியைக கணடார அரசரே! பிறகு, பு
கதிபதியும மஹாதமாவுமான அநத அரசா வஸுககள, ம
கணஙகள, அபபடியே அஸ்வினீதேவாகள,யமன, ஆதிதயன, கு
ரன, இநதிரன, விஷணு, பிரபுவான ஸவிதா, பகன, சநதி
திவாகரன, வருணன, ஸாததியாகளுடைய கணம, பிரமமதே
பிதருககள, கணஙகளுடன கூடின ருததிரா, ஸரஸவதி, ஸி
கணம, பூஷா, அபபடியே மறறதேவாகள ஆகிய இவாகளுை
புணயமானவையும நனகு மனததைக கவருகினறவையுமான
தனஙகளையும கணடார அநத அரசா அவைகளில ஸமீபத
வஸிததுககொணடிருககிற பணடிதாகளை வஸதிரஙகளால
கரிதது, சிறநத ரததினஙகளையும (அவாகளுககே) கொடுதது,
லாத தீாததஙகளிலும ஸநானமசெயது மீணடும சூாபபா
ததைக குறிதது வநதாா அவா ஸஹோதராகளோடு மறுபடி
ஸமுததிரததின அநதககரைவழியாகச சென்று மஹானகள
பிராமமணாகளோடு பூமியில பிரஸிததிபெறற பிரபாஸதீ
ததை அடைநதார பெரிய சிவநத கணகளுளளவரும த
மாாகளுடனிருபபவருமான அவரும, அவவாறே கிருஷணை
லோமசருடன அநதப பிராமமணாகளும, அதில ஸநானமசெ
தேவகணஙகளுககும பிதருககளுககும தாபபணம செயதாா
தாமஙகளைத தரிபபவாகளுள மிககச்சிறநத அவா அபபொ
பனனிரணடு நாள தீாததததையும காறறையும பகஷிககின
ராகி இரவுகளிலும பகலகளிலும (முறையே) ஸநானமசெய
நாறபுறஙகளிலும நெருபபுககளை அருகில எரியசசெயதும த
புரிநதாா அவா உககிரமான தவததை மேறகொணடு
வதைப பலராமரும ஜனாததனரும கேடடாாகள எலலா
ஷணிகளுளளும மிககச சிறநத அவாகள ஸைனிகாகளுடன கூ
வாகளாகி ஆஜமீடரான யுதிஷடிரரை அடைநதாாகள வரு
களான அவாகள பூமியில படுததிருபபவாகளும அழுககி
பூசபபடடமேனியுளளவாகளுமான பாணடு புதராகளைப ப
தும (அவவித கஷடததுககுத) தகாதவளான திரௌபதி
பாாததும மிகக துயரமுறறவாகளாகத துனபககுரலகளை வெ
யிடடுககொணடு அழுதாாகள பிறகு, தையமகுறையாதவ
அநத யுதிஷடிரா, பலராமரையும ஜனாததனரையும பிரத
னையும ஸாமபனையும சினியினுடைய பௌதரனான ஸாதய
யும மறற வருஷணிகளையும அணுகி முறைபபடி பூஜை செய

ரசரே! அநத வருஷணிகளும, பாாததாகளனைவரையும பிரதி
ஜைசெயது, அபபடியே அநதப பாணடுபுததிராகளால பூஜிககப
டடவாகளாகி, இநதிரனை த தேவகணஙகள சூழநதிருபபதுபோல,
திஷடிரரைச சூழநது உடகாாநதாாகள மிகக பிரஸிததி
பறறவரான அவா, அநதபபகைவாகளுடைய செயகையினைதைை
ம(தஙகளுடைய)வனவாஸததையும அஸதிரஙகளைபபெறுதறகாக
நதிரனிடம தேவராஜகுமாரனை அாஜுனன போயிருபபதையும
ருஷணரிடம சொனனா பிரஸிததிபெறறவாகளும மிகக
ஜைககுரியவாகளும மஹானுபாவாகளுமான அவாகள அவரு
டய வசனததைககேடடும மிகுமெலிநதிருககிற அநதப பாணட
ாகளைப பாாததும துககததினல [1]தோனறிய கணணீரைச சொ
நதாாகள" என்று கூறினா

நூறறிருபதாவது அதயாயம

தீா த த யா த ரா பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் வ்ருஷ்ணிகளும் பாண்டவர்களும் கூடியிருக்கிற ஸ்பையில் பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரன் முதலியவர்களை நிந்தித்துப் பாண்டவர்களைக்துறித்து வருநதியது)

ஜனமேஜயா,"தபோதனரே! பிரபாஸதீாததததைஅடைநது
ாணடவாகளும வருஷணிகளும எனனசெயதாாகள? அநதஇடத
ல இவாகளுககு எனனபேசசுககள நடநதன? வருஷணிகளும
ாணடவாகளுமாகிய அவாகளெலலாருமே மஹாதமாககளும
லலாசசாஸதிரஙகளிலும தோசசியடைநதவாகளும அனனி
யானயம நேசமுளளவரகளுமலலரோ?"எனறுவினவ, வைசமபா
னா சொலலலானா

"வீராகளானவருஷணிகள கடலினதுறையும புணணியமான
மான பிரபாஸதீாததததைஅடைநது பாணடவாகளைச சூழந
ருநதாாகள பிறகு, பசுவினபால, குருககததிபபூ, சநதிரன,தாம
ரததணடு, வெளளி இவைகளின ஒளிபோனற ஒளியுடையவரும
னமாலையைஅணிநதவரும கலபபையையேநதியவருமான ராமா,
ாமரைககணணரான கோவிநதரைபபாாதது, 'கிருஷண! செய
பபடடதாமம ஜீவனுககு நனமைககு ஆவதிலலை, செயயபபட

---

1 'துககாாததிஜம்' எனபது மூலம.

அதாமமும தீமைககு ஆவதிலலை ஏனெனில, மஹாதமாவா
யுதிஷடிரா மரவுரியுடுததுச சடைதரிததுக கானகததை இருபபி
மாககொணடு வருநதுகிறா , தூாயோதனனும பூமியை ஆளு
ருன, இவனுககு (தேகம மறைநதுபோவதறகு) பூமியும (செ
டிதது, இடநதரவிலலையனறோ? அலபபுததியுளளமனிதன தாம
தைககாட்டிலும செயயபபடடஅதாமமே பெரிதெனறு எணணு
வான தூாயோதனன விருததியடைநதும யுதிஷடிரரும ஸு
யிலலாமல நாடுகடததபபடடுமிருககுமபொழுது, [1] இவவிஷயததி
பரஜைகளால யாதுசெயயததககதெனறு மனிதாகளுககு, சாஸ
ரததுககும அனுபவததுககும விரோதமிருததலால, தாமாதாம
களுள எதுசிறநததெனனும ஐயம உணடுபணணபபடடுவிடடது
தாமதேவதையின புதரரும தாமததிலநிலைபெறறவரும ஸதயதை
ததரிததவரும மிககொடையாளரும குநதீபுதரருமான அபபடி
படட இநதஅரசா ராஜயததினினறும ஸுகததினினறும விலகிய
லும விலகலாம தாமததைவிடடு விலகுவராயின எவவாறு வருத
அடைவார? பீஷமரும கிருபரும பிராமமணரான துரோணரு
குலததிலபிராயமுதிாநதவரான (திருதராஷடிர) ராஜரும பாண
வாகளைததுரததிவிடடு எவவாறு ஸுகததை அடைகிறாகள
கெடடஎணணமுளளவாகளான பரதகுலமுககியாகளை நிநதிக
வேணடும பூமியை முககியமாககொணட பாவியான தரு
ராஷடிரா குறறமறறவாகளான புததிராகளை ராஜயததினின
இறஙகசசெயது, பரலோகததில பிதருககளை அடைநது, 'புததிர
களவிஷயததில நான நனகு நடநதுகொணடேன'எனறுஎதை
தான சொலலுவார? இவா, 'நான எநத(பபாவததைச) செய
பூமியில அரசாகளுள இவவணணம பொடடையனுகப பிற
தேனோ' எனறும, 'குநதீபுதரனை ராஜயததினினறு துரத
(இனனும) எபபடிபபடடவனுவேனோ' எனறும இபபொழு
புததியினால கணடறியவிலலை அநதோ! விசிதர வீரயருடை
குமாரரான தருதராஷடிரா புததிராகளுடனகூடினவராகி இ
மூததகக காாயததைச செயது பிதருலோக பூமியில நிறைந
ருபபவைகளும மிகபபூததிருபபவைகளுமான மரஙகளைத [2] தங
நிறமுளளவைகளாகக காணகிறா, இது நிசசயம ஏனெனில, அந
தருதராஷடிரா ஸநதேகமுளளவராகி ஆயுதமெடுதத யுதிஷடி

[1] பொருநதாமையால அதிகபாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது
[2] மரணம நெருஙகியதைத தெரிவிககும குறிப்பு

ரந்த தம்பிமார்களுடன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டுப்போகும்படி
செய்தார் அவர் இந்தப்பாண்டவர்கள் அகன்று உயர்ந்த தோள்
களை உடையவர்களும் நீண்டு சிவந்த கண்களுள்ளவர்களுமாயிருப்
பதைக் கேட்டறிந்து [1] மனமுடைந்துபோகிறார், நிச்சயம் நீண்ட
கைகளுள்ள இப்படிப்பட்ட எந்தப் பீமஸேனன் ஆயுதமில்லாத
னாகவே நிறைந்திருக்கின்ற பகைவர்களுடைய படையைக்கொல்
லுமோ எந்த வருகோதரனுடைய சபத்தத்தைக்கேட்டே (பகைவர்)
சனைகள் ஜலமலங்களை விடுமோ பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வழி
நடையினாலும் இளைத்திருப்பவனான அவன், (போரில்) எதிர்த்துப்
பலமுள்ளவனும் பலவித ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் கையில்
கொண்டவனுமாகி மிக்க கோரமான இந்த வனவாஸத்தை நினைத்
துக்கொண்டு (பகைவரை) மிச்சம் வைக்கமாட்டான் என்பது
என்து நிச்சயம் வீர்யத்தாலும் பலத்தாலும் இவனுக்குச் சம
மான வேறொருவன் பூமியிலேயே இல்லை குளிரினாலும் காற்றி
னாலும் வெயிலினாலும் மெலிவிக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ள அவன்
போரில் பகைவர்களில் மிச்சம் வைக்கமாட்டான் அதிரதனும்
பலமுள்ளவனுமான எந்தப் பீமஸேனன் கீழ்த்திசையில் பரி
வாரங்களுடன்கூடின அரசர்களை யுத்தங்களில் ஒரே ரதத்தினால்
ஜயித்து க்ஷேமத்துடன் திரும்பிவந்தானோ அப்படிப்பட்ட இவன்
மரவுரியுடுத்துக் கானகத்தில் துன்பப்படுகின்றான் எவன் விந்து
நதியின் கரையில் எதிர்த்துவந்தவர்களும் பூமிகாவலர்களுமான
தென்னாட்டரசர்களை வென்றானோ சிறந்தபலமுள்ளவனான அப்
படிப்பட்ட இந்த ஸஹதேவன் இப்பொழுது தாபஸர்களுடைய
வேஷமும் உருவமுமுள்ளவனாயிருப்பதைப் பாருங்கள் எதிர்த்துப்
போர்செய்வதில் வல்லவனான எந்தவீரன் மேற்றிசையில்சென்று
யுத்தத்தில் அரசர்களை ஒரே தேரினால் வென்றானோ அப்படிப்
பட்ட இந்த நகுலன் இந்தக்காட்டில் அழுக்கினால் பூசப்பட்ட
மேனியுடனிருப்பதைப் பாருங்கள் எவள் அதிரதனான துருபதராஜ
னுடைய நிறைந்த யாகத்தில் (அவனுக்குப்) புத்திரியாக வேதியி
லிருந்து எழுந்தாளோ ஸுகத்துக்குத் தகுதியுள்ளவளும் பதி
விரதையுமான அப்படிப்பட்ட இவள் இப்பொழுது காட்டில் மிக
வும் துக்கமான இந்த வாஸத்தை எப்படிப் பொறுக்கிறாள்?
ஸுகத்துக்குத் தக்கவர்களான (அறம் பொருள் இன்பமென்னும்)
மூவர்க்கத்துள் முக்யனான அறக்கடவுள், வாயு, இந்திரன்,

[1] 'மருண்ணோதி' என்பது 'மருணுதி' என்று திருத்தப்பட்டது

அஸ்வினீ தேவர்கள் ஆகிய இந்த்ரதேவர்களுடைய புதல்வர்க ஸ்வர்க்கத்தை இழந்து எப்படித் தான் காட்டில் ஸஞ்சரிக்கின்றார்கள் தாம்புத்திரர் ஜயிக்கப்பட்டும் மனைவியுடனும் ஸஹோதரர்களுடனு பரிஜனங்களுடனும் துரத்தப்பட்டும் துரியோதனனும் விருத் யடைந்தும் வருகையில், மலைகளுடன்கூடிய பூமியானது எப்படி துயரப்படாமலிருக்கும்?'' என்று சொன்னார்

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி பாண்டவர்களை எதிர்பாராமல் தாங்களே துர்யோதனதி யரைக்கொன்று பாண்டவர்களின் வனவாஸ முடியும்வரையில் அபிமன்யுவுக்கு ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்றதும், கோவிந்தர் பாண்டவர்கள் பிறர் தோள்வலிமையை அடுத்துப் பிழையார் ரெனபதையும் அவர்களுடைய மறுத் துணங்களையும் சொல்லி அதனைத் தடுத்ததும்)

ஸாத்யகி, 'ராமரே ! புலம்புவதற்கு இது காலமன்று யுதிஷ்டிரர் ஒன்றையும்சொல்லவில்லையாயினும் இந்தச்சமயத்தி எது மேல் செய்யப்படவேண்டுமோ அதையே எல்லோரும் கால கடவாமல் செய்வோம் உலகத்தில் இப்பொழுது எவர்க நாதனுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாமே த காரியத்தைத் தொடங்குகிறதில்லை, ராமரே ! [1] யயாதியினுடை காரியங்களில் சிபி முதலியவர்கள் நாதரானதுபோல அவர் ளுடைய காரியங்களில் (உறவினர்) நாதராகிறார்கள் ராமரே அப்படியே உலகத்தில் எவர்களுடைய காரியங்களை நாதர்க தம் இஷ்டப்படி தொடங்குகிறார்களோ, நாதனுள்ளவர்களு ஆண்பிள்ளைகளுள் சிறந்த வீரர்களுமான அவர்கள் நாதனற்றவ் கள்போலக் கஷ்டத்தை அடையார் இந்த ராமகிருஷ்ணர்களு என்னோடு சேர்ந்தவர்களான ப்ரத்யும்னனும் ஸாம்பனும் ஆகி த்ரிலோகநாதர்களை (நாதர்களாக) அடைந்தும் [2] பிருதாபு

---

[1] ஆதிபர்வம் 320-ம் பக்கத்திலும், உத்யோகபர்வம் 405-ம் பக்க திலும் பார்க்க

[2] 'பார்த்தா.' என்னும் பன்மை உயர்வுபற்றி வந்தது.

தமபிமாாகளுடன என காட்டில வாஸமசெயகிருா? இப
ாழுது தசாாஹஸேனையானது ஏராளமான பலவித ஆயுதங
ும பலவித கவசஙகளும தரிதது நனகு •புறபபடவேணடும,
யோதனன பாதுககளுடன வருஷணிகளின படையால அடிக
படடு யமலோகததைக குறிததுச செலலககடவன நீரே
பததால இநதப பூமியைச சுருடடிவிடுவீா சாஙகததை
லாககொணட கிருஷணா இருககடடும தேவாகளுககுப
யான மகேநதிரன விருததிரனைக கொன்றதுபோல அபபடிப
ட நீா துரியோதனனை உறவினாகளுடன கொலலககடவீா
ளிதாகள எதறகாகப பிரதிகூலமாகப பேசாதவாகளான
ல புததிரனையும சிஷயனையும குருவையும விருமபினாகளோ
தவிஷயததில, (அநதப பிளளை முதலியோா), யதனமபணணப
டதும சிறநததும முதனமையானதும செயதறகரியதுமான
தககாரியததைச செயகினறனா எநதப பாாததன எனககு
தாவும தோழனும குருவும கோவிநதருககு ஆதமாவைப
னறவனுமாயிருககிருனோ அவனுககாக ஙிகரறற காணன முயற
ளவனுகத தடுகக முடியாத அஸதிரததை (ஙிததம) செயகி
ராமரே! நான அநதக காணனுடைய எலலா அஸதிரவாஷங
யும சிறநத அஸதிரஙகளால நொறுககி யுதததில தோறகச
து, ஸாபபஙகளுககும விஷததிறகும நெருபபுககுமொபபான
த அமபுகளால அவனுடைய சரீரததினினறு தலையைக கொய
ன போரில நான கூாமையுளள கததியினல அவனுடைய
யை உடலிலிருநது வலிய அறுதது, அதனபிறகு, அவனைத
டாநதுவநத எலலோரையும தாயோதனனையும கௌரவாக
வரையும கொலவேன ரோஹிணியின புதலவரே! யுததத
பயஙகரமான காாயஙகளைச செயகிறவீராகள ஸநதோஷமுளள
ளாகி, இநத விஷயததில ஆயுதமெடுததவனும தனிததிருபப
ம கௌரவயுததவீராகளுள முககியமானவாகளைக கொலலு
றவனுமான எனனை முடிவுககாலததில பெருமபுதரை எரிக
நெருபபைபபோலப பாாககககடவா கிருபரும தரோ
ம விகாணனும காணனும பிரதயுமனனல விடபபடும கூாமை
ா பாணஙகளைத தாஙகுவதறகுச சகதியுளளவாகளலலா
ஷண குமாரனன பிரதயுமனன எபபடி யுதததில ஙிறபனோ

1 பொருள பொருநதாமையால இரணடுமூலோகஙகள முனபின
மாறறிச சிறிது வலிநது பொருள கொளளபபடடன

அபபடியே [1] உமமுடைய புதரனது வீாயததையும நீா அறி
ஸாமபன ஸாரதியுடனும ரததததுடனுமிருககும துசசாஸன
கைகளால வலிநது மிக அடிததுககொலலககடவன யுதத
அதிகஸாமாததியமுளள ஜாமபவதீபுததிரனுககுப போாில த
முடியாதது ஒனறுமிலலையனறோ? பாலனன இநதபராதயுமன
சமபரனெனனுமஅஸுரனுடைய ஸைனயமானது சௌாயத
துரததபபடடது யுததததில நிகாிலலாதவனும சிஙகமபோ
வீாயமுளளவனும பாவியுமான் அநதச சமபரன, தனிததி
இவனால யுததததில கொலலபபடடான உருணட தோ
களை உடையவனும மிகவும நீணடு பருதத கைகளுளளவனு
அமூவசகரன யுததததில இவனால கொலலபபடடான யுதத
எவனதான மஹாரதனன ஸாமபனுடைய தேரை நோில
ததுவருவான? மனிதன முடிவுககாலததில யமனுடைய வச
அடைநது எவவாறு வெளிவரமாடடானோ அவவாறே யுதத
இவனுடைய வசததை அடைநதும எவனதான உயிரோடு மீ
திருமபிவருவான? வாஸுதேவாஅமபுகளினுடைய நெருபபுக
யலகளால மஹாரதாகளான அநதத துரோணரையும பீஷ
யும புததிராகளால சூழபபடட ஸோமதததனையும எலலாச
களையும எாிபபாா ஆயுதஙகளை எடுததவரும உததமமான
களைக கையில பிடிததவரும சகரததை ஆயுதமாகக கொண
ரும யுததததில நிகாிலலாதவருமான கோவிநதருடைய (ப
மததைத) தேவாகளுடன கூடின எலலா உலகஙகளிலும தா
கூடியது எது இருககிறது? மேலும, அநிருததனும, கததிை
கேடகததையும கையில தாஙகினவனாகி, யாகஙகளில தாப
ளால வேதியை(ப பரபபுவது)போலப புததியிலலாதவாக
கொலலபபடடவாகளும தலையறுககபபடடவாகளுமான தி
ராஷடிர குமாராகளால இநதப பூமியை (பரபபபபடடதா
செயயககடவன கதன, உலமுகன, பாஹுகன, பானு, நீ
யுததததில சூரனும சிறுவனுமான நிசடன, கடுமபோா
கினறவாகளான ஸாரணன, சாருதேஷணன ஆகிய எல
ரும குலததிறகுததகுநத செயகையை நனகு வெளி
கடவா வருஷணிகள போஜாகள அநதகாகள இவாக
போாவீராகளுள முககியாகளுடன கூடியதும சேநாதுவ

[1] 'ஜயாதமஜஸய' எனபதும, 'ஜாநாமி' எனபதும, மேறு பா
'அபிமனயுவினுடைய' எனபதும, 'அறிவேன' எனபதும பொருள

ன ஸாதவத சூராகளுடைய சேனையானது யுததததில அநத
நதராஷடிரபுததிராகளைககொனறு உலகததில மிககபுகழை
டையடடும தாமஙகளை அனுஷடிபபவாகளுள மிககமேனமை
ளவரும மஹாதமாவுமான யுதிஷடிரா சூதாடடததில குரு
லாததமரான 1 பீஷமரால சொலலபபடடவணணம வனவாஸ
ததை நிறைவேறறும வரையில, அபிமனயுவானவன பூமியை
ககடவன பிறகு, தாமராஜா நமமால பிரயோகிககபபடட அம
ளால பகைவாகளைஜயிததவராகித திருதராஷடிரபுததிராகளறற
காணனகொலலபபடடதுமான பூமியை அனுபவிபபாா இது
ரோ நமககுப புகழைததரககூடிய மிககசிறநதகாாயம?'' எனறு
ானனை

வாஸுதேவா, 'மாதவ! இது உணமையெனபதில ஐயமிலலை
தாயந குறையாதவனே! உனனுடைய வாககியுததை நாம ஏற
கொளளுகிறோம கௌரவஶரேஷடா தம கைகளால ஜயிககபப
த பூமியையோ எவவிததாலும விருமபமாடடாா இநதயுதிஷ
ா காமததாலாவது பயததாலாவது லோபததாலாவது தமமு
யதாமததை ஒருகாலும விடமாடடாா அதிரதாகளான பீமாா
னாகளும நகுல ஸஹதேவாகளும தருபதகுமாரியான இநத
ருஷணையும அபபடியே விருகோதரனும தனஞசயனுமாகிய இரு
ருமே பூமியில யுததததில இணையிலலாதவாகள (அவாகளாலும)
தாபுததிராகளாலும முனனிடபபடட இவா ஏன பூமிமுழுமை
யும ஆளமாடடாா? எபபொழுது மகாதமாவான பாஞசால
ஜனும கேகயனோடு சோநத சேதிராஜனும நாமும ஒனறுசோந
ாகளாக யுததததில பராககிரமததைச செலுததிப போாபுரி
ாமோ அபபொழுதே பகைவாகள அனைவரும இராா' எனறு
ானனா யுதிஷடிரா; 'மதுவமசததவனே! நீ சொலலுகிற இது
சசாயமனறு எனககு முககியமாகக காபபாறறததககது ஸதய
, ராஜயமனறு கோவிநதா ஒருவா எனனை உளளபடி அறிகிறாா
ாவிநதரையும நான உளளபடி அறிகிறேன சினிகளுள சிறநத
! மாதவ! ஆணபிளளைகளுள சிறநதவீரரான இவா எபபொழுது
லமையைககாடடுதறகுத தகுநதகாலததை அறிவரோ அப
ாழுதே நீயும இநதக கேசவரும யுததததில துாயோதனனை
பீா இபபொழுது தசாாஹவீராசள திருமபிபபோகககடவா

1 'குருஸததமேந' எனபது மூலம 'குருகுலததிற சிறநதவரான
மால' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

மானிடஉலகததுககு நாதாகளான நாதாகளால நான பாரக
படடேன அளததறகரியவாகளான நீஙகள தாமததில தவரு
யைச செயயுஙகள • ஸ ாகமுளளவாகளும ஒனறுசோநதவாக
மான உஙகளை மறுபடியும பாாபபேன' எனறுசொனனா அ
கள ஒருவரிடததொருவா சொலலிககொணடும, அபபடியே, பிர
முதிாநதவாகளை வணஙகியும, சிறுவாகளனைவரையும தழுவிய
யாதவவீராகள தஙகள வீடுகளை அடைநதாாகள, அநதபபாண
வர்களும் தீாததஙகளை ஒனறனபின ஒனருகச சென றடைநத
கள பிராதாககளுடனும வேலைககாராகளுடனும கூடிய த
ராஜா வருஷணிகளை அனுபபிவிடடு, பிறகு, லோமசருடனகூ
விதாபபராஜனால விருததிபணணபபடடதும நலலதீாததமுள
தும் புணயமானதுமான பயோஷணிஎனகிறநதியை அடைநதா
மஹாதமாவானஅவா அபிஷவம (=பிழிதல) செயயபப
ஸோமரசததுடன கலநத ஜலமுளள பயோஷணியைஅணுகி
தோஷமுளளவாகளான பிராமமணஸரேஷடாகளால சிற
ஸதோததிரஙகளால நனகு துதிககபபடுகிறவராகி அந
பயோஷணியில ஜலததை மடடும ஆகாரமாககொணடிருநதா

நூறறிருபததிரணடாவது அதயாயம.

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(லோமசர் பயோஷணியின் கரையில் கயன் யாகஞ்செய்ததையும்
ச்யவனர் சர்யாதிக்கு யாகம்செய்வித்ததுமுதலியவ ற்றையும்
சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் ச்யவனருடையசரித்திரத்தை
விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டியதும்)

லோமசா, 'அரசனே! இநதஇடததில யாகமசெயகினற
னால ஸோமததினால இநதிரன திருபதிசெயயபபடடான திருப
யடைநத அவன,ஸநதோஷததைஅடைநதானெனறுகேளவி இந
இடததில இநதிரனேடுசோநத தேவாகளும ஸருஷடிகாததாகளு
மிகக தக்ஷிணைகளுளள பலவித பெரியயாகஙகளைச செயதாாக
பிரபுவான ஆதூாததரஜஸனெனகிற கயராஜனும இநதஇடததி
ஏழுஅஸவமேதஙகளில ஸோமரஸததால இநதிரனைத திருப
யடையசசெயதான அவனுடைய ஏழுயாகஙகளிலும யாகததி
இனறியமையாதவையும மரததால செயயபபடுகினறவையும ம

)ல செயயபபடுகினறவைவுமான பொருளகளுளளிடட எல
ழும பொனனுல செயயபபடடிருநதன அவைகளுள, இவ
டைய யாகஙகளில உபயோகிககபபட¹ சஷாலஙகள,
ஙகள, சமஸஙகள, ஸதாலிகள, பாதரிகள, ஸருககுககள,
நுவஙகள ஆகிய ஏழும பிரவிததமானவை ஒவவொருயூபததுக
ம ஏழு ஏழு சஷாலஙகள மேலே இருநதன யுதிஷடிர!
வனுடைய யாகஙகளிலபிரகாசிககினற பொனமயமானயூபஙகளை
திரனுளளிடடதேவாகள தூககிநடடாாகள அநதக கயராஜ
டைய அநதச சிறநத யாகஙகளில இநதிரன ஸோமரஸததாலும
ாமமணாகள தகூதிணைகளாலும மதமடைநதாாகள பிராமமணா
(எணணமுடியாமல காீ, தரோணம எனனும அளவுக கருவிக
ல, அளநதுபோடடபபடட (பொனனுணயஙகளைப) பெறறுக
ாணடாாகள மகாராஜனே! எபபடி உலகததில மணலகளும எப
ஆகாயததில நகூததிரஙகளும எபபடி பொழிகிற மேகததின
ரைகளும ஒருவராலும எண்ணமுடியாதவைகளோ அபபடியே
னு அநத ஏழுயஜஞஙகளிலும ஸதஸயாகளுககுக கொடுதத தன
ம எணணமுடியாதது (எனனுல)சொலலபபடட இவை எணணக
டியவையாகலாம புகழுளளவனுன அவனுடைய தகூதிணைகள
ணணமுடியாதவை பலதிககுககளிலிருநது வநத பிராமமணாகளை
வன) விஸவகாமாவினுற செயயபபடட பொனமயமான பசுக
ாலும திருபதியடையச செயதான பிரஜைகளுககு நாதனே!
பூமியானது ஆஙகாஙகு யாகம செயகினற கயனுடைய யாகவேதி
ால நிறைககபபடடுச சிறிதே மிசசமிருநதது பாரத!
பவன அநதக காமாவினுல இநதிரனுடைய உலகஙகளை அடைந
ன பயோஷணியில ஸநானமசெயபவன அவனுடைய
லோகயததை அடைவான ராஜஸரேஷடனே! தாமநதவறு
னே! பூமியைககாபபவனே! ஆகையால, நீ பிராதாககளுடன
ாநது இநதப பயோஷணியில ஸநானமசெயதால பாவஙகளை
றினவனுவாய' எனறு சொனனுா புருஷஸரேஷடரான அவா
ாதாககளுடன பயோஷணியில ²ஸநானம செயதா பாணடவ
ரேஷடரான அநத அரசா, பிறகு, வைதூாயபாவதததையும
மதை எனகிற மகாநதியையுங குறிததுப புறபபடடாா. தோஷ

---

¹ உததயோகபாவம 458-ம பககம குறிபபில காணக சஷாலம = யூப
கஙகள பாததிரிகள = ஹவிஸைவைககிற பாததிரஙகள

² ஸநாதவா' எனபது மூலம

மறறவரே! தேஜஸவியான அவா தமபிமாாகளுடன சோநது (வை
தூாயபாவததகை) வநதடைநதாா பகவானுன லோமசரி
யானவா அஙகே இநத யுதிஷடிரருககு ரமணீயமான எலலா
தீாததஙகளையும புணயமான ஆயதனஙகளையும கூறினா அவ
தமபிமாாகளோடுகூடி, சோகைககுத தககபடியும பிரியதத
குத தககபடியும சென்றூா அநத அநத இடஙகளில பிரா
மணாகளுககு ஆயிரம ஆயிரமாகத தனததைககொடுததாா லோ
சா, 'கௌநதேய! ஒருவன வைதூாயபாவததகைப பாாதத
நாமதையில நீராடியும தேவாகள அரசாகள ஆகிய இவ
களின ஸாலோகயததை அடைகிறுன நரஸரேஷடனே! இ
தரேதை தவாபரம இவறறின ¹ ஸநதி குநதீபுதரனே! இவ
அடைநதால மனிதன எலலாப பாவஙகளாலும விடபப
கிறுன ஐயா! மஹாபாகயமுளளவனே! எநத இடததி
இநதிரன அஸவினீதேவாகளுடன நேராகவநது ஸோமபான
பணணினுனே, மஹா தபஸவியான சயவனரும மஹேநதிர
விஷயததில கோபமகொணடாரோ, பிரபுவான சயவனா அ
இநதிரனை அசைவறறு நிறகுமபடியும செயதாரோ, அ
ஸுகனயையெனகிற ராஜபுததிரியையும பாாயையாக அடை
தாரோ, அஸவினீதேவாகளை ஸோமபானம செயகிறவாகளாக
செயதாரோ, சாயாதியினது யாகம நடநத அநத இடம இதோ
விளஙகுகிறது' என்று சொலல, யுதிஷடிரா, 'பகவானுன அ
இநதிரன அவரால எவவாறு ஸதமபனம செயயபபடடான? மஹா
தபஸவியான சயவனரும எதறகாகக கோபஙகொணடாா? பிரா
மணரே! அஸவினீதேவாகளை எபபடி ஸோமபானம செயப
களாகச செயதாா? பகவானுன (தேவரீா) இவை அனைததை
எனககு நடநதபடி சொலலககடவீா' என்று வினவினுா

---

1 'ஸநதிஃ' என்பது மூலம 'ஸநதிகாலம' என்பது இஙகில
மொழிபெயாபபு

நூற்றிருபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸுகன்யோபாக்யானம், சர்யாதிராஜன் பரிவாரங்களுடன் ச்யவனருடைய ஆஸ்ரமத்துக்கு வந்ததும், அங்கே அவன் மகளான ஸுகன்யை நெடுங்காலமாகத் தவத்திலி ருக்கிற ச்யவனருடம்பில் வளர்ந்திருக்கும் புற் றைக் கண்டு ச்யவனருடைய கண்களை அறி யாமையால் குத்தியதும், பிறகு, ச்ய வனர் கோபந்தணிதற்காகச் சர் யாதி ஸுகன்யையை அவ ருக்கு மனைவியாகக் கொடுத்ததும்)

பாரத! பிருகுமஹரிஷிக்கு ச்யவனரென்னும்புத்ரர் உண்டா ர். மிக்க காந்தியுள்ளவரான அவர் இந்த ஸரஸின்ருகில் தவம்செய் தார். பாண்டவ! அரசனே! மிக்க ஒளியையுடைய அவர் வீராஸன த்துடன் கம்பம் போன்றவராகி ஒரேயிடத்தில் நெடுங்காலம் இருந் தார். அரசனே! ரிஷியானவர், வெகுகாலம் செல்லவே, கொடி களால் நன்கு சுற்றப்பட்ட (மரம்) போலப் புற்றோடு கூடியவரும் எறும்பு]களையானகளால் நிரம்பினவரும் ஆனார். புத்திமானான அவர் ப்படி மண்முட்டுப்போல எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவ னார், புற்றினால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமான தவம் செய்தார். றகு, நெடுங்காலத்துக்குப் பின் சர்யாதி என்கிற அரசன் விளை யாடுதற்காக இனிமையான இந்தச் சிறந்த ஸரஸுக்கு வந்தான். ாரத! அவனுக்கு நாலாயிரம் ஸ்திரீகள் மனைவிகளாக இருந்தார் ள். அழகிய புருவங்களுள்ள ஸுகன்யை என்கிற ஒரே புத்ரி ருந்தாள். திவ்யாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட அவள், தோழி களால் சூழப்பட்டு உலாவுகின்றவளாகி ச்யவனருடைய புற்றை டைந்தாள். தோழிகளால் சூழப்பட்ட அவள் அங்கே னத்தை மிக மகிழ்விப்பதான பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டும் ரங்களிலிருந்து மலர்களைப் பறித்துக்கொண்டும் விளையாடினாள். அவள் ரூபத்தாலும் ப்ராயத்தாலும் மன்மதனாலும் மதத்தாலும், கப்பூத்திருக்கிற காட்டிலுள்ள மரங்களின் கிளைகளை ஒடித்தாள். த்திமானான ச்யவனர், ஸகிகளால் விடப்பட்டவளும் தனித்திருப்ப

1 'பீபிலிகை:' என்பது மூலம்

வளும ஒறறையாடை யுடுததவளும அலஙகரிககபபடடவளுமா
அவளை ஸஞசரிததுககொணடிருககிற மினனலைபபோலக கணடா
மிகக காநதியுளள அவா ஜனஙகளிலலாத இடததில அவளை
பாாதது ஆனநதமடைநதாா குரலமெலிநதவரும தபோபல
துடன சோநதவருமான பிரமமரிஷியானவா மஙகளகரியான அ
ளுடன பேசினா அவளுககு இவருடைய சொல கேடகவிலலை
பிறகு, ஸுகனயையானவள புறறில சயவனருடைய கணகளை
பாாதது அறிவு மயககததால வலிமை செயயபபடடவளாகிக கு
ஹலததால 'இது எனன?' எனறு சொலலி முளளினல இவருடை
கணகளைக குததினள அவவாறு நேததிரஙகள குததபபடடே
மிகக கோபமுளள அவா கோபமடைநதாா அதன பிறகு,
யாதியினது சேனையின மலஜலஙகளைக கடடிவிடடாா பிறகு, ம
ஜலஙகள தடுககபபடடவுடன, சேனையானது அதிகத துயரமுள
தாயிறறு அபபடி ஆனதைககணடு, அநத அரசன, (தன ப
ஜனஙகளைபபாாதது), 'தவததில எபபொழுதும நிலைபெறறவரு
பிராயமுதிாநதவரும மிகக கோபமுளளவரும மஹாதமாவுமா
சயவனருககு இபபொழுது இஙகே தெரிநதோ தெரியாமலோ
யாரால தீமை செயயபபடடது? அதனை விரைவில சொலலு
கள தாமதம கூடாது' எனறு கேடடான சைனிகாகள அ
வரும, அரசனைபபாாதது, 'நாஙகள தீமை செயயபபடடதை அ
யோம நீா இஷடபபடி எலலா உபாயஙகளாலும அதை
அறிநதுகொளளும' எனறு சொனனாாகள பிறகு, அநத அ
சன தானே நணபாகூடடததை நயமாகவும கடுமையாகவும கே
டான அவாகள (ஒனறையும) அறியவேயிலலை பிறகு, ஜ
மல பநதததினல துனபுறறதும அஸெளககியததால வருநதுகிற
மான அநதச சேனையைபபாாததும துனபமுறற பிதாவைப பாா
ததும ஸுகனயையானவள, 'நான இநத இடததில ஸஞசரிககின
வளாகிப புறறில எதிரில ஜவலிககினற ஒரு பிராணியைக க
டேன நான அதனை மினமினிபபூசசி போனறதெனறெண
அருகில சென்று குததிவிடடேன' எனனும இதனைச சொனன
இதனைக கேடடு, சாயாதி விரைவாகப புறறைநோககிசசெ
றன அதில சநதிரனும சூரியனும போனற ஒளியுள
ரான தவமுதியவரைக கணடான பிறகு, அரசன், கைகூ
பிககொணடு, 'சிறுமி அறியாமையால உமககுச செயததை
பொறுககககடவீா' எனறு வேணடினன பிறகு, பருகுவி

லவரான சயவனா, அபபொழுது அரசனைபபாாதது, 'அகங
ததால நிறைநத இநதப பெணணால நான அவமதிபபி
குததபபடடேன வேநதனே ! பூபதியே ! ரூபததுடனும
பிராயததுடனுமகூடியவளும லோபததாலும மோகததாலும
படுததபபடடவளுமான உனனுடைய அநதபபெணணையே
மணமபுரிநதால பொறுபபேனெனறும இதனை உனககு
மையாகச சொலலுகிறேன்' எனறா ரிஷியினுடைய வச
தையறிநது சாயாதி ஆலோசியாமலே மஹாதமாவான அநத
னருககுப பெணணைக கொடுததான பகவானுன அவா
தப பெணணைக கைபபறறி அருளுமசெயதாா அருளைபபெறற
னும சேனைகளுடன படடணததிறகு வநதான நிநதிககப
தவளான ஸுகனனியும தவசிய்யக கிணவராக அடைநது
புடனும தவததுடனும அடககததுடனும (அவருககுத) தினந
றும பணிசெயதுவநதாள, அஸூயை இலலாதவளும அழ
முகமுளளவளுமான அவள அகனிகளுககும அதிதிகளுககும
நது பணிசெயது சயவனரை நனகு ஆராதிததாள

நூறறிருபதது நானகாவது அதயாயம்

தீாததயாததாாபாவம (தொடர்ச்சி)

கன்யோபாக்யானம், ச்யவனுஶ்ரமம் வந்த அஶ்வினீதேவர்கள்
கன்னியைத் தங்களுக்கு மனைவியாக வேண்டினதும், அவள் மறுக்க,
பர்கள் ச்யவனருக்கு அழகையும் யௌவனத்தையும் தம்மோடொத்த
டிவத்தையும தருவோமென்றும் அப்பொழுது ஒத்தவடிவமுள்ள
ம் மூவருள் ஒருவரை மணக்கவேண்டுமென்றும் அவளுக்குச் சொல்
லியதும, பர்த்தாவின் கட்டளையால அவள் ஸம்மதிக்க, அவர்
கள் ச்யவனருடன் குளத்தில் முழுகி ஒத்தவடிவத்துடனெழுந்
ததும், அவள் அம்மூவருள் ச்யவனரையே வரித்ததும்,
அவர் அஶ்வினீதேவர்களுக்கு யாகத்தில்
ஸோமரஸம் கொடுக்கச் செய்வ
தாக உறுதிகூறியதும்)

வேநதே ! சிலகாலம சென்றபிறகு, அஶ்வினீ தேவாகள,
ானம செயதவளும (ஆடையால) மறைககபபடாதவளுமான
த ஸுகனனியைக கணடாாகள பாாததறகு இனிய அஙகஙக
ளவளும' தேவராஜனுடைய புதலவியைபபோனறவளுமான

அவளைபபாரதது நாஸதயரகளெனகிற அஸவிநீதேவரகள எதி
ஓடிவநது, ‘அழகிய தொடைகளுளளவளே ! நீ யாருடையவ
இருககிறாய ? இநதக காடடில எனன பணணுகிறாய ? கலயாணி
உனனை அறியவிருமபுகிறோம அழகியே ! உணமையைச சொ
எனகிற இதனைச சொனனாரகள பிறகு, ஸுகனனி (ஆடை
சுறறிககொணடு அநதத தேவஸரேஷடரகளைபபாரதது, ‘என
நீஙகள சரயாதியின புதலவியெனறும சயவனருடைய மனைவி
றும தெரிநதுகொளளுஙகள இநத மானிடவுலகததில ந
ஸுகனனி எனகிற பெயரபெறறவள அபபடிபபடடநான
லாவிதஙகளாலும எபபொழுதும பரததாவையே அனுசரிதத
எனறு சொனனாள அதனபிறகு, அஸவிநீதேவரகள சிரிதது,
படியும அநதப பெணணைபபாரதது, ‘கலயாணி ! நீ எபபடி பி
வினால கொடுககபபடடு வனததில வநதிருககிறாய ? பயநதவே
இநதவனததில நீ பிரகாசிககிற மினனலபோல விளஙகுகி
அழகுளளபெணணே ! தேவரகளுளளும உனககு ஸமமாக இ
பவளை நாஙகள பாரககவிலலை கலயாணி ! ஆபரணஙகளில
வளும சிறநதஆடை தரியாதவளுமான நீ அலஙகரிககபபடா
ளாக இருநதும கானகததை அதிகமாகப பிரகாசிககச செயகி
குறறமறற அவயவஙகளுளளவளே ! எலலா ஆபரணஙகளா
அலஙகரிககபபடடுச சிறநத வஸதிரததை உடுததால நீ பிரகா
பாய இவவணணம அழுககும சேறுமுளளவளாயிருநதால
காசிககமாடடாய கலயாணி ! இபபடிபபடடவளாயிருந
யாதுகாரணமபறறி மூபபினாலதளரநதவரும காமபோகஙகளு
விலககானவருமான பதியை நீ அடுததிருககிறாய ? நிரமலம
புனசிரிபபுளளவளே! அபபடிபபடட நீ ரக்ஷிபபதிலும போ
பதிலும திறமை இலலாத சயவனரை விடடுவிடடு எஙகள இ
ருள ஒருவரை வரிபபாயாக தேவகனனிகைபோனற கா
யுளளவளே ! (இநதப) பதிககாக உன யௌவனததை வீண
செயயாதே’ எனறு சொனனாரகள இவவாறு சொலலககே
ஸுகனனியும, அநதத தேவரகளைப பாரதது, ‘நான பாத
வான சயவனரிடததில பறறுதலுளளவள எனனைபபறறி
வணணம நீஙகள சநதேகிககவேணடாம’ எனறுமிதனைச சொ
னனாள அவவிருவரும மறுபடியும இவளைபபாரதது, ‘நாங
சிறநத தேவ வைததியரகள உனனுடைய பதியை யௌவனமு
வரும அழகுபொருநதியவருமாகச செயவோம பிறகு,

நாஙகளுமாகிய எஙகளுள ஒருவரைப பதியாக வரிபபாயாக
யாணி! இநத உடனபாட்டினுல இநதப பதியை ஆலோசித
கொள' என்று சொனனுாகள அரசனே! அவள அவாக
டைய வசனததினுல சயவனரை அடைநது அவாகள அநத
வனரைபபறறிச சொலலிய வாககியததைதக கூறினுள அதனைக
ட்டு, சயவனா மனைவியை நோககி, 'செயயலாம' என்று கூறி
பிறகு, பாததாவினுல அனுமதி கொடுககபபட்ட அவள,
சயயலாம' என்று உரைததாள 'செயயலாம' எனகிற அவ
டைய அநத வசனததை அசவினீதேவாகள கேட்டு அநத ராஜ
திரியைபபாாதது, 'உனனுடைய பதி ஜலததில பிரவேசிககக
வா' என்று சொனனுாகள அதனபிறகு, சயவனா ரூபததை
நமபினவராகச சீககிரம ஜலததில பிரவேசிததாா அரசனே!
சவினீ தேவாகளும அபபொழுது அநதத தடாகததில பிரவே
தாாகள பிறகு, ஒரு முகூாதத காலததுககுப பின அம
வரும¹ எலலாருமே திவய ரூபததைதத தரிததவாகளும யௌ
ாமுளளவாகளும மெருகிட்ட குணடலஙகளை அணிநதவாகளும
த வேஷததைப பூணடவாகளும மனததிறகுப பிரியததைப
ருககுகிறவாகளுமாகி அநதத தடாகததினினறு கரையேறினா
அவாகளனைவரும ஒனறு சோநதவாகளாக, 'கலயாணி!
களததை உணடுபணணுகிறவளே! சிறநத நிறமுளளவளே!
களுள இஷ்டமான ஒருவரைப பதியாயிருததலில வரிபபா
க புகழுளளவளே! மிக விளஙகுபவளே! நீ அசவினீதேவா
நள ஒருவரையாவது சயவனரையாவது யாரிடததில விருபப
ளவளாக இருககிறுயோ அவரை வரிபபாயாக' என்று சொன
கள அநதத தேவி ஒதத ரூபததைதத தரிதது நிறகினற
வாகள எலலாரையும பாாதது மனததினுலும புததியினுலும
சயிததுத தன பாததாவையே வரிததாள சயவனரோ
னவியையும விருமபபபட்ட வயதையும ரூபததையும அடைநது
ழநதவரும மிகக தேஜஸுளளவருமாகி அநத அசவினீதேவா
ாபபாாதது, 'பிராய முதிாநதவனுக இருநத நான உஙகளால
ல ரூபம பொருநதியவனுகவும (யௌவனப) பிராயததுடன
ட்யவனுகவும செயயபபட்டு இவளையும பாாயையாக அடைநதே
தலால, நான பரீதியினுல உஙகளைத தேவராஜன பாாததுக
ாணடிருககுமபொழுதே ஸோமரஸததைப பருகுகிறவாகளா

1 இரட்டிததலால ஒருசொல விடப்பட்டது.

கச செயவேன. இது உணமையெனறு உஙகளுககுச சொ
கிறேன' எனறு சொனனா அவாகள அதனைககேடடு ப
மகிழநது ஸவாககததிறகுத திருமபிச சென்றாகள சயவன
ஸுகனனியும தேவாகள போல இனிது வாழநதாாகள

நூற்றிருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தீாத்தயாத்ராபாவம. (தொடர்ச்சி)

(சர்யாதி ச்யவனருடைய ஆஶ்ரமத்திற்கு வந்ததும், அவர் அவனுக்கு யா
செய்வித்ததும், அந்த யாகத்தில் அவர் அஶ்விநீதேவர்
களுக்கு ஸோமரஸத்தைக் கொடுக்க முயலுகையில்
இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தை ஓங்கியதும், ச்யவனர்
அவன் கையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து
பிசாசை உண்டுபண்ணியதும்,
அது அவனிடம் சென்றதும்)

பிறகு, சாயாதி சயவனா (யௌவனப) பிராயததிலிருப
ராகச செயயபபடடதைக கேடடு மிகமகிழநது சேனையுடன அ
ருடைய ஆஶ்ரமததை அடைநதான சயவனரும ஸுகன
யும தேவகுமாரனும தேவ குமாரியும போலிருபபதைப பாாத
மனைவியுடனிருககும சாயாதி பூமி முழுமையையும அடைநத
போல மகிழநதான அநத ரிஷியினால பூஜிககபபடடவ
மனைவியுடனிருபபவனுமான அரசன அருகில உடகாா
கொணடு சுபமானவையும மனததை மகிழவிபபவையுமான பே
சுககளைப பேசினான அரசனே! பிறகு, சயவனா அவ
நோககி, இனசொறகளைச சொலலிககொணடு, 'அரசனே! நா
உனககு யாகததைச செயவிபபேன யாகததுககுரிய பொரு
களைச சிததஞ செயவாயாக' எனறு சொனனாா மஹ
ராஜனே! பிறகு, சாயாதிமகாராஜன மிகக மனககளிபபுறறு சயவ
ருடைய அநத வாககியததைப புகழநதான அவன சிறநத
யஜஞததிறகுரியதுமான தினததில விருமபிய எலலாபபொரு
நிரமபின உததமமான யாகசாலையைச செயவிததான அரசனே
அதில பருகுகுமாரரான சயவனா அவனுககு யாகததைச செ
விததாா அநதயாகததில நோநத அதிசயஙகளை எனனிடமிருந
தெரிநதுகொள அபபொழுது, சயவனா அஶ்விநீதேவாகளுகக

மததை எடுததுவைததார அவாகளுககாகக[1] கிரகததைசசெ
அவரை அநத இநதிரன தடுததான
இநதிரன, 'இநத அசுவினீதேவாகளிருவரும ஸோமத
நத தகாதவாகளெனபது என எணணம இவாகள
ககததில தேவாகளுககு வைதயாகள அநதச செயகை
ல தகாதவாகள' எனறு சொனனான சயவனா, 'மகேந
ன! எனனைத தேவனைபபோல ஜரை இலலாதவனுகச
தவாகளும மஹாதமாககளும மிகக அழகாகிய செலவமுளள
ளுமான அநத நாஸதயாகளை அவமதிககாதே உனனை
மறறத தேவாகளையும தவிர அவாகள ஸோமததை யாது கார
தால அடையத தகாதவாகள? தேவேநதிர! புரநதர! அசுவினீ
ாகளையும தேவாகளெனறு நீ அறிவாயாக' எனறு சொன
இநதிரன, 'சிகிதசை செயபவாகளும நினைதத வணணம
ததை எடுபபவாகளும மனிதாகளுடைய லோகததில ஸஞசரிப
களுமான வேலைககாராகள இஙகே எவவாறு ஸோமபானத
நத தகுதியுளளவாகள?' எனறு சொனனான அபபொழுது
வாககியததையே இநதிரன அடிககடி சொலல, சயவனா
திரனை அலக்ஷயம செயது, பிறகு, ஸோமகரஹததைச செய
அபபொழுது, அசுவினீதேவாகளுககாக உததமமான
மததை எடுககபபோகிற அவரைப பாாததுத தேவனான
திரன, 'இவாகளுககாக நீா ஸோமததை உம இஷடபபடி கிர
பீராகில கோர ரூபமுளளதும தனனிலும சிறநததிலலாதது
வஜரததால உமமை அடிபபேன' எனகிற இநத வசனததை
ததான இவவாறு சொலலபபடட அநதப பாாககவா இந
னப பாாதது நகைததுககொணடு அசுவினீதேவாகளுககாக
படி உததமமான ஸோமகரஹததைக கிரகிததாா பிறகு,
திரன இவரைக குறிததுக கோர ரூபமுளள வஜராயுதததை
தான எறிகிற அவனுடைய கையை சயவனா அசைவறறு
மபடி செயதாா மிகபபெரிய வலலமையுளள அவா அதனை
பிககச செயது தேவனான அவனைக கொலல முயலபவராகி
தயையை உணடுபணண விருமபி மநதிரததினால அகனியில

[1] ஒவவொரு தேவதையையும உததேசிதது, உரல வடிவமாகச
த மரபபாததிரததில ஸோமரஸததை மநதிரததுடன எடுததுவைத
காளவது, கரஹம=கிரஹிததல=எடுததல
[2] காண பாாவம 446-ம பககம குறிபபிலும, சாநதிபாாவம 762-ம பக்
குறிபபிலும பாாகக

ஹோமம் செய்தார். பிறகு, அந்த முனிவருடைய தவ வலிமையினால் அந்த அக்னியிலிருந்து மிக்க வீர்யமுள்ளதும் பெரிய உருவமுள்ளதும் மதமென்கிற பெயருள்ளதுமான பெரிய அஸுரயான கருத்தயை உண்டாயிற்று. அதனுடைய சரீரமானது தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் இவ்விதமென்று சொல்லப்பட முடியாமலிருந்தது. அதனுடைய வாயானது பயங்கரமாகவும் முனை கூர்மையான பற்களுள்ளதாகவும் கோரமானதாகவுமிருந்தது. அதனுடைய ஒரு மோவாய் பூமியிலிருந்தது, மற்றொன்று ஆகாயத்தை அடைந்தது. நான்கு கோரைப்பற்கள் நூறு நூறு யோஜனம் நீண்டிருந்தன. அதனுடைய மற்றப் பற்கள் பத்து யோஜனைதூரம் நீண்டவைகளாகவும் மாளிகைகளின் சிகரம்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகவும் சூலாயுதத்தின் முனைபோன்ற தோற்றமுள்ளவைகளாகவும் இருந்தன. கைகள் பரிகாயுதம்போன்றவைகளாகவும் பதினாயிரம் யோஜனை நீளமுள்ளவைகளாகவும் ஒத்தவைகளாகவும் இருந்தன. இரு கண்களும் ஸூர்ய சந்திரர்கள்போலப் பிரகாசித்தன. வாயானது ஊழித்தீபோன்றிருந்தது. அந்தப் பிசாசானது மின்னல் அசைவதுபோல அசைகின்றதும் ஆவலுள்ளதுமான நாவினால் வாயைநக்கிக்கொள்வதும் வாயைத் திறந்துகொண்டதும் கோரமான கண்களுள்ளதும் உலகத்தை வலிமை செய்து விழுங்குகின்றதுபோன்றதும் மிக்க கோபங்கொண்டதும் பயங்கரமாகத் தோற்றும் பேரொலியால் உலகங்களை எதிரொலியிடச் செய்வதுமாகி இந்திரனைத் தின்ன விரும்பி அருகில் ஓடியது.

— —

நூற்றிருபத்தாறுவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனால் துதிக்கப்பட்ட ச்யவனர் அவன்மீது ஏவின கிருத்யையைத் திருப்பி ஸ்திரீகள் முதலியவற்றில் பிரித்துவிட்டதும், லோமசர் ஸுகன்யோபாக்யானத்தை முடித்துப் பல தீர்த்தங்களின் மகிமையைக் கூறியதும்.)

பிறகு, பயங்கரமான முகமுள்ளதும் யமன்போல வாயைத் திறந்துகொண்டு வருகின்றதும் தின்னப் போவதுமான அந்த மதத்தைக்கண்டு, தேவனும் நூறு யாகங்களைச் செய்தவனும் அ

படி செயயபபடட கையுளளவனும பயததினல அடிககடி
வாயகளை நககுகிறவனும பயததினல பீடிககபபடடவனு
 தேவராஜன, சயவனரைப பாரதது, 'பருகுநதனரே!
முதல இநத அஸவினிதேவாகள (யாகஙகளில) ஸோம
ததுககுத தகுதியுளளவாகளாவா இநத வசனம உணமை
மமணரே! என விஷயததில அருளபுரிவீராக உமமுடைய நன
றசி வீணாகவேணடாம இநதச செயகை சிறநததாககு பிரமம,
யே! நீர பயனிலலாத காரியததைசசெயயமாடடீர என்று நான
கிறேன பிராமமணரே! நீர இநத அஸவினி தேவாகளை இப
பொழுது ஸோமததைககுடிபபவாகளாகச செயததுபோல எனனை
க்ஷேமததோடு சோககக கடவீர பாரககவரே! 'உமமுடைய
லமை அதிகமாகவே பிரகாசிககவேணடும ஸுகனனியின
ரவான இவனுடைய கீரததியும உலகததில பரவியிததியடைய
ணடும' எனனும எணணததால உமமுடைய வலலமையைப
காசபபடுததககூடிய இநதககாரியம எனனல செயயபபடடது
லால, நீர விருமபுகிறபடியே ஆகுக என விஷயததில
ளை செயவீராக' என்று சொனனன இநதிரனல இவ
று சொலலபபடட மஹாதமாவான சயவனருடைய அநதக
பமானது விரைவில போயவிடடது இநதிரனையும விடுவித

அரசனே! மிகக வலலமையுளள சயவனா முனபு படைதத
ததையும மதயபானததிலும ஸதிரீகளிடததிலும பாசசிகைகளி
வேடடையிலும மறுபடியும மறுபடியும பகுதது வைததா
சகிறவாகளுள சிறநத சயவனா அபபொழுது மதததை நனகு
மதததுவிடடு, இநதிரனையும அஸவினிதேவாகளுளளிடட
வாகளையும ஹோமததால நனகு திருபதியடையச செயதும
த அரசனுககு யாகததைச செயவிததும எலலா உல
களிலும தமது சகதியைப பிரவிததபபடுததியும ஒதது
பவளான ஸுகனனியுடன வனததில இனிது வாழநது
தாா வேநதனே! பக்ஷிகள ஒலிததுககொணடிருககிற
ருடைய தடாகமானது இதோ விளஙகுகிறது இதில
காதராகளுடன நீ பிதருககளையும தேவாகளையும தருபதி
டயச செயவாயாக பாரத! வேநதனே! இதனையும விக
க்ஷததையும தரிசிதது ஸைநதவாரணயததை அடைநது [1] குல

[1]குலயை = வெடடபபடட வாயககால, அலலது சிறறுறு

யைகளுடைய தரிசனததைச செயவாயாக மஹாராஜ
எலலாப புஷகரஙகளிலும ஜலததில ஸநானம செயவாய
பாரத! ஸதாணுவின மநதிரஙகளை ஜபிதது விதியை அ
வாய நரஸரேஷடனே! குநதிபுததிரா! எலலாப பாவங
யும போககும திறமையுளள தரேதை தவாபரம இரணடின ஸ
குத துலயமான காலம இதோ காணபபடுகிறது இது எல
பாவஙகளையும போககுவது இதிலும நீ ஸநானம செயவாய
கறறிநதவாகளுககு இருபபிடமானதும எபபொழுதும ப
களுளளதும எபபொழுதும பிரவாகமுளளதும தேவதை
டைய உததம ஸதானமுமான ஆாசசிக பாவதமும இருககிற
யுதிஷடிர! இதோ பலவிதமான தேவதைகளினுடைய
வேதிகளும இருககினறன இநதச சநதிர தீாததததை வைக
ஸாகள முதலிய ரிஷிகளும அபபடியே வாலகிலய ரிஷிக
அடைகிறாாகள புணயமான முககோண வடிவமுளள வா
ஷியும திரிவேணி ஸஙகமமான பரயாகையும இருககினற
எலலாவறறையும முறையே பிரதக்ஷிணம செயது இஷடப
ஸநானம செயவாயாக ராஜேநதிர! மனனவ! இஙகே சந
ராஜனும சுனக ராஜனும நரநாராயணாிருவரும ஈஸவரத
னததில பறறுதலுளளவாகளாக நெடுஙகாலம தவமபுரிநது
வறற ஸதானததை அடைநதாாகள யுதிஷடிர! இநத ஆ
சிக பாவதததில மஹாிஷிகளோடு கூடத தேவாகளும பித
களும நிததிய வாஸமசெயதுகொணடு தவமபுரிநதாா
அவாகளை நீ பூஜிபபாயாக பிரஜைகளுககு அதிபதியே! இ
இடததில அநத ரிஷிகள சருககளையும புஜிததாாகள இ
இடததில யமுனையும வறறாத பெருககுளளது, 1 கிருஷ
எனனும வியாஸரும தவம புரிவதில பறறுதலுளளவா ப
வாகளை அழிபபவனே! பாணடவ! நகுல ஸஹதேவாகள,
ஸேனன, திரௌபதி ஆகிய எலலோரும உனனுடனகூட
இநத இடததில செலவோம மனிதாகளுககு அதிபதியே! எ
இடததில, தாதாவும, விதாதாவும, வருணனும, மேலே வந
களோ புணயமான இநதிரனுடைய அநத பாஸரவண தீாத
இது அரசனே! சாநதியுளளவாகளும, சிறநத தாமமுளள
களுமான அவாகளும இஙகே வஸிததாாகள கபடமறற பு

1 ‘கருஷண:’ எனபது மூலம, ‘கிருஷணன’ எனபது இஙகெ
மொழிபெயாபபு

டயவாகளான மிததிரகுமாராகளுடைய மஙகளகரமான
த மலை இதோ இருககிறது [1] வேநதனே! மஹரிஷிகளு
ய கூடடஙகளால அடையபபடடதும, பலவித யாகஙகளால
பியதும புணயமானதும பாப பயததைப போககுகிறது
ன அநத யமுனை இது கௌநதேய! இஙகே பெரியவில
ளவனும அரசனுமான மாநதாதாவும [2] ஸஹதேவனமகனும
டுபபவாகளுள சிறநதவனுமான ஸோமகனும தாஙகளே
ம செயதாாகள' எனறு கூறினா.

நூற்றிருபததேழாவது அதயாயம்

தீாததயாததாபாவம (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் மாந்தாதா என்னும் பெயர்க காரணத்தையும்
மாந்தாதாவின் சரித்திரத்தையும் கூறியது)

யுதிஷடிரா, 'மஹாபராமமனரே! மூவுலகஙகளிலும பிர
ததிபெறறவனும அரசாகளுள புலிபோனறவனும யுவனாஸ
புதரனுமான மாநதாதா எனனும ராஜஸரேஷடன எவவாறு
நதான? எவனுககு, மூவுலகஙகளும, மஹாதமாவான விஷணு
கு வசபபடடிருநததுபோல வசபபடடிருநதனவோ அள
நத காநதியுள்ள அநத மாநதாதா எவவிதம இநதப பெரும
மையும பெறறான? தோஷமறறவரே! மெயயான கீாததி
றறவனும புததிமானுமான அநத மாநதாதாவினுடைய இந
சரிததிரம உமமால சொலலபபடுவதை நான கேடக விருமபு
றன இநதிரனுககுச சமமான ஒளியுளளவனும நிகரறற
யமுளளவனுமான அவனுககு மாநதாதா எனகிற பெயரும
பபும உணடான விததததைச சொலலுவதறகு நீா வலலவா'
று வினவ, லோமசா கூறலானா
'அரசனே! மஹாதமாவான அநத அரசனுககு உலகஙகளில
நதாதா எனகிற பெயா சொலலபபடுகிற காரணததைக
ததுடன கேள யுவனாஸவனெனகிற அரசன இக்ஷ்வாகுவம
தில பிறநதவன அநத அரசன மிகுதியான தக்ஷிணைகளுள்ள

---

1 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது
2 'ஸருஞசயனுடைய பௌதரன' எனபது பழையவுரை

யாகஙகளைச செயதான தாமததை வளாபபவாகளுள சிற
வனை அவன ஆயிரம அஸவமேதஙகளைச செயது மிக நி
பின தக்ஷிணைகளுளள முககியமான மறற யாகஙகளையும செ
தான புததிரனிலலாதவனும பெருநதனமையுளளவனும
அநத ராஜரிஷியானவன மநதிரிகளிடம அநத ராஜயத
வைததுவிட்டுப பெரிய விரதமுளளவனும மனததை வென்ற
மாகிச சாஸதிரஙகளில கணட விதிபபடி மனததைக கடவுளி
சோததுத தினமும வனததில வசிததுககொணடிருநதா
வேநதனே! அநத அரசன ஒரு ஸமயததில படடினியால து
முறறவனுகவும தாகததால நெஞசுலாநதவனுகவும பருகுவ
டைய ஆஸரமததில நுழைநதான ராஜஸரேஷடனே! மக
மாவும பருகுநநதனருமான மஹரிஷியானவா ஸுதயு
னுடைய குமாரனுன (அநத) யுவநாஸவனுககுப புததிரோதபத
காக அதே இரவில ஓா இஷடியைச செயதாா ராஜேநதிரே
அவனுடைய மனைவியானவள பருகி இநதிரனுககு ஸமனான பு
ரனைப பெறுதறகுரியதும மநதிரஙகளால பரிசுததமானதும
தீாததததால நிறைககபபடட பெரிய குடம முநதியே அங
வைககபபடடிருநதது அரசனே! நனகு விததம செய
படட அநதத தீாததம வைககபபடடிருநத கலசததை அ
மகரிஷிகள வேதியில வைததுவிடடு உறஙகினாகள தொண
யுலாநதவனும மிகவும தாகததால வருநதுகினறவனுமான அ
யுவனுஸவராஜன குடி தணணீரை விருமபி இரவில விழிததிரு
தனால களைதத அநத ரிஷிகளைத தாணடி அநத ஆஸரமத
நுழைநது சாநதனுகிக குடிநீரை யாசிததான அபபொழு
களைததவனும பறவையின ஒலிபோல உலாநததொணடைய
அழைககிறவனுமான அவனுடைய குரல ஒருவருககும கே
விலலை பிறகு, அநத அரசன ஜலம நிரமபியிருநத அநதககு
தைப பாாதது வேகததுடன அருகில ஓடித தணணீரைககுடி
(கருடததை) எறிநதுவிடடான தாகததால வருததபபடட பு
மானன அநத அரசன குளிாநத நீரைக குடிததுத தாக சாநதி
யடைநது அபபொழுது மிகக ஸுகமுளளவனுனன பிற
தபோதனாகளுடனிருககும அநத முனிவாகள விழிததுககொ
டாாகள அவாகள எலலோருமே அநதக கலசம நீரிலலாமலிரு
பதைக கணடாாகள, அவாகள ஒனறுசோநது, ‘இது ய
டைய செயகை?’ எனறு வினவினாகள யுவநாஸவன, ‘இவவி

யகை என்னுடையது' என்று உண்மையை ஒப்புக்கொண்டான்
ப்பொழுது, பகவானான பார்க்கவர் அவனைப் பார்த்து, 'நீ
யத் காரியம் தக்கதன்று ஏனென்னில், புத்திரனை உண்டுபண்ணு
றகாகத் தவத்தினால் விதத்தது செய்யப்பட்ட தீர்த்தம் வைக்க
பட்டிருந்தது ராஜரிஷியே! மிக்க பல பராக்கிரமங்களுள்ள
ன! உனக்குப் புத்திரனுண்டாவதற்காக உக்கிரமான தவத்
ச்செய்து இந்தக் கலச தீர்த்தத்தில் [1] ஒரு திவ்ய சக்தியானது
க்கப்பட்டிருந்தது அரசனே! தன் திறமையால் இந்திரனை
யமன் வீட்டை அடைவிக்கக்கூடியவனும் மிக்க வலிமையுள்ள
வும் மிக்க வீர்யமுள்ளவனும் தவ வன்மையுடன் சேர்ந்தவனு
ன புத்திரன் உண்டாகத் தக்க இந்த விதியினால் என்னால் இது
த்தது செய்யப்பட்டிருந்தது அரசனே! உன்னால் இப்
ாழுது செய்யப்பட்ட தீர்த்த பானமானது தக்கதன்று இப்
ாழுது இதனை நம்மால் இதைக் காட்டிலும் வேறுவிதமாகச்
ய்ய முடியாது நீ இப்படிச் செய்தது தெய்வத்தாலேயே
ய்யப்பட்டதென்பது நிச்சயம் மஹாராஜனே! என்னுடைய
வலிமையினால் நிறைக்கப்பட்டதும் விதிப்படி மந்திரங்களால்
்கப்பட்டதும் தாங்கொண்ட உன்னால் பருகப்பட்டது
ன தீர்த்தத்தால் நீ உன்னாலேயே இப்படிப்பட்ட புத்திரனைப்
றுவாய் மஹாராஜனே! எப்படி, வீர்யமுள்ளவனான நீ இந்
னுக்கொப்பான புத்திரனைப் பெறுவாயோ, உனக்குப் பிராண
டு பிரிவும் உண்டாகாதோ, காப்பத்தைத் தாங்குவதனாலுண்
கும் ஶ்ரமத்தையும் நீ அடையமாட்டாயோ அப்படிப்பட்ட
சரியமான இஷ்டியை நாம் உனக்குச் செய்வோம் ராஜேந்
! நீ துயரப்படாதே விதி மிக வலிதன்றோ?' என்று சொன
பிறகு, நூறு வருஷம் நிரம்பினவுடன், மகாத்மாவான
த அரசனுடைய இடவிலாவைப் பிளந்துகொண்டு ஸூர்யன்
ாலிருப்பவனும் மகாதேஜஸ்வியுமான புதல்வன் வெளிப்பட
ன அரசனை அந்த யுவனாஶ்வனையும் மரணம் அணுகவில்லை
து ஆச்சர்யமாயிருந்தது பிறகு, மகாதேஜஸ்வியான இந்
ன அந்தப் புத்திரனைப் பார்க்க விரும்பி வந்தான் பிறகு,
வர்கள் அந்த மகேந்திரனைப் பார்த்து, 'இந்தக் குழந்தை
யின் பாலில்லாமையால் எதைப் பருகும்?' என்று வினவினா
பிறகு, இந்திரன், 'இவன் (மாம்=) என்னை (தாஸ்யதி=)

1 'பர்மம' என்பது மூலம்

பருகுவன்' என்று இவன் வாயில் தன் சுட்டு விரலை வைத்தா
இந்திரனால் இவ்வண்ணம் சொல்லப்படவே, இந்திரனுடன் கூ
தேவர்கள் இவனுக்கு, 'மாந்தாதா' என்று பெயரிட்டார்கள் .
சனே! அப்பொழுது அந்தக் குழந்தை இந்திரனால் கொடுக
பட்ட சுட்டுவிரலைப்பருகி மகாதேஜஸ்வியாகப் பதின்மூன்று [1] (
. உயரம் வளர்ந்தான் தனுர்வேதத்துடன் கூடிய வேதங்க
தேவ ஸம்பந்தமான அஸ்திரங்களும் தியானம் செய்யப்ப
வுடனே பிரபுவான அந்த மகாராஜனை முழுமையும் வந்தன
தன் ஆஜகவமென்கிற வில்லும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் உ
டான அம்புகளும் பிளக்க முடியாத கவசமும் உடனே அவ
வந்தடைந்தன. பாரத! பகவானான இந்திரனால் நேரில் பட
பிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மாந்தாதா, மூன்று உலகங்க
யும், விஷ்ணுவானவர் காலடிகளால் ஜயித்ததுபோலத் தர்மத்த
ஜயித்தான் மகாத்மாவான அவனுடைய கட்டளையானது த
யற்றதாக நடைபெற்றது ராஜரிஷியாகிய அவனை ரத்தினங்
தாமே வந்தடைந்தன பூமிக்கு அதிபதியே! அவ்வரசனுடை
இந்தப் பூமியானது தனங்களால் நிறைந்திருந்தது அ
அரசனால் மிக்க நிரம்பின தக்ஷிணையுள்ள பலவகைப்பட
அநேக யாகங்கள் செய்யப்பட்டன அரசனே! அக்னி
னங்களைச் செய்தவனும் பேராற்றலுள்ளவனும் அளவிற
காந்தியுள்ளவனுமான அவன் மிக்க தர்மங்களைச்செய்து இந்திர
டைய அர்த்தாஸனத்தைப் பெற்றான் தர்மத்தில் எப்பொழு
நிலைபெற்றவனும் புத்திமானுமான அவனால் ஸமுத்திரங்களுட
பட்டணங்களுடனும் கூடிய பூமியானது கட்டளையினாலேயே ஒ
தினத்தில் ஜயிக்கப்பட்டது மகாராஜனே! மிக்கதக்ஷிணைகளு
அவனுடைய யாகங்களின் மேடைகளால் நான்கு (ஸமு
த்திரங்களை) எல்லையாகக் கொண்ட பூமியானது நிரம
தாயிற்று (மேடைகளால்) மறைக்கப்படாத இடம் சிறி
யில்லை மகாராஜனே! அந்த மகாத்மாவினால் பிராமண
களுக்கும் பத்துலக்ஷம்கோடிப் பசுக்கள் கொடுக்கப்பட்ட
வென்று சொல்லுகிறார்கள் பன்னிரண்டு வர்ஷகாலம் மழை இ
லாமற்போனபொழுது அந்த மகாத்மாவினால் பயிர்கள் விருத
அடைவதற்காக வஜ்ரபாணியான இந்திரன் பார்த்துக்கொண
ருக்கும்பொழுதே மழை பொழியும்படி செய்யப்பட்டது அ

1 'சாண் எனினுமாம்' என்பது பழையவுரை

ல் சந்திரவம்சத்தில் தோன்றினவனும் மகிமையுள்ளவனும் மகா
கம்போலக் காஜிப்பவனுமான காந்தார தேசாதிபதியானவன்
ம்புகளால் மிக அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் அரசே! மனத்
அடக்கின அவனால் நானாவிதமான பிரஜைகள் ரக்ஷிக்கப்
டன மிக்க வல்லமையுள்ள அவனால் தன் தவத்தினால் உலகங்
வாட்டப்பட்டன குருக்ஷேத்திரத்தின் மத்தியில் [1] மிக்க
ாயமான தேசத்தில் ஆதித்யனுடைய காந்திபோன்ற காந்தி
ள அவனுடைய யாகம் நடந்த இடம் இது ராஜஶ்ரேஷ்டனே!
தியான மாந்தாதாவைப்போல நீயும் தாமத்தைச் செய்து
யைக் காக்கக்கடவாய், ஸ்வர்க்கலோகத்தையும் அடைவாய்
ாலனே! நீ என்னைக் கேட்ட மாந்தாதாவினுடைய பெரிய
த்திரமும் சிறந்த பிறப்பும் ஆகிய இவை முழுமையும் என்னால்
ாக்குக் கூறப்பட்டன' என்று சொன்னார் பாரதரே! பிறகு,
ாமசமஹரிஷியினால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரா
படியும் ஸோமகனைப்பற்றி வினவலானார்

நூற்றிருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஸோமகனென்னும் அரசனுடைய நூறு மனைவியருள் மூத்தவளுக்கே
ஒரு பிள்ளை பிறந்ததும், அவன் எறும்பு கடித்து வருந்துவதைக்
கண்ட அரசன் பல பிள்ளைகளை அடைய உபாயங்கேட்ட
தும், புரோகிதர் அந்த ஒரு புத்திரனைப் பசுவாக்கி
ஹோமம் செய்து அந்தப் புகையை முகர்வத
னால் நூறு மனைவியரிடத்திலும் நூறு புத்தி
ரர்கள் உண்டாவரென்றதும்.)

யுதிஷ்டிரர், 'கொடுப்பவர்களுள் சிறந்தவனான ஸோமகனென்
அந்த அரசன் எவ்வித வீர்யமுள்ளவனாக இருந்தான்? அவனு
டைய செய்கைகளையும் பெருமையையும் உள்ளபடி கேட்க விரும்பு
றேன்' என்று வினவ, லோமசர், 'யுதிஷ்டிர! ஸோமகனென்று
விக்கிதிபெற்ற தாமவானான ஓரரசன் இருந்தான் அரசனே!
னுக்கு அப்பொழுது ஒத்தவர்களான நூறுமனைவியர் இருந்
ர் அந்த அரசன் நெடுங்காலம் பெருமுயற்சி செய்தும் அவர்

---

1 பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

ளிடம ஒரு புததிரனைககூட அடையவிலலை பிராய முதிர
னும முயலகினறவனும புததிமானுமான அவனுககு ஒரு ஸம
தில அவனுடைய மூதத மனையாளிடததில ஜநதுவெனகிற
புததிரன உணடானன பிரஜைகளுககு நாதனே! எல
தாயமாாகளும காம போகஙகளை அலக்ஷயம செயது, பிறந
கிற அவனை எபபொழுதும சூழநதுகொணடிருநதாாகள பி
ஒரு ஸமயம (அநத) ஜநதுவை ஓா எறுமபு அரையில கடிதத
வேநதே! கடிககபபடட அநதச சிறுவன அநதத துககத
அழுதான அதனால அநதத தாயமாாகளெலலாரும மிகக து
தை அடைநதவாகளாக ஜநதுவை விரைவாகச சூழநதுகொ
மிக அழுதாாகள அநதச சபதமானது நெருஙகியதாயி
மநதிரிகளின ஸபைநடுவில புரோகிதருடன உடகாாநதுகொ
டிருநத அநத அரசன அநதத துனபககுரலைச சடிதியிற
டான பிறகு, அரசன, 'இது எனன' எனறு (அறிநது
வாயிலகாபபவனை அனுபபினான வாயிலகாபபவன புததிர
பறறி நடநததை அவனுககுச சொனனான பகைவரை அட
கிறவனான அநத ஸோமகன மநதிரிகளோடுகூட விரைவாக எ
திருநது அநதபபுரததில நுழைநது புததிரனைத தேறறின
அரசே! அரசன அநதப புததிரனைச சமாதானபபடுததி, அந
புரததினினறு வெளிவநது புரோகிதருடனும மநதிரிகளுட
சோநது உடகாாநதான

ஸோமகன, 'இவவுலகததில ஒரே புததிரனையுடை
இகழததககது (அதனினும) புததிரனிலலாமை சிறநததாகு
பிராணிகளுககு எபபொழுதும நோயுணடாதலால ஒரே பு
ரனையுடைமை துககமே பிராமமணரே! பிரபுவே! புத
களை விருமபின எனனால பரீக்ஷிததது (எனககுத) தகுநத
ளான இநத நூறு மனைவிகள விவாகம செயயபபடடாா
அவாகளுககு ஸநததியிலலை முயனுகினற எலலா மனை
ளுளளும (ஒரு மனைவியினிடததில) எனககு இநத ஜ
எனகிற ஒரே புததிரன அதிகபரயாஸததால பிறநத
இதைககாடடிலும மேலான துககம எனன இருககிறது? பிரா
ஞோததமரே! மனைவியருடனிருககும எனககுப பிராயமும செ
விடடது இநத ஸதிரீகளுடைய பிராணனகளும எனனுடை
உயிரும இநத ஒரு சிறிய புததிரனையே பொறுததிருககின
பெரிதாகவோ அலலது சிறிதாகவோ செயவதறகரியதாக

கிற எநதசசெயகையினல நூறுபுததிரா்கள உண்டா
களோ அபபடிபபட்ட சுருநத காமாவானது இருககிறதா?"
று வினவ, புரோஹிதா கூறலானா 'ஸோமக! எதனுல நூறு
திராகள உணடாவாரகளோ அபபடிபபடட காமாவானது
ககிறது அதை நீ செயய வலலவனுயின சொலலுவேன்' என்று
னா ஸோமகன, 'எதனுல நூறுபிளளைகள உணடாவாரகளோ
தககாரியம செயயககூடியதானுலும செயயககூடாததானுலும
னுல செயயபபடடதெனறே நீா அறியககடவீா பகவானுன
வீா (அதனை) எனககுச சொலலககடவீா' என்று வினவ,
ாஹிதா, 'அரசனே! என்னுல உனககுச (செயவிககபபடும)
வான யாகததில நீ ஐநது (என்கிற புததிரனைப பசுவாககி)
னுல யாகம செயவாயாக பிறகு, உனககு ஒளிபொருநதின
றுபிளளைகள சீககிரம உணடாவாரகள வபையானது ஹோமம
யயபபடும பொழுது அநதத தாயமாரகள புகையை முகாந
், பிறகு, மிகுநத வீாயமுளள புததிராகளை உனககுப பெறு
கள ஜநதுவானவன மீணடும அநதததாயினிடததிலேயே
ககுப புததிரனுகப பிறபபான இவனுடைய இடவிலாவிலுளள
ானனிறமான மசசமுமஇருககும' என்றுகூறினா

நூறறிருபததோனபதாவது அதயாயம

தீா த த யா த் ர ா ப ா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(புரோகிதர்கட்டளையால் ஸோமகன் ஜந்துவின்வபையை ஹோமஞ்
செய்ததும், அதன் வாசனையை முகர்ந்ததனுல் அவனுடைய
நூறுமனைவியரிடமும் நூறுபுத்திரர்கள் உண்டானதும்,
அரசனும் புரோஹிதரும் இறந்தபின் தமது
வினைகளின பயனைச்சேர்ந்து அனு
பவித்ததும்)

ஸோமகன, 'பிராமமணரே! எதை எதை எபபடி எப
ச செயயவேணடுமோ அதை அதை அபபடி அபபடிச செய
ாக புததிராகளினவிருபபததால உமமுடையவசனம முழுமை
யும செயவேன' என்று சொனனுன

பிறகு, அநதப புரோகிதா அநத ஜநதுவைப (பசுவாககி)
ாமகனுககு யாகம செயவிததா தாயமாரகளோ, 'ஆ! ஆ!

நாங்கள் கெட்டுவிட்டோம்' என்று அலறுகிறவர்களும் கடுந்து
தால் வருந்துபவர்களும் இரங்குபவர்களுமாகிய புத்தி
வலிந்து இழுத்தார்கள் அவர்கள் அவனை வலக்கையில் பிடி
இழுத்தார்கள் யாகம் செய்விக்கிற பிராம்மணரும் இ
கையில் பற்றி இழுத்தார் (அவர்கள்) அன்றிற்பேடுகள்போ
துன்புற்றிருக்கும் பொழுதே (அவர்) அந்தப்புத்திரனைப் ப
இழுத்து அவனை விதிப்படி கொன்று அவனுடைய வபை
ஹோமம் செய்தார் குருநந்தன! வபையானது ஹோ
செய்யப்படும்பொழுது தாய்மார்கள் மணத்தை மூகா
துன்பமுற்றவர்களாக உடனே பூமியில் விழுந்தார்கள் பி
அந்த ராஜஸ்திரீகளனைவரும் கர்ப்பந்தரித்தார்கள் பிரஜைகளு
நாதனே! பாரத! பிறகு, பத்துமாதங்கள் சென்றவுடன், ஸோ
னுக்கு அந்த எல்லாரிடமும் குறைவின்றி நூறு புத்திரர்கள் உ
டானார்கள் ஜந்துவென்பவன் முன்போலத் தன் தாயினிட
லேயே மூத்த பிள்ளையாகப் பிறந்தான் அவன் அவர்களு
இஷ்டமாக இருந்ததுபோல (அவர்களுடைய) மற்றச் சொந்த
பிள்ளைகள் இருக்கவில்லை அந்த ஜந்துவுக்கு இடவிலாவில் பெ
னிறமான அந்த மச்சமும் இருந்தது அந்த நூறு பிள்ளைகளு
அவன் குணங்களாலும் மூத்தவனாகவே இருந்தான்

பிறகு, ஸோமகன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழு
அந்தக் குருவானவர் பரலோகத்தை அடைந்தார் பிறகு, ஸோ
மகனும் பரலோகம் சென்றான் பிறகு, அவன், கோரமான நர
தில் வேவிக்கப்படுகின்ற அவரைக் கண்டான், 'பிராம்மண
நீர் யாது காரணம்பற்றி நரகத்தில் வேவிக்கப்படுகின்றீர்?' என
அவரை வினவினன் பிறகு, அக்னியினால் மிகவும் வேவிக்கப்
கின்ற அந்தக் குரு அவனைப் பார்த்து, 'அரசனே! நீ என
யாகம் செய்விக்கப்பட்டாய் இது அந்தச் செய்கையின் பய
என்று கூறினர் பிறகு, அந்த ராஜரிஷியானவன் அதனைக் கே
யமதர்மராஜனை நோக்கி, 'நான் இந்நரகத்தில் பிரவேசிப்பே
எனக்கு யாகம் செய்வித்தவர் விடப்படவேண்டும் மிகப் பு
சாலியான இவர் எனக்காகவன்றோ நரகத் தீயினால் வேவிக்கப்
கிறார்? அப்படிப்பட்ட நான் என் தேகத்தை நரகத்தில் வே
வேன் குருவானவர் விடப்படவேண்டும்' என்று சொன்
யமதர்மராஜன், 'அரசனே! ஒருவன் செய்த வினையின் பயனை
றொருவன் ஒருபொழுதும் அனுபவிப்பதில்லை பேசுகிற

சிறநதவனே ! உனனுடைய காமபலனகள இதோ காணப
ின றன' எனருன ஸோமகன, 'நான பிரமமவாதியான (குரு)
றிப புணணியலோகஙகளை விருமபவிலலை தேவலோகத
லா நரகததிலோ நான இவருடன கூடவே வஸிகக விருமபு
ன தாமராஜனே ! நான செயகையிஞல இவருககுச சம
ாவன தேவனே ! இநதப புணணியபாவஙகளுடைய பலனனது
களுககுச சமமாக இருககவேணடும' எனருன தாமராஜன,
சனே ! உனககு இபபடி விருபபமிருநதால இவனுடைய (பாப)
னச சோநது அனுபவிபபாயாக பிறகு, இவனேடுகூட ஒரே
யததில நரகததை அடைவாய' எனறு சொனஞன தாமரை
'போனற கணகளுளள அநத அரசன அபபடியே எலலாவற
யும செயதான அவன பாவநதொலைநது குருவுடன அநத
ததினினறு விடுபடடான அரசனே ! குருவினிடம பிரிய
ள அவன, நலவினையிஞல வசபபடுததபபடடவையும சுபமான
யுமான விருமபபபடட (உலகஙகளைக) குருவான அநத அந
ருடன கூடவே அடைநதான அவனுடைய ஆஶரமமானது
தா எதிரில விளஙகுகிறது ஒரு மனிதன பொறுமையுளள
க இஙகு ஆறுதினஙகள வஸிததால நறகதியை அடைகிருன
ஶரேஷடனே ! கவலையறறவாகளாகவும மனததை அடககி
ாகளாகவும இநத இடததிலும ஆறுநாள வஸிபபோம குரு
சததைத தாஙகுபவனே ! நீ ஸிததமாக இரு' எனறு
ன ஞா

[1] நூறறுமுபபதாவது அத்யாயம்.

தீா த த யா த ரா பா வ ம (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர், மார்க்கண்டேயாஶ்ரமம்சென்றதும், லோமசர் மார்க்கண்டேயருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியதும்)

நியமமுளளவரும பகைவரை அடககுபவரும தர்மராஜரு
ன யுதிஷடிரா பரிசுததமான ஸோமகனுடைய ஆஶரமததில

[1] இநத அதயாயம வியாசயான பாடததில இலலை, கிருஷணசாரி புததகததில அதிகபாட அடையாளததினுள போடபபடடிருக
து

தமபிமாா முதலியவாகளோடு ஆறுதினஙகள வஸிதது, அ
இடததினினறு 'புறபபடடு அபபடியே விரைவாக வடதிசை
நோககிச சென்ஞா• அநத அரசா அவவிடததினினறு வெ
தூரம சென்று அஙகே மனததைக கவருகினறதும மிகக ம
ளாலும கனிகளாலும ரமமியதும மஹாநதியினுல விளஙகு
மான காடடைப பாாதது, முனிவாகளுள சிறநதவரான லோ
சரை நோககி, 'அழகியதும பல மிருகஙகளும பக்ஷிகளும
தும அநேக புஷபஙகளோடும பழஙகளோடும சோநத
முனிவாகளுடைய கூடடஙகளால அடையபபடட தும புண்
மான ஜலமுள்ள பெரிய நதியோடுகூடியதுமான வனம கா
படுகிறது இது என்ன? முனிவரே! பறபல விதமான ரிஷி
டைய புண்ணியமான ஆஸ்ரமஙகள காணபபடுகினறன புண்
மான இநத ஆஸ்ரமம யாருடையது? தோஷமறறவாகளான இ
ரிஷிகள எவரைச சோநதவாகள? பேசுகிறவாகளுள சிறநதவ
இதனை நான கேடக விருமபுகிறேன நீா சொலலும' என்று
வினு -

லோமசா, 'ராஜேநதிரனே! தோஷமறறவனே! உனககு
ளம இபபொழுது என்னுல சொலலபபடுகினற புராதனம
இநத வனததின வரலாறறை முழுமையும கேள மேதாவி
விசாலமான 'புத்தியுளளவரும எலலா விததைகளிலும தோ
யடைநதவரும மருகண்டுவின புதலவருமான மாாககண்டே
மஹாமுனிவா சிறுவராயிருககையிலேயே தாய தநதையருக
பிரியததைச செயதுகொணடு தவம புரிவதறகு வனததில பிர
சிததா, இஙகே ஆஸ்ரமஸதானததை அமைததுககொணடு மி
பயஙகரமான தவததைச செயதாா வெயயில காலததில ஐ
அகனிகளின மததியில நினறு தவஞ்செயபவரும மாரிகா
களில் திறநத வெளியிலிருபபவரும குளிாகாலததில ஜலததில்
பவருமாகி நெடுஙகாலம தவததில நிலைபெறறிருநதாா அ
கைகளை உயரத தூககினவரும பிடிபபிலலாதவரும காறகட
விரல நுனியினுல நிறபவரும இநதிரியஙகளை வெனறவரும சு
ஸததை அடககினவரும அழிவறற பரமாதமாவைத தியா
சிநதிக்கினறவரும ஆகாரமிலலாதவரும கோ்பததைத் அடக்கி
னவருமாகி இவ்வண்ணம நெடுஙகாலம இருநதாா அரசனே! இ
ஸமயததில, எலலாவறறையும அழிககினறதும மிக்க பயஙக
மான மழையினமையானது உணடாயிறறு அதனுல, சராச

எரிககபபடடன பஞசம நோநதவுடன, எலலாரும நாச
டநதாாகள மகாதமாககளான வேறு சில முனிவாகளும
மமண ஸரேஷடாகளும பிராமமணாகளும க்ஷததிரியாகளும
ஙயாகளும சூததிராகளும எலலா ஸதிரீகளும பசுககளும
ிகளும மிருகஙகளும ஆகிய எலலாரும, பசியினுலும தாகததா
மிக வருததபபடடவாகளும, இளைததவாகளும, உதடுகளும
ணடைகளும வறணடவாகளும, -களைதத்வாகளும, பிரமிதத
ளும, மனததை இழநதவாகளுமாகி ஏதோ ஒரு புணணிய
த்தால புததிமானுன மாாககணடேயருடைய ஆஸரமததை
ாள வநதடைநது மூாசசை அடைநதவாகளாகி உடனே
ு விழுநதாாகள பாரத! ஸமாதி கலைநதெழுநதவரும
ாகியும மிகக தவமுளளவருமான அநத மாாககணடே
பசியினுலும தாகததினுலும நனகு வருததபபடட ஜனஙக
ு நெருஙகியிருககிற அநத வனததைககணடு இரககததினுல
கிய மனமுளளவராக ஹருதய கமலததில சிவனை தயானம
பது அவாகளைக காபபாறறுவதறகாக அபபொழுது தவ
ிமையினுல வேத ஸமபநதமான ஸவரததினுல கஙகையை
ழததா அவரால அழைககபபடடதும மிகக பரிசுததியுள
ும வேதநதியெனனும பெயரா்லேயே பிரஸிததிபெறறதும
கஙகளைப பரிசுததம செயவதுமான கஙகையானது விரைவில
தது பாரத! அழைககபபடட பாயஜனயனும ஸுகமாக
ழ பொழிநதான ராஜேநதிரனே! இஙகே பயிாகளும
ிததன, பழஙகளும கிழஙகுகளும மிகுதியாக உண
பின, அநத ஈலலாஜனஙகளும காபபாறறபபடடாாகள.
சனே! எலலா்ப பிராமமணஜனஙகளும மாாககணடே
ரப புகழநதுகொணடு அவரால நனகு காபபாறறபபடடவாக
க நெடுஙகாலம ஸுகமாக இருநதாாகள அவா புணணிய
னசெயகைகளுளள எலலாருககும இவவாறு பாதுகாவலைச
யது பரமேஸவரருடைய மகிழசசியின பொருடடு மீணடும
ம புரிநதாா இவவணணம பலகாலம செனறபிறகு, மஹேஸ
ா எதிரில தோனறினுா எலலாத தேவாகளுககும ஈஸவரரும
திரனை முடியில தாஙகியவரும உமையவளுககுபபதியும பிரமமா
ஷணு முதலிய தேவாகளாலும ஸிததாகளாலும விதயாதராக
லும உரகாகளாலும சிறநத கநதாவாகளாலும இயககாகளா

1 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது,

ளும கினனராகளாலும பறவைகளாலும துதிககபபடுகிறவ
மஹாதேவரும அழிவறறவரும எஙகுமநிறைநதவருமான சிவ
பாாதது மாாககணடேயமுனிவா பகதியோடு அடிககடி [1] ஸ
டாஙகமாக நமஸகரிததாா முனிவா நமஸகரிததெழுநது வ
வாகக கைகுவிததுககொணடு உலகஙகளுககுப பதியான ம
தேவரைப பலவித ஸதோததிரஙகளால துதிததாா மஹாதே
அநத மாாககணடேய மஹா முனிவரை, 'முனியே! உனககு
ளம வரததைககேள உனககு வரஙகளைக கொடுபபவ
இருககிறேன' எனறு சொனனாா. பரமாதமாவான அ
சிவனால இவவணணம தெரிவிககபபடட அவா பர
வரரைபபாாதது, 'சமபுவே! ஸவாமி! உமமுடைய சர
விநததில மறறவாகளால எளிதில அடைய முடியாத
வேறிடததுச செலலாததுமான பகதியைத தவிர வே
வரததை நான வேணடவிலலை' எனகிற இநத வாகயத
தடுமாறறமுளள குரலுடன சொனனாா. முனிவரால இவவ
சொலலபபடடவரும ஈஸவராககெலலாம ஈஸவருமான பகவ
மறுபடியுமே மாாககணடேய மஹாமுனிவரைபபாாதது, '
னுடைய பிதாவினால புததிரன உணடாவதறகாகப பகதியுட
நன்கு ஆராதிககபபடடேன நான, 'நூறு பிராயமுளள குண
லாத புததிரன ஒருவன, பதினறு பிராயமுளள நலல புதத
ஒருவன ஆகிய இருவருள ஒருவனை விருமபும' எனறு செ
னேன அவா எனனைபபாாதது, 'தேவாகளுககு ஈஸவரரே! நூ
பிராயமுளள குணககேடனன புததிரன எனககு வேணடாம,
னறு பிராயமுளள குணசாலியான புததிரன இபபொழுது என
உணடாகடடும' எனறு சொனனாா முறகாலததில உனனுடை
தகபபனால இவவாறு வரம வேணடபபடடது முனிவே
நான உனனால செயயபபடட தவததினால மிகவும மகிழவிககப
டேன எனனால நீணட ஆயுளானது (உனககுக) கொடுககப
டது மிருதயுவும தடுககபபடடது' எனகிற வாககியததைச் சொ
னனாா பகவானான ஈஸவரா இவவணணம சொலலிவிடடு
விடததிலேயே மறைநதாா புணயமான இநத ஆஸரமம அ

1 பாதஙகளும முழஙகாலகளும கைகளும மாாபும தலையும
யில பட, புததியும சொலலும பாாவையும வநதனம பெறுபவரை
அடையச செயயும நமஸகாரம, இருகாலும இருகையும இருதோ
மாாபும நெறறியும பூமியிலபடச செயயும வணககம எனபா சிலா,

தகணடேயருடையது பாவமிலலாதவாகளான இநதரிஷிகள
ரைச சாரநதவாகள இஙகே ஒருதினம வஷிபபவாகள அனே
ம் மிருதயுவைக கடககிறாகள பரதஶரேஷடனே ! பூமியைப
காயபவனே ! இநத ஆஶரமததிலேயே நியமமுளளவனாக
ிகககடவாய

நூறறுமுபபததோராவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் பல தீர்த்தங்களின மகிமையைச் சொல்லியது)

அரசனே ! முறகாலததில பிரமமதேவா இநத இடததி
ரே ஆயிரம வருஷஙகளில நிறைவேறுவதான இஷடிகருத
னகிற ஸதரததைத தாமே செயதாா நாபாகனுடைய குமார
அமபரீஷனும யமுனையாறறின அருகில யாகம செயதான
த இடததில யாகமசெயது ஸதஸயாகளுககுப பததுப [1]பதமம
ஙகளைக) கொடுததான அவன யாகஙகளாலும தவததினாலும
த ஸிததியைபபெறறான குநதீபுததிர! யாகம செயதவனும
ணியகாமஙகளுளளவனும உலகமுழுதுடையவனுமஅளவிறநத
ாயமுளளவனும நஹுஷகுமாரனுமான யயாதியினுடைய
சம இது இநத இடததில இநதிரனோடு பகைககினற அவனு
ய யாகபூமி இதோ இருககிறது பலவித வடிவஙகளுளள அகனி
பககும மேடை)களால நிறைககபபடடதும முழுகுகினறது
ல யயாதியினுடைய யாக காரியஙகளால நிரமபியதுமான பூமி
பபாா அநத ஓா இலையுளள வனனிமரததின கிளை இது உத
மான சகடம இது இநத ராமஹரதஙகளைபபாா நாராயண
டய ஆஶரமததையும பாா பூமியைக காபபவனே! அபரிமித
ன சௌாயமுளளவரும யோகஙகளால பூமியில ஸஞசரிபபவ
ான ரிசீகபுததிருடைய ஸஞசாரபூமியும இதோ [2]வெண
முளள ஸதலததில இருககிறது குருநநதன! இஙகே உரல
ரகிய காதணிகளோடு கூடின ஒரு பெணபேய சொலலியதும

---

1 'பதமம = நூறு கோடி' எனபது பழைய வுரை அநுசாஸன
ம 583 ம பககம குறிபபில பாாகக

2 'ரௌபயை யெனனும நதியில எனறும கொளளலாம' எனபது
ழைய வுரை.

பரமபரையாக வநததுமான கதையை, சொலலுகினற. என
டததினினறுமகேள [1]பிசாசானது, (புததிரனுடன கூட ஸநா
செயவதறகாக வநத ஒரு பாாபபனியைப பாாதது), 'புதர
விருககும நீ யுகநதரததில தயிரைககுடிதது அசசுதஸதலத
வஸிதது அபபடியே பூதலயததில ஸநானம செயதமைய
இவவிடததில (ஒரே ராததி) வஸிககத தகுதியுளளவளாவ
இநத இடததில நீ ஒரு ராததிரி வஸிதது இரணடாவது ர
திரி வஸிபபாயாகில பகல வஸிபபதறகாக உனககு நடப
இது இரவில வஸிபபதறகாக நடபபது இதைககாடடிலும வே
விதமாகும' எனறு சொலலியது பரதாகளுள சிறநதவனே!
பொழுது இநத இடததில ஓா இரவு வஸிபபோம குநதிபு
பாரத! இது குருக்ஷேததிரததிறகு வாயிலனறோ? அரசனே! இ
இடததிலேயே நகுஷனுடைய குமாரனுன யயாதிராஜ

---

1 "இஙகே,'ஒரு பெணபேய, நீராடுவதறகாகப புதரனுடனவநத பாாபபனியைபபாாதது,'யுகநதரமெனனும தேசததில ஒடடகம கழு முதலியவறறின பால தயிராககபபடுகிறது அசசுத ஸதலமெனு கிராமததில கலபபு ஜாதியிற பிறநதவாகள வஸிககிறாாகள பூத மெனனும இருடடூரில தீயினுல சுடடபபடட பிணஙகளை எறியும ஒனறு இருககிறது நீ யுகநதரததில தயிா குடிததாய, அசசுதஸதலத வஸிததாய, பூதிலயததில நீராடினுய ஆகவே, இபபடி மூனறு பா களை நீ செயதவளாகிறுய இவறறுககு மனுமுதலியவறறில பிர சிததம விதிககபபடுகிறது இஙஙனம பாவியான நீ இநத இடத வஸிததல தகாது' எனறுசொலலியும, அவள கேளாமல நீரா முதலியன செயதாள அபபொழுது, பேய அவளுடைய செமபு ஸ முதலியவறறை உடைதது, 'பகல வஸிததன பயன இது இ வசிததால அதனபயனைக காணபாய அதாவது, உனமகனையும ெ வேன மேலும, இரணடாம இரவும வஸிககவிருமபினுல மிகக தீ யைச செயவேன' எனறது' எனபது முனனோாகளின அபிபபிரா பிறகாலததவாகள, பேய, 'நீ இநத மூனறையும செயதமையால, வி பினுல இஙகே ஓரிரவு வஸிககலாம இரணடாம நாளும வசிகக வி பினுல (செமபு முதலியவறறை உடைபபதாகச சைகைகாடடி), 'ப வஸிததலின பயன இது, இரவினபயன உயிரைக கவாவது வரையு எனறது எனறு கொளளல வேணடும' எனகினறனா" எனறுகூறி யோகபரமாகவும விரிவாகப பொருள கூறுவது பழையவுரை இ கதை காணபாவம, 162-ம பககததில சிறிது மாறுபாடடுடன வநத தல காணக,

ிரன மகிழசசியை அடைதறகுக காரணமானவையும பல
ரககுவியலகளுடன கூடினவையுமான அநத யாகஙகளைச
ிதான இது பலகூாவதரணமெனகினற உததமமான
ையினது துறை அறிஞாகள இதனைத தேவலோகததிறகு
லாகச சொலலுகிறாகள ஐயனே! சிறநத ரிஷிகள
இடததில [1] ஸாரஸவத பராமமணாகளான ரிதவிக
ளைக கொணடு யாகம செயது யூபஙகளையும உரலகளையும
ததுககொணடு அவபருதஸநானததைக குறிததுச செலலுகிறா
அரசனே! இநத இடததில ராஜாவான பரதன யாகஙகளைச
ிதான, தாமததால பூமியை அடைநது அஶ்வமேத யாகததில
மையானதும உறுதியான அஙகஙகளுளளதும யாகததுககுரிய
ானகுதிரையைப பலமுறை விடடான புருஷஶ்ரேஷ்டனே!
ததன இநத இடததிலேயே ரிஷிகளுள சிறநதவரான ஸமவாதத
பாதுகாககபபடடவனாக உததம யாகததைச செயதான
ஜநதிரனே! இநத இடததில ஸநானம செயதால மனிதன
லா உலகஙகளையும நனகு காணகிறான, பாவததினினறும
பபடடுப) பரிசுததனாககபபடுகிறான இதிலும நீ ஸநானம
பவாயாக எனறு சொனனாா பாணடவஶ்ரேஷ்டா தமபிமாா
டன அதில ஸநானம செயது மஹரிஷிகளால துதிககபபடு
றவராக லோமசரைபபாாதது, 'ஸதயபராககிரமமுளளவரே!
கிருநதே தவததுடன (கூடியவனாகி) எலலா உலகஙகளையும
ககிறேன, பாணடவ ஶ்ரேஷ்டனான அாஜுனனையும பாாக
றன' எனறு சொனனாா லோமசா, 'தோளவலிமை மிகக
ன! இது உணமையே சிறநத ரிஷிகள இதில ஸநானமசெயது
வததுடன கூடியவாகளாகிச சராசரஙகளுடன கூடின மூவுல
களையும காணகிறாகள நரஶ்ரேஷ்டனே! எதில நீராடிப
வததைத உதறினவனாவாயோ புணயமானதும புணயததையே
ணமாகப பறறினவாகளால சூழபபடடதுமான இநத ஸரஸ
ியைப (பாா) குநதீபுதர! தேவரிஷிகளும (பிரமம) ரிஷிகளும
படியே ராஜ ரிஷிகளும இநத இடததில ரிதவிககுககளாக வரிக
படட ஸாரஸவத பராமமணாகளால யாகஙகளைச செயதனா.
ாகுபககஙகளிலும ஐநது யோஜன விஸதாரமுளள பிரமம

1 'ஸாரஸவதைா யஜனைஃ' என்பது மூலம், 'ஸாரஸவத முறைபபடி
யகிற யாககரியைகள்' எனபது இஙகிலீஷ் மொழிபெயாபபு
2 'தபோயுகதாந' என்பது, 'தபோயுகதாஃ' எனறு மாறறபபடடது.

தேவருடைய யாகவேதி இது இது யாகம செயவதையே
மாகககொணட மகாதமாவான குருவினுடைய க்ஷேதரம

நூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம்

-தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(லோமசா ஸரஸவதீநதி முதலியவற்றின் மகிமையைக் கூறியதும்
ஸயேனகபோதோபாக்கியானத்தைச் சொலலத்
தொடங்கியதும்)

பாரத ! இஙகே மனிதாகள சரீரஙகளை விடடு ஸவாககத
அடைகிறாாகள வேநதனே ! மனிதாகள இஙகே மரிகக வி
பததுடன ஆயிரம ஆயிரமாக வருகிறாாகள 'எநத மனிதா
இஙகே மரிபபாாகளோ அவாகள ஸவாககததை ஜயித
எனகிற இவவித ஆசீாவாதமானது முறகாலததில (இங
யாகம செயகினற தக்ஷனால செயயபபடடிருககிறதனே
அழகியதும திவயமானதும பெருககமுளளதுமான ஸரஸ
நதியானது இதோ இருககிறது ஜனாதிப ! வீரனே !
களுடைய குறறததால ஸரஸவதியானது, 'எனனை நிஷா
கள அறியவேணடாம்' எனறு பூமியில பிரவேசிததது அ
நிஷாதாகளுடைய ராஜயததிறகு தவாரமான ஸரஸவதி
னுடைய அநத விநசனமெனகிற க்ஷேததிரம இது எநத இ
தில ஸரஸவதியானது பாாககததககதாகிறதோ, எநத இடத்
காநதியுளளவையும கடலைக குறிததுச செலலுகினற
மான புணயநதிகள இநதஸரஸவதியை அடைகினறன
அநதச சமஸோதபேதம இது பகைவரை அடககுபவ
எநத இடததில லோபாமுததரை வநது அகஸதியரைப பாத
வாக வரிததாளோ அநத விநதுவினுடைய பெரியதீாததம இ
சூரியனபோனற ஒளியுளளவனே ! இநதிரனுககுப பிரியமான
புணயமானதும பரிசுததமானதும பாவததை அழிககிறதும
பரபாஸதீாததம இதோ விளஙகுகிறது இதோ விஷணுபத
கிற உததம தீாததம காணபபடுகிறது அழகியதும மிகப
சுததமானதுமான விபாசை எனகிற நதியும இதோ காணப
கிறது பகவானான வஸிஷடரிஷியானவா புததிரசோகதத
தமமை(க கயிறறால) கடடிககொணடு இநதநதியில விழுநத

றுக கட்டுககளறறவராகி மீணடும எழுநதா பகை
ளை அடககுபவனே! பாரத! எநத இடததில வட
சயிலுளளவாகளான எலலா ரிஷிகளுககும நகுஷகுமார
யயாதிககும அகனிககும காசயபருககும [1] ஸமவாதம
ததோ எலலாவறறையும காட்டிலும புணயமானதும
ரஷிகளாலும வஸிககபபட்டதுமான அநதக காஸமீர
டலம இது தமபிமாாகளுடன இதைப பாா மஹா
னே! மானஸஸரஸஸுககுத துவாரமான இது பிரகாசிககிறது
த மலையின நடுவில, தவருத பராககிரமமுளளவரென்று பிரசிததி
றற ஸ்ரீமானான பரசுராமரால வாஸஸதானம அமைககபபட
அது விதேக தேசததின வடககிலிருககிறது அதன
ாரததைக [2] காறறினால கொணடுவரபபட்ட (தாமரைமுதலிய
றின) குவியல கடநது செலலவிலலை புருஷஸரேஷடனே!
ாநதேய! இநதத தேசததில (ஸௌர ஸாவன பாாஹஸபதய
க்ஷதர சாநதர ஸமவதஸரஙகளின முடிவுககாலமாகிற)
முடிவுககாலததில பரமதகணஙகளுடனும உமையவளுடனும
நினைதத உருவததை எடுககககூடிய ருததிரருடைய தா
மானது உணடாகிறதெனனும இநத வேரோ ஆசசாயமிருக
து யாகம செயபவாகள மககளததை விருமபினவாகளாக
த ஸரஸில சிததிரை மாதததில பிநாகியை ஸதரஙகளால
டககடி நனகு ஆராதிககினறாாகள ஒரு மனிதன ஸரததை
ளவனும இநதிரியஙகளை வெனறவனுமாகி இநத ஸரஸில ஸநா
செயதால பாவநதொலைநது நலல உலகஙகளை அடைகிறான
ல ஸமசயமிலலை ஸுபரமமணயரும, அருநததியின துணை
ம பகவானும ரிஷியுமான வஸிஷடரும எநத இடததில சாந
ய அடைநதாாகளோ அபபடிபபட்ட உஜஜானகமெனகிற
ாயதீாததம இது, எதில தாமரை மலாகள நூறு இதழகளுட
நககினறனவோ அநத ஜலமுளள மடுவும இது எநத இடத
(ருகமிணியானவள) கோபததை அடககிச சாநதியை
டைநதாளோ அநத ருகமிணியினுடைய ஆஸரமமும இது
ணடுநநதன! மஹாராஜனே! (பாாததவுடன) நிஷடை செய
ன பயன கைகூடுமிடமெனறு நீ கேட்டிருககிற அநத பருகு

1 பொருநதாமையால ஒருசொல விடபபட்டது
2 'வாதிகவஷணடா' எனபது மூலம 'காறறினால கொணடுவரப
ட்ட தாமரை முதலியவறறின குவியல' எனபது பழையவுரை

தாநதமெனகிற பெரிய மலையை நீ பாாபபாய ராஜேநதிர
எலலாப பாவஙகளினினறும விடுவிககிறதும மஹரிஷிக
வஸிககபபடடதும•குளிாநத ஜலமுளளதும மிக நிாமலமா
பதுமான விதஸதா நதியையும, உசீநர தேசாதிபதியானவன
இடததில யாகமசெயது இநதிரனைககாடடிலும மேனமை
ருனே யமுனைககு இருபககஙகளிலுமிருககிற அநத ஜல உ
எனகிற நதிகளையும பாா அரசனே! பாரத! இநதிரனும அக
அரசாகளுள சிறநத அவனை அறிவதறகாக அவனுடைய
யாக ஸபையை நோககி வநதாாகள வரனகளைக கொடுப
ளான இநதிரன கழுகும, அகனி புறுவுமாகி மகாதமாவான
நரனைப பரீக்ஷிததறிய எணணஙகொணடு அவனுடைய யாக
யில வநதாாகள அரசனே! கழுகினிடமிருநது உணடான
தால தினபமுறற புறுவானது புகலிடததை வேணடினதாக
பொழுது அரசனுடைய தொடையை அடைநது ஒளிநதுகெ
டது

நூறறுமுபபததுமூன்றுவது அதயாயம

தீாததயாததாாபாவம (தொடர்ச்சி)

(சீபியைப் பரீக்ஷிப்பதறகாகக் கழகாகிவந்த இந்திரன் புறவாகி
அக்னியைத் துரத்தியதும், புற சிபியைச் சாணமடைந்ததும்,
சன புறவை ந் காக்கக் கருதித் தன் தசையை அறுத்துப் புற
வுக்கு ஈடாகத் தராசில் வைத்ததும், புறந்தட்டுத்தாழ அவன்
தானே தராசுத்தட்டில் ஏறியதும், இந்திரனும் அக்னியும்
மகிழ்ந்து அவனைப்புகழ்ந்து தங்களுலகம் சென்றதும்)

கழுகு, 'அரசனே! எலலா அரசாகளும உனனை ஒருவ
தாமாதமாவெனறு சொலலுகிறாாகள அபபடிபபடட நீ
காரணமபறறித தாமவிரோதமான காரியததைசசெயய வி
கிறாய? அரசனே! பசியினால வருததபபடுகிற எனககு அ
உணவைத தாமததிலுளள பேராவலால நீ கெடுககாதே த
தைவிடடு நீ கெடாதே' எனறது அரசன, 'பெரிய பறவை
இநதப பறவையானது மிகப பயநத உருவமுளளதும உ
டததினினறு பயநததும உயிரில விருபபமுளளதும பாதுகா
விருமபினதுமாகி என ஸமீபததை அடைநதது கழுகே!
வணணம இவவிடததில வநதிருககிறதும அபயததை வேணடி

புறுவைக கொடாமலிருபபதில சிறநத தாமம இருககிறது
விஷயததில நீ எபபடி எணணுகிருய? கழுகே! புறு
து மிக நடுஙகுகிறதும பரபரபபுளளதும எனனிடமிருநது
ர விருமபினதுமாகக காணபபடுகிறது அதைக (காபபாற
) விடுவது இகழததககது பிராமமணாகளைக கொலபவ
தும உலகததுககுத தாயான பசுவைக கொலபவனுக
சரணமடைநதவனைக கைவிடுகிறவனுககும பாவம ஸமான
ரு" எனறு கூறினன கழுகு, 'பூமிககு இறை
! எலலாப பிராணிகளும உணவினுல உணடாகினறன,
வினுல வளாகினறன அதனுல ஜநதுககள உயிாவாழகின
விடமுடியாத விருபபஙகளை விடடும உயிாவாழ முடியும,
வைவிடடு நெடுநாள உயிரோடிருபபதறகு முடியாது அர
! உணவிலிருநது விலககபபடட எனனுடைய பிராணன
ல விடடுவிடடு, திருமபிவராதவழியை அடையபபோகினறது
ாதமாவே! நான மாணடுபோனுல, எனபுததிரனமனைவிமுத
ாகளெலலாம நாசமடைவாாகள நீ புறுஒனறைப பாதுகாக
றவணுகி அநேகஉயிாகளைப பாதுகாககவிலலை எநததாமம
ரக கெடுககுமோ அது தாமமாகாது அது கொடியவழி,
மானபராககிரமமுளளவனே! எநததாமம (மறறவை
கு) விரோதமிலலாமலிருககுமோ அதுதான தாமம பூமி
காபபவனே! விரோதமான தாமஙகளுள (தீமையின) மிகுதி
யும குறைவையும நிசசயிநது எதில (அதிக) தீமை இலலையோ
ததாமததைச செயயவேணடும அரசனே! தாமாதாமநிசச
தில (நனமையின) மிகுதியையும குறைவையும நனகு அறிநது
ல நனமை அதிகமோ அதில தாமநிசசயததைச செயவா
!' எனறு கூறியது அரசன, 'சிறநதபறவையே! நலல விஷ
களுடன பல பேசுகிருய தாமததைஅறிநதுபேசுகிருய ஆத
, நீ பக்ஷிராஜனுன கருடனு? எனன? அபபடி தாமஙக
டுகூடியவையாகவும ஆசசாயகரமாகவும பலவறறைப பேசு
பனறே? உனககுத தெரியாதது ஒனறுமிலலை எனறு நான
னை அறிகிறேன ரக்ஷணததை வேணடிவநதவனை விடுவதை
வாறு நலலதெனறு நினைககிருய? பறவையே! உனனுடைய
க முயறசியானது ஆகாரததிறகாக உனனுல (இதைககாடடி
) அதிகமான ஆகாரஙகூட வேறுவிததததால செயதுகொளள
யும, காளையையோ பனறியையோ மானையோ எருமைககடா

வையோ உனவிஷயததில (உணவாகச) செயவேன இஙகே (
எதை விருமபுகிருய ?' எனறுவினவினுன கழுகு, 'மகாராஜ
பனறியையாவது காளையையாவது அபபடியே பலவித மிருகங
யாவது நான தினனமாட்டேன எனககு வேருெனருல எ
பயன ? க்ஷததிரியஸ்ரேஷடனே ! பூமியைபபாதுகாபபவ
எனககு எநத ஆகாரமானது தெயவததால அமைககபபட்ட
அபபடிபபட்ட இநதபபுருவையே எனககுவிட்டுவிடு கழுகு
புருககளையே தினனுகினறனவெனனும இது தொனறுதொ
வழககம அரசனே ! ஸாரததை அறியாமல வாழையினஅடி
தில பறறுவைபபதுபோல ஸாரமிலலாததாமததில பறறு
வைககாதே' எனறு சொலலிறறு அரசன, 'சிறநத பறவை
எனனுல கொடுககபபட்ட செழிபபான சிபிவமசததரசாகளுை
இநத ராஜயமனைததையும பறவைகளால ஆசசிககபபட்டு அ
போல நீ ஆணடுவருவாயாக [1] கழுகே ! பாதுகாவலை வே
வநத இநதப பறவையைததவிர எநதவிருபபததை நீ வி
கிருயோ அதெலலாவறறையும உனககுக கொடுபபேன ப
மேனமையுளளபறவையே ! நீ எநதசசெயகையினுல இ
உயிாவாழச செயவாயோ அதனைச சொல, செய
எளியபுருவைக கொடுககமாட்டேன' எனறு கூறினுன க
'அரசே ! உசீநர ! ராஜஸ்ரேஷடனே ! உனககுப புருவினிட
நேசமிருநதால உனதுதசையை அறுததுப புருவை
தராசுததட்டுடன நிறுதது உனதசை புருவுககுசசமனுனபே
நீ அநதத தசையை எனககுககொடுககவேணடும' எனறு செ
யது அரசன, 'கழுகே ! நீ எனனைக கேட்கிற இதனை அ
ஹமாக நினைககிறேன ஆகையால, எனமாமஸததைத த
னுலை (புருவோடு ஸமமாக) நிறுதது உனககு இபபொ
கொடுபபேன' எனறு சொனனுன குநதீபுததிர ! பிரபு
பிறகு, உததமதாமஙகளை அறிநதவனுன அரசன தன ப
ஸததை அறுததுப புருவோடு ஸமமாக நிறுததான (அரசன
தசையுடன நிறுககபபடுகினற புருவோ மிக அதிக நிறையு
தாக இருநதது உசீநரராஜன மீணடும மாமஸஙகளை அறுத
கொடுததான நிறுககபபட்ட மாமஸம புருவோடு ஒபபாகா
போனபொழுது தசையறுககபபட்ட அநத அரசன தானே
சில ஏறினுன கழுகு, 'தாமஙகளை அறிநதவனே ! நான இநதி

[1] இரட்டிததலால ஒருசொல விட்டபபட்டது

தப்புற் அக்னிதேவன, தாமததை அறிய எணணி யாகசாலையில
ை வநதடைநதோம　அரசே ! உனனுடைய அவயவஙகளி
ற மாமஸஙகள அறுககபபடடன எனறும உனது இநதச
வதமானகீ ததியானது உலகஙகளைக கீழபபடுததும. அரசே!
கததில உனனை மனிதாகள எவவளவு காலமவரையில சொல
ாாகளோ அவவளவுகாலமவரையில உனனுடைய கீ ததியும
ய லோகஙகளும சாஙவதமாக இருககும்' எனறு சொலலி
அரசே ! இநதிரனும அகனியும இவவணணம கூறி அநத
சனுககு வேணடிய வரனகளைக கொடுததுப புகழநது மன
ழநது சென்றாகள　தாமாதமாவான உசீநரராஜனும சரீ
தால நனகு விளஙகுபவனுகித தாமததால ஆகாயததையும
யையும வியாபிததுககொணடு ஸவாககததில ஏறினன
நதே ! அபபடிபபடட இநத மாளிகை மஹாதமாவான அநத
சனுடையது புணயமானதும பாவஙகளைப போககுகிறது
ன இதனை எனனுடன தாசனம செயவாயாக அரசனே !
த இடததில தேவாகளும பழமையான ரிஷிகளும புணய
ள மகாதமாககளான பிராமமணாகளால எபபொழுதும
னபபடுகிறாகள

நூறறுமுபபததுநானகாவது அதயாயம

தீாததயாததாாபாாவம (தொடர்ச்சி,)

(யுதிஷடிரர் ஶ்வேதகேதுவின் ஆஶ்ரமத்தை அடைந்ததும், லோமசர் அஷ்டாவக்ரோபாக்யானத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், ஜனகனுடையபட்டணத்தை அடைந்த கஹோளனை வந்தி வென்று ஜலத்தில் அமிழ்த்தியதும், அதனை அறிந்த அஷ்டாவக்ரர் வந்தியை வெல்லுவ தற்கு ஶ்வேதகேதுவுடன் சென்றதும்)

பாணடு புததிராகளே ! பூமியில மநதிரஙகளை அறிநதவரென
சிறநத புததியுளளவரெனறும சொலலபபடுகிறவரும உததா
நுடைய புதலவருமான ஶ்வேதகேதுவினுடையதும எபபொழு
பழஙகளுளள மரஙகளோடுகூடினதுமான ஆஶ்ரமததைப
நஙகள ஶ்வேதகேதுவானவா ஸரஸவதியை இஙகே மானிட

வடிவமும உருவமுமுளளவளாக நேரில கணடார 'வாககை னறிவேன' எனறு வாதம செயவதறகுத தொடஙகின ஸரஸ யுடன ஶவேதகேது. இநத இடததில ஸமபாஷிததார இ யுகததில பிரமமவிததுககளுளசிறநதவாகளும மாமனும மருமா மான உததாலகருடைய புதலவரான ஶவேதகேதுவும [1]கஹோ ருடைய புதலவரான அஷடாவகரரும ஆகிய இரணடு முனி கள பூமியில இருநதாாகள தீராகளும அளததறகரியவாக அமமானும மருமானுமான அவவிருவரும விதேஹராஜனு யாகசாலையில பிரவேசிததுக கஹோளரை ஜயிதத வநதியை, வரசனருகில விவாததில வெனறாாகள குநதீநநதன ! வா செயவதில வனமையுளளவரும பிராமமணாகளுள தலைமை றவரும சிறுவராயிருககையிலேயே ஜனகனுடைய யாகசாலை சென்று வாததில வநதியைத தோறகசசெயது நதியில அமி செயதவருமான அஷடாவகரரை எவருககுப பேரனுகக சொ கிறாாகளோ அநத (உததாலகருடைய) மிகக பரிசுததமான ஆ மததில நீ தமபிமாாகளுடன பிரவேசிதது (அதனை) வழிபடு யாக' எனறு சொனனார யுதிஷடிரா, 'அபபடிபபடட வநதி தோலவியடையசசெயத அநதப பிராமமணா எவவிதமகிமை ளவராயிருநதார ? விதேஹராஜனுடைய ஸமீபததில எநத வி யததைபபறறி அவவிருவருககும விவாதம நடைபெறறது ? அ யாது காரணததாலஅஷடாவகரானனகிற பெயருளளவருமஆன லோமசரே ! எனககு அவை எலலாவறறையும உளளபடிசொ ராக' எனறு வினவ, லோமசா சொலலலானார

'அரசனே ! உததாலகருககு நியமமுளளவரும கஹோ எனகிற பெயருளளவருமான ஒருவா சிஷயராக இருநதார அ குருபணிவிடை செயதுகொணடு ஆசாரயருடையவிருபபதை பினபறறினவராக நெடுஙகாலம வேதாததியயனம செயத [2] அவரை(மறற)பராமமணசிஷயாகளோ அவமதிததாாகள அ ஆசாரயா அநத அவமானததை அறிநது அவருககு உட வேதசாஸதிரஙகளை (உபதேசிதது) ஸுஜாதை எனகிற குமாரியையும மனைவியாகக கொடுததார அவளிடததில

[1] 'கஹோடருடைய' எனபது வேறுபாடம

[2] 'அநதச சிஷயரான பிராமமணா அவருககுப பணிவிடை செ தார குருவான அவா அநதபபணிவிடையை அறிநது' எனபது வே பாடததின பொருள

குச சமமான காபபம உணடாயிறறு பிறகு, அது அததிய
ம செயயும பிதாவைப பாாததது, 'பிதாவே! இரவு
ழுவதும அததியயனம செயகிறீா. இது திருததமாயிலலை
ாலும' எனறு சொலலிறறு சிஷயாகளுடைய மததியில
ழுபபடட அநத மஹரிஷியானவா வயிறறினுளளிருககிற அந
காபபததை, 'நீ (காபபததில கைகாலகள முடஙகி) வககிரமா
நகையிலேயே பேசுகிறுயாதலால எடடுவிதமான கோண
ளளவனுகவே பிறபபாய' எனறு கோபததால சபிததாா அவா
படியே வககிரமாகப பிறநதாா, மனிதாகளுள அஷடாவககிரா
று பரவிததியும பெறருா இவருககு ஸவேதகேது எனகிற
மான ஒருவா இருநதாா அவா பிராயததினுல அநத அஷடா
ாருககுச சமமானவா வயிறறில வளாகினற புததிரனுல மிகத
னபுறுததபபடுகினறவளும தனமிலலாதவளும தனததில விருப
ளளவளுமான ஸுஜாதையானவள அபபொழுது ஏகாநதத
பாததாவை அடைநது மகிழவிததது, 'மஹரிஷியே! எனககு
த மாதமும பததாவதாக இருககிறது எதனுல இநத ஆபத
த தாணடுவேனே அபபடிபபடட பொருளை எனககுச சிறி
கொடுபபவன ஒருவனுமே இலலை இபபொழுது எனன
யவேன?' எனறு சொனனுள மனைவி இவவணணம சொல
கேடட கஹோளா, பிறகு, தனததிறகாக ஜனகராஜனை அடைந
அநதப பிராமமணா அபபொழுது வாததததில வலலவனுன
தியினுல தோலவியடைவிததது ஜலததில மூழகுமபடி செயயப
டாா அபபொழுது, உததாலகா ஸவேதனுல வாதததில
ஹோளா அபபடி ஜலததில முழுகுவிககபபடடதைக கேடடு,
கு, அஙகே அநத ஸுஜாதையைப பாாதது,'இநத விஷயததை
ஷடாவககிரனிடம (தெரிவியாமல)மறைததுவைககவேணடும' என
சொனனுா அவளும இவருடைய அநதஆலோசனையை (வெளி
ாமல) காபபாறறினுள அநத அஷடாவககிரா பிறநதபினனும
த விஷயததைக கேடடதேயிலலை அநத அஷடாவககிரா உத
லகரைப பிதாவாகவும அபபடியே ஸவேதகேதுவை பராதாவா
ம எணணிககொணடிருநதாா பிறகு, பனனிரணடாம பிரா
தில ஸவேதகேதுவானவா, தம பிதாவினுடைய மடியில உட
ாநதிருககிற அஷடாவககிரரை அழுமபொழுதே கையிலபிடிததது
ததது விடடாா, 'இது உன பிதாவினுடைய மடி அனறு'
றும சொனனுா அவரால அபபொழுது சொலலபபடட கடு

ஞசொல அநத அஷடாவகராருடைய உளளததில நிலைபெறறு ம
துயாததைச செயவதாயிறறு பிறகு, அநதபராமமணா வீட
குசசெனறு தமதாயைபபாாததது, 'எனனுடைய பிதா எஙகே
எனறுகேடடாா பிறகு, ஸுஜாதையானவள மிககதுயரு
உருவததுடன சாபததினினறுபயநது இவருககு உணமை
உரைததாள அநதபராமமணா அநத உணமைஎலலாவறறை
தெரிநதுகொணடு இரவில ஙவேதகேதுவைப பாாததது, 'ஜ
ராஜனுடைய யாகததைககுறிததுச செலவோம அவனுடை
யாகமானது மிகக அறபுதமாக இருககிறதெனறு கேள
அஙகே பிராமமணாகளுடைய (சாஸதிர) விவாததை
கேடபோம அஙகே சிறநதஅனனததையும புஜிபபோம நம
(ககலவியில) மிகக தேரசசியும உணடாகும வேதகோஷமான
மஙகளகரமானதும மனததைககவாவதுமனறோ?' என
சொனனா அமமானும மருமானுமான அவாகள செல
பெருககுளள ஜனகராஜனுடைய யாகததைக குறிததுச சென
கள அஷடாவகரா வழியில அரசனால எதிரிலவநது, 'வழி
விடடு விலகிசசெல' எனறுசொலலபபடடவராகி இநதவா
யததைச சொலலலானா

நூறறுமுபபததைநதாவது அததியாயம

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஶ்வேதகேதுவுடன் ஜனகனுடையயாகசாலைக்குச் செல்லக் கருதின அஷ்டாவக்ரரை வாயில்காப்போன் தடுத்ததும், அஷ்டாவக்ரருக்கும் அவனுக்கும் ஸம்வாதமும், அரசன் அஷ்டாவக்ரருக்கு ஸபைக்கு வர அனுமதிகொடுத்ததும்)

அஷடாவகரா, 'குருடனுககும செவிடனுககும ஸதிரீக
கும சுமைகொணடுவருகிறவனுககும (விலகி) வழிவிடவேண
பிராமமணனஅருகில வராதபோது வழி அரசனுடையதாகு
நெருஙகிவிடடாலோ வழி பிராமமணனுடையதேயாகும' என
சொனனா அரசன, 'இபபொழுது எனனால உமககு இதோ
விடபபடடது எநதவழியினால போகவிருமபுகிறீரோ அநதவ
னால உமதுஇஷடபபடி செலலும நெருபபில மிகவும சிறியத

ப்பு இலலை இநதிரனகூட பராமமணாகளைத தினம நமஸ
மபணணுகிறுன' எனறு சொனஞன இவவாறு சொலலக
டஅவா தம மாதுலரோடுகூடவே இஷடமானவழியிலைசெ
யாகசாலையைஅடைநது வாயிலகாபபவனுல முறைபபடி தடுக
டடு, அவனைபபாாதது, 'ஐயா ! நாஙகள யாகததைப பாாகக
தாம ஆவலானது மிகபபெருகியிருககிறது நாஙகள அதிதி
க வநதிருககினறேம வாயிலகாபபானே ! உளளே நுழை
கு உனனுடையகடடளையை விருமபுகிறேம இவவிடததில
ரதயுமனனுடைய குமாரனை 1 ஜனகனுடைய யாகததைக
வநத நாஙகள வாதமசெயய விருபபமுளளவாகளாகவும
ராஜனைப பாாகக விருபபமுளளவாகளாகவும இருககி
வாயில காபபவனே ! நீ கோபமகொளளலாகாது உதத
ன வநதியுடன கூணததில சோபபிபபாயாக' எனகிறவசனத
கூறினா வாயில காபபோன, 'நாஙகள வநதியினுடைய
ளையைச செயபவாகள எனறுல சொலலபபடுகிற வாககி
த நீா தெரிநதுகொளளும இநத இடததில சிறுவாகளான
மமணாகள பிரவேசிககிறதிலலை முதிாநதவாகளும கறறறிநத
ளுமான பிராமமணஸரேஷடாகளே பிரவேசிககினறுாகள'
று சொனஞன அஷடாவகரா, 'வாயில காபபவனே ! இநத
ததில உளளே செலவது முதிாநதவாகள விஷயததில நியமிக
டடிருககுமானுல நான பிரவேசிபபது தககதே ஏனெ
, நாஙகள, முதிாநதவாகளும விரதஙகளை அனுஷடித
களும வேதமோதுவதனுலுணடான பெருமையோடு கூடி
களும (வேத சாஸதிரஙகளைக கேடபதில) விருபப
ளவாகளும இநதிரியஙகளை அடககினவாகளும வேதாநத
திரததிலும நிசசயததை அடைநதவாகளுமாயிருககிறேம
ரியோாகள, சிறுவனைச) சிறுவனுக நினைககக கூடாதெனறு
லலுகிறுாகள அகநி சிறியதாயிருநதாலும தொடடால
கிறது' எனறு சொனஞா தவாரபாலன, 'முனிவாகளால
டயபபடடதும அழிவறற பிரமமததை அறிவிககினற
(மநதிரம அாததவாதம முதலியவைகளால) அநேக ரூபமுள
ம காமகாணடததைக காடடிலும சிறநது விளஙகுவதுமான
லலை (=உபநிஷததை) நீ அறிவாயாகில சொல ஏ ! உன
சிறுவனெனறறி என புகழநதுகொளளுகிறுய ? வாதவிததி

1 இவன ஸீதையின தநதையலலன, முநதினவனு யிருககவேணடும.

யானது உன்னால் எவ்விதத்தாலும் அடையமுடியாதது' எ
சொன்னான் அஷ்டாவக்ரர், 'இலவங்காயின் நடுவிலுள்ள
நன்கு பருத்திருப்பதுபோலச் சரீரம் பருத்திருப்பதைக்கொ
(அறிவு) முதிர்ச்சி கருதப்படுகிறதில்லை ஒருவன் குட்டைய
னும் உடல் சிறியவனுமாயினும் (ஞானரூபமான) பயனுள்ள
யிருந்தால் மிக முதியவனே எவன் (ஞானப்) பயனில்லாதவ
அவனுக்கு முதுமைத்தன்மை யில்லை' என்று கூறினார் த
பாலன், 'சிறுவர்கள் இவ்வுலகில் முதிர்ந்தவர்களிடத்தினி
ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நாளடைவிலே வருத்தாக
ளூர்களல்லவா? சிறிது காலத்தால் ஞானத்தை அடைவ
ஸாத்யமன்று பாலனான நீ யாதுகாரணத்தால் முதிர்ந்த
போலப் பேசுகிறாய்?' என்று சொன்னான் அஷ்டாவக்ரர்,
நரைத்ததனால் மனிதன் முதிர்ந்தவனாகான் எவன் பால
இருந்தாலும் வேத சாஸ்திரங்களை மிக அறிகிறானோ அவ
தேவர்கள் முதிர்ந்தவனென்று அறிகிறார்கள் ரிஷிகள் பிர
களாலும் நரைகளாலும் பொருள்களாலும் உறவினர்களா
(முதிர்ந்தவரை அறியும்) முறையை ஏற்படுத்தவில்லை எவன்
கங்களுடன் கூடின வேதத்தை அத்தியயனம் செய்திருக்கிற
அவனே நமக்கு முதிர்ந்தவன் நான் ராஜ ஸபையில் வந்தி
பார்க்க விரும்பி வந்திருக்கிறேன் வாயில் காப்பவனே! [1] பொ
மாலையை அணிந்துகொண்டிருக்கிற அரசனுக்கு நான் வந்தி
பதைத் தெரிவிப்பாயாக வாயில்காப்பவனே! நாம் வித்வ
களோடு வாதம் செய்கின்றதை இப்பொழுது பார்ப்பாய் எ
யோடுகூட வாதம் பெருகினால் அவனை ஜயிக்கப்பட்டவனா
பார்ப்பாய் கல்வி நிரம்பினவர்களும் பிரதான புரோஹி
ளுடன் கூடினவர்களுமான பிராம்மணர்கள் அரசனோடுகூட
இப்பொழுது எல்லாரும் பேசாமலிருக்குந்தருணத்தில் உயர்
யோ தாழ்வையோ பார்க்கக்கடவர்' என்று சொன்னார் த
பாலன், 'பத்து வயதுள்ளவனான நீ மிக்க கற்றவர்களான
வான்களால் நுழையத்தக்க யாகசாலையில் எவ்வாறு நுழையல
நான் உனக்காக உபாயத்தால் முயல்வேன் உள்ளே செல்வ
உள்ளபடி முயற்சியைச்செய் இதோ அரசர் உன்னுடைய பெ

1 'புஷ்கரமாலிநே' என்பது மூலம், 'பொன் மாலையைத் தரி
என்பது பழையவுரை, 'தாமரை மலர் மாலையணிந்த' என்பது இ
விஷ மொழிபெயர்ப்பு

நககூடிய இடததில வீறறிருககிறூா நீ இவரைத திருததமான
களால துதிபபாயாக இவா உளளே வருவதில அனுமதி
ம உனககிஷடமான அனைததையும பரீதியுடன கொடுபபாா'
ப சொனனுன
அஷடாவகரா, 'ஓ! ஓ! அரசனே! ஜனக வமசததில பிறநத
ர்களுள மேனமை வாயநதவனே! நீயே ஸமராட(=பேரரசன)
ரிடததில எலலாம நிறைநதிருககினறன (இககாலததில)
முறகாலததில யயாதி மஹாராஜன ஒருவனுமே யாக காமாக
செயகிறவாகள விதவானுன வநதியானவன வாதம அறிந
களை, தனககு எதிரியிலலையெனறெணணி, வாததததிலவெனறு
றறவாகளனைவரையும உனனுல கடடளையிடபபடடவாகளும
ரிஷடததைச செயபவாகளுமான வேலைககாராகளைககொ
ஜலததில அமிழததுவிககிறுனெனறு எஙகளுககுககேளவி
டிபபடட நான (இதனைக) கேடடுப பிராமமணாகளினருகில
த வேதாநதாாததஙகளை ஸபையில சொலவதறகனறே
ருககிறேன? அநத வநதி எஙகே? அவனை எதிாததுச சூரியன
திரஙகளை மறையச செயவதுபோல நாசம செயவேன'எனறு
னுா அரசன, 'நீ எதிரியான வநதியினுடைய வாககிய பலத
அறியாமலே அவனை ஜயிபபதறகு விருமபுகிறுய (வநதியின)
மையை நனகறிநதவாகள இவவணணம சொலலுதலகூடும
ம செயவதில தோநத பிராமமணாகள இவனுடன (வாதம
து) பாாததும விடடாாகள முறகாலததில இநத வநதியி
டயபலததை அறியாமல இவனை வெலலவிருமபின பிராம
ர்கள இவனேடு எதிாதது ஸூரியனுல நகூததிரஙகள ஒளி
னவாவதுபோல ஒளியறறவராயினா உனககு இதில
சியானது ஆசைபறறியதனறே? அது வநதியைஎதிாத
அவவாறே நாசமடையும குழநதாய! மிகக அறிவுடைய
ளே தோலவி அடைவிககபபடடாாகள நீ எவவாறு இநத
மயை வெலலவதறகு வலலவனுவாய?' எனறுசொனனுன
டாவகரா, 'இவன எமபோனறவாகளோடு விவாதம செய
பபடவிலலை ஆதலால, சூரனுககககருதபபடடு அசசமறறுப
கிறுன இபபொழுது எனனை எதிாதது (எனனுல)
லபபடடவனுக வழியில முறிநதுகிடககிற வலிமையறற

1 'பரமமாதவைதம' எனபதும 'பரமமாதயமவை' எனபதும
பாடஙகள.

அசசுளள வணடிபோலக கிடககபபோகிருன' எனறுெ
ளுா அரசன, 'ஆறு [1] நாபியுளளதும பனனிரணடு அசசு
ளளதும இருபததுநானகு பொருததுககளேயுடையதும
னூறறறுபது ஆரகளுளளதுமான (சககரததின) பயனே
அறிவனே அவன சிறநதகவி' எனறு சொனனுன அஷடாவ
'இருபததுநானகு பொருததுக்ககளுளளதும ஆறு நாபியுள
பனனிரணடு அசசுககளுளளதும முனனூறறறுபது ஆரக
தும எபபொழுதும ஓடிககொணடே யிருககிறதுமான [2] (
சககரம உனனேபபாதுகாககவேணடும' எனறுசொனனுா அ
'(தேரில) பூடடபபடட இரணடு பெணகுதிரைகளபோலச
திருபபவைகளும பருநதுகளபோல விழுகினறவைகளு
(இரணடுவஸதுககளிருககினறன) தேவாகளுள எவன
றைக காபபததில தரிககிருன ? அவவிரணடும எநதககாபப
உணடுபணணுகினறன ?' எனறுகேடடான அஷடாவகரா,
சனே ! [3] உனனுடைய வீடடிலும உனபகைவரின வீடடிலு
அவவிரணடும [4] (மினனலும இடியும) நேரவேணடாம [5]
மானது (அவவிரணடையும) உணடுபணணுகிறது
அநத மேகததையே உணடுபணணுகினறன' எனறுசொன
அரசன, 'எநதப பிராணி தூககததில கணணே மூடாமல
கிறது ? எநத வஸதுவானது பிறநது அசைவறறிருககி
எதறகு இருதயம இலலே ? எது வேகததால வருததியடைகி
எனறு வினவ, அஷடாவகரா, '[6] மீன தூககததில கணணே மூ
திலலே [7] முடடையானது பிறநதும அசைகிறதிலலே [8]
மிலலாததறகு இருதயமிலலே [9] நதியானது வேகததால வரு

---

1 ஆதிபாவம 64-ம பககம குறிபபிறகாணக

2 'காலநதவருமல செயதஅறம' எனபது பழையவுரை

3 வேறுபாடம 4,5 'துயரமும மரணமும எனபதும, மனம எனபதும கருதது' எனபது பழையவுரை

6 'ஜீவாதமா எனபது கருதது' எனபது பழைய வுரை

7 'பிரமமாணடம எனபது கருதது' எனபது பழைய வுரை

8 'உடலில பறறறறவனுககு எனபது கருதது' எனபது பழைய

9 'சிததம எனபது கருதது' எனபதும, 'ஸவரூப ஞானத அழிவிலலே யெனபதும, காணபபடுவன எலலாம ஜடமெனபதும, ரததில பறறறறவனுககே முகதி யெனபதும, மனமே பிரபஞச பதும இநத விடைகளால விளககபபடடன' எனபதும பழைய வு

டைகிறது' என்று சொன்னார் அரசன், 'தேவன்போன்ற
மை வாய்ந்தவனே! நான் உன்னை மனிதனாக எண்ணவில்லை
பாலனல்லை என்றால் முதிர்ந்தவனாகக் கொள்ளப்படுகிறாய்
கருக்களின் பிரஸங்கத்தில் உனக்கு ஒப்பான மனிதன் இல்லை
றறிந்தவனே! ஆதலால், ஸபையில் நுழைவதற்கு இதோ
ன வழியைக் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

நூற்றுமுப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ரா பாவம் (தொடர்ச்சி)

(அஷ்டாவக்ரநக்தும் வந்திக்தும் வாதம் நடந்ததும், தோற்ற
வந்தி ஜலத்தில் அமிழ்ந்ததும், ஜலத்தில அமிழ்த்தப்பட்
டிருந்த எல்லாப் பிராம்மணர்களும் எழுந்ததும், அஷ
டாவக்ரர் தந்தையுடனும் அம்மானுடனும் தமதாஸ
ரமம் சென்றதும, அஷ்டாவக்ரர் பிதா
வின் கட்டளையால் ஸமங்கை என்
கிற நதியிலிறங்கியதும், அவ
ருடம்பின் கோணல்
நிமிர்ந்ததும்.)

அஷ்டாவக்ரர், '[1] உக்ரமான சேனையுள்ளவனே! அரசனே!
ங்கே வந்து கூடியிருப்பவர்களும் ஒப்பற்றவர்களுமான இந்த
ரசர்களுள், மஹா ஜனத்தில் பிரம்மத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற
ாதிகளுக்கு, வேறு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமில்லா
துபோல, எனக்கும், (வந்தியை அறிவதைத் தவிர) வேறு
தரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமில்லை வாதஞ்செய்து

---

1 'உக்ரமான ஸேனையுடன் கூடியவனே! அரசனே! இச்சபையின்
ண வந்து கூடியிருப்பவர்களும் நிகரற்றவர்களுமான அரசர்களின்
யில் வாதிகளுள் சிறந்தவனான வந்தியை நான் அறியவில்லை பெரிய
ரிலையில் அன்னப் பறவையைத் தேடுவதுபோல நான் அவனைத்
தடி யறிகிறேன் அதிவாதியென்று கர்வம் கொண்டவனே! பந்த
ததை ஒப்புக்கொண்டவனும் நதியின் நீரோட்டம் போன்றவனுமான
இப்பொழுது எனக்கு முனைடெரிகின்ற (ஊழித) தீப்போன்ற என்னை
றிச் செல்லப் போகிறதில்லை வந்தியே! இப்பொழுது இந்தச் சபை
ல என் முன்னிலையில் உறுதியுள்ளவனாக இரு' என்பது வேறுபாடத
ன பொருள்

(தோற்றவர்களை) முழுக்கச்செய்துகொண்டிருந்த நீ, தனமில்லா
வன ஆற்றின ஜலத்தில விழுந்து மீளாமறபோவது போல விடுப
மாட்டாய வந்தியே! நனகு மூட்டப்பட்ட தீபபோலிருக்கி
என விஷயத்தில இப்பொழுது இங்கே ஸ்திரமாக இரு ' என
சொன்னா 1 வந்தி, 'தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற புலியை எழு
பாதே கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸாபபத்தைத் த
யில மிதித்தால, காலால மிதிக்கப்பட்ட அதனிடமிருந்து நீ கடி
கப்படாமல விடுபடமாட்டாய அதனைத் தெரிந்துகொள் தி
மான தேகமுள்ளவனும (புததி) பலம சிறிதுமில்லாதவனுமா
ஒரு மனிதன கொழுப்பினால மலையைக் குத்தினால அவனுடை
கையே நகங்களுடன பிளக்கப்படுகிறது மலைக்குக் காயம காண
படுகிறதேயில்லையன்றோ?' என்று சொன்னா அஷ்டாவக்ர
'மைநாகத்துக்கு மற்ற மலைகள போலவும வண்டியிழுக்கிற காளை
க்கு கன்றுக்குட்டிகள போலவும மிதிலாதிபதியான அரசனுக்கு
எல்லா அரசாகளும கீழ்ப்பட்டவாகளாக இருக்கிறாகள், எப்ப
தேவாகளுள மஹேநதிரன மிக்க சிறந்தவனே, எப்படி நதிகளு
கங்கை மிக்க சிறந்ததோ அப்படியே அரசாகளுள நீ ஒருவனே
மிக்க சிறந்தவன வந்தியை என்னருகில அழைத்துவரச் செ
வாயாக' என்று சொன்னா அரசனே! அஷ்டாவக்ரா ஸபை
யில இவவண்ணம காஜித்துக் கோபம மூணடவராக வந்தியை
பாாத்து, 'என்னால சொல்லப்படும வாக்கியத்துக்கு நீ விடை
கூறுவாயாக உன்னுடைய வாக்கியத்திற்கும நான விடை கூ
கிறேன' என்று சொன்னா

வந்தி, 'அக்னி ஒருவனே பலவாறு மூட்டப்படுகிறான
ஸூர்யன ஒருவனே இந்த உலகம முழுமையிலும பிரகாசி
கிறான வீரனான தேவராஜன ஒருவனே பகைவரைக் கொ
லுகிறான யமன ஒருவனே பிதருக்களுக்குத் தலைவன' என
சொன்னான அஷ்டாவக்ரா, 'நணபாகளான இநதிரனும அ

---

1 இந்தப் பகுதியும அஷ்டாவக்ரா சொன்னதாகவே கொண்டு,'எ
னைப் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற புலியென்று அறிவாயாக பிதாவி
டைய நிக்ரஹத்தினால முந்தியே காலால மிதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனு
கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸாபபம போன்றவனுமான அ
படிப்பட்ட என்னுடைய தலையை மிதித்து என்னிடத்தினின்று கடி
கப்படாமல நீ விடுபடமாட்டாய' என்று பொருள செய்வது பழை
வுரை

ும இருவராகவே ஸஞசரிககிறாகள நாரதா பாவதா என
தேவரிஷிகளும இருவரே அஶவினீ தேவாகளும இருவரே
நதிறகுச சககரஙகளும இரணடே பரமேதேவரால ஏறபடுத
படட கணவனும மனைவியும இருவரே' எனறு சொனனா
தி, 'இநத பரஜையானது தனனுடைய வினையினால [1] மூனறு
மாகப பிறககிறது மூனறு வேதஙகள (தாதபாயநதோடு)
ாநதவைகளாக (மூனறு ஆஶரமஙகளுககும உரிய) எலலாக
மக கூடடஙகளையும தாஙகுகினறன யாகததை நடததுகினற
னறு வாணததாாகள [2] மூனறு ஸவநஙகளைச செயகினறாகள
வாககம நரகம பூமி என வினைபபயனை அனுபவிததறகிடமான)
கஙகள மூனறே எனறும, (ஸூரியன சநதிரன அகனி என)
ிகள மூனறே எனறும சொலலுகிறாகள' எனறு சொன
ன அஷடாவகரா, 'பிரமம விததுககளுககு ஞானததை அடை
றகிடமான ஆஶரமஙகள நானகு நானகு வாணததாாகள
த ஞான யாகததை நடததுகிறாகள விராட ஸூததராதமா
நதாயாமி துரீய மூாததிகளின ஸாகஷாதகார ரூபமான நிலைமை
நானகு உபதேசிககபபடடிருககினறன அவைகளைததெரிவிப
ாவான அகாரம, உகாரம, மகாரம, அாததமாததரை ஆகிய
ஷரஙகளும நானகு வாககும, பரா பஶயநதீ மதயமா வைகரீ
னகிற நானகுபாதஙகளுளளதெனறு எபபொழுதுமே சொல
படடது' எனறு கூறினா வநதி, 'அகனிகள [3] ஐநது [4] பஙக
சநதஸானது ஐநதுபாதஙகளுளளது [5] யாகஙகள ஐநதே இப
டயே சபதம முதலியவறறை காஹிககிற இநதிரியஙகளும [6]ஐநது

---

1 நலவினையினால, தேவா, தாவரம, மனிதா என மூனறு, தீவினையி
ல நரகா, தாவரம, திாயக என மூனறு

2 பராதஸஸவனம, மாததியாநதினஸவனம, ஸாயமஸவனம

3 காாஹபதயம, ஆஹவநீயம, தகஷிணாகனி, ஸபயம, ஆவஸதயம

4 'உகதா, அதயுகதா, மதயா, பிரதிஷடா, ஸுபரதிஷடிதா,
யதரீ, உஷணிக, அநுஷடுப, பருஹதீ, பஙகதீ, தரிஷடுப, ஜகதீ, அதி
கதீ, சககரீ, அதிசககரீ, அஷடி, அதயஷடி, தருதி, அதிதருதி,
ருதி, பராகருதி, ஆகருதி, விகருதி, ஸஙகருதி, அதிகருதி, உதகருதி
னச சநதஸுகள இருபததாறு' எனபன வருததரதனகரம முதல அத
யம 19, 20, 21-வது ஶலோகஙகள

5 அகனிஹோததரம, தாசபூாணமாஸஙகள, சாதுாமாஸயஙகள, பசு,
ஸாமம [6] கண-மூககு-நாககு, செவி, தவக

சரீராகாரமாகப பரிணமிககினற ஜலபரதானமான ஐநது பூத
களில சஞசரிககினற சிசசகதியும பரமாணம, விபாயயம, வி
பம, நிதரை, ஸமருதி•எனகிற ஐநது வருததிகளாகிற ஐநது சி
களுடன கூடியதாக வேதததில காணபபடடிருககிறது உலகத
லும ஐநது விஷய பரவாஹஙகள புணயமானவை எனறு
விதிதிபெறறிருககினறன’ எனறு சொனனன அஷடாவகர
‘ஆதானததில ஆறு கோககளைத தகஷிணையாகச சிலா சொல
கிறாகள காலசககரததை நடததுகிற இநத ருதுககளும ஆ
ஞானேநதிரியஙகளும [1] ஆறு கருததிகைகளும ஆறு எல
வேதஙகளிலும ஸாதயஸகஙகளெனகிற யஜஞவிசேஷஙகளும ஆ
எனறு காணபபடடிருககினறன’ எனறு சொனனா வநதி, இ
திரியஙகளால அனுபவிககததகக உலக விஷயஙகளில பசுக்க
போலப பறறுதலுள்ள [2] ஏழு கிராமய பசுககளும ஆமுஷமிக வி
யஙகளில பறறுதலுள்ள ஏழு வநய பசுககளும ஏழு சநதஸ
களும ஒரு யாகததை நடததுகினறன ரிஷிகளும எழுவா பூ
களும ஏழு வீணையும ஏழு தநதியுளளதெனறு பரவிததம
இருககிறது’ எனறு சொனனன அஷடாவகரா, ‘நூறறுக கண
கானவைகளை அடககிககொணடிருககிற சணல நாககோணிக
[3] எடடு அபபடியே சிஙகததைக கொலலுகிற சரபம எடடுகக
களை உடையது தேவதைகளுள வஸுககள எடடுப பே
ளெனறு கேடடிருககிறோம எலலா யஜஞஙகளிலும யூபமு
எடடுப படடையுளளதாக விதிககபபடடிருககிறது’ என
சொனனா வநதி, ‘பிதருககளை உததேசிததுச செய
யாகததில ஸாமிதேனீ எனகிற அககினியை மூடடுகிற ருககுக
[4] ஒனபதெனறு சொலலபபடடிருககினறன அபபடியே,முககு

---

1 முன சொலலிய கண முதலிய ஐநதனேடு மனமும சோ
ஆறு

2 முன சொலலிய கண முதலிய ஆறுடன புததியும சோநது எ
இவறறின விஷயஙகளே இமமைபபயனில வநதபோது கிராமய ப
கள, மறுமைப பயனில வநதபோது வநயபசுககள

3 முன சொலலிய கண முதலிய ஏழும அஹஙகாரமும சோ
எடடின விஷயஙகள

4 ஒரேருககு மூனறு முறை ஜபிககபபடடு ஒவவொரு முறையி
மும்மூனறு ஸமிததுககள ஹோமம செயயபபடுதலால ஸாமிதேனி
ஒனபதாகினறன

ன பிரகருதியானது தன குணஙகளின ஏறறம தாழசசி
மனகிற நிலைமைகளால ஒனபது எணணிககையைப பெற
பலவித வஸதுககளை உணடுபணணுகிறதெனறு சொலலுகிறா
பருஹதீச சநதஸானது (தனிததனி) ஒனபது அகூரஙக
கின நானகு பாதஙகளுடன கூடியதெனறு சொலலபபட
கிறது ஒனபதுவரையிலுளள எணகளே வரிசைகரமம
பிருநது பல எணகளாகினறன' எனறு சொனனன அஷடா
, 'இவவுலகததில தேகமெனகிற பெயருளள புரததில
நகினற ஜீவனுககுத [1] திசைகள பததெனறு சொலலபபட
கினறன பதது நூறுகளை நிறைநத ஆயிரமாகச சொலலு
கள காபபிணிகள காபபஙகளைப பததுமாதம சுமககிறா
தததுவததை உபதேசிககிறவாகள பததுபபோகள ததது
த கிராகரிபபவாகள பததுபபோகள தததுவ விதயோப
ததைப பெறறுககொளளத தகக அதிகாரிகள பததுப போ
எனறு சொனனா வநதி, 'ஜீவபசுககளுககு இநதிரியஙக
அறியபபடுகிற விஷயஙகள பதினொனறு இநதப பதினொரு
ஙகளை இநத ஸமஸாரததில ஜீவ பசுககளுககு யூபஙகளாக
கினறன பராணிகளுககு ஸநதோஷம துககம முதலிய
ஙகள பதினொனறு, தேவாகளுள ருததிராகள பதினொரு
எனறு சொலலபபடடிருககிறாகள' எனறு சொனனன
டாவகரா, 'வருஷததைப பனனிரணடு மாதஙகளுளளதாகச
லுகிறாகள ஜகதீச சநதஸின பாதமானது பனனிரணடு
ரஙகளையே உடையது [2] பரகருதியாகமானது பனனிரணடு
களால முடிககததககதெனறு சொலலபபடடிருககிறது
லகில அறிஞாகள ஆதிதயாகளைப பனனிருவாகளெனறு
லுகிறாகள' எனறு கூறினா வநதி, 'திரயோதசி திதி
து சிறநததெனறு சொலலபபடடிருககிறது பூமியும பதின
று தவீபஙகளுடன கூடியது' எனறு சொனனன வநதியான
இவவளவுமடடிலும சொலலி ஓயநதான
அஷடாவகரா பரலோகததினுடைய பிரதியபாதியை உரைத
'ஸஙகமிலலாத ஜீவாதமாவானவன பதது இநதிரியஙகள
மனம அஹஙகாரம ஆகப பதினமூனறையும ஆஸரயிதது
யோநதிரியஸமபநதரூபமான போகமெனகிற யஜஞததில

1 'வாககு முதலிய இநதிரியஙகள பதது' எனபது பழையவுரை
2 'பிரஸிததமான யாகம்' எனறும கொளளலாம

நிலைபெறறிருககிறுன 1 அதிஜகதீசசநதஸ-கனேப பாதம ஒன
குப பதினமூனறு முதலான அக்ஷரஙகளுளளவைகளென று செ
லுகிறுாகள ' 2 என்று கூறினா

பிறகு, ஸூதபுதரனை வநதி பேசாமல தலைகுனிநது
கவலையுளளவனுக இருபபதையும அஷடாவகரா மேலமேல
யஙகளைச) சொலலிககொணடே இருபபதையும பாாதது,அப
மூது, ஸபையில பெரியஆரவாரம எழுநதது ஜனகராஜனு
எலலாம நிரமபின அநதயஜஞுமானது அவவாறு ஜனஙகளு
ஆரவாரததால குழபபமடைநதிருககும தருணததில, பிரவி
களான எலலாப பிராமமணாகளும கைகளைககுவிததுககொ
அஷடாவகரரைப பூஜிததுககொணடும நேரில வநதா
அஷடாவகரா, 'அரசனே! இவனுலேயே, முறகாலததில, பண
களான பிராமமணாகள வாதததில ஜயிககபபடடு ஜல
அமிழததபபடடாாகள இநதவநதி இபபொழுது அநத
களையே அடையககடவன இவனை விரைவாகபபிடிதது ஜல
அமிழதது' எனறு சொனனா வநதி, 'ஜனகமகாராஜனே!
வருணராஜனுடைய புததிரன உனனுடைய யாகம இஙகு நட
போதே அநதவருணலோகததில பனனிரணடு வருஷஙக
நிறைவேறறததகக ஸதரயாகம நடநதுகொணடிருநதது
காக அநதச சிறநதபிராமமணாகள எனனுல அனுபபபப
கள வருணனுடைய யஜஞததைப பாாபபதறகாகப போயி
அவாகளெலலாரும இதோ மீணடும வருகிறுாகள எவரால
தநதையை அடையபபோகிறேனே அநதப பூஜிககததகக அ
வகரரைப பூஜிககிறேன' எனறுசொனனுன அஷடாவகரா,
டிதாகளான எநதபபிராமமணாகள வாககுடனும மேதையுட
தோலவி அடைவிககபபடடவாகளாக ஸமுததிர ஜலததில

---

1 ' ஜஞானாவரணமான அஜஞானததை அதிகரமிததிருககிற
முதலியவைகள புததி முதலிய பதினமூனறு இநதிரியஙகளைப
கிறவைகளெனறு சொலலுகிறுாகள ' எனபது வேறுபொருள

2 அஷடாவகரருககும வநதிககும ஒனறுமுதல பதினமூனறு
புளள எணகளைககொணடு நடநத வாதததைத தெரிவிககும
ஸலோகஙகளுககு, வெளிபபடையாகத தோறறுகிற பொருள ஒ
இஙகே எழுதபபடடது இவறறுள ஒவவோா எணணுககும தா
மாக ஒவ்வொரு ஸலோகம எழுதி அவவவறறின உளளுறைப பெ
விளககுவது பழைய வுரை அதனை அவவுரையிற காணக

படி செயயபபடடாாகளோ அவாகளுடைய வேதமயமான
தவாககை மேதையுடன நான மீடடேனனபதை ஸாதுககள
ாயநது பாாககககடவா நடநததை அறியும நெருபபானது
கரும ஸவபாவமுளளதாக இருநதாலும மெய பேசுபவாகளு
ய சரீரஙகளை விடடுப பொய சொலபவாகளுடைய சரீரஙகளை
பபதுபோல, ஸதபுருஷாகள, [1] சிறுவாகளோ புததிராகளோ
சநதிறமை குறைநதவாகளாயினும அவாகளுடைய பேசசில
ரததை ஆராயவாாகள [2] நறுவிலி மாததின இலையில போஜ
செயதோ பழததைச சாபபிடடோ தேஜஸஸை இழநதவனுக
நதுகொணடு வநதியின வசனததைக கேடகிருயோ, அலலது,
னுல செயயபபடும ஸதோததிரஙகள உனனை மதமடையும
செயகினறனவோ ஜனக ! நீ யானையைபபோல வநதியினுல
கமாகத தூணடபபடடவனுகி எனனுடைய இநத வசனத
க கேடகவிலலை' எனறு சொனனுா ஜனகன, 'திவய ரூபத
ன கூடியதும மனுஷய சகதிககு மேறபடடதுமான உம
டைய வாககைக கேடகிறேன நீா நேரில திவயரூபததுடன
யவராக விளஙகுகிறீா நீா விவாதததில வநதியைத தோலவி
டயச செயததனுல இவன இபபொழுது உமமுடைய இஷடப
உமது வசததிலிருபபவனுக ஒபபிககபபடடுவிடடான'
று சொனனுன அஷடாவகரா, 'வேநதே ! இநத வநதி உயி
டிருபபதனுல எனககு யாதொரு பிரயோஜனமுமிலலை, இவ
குப பிதா வருணனேயாகில ஸமுததிரததில இவனை மூழகும
செயவாயாக' எனறு சொனனுா வநதி, 'நான வருண
னுடைய புததிரனே ஜலததில மூழகச செயயபபடுவதில
ககுப பயமிலலை இநத அஷடாவகரா, நெடுஙகாலமாகக
ுமல போயிருநத பிதாவான கஹோளரை இநத முகூாததத
பாாபபாா' எனறு சொனனுன

பிறகு, மகாதமாவான வருணனுல பூஜிககபபடட அநதப
மமணாகள எலலாரும ஜனகனுடைய ஸமீபததில அநத ஜலத

---

[1] 'ஸதபுருஷாகள, (பேசுகிறவாகள) சிறுவாகளானுலும புதராக
னுலும பேசுநதனமை குறைநதவாகளானுலும அவாகளுடைய பேச
ஸாரததை ஆராயவாாகள' எனறும கொளளலாம

[2] 'பலேலஷமாதகீ' எனபது மூலம, 'அதன இலையில உணபதும
ன பழததைப புசிபபதும புததியைக கெடுபபவை, அதனுல, குறற
ாவை' எனபது பழையவுரை

திலிருநது மேலே எழுநது வநதாாகள கஹோளா, 'ஜனங
புததிரனைப பெறுவதறகுரிய புணயகாமஙகளால இதறகாக
புதலவாகளை விருமபுகிருாகள நான செயய முடியாத அந
காாயததை என்னுடைய புததிரன செயதான ஜனக! பல
லாதவனுககுப பலமுளள பிளளையும அறிவினல குறைநதவ
குப பணடிதனுன பிளளையும கறறறியாதவனுககுக கறறறிநத ப
ளையும உணடாகினறனா' என்று சொனனா வநதி, 'அர
யமன தானுகவே யுததததில கூாமையுளள கோடாலியினல உ
பகைவாகளுடைய தலைகளை அறுததுககொணடு (இருககிறு
உனககு மஙகளமுணடாகுக இஙகே ஜனகராஜனுடைய இ
யாகததில உகதயமெனகிற கரதுவிசேஷததில கானமபணணத
கதும பெரிதும சிறநததுமான ஸாமமானது கானம பணணப
கிறது, ஸோமரஸமும நனகு பானம பணணபபடுகிறது தே
கள சநதோஷததுடன பரிசுததமான ஹவிாபபாகங
நேரில பெறறுககொணடாாகள' என்று சொனனன அரசே
பிறகு, அநத எலலாப பிராமமணாகளும மிக நலல ஒளியுளள
களாக எழுநதவுடன, ஜனகராஜனல அனுமதி கொடுககபப
வநதியானவன ஸமுததிர ஜலததில பிரவேசிததான அஷடாவ
அநதப பிராமமணாகளால பிதாவான கஹோளரைப பூஜிக
செயது தாமும உளளபடி பூஜிககபபடடு வநதியைவென்று
மானுன ஸவேதகேதுவுடன சிறநத ஆஸ்ரமததைககுறிததே தி
பிவநதாா பிறகு, பிதாவான கஹோளா, மாதாவான ஸுஜா
யின பககததிலநிறகிற இநத அஷடாவகரரைபபாாதது, 'நீ இ
ஸமஙகாநதியில சீககிரம ஸநாநம செயவாயாக' என்று சொன
அவா அவவணணமே ஸநானம செயதாா உடனே, கோ
நிமிாநத அஙகஙகளுடன கூடியவரானா [1] ஸமஙகாநதியும பா
மாயிறறு இதில ஸநானம செயகிறவன பாவததினினறு
படுகிறுனனறே? நீயும பிராதாககளுடனும பாாயையுடனும
[2] ஸநானபானுவகாஹநஙகளுககாக இநதநதியில பிரவேசிபபாய
குநதீநநதன! அஜமீட வமசததில பிறநதவனே! பிரவிதத

---

[1] அதுமுதல புணயமான அநதநதியும ஸமஙகை என்னும பெ
ளளதாயிறறு' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

[2] ஸநாநம, அவகாஹநம இரணடும ஒருபொருடசொறகள, ஸநா
மநதிரஙகளோடு நீராடுவது, அவகாஹநம மநதிரஙகளினறி நீராடுவது
று வேறுபாடுகொளளலாம

ககிற நீ இநத இடததில பிராதாககளுடனும பிராமமணாகளுட
ஸஙகமாக வஸிதது எனனோடுகூடப பரிசுததமான காமங
லேயே பறறுதலுளளவனுக வேறு புணணியஸதலஙகளுககுச
ல்லககடவாய

நூறறுமுபபததேழாவது அதயாயம

தீாததயாததராபாவம (தொடர்ச்சி)

ஷடிரர் ரைப்யருடைய ஆஶ்ரமத்தை அடைநததும், லோமசர் யவக்
நடைய உபாக்கியானத்தைச் சொல்லத்தொடங்கியதும், யவக்ரீகர்
ம் தகப்பனுருக்குமித்திரரான ரைப்யரிடமும பராவஸுவினிடமும்
அர்வாவஸுவினிடமும் பொறாமையினல் உபதேசமில்
லாமலே வேதங்களை அறிவதறகாகத் தவம்புரிந்
ததும், இந்திரன் தடுத்தும் அவனிடத்
திலிருந்து வலிந்து வரத்தைப் பெற்
றதும, பாரத்வாஜர் யவக்ரீதருக்
குப் பாலகியின் உபாக்
யானத்தைச் சொல்
லியதும்)

இதோ மதுவிலை எனகிற ஸமஙகையானது நனகு விளஙகு
து பரதன ஸநானமசெயத காததமிலமெனகிற தீாததம இது
மததினினறு நழுவாதவனே! வருததரனைககொனறதனுல செல
குனறிய இநதிரன ஸமஙகையில நீராடி எலலாப பாவஙகளி
னறும விடுபடடானும புருஷஶ்ரேஷடனே! முறகாலததில
திதியானவள புததாாகளை விருமபி எநத இடததில அதறகுரிய
னததைச சமைததாளோ அநத வினசனமானது இதோ
நாகததினுடைய மததியில இருககிறது. பரதஶ்ரேஷடாகளே!
ததச சிறநத மலையினமீதேறிப புகழை அழிககினறதும வாககி
சொலலததகாததுமான துனபததை விலககிககொளளுங
அரசே! ரிஷிகளுககுப பிரியமான கனகலஙகளெனனும மலை
இவை யுதிஷடிரா! கீாததிபெறற கஙகையானது இதோ

---

1 'மைநாகமலை பூமியினுள மறைநதஇடம இது ஆதலால, இது விந
மெனனபபடும முறகாலததில இஙகே அதிதி புததாாகளை விருமபி,
மமெளதனமெனனும அனனததைச சமைததாள' எனபது இஙகி
மொழிபெயாபபு

விளங்குகிறது முற்காலத்தில் பகவானான ஸனத்குமாரர் இ
இடத்தில் தவத்தின் ஸித்தியை அடைந்தார் அஜமீட வம்ச
தில் பிறந்தவனே! இதில் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லாப் பாவங்
ளாலும் விடப்படுவாய் குந்தியின் புதல்வனே! புண்யமென்
பெயருள்ள மடுவையும் பருகுதுங்கம் என்கிற மலையையும் [1] ஒ
யில்லாமல் செல்லுகிற கங்கையையும் அடைந்து ஸகோதரர்க
டன்கூடி நன்கு ஸ்நானம்செய்வாயாக ஸ்தூலசிரஸினுடைய ஆ
ரமமானது அழகியதாகப்பிரகாசிக்கிறது குந்தீநந்தன!இந்த இட
தில் அகங்காரத்தையும் கோபத்தையும்விட்டுவிடு பாண்டு நந்த
எந்த இடத்தில் பரத்வாஜபுத்ரரும் வித்வானுமான [2]யவக்ரீதர் ந
மடைந்தாரோ அந்த அழகிய ரைப்யருடைய ஆஸ்ரமம் இ
விளங்குகிறது' என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், 'பிரதாபசா
யான பரத்வாஜ ரிஷியானவர் எவ்வாறு யோகமகிமையுள்ளவர
இருந்தார்? முனிபுத்ரரான யவக்ரீதர் எதற்காக நாசமடைந்தா
இவையனைத்தையும் நடந்தவண்ணம் உண்மையாகக் கேட்கவிரு
கிறேன் தேவர்களுக்கொப்பான ரிஷிகளுடைய செய்கை
சொல்லப்படுவதனால் மிகுந்த மனக்களிப்படைகிறேன்' என
சொன்னார்

லோமசர், 'பரத்வாஜரும் ரைப்யரும் தோழர்களாயி
தார்கள் அவர்கள் இந்தக்காட்டின் மத்தியில் மிக்க அன்புபார
டிக்கொண்டு வஸித்தார்கள். ரைப்யருக்குப் பராவஸு அர
வஸு என்கிற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தார்கள் பரதகு
தில் உதித்தவனே! பரத்வாஜருக்கு யவக்ரி என்கிற ஒரு புத்தி
இருந்தான் ரைப்யர் புத்திரர்களோடுகூடி வித்வானாக இருந்த
மற்றவர் (=பரத்வாஜர்) தவமுள்ளவராக இருந்தார் பரதஸ
டனே! அவ்விருவருக்கும் நிகரில்லாத அன்பு உண்டாயிற
தேஜஸ்வியும் குற்றமற்றவருமான யவக்ரியானவர் தவசிய
தமது பிதா பிராமமணர்களால் நன்குமதிக்கப்படாமலிருப்ப
யும் ரைப்யர் புத்திரர்களோடுகூடப் பிராமமணர்களால் ந
மதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்துத் துக்கத்தால் நன்கு க
பட்டவராகி மனவருத்தமடைந்தார் பாண்டவ! பிறகு, அ
வேதங்களை அறிவதன்பொருட்டுக் கடுந்தவம் புரிந்தார் ம

1 தூஷ்ணி அல்லது உஷ்ணி என்றும், கங்கை என்றும் இரண்ட
கொள்வது வேறுபாடம்,

2 இந்தப்பெயர் யவக்ரி என்றும் வழங்குகிறது

ருந்தவமுள்ள அவர் தனக்கு மூட்டப்பட்ட பெரிய நெருப்பில் தகத்தை வாட்டிக்கொண்டு இந்திரனுக்கு ஸந்தாபத்தை உண்டு ண்ணினர் யுதிஷ்டிர! பிறகு, இந்திரன் யவக்ரீதரிடம் வந்து, நீர் எதற்காகக் கடுமையான தவத்தைச் செய்கிறீர்?' என்று ளவினன் யவக்ரீதர், 'தேவகணங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனே! பிராமணர்களால் அத்தியயனம் செய்யப்பட்டிராத வேதங்கள் எனக்குத் தாமாகவே) தோற்றவேண்டுமென்று நான் இந்தச் றந்த தவத்தைச் செய்கிறேன் இந்திர! என்னுடைய இந்த யற்சியானது வேதங்களை அடைவதற்காக [2] கௌசிக! தவத் ஞல் எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் அறிய விரும்புகிறேன் ரபுவே! குருமுகத்தினின்று வேதங்கள் நீண்டகாலத்தால் டையத்தக்கவைகளாக இருக்கின்றன ஆகையால், (அவைகளை) டைவதற்காக நான் இந்தப் பெருமுயற்சியை அடைந்திருக்கி றன்' என்று சொன்னர் இந்திரன், 'பிரமமரிஷியே! நீர் செல்ல ரும்புகிற இது வழியல்லாவழி பிராமணரே! உமமுடைய தமாவைத் துன்பமடையச் செய்வதால் உமக்கு என்னபயன்? சல்லும், குருவினுடைய வாக்கினின்று அத்யயனம் செய்வீ ரக' என்று சொன்னன் பாரத! இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு இந்தி ன சென்றுன பாரத! அளத்தற்கரியவல்லமையுள்ள யவக்ரீதரும் ண்டுமே தவம்புரிவதில் முயற்சியைச்செய்தார் அரசனே! பெரிய வத்தைச்செய்கின்ற யவக்ரீதர் பயங்கரமான தவத்தினல் தேவேந் திரனை மிகவும் ஸந்தாபத்தை அடையும்படி செய்தாரென்று நமக் க கேள்வி அவ்வண்ணம் கடுந்தவம் செய்கின்ற அந்தமஹா முனிவரை அடைந்து, தேவேந்திரன், 'செய்ய இயலாத விஷயம் மமால் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது உம்முடைய இந்தக்காரியம் ஆலோசனையுடன் செய்யப்பட்டதன்று. வேதங்கள் உமக்கும்

---

[1] 'பராமமணுநாம' என்பது மூலம், பொருட் பொருத்தத்திற்காக முன்றும் வேற்றுமையாகக் கொள்ளப்பட்டது

[2] கௌசிகன் என்பது இந்திரனுக்குப் பெயர் 'குசிகராஜன் இந்திர னுக்கு சிகரான புத்திரன் வேண்டுமென்று தவஞ்செய்ய, தன்னைப்போல வேறொருவன் உண்டாவானே என்ற பயத்தால் இந்திரன் குசிகராஜனுக் குத் தானே புத்ரனுனன் அதனல், அவனுக்குக் கௌசிகன் என்னும் பெயர் வந்தது' என்றும், 'இந்திரன் பிறந்தபோது குசத்தால் சூழப்பட் டிருந்தமையால் கௌசிகனென்ற பெயர்பெற்றுன' என்றும் ஹரிவம்சம் கூறும

உமது பிதாவுககுமே (ஓதாமல) [1] விளஙகா' எனறுசொனனை
யவகரீதா, 'தேவராஜனே! என விருபபமானது இவவிதம செ
யபபடாமல போகுமானுல நான அதிகவியமததோடு மிகவு
கடுமையான தவததைச செயவேன இநதிர! தேவராஜனே! இ
வணணமாக எனனுல விருமபபபபட்ட எலலா விருபபஙகளையு
இசசமயததில நீ செயயாமல போவாயாகில நனறுக மூட்ட
பபட்ட நெருபபில ஒவவோர அஙகததையும அறுததே ஹோம
ததைச செயவேன அதனை நீ தெரிநதுகொள' எனறுசொனனு

புததிமானுன இநதிரன மஹாதமாவான அநத முனிவருடை
அநதநிசசயததைத தெரிநதுகொணடு அவரைத தடுபபதறகாக
புததியினுல நனறுக ஆலோசிததது, பிறகு, பல நூறுபிராயமுள
வரும வலிமைகுறைநதவரும க்ஷயரோகமுளளவரும தவமுள
வருமான ஒரு பிராமமணருடைய வடிவததை எடுததுககொண
டான அவன அநதககஙகையில யவகரீதருககு ஸநானம முதலி
காரியஙகளுககுத தககதாயிருநத துறையில மணலகளால அணை
போட்டான சொலலுகினற இநதிரனுடைய சொலலை அநத
பிராமமணஶ்ரேஷ்டர செயயாமற போனபொழுது, அவ
கஙகையை மணலகளால நனகுநிரபபுகிறவனுகிக கஙகையில மண
பிடிகளை ஓயாமல போட்டுககொணடிருநதான இநதிரன ஸந
னம செயவதறகாகவநத யவகரீதரை அதனைப பாாககுமபடி செ
தான யவகரீதா அணை கட்டுவதில முயறசியுளள அவனை
பாாததாா அநத முனிஶ்ரேஷ்டர, உரககச சிரிததுககொணடு
'பிராமண! இது எனன நடககிறது? நீ செயயவிருமபியது எனன
பிரயோஜனமிலலாத இநதப பெரியமுயறசியானது அதிகமாகச்
செய்யபபடுகிறதனறே?' எனகிற இநதவசனததை உரைததாா
இநதிரன, 'கஙகையை அணையினுல கட்டபபோகிறேன (இத
னுல) ஸௌகமானவழி ஏறபடும ஐயா! (இதனைத) தாணடுகி
ஜனஙகள அடிககடி கஷ்டபபடுகிறாாகளனறே?' எனறுசொன
னுன யவகரீதா, 'தபோதன! பெரிதான இநத நீாபபெருககானது
உனனுல கட்டமுடியாதது முடியாதகாரியததினினறு திருமபி
விடு, செயயககூடியகாரியததைத தொடஙகு'எனறு சொனனாா
இநதிரன, 'எபபடி உமமால வேதஙகளைப பெறுவதறகாகச் செய
தறகுரிய இநதததவமானது தொடஙகபபட்டதோ அபபடியே எப

[1] நீலகணடா அபிபபிராயபபடி, முன ஶ்லோகததிலுளள நகாரப
இஙகும கூட்டிப பொருளசெய்யபபட்டது

இநதப பொறுபபானது மேறகொளளபபடடிருககிறது'
று சொனனன யவகரீதா, 'தேவாகளுககு இறைவனே!
ாஸுரனைக கொனறவனே! தேவகணஙகளுககுத தலைவனே!
னுடைய இநத முயறசியைபபோல எனனுடைய இநத முயறசி
யும பயனறறதெனறு எணணுகிறயாகில உனனல செயயக
ய காரியததைசசெய எவைகளால நான விதவானுவேனே
படிபபடட வரஙகளையும வேறுவரஙகளையும எனககுககொடு'
று சொனனா இநதிரன யவகரீதரைநோககி உமமால விரும
படட வேதஙகள உமககும உமது பிதாவுககும (தாமாகவே)
றறும இனனும நீா விருமபுகிற வேறு விருபபஙகளையும
கரீதரான நீா அடையக கடவீா' எனறு மிகக தவமுளள அவா
லவிய வரனகளைக கொடுததான விருமபியவறறை அடைநத
ா, பிறகு, பிதாவை அணுகி, 'எனககும எனககுப பிதாவான
ககும வேதஙகள (ஓதாமலே) விளஙகும பிறரை மிஞசி
பபோம அபபடிபபடட வரஙகள எனனல அடையபபட
' எனறு சொனனா பரதவாஜா, 'ஐயனே! உனனிஷடபபடி
னகளை அடைநததனல உனககு அகஙகாரம உணடாகும
ஙகாரததால நிறைநதவனும அலபனுமான நீ சீககிரமாக நசிப
ப இநத விஷயததிலும தேவாகளால சொலலபபடட இநதக
ருதகளை (பபெரியோாகள) சொலலுகிறாகள புததிர! முற
ததில பாலதி எனறு பிரஸிததி பெறற ஒரு முனிவா இருந
அவா புததிரசோகததால அதிக மனவருததமடைநது
னககுச சாகாத பிளளை உணடாக வேணடும' எனறு செயய
அரிய தவததைச செயதாா அவா அபபடிபபடட பிளளை
அடையவும அடைநதாா தேவாகளால அநதப பாலதிககு,
து புதரன அமராகளுககு ஸமனுகான ஏனெனில, மரிககுந
மையுளளவன மரியாத் தனமையுளளவனுகானனறே? ஆத
ல[1] நிமிததமான ஆயுள உளளவன ஆவான' எனறு அனுக
கம செயயபபடடது பாலதி, 'தேவ ஸரேஷடாகளே! இநத
கள எதுவரையில சாஸவதமாக இருககுமோ அதுவரையில
மகன ஜீவிததிருககககடவன அபபடியானல எனககு ஆனநத
துமெனபது என எணணம' எனறு கூறினா அபபொழுது,
ருககுக கோபமுளளவனுன மேதாவி எனகிற புததிரன உண
னன வரனகளைப பெறற அநத மேதாவி அகஙகாரததினல

[1] வேறொரு பொருளின ஆயுளளவான ஆயுளுளளவன

ரிஷிகளையுமே அவமதித்தான் அந்த மேதாவி மஹரிஷிகளுக்
தீமையைச் செய்துகொண்டு இவ்வுலகில் திரிந்தான் மஹா வ
முள்ளவரும் கற்றறிந்தவருமான தனுஷாக்ஷரை அடைந்த
மேதாவியானவன் அவருக்கு அபகாரம் செய்தான் வீர்யவா
அவர் அவனைச் சபித்தார் 'சாம்பலாகக் கடவாய்' எ
சொல்லப்பட்டும் அவன் சாம்பலாகவில்லை முனிவரான தனு
க்ஷரோ அந்த மேதாவி துன்பமடையாமலிருப்பதைப் பார்
அதன் காரணத்தை அறிந்து தாமே எருமைக்கடாவின் உ
மெடுத்துக் கொம்பினால் மலைகளை அசைத்தார் பிறகு, அவன் ச
லானான் மஹரிஷியானவர் இவனுடைய (வாழ் நாட்களுக்
காரணமான மலைகளைப் பிளந்தார் நிமித்தம் நாசமடைய
அந்தச் சிறுவன் உடனே உயிர்துறந்தான் பிறகு, பிதா, மா
அந்தப் புத்திரனை எடுத்துக்கொண்டு புலம்பினார் அவர் அ
துக்கமடைந்து புலம்புகின்றதைப் பார்த்து வேதங்களை அற
எல்லா முனிவர்களும் கூறிய, 'தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்
டதை மனிதன் எவ்விதத்தாலும் தாண்டுவதற்குச் சக்தியுள்ள
கான தனுஷாக்ஷமஹரிஷியானவர் மலைகளைப் பிளந்தாரன்றே
என்னும் பொருளுள்ள காதையை என்னிடமிருந்து தெரி
கொள்வாயாக தவத்தைச் செய்பவர்களான சிறுவர்கள்
வண்ணம் வரன்களைப்பெற்று அஹங்காரத்தால் கிரமபினவா
கிச் சீக்கிரமே நாசமடைகிறார்கள் நீ அப்படி ஆகவேண்டாம் இ
ரைப்யர் மஹா வீர்யமுள்ளவர் இவருடைய புத்திரர்களும்
வித வீர்யமுள்ளவர்கள் குழந்தாய்! நீ அவரை அணுகா
ஜாக்ரதையாயிரு புத்ர! அவர் கோபிப்பராயின் கோபத்
உனக்குத் துன்பஞ் செய்யத் திறமையுள்ளவர் அவர் பெ
ரிஷி, தவமுள்ளவர், கோபமுள்ளவர்' என்று கூறினார் யவக்ரீ
'தந்தையீர்! இவ்வண்ணமே செய்வேன் எவ்விதத்தாலும்
வருத்தத்தை நீர் அடையவேண்டாம் எப்படி எனக்குப் பிதாவ
தேவரீர் பூஜிக்கத் தக்கவரோ அப்படியே ரைப்யரும் எனக்
பூஜிக்கத்தக்கவர்' என்று சொன்னார் அந்த யவக்ரீதர் பிதான
பார்த்து இவ்வண்ணம் அழகான வசனத்தைக் கூறிவிட்டு, ஓரி
தினின்றும் பயமில்லாதவராக வேறு ரிஷிகளுக்கு அபகாரங்க
செய்துகொண்டு பரமானந்தத்தால் களிப்படைந்தார்

நூறறுமுப்பததேட்டாவது அத்யாயம்

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(ரைப்யருடைய ஆஸ்ரமத்தில் பராவஸுவினுடைய மனைவியைப் பார்த்து யவக்ரீதர் ஏகாந்தத்தில் அவளை வலிமை செய்ததும், ரைப்யர் அதனையறிந்து யவக்ரீதரைக் கொல்வதற்காக ஒரு பெண் பேயையும் ஒரு ராக்ஷஸனையும் உண்டுபண்ணியதும், அந்தப் பேய் யவக்ரீதரை மயக்கிக் கமண்டலுவைப் பறித்ததும், ராக்ஷஸன் துரத்த யவக்ரீதர் தம் பிதாவின் அக்நிஹோத்ர சாலையில் நுழையப் போனதும், வாயில்காப்பவன் தடுத்ததும், அரக்கன் அவரைக் கொன்றதும்)

அப்பொழுது, ஓரிடத்தினின்றும் பயமில்லாதவரும் ஸஞ்சரிக்கின்றவருமான அந்த யவக்ரீதர் வைசாகமாஸத்தில் ரைப்யருடைய ஆஸ்ரமத்தைக் குறித்துச் சென்றார் பாரத! அவர் அழகியதும் பூத்திருக்கிற மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான ஆஸ்ரமத்தில் கின்னர ஸ்திரீபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த ரைப்யருடைய மருமகளைப் பார்த்தார் லஜ்ஜையில்லாதவரும் காமத்தால் அறிவு கவரப்பட்டவருமான யவக்ரீதர், வெட்கத்தோடு கூடினவளான அவளைப்பார்த்து, 'என்னை வந்து அடைவாயாக' என்று சொன்னார் அந்தப்பெண் அவருடைய ஸ்வபாவத்தை அறிந்து அவருடைய சாபத்துக்குப் பயந்தவளாக ரைப்யருடைய தேஜஸ்ஸையும் நினைத்து, 'அப்படியே' என்று சொல்லிச் சென்றாள் பாரத! பிறகு, [1] அவளை ஏகாந்தமான இடத்திற்கு அழைத்துப்போய் வெட்கமடையச் செய்தார் பகைவரை அடக்குபவனே! அப்பொழுது, ரைப்யர் தம் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தார் யுதிஷ்டிர! தமது மருமகளான பராவஸுவின் மனைவி வருத்தப்பட்டு அழுவதைப் பார்த்து இனிமையான சொல்லால் அவளைத் தேறுதலடையச் செய்துகொண்டு (துக்க காரணத்தை) வினவினார் மங்களகரியான அவள் யவக்ரீதரால் சொல்லப்பட்ட சொல்லாவற்றையும் அப்படியே விவேகத்தை முன்னிட்டுத் தன்னால்

1 'அவள் அவரைத் தனியிடத்துக்கு அழைத்துப்போய் லஜ்ஜையடையச் செய்தாள்' என்றும் கொள்ளலாம்

அவர் மறுக்கப்பட்டதையும் ரைப்யரிடம் சொன்னாள் யவக்
ருடைய அந்தச் செய்கையைக் கேட்கிற ரைப்யருக்கு அப்பொ
உள்ளத்தை எரிக்கின்றதுபோன்ற பெருங்கோபம் உண்டாயி
மிக்ககோபமுள்ளவரும் தவசியுமான அவர் அப்பொழுது கோ
தினால் ஆவேசங்கொண்டவராகி ஒரு சடையைப் பிடுங்கி வி
படி நன்கு மூட்டப்பட்ட அக்கினியில் ஹோமம் செய்தார்
அக்கினியிலிருந்து அந்தமருமகளுடைய உருவத்தோடொ
உருவமுள்ள ஒருபெண்பேய் தோன்றியது அவர் மீண்டும் மற
சடையையும் பிடுங்கி அக்கினியில் ஹோமம் செய்தார் பி
அந்த அக்னியிலிருந்து ஜ்வலிக்கின்றவாயுள்ளவனும் பய
மான தோற்றமுள்ளவனுமான ஒரு ராக்ஷஸனை தோன்றி
அவ்விருவரும் ரைப்யரைப் பார்த்து, அப்பொழுது, 'யாது
யத்தைச் செய்யக்கடவோம்?' என்று கேட்டார்கள் ரிஷியான
கோபங்கொண்டு, அவர்களை நோக்கி, 'யவக்ரீயைக் கொல்லுங்
என்று சொன்னார் அவ்விருவரும், 'அப்படியே' என்று சொ
விட்டு யவக்ரீதரைக் கொல்லும் விருப்பத்தோடு சென்றா
பாரத! பிறகு,மஹாத்மாவினால் அனுப்பப்பட்ட பிசாசானது அ
யவக்ரீதரை அடைந்து அவரை மயக்கிக் கமண்டலுவைப் பிடு
கொண்டது கமண்டலுப்பறிக்கப்பட்டு(அதனால்)அசுத்தரான ய
ரீதரை நோக்கி அந்த ராக்ஷஸன் சூலாயுதத்தை ஓங்கிக்கொண்டு
கில் ஓடினான் யவக்ரீதர், கொல்லும் விருப்பத்தோடு சூலத்தை
கையிற்கொண்டு ஓடிவருகிற அந்த ராக்ஷஸனைப்பார்த்து, வி
வாக எழுந்திருந்து தடாகமிருக்கிற இடத்துக்கு ஓடினார் கு
ஜலமில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து அவர் மறுபடியும் வி
பவராகி எல்லா நதிகளையும் நோக்கி ஓடினார் அவைகளும் வ
யிருந்தன பயங்கரமானவனும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்திய
மான அரக்கனால் துரத்தப்படுகிற அந்தயவக்ரீதர் பயந்து பி
வின் அக்னிஹோத்திர சாலையில் விரைந்து நுழைந்தார்
சனே! நுழைகின்ற அந்த யவக்ரீதர் காவற்காரனும் குருட
மான சூத்திரனால் வாயிலில் வலிந்து தடுக்கப்பட்டார் அ
வெளியிலேயே நின்றார் சூத்திரனால் தடுக்கப்பட்ட யவக்ரீத
அந்த ராக்ஷஸன் சூலத்தினால் அடித்தான் அவர் மார்பு பிளக்
பட்டுக் கீழே விழுந்தார் அந்த அரக்கன் யவக்ரீதரைக் கொன்
விட்டு ரைப்யரிடம் வந்தான் ரைப்யரால் அனுமதி கொடுக்
பட்டு அந்தப் பிசாசியுடன் வசித்தான்

நூறறுமுபபததோனபதாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(பரத்வாஜர் தமது புத்ரர்மரித்ததை வாயிலகாப்பவனுலறிந்து
வைப்யரும் மூத்ததமாராைல் கொலலப்படவேண்டுமென்
கிற சாபத்தைக் கொடுத்துப் புத்திரரைத்
தஹனம் செய்து தாமும் புத்திர
சோகத்தால் தீக்குளித்தது)

சூநதிபுதர ! பரதவாஜரோ பிரதிதினமும செயயததகக
மமயஜஞததைச செயதுவிடடு ஸமிததுககளினகடடை எடுத
க்கொணடு தமமுடைய ஆஸரமததில நுழைநதாா எலலா
க்கினிகளும, அதறகுமுன, அவரைக கணடவுடன வரவேறறுவந
ா புததிரன கொலலபபடட அவரை அனறு அகனிகள வர
றகவிலலை மிகக தவமுளள அவா அகனிஹோததிரசாலையில
றுபாடடைககணடு, பிறகு, வீடடைக காபபவனும உடகாாந
நபபவனுமகுருடனுமான சூததிரனைப பாாதது, 'சூதர ! யாது
ரணததால அகனிகள எனனுடைய தாசனததைக கொணடாட
லலை ? நீயும முனபோல இலலை இநத ஆஸரமததில (எலலா
ம) க்ஷேமமா ? அறப அறிவுளள எனனுடைய புததிரன
ரபயரை அடையாமல இருநதானா ? இதனை எனககு விரைவாகச
சால எனமனம ஸநதேகபபடுகிறதனறோ ?' எனறு வினவினா
ததிரன, 'உமமுடைய அலபபுததியுளள இநதப புதலவா ரைப
ாா அடைநதாரெனபது நிசசயம, மிகக பலசாலியான ராக்ஷஸ
ல கொலலபபடடுக கீழே படுததிருககிறாரனறோ ? சூலாயுதத
தக கையில ஏநதின அநத ராக்ஷஸனால துரததபபடுகினறவரும
கனிஹோததிர சாலையைக குறிதது (ஓடிவநதவருமான) இநத
பகீதா வாசலில எனனால இருகைகளாலும தடுககபபடடாா
றகு, இநத இடததில ஆசை கெடுககபபடடவரும ஜலததைவிரும
னவருமான அவா அசுததராயிருநதாரெனபது திணணம
வா அதிக வேகமுளளவனும சூலததைக கையிலேநதினவனு
ன ராக்ஷஸனால கொலலபபடடாா' எனறு சொனனான

பரதவாஜரோ சூதரனால செயயபபடடதான (புதரனைத
ததததாகிய) அநதப பெரிதான அபரியததைககேடடு மிகக
பரததை அடைநதவராகி, உயிரை இழநத புதலவரை எடுததுக

கொணடு புலமபலானாா பரதவாஜா, 'குழநதாய! [1] பிராமமண
ளால அதயயனம செயயபபடடிராத வேதஙகள (உனககு) ந
தோறறககடவன ஏனறு பிராமமணாகளுடைய நனமைய
பொருடடனறோ நீ தவததைச செயதாய? மஹாதமாககள
பிராமமணாகள விஷயததில அவவாறு நனமையைச செய
ஒழுககமுளளவனும எலலாப பிராணிகளிடமும ஒரு தீஙகை
செயயாதவனுமான நீ கொடிய முடிவை அடைநதாய அபப
ரைபயனுடைய வீடடைப பாாபபதினினறு எனறால நீ தடுக
படடிருநதும, காலனுககும அநதகனுககும எமனுககுமொபப
அநத அலபனை நீ அடைநதே யிருககவேணடும மிகக
ஸுகமுளளவனும மிககமதிகேடனுமான அவன பிராயமுதிாநத எ
ககு நீ ஒரே புததிரனெனறு தெரிநதிருநதும கோபததின வ
ததையே அடைநதான குழநதாய! ரைபயனுடைய செயகை
றால புததிரசோகததை அடைநதிருககிற இபபடிபபடட ந
உனனை இழநதமையால உலகில இனிமையான உயிரை விடப
கிறேன துயரமேலிடட நான எவவாறு புததிரசோகதத
தேகததை விடபபோகிறேனோ அவவாறே ரைபயனைக குறற
றவனாயிருககையிலேயே அவனுடைய மூததமகன விரைவா
கொலலககடவன எநதமனிதாகளுககுப புததிரன பிறககவே இ
லலையோ, எவாகள புததிரசோகததை அடையாமல ஸுகம
ஸஞசரிககிறாாகளோ அவாகளே ஸுகசாலிகள எவாகள புத
றால உணடுபணணபபடட சோகததால மிகக வியாகுலமான ப
முளளவாகளாகவும துனபமுறறவாகளாகவும பிரியமான தோ
களைச சபிககினறாாகளோ அவாகளைககாடடிலும கொடும
யாா? நான மரிதத புததிரனையும பாாததேன, இஷடன
தோழனையும சபிததேன இவவிதமான ஆபததை இபபுவி
எனனைத தவிர வேறு எவன அனுபவிபபான?'' எனறு புல
றாா பரதவாஜா இபபடி பலவாறாகப புலமபிய புததிரனைத த
னம செயதாா அதன பிறகு, (தாமும) நனகு மூடடபபட
அகனியில புகுநதுவிடடாா

---

1 'பிராமமணாநாம' எனபதுமூலம 495-ம பககம குறிபபிறகாண

நூற்றுநாற்பதாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹத்யும்னன் யாகத்தில் பராவஸுவையும் அர்வாவஸுவையும் உதவிக்காக அழைத்ததும், அவர்கள் சென்றதும், மனைவியைப் பார்ப்பதற்காகத் திரும்பிவந்த பராவஸு இரவில் மான் தோல் போர்த்திருந்த ரைப்யரை மிருகமென்றெண்ணிக் கொன்றதும், பராவஸு தந்தைக்குத் தகன முதலியன செய்து பின் யாகசாலைக்குப்போய்த் தான யாகத்தை நடத்துவதாகவும் தனக்காக அர்வாவஸுவைப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளும்படியும் சொல்லியதும், அர்வாவஸு அப்படியே செய்துவந்தும் பராவஸுவின் தூண்டுதலால் ப்ருஹத்யும்னன் அர்வாவஸுவைத் துரத்தச் செய்ததும், அர்வாவஸு தவத்தினால் தேவர்களைமகிழ்வித்து யவக்ரீதர் முதலியோர் உயிர்பெற்றெழுதல் முதலிய வரங்களைப் பெற்றதும், தேவர்கள் யவக்ரீதருக்கு நேர்ந்த துக்கத்துக்கு உபதேசமின்றி வேதங்கள் தோற்றுவதே பயனென்பதைக்கூறி ரைப்யர் முதலியவர்களைப் பிழைப்பித்ததும்.)

மஹாபாக்கியமுள்ளவனும் பிரதாபசாலியும் ரைப்யருக்குச் ...ஷ்யனுமான ப்ருஹத்யும்னனென்னும் அரசன் இந்தச் சமயத்தி...யே யாகம் செய்தான். புத்திமானான அந்த ப்ருஹத்யும்ன...ல் யாகம் செய்வதற்காக ரைப்யரின் புத்திரர்களான ...ராவஸு அர்வாவஸு இருவரும் ஸஹாயர்களாக வரிக்...ப்பட்டார்கள். குந்தீபுத்ர! பிதாவினால் அனுமதி கொடுக்...ப்பட்ட அவர்கள் யாகத்துக்குச் சென்றார்கள். ஆச்ரமத்...ல் ரைப்யரும் பராவஸுவினுடைய மனைவியும் இருந்தார்கள். ...ங்கு, பராவஸுவானவன் தன் மனைவியைப் பார்க்கவிரும்பி ஒரு...னாகத் தன் வீட்டை நோக்கிச் சென்றான். பின்ராத்திரியில் ...க்கமயக்கமுள்ளவனான பராவஸுவானவன், இருள் நீங்காம...ந்தகையிலேயே கானகத்தில் மான்தோலைப் போர்த்துக்கொண்

டிருககிற பிதாவைக கணடான அவன பிரவேசிகக முடிய
காடடில ஸஞசரிககினற பிதாவை மிருகமெனறு நினைதது
மிருகமெனறு எணணுகினறவனும தன சரீரததின பாதுகாப
விருமபுகினறவனுமான பராவஸுவினால அபபொழுது கொ
வேணடுமெனகிற விருபபமிலலாமலே பிதா கொலலபபட
பாரத ! பராவஸுவானவன பிதாவுககுச செயயவேணடிய ப
காரியஙகளனைததையும செயதுவிடடு, மறுபடியும், அ
யாகததை அடைநது பிராதாவைபபாரதது, 'இநதக காமாவை
ஒருவனுக நிவஹிபபதறகு எவவிதததாலும சகதியறறவ
எனனால பிதா மிருகமெனறு எணணிக கொலலபபடடார ஐய
அபபடிபபடட நீ எனககாக பிரமமஹததி செயதவரகள செ
வேணடிய பிராயசசிததவிரதததை அனுஷடிபபாயாக மு
வனே ! நான ஒருவனுகவே இநத (யாக) காமாவைச செயவதற
ஸமாததன்' எனறு சொனனான அரவாவஸு, 'நீ புததிமா
பருஹதயுமனனுடைய ஸதரததைச செயவாயாக நான உனகக
இநதிரியஙகளை அடககினவனுக இருநதுகொணடு பிரமமஹத
யின பிராயசசிததவிரதததை அனுஷடிபபேன்' எனறு சொ
னான யுதிஷடிர ! அநத அரவாவஸுமுனிவன அபபொழு
பராவஸுவினுடைய பிரமமஹததியின பிராயசசிததவிரதத
முடிதது மீணடும யாகததிறகு வநதான பிறகு, பராவஸுவா
வன தமபி வநததைபபாரதது, பிருஹதயுமனனை நோக
'பிரமமஹததி செயத இவன உனனுடைய யஜஞததைப பார
தறகு (யஜஞசாலையில) நுழையககூடாது பிரமமஹததி செ
வன பாரபபதனுலுஙகூட ஸநதேகமிலலாமல உனனைத து
மடையச செயவான்' எனறு மகிழசசியினால தழுதழுதத
லுடன இநத வசனததைக கூறினான அரசனே ! அபபொழு
அநத வேநதன அதனைக கேடடவுடன வேலைககாரரகளுக
(அரவாவஸுவைத துரததுமபடி) கடடளையிடடான அரசனே
அபபொழுது, வேலைககாரரகளாலே வெளியில துரததபபடுகின
அரவாவஸு, 'இநதபரமமஹததி எனனால செயயபபடடதன
எனறு மீணடும மீணடும உரைததான பாரத ! ஏவலாளரகள
பிரமமஹததி செயதவனெனறு அடிககடி சொலலபபடுகின
அரவாவஸு, 'பிரமமஹததியானது எனனால செயயபபட
யிலலை, பரதிஜனை செயகிறேன இது எனனுடைய ஸஹோத
னால செயயப்பபடடது எனனால அவன் (அநதத தோஷத

று) விடுவிக்கப்பட்டான்' என்று சொன்னன் கோபத்தால்
வாறு சொல்லுகின்றவனும், அந்த ஏவலாளர்களால் (பொய்
லலுகிறவனென்று) அவமதித்துச் சொல்லப்பட்டவனும்,
நதவமுள்ளவனுமான பிரமமரிஷியானவன் பேசாமல் கான
ந்தக்குறித்துச்சென்றுன பிறகு, பிராமமணோத்தமனுன அந்த
பாவஸு உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு சூரியனை வழி
டு ஸூர்ய ஸம்பந்தமான [1] ரகஸ்யவேதத்தை [2] அறிந்தான்
து, யாகங்களில் முதலில் ஹவிர்பாகத்தைப் புஜிப்பவனும்
வற்றவனுமான சூரியன் வடிவமுள்ளவனுகி அவனுக்குத் தரி
ம் கொடுத்தான் அரசனே! தேவர்கள் அந்த அர்வாவஸு
டைய செய்கையினுல் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களானுர்கள் தேவர்
அர்வாவஸுவை (ரித்விக்காக) வரித்தார்கள், பராவஸுவை
க்கினுர்கள் பிறகு, அக்னியை முந்தினவனுக்கொண்ட
ர்கள் அர்வாவஸுவுக்கு வரனைக்கொடுத்தார்கள் பிராமமண
ஷ்டனுன அவனும், தன்னுடைய பிதா(உயிரோடு) எழுந்திருப
தயும் தன் பிராதா குற்றமில்லாதவனுதலையும் பிதா (தமக்கு
ந்த) வதவிஷயத்தில் நினைவில்லாமலிருப்பதையும் பரத்வாஜர்
ரீதர் இருவரும் (உயிரோடு) எழுந்திருப்பதையும் (தன்னுல்
ரப்பட்ட) சூரிய ஸம்பந்தமான வேதம் நிலைபெற்றிருத்தலையும்
ர்களாகக் கேட்டுக்கொண்டான் தேவர்கள், அவனைக்
த்து, 'இப்படியே ஆகுக' என்று சொல்லி வரன்களைக்கொடுத்
கள் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அவர்களெல்லாருமே (முன்போலத்)
ன்றினுர்கள்

பிறகு, யவக்ரீதர் அக்னியைத் தலைவனுக்கொண்ட தேவர்
பார்த்து, 'தேவர்களுள் சிறந்தவர்களே! என்னுல் வேதம்
ந் அத்தியயனம் செய்யப்பட்டது விரதங்களும் செய்யப்
டன வேதங்களை ஓதுகின்றவனும் தவசியுமான என்னை
யர் அப்படிச் செய்யப்பட்ட முறையினுல் எவ்வாறு கொல்ல

---

1 'ரஹஸ்யவேதம்=ஸூர்ய மந்திரத்தைப் பிரவித்தப்படுத்துகிற
ம், 'ஹ்ருணி' என்னும் இரண்டெழுத்தும் ஸூர்ய என்னும் மூன்
த்தும் ஆதித்ய என்னும் மூன்றெழுத்தும் ஆகிய எட்டெழுத்துள்ள
ஸூர்ய அஷ்டாக்ஷரம் இது மிக்க சிறப்புடன் கூடியதென்பது
கபராமமணம்' என்பது பழையவுரை இதில் 'ஸூர்ய' என்பதை
குமபோது, 'ஸூரிய' என்று மூன்றெழுத்தாக உச்சரிக்க வேண்டு
ரயா 2 'கருதவான்' என்பது மூலம்.

வலலவரானா ?' எனறு வினவினா தேவாகள, 'யவகீத
முனிவரே! நீா சொலலுகிறபடி மறுபடியும சொ
நீா முறகாலததிலல நீா வேதஙகளே ஆசாாயாினறி
யமே ஓதினீரலலவா? இநத ரைபயரோ தம செயகையி
ஆசாாயாகளே அதிகப பிரயாஸததால மகிழவிதது உததமப
வேததைத நீணடகாலததால ஸரமபபடடு அடைநதாா' எ
சொனனாாகள பிறகு, அகனியைத தலைவனாககொணட தே
கள யவகாீதருககு இவவணணம உரைதது அவாகளனைவை
பிழைககுமபடிசெயது மீணடும ஸவாககலோகததிறகுச செ
கள யுதிஷடிர! பிறகு, அநத யவகாீதா ஙாறபததெட்டு வரு
கள பிரமமசாயததை அனுஷடிததாா எபபொழுதும பூத
பழுததுமிருககிற மரஙகளுளள இநதப புணணியாஸரமமா
அநத யவகாீதருடையது ராஜ ஸரேஷடனே! இநத ஆஸரம
வஸிததால எலலாப பாவஙகளினினறும விடுபடுவாய

நூறறு ஙாறபததோராவது அதயாயம

தீாத்தயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(லோமசருடைய தூண்டுதலால் யுதிஷ்டிரர் கைலாஸ முதலிய மலைகளுக்குச் சென்றது)

பாரத! கௌநதேய! அரசனே! உசீரபீஜததையும மைந
தையும ஸவேதகிரியையும காலசைலததையும தாணடிவிட
பரதஸரேஷடனே! எழுவிதமாகச செலலுகிற கஙகையா
இதோ பிரகாசிககிறது எநத இடததில அகனியானது நிததியப
காசிககிறதோ அநத விரஜஸமெனகிற புணணியஸதானம இ
கிறது அறபுதமான இநத ஸதானம இபபொழுது மனிதாக
பாாககமுடியாது நீஙகள ஒரு வழிபபடட மனததுடன
நிஷடையைச செயயுஙகள இநததீாததஙகளைப பாாபபீ
தேவாகளுடைய காலடிகளால அடையாளம செயயபபடட
உததியானததையும பாாபபாய குநதீநநதன! காலசைலமெ
மலையையும நீ தாணடிவிடடாய அரசே! மாணிபதரனெனகிற
னும யகூஷாகளுககு அரசனான குபேரனும சீககிரம செலலுகி
களான எணபததெணணாயிரம கநதாவாகளும அவவளவு கி
ஷாகளும (அவாகளுககு) நானகுமடஙகான யகூஷாகளும இ

மேவ தகிரியையும மந்தரபாவததையும அடைவோம புருஷ
ரஷடனே! அவாகள பலவித உருவமும வடிவமுமுள்ளவா
கவும பலவித ஆயுதஙகளுளளவாகளாகவும யக்ஷராஜனை
ரிபததிரனை உபாஸிககிறாாகள இஙகே அவாகளுககுச செல
பெருககு அதிகம அவாகள வேகததில காறறுககு ஒபபான
ள ஐயா! தேவராஜனையும தன ஸதானததிலிருநது நிசசய
. நழுவசசெயயககூடியவாகளும பலசாலிகளுமான அவா
ல காககபபடடவையும ராக்ஷஸாகளால காககபபடடவையு
ா மலைகள அடைதறகரியவை பாாதத! நீ நிகரறற ஸமா
பச செயவாயாக வேறு பயஙகராகளான குபேரனுடையமநதி
நம (அவனுககு) மிதராகளான ராக்ஷஸாகளும இருககிறாாகள.
ியின புதலவனே! அவாகளோடு ஸநதிககபபோகிறோம
பபதில முயறசியுளளவனாக இரு அரசனே! பாரத! தேவாகள
கூடுவதும மிகப பெரிய இலநதைமரமிருபபதுமான கைலாஸ
அறுநூறுயோஜனை உயாநதிருககிறது குநதீநநதன! குபேர
டய மாளிகையின ஸமீபததில கணககிடமுடியாத யக்ஷாகளும
ஸாகளும கினனராகளும நாகாகளும ஸுபாணாகளும கந
ாகளும வஸிககினறனா பாாதத! வேநதே! இபபொழுது
னும பீமஸேனனுடைய பலததாலும காககபபடுகினறவ
நீ தவததுடனும இநதிரிய அடககததுடனும அநத
களில செலவாயாக வருணராஜனும போாவெலபவனை
ம கஙகையும யமுனையும பாவதஙகளும அஸவினீதேவா
மருததுககளும நதிகளும தடாகஙகளும உனககு மஙகளத
கொடுககககடவா பேராறறலுளளவனே! தேவாகளிட
தும அஸுராகளிடமிருநதும வஸுககளிடமிருநதும
கு மஙகளமுணடாகுக எனறாா அநதலோமசா, கஙகா
யநோககி,'கஙகாதேவியே! இநதிரனுடையதான பொனமலையி
று உனனுடைய சபதததைக கேடகிறேன நலலபாககிய
ாவளே! அஜமீடவமசததிலபிறநத எலலாருளளும சிறநதவ
இநத அரசனை மலைகளினிடமிருநது காபபாறறுவாயாக பா
ததிரியே! இநத மலைகளில பிரவேசிகக விருமபுகிற இநத
னுககு ஸுகததைக கொடுபபாயாக எலலா நதிகளுளளும
மவீாயநதவளே! ஸகோதராகளுடனிருககும யுதிஷடிர
இநத இடததில மஙகளததைக கொடுபபாயாக' எனறு
ாறு சொலலிவிடடு, யுதிஷடிரரை, 'ஜாகரதையுளளவனாக

இரு' என்று கட்டளையிட்டார் யுதிஷ்டிரர், 'லோமசருடைய இ
மனக்குழப்பமானது இதற்கு முன்னில்லாததாக இருக்கிறது
லோரும் த்ரௌபதியைப் பாதுகாத்துவாருங்கள் தவறலாகா
ஏனெனில், இந்த இடமானது அடைதற்கரியதென்பது இ
டைய எண்ணம் ஆகையால், இந்த இடத்தில் சிறந்தவாக
சுத்தியையும் மனத்தின் சுத்தியையும் தேக சுத்தியையும் செ
ளுங்கள்' என்று சொன்னார் பிறகு, யுதிஷ்டிரர், மிக்க வீர்யச
யான பீமனைப்பார்த்து, 'பீமஸேன! முயற்சியுள்ளவனுகி த்ரௌ
பதியைக் காப்பாற்று அப்பா! த்ரௌபதியானவள் ஜன
சாரமில்லாத இந்த மலைப்ரதேசத்தில், அர்ஜுனனும் ஸமீ
தில் இல்லாமலிருக்கையில், பயங்கள் உண்டாகும் தருணங்க
உன்னையே ரக்ஷகனுக அடைகிறுள்' என்று சொன்னார் பி
மஹாத்மாவான அந்தத் தர்மராஜா நகுல ஸகதேவர்களிடமவ
உச்சிமுகர்ந்து சரீரத்தைத் தடவிக்கொடுத்து அவர்களைப்பார்
'பயப்படாதீர்கள், அஜாக்ரதையின்றி வாருங்கள்' என்று கண
ரால் விளங்காதகுரலுடன் சொன்னார்

நூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நடந்து செல்லமுடியாத இடத்தில் த்ரௌபதி முதலியவர்களை
யுதிஷ்டிரர் தடுத்ததும், பீமன் அவர்களைத் தான் தூக்கிச்
செல்வதாக ஒப்புக்கொண்டதும், வழியில் அவர்கள்
தம்மை உபசரித்த ஸுபாகுவினிடம் தம்
பரிஜனங்களை வைத்துவிட்டு அர்ஜுனனைப்
பார்க்கும் விருப்பத்தால் கந்தமாதன
பர்வதத்தைக் குறித்துச்
சென்றதும்)

யுதிஷ்டிரர், 'பீமா! பலமுள்ளவைகளான பிராணிக
ராக்ஷஸகணங்களும் அங்கே மறைந்திருக்கின்றன அக்னியுட
தவத்துடனுமே அங்கே செல்லுதல் கூடும் குந்தீ நந்த
பலத்தை அடுத்துப் பசிதாகங்களைப் போக்கிக்கொள் வருகோ
பிறகு, பலத்தையும் ஸாமர்த்தியத்தையும் அடை கை
பர்வதத்தைக்குறித்து ரிஷி சொல்லியதை நீ கேட்டிருக்கி

நநதிநநதன! தரௌபதியானவள எவவாறு செலலுவாளென
தைப புததியினுல நனருக ஆலோசிததுபபார பிரபுவே! விசால
ான கணகளுளளவனே! பீமா! இலலாவிடடால, ஸஹதேவனேடும
தளமயரோடும ஸூதாகளோடும சமையறகாராகளோடும எல
ாப பரிசாரகாகளோடும தோகளோடும குதிரைகளோடும வழி
ில கிலேசததைப பொறுககத திறமையிலலாத எலலாப பிராம
ணாகளோடுஙகூட நீ திருமபிவிடு நானும நகுலனும மிகக தவ
முளள லோமசருமாகிய நாஙகள மூவரும லகுவான ஆகாரமுளள
ாகளாகவும விரத நியமமுளளவாகளாகவும செலவோம நீ என
ரவை எதிாபாாதது ஜாகரதையுளளவனுகி தரௌபதியைப
ாதுகாததுககொணடு நான வருகிறவரையில இநதக கஙகா
வாரததில வஸிககககடவாய' எனறு சொனனா பீமன, 'பார
ரே! ராஜபுததிரியும ஶரமததால களைததவளும துககததால
னபமுறறவளும கலயாணியுமான தரௌபதியானவள அாஜுன
னப பாாகக விருபபததினுல செலலவே செலவாள ஆலஸய
ிலலாதவனும அதிகமான மனவலிமையுளளவனும யுததஙகளில
புறஙகாடடி ஓடாதவனுமான அநத அாஜுனன ஒருவனைப
பாராமலிருபபதிலேயே உமககுக கடுமையான மனவருததம
இருககிறது பாரதரே! ஸஹதேவனையும எனனையும தரௌபதி
யையும பாராமலிருபபதில உமககு மனவருததம உணடாகு
மெனபது சொலலவும வேணடுமோ? பிராமமணாகளும நம
முடைய எலலாப பரிசாரகாகளும ஸூதாகளும சமையறகாரா
களும மறறும கூடவரவேணடாமெனறு நீா நினைககிறவனும ஆகிய
எலலாரும இஷடபபடி திருமபககடவா ராக்ஷஸாகள பரவி
யிருககிற இநத மலையிலும பரவேசிககமுடியாத காடுகளிலும
உமமைவிடடுப பிரிவதறகு ஒருபொழுதும நான விருமபவிலலை
புருஷஶரேஷடரே! மஹா பாககியமுளளவளும பதிவரதையுமான
இநதப பாஞசாலியும உமமைவிடடுத திருமபுவதறகு விருமப
மாடடாள அபபடியே, எபபொழுதும உமமை அனுஸரிததிருக
கிற இநத ஸஹதேவனும ஒருகாலும திருமபான நான இவ
னுடைய எணணததை அறிநதிருககிறேன மஹாராஜரே!
மேலும, இநத இடததில ஸவயஸாசியைப பாாபபதில எலலாரும
மிகக ஆவலுளளவாகளாயிருககிறோம ஆகையால, எலலாரும
சோநதே செலவோம அரசரே! அனேக குகைகளுளள இநத
மலையானது ரதஙகளால செலவதறகுக கூடாததாயிருநதால

காலகளாலேயே செலவோம நீா மனவருததமடையவேணடாம
அரசரே! பாஞசாலி நடநதுசெலல முடியாத இடஙகளிலெலலாம
அவளை நான தூககிககொணடு செலவேனெனற எணணம எனககு
இருககிறது நீா கவலையறறவராக இரும அபபடியே, மெலலி
தனமையுளள வீராகளான மாதரீகுமாராகளிருவரையும அவாகள
நடககமுடியாத செலலுதறகரிய இடஙகளில நான தாணடச
செயவேன' என்று சொனனான யுதிஷ்டிரா, 'பீம! இவவணணம
பேசுகிற உனககுப பலமானது மேலமேல வளாவதாக வெகு
தூரமுளள வழியில பாஞசாலியையும நகுல ஸஹதேவாகளையும
தூககிச செலல விருமபுகிறாயெனனும இது வேறு மனிதனிடததில
இலலை உனககு மஙகளம நீ திரௌபதியையும நகுல ஸஹ
தேவாகளையும தூககிசசெலல விருபபமுளளவனாக இருநதலால
உனககுப பலமும யசஸும தாமமும கீாததியும பெருகுவன
வாக புஜபலமிககவனே! உனககு ஶரமம உணடாகவேணடாம,
உனககு அவமானமும உணடாகவேணடாம' என்று கூறினார்.
பிறகு, மனததை மகிழவிபபவளான பாஞசாலியானவள், சிரிததுக
கொணடு தாமராஜரைபபாாதது, 'பாரதரே! நான நடபபேன்,
எனனைபபறறி மனவருததம பாராடடவேணடாம' எனகிற வாககி
யததை உரைததாள லோமசா, 'குநதீநநதனனே! கந்த
மாதன பாவதமானது தவததினாலே அடையக கூடியது.
நாமெலலாரும தவததோடு சேருவோம அரசனே! குநதி
யின புதலவனே! நகுலனும ஸஹதேவனும பீமஸேனனும
நானும நீயும அாஜுனனைப பாாபபோம?' என்று சொனனார்.
அரசரே! இவவாறு பேசுகினறவாகளான அவாகள இமயமலையில
மிகுதியான யானைகளும குதிரைகளுமுளளதும பெரியதும கிரா
தாகளாலும தஙகணாகளாலும சூழபபடடதும பல வேடாகளால
ரமியதும தேவாகளால அடையபபடடதும அனேக அறபுதங
கள் நிறைநதிருபபதுமான ஸுபாகுவின தேசததை மகிழசசி
யுடன கணடாாகள குளிநதாகளுககு அரசனான ஸுபாகுவும
தன தேசததின எலலையில அநதப பாணடவாகளைக கணடு அன
பை முனனிடடுப பூஜிதது வரவேறறான அநதப பாணடவாக
ளனைவருமே அவனால பூஜிககபபடடு அஙகே ஸுகமாக வஸித
தாாகள சூரியன நனகு பிரகாசிததவுடன, அவாகள இமய மலை
யை நோககிப புறபபடடாாகள அரசரே! மஹாரதாகளும மகா
வீாயமுளளவாகளுமான கௌரவ நநதனாகள், இநதிரஸேனன-

தலிய வேலைககாராகளையும அபபடியே சமையறகாராசளையும ரௌபதியினுடைய ஆடை ஆபரணஙகளெலலாவறறையும குளிந ாதிபனுன அரசனிடம அடைககலமாக வைததுவிடடுக காலக ாலேயே சென்றாாகள அநதப பாணடவாகள அனைவரும ரௌபதியுடன கூட மிகக மனகளிபபுளளவாசளாகவும தனஞ யனைப பாாகக எணணஙகொணடவாகளாகவும அநத இடததி ருநது மெளள மெளள நடநது சென்றாாகள ' என்று கூறினு

நூறறுநாறபததது மூனருவது அதயாயம.

தீா த த யா த ர ா பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(தனஞ்சயனைப் பாராமையால வருந்திய யுதிஷ்டிரர், பீமன் முதலியோரிடம் அர்ஜுனனைப் புகழ்நதுகொண்டே அவனைக் காண்பதற்காகக் கந்தமாதன மலையில் ஏற நிச்சயித்தது)

யுதிஷடிரா, ' பீமஸேன ! [1] இரடடையரே ! பாஞசாலி ! கான ததில ஸஞசரிககினறவாகளான நமமைப பாருஙகள நாம வலிமை குன்றினவாகளாகவும துனபததை அடைவிககபபடட வாகளாகவும இருககிறோமென்று ஒருவரோடொருவா சொலலிக கொளளுகிறோம தனஞசயனைபபாாககும விருபபததினுல செலலு தறகரிய இடததிலும செலலுகிறோம. ஆதலால, முன செயத வினைககு அழிவு இலலையென்று நனகு அறிநதுகொளளுஙகள வீரனுன தனஞசயனை அருகில காணுமலிருபபது, பஞசுக குவியலை நெருபபு எரிபபதுபோல, என அஙகஙகளை எரிககிறது வீரனே ! அவனைக காணுமையால எரிககபபடடவனும தமபிமாருடனிருப பவனும வனததை அடைநதவனுமான எனனைத திரௌபதியின (கூநதலைபபறறி இழுததததான) அநத அவமானமும எபபொழு தும எரிககிறது விருகோதரனே ! நகுலனுககு முநதிப பிறநதவ னும அளவிறநத சௌாயமுளளவனும (பகைவாகளால) ஜயிகக முடியாதவனும உககிரமான விலலையுடையவனுமான பாாததனை நான காணவிலலை அதனுல, தவிககிறேன நான அவனைப பாாக கும விருபபததாலே உஙகளுடன தீாததஙகளிலும அழகிய காடு களிலும தடாகஙகளிலும ஸஞசரிககிறேன விருகோதர ! வீரனும ஸதயஸநதனும தனஞசயனுமான பீபதஸுவை ஐநது வருஷ

---

1 பொருநதாமையால ஒரு சொல விடபபடடது

காலமாக நான பாராமையால தவிககிறேன விருகோத
கருமை நிறமுளளவனும ஸிமமமபோனற கமபீர நடையுள
வனும நீணட கைகளுளளவனுமான அநத [1] அாஜுனனை நா
காணாமையால தவிககிறேன குருஶரேஷடனே! அஸதிரஙகளை
நனகு கறறிநதவனும ஸமாததனும யுததததில விறபிடிததவ
களுள நிகரறறவனுமான அாஜுனனை நான காணவிலலை அ
ஞல, தவிககிறேன தோஷமறறவனே! பகைவாகளுடைய ஸ
கஙகளில கோபஙகொணட யமனபோல ஸஞசரிபபவனும மத
பெருககுளள யானைபோனறவனும ஸிஙகமபோனற தோளகளை
யுடையவனுமான தனஞசயனைக காணவிலலை பீம! வீாயததாலு
பலததாலும இநதிரனுககுக குறையாதவனும நகுலஸகதேவாக
கு முநதிபபிறநதவனும வெணமையான குதிரைகளுளளவனு
அளவறறபராககரமமுளளவனும யுததததில நாராயணருககு ஒபப
னவனும ஸதயஸநதனும உறுதியான விரதமுளளவனுமான அந
அாஜனனைப பாராமலிருககிற எனனுளளததிறகு ஆறுதலே இலலை
விருகோதர! நான, அதிகமான துககததால கவரபபடடு, உககி
மான விலலுளளவனும பகைவாகளால ஜயிகக முடியாதவனுமா
அாஜுனனை இரவுமபகலும நினைககிறேன, அதனுல, தவிககிறேன
மிகக அறபனுல அவமதிககபபடடாலும எபபொழுதும பொறு
குந தனமையுளளவனும நோவழியை அடைநதவனுககும பயந
வனுககும ஸுகததைக கொடுககிறவனுமான அாஜுனன, கப
மாகத தொடஙகிக கபடததால கொலலககருதினவன வஜரபாண
யான இநதிரனேயானுலும அவனுககும கொடிய விஷததிற
ஸமானனுக இருபபான பகைவனேயானுலும சரணமடைந
வனதிறததில அவன மன இரககமுளளவன, பிரதாபசாலி, அபய
கொடுபபவன, போககளததைப பாககவழஙகாதபடி செய
வன, பெரியமனமுளளவன, வலிமைமிககவன, நமமனைவருககு
ஆதாரமாக இருபபவன யுததததில பகைவரை நொறுககுகிற
வன, சிறநத பொருளகளையெலலாம கொணடுவருகிறவன, ந
மெலலோருககும ஸுகததை உணடுபணணுகிறவன பாணடவ
வீர! துரியோதனன கவாநதுகொணட ஏராளமான பலஜாதி திவ
ரதனஙகள எவனுடைய வீாயததினுல எனககு முறகாலததில
இருநதனவோ, எவனுடைய கைவனமையால எலலா ரததினங
களாலுமிழைககபபெறறதும மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததி பெற

[1] 'குடாகேசம' எனபது மூலம

மான ஸபையானது முனபு எனககு இருநததோ, வீாயததில
ாஸுதேவருககு ஸமானனும யுததததில காாததவீாயனுககு
நரானவனும ஜயிககமுடியாதவனும யுததததில அளவுகடநத
ாயமுளளவனுமான அநதபபலகுனனே நான காணவிலலே பீம!
கைவரைக கொலபவனுன அவன, தன வீாயததினுல, மிகக வீாய
ளள பலராமரையும (பகைவரால) ஜயிககபபடாத உனனேயும
ாஸுதேவரையும அனுஸரிததவன மகா பாகுபலமுளளவனே!
ரனே! எவனுககுத தோளவனமையிலும பெருமையிலும புரந
ரன ஸமானனே, வேகததில வாயு ஒபபானவனே, முகததில சந
ரன ஒபபானவனே, கோபததில பழமையான யமன ஒபபான
னே அநத நரஸரேஷடனேப பாாககவிருபபமுளள அபபடிப
ட்ட நாமனேவரும கநதமாதன மலேயில செலவோம எஙகே
சாலமான பதரீஎனகிற நரநாராயணாகளின ஆஸரமமிருக
றதோ இயககாகளால எபபொழுதும வஸிககபபடட அநதச
நதமலேயைப பாாபபோம நாம பெரியதவததைச செய
றவாகளாகி அரககாகளால நாறபுறஙகளிலும அடையபபட
தும மகிழறகுரியதுமான குபேரனுடைய தாமரை ஓடைககுக
லகளாலேயே நடநதுசெலவோம விருகோதரனே! பாரத!
மபுரியாதவனும குரூரனும உலோபியாலும மனவடகக
லலாதவனும அநத இடம அடைய முடியாது பீம! நாமெல
ரும ஆயுதஙகளுளளவாகளாகவும கததிகளேக கடடிககொணட
களாகவும பெரிய விரதமுளள பிராமமணாகளுடனகூட
ாஜுனனுடைய ஸதானததைக காணபதில விருபபமுளளவாக
க அஙகே செலவோம குநதீபுதா! நியமமிலலாதவன ஈககளே
காடடீககளேயும கொசுககளேயும சிஙகஙகளேயும புலிகளேயும
மபுகளேயும அடைகிறுன நியமமுளளவன அவைகளேக காண
திலலே அபபடிபபடட நாம மனததை அடககினவாகளாகவும
தமான ஆகாரமுளளவாகளாகவும தனஞசயனேப பாாகக
நபபமுளளவாகளாகக கநதமாதன பாவததில பிரவேசிப'
ாம' எனறு கூறினு

நூறறுநாறபததுநான்காவது அதயாயம.

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் மந்தரகிரிக்குச் சென்று ஆகாச கங்கையை அடைந்ததும், நரகாஸுரனுடைய எலும்புகளின் குவியலைக் கண்டதும், லோமசர் விஷ்ணு நரகாஸுரனைக் கொன்றதையும் பாரத்தால் முழுகிப்போன பூமியை வராகவடிவமெடுத்து மேலே தூக்கியதையும் சொல்லியதும்.)

லோமசா, 'பாாபபவாகளே ! (மநதரததைத தவிர) மற
மலேகளும படடணஙகளும காடுகளும நதிகளும அழகிய தீாத
களும ஆகிய எலலாம பாாககபபடடன கைகளால தீாததமு
தொடபபடடது இநத வழியானது தேவஸமபநதம பெற
மநதரபாவதததுககுப போகிறது பாணடவாகளே ! நீஙக
எலலாரும மனததை ஒருவழிபபடுததினவாகளும பயமறற
களுமாகவேணடும தேவாகளுடைய வாஸஸதானமும நறக
மஙகளைச செயத தேவரிஷிகளுடைய இருபபிடமுமான இநதம
உஙகளுககு அடையததககதாகும ஐயனே ! அரசனே ! மஙக
கரமான ஜலமுளளதும புணயமானதும பதரியிலிருநது உறபத
யாவதும தேவாகள ரிஷிகள ஆகிய இவாகளின கூடடஙகளா
அடையபபடடதுமான மகாநதியானது இதோ செலலுகிற
இநத நதியானது ஆகாயததில ஸஞசரிககினற மகாதமாககளா
வாலகிலயாகளாலும மகாதமாககளான கநதாவாகளாலும எ
பொழுதும ஆாசிககவும அடையவும படடது இநத இடததி
ஸாமகாகளான மரீசியும புலஹரும பருகுவும அபபடியே அங
ஸும ஸாமவேதததை இனியகுரலுடன கானமபணணுகிறாக
தேவாகளுள சிரேஷடனன இநதிரன தேவகணஙகளுடன தின
தோறும செயவதான ஜபததைச செயகிறன ஸாதயாகளு
அசுவினீ தேவாகளும அபபொழுது அவனுககுப பணிசெயகிற
கள ஸூாயனும சநதிரனும கரஹஙகளும நக்ஷததிரஙகளும பக
இரவு பாகுபாடடினல இநத நதியை அனுஸரிததுச செலலுகி
றன மகாபாககியமுளளவனே ! எநத வருஷபதவஜரால உலக
திறகு நிலை ஏறபடுமோ அவா கஙகாதவாரததில இதன ஜலதன
முடியில தாஙகினா ஐயா ! பகவதியும தேவியுமான இதனை நீஙக

ல்லோருமே மனததையடககினவாகளாகி அடைநது வணஙகக
டவீா' எனறு சொனனூா மகாதமாவான அநத லோமச
டைய அநத வசனததைககேடடு, அநதபபூரணடவாகள ஆகாச
ங்கையை மிகக அடககததுடன நமஸகரிததாாகள தாமததைச
யபவாகளான அநதப பாணடவாகளனைவரும (கஙகையை)
நதனம செயது மகிழசசி மிககவாகளாகி எலலாரிஷிகணஙகளுட
ம மறுபடியும சென்றாகள பிறகு, நரஸரேஷடாகளான
வாகள், தூரததில பிரகாசிககினறதும வெணணிறமுளளதும
மருமலை போனறதும எலலாத திசைகளிலும சிதறிக கிடப
துமான (எலுமபுகளின குவியலைக) கணடாாகள வாககியங
ள அறிநதவரான அநத லோமசரோ, அநதபபாணடவாகள
தைபபறறி வினவ எணணமுளளவாகளாயிருபபதை அறிநது,
ாணடு நநதனாகளே! கேளுஙகள புருஷஸரேஷடனே!
நறி இருபபவையும நலல ஒளியுளளவையும கைலாஸ
கரம போனறவையும மலை போனறவையுமாக இதோ
காணும இவைகள பெரிய சரீரமுளளவனூன நரகாஸுர
டைய எலுமபுகள இவை மலையிலுளள கலதரையை அடைந
மலைபோல விளஙகுகினறன புராதனரும தேவரும பரமாத
வும தேவராஜனுககு நனமையை விருமபுகினறவருமான
நத விஷணுவால நரகாஸுரன நாசமசெயயபபடடான
கக மனவலிமையுளளவனூன நரகன பதினயிரம வாஷம
வம புரிநது தவம வேதாததியயனம இவறறின வலிமை
னுல இநதிரனுடைய ஸதானததை வேணடினன அநத அஸு
ன பெரிதான தபோபலததாலும கைகளுடைய வேகபலததா
ம ஒருவராலும அவமதிககபபடாதவனக இருநதுகொணடு எப
பாழுதுமே (எலலாரையும) அவமதிதது வநதான தோஷமறற
னே! அநத இநதிரனே, அவனுடைய பலததையும (அவன)
ாமவிஷயததில விரதஙகளைச செயதவனயிருததலையும அறிநது,
பபொழுது பயததினுல கவரபபடடவனும மனவருததம மிகக
னுமானன அவன தேவரும அழிவறறவருமான விஷணுவை
னததினுல நனகு தியானிததான எவவிடததிலும நிறைநதிருப
வரும பிரபுவும இணைபிரியாத லக்ஷமியையுடையவருமான
ஷணுவும நேரில வநதுநினறு பிரகாசிததாா ரிஷிகளும தேவா
ளும ஆகிய அனைவரும அவரைத துதிசெயதாாகள ஜவலிக
றகாநதியையுடைய அ்கனிபகவான, அவரைபபாாதது, அவ

ருடைய தேஜஸுகளால அடககபபடடுத தனதேஜஸை இழந
வனுன வஜராயுததைதத தரிததவனுன இநதிரன வரனகளை
கொடுபபவருமா தேவருமா தேவகணஙகளுககு ஈஸவரருமா
அநதவிஷ்ணுவைப பாாததுக கைகளைக குவிததுககொணடவனு
மிகவணஙகினவனுமாகித தணடனிடடு யாரிடமிருநது தனககு
பயமுணடாகிறதெனபதை உளளபடி உரைததான விஷ்ணு, 'இ
திர! அஸுர ராஜனுன நரகனிடததினினறு உனககு உணடா
பயததை நான அறிவேன அவன தவததினுல விததிதத ந
வினையால இநதிரனுடைய ஸதானததைப பிராாததிககிறன
தேவேநதிர! அபபடிபபடடநான, அவன தவததினுல விதி
யடைநதவனுக இருநதாலும உனனிடததிலுளள பரீதியினு
(அவனுடைய) தேகததினினறு உயிரை நிசசயமாகப பிரித
விடுகிறேன ஒரு முகூாததகாலம எதிாபாாததிரு' எனறு கூ
ஞா மிகக தேஜஸவியான விஷ்ணுவானவா கையினுல (கனனத
லறைநது) அவனுயிரை வாஙகினுா பிறகு, அவன அடிககபபட
சிறநத மலைபோலப பூமியில விழுநதான மாயையினுல கொ
லபபடட அவனுடைய எலுமபுககுவியல இது இதோ விஷ்ணு
னுடைய இரணடாவதான வேறு ஒருசெயகை விளஙகுகிறது பூ
முழுமையும பாதாளததில அமிழததபபடடுக காணுமறபோயிற
ஒறறைக கொமபுளள வராக வடிவஙகொணட அநத விஷ்ணுவா
மீணடும மேலே தூககிககொணடுவரபபடடது' எனனும வசன
ததைச சொலலினா யுதிஷடிரா, 'பகவானே! இநதக கதை
உளளபடி விஸதாரமாகச சொலலககடவீா பிராமமணரே! அ
பொழுது பாதாளததில அமிழநது காணுமலபோன பூமியான
தேவநாதரான அவரால எவவாறு நூறுயோஜனைதூரம மீணடு
மேலே தூககிசகொணடுவரபபடடது? சராசரஙகளைத தாங
கினறதும அசைவறறிருபபதும மஙகள ஸவரூபமுளளது
விளஙகுவதும மிகக மகிமையுளளதும எலலாஸஸயஙகளையும வ
ரச செயகினறதுமான பூமியானது யாருடைய மகிமைகாரண
மாக எநதவிததததால நூறுயோஜனைதூரம பாதாளததை அடை
நதது? எதனுல பரமாததமாவினுடைய அநத வீாயமுழுமையு
காணபிககபபடடது? பிராமமணோததமரே! இதெலலாவறறையு
உளளபடி முழுமையும விஸதாரமாகக கேடக விருமபுகிறேன
நீா அதறகு இருபபிடமனறோ?' எனறு சொனனா லோமசா
'யுதிஷடிர! நீ இநதக கதையைச (சொலலுமபடி) எனனை வி

ஷயாதலால இஃதனைததையும இபபொழுது சொலலுகிற என
டததினினறு மிசசமினறிக கேடகககடவாய ஐயா! முனபு
ந்தயுகததில பயஙகரமான ஒரு ஸமயததில புராதனரான ஆதி
நவா (அஹிமஸை, ஸதயம, அஸதேயம, பிரமமசாயம, அப
ரஹம எனகிற யோகாஙகமான) யமததை அனுஷடிததா தா
ந்தினினறு நழுவாதவனே! சிறநத விததியை உடையவரான
நதத தேவதேவா யோகாஙகமான யமததைசசெயத அநதக
லததில ஒரு பிராணியாவது மரணமடையவிலலை, ஆனால, முன
ாலவே பிறநதுகொணடிருநதது புருஷஸரேஷடனே! பகைவா
ளவாடடுபவனே! பறவைகளின கூடடஙகளும பசுககளும [1] கோ
ளும ஆடுகளும குதிரைகளும மாபஸாசிகளானமிருகஙகளும
ரிதாகளும ஆகிய அவையெலலாம ஆயிரமாயிரமாகவும பதினாயி
பதினாயிரமாகவும நீாப (பெருககுப) போல விருததியடைநதன
பா! மிககக்குழபபமானதும அசசநதருவதுமான இநதஸமயததில
திகபாரததால பூமியானது நூறுயோஜனதூரம கீழே அமிழநது
ாயவிடடது எலலா அஙகஙகளுந துனபுறுததபபடடவளும
ரததால அறிவு கவரபபடடவளுமான அநதப பூமிதேவியான
ா சிறநத தேவரான நாராயணரிடம சென்று அவரைச சரண
டைநதாள

பூமி, 'பகவானே! தேவரீருடைய அருளாலனறோ நெடுங
லமாக இஙகு இருககககூடியவளானேன (இபபொழுது) பாரத
ல நனகு ஆகரமிககபபடடவளாகிறேன நிறபதறகுக கூட
லை பகவானே! எனனுடைய இநதப பாரததைப போககுவதற
க தேவரீா தகுதியுளளவராக இருககிறீா தேவரே! நான உம
மச சரணமடைநதவளாகிறேன விபுவே! எனககு அனுககிரஹம
யயும' எனறு பிராாததிததாள அழிவறறவரும பரபுவுமான
வான அவளுடைய அநதவசனததைககேடடு, 'பூமியே!
ரததால துனபமடைநதவளே! தனஙகளைத தரிததுககொண
நபபவளே! நீ பயபபடவேணடாம நீ பாரம குறைநதவ
குமபடி நான இதோ 'செயகிறேன' எனறு கேடடறகினிய
க்ஷரஙகளுடன உசசரிககபபடட வசனததைச சநதோஷத
ாடு சொலலினா அவா, மலைகளைக குணடலஙகளாக அணிநத
நதப பூமிதேவியை அனுபபிவிடடு, பிறகு, ஒறறைககொம
ளதும அதிக காநதியுளளதுமான வராஹமாகத தோன

[1] இரடடிததலால ஒருசொல-விடபபடடது

றினா, சிவநத இருகணகளாலும பயததை உணடுபணணிககொ
டும காநதியினால புகையை ஜவலிககசசெயதுகொணடும அநத இ
ததில வளாநதாா வீரனே! வேதஸவரூபியான [1] அவா பிரகா
கினறஒறறைககொமபினால பூமியை எடுதது நூறுயோஜனதூ
மேலே தூககினா அது தூககபபடும தருணததில, அதிகக க
கம உணடாயிறறு தேவாகளும தவததைப பொருளா
கொணட ரிஷிகளும ஆகிய அனைவரும நனகுகலஙகபபடடாக
ஸவாககம, அநதரிக்ஷம, பூமி ஆகிய எலலாம, 'ஆ! ஆ!' எ
னும ஒலியுளளனவாயின தேவனோ மனிதனோ ஒருவனாவது ந
நிலைமையை அடைநதிருககவிலலை பிறகு, ரிஷிகணஙகளுட
கூடின பெருமபாலரான தேவாகள, வீறறிருககினறவரும காநதி
னால ஜவலிககினறவாபோனறவருமான பிரமமதேவரிடம செ
றனா தேவேசரும உலகஙகளுககு ஸாக்ஷியாக இருபபவருமா
பிரமமதேவரை அணுகி அபபொழுது எலலோரும கைகளை
குவிததுககொணடு, 'உலகஙகளெலலாம மிகக கலககப
டன ஜஙகமஙகளும தாவரஙகளும துனபததை அடைநத
தேவநாதரே! ஸமுததிரஙகளுககும கலககம தெரிகிறது அபபடி
படட இநதப பூமி முழுமையும நூறுயோஜனதூரம கீழே சென
விடடது இதெனன? யாருடைய பிரபாவததால இநத உ
மானது கலககமுறறது? தேவரீா எஙகளுககு இதனை விரைவி
சொலலககடவீா இநத ஸமயததில, நாஙகளெலலாரும அறி
இழநதவாகளாக இருககிறோம' எனறு கூறினாகள பிரமமதே
'ஓரிடததிலும ஒருபொழுதும உஙகளுககு அஸுராகளிடமிரு
பயம இலலை தேவாகளே! எதறகாக இநதக கலககப உண
கிறதெனபதைக கேளுஙகள எலலா வஸதுககளையுமடைந
ரும இணைபிரியாத திருவுடனிருபபவரும அழிவிலலாத
முளளவரும எஙகும நிலைபெறறிருககிறவருமான இவருடைய
பாவத்தால ஸவாககததிறகு மிகக குழபபம தெரிகிறது நூ
யோஜனதூரம ஆழநது சென்ற இநதப பூமி முழுமையும பரம
மாவான அநத விஷணுவினால மறுபடியும உயரததூககபபட
அது தூககபபடும தருணததில, இநதக கலககம உணடாயிற
(இதனை) இவவணணம நீஙகள அறிநதுகொளளுஙகள உஙக
டைய ஸநதேசததையும விலககிக கொளளுஙகள' எனறு சொ
னா தேவாகள, 'பகவானே! எநத இடததில அநத மகா வரா

[1] இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது.

னது ஸநதோஷமுளளதாகப பூமியை நனகு மேலே தூககிய
ா அநத இடததைச சொலலும அஙகு நாம போவோம'
று வினவினாகள பிரமமா, 'ஸநதோஷம, செலலுஙகள
களுககு மஙகளம நநதனவனததிலிருககிற நாராயணரைப
ருஙகள இதோ இநத இடததில சிறநத காநதியுடன கூடின
ட பகவான பிரகாசிககிறா உலகஙகளைக காபபவரான பக
ன வராஹ வடிவததோடேயே பூமியை மேலே தூககுகினறவ
கிக காலாககினிபோலப பிரகாசிககிறா இவருடைய மாாபில
ீவதஸமெனகிற மறுவானது நனகு வெளிபபடையாகப பிரகா
கிறது தேவாகளே! அனைவரும இநத மகாவாாஹம ஶரம
லலாமலிருபபதைப பாருஙகள' எனறு சொனனா பிறகு,
வாகள பிதாமகரை முனனிடடுககொணடு மஹாதமாவான
ாஹ மூாததியைப பாாததும, (அவருடைய வசனததைக)
டடும, அவரிடததினினறு விடைபெறறுககொணடும, வநதபடி
செனறாகள' எனறு சொனனா ஜனமேஜயரே! பாணடவாக
னைவரும அநதக கதையைககேடடு லோமசரால காடடபபடட
ியினால அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாகி விரைவாகச
னறாகள

நூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம.

தீாததயாதராபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(நந்தமாதனத்தை நோக்கிப் பாண்டவர்கள் செல்லும்பொழுது
நடுவழியில பெரு மழைபொழிந்ததும், அப்பொழுது அவர்
கள் மர முதலியவைகளில் ஒதுங்கியிருநது மழை
ஓய்ந்தவுடன் மறுபடியும் புறப்பட்டதும்)

அரசரே! சூராகளும நாணேறறபபடட விறகளுளளவாகளும
மபுத தூணிகளையுடையவாகளும அமபுகளுளளவாகளும
மபுததோலாற செயத விரலுறை கடடிககொணடவாகளும
திகளை உடையவாகளும அளவுகடநத பராககிரமமுளளவா
ம எலலா விலலாளிகளுளளும சிறநதவாகளுமான அநதப
ணடவாகள பிராமமணஶரேஷடாகளைக கூடடிககொணடு
ஞசாலியுடன கநதமாதனததைநோககிப புறபபடடாாகள
ராகளான பாணடவாகள மனததைப பரமாதமாவினிடம

வைததுக கிழஙகுகளையும பழஙகளையும புஜிபபவாகளாகித தி
கஙகளையும நதிகளையும மலைகளையும காடுகளையும மலையுசசிய
அதிக நிழலுள்ள மரஙகளையும எபபொழுதும பூததும பழுத
திருககிற (மரஙக) ளுள்ளவையும தேவாகள ரிஷிகள இவாகளி
கூட்டஙகளாலடையபபட்டவையுமான இடஙகளையும கண்ட
கள அவாகள பறபலவிதமான அநேக மிருககூட்டஙகளை
பாாததுககொண்டு பலவித வடிவமுள்ளவையும கரடுமுரடாயிரு
தலால செலலுதறகரியவையுமான இடஙகளில ஸஞசரிததாாக
மகாதமாககளான அவாகள, ரிஷிகளும ஸிததாகளும தேவாக
முள்ளதும கநதாவாகளுககும அபஸரஸுகளுககும பிரியமா
தும கினனராகளால அடையபபட்டதுமான மலையில சென்று
கள பிரஜைகளுககுப பதியே ! பிறகு, (பாண்டவ)வீராக
கநதமாதன பாவததில செலலுமபோது, உககிரமா
காறறுடன பெருமழை தோனறியது பிறகு, மிகக சரு
களுடன கிளமபின பெரும புழுதியானது பூமியையும ஆகாய
தையும தேவலோகததையும விரைவில மூடியது ஆகாயமான
புழுதியினால மூடபபட்டபொழுது ஒனறுமே அறியபபடவிலலை
ஆதலால, ஒருவரோடொருவா பேசுவதறகும சகதியறறவாகள
ளாகள பாரதரே ! பிறகு, கறபொடிகளுடன கூடின காறறின
இழுககபபடுகினறவாகளாகவும இருளால கணகள மறைககபபட்ட
வாகளாகவும ஒருவரை ஒருவா பாாககவுமிலலை காறறினால முறி
கபபட்டு ஓயவறறுக கீழேவிழுகினற மரஙகளும மறற மரஙக
மாகிய இவறறின சபதமானது பெரிதாகத தோனறியது காற
றால மிக மயககபபட்ட அவாகளனைவரும, 'ஆகாயம கீழே வி
கிறதோ, அலலது பூமி வெடிககிறதோ, அலலது மலை வெடிககி
தோ' எனறு நினைததாாகள. அவாகள காறறுககுப பயநது வ
ஓரததிலிருககிற மரஙகளையும புறறுககளையும மேடு பள்ளஙகளையு
கைகளால தேடிப பாாததுககொண்டு ஆஙகாஙகுப பதுஙகினாக
பிறகு, மகாபலசாலியான பீமஸேனன விலலைக கையில ஏநதி
திரௌபதியைத தேடி அழைததுககொண்டு ஒரு மரததை
அடைநது நினறான தாமராஜரும தௌமயரும பெருங காட்டி
பதுஙகி இருநதாாகள ஸஹதேவனோ அகனிஹோததிர ஸாமக
களை எடுததுககொண்டு ஒரு மலையில மறைநதிருநதான நகு
லும மறறப பிராமமணாகளும தவததில சிறநதவரான லோம
ருமம பயநது அஙகஙகே மரஙகளை அடைநது பதுஙகிஇருநதா

ர் காறறுந தணிநது அநதப புழுதியும அடஙகியவுடன, மிகுதி
ன பெரிய நீரததிவலைகளுடன மழை வநதுவிடடது எறியபபடு
ற வஜராயுதஙகளுடைய ஒலிபோலச சடசட எனனும ஒலி
குதியாகத தோனறியது அதனபிறகு, மேகஙகளில சஞசல
ன ஒளியுளள அபபடிபபடட மினனலகள ஸஞசரிததன
றகு, அநத மலையில வேகமான காறறினால வீசபபடட ஆலங
ட்டி மழைகள எலலாபபககஙகளையும மூடிககொணடு எபபொழு
ம விழுநதன அரசரே! அநத மலையில எலலாப பககஙகளிலும
பாழியபபடுகிற ஜலஙகள கலஙகினவையும நுரையுளளவையு
ன நதிகளாயின நுரைகளாகிற தெபபஙகளால நிரமபிய
குதியான ஜலததைக கொணடு செலலுகினற நதிகள மரஙகளைப
றிததுககொணடு பேரொலியுளளவைகளாக ஓடின பாரதரே!
நத ஒலி அடஙகிக காறறும தணிநது தணணீரும பளளஙகளில
டிநது ஸூாயனும உதிககவே, அவாகள எலலாரும மெளள
வளிபபடடு ஒனறு கூடினாாகள வீராகளான பாணடவாகள
ணடும கநதமாதன பாவதததைககுறிததுப புறபபடடாாகள

நூறறுநாறபத்தாறுவது அதயாயம்.

தீாததயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(நடக்கமாட்டாமல் கீழேவிழுந்து மயக்கமடைந்த திரௌபதியைப் பாண்டவர்கள் களைதெளிவித்ததும், யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சாலி நடந்து செல்வதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டதும், பீமன் தானுவது கடோத்கசனுவது பாஞ்சாலியைத் தூக்கிச் செல்லுவதாகச் சொல்லியதும்)

பிறகு, மகா பலசாலிகளான பாணடவாகள [1] புறபபட்ட
டன, கால்களால வழி நடபபதில பழககமிலலாதவளான
ரௌபதியானவள் (களைதது) உடகாாநதாள அநதககாறறினு
ம மழையினுலும ஶரமமடைநதவளும துககததால கவரப
ட்டவளும மெனமை காரணமாக இரககபபடததககவளுமான
ஞசாலியானவள மூாசசை அடைநதாள கருமையான கண

1 'கரோசமாதரம ப்ரயாதேஷு' எனபது வேறுபாடம, ஒரு
ரோசம (='இரணடு மைல்) சென்றவுடன' எனபது அதன் பொருள்.

களுள்ள அந்தப பாஞ்சாலி மயக்கத்தால் நடுங்குகிறவளா
உருண்டைவைகளும ஒத்தவைகளுமான இரு கைகளாலும இரண
தொடைகளையும பிடித்துக்கொண்டாள் யானையின துதிக்கை
போன்றவைகளும சேர்ந்திருப்பவைகளுமான இரண்டு தொடை
களையும பிடித்துக்கொண்டும வாழைமரம்போல நடுங்கிக்கொண
டும உடனே பூமியில விழுந்தாள். அழகியவளும ஒடிக்கப்ப
கின்ற கொடிபோலக கீழே விழுகின்றவளுமான அவளை வீர
வானான நகுலன விரைவாக ஓடிவந்து பிடித்துக்கொண்டான
நகுலன, 'அரசரே! கரிய கணகளை உடையவளான இந்தப பாஞ
சாலராஜ குமாரியானவள களைத்துப பூமியில விழுந்துவிட்டாள
பாரதரே! இவளைப பாரும. துக்கத்தை அனுபவிக்கத தகாத
ளும மெல்ல நடப்பவளுமான இவள மிக்க துக்கத்தை அடைந்து
விட்டாள. மஹாராஜரே! ஶ்ரமத்தால மெலிந்திருக்கின்ற அப
படிப்பட்ட இவளைத தேற்றுவீராக' என்று சொன்னான. தா
ராஜரும பீமனும ஸஹதேவனும நகுலனுடைய வசனத்தால மிக
துக்கத்துடன விரைவாக ஓடி வந்தார்கள. தாமாதமாவான
யுதிஷ்டிரரோ அவள்முகம நிறம மாறி மெலிந்திருப்பதைக கண்டு
(அவளை) மடியில எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மனவருத்தத்துடன
புலமபலானார. யுதிஷ்டிரர், 'பாதுகாக்கப்பட்ட மாளிகைகளில
நல்ல விரிப்புக்களுள்ள படுக்கையில படுத்துப பழகினவளும
ஸுகத்திற்கே தக்கவளும அழகு வாய்ந்தவளுமான பாஞ்சாலி
யானவள எவவண்ணம தரையில விழுந்து கிடக்கிறாள்? சிறந்த
ஸுகானுபவத்திற்குத தகுந்தவளான இவளுடைய மிருதுவான
பாதங்களும தாமரை மலர்போன்ற ஒளியுள்ள முகமும எப்படி
நான காரணமாக இப்பொழுது கருமையை அடைந்தன? சூதாட்
டத்தில விருப்பமுள்ளவனும புத்தி இல்லாதவனும மிருகங்களின
கூட்டங்களால நிரம்பிய கானகத்தில் பாஞ்சாலியை அழைத்துக
கொண்டு திரிகின்றவனுமான என்னால இதென்ன காரியம செய்யப
பட்டது? 'கல்யாணி! பாண்டவர்களைப பர்த்தாக்களாக அடை
ந்து ஸுகத்தை அடைவாய' என்று பிதாவான தருபதராஜனால
நீண்ட கணகளையுடைய (இவள) கொடுக்கப்பட்டாள. இவள
அவற்றையெல்லாம அடையாமல களைப்பினாலும சோகத்தாலும
மெலிந்தவளாகப பாவியான என்னுடைய செய்கைகளால பூமியில
விழுந்து கிடக்கிறாள' என்று புலமபினார். தாமராஜரான யுதிஷ
டிரர் அவ்வண்ணம அடிக்கடி புலமபிக்கொண்டிருக்கும தருணத

ல, தௌமயா முதலிய எல்லாப பிராமமணோததமாகளும அநத
டததிறகு வநதாாகள அவாகள (தாமராஜரை) நனகு தேறறி
றாகள, ஆசிாவாதஙகளாலும கௌரவிததாாகள, அபபடியே,
ாக்ஷஸாகளைக கொலலககூடிய மநதிரஙகளையும ஜபிததாாகள;
சாநதிக பௌஷடிகக) கிரியைகளையும செயதாாகள அரிஷட
ாநதியினபொருடடு நிகரறற ரிஷிகளால மநதிரஙகள ஓதபபடும
பாழுது, பாணடவாகளால குளிாசசியுளள கைகளால அடிககடி
தாடபபடுகினறவளும ஜலததுடன சோநத குளிாநத காறறினல
சபபடுகினறவளுமான பாஞசாலியானவள ஸௌககியததை
டைநது மெளளமெளளப பிரஜஞையை அடைநதாள பாாத
ாகள, பிரஜஞையை அடைநதவளும இரககபபடததககவளும்
ளிமையுறறவளுமான அநத கருஷணையை எடுதது மானதோற
டுகைகயில படுககசசெயது களையாறறினாாகள நகுலஸஹ
தவாகள உளளஙகாலகள சிவநதவையும சிறநத லக்ஷணஙக
ளளவையுமான அவளுடைய காலகளை (ஆயுதம பிடிததுத)
ழமபுபடட கைகளால மெளளப பிடிததாாகள தாமராஜரான
திஷடிாரும அவளைக களைதெளிவிததாா குருஶரேஷடா, பீம
ஸனனைப பாாதது, 'பீம! மேடுபளளமானவையும பனியினல
டநதுசெலலமுடியாதவையுமான மலைகள பல இருககினறன
தாளவலிமையுளளவனே! அவைகளில கிருஷணையானவள
வவாறு ஸஞசரிபபாள?' எனறு சொனனா பீமஸேனன,
அரசரே! புருஷஶரேஷடரே! உமமையும ராஜபுததிரியையும
ரடடையரையும நானே தூககிககொணடு செலவேன ராஜேந
ரரே! துயரததில மனததைச செலுததவேணடாம தோஷ
லலாதவரே! அலலது, எனனல உணடானவனும ஆகாயததில
ஞசரிபபவனும எனனுடைய பலததிறகு ஸமமான பலமுளள
னுமான கடோதகசன உமமுடைய கடடளையினல நமமெலலோ
ரையும தூககிச செலவான' எனறு சொனனன

நூற்றுநாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்
தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் நினைத்தமாத்திரத்தில் வந்த கடோத்கசன் திரௌபதியை
யும் உடன்வந்த ராக்ஷஸர்கள் பாண்டவர்களையும் பிராம்மணர்களை
யும் தூக்கிச்சென்றதும், எல்லோரும் நரநாராயணாச்ரமத்தை
அடைந்து ஸுகமாக வஸித்ததும்)

யுதிஷ்டிரர், 'தர்மங்களை அறிந்தவனும் பலமுள்ளவனு
சூரனும் ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனும் பக்தனும் (உன்னுடைய) ஔர
புத்ரனுமான கடோத்கசன் நம்மையும் (தனக்குத்) தாயா
திரௌபதியையும் உடனே தூக்கிக்கொண்டு செல்லக்கடவ
பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனே! பீம! உன் புதல்வனு
நான் பாஞ்சாலியுடன் சுமந்து செல்லப்பட்டுத் துன்பமில்லாம
கந்தமாதனம் செல்வேன்' என்று சொன்னார் பலசாலியா
பீமஸேனன் தமையனாருடைய வசனத்தைக்கேட்டுப் பலபரா
கிரமமிக்க கடோத்கசனை நினைத்தான் தர்மாத்மாவான கடோ
கசனும் பிதாவினால் நினைக்கப்பட்டவுடன், கைகளைக் குவித்து
கொண்டு, அப்பொழுது வந்து சேர்ந்தான் பிறகு, மிக்க புஜப
முள்ளவனும் ஸத்யமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான கடோ
கசன் பாண்டவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் அபிவாதன
செய்து அவர்களால் புகழப்பட்டுப் பிதாவான பீமஸேனனை
பார்த்து, 'உங்களால் நான் நினைக்கப்பட்டேன் நான் உங்கள் க
டளையைச் செய்யக்கருதி விரைவாக வந்தேன். மிக்க தோளவ
யமைந்தவரே! கட்டளையிடுவீராக நான் எல்லாவற்றையும் செ
வேன் இதில் ஐயமில்லை' என்று சொன்னான் பீமஸேனனோ, அந்
வசனத்தைக்கேட்டு, ராக்ஷஸனைத் தழுவிக்கொண்டான் வி
கோதரன், நினைத்தமாத்திரத்தில் வந்த அவனைநோக்கி, 'ஹிடி
பையின் புதல்வனே! பிறரால் அவமதிக்கமுடியாத உன் தாயா
இவள் களைப்படைந்திருக்கிறாள் அப்பா! ஆகாயத்தில் செ
பவனே! இஷ்டப்படி செல்கிறவனும் பலசாலியுமான நீ இவளை
தூக்கிக்கொள் உனக்கு மங்களம் இவளைத் தன்புறுத்தாம
தோளில் ஏற்றிக்கொண்டு எங்களுடைய மத்தியில் மெதுவா
நடையுடன் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லக்கடவாய்' என்
சொன்னான். கடோத்கசன், 'தர்மராஜரையும் தௌம்யரையு
கிருஷ்ணையையும் நகுலஸஹதேவர்களையும் நான் தனியே தூக்கி

ாண்டு செல்வதற்குத் திறமையுள்ளவன் இப்பொழுது ஸஹா
களுடனிருக்கையில் சொல்லவும் வேண்டுமா? தோஷமற்ற
ர! ஆகாயத்தில் செல்பவர்களும் நினைத்தவண்ணம் உருவ
டுப்பவர்களும் சூரர்களுமான நூற்றுக்கணக்கான ராக்ஷஸர்
சேர்ந்து பிராம்மணர்களோடுகூட உங்களனைவரையும் சுமந்து
லலுவார்கள் நான் தருபதராஜருடைய புதல்வியை எடுத்துக
ாண்டு மெள்ளமெள்ளச் செல்வேன்' என்று சொன்னான்
ந்தக் கடோத்கசன் இவ்வண்ணமுரைத்து, பிறகு, பாண்டவர்க
டைய மத்தியை அடைந்து கிருஷ்ணையைச் சுமந்துசென்றான்
றவர்களும் பாண்டவர்களைச் சுமந்துசென்றார்கள் நிகரற்ற
ஜஸுள்ளவரான அந்த லோமசர் தம்முடைய பரபாவத்தினு
யே இரண்டாவது சூரியன்போல ஸித்தர்கள் செல்லும் வழி
னால் சென்றார் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள ராக்ஷஸர்கள்
டோத்கசனுடைய கட்டளையினால் அந்தப்பிராம்மணர்களனைவரை
ம் தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள் அவர்கள் இவ்விதம் மிக்க
முகுள்ள காடுகளையும் உத்யானவனங்களையும் பார்க்கின்றவர
ாக விசாலமான பதரியைக் குறித்துச் சென்றார்கள் வீரர
ான அந்தப் பாண்டவர்கள் விரைவாகச் செல்பவர்களும் மிக்க
கமுள்ளவர்களுமான அந்த ராக்ஷஸர்களால் சுமக்கப்பட்டு,
டுந்தூரமுள்ளவழியைச் சிறிதுதூரமுள்ளவழிபோல விரை
ாகத் தாண்டிச் சென்றார்கள், பாண்டவர்கள் மிலேச்ச ஜனங்
ால நிரம்பினவைகளும் பலவித ரத்தினச்சுரங்கங்களோடு
சேர்ந்தவைகளுமான தேசங்களையும், பலவித தாதுவர்க்கங்கள்
ரம்பினவையும் வித்யாதரர்களால் சூழப்பட்டவையும் வான
ங்களோடும் கின்னரர்களோடும் சேர்ந்தவையும் அப்படியே
னகுபக்கங்களிலும் கிம்புருஷர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும்
பில்களாலும் சமரமிருகங்களாலும் மான்களாலும் புள்ளிமான
ளாலும் பன்றிகளாலும் கவயங்களாலும் எருமைகளாலும்
ழப்பட்டவையும் நதிகளுடைய வரிசைகளால் நிரம்பின
வயும் பலவகைப் பறவைகளோடு சேர்ந்தவையும் பலவித
ருகங்களால் அடையப்பட்டவையும் சாரணர்களால் பிர
ாசிக்கின்றவையும் மத்ததுடன் கூடின பறவைகளோடும் மரங்
ளோடும் கூடியவையுமான குன்றுகளைக் கண்டார்கள் அவர்
ள் ராக்ஷஸர்களின் தோள்களினின்று கீழேஇறங்கி அனேக
தசங்களையும் உத்தர குருதேசத்தையும் பலவிதஆச்சரியங்களுள்

ளதும பாவததஙகளுள சிறநததுமான கைலமலையையும கண
கள அதன பககததில, அறபுதமான காடசியுளளவைகளும எ
பொழுதும மலாகளும பழஙகளுமுளளவைகளுமான மரஙகளோ
கூடியதான நரநாராயணுஸ்ரமததையும கணடாாகள பாண
வாகள அடிமரம உருணடிருபபதும, மனததை மகிழவிபபது
செழிபபுளளதும, இடைவிடாத நிழலுளளதும, சிறநத அ
குளளதும, பளபளபபுளளவையும நெருஙகியவையும மெதுவா
வையுமான இலைகளோடு கூடியதும, மஙகளகரமானதும, விச
மான கிளைகளுளளதும, விஸதாரமானதும, மிகக காநதியுள
தும, பருததவையும அறபுதமானவையும ருசியுளளவை
தேனைபபெருககுகினறவையுமான பழஙகளால எபபொழுத
மிக நிறைநதிருபபதும, திவயமானதும, மஹரிஷிகளுடைய கூ
டஙகளால அடையபபடடதும, மதததினுல மிகக களிததிருக
பலவகைப பகூஷிககூடடஙகளோடு எபபொழுதும சோநதிரு
தும, ஈககளும கொசுககளுமிலலாததும மிகுதியான கிழஙகுகளு
கனிகளும ஜலமுமுளளதும பசுமபுறகளால நனகு மறைககபபட
தும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும அடையபபடடதும ந
பூமிபாகததால விளஙகுகிறதும [1] இயறகையாகவே மிகவும ஹ
மானதும மஙகளகரமானதும குளிாநததும தொடுதறகினியத
முடகளறறதுமான [2] இடததில உணடாயிருபபதுமான அந
[3] பதரீவருகூஷததையும கணடாாகள பிறகு, மகாதமாககளா
பாணடவாகள அனைவரும அநதப பதரியை அடைநது அந
பிராமமணஸரேஷடாகளோடுகூட ராகூஷஸாகளுடைய தோளக
லிருநது மெதுவாக இறஙகினாாகள அரசரே! பிறகு, பாணட
கள பிராமமணஸரேஷடாகளுடன சோநது [4] புணயமானதும
நாராயணாகளால அடையபபடடதும இருளிலலாததும பா
தைப போககுகினறதும ஸூாயகிரணஙகளால தொடபபடா
தும பசி, தாகம, சீதம, உஷணம ஆகிய தோஷஙகளால விடுப
டதும சோகததைப போககுவதும மஹரிஷிகளின கூடட
ளால நெருஙகியதும [5] பரமமதேஜஸோடு கூடியதும தாமத
னினறு விலகின மனிதாகளால செலலமுடியாததும பலிகளாலு

---

1 வேறு பாடம 2 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது
3 இலநதை மரம 4 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபட
5 'வேதஙகளாலுணடான பெருமையுளளதும்' எனபது இஙகிலீ
மொழிபெயாபபு

ஹாமங்களாலும் அர்சசிக்கப்பட்டதும் அதபுதமானதும் நனகு
பருககி மெழுகி இருப்பதும் திவயமான புஷ்பபலிகளால எங்கும
ரங்குகினறதும் விசாலமான அகனிகிருஹங்களாலும மங்களகர
ன ஸருககு முதலிய கருவிகளாலும நிறைககப்பட்டதும பெரிய
கருடங்களாலும உறுதியான உறிகளாலும விளங்குகினறதும
லலாப பிராணிகளுககும ரக்ஷகமாக இருககினறதும வேத
ோஷததால முழககமுள்ளதாகச செயயப்பட்டதும தெயவத
னமை பொருநதியதும அடையததககதும ஸரமததைப போககு
றதும லக்ஷ்மீகரமானதும இப்படிப்பட்டதென்று குறிததுக
ட்ட முடியாததும தேவஸ்ரேஷ்டாகளால விளங்குகினறதும
றங்களையும கிழங்குகளையும பக்ஷிககினறவாகளும இநதிரியங்களை
டககினவாகளும அழகிய மானதோலுடுததவாகளும ஸூரிய
ககும அகனிககும ஸமானமாக இருப்பவாகளும தவததினல
தமாவை அறிநதவாகளுமான மஹரிஷிகளுடனும மோக்ஷததில
நததுடைய்வாகளும இநதிரியங்களை அடககினவாகளுமான
னயாஸிகளுடனும பிரமமபாவததை அடைநதவாகளும மகா
மையுடையவாகளுமான பிரமமவாதிகளுடனும கூடியதுமான
நத ஆஸ்ரமததைக கணடாாகள மிகக தேஜஸுள்ளவரும
திரியங்களை அடககினவரும சுததியுள்ளவரும புததிமானும
மபுதரருமான அநத யுதிஷ்டிரா பிராதாககளுடனகூட அநத
ிகளை அடைநதாா திவயஜஞானததுடன கூடினவாகளும
வலோகததவாகளுமான அநதத தேவமஹரிஷிகள, யுதிஷ்டிரா
ததைபபாாதது மிகக மகிழசசியுடன எதிாகொணடழைததாா
வேதாததியயனததில மிகக பறறுள்ளவாகளும அகனிபோனற
களுமான அநத ரிஷிகள மகிழசசியுடன ஆசீாவாதஙகளைச
யதுகொணடு விதிப்படி அவருககு உபசரணை செயதாாகள
சுததமான ஜலததையும புஷ்பங்களையும கிழங்குகளையும பழங
ாயும கொணடுவநது கொடுததாாகள பிறகு, அநத மஹரிஷி
ால பிரியததுடன செயயப்பட்ட உபசரணையைத தாமராஜ
ன யுதிஷ்டிரா அடககததுடன பெறறுகொணடாா தோஷ
றவரே! யுதிஷ்டிரா கிருஷ்ணையுடனும தமபிமார்களுடனும
தவேதாஙகஙகளின கரைகணடவாகளான பிராமமணாகளுட
ம பூஜிககப்பட்டு மகிழநது இநதிரனுடைய மாளிகைபோனற
ம் திவயவாஸனையுள்ளதும மனததை மகிழவிப்பதும ஸவாககம
ானறதும புணயமானதும-காநதியுடனகூடியதுமான அநத ஆஸ

ரமத்தில் பிரவேசித்தார். தர்மாத்மாவான அந்த யுதிஷ்டி ஸகோதரர்களுடன் அங்கே தேனைப் பெருக்குகின்ற பழங்களுள் தும் பிரம்மரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் வஸிக்கப்பெற்றதுமா அந்தப் பதரியை அடைந்து அந்த இடத்தில் தேவர்களாலும் தே ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும் கங்கையினால் பிரகாசிக்கின்ற மான நரநாராயணர்களுடைய ஸ்தானத்தைப் பார்த்தார். அ பொழுது மகாத்மாக்களான அவர்கள் அந்த இடத்தில் பலவகை பறவைக்கூட்டங்களுள்ளதும் பொன்மயமான சிகரங்களுள்ள மான மைநாகத்தையும் மத்தியில் மங்களகரமான பிந்துஸரஸையு பார்த்துப் பிரியத்துடன் கூடியவர்களாக மகிழ்ந்திருந்தார்க மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்கள், அங்கே நல்ல துறைகளுள் தும் குளிர்ந்த மாசற்ற ஜலமுள்ளதும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணு கிறதும் ரத்தினங்களாலும் பவளங்களாலும் கட்டிய படித்துறை ளுள்ளதும் பக்கங்களில் மரங்களால் விளங்குகின்றதும் தே லோகத்து மலர்களால் நிரம்பியதும் மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியை பெருக்குவதுமான பாகீரதியையும் பார்க்கின்றவர்களாகி அங் மகிழ்ந்தார்கள். குந்திபுத்திரர்கள் மிக்க பரிசுத்தியை அடைந்த தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்பட்டதும் அடைதற்கு மி அரியதுமான அந்த இடத்தில் பாகீரதியின் புண்ய தீர்த்தத்தில் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் திருப்தியடையச் செ தார்கள். வீரர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான அந்தப்பாண வர்கள் அங்கே தாபபணம் செய்துகொண்டும் ஜபித்துக்கொ டும் பிராம்மணர்களோடு கூட வஸித்தார்கள். அந்த இடத்தி தேவர்களின் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருந்தியவர்களும் புரு ஶ்ரேஷ்டர்களுமான பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணையின் பலவித வி யாட்டுக்களைப் பார்ப்பவர்களாகி மகிழ்ந்தார்கள்.

நூற்று நாற்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பாஞ்சாலி காற்றினால் அடித்துவரப்பட்ட அத்புதமான ஒரு ஸௌ கீக மலரைப் பார்த்து அதுபோன்ற பல மலர்களை விரும்பியதும், பீமன் அவைகளைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டதும், அவனுக்கு வழியில் ஹனுமானுடன் ஸம்வாதமும்.)

புருஷச்ரேஷ்டர்களும் மிக்க பரிசுத்தியை அடைந்த களும் வீரர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்கள், அழகியதும் எல்லி

ராணிகளுடைய மனததையும மகிழவிபபதுமான அநதச சிறநத
னகததில, விளையாடுகின்றவாகளாகவும மகிழகினறவாகளாக
ம், தனஞசயனைப பாாககும விருபபததினுல் ஆறு தினம வஸித
ாகள பாவதமானது, மலாநதிருககினற மலாகளுளளவைகளும
நுகளுடைய பாரததால வளைககபபடடவைகளும ஆண குயில
நடைய கூடடஙகளால நிரமபியவைகளும பளபளபபான இலை
நுளளவைகளும நெருஙகியவைகளும குளிாநத நிழலுளளவை
நம மனததை மகிழவிபபவைகளுமான மரஙகளால விளஙகுவ
கவும ரமணீயமாகவுமிருநதது பாணடவாகள அஙகே பலவித
னவைகளும தெளிநத ஜலமுளளவைகளும உதபலஙகளுடன
டன தாமரை மலாகளால எஙகும பிரகாசிககினறவைகளும
ஆகிய தோறறமுளளவைகளுமான தடாகஙகளைப பாாதது
ழுநதாாகள அநத இடததில நலல வாஸனையுளளதும இனிய
சமுளளதுமான காறறுனது, கிருஷணையுடனும சிறநத பிராம
ாாகளுடனுமிருககும பாணடவாகளனைவரையும ஸநதோஷ
டயச செயதுகொணடு வீசியது பிறகு, வடகிழககில வீசுகினற
றறுனது, ஆயிரம இதழுளளதும சூரியனைபபோலப பிரகாசிககிற
ம் திவயமானதுமான ஒரு தாமரை மலரைத தறசெயலாகக
ாணடுவநதது பாஞசாலியானவள, திவயமான மணமபொருந
தும மனததை மகிழசசெயகினறதும காறறினுல கொணடுவரப
டதும பூமியில விழுநதிருபபதும சுததமானதுமான அநதத
மரைமலரைப பாாததாள அரசரே! கலயாணியான அவள மங
கரமானதும தனனிலும சிறநததிலலாததுமான அநத[1] ஸௌ
திக மலரை அடைநது மிகமகிழநது உடனே பீமஸேனனைபபாா
, 'பீமஸேனரே! திவயமானதும மிக அழகியதும ஸாவோததம
க இருபபதும நறுமணமும வடிவமும பொருநதியதும என
ததை மகிழவிபபதுமான இநதமலரைப பாாபபீராக பகை
ர வாடடுபவரே! இதனைத தாமராஜருககுக கொடுபபேன
த ஜாதியைசசோநத இனனும பல புஷபஙகளையும பறிததுக
ாணடு வாரும, அவையோ காமயகவனததிலுளள நமதுஆமரா
தில எனது பிரியததுககு ஆகும பாாததரே! நான உமககு
யமானவளாயிருநதால இநதமலாகளை மிகுதியாகக கொணடு
ரும நான அவைகளைக காமயகவனததிலுளள நமமாசரமத
ககுக கொணடுபோக விருமபுகிறேன்' எனறு கூறினுள இக

[1] 'ஒருவகைததாமரைமலா' எனபது பழையவுரை

ழபபடாதவளான பாஞசாலியானவள பீமஸேனனைபபார
இவவணணமுரைதது அபபொழுது அநதமலரை எடுத
கொணடு தாமராஜரிடம சென்றுள புருஷஙரேஷடனும மகா
சாலியுமான அநதப பீமன மனைவியினுடைய கருததை அறி
காதலியான அவளுககுப பிரியததைச செயய விருமபிப புறப
டான வேறு மலாகளையும கொணடுவரககருதிய அவன, பினபு
பொனனுலலஙகரிககபபெறற விலலையும ஸாபபம போனற அ
களையும எடுததுககொணடு, மலரைக கொணடுவநத காறறை
நோககி, கோபமுணட சிஙகமபோலவும மதமபெருககி
யானைபோலவும விரைவாகச சென்றுன பெரிய அமபு
யும விலலையும தரிதத பீமஸேனனை எலலாபபிராணிகளும பா
தன வாயுகுமாரனுன பாாததனை வாடடமாவது வருததமா
பயமாவது கலககமாவது ஒருபொழுதும அணுகவிலலை
முளளவனும தன புஜபலததையே அடுததவனுமான அந
பீமன திரௌபதிககுப பிரியததைசசெயய விருமபி அ
மும மதிமயககமுமிலலாதவனுகி மலையினமீது ஏறினுன ப
வரைக கொலபவனுன அநதபபீமன மரஙகளாலும கொடிக
லும புதாகளாலும மூடபபடடதும கருமையான கலதரைகளு
தும கினனராகளால ஸஞசரிககபபடடதும மஙகளகரமான
பல நிறஙகளுளளவையான தாதுககளாலும மரஙகளாலும
கஙகளாலும பறவைகளாலும விசிதரமானதும எலலாப பூஷ
களும நிரமபின மேலேதூககபபடட பூமிதேவியின கைபோன
மான மலையில ஸஞசரிததான அளவுகடநத ஆறறலுளளவ
மிகக தேஜஸுளளவனுமான அவன,எலலாருதுககளின புஷப
வியவறறுலும ரமணீயமான கநதமாதன மலையின சாிவுக
பாாவை பறறியவனுகவும, பல அபிபராயஙகளை மனததினுல அ
கடி நினைககினறவனுகவும, ஆணகுயிலகளின சபதஙகளிலும வ
டுகளால செயயபபடட ரீஙகாரஙகளிலும செவிகளையும உள
தையும கணகளையும கடடிச செலுததுபவனுகவும, எலலா ருது
ளிலு முணடாகும மலாகளினினறு உணடாகிற அபரிமிதமான
மணததைககாடடில மதமகொணடயானைபோல முகாகிறவனுக
தடையறறவனுகவும சென்றுன பகைவரையடககுபவனுன அவ
மிகப பரிசுததமானதும பலவகை மலாகளின வாஸனையுளள
தநதையின தொடுகைபோலக குளிாநததுமான கநதமாதனபா
தின காறறினுல வீசபபடுகினறவனும, தநதையான வாயுவி

ாயாறறபபடுகினறவனும, மயிா புளகிததவனும, பொனமையும
நமையும வெணமையுமான மாசறற தா துவகைகளால பூசபபடட
நிலைமபாலையிலைகளால, விரலகளால பூசபபடுவது போல, பூசப
டடவனுமாகி, இயககாகள கநதாவாகள தேவாகள பிரமம ரிஷி
ஆகிய இவாகளின கூடடஙகளாலடையபபடடதும, பககங
ில படிநதிருககிற மேகஙகளால சிறகுகளுடன நாததனம
யகிறது போனறதும, பெருகிவருகினற அருவிநீாகளால முதது
லைகளாலலஙகரிககபபடடது போனறதும, அழகிய குகைகளும
ாடிபபநதலகளும அருவிநீரும சிறுகுகைகளுமுளளதும, அப
ஸதிரீகளுடைய சிலமபுகளின சபதஙகளுடன நனகு கூததாடு
ாற சிறநத மயிலகளுளளதும, திககஜஙகள கொமபு நுனிகளால
டடத தேயநதிருககிற கறகளையுடைய கல தரைகளுளளதும,
ககமுடியாத நதிகளினினறு பெருகிவருகினற ஜலததால ஆடை
ழவது போலிருபபதுமான மலையைப புஷபஙகளுககாக அப
ாழுது நனகு நோககினன காநதியுளள வாயுகுமாரனன
ளநதேயன, வாயினுல புறபிடிகளைக கௌவிககொணடிருப
வைகளும கவலையறறவைகளும ஸமீபததில ஸஞசரிபபவைகளும
ததை அறியாதவைகளுமான மானகளால குதூஹலததுடன
ாககபபடடவனுகவும, தனனுடைய வேகததால கொடிகளின
டஙகளைப பலவாறு புரட்டி விடுகினறவனுகவும, விளை
டடாகச சென்றுன தன காதலியின விருபபததைத நிறை
றறுவதறகாக முயனறவனும, அழகிய கணகளுளளவனும,
ாநதவனும, பொனனின நிறமபோனற நிறமுளளவனும, சிஙகம
ானற உடலுளளவனும, காளைபபருவமுளளவனும, மதயானை
ால நடபபவனும, மதயானையின வேகமபோனற வேகமுளள
னும, மதயானையின கணபோலச சிவநத கணகளுளளவனும,
பாரில) மதயானைகளைத தடுபபவனும, காதலாகளின பககத
லுடகாாநதிருபபவாகளும பலவிதச செயகைகளிலிருநது திரும
னவாகளும காணபபடாமலிருபபவாகளுமான யகூஷ ஸதிரீகளா
ம கநதாவ ஸதிரீகளாலும பாாககபபடடவனும,ஸௌநதாயததி
டைய புதிய அவதாரமுமான பாணடுநநதனன ரமணீயமான கந
ாதன மலையின பிரதேசஙகளில விளையாடுபவனபோல ஸஞசரித
ன வனததில வஸிககிற திரௌபதிககு விருபபததைச செயவ
றகு முயனற அவன, தாயோதனனுல செயயபபடட பலவாருன

கிலேசஙகளை நினைததுககொணடு சிநதிககலானுன, [1] 'அாஜ-ுன
ஸவாககம சென்று நானும புஷபஙக காரணமாக (இஙகே) வந
விடடபொழுது, பூஜயரான யுதிஷடிரா என்ன செயவாா ?
ஙரேஷடரான யுதிஷடிரா நேசததாலும பலததில நமபிககை இ
லாமையாலும நகுலனையும ஸஹதேவனையும [2] விடமாடடாரெ
பது திணணம எவவாறு மலாகளை நான விரைவில அடைந
கூடும?' என்று ஆலோசிததுககொணடு நரஙரேஷடனுன அவ
பகஷிராஜனபோல வேகததுடன புறபபடடான திரௌபதியி
சொலலையே வழியுணவாகக கொணடவனும பூததிருககிற மலை
பிரதேசஙகளில உளளமும கணகளும பறறினவனும பாண
நநதனனும காறறின வேகமபோனற வேகமுளளவனும [3] விருதே
தரனும மிகக பலமுளளவனுமான பீமன, பாவகாலஙகளில உ
பாதமபோலக காலகளால பூமியை நடுஙகச செயதுகொண
யானைக கூடடஙகளைப பயமடையச செயதுகொணடும சிஙகஙக
யும புலிகளையும மானகளையும நொறுககிககொணடும பெ
மரஙகளை வேரோடு பறிததுககொணடும மாாபினுல முறித
கொணடும வேகததால [4] லதைகளையும [5] வலலிகளையும, மலையு
யில மேலும மேலும ஏறககருதிய யானைபோல, பியததுககொ
டும மிக விரைவாகச சென்றுன மிகக பலசாலியான அந
பீமஸேனன மிகக ஜலததுககு ஆதாரமானதும மினனலுட
கூடியதுமான மேகமபோலப பேரொலியுடன காஜிததான ப
கள பீமனுடைய அநதப பேரொலியால எழுபபபபடடுக கு
களை விடடகன்றன, வனததில வஸிககிற பிராணிகள பத
கின, பறவைகள பயநது மேலே எழுநதன, மானகளி
கூடடஙகள ஓடின, கரடிகளும தாம வஸிதத மரஙக
விட்டன, சிஙகஙகள குகையை விடடு வெளியில சென்ற
பெரிய சிஙகஙகள உறககம கலைநதன காடடில ஸஞசரிககி
எருமைகள வாயைபபிளநதன பெணயானைகளால சூழபப
ஆணயானைகள அநதச சததததால பயமுறுததபபடடு அந
காடடைவிடடு வேறு பெரிய காடடை அடைநதன பனறிகளு

---

1 வேறு பாடம [2] நகுல ஸஹதேவாகளை, தனனையும அாஜ-
னையும தேட வருமபடி அனுபபவுமாடடாமல கவலைபபடுவாா எனப

3 பொருள இரடடிததலால, 'பலீ' எனபது விடபபடடது

4, 5 கொடிகளின வகைகள, தரையிற படாவனவென்றும மரத
படாவனவென்றும வேறுபாடு கொளளலாம

டஙகளும மானகூடடஙகளும காடடில ஸஞசரிககினற எருமை
ளும புலிகளும நரிககூடடஙகளும கவயஙகளுடனகூட உரககக
ததின சகரவாகபபுடகளும சாதகஙகளும அனனஙகளும ஙீரக
ாககைககளும வாததுாககளும கிளிகளும புறுககளும அனறிலகளும
ணாசசியறறவைகளாகித திசைகளை அடைநதன. அபபடியே,
காழுபபுளளவைகளும பெணயானைகளால உணடுபணணபபடட
ாமவிகாரததால பீடிககபபடடவைகளுமான சில யானைகளும் சிங
ஙகளும புலிகளும மிகக கோபஙகொணடு பீமஸேனனை எதிரதது
டிவநதன மிகக பயஙகரமான அநத மிருகஙகள பயததினுல மனம
மிகக கலஙகி மலஜலஙகளை விடடுககொணடும வாயைத திறநது
காணடும பயஙகரமான சததஙகளைச செயதன பிறகு, பிரபுவும
பலசாலியும காநதியுளளவனும வாயுவின புதலவனுமான பீமன
கோபததால தன புஜபலததை அடுதது யானையினுல மறறயானை
ளையும சிஙகததால சிஙகததையும உளளஙகைஅறைகளால மறற
மிருகஙகளையும கொனறுன பீமனுல பயஙகரமாக அடிககபபடுகினற
அநதச சிஙகஙகளும புலிகளும சிறுததைகளும பயததினுல பயங
ரமான (ஒலியை) வெளியிடடன, மலததையும ஜலததையும
பெருககின பிறகு, மகா பலசாலியும ஸ்ரீமானுமான பாணடு
குமாரன அவைகளைத துரததிவிடடுச சததததால திசைகளை நிரப
பிககொணடு காடடில விரைவாகப பிரவேசிததான பிறகு, புஜ
பலமிகக அவன, கநதமாதன பாவததின தாழவரைகளில, மிக
வும அழகியதும பல யோஜனை விஸதாரமுளளதுமான வாழை
மரஙகளடாநத ஒரு சோலையைக கணடான மகா பலசாலியான
அவன, மதயானைபோலப பலவகை மரஙகளை முறிததுககொணடு
அநத வாழைககாடடை அழிககககருதிச சென்றுன பலசாலி
களுள சிறநதவனும மிகக பேரொளியுளளவனும நரஸிமமமூாததி
போகக காவஙகொணடவனுமான பீமன, பல பனை உயரமுளள
வாழைமரஙகளைப பிடுஙகி ஒடிதது எலலாப பககஙகளிலும விரை
வாக எறிநதான பிறகு, அநத இடததில பெரியவைவும மிகப
பலவுமான புளளிமானகூடடஙகளும யானைககூடடஙகளும ஜலத
ததை அடுததுவசிதத எருமைகளும (பீமனை) எதிரதது வநதன
பிறகு, மகாபலசாலியும ஒளிபொருநதினவனுமான பாணடுநநத
னன அவைகளை விரைவாகத துரததிவிடடுச சிஙகநாதததால
திசைகளை நிரபபிககொணடு காடடில நுழைநதான பிறகு, அநத
(மிருகஙகளின) சததததாலும பீமஸேனனுடைய சததததாலும

வேறுகாட்டிலிருக்கிற மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் மிகப் பயந்தன
பிறகு, மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட கலக்கம்
உண்டாகவே, ஜலத்தால் நனைந்த சிறகுகளுள்ள பறவைகள் ஆயி
மாயிரமாகக் கிளம்பிவந்தன. பரதஶ்ரேஷ்டனான பீமன் அந்
நீர்ப்பறவைக்கூட்டங்களைப் பார்த்து அவை (வந்த வழி)களையே
நோக்கிச்சென்று, அழகியதும், பொன்மயமானவையும் இளங்
காற்றினலசைக்கப்பட்டவையும் ஒரு கரையிலிருந்து மறுகரை
வரையில் பரவியிருப்பவையுமான வாழைக்கூட்டங்களால் வீசப்
படுவதுபோன்றதும், கலக்கமுடியாததுமான மிகப்பெரிய ஒரு
குளத்தைக் கண்டான். பலசாலியான அவன் ஏராளமான
தாமரை மலர்களுள்ள அந்தக் குளத்தில் விரைவாக இறங்கி
பெரிய யானைபோலத் தடையற்றவனாகி உத்ஸாஹமாக விளையாடி
னன். அளவுகடந்த காந்தியுள்ளவனான பீமன், மதம் பெருகுகி
யானைபோல ஜலத்தைக் குழப்பிக்கொண்டு அழகாக விளையாடி
விட்டுக் கரை ஏறினன். பிறகு, பாண்டவன் பலமரங்களுள்ள
அந்தக் காட்டில் வேகத்தோடு நுழைந்தான். நல்ல ஒலியுள்ள
சங்கத்தையும் முழுவலிமையோடு ஊதினன். பலசாலியான பீமன்
திசைகளை ஒலியிடச்செய்துகொண்டு தோள்களையும் தட்டினன்
மலையின் குகைகள், அந்தச் சங்கத்தின் ஒலியினாலும் பீமஸேன
னுடைய அட்டஹாஸத்தாலும் பயங்கரமான கைகளின் ஓசையின
லும் அலறுவனபோன்றன. இடியோசைபோன்ற அந்தத் தோள்
தட்டுதலாகிய பேரொலியைக்கேட்டு மலைகளின் குகைகளில் உறங்
கிக்கொண்டிருந்த சிங்கங்கள் பேரொலியை வெளியிட்டன
பாரதரே! சிங்கங்களின் தொனியினால் பயந்த யானைகளும் மலையை
நிரப்பிய மிகப் பெரிய ஒலியை வெளியிட்டன. பிறகு, வான
ஶ்ரேஷ்டரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தவரும் வானரருமான அந்
ஹனுமான், பீமஸேனனைப் ப்ராதாவென்றறிந்து, 'இந்த வழியினால்
(அவன்) போகக்கூடாது' என்றாலோசித்துப் பீமனுக்காக ஸ்வர்
கம் செல்லும் வழியைத் தடுத்தார். வாழைச்சோலை நடுவிலிருக்
கும் (அந்த) வானரர், ப்ராதாவான பீமனைப் பாதுகாப்பதற்காக
அப்பொழுது, 'பாண்டவன் இந்த வழியில் சாபத்தையும் அவ
மானத்தையும் அடையவேண்டாம்' என்று இவ்வாறு ஆலோ
சித்து, வாழைமரச்சோலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒற்றை
யடிப் பாதையில் அந்த வழியைத் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார்
அப்பொழுது, பெரிய சரீரமுள்ள அனுமானென்னும் வானரர்

வாழைததோடடததின நடுவிலிருநதுகொணடு நிததிரையின வசததையடைநது கொடடாவி விடடார பெரிய வானரரான அவா அநதப பேரொலியால விழிததுககொணடார மிகபபெரி தாகக கொடடாவிவிடுகினற அவா உயாதது நடடபபடட இநதிர தவஜமபோனற வாலை இடிபோனற ஓசையுளளதாமபடி (தரை யில) சுழறறி அடிததார மலையானது, முககாரம போடுகிற எருது போல அநத அனுமானுடைய வாலினால உணடுபணணபபடட ஓசைககு நலல குகைகளாகிற வாயகளால எதிரொலியை எலலாப பககஙகளிலும வெளியிடடது அநதப பெரிய மலையும வாலைச சுழறறி அடிதத ஒலியால அசைககபபடடுக கொடுமுடி கள சுழலவதாகி எலலாபபககஙகளிலும சிதறியது அவருடைய அநத வாலொலியானது மதயானைகளின பேரொலியை உளளடக கிப பல வகையான தோறறஙகளுளள மலைவெளிகளில பரவியது அநதப பீமஸேனன அவவொலியைக கேட்டு மயிாசிலிாததது, வாழைககாடடில அவவொலி உணடாகுமிடததைத தேடிக கொணடுதிரிநதான பிறகு, மிக நீணடகைகளுளள பீமன அப் பொழுது வாழைககாடடின நடுவில பருதத கறபீடததிலிருபபவ ரும, மினனல மினனியதுபோலப பாாபபதறகரியவரும, மினனல மினனியதுபோலப பொனனமை நிறமுளளவரும, மினனல மினனி யதுபோலக காஜிபபவரும, மினனல மினனியதுபோல அசைபவ ரும, பருததும உருணடுமிருககிற கழுததைக கைகளாலமைநத ஸவஸதிகததின மீது வைததிருபபவரும, சரீரம மிகப பருதத தோளகள அமைநதிருததலால நடுமெலிநத இடையுளளவரும, நுனி சிறிது வளைநததும நீணட உரோமஙகளாலலஙகரிககபபடட தும உயரககிளமபியதும கொடிமரமபோனறதுமான வாலினால விளஙகுகிறவருமான வானராதிபதியைக கணடான, உதடுகள குறுகியதும நாவும முகமும சிவநததும காதுகள சிவநததும புருவஙகளசைவதும கிரணஙகளுளள சநதிரனபோனறதும வாயின நடுவை அடைநதிருககிற வெணமையான பறகளால அலஙகரிககப படடதும (கேஸரமடாநத) அசோக மலாககுவியலபோலச கேஸர (=பிடரிமயிா)க குவியல அடாநதிருபபதுமான அவருடைய முகததையும பாாததான புததிசாலியான பீமன, பொனமய மான வாழைகளின நடுவிலிருபபவரும அதிக காநதியுளளவரும பிரகாசிககினற சரீரததால மிகக ஜவாலையுளள நெருபபுபபோ லிருபபவரும தேனபோலப பிஙகல நிறமுளள கணகளால பாாக

ன்றவரும பயமிலலாதவரும பருதத உடலுளளவரும வலிமை மிககவரும ஸவாககமாரககததைத தடுததுககொணடு இமய மலை போலிருபபவருமான அநத வானரஸரேஷடரைக கணடான நீணட கைகளுளளவனும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனும பலசாலியுமான பீமன, அநதப பெரிய காட்டில தனிமையாக இருககிற அவரைப பாரதது, பிறகு, விரைவாக அருகிறசென்று உககிரமானதும இடிபோனறதுமான சிஙகநாததைதச செயதான பீமனுடைய அநதச சததததினால மிருகஙகளும பகஷிகளும பயந தன பிறகு, வலிமைமிகக ஹனுமானும கணகளைச சிறிது திறநது தேனபோல பிஙகலநிறமுளள கணகளால அவனை அலகஷ்ய மாகப [1] பாரததார பிறகு, வாயுகுமாரரும காநதியுளளவரு மான ஹனுமான, அருகிலிருபபவனும செளரயமிககவனுமான அவனைப புனசிரிபபுடன அழைதது, 'ரோகததுடனகூடியவனும ஸுகமாக உறஙகிககொணடிருநதவனுமான எனனை எதறகாக நீ எழுபபினாய? அறிவுளளவனான நீ பிராணிகளிடம தயை பாராடடவேணடுமனறோ? விலஙகுப பிறவியை அடைநதிருககிற நாஙகள தாமததை அறியோம பகுததறிவுளள மனிதாகளோ பிராணிகளிடம தயையைப பாராடடுகிறாகள உனனைபபோனற புததிமானகள கொடியவைவயும மனமொழிமெயகளைக கெடுப பவையும தாமததையழிபபவையுமான செயகைகளில எவவாறு பறறுதல வைககிறாகள? அலபபுததியுடைமையாலும பாலயத தாலும மிருகஙகளைக கொலலுகிறாயாதலால, நீ தாமததை அறிய விலலை, பெரியோாகளையும அடுககவிலலை சொல, நீ யார? மானிடததனமையறறதும அபபடியே மனிதாகளிலலாததுமான இநதக காடடுககு [2] எதறகாகவநதாய? புருஷஸரேஷடனே! நீ இபபொழுது எஙகே போகவேணடும? சொல இநத மலை யானது இதறகுமேல செலலமுடியாதது, ஏறுவதறகும முடியா தது வீரனே! ஸிததமாாககததைத தவிர இநத இடததுககு வேறுவழி இலலை இது தேவலோகததிறகுப போகிறவழி, எப பொழுதும மனிதாகளால செலலமுடியாதது வீரனே! கருணை யினால நான உனனைத தடுககிறேன நான சொலவதைத தெரிநது கொள பிரபுவே! இதறகுமேல நீ செலவது முடியாது, நமபு புருஷஸரேஷடனே! இபபொழுது இஙகே உனவரவு எலலாவிதத தாலும நலவரவாகுக நரஸரேஷடனே! ஹிதமான எனசொலலை

[1] 'தருஷடவா' எனபது மூலம [2] ஒரு சொல விடபபடடது

றுககொளவதானல அமருதமபோனற இநதபபழஙகளையும ழஙகுகளையும புசிததுவிட்டுத திருமபு வீணாக வததைதை நீ டையவேணடாம' எனறு சொனனா •

நூறறுநாறபததோனபதாவது அதயாயம

தீாததயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் அனுமானை விலகச் சொல்லியதும், அவர் தமக்குச் சக்தி யில்லாமையால் தம் வாலைத்தூக்கி அப்பால் போட்டுச் செல்லும்படி பீமனுக்குச் சொல்லியதும், அவன் அதனை அசைக்கவு முடியாமல் அவருடைய வரலாற்றை வினவியதும், அவர் தம் வரலாற்றைக்கூறி ராமகதையைச் சொல்லத்தொடங்கியதும்)

புததிமானும வானரேநதிருமான அவருடைய இநதவசனத தக கேட்டு, அளவுபடாத பராககிரமமுள்ளவனும வீரனுமான மஸேனன அபபொழுது கூறலானன பீமன, 'நீர யார? எதற ரக வானர சரீரததை அடைநதிருககிறீர? பிராமமண வாணத றகடுதத வாணததானன க்ஷததிரியன உமமை வினவுகிறன அவன) குருபரமபரையில வநதவன, சநதிர வமசததிறபிறநத ன, குநதீதேவியினல காபபததில தாஙகபபட்டவன, பாணட ன, வாயுவின புததிரன, பீமஸேனனெனறு பிரவிததிபெறற ன' எனறு சொனனன வாயுபுததிரரான அநத அனுமான பீம ஸேனனுடைய அநத வாககியததைப புனசிரிபபோடு ஏறறுக காணடு, வாயுபுததிரனை அவனைபபாாததது, 'நான ஒரு குரஙகு னககு இஷடபபடி வழியை விடமாட்டேன போதும திரும சசெல நீ அழிவை அடையாதே' எனறு சொனனா பீம ஸேனன, 'வானரமே! அழிவோ மறறதோ உணடாகட்டும உனனை ன கேட்கவிலலை, வழியை விடு எழுநதிரு எனனிடததி ரினறு துனபததை நீ அடையவேணடாம' எனறு சொனனன. னுமான, 'எனககு எழுநதிருககச சகதி இலலை நான முதுமை ால துனபுறுகிறேன அவசியம போகவேணடுமானல எனனைத ாணடிசசெலவாயாக' எனறுசொனனா பீமன, 'நிாககுணரான ரமாதமா உனதேகததை வியாபிததுககொணடிருககிறா ஞானத ாலறியததககவரை நான அவமதியேன, தாணடமாட்டேன

சராசரங்களைப் படைத்துப் பாதுகாப்பவரான அந்தப் பரமாத்மா
வைச் சாஸ்திரங்களால் நான் அறியாமலிருந்தால் அனுமான்
ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதுபோல் உன்னையும் மலையையும்
தாண்டுவேன்' என்று சொன்னான் ஹனுமான், 'நரஶ்ரேஷ்டனே!
கடலைத் தாண்டிய அந்த அனுமானென்பவன் யார்? நான் உன்னைக்
கேட்கிறேன் முடியுமானால் சொல்' என்று சொன்னார் பீமன்.
'வானரராஜரும் ராமபத்னியைத் தேடுவதற்காக நூறு யோஜனை
அகலமுள்ள கடலை ஒரு பாய்ச்சலால் தாண்டியவரும் குணங்க
ளால் புகழத்தக்கவரும் புத்தி, பராக்கிரமம், தேகபலம் ஆகிய
இவைகளுடன் கூடியவரும் ராமாயணத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்ற
வரும் ஸ்ரீமானுமான வானரஶ்ரேஷ்டர் எனக்குப் ப்ராதா என்னு
டைய பிராதாவான அவர் மிக்க வீர்யமுள்ளவர் பலத்திலும் பராக்
கிரமத்திலும் யுத்தத்திலும் 1 தேஜஸிலும் நான் அவருக்கு ஒப்பான
வன் உன்னைச் சிக்ஷிப்பதில் நான் வல்லவன் ஒரு காரணத்தினால்
இந்த இடத்திற்கு வந்தேன் எழுந்திரு எனக்கு வழியைவிடு இப்
பொழுது என் ஆண்மையைப் பார் என்னுடைய கட்டளையைச்
செய்யாவிடில் உன்னை யமலோகத்தை அடைவிப்பேன்' என்று
சொன்னான் அனுமான் அவனைப் பலத்தால் அதிகமதங்கொண்
டவனாகவும் கைகளின் வீர்யத்தினால் கர்வம் கொண்டவனாகவும்
அறிந்து அவனை உள்ளத்தினால் பரிஹஸித்து, 'தோஷமற்ற
வனே! கோபந்தணிவாயாக முதுமையால் எனக்கு எழுந்திருக்கச்
சக்தி இல்லை என்மீது கருணையினால் இந்த வாலை நகர்த்திவிட்டுச்
செல்லக்கடவாய்' என்று சொன்னார்

அனுமான் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், தன்னுடைய புஜபலத்
தால் கர்வங்கொண்ட பீமன் அவரை, 'வீர்யமும் பராக்கிரமுமில்
லாதவர்' என்றும், 'வீர்யமும் பராக்கிரமுமற்ற இந்தக் குரங்கை
இப்பொழுது இங்கே வேகத்தோடு வாலைப்பிடித்து யமலோகத்தை
அடைவிக்கிறேன்' என்றும் மனத்தினால் நினைத்தான் பிறகு
பீமன் சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பெரிய வானரருடைய வாலை
அவமதிப்புடன் பிடித்தான், (அதனை) அசைப்பதற்கும் முடியாத
வனானான் மகா பலசாலியான பீமன் உயர்ந்து நிற்கிற இந்திர
யுதம்போன்ற வாலை மறுபடியும் இரண்டு கைகளாலும் மேலே
தூக்கினான், இரு கைகளாலுங்கூடத் தூக்க முடியாதவனான
பீமன் புருவங்கள் மேலேறினவனும் விழிபிதுங்கினவனும் புருவ

1 'தேஜஸா' என்பது மூலம்

கள 'நெறிநது சோநத முகமுளளவனும உடல வோததவனு
மானுன, அதனைத தூககுவதறகும இயலாதவனுனை பிறகு,
ஸ்ரீமானுன பீமன வாலைத தூககுவதில முயனறும (முடியாமல)
அனுமானுடைய பககததை அடைநது வெடகததால முகஙகவிழ
நது தினறுன குநதீ புதரன, (அவரைத) தணடனிடடுக கை
குவிததுககொணடு, 'வானரோததமரே! கருணை புரிவீராக என
னுடைய துடுககானசொலலைப பொறுககககடவீர நீர ஸிததரா?
அலலது தேவரா? அலலது கநதாவரா? அலலது யக்ஷரா? நீர
யார? எனறுல வினவபபடட நீர சொலலககடவீர வானர
உருவததைத தரிததுககொணடிருககிற நீர யார? மிககைகவன
மையுளளவரே! இது ரஹஸயமாயிலலாமல நான கேடகததககதா
கவுமிருநதால சொலலவேணடும சிஷயனபோல உமமைக கேட
கிறேன குறறமறறவரே! உமமைச சரணமடைநதவனுக இருக
கிறேன' எனறு சொனனுன அனுமான, 'பகைவாகளை அடககு
கிறவனே! பாணடுநநதன! எனனை அறிவதில உனககு அவா இருத
தலால முழுமையும மிசசமினறி நீ கேள தாமரையிதழபோனற
கணகளுளளவனே! நான, கேஸரி எனகிற வானரனுடைய பத
னியினிடததில உலகஙகளுககு ஆயுளான வாயுவுககுப பிறநத
ஹனுமானெனகிற பெயருளள வானரன மிகக பலசாலிகளான
எலலா வானரயூதபதிகளும, எலலா வானராகளுககும அரசா
களான ஸூரிய புததிரனுன ஸுகரீவனையும இநதிர புததிரனுன
வாலியையும அடுததிருநதாாகள பகைவரை வாடடுபவனே!
காறறுககு நெருபபோடு நடபு உணடாவதுபோல எனககு ஸுக
ரீவனேடு நடபு உணடாயிறறு பிறகு, ஸுகரீவன, ஏதோ ஒருகார
ணததினுல தமையனுன வாலியினுல துரததபபடடு எனனு
டன ரிஸ்யமூகமலையில நெடுஙகாலம வஸிததான பிறகு, விஷ
ணுவானவா மானிட வடிவததுடன தசரதபுததிரரும வீரரும மகா
பலமுளளவருமான ராமராக (அவதரிததுப) பூமியில ஸஞசரித
தாா விறபிடிததவாகளுள சிறநதவரான அவா, பிதாவுககுப
பிரியததைச செயயவிருமபி, மனைவியுடனும தமபியுடனும வில
லைக கையிலேநதித தணடகாரணயததை அடைநதாா குறறமறற
வனே! ராக்ஷஸராஜனும பலசாலியும துராதமாவுமான ராவணன
அபபொழுது பொனபோனறவையும ரதனமபோனறவையுமான
புளளிகளால பல நிறமுளள மான வடிவஙகொணட மாரீசனெனகிற
கிற ராக்ஷஸனுல அநத நரஸ்ரேஷடரை வஞசிககச செயது

அவருடைய பார்யையைக் கபடத்தால் ஜனஸ்தானத்தினின்று வலிந்து கவர்ந்தான்.

நூற்றைம்பதாவது அத்யாயம்.

தீர்த்தயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அனுமான் ராமகதைமுழுமையும் பீமனுக்குச் சொல்லியது)

மனைவி கவரப்பட்ட அந்த ராகவர் தம்பியுடன் மனைவியைத் தேடிக்கொண்டு மலைச்சிகரத்தில் வானரஸ்ரேஷ்டனான ஸுக்ரீவனைக் கண்டார். மகாத்மாவான அந்த ராகவருக்கு அவனோடு நட்பு உண்டாயிற்று. அவர் வாலியைக்கொன்று ராஜ்யத்தில் ஸுக்ரீவனை அமர்த்தினார். அந்த ஸுக்ரீவன் ராஜ்யத்தை அடைந்து ஸீதையைத் தேடுவதில் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் வானரர்களை அனுப்பினான். நரோத்தமனே! புஜபலமுள்ளவனே! பிறகு, நான் கோடிக்கணக்கான வானரர்களுடன் ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு தென்திசையைக் குறித்துக் கிளம்பினேன். பிறகு, மிக்க வலிமைபொருந்திய ஸம்பாதி என்கிற கழுகு ஸீதை ராவணனுடைய வீட்டில் இருப்பதாக அவளுடைய வரலாற்றைச் சொல்லிற்று. பிறகு, நான் எளிதில் காரியங்களைச் செய்ய வல்ல ராமருடைய காரியஸித்தியின்பொருட்டு நூறுயோஜனை விஸ்தாரமுள்ள கடலை விரைவாகத் தாண்டினேன். பரதஸ்ரேஷ்டனே! நான் என்னுடைய வீர்யத்தினால் முதலைகளுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி ராவணனுடைய வீட்டில் தேவகன்னிகைபோன்ற ஜனகராஜன் புதல்வியான ஸீதையைக் கண்டேன். நான், ராகவருடைய காதலியும் விதேஹராஜ குமாரியுமான அந்தத்தேவியை அணுகி (ப் பேசியபின்), மாளிகைகளும் பிராகாரங்களும் வாசல்களுமுள்ள லங்கையை மிகுதியின்றி எரித்து, இந்த ராமருடைய பெயரை அவ்விடத்தில் பிரகாசமடையச் செய்து, மறுபடியும் திரும்பிவந்தேன். தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரான ராமர், என் வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் செய்ய வேண்டியதை நிச்சயித்துப் பிறரால் இதற்குமுன் கட்டப்படாத அணையைப் பெருங்கடலில் விரைவாகக் கட்டி வானரக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவராக அந்தப் பெருங் கடலைத் தாண்டினார். பிறகு, ராமர் எல்லா அரக்கர்களையும் கொன்று ராக்ஷஸக் கூட்டங்

ளையுடையவனும் உலகங்களை அலறச்செய்பவனும் ராக்ஷஸ ஜனுமான ராவணனையும் தம்பியோடும் புத்திரர்களோடும் பந்துக்களோடும் கொன்று, தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவரும் (தம்மிடம்) க்தியுள்ளவரும்[1] அன்புடன் அனுஸரிப்பவர்களிடம் அன்புள்ளருமான விபீஷணரை ராக்ஷஸர்களுக்கரசராக லங்கா ராஜத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்து, பின்பு, ஸீதையை நஷ்டமாய்ப்பான வேதத்தை மீட்டுவந்ததுபோல மீட்டுவந்தார் பிறகு, கழுமிக்கவரும் ரகுநந்தனரும் பிரபுவுமான ராமர் பதிவிரதையான ந்தப் பத்னியுடன்கூடவே அங்கிருந்து பகைவரால் எதிர்த்துப் பாரபுரியமுடியாத அயோத்தியென்னும் தமது நகரத்தை அடைந்து அதில் வஸித்தார் பிறகு, அரசர்களுள் மிகச்சிறந்தவரான மர் ராஜ்யத்தில் நிலைபெறுத்தப்பட்டார் தாமரைமலர்போன்ற ணகளையுடையவரான அந்த ராமரை, 'பகைவரை அழிப்பவரே! மரே! உம்முடைய இந்தக் கதையானது உலகங்களில் எவ்வளவு லமிருக்குமோ அவ்வளவுகாலமவரையில் நான் உயிர்வாழ்க வேன்' என்று நான் வரத்தை வேண்டினேன் அவரும், ப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொன்னார் பகைவர்களை அடக்குவனே! பீம! ஸீதையின் அருளாலும், திவ்யமான போகங்கள் வவிடத்திலிருக்கிற என்னை நான் விரும்பியபடி எப்பொழுதும் ந்தடைகின்றனவன்றே? ராமர் பதினோராயிர வருஷம் அரசுசலுத்தினார், பிறகு, தமதிருப்பிடமான வைகுண்டத்தை டைந்தார் ஐயா! தோஷமற்றவனே! அந்த ஸீதையின் அருளால் இந்த இடத்தில் எப்பொழுதும் அப்ஸரஸ்களும் கந்தர்வர்களும் அந்த வீரருடைய சரித்திரத்தைப் பாடி என்னை மகிழ்விக்கிறார்கள் குருநந்தன! இந்த மார்க்கமானது மனிதர்களால் சல்லத்தகாதது பாரத! அதனால், நான் இந்த வழியினால் செல்லுகிற உன்னை யக்ஷனே ராக்ஷஸனே ஒருவனும் அவமதிக்கக்கூடாதென்றும் சபிக்கக்கூடாதென்றும் தேவர்களாலடையப்படும் இந்த உனது வழியைத் தடுத்தேன் இது தேவலோகம் செல்வதான தேவர்களின் மார்க்கம் இதில் மனிதர்கள் செல்லவில்லை நீ தேடிவந்த குளமும் இங்கே இருக்கிறது' என்று றினார்

---

1 வேறு பாடம்

நூற்றைம்பத்தோராவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கடலைத்தாண்டும்போது எடுத்த பெரிய உருவத்தைக் காட்டும்ப பீமன் ஹனுமானை வேண்டினதும், அவர் அக்காலத்து மனிதர்கள் முற்காலத்துக்கேற்ற அந்த உருவத்தைப் பார்க்க முடியாதென் பதைச் சொல்லி யுக தர்மங்களைக் கூறியதும்)

பிறகு, இவ்விதம் சொல்லக் கேட்ட நீண்ட கைகளையுடை பிரதாபசாலியான பீமன் மனம் களித்து அன்புடன் பிராதாவு வானராதிபதியுமான ஹனுமானை நமஸ்கரித்து, 'நான்[1] தமையனு ரான (உம்மைக்) கண்டேனாதலால் என்னைக் காட்டிலும் அதி பாக்கியமுள்ளவன் இல்லை உம்முது தரிசனத்தினால் எனக்கு (நீ செய்த) அனுக்ரகம் மிகப்பெரிது (உண்டான) திருப்தியு மிகப் பெரிது ஆயினும், ஆர்யரான நீர் எனது விருப மான இதனைச் செய்ய விரும்புகிறேன் வீரரே! உமக மகராலயமான ஸாகரத்தைத் தாண்டும்பொழுதிருந்த ஒப்பில்லா உருவத்தை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன் இவ்வாறு செய்தா நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாவேன், உம்முடைய சொல்லையு நம்புவேன்' என்று அழகிய வாக்கினால் கூறினன் இவ்வா கூறப்பட்டவரும் தேஜஸ்வியுமான அந்த அனுமான் சிரித்து சொன்னு, 'அந்த உருவமானது உன்னாலும் மற்ற எவனாலு பார்க்கமுடியாதது ஏனெனில், அப்பொழுது காலநிலைமை வேறு இருந்தது, அது இப்பொழுது இல்லை நரஸ்ரேஷ்டனே! ஆன யால், இப்பொழுது என்னுடைய (அந்த) ரூபமானது பார்க்கமு யாதது கிருதயுகத்தில் காலம் வேறு, திரேதையில் வேறு, து பரத்திலும் வேறு இது (பொருள்களின் சக்தி முதலியவற்றை குறைக்கிற காலம் அந்த ரூபம் இப்பொழுது எனக்கு இல் யுகந்தோறும் பொருள்கள் அனுஸரிப்பதுபோல, பூமியும் ந களும் மரங்களும் மலைகளும் ஸித்தர்களும் தேவர்களும் மஹரி களும் காலத்தை அனுஸரிக்கிறார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ம தர்களுடைய பலமும் தேகமும் பிரபாவமும் அந்த அந்தக் கா தை அடைந்து குறைவடைகின்றன, வளர்ச்சியையுமடைகின்ற குருகுலத்தைத் தாங்குபவனே! ஆதலால், அந்த ரூபத்தை

1 'ஆர்யம்' என்பது மூலம்

ாபபதில ஆசைவேணடாம யுகததை நான அனுஸரிககிறேன
லமானது மீறிசசெலல முடியாததனறோ ?' என்று சொனனா
மன, 'யுகஙகளின (கால) அளவையும ஒவவொரு யுகததிலு
ளள ஆசாரததையும அறமபொருளினபஙகளின உணமைகளை
ம இருவினைகளையும ஆறறலையும பிறபபையும இறபபையும
சாலலககடவீா' எனறு வினவினன
ஹனுமான, 'எநத யுகததில தாமம நிலைபெறறிருநததோ
அநத கருதமெனனும யுகமானது சிறநதது அநத உததம
ுகததில (செயய வேணடிய நலவினைகளெல்லாம) செயயப
பட்டே வநதன, செயயபபட வேணடியவையாக இலலை
அநத யுகததில தாமஙகள வாடவிலலை, பரஜைகளும குறைய
விலலை, அதனால, (அது) கருதயுகமெனனபபடடது. அது
காலகரமததில குறைவை அடைநதது ஐயா! கருத யுகத
தில தேவாகளும அஸுராகளும கநதாவாகளும யகூஷாகளும
ராகூஷஸாகளும பனனகாகளும இருககவிலலை அககாலததில
வாஙகுவதும விறபதுமிலலை, ஸாம ருக யஜுா வேதஙகள இலலை,
(பயிரிடுதல முதலிய) மனிதருககுரிய உழைப்பும இலலை அநத
யுகததில நினைதத மாததிரததினாலேயே பயன கைகூடுதலைபபெற
றாகள ஸநயாஸம (=பறறை விடுவது) ஒனறே தாமமாயிருநதது
அநத யுகததில ரோகஙகளிலலை, இநதிரியஙகளுககுச (சகதி)
குறைவதிலலை, அஸூயையும அழுகையும அகஙகாரமும கபட
மும சணடையும இலலை, சோமபல ஏது, விரோதமிலலை, கோள
சொலலுதலும இலலை, பயமும இலலை, ஸநதாபமும இலலை,
பொறாமையும இலலை, மாறசரியமும இலலை, அதனால, எவா யோகி
களுககெலலாம சிறநத கதியோ, எவா எலலாப பிராணிகளுககும
அநதராதமாவோ பரமானநதமயமான அநத பரமமரூபியான
நாராயணா அபபொழுது வெணணிறமுளளவராக இருநதாா கிருத
யுகததில பிராமமணாகளும கூஷததிரியாகளும வைஸயாகளும சூத
ராகளும ஆகிய மனிதாகள (சமமதம முதலிய) லகூஷணஙகள இயற
கையிலமைநதவாகளாகவும தததம்ககுரிய கருமஙகளில பறறுளள
வாகளாகவுமிருநதாாகள அபபொழுது நானகு வாணததா
களும முககியமாகப பிரமமததையே சரணமாகக கொணடவா
களும பிரமமததை அடைதறகே உரிய ஒழுககமுளளவாகளும
பிரமமததையே விஷயமாகக கொணட ஞானமுளளவாகளும
பிரமமததையே பறறின செயகையுளளவாகளுமாகி (பிரமமததை

யடையும) ததுதியை அடைநதாாகள வெவவேறன (ஜாதி) த
மஙகளையுடையவாகளாயிருநதாலும, ஒரே தெயவமான பிர
மததினிடம மனததைச செலுததியவாகளும (பரணவம) ஒ
றையே மநதிரமாகவும (வேதாநதசரவணம) ஒனறையே வி
யாகவும தியானம ஒனறையே கிரியையாகவும உடையவாகளு
வேதமொனறையே பிரமாணமாககொணடவாகளும ஒரேமத
தைப பினபறறினவாகளுமாகிப பயனில விருபபததை விட
காலததில செயயபபடட நானகு ஆசரமஙகளுககுரிய செய
யால உததம கதியை அடைநதாாகள ஆதமயோகததுடன கூ
னதும கிருதயுகததைத தெரிவிபபதும அழியாததுமான நான
வாணததாாகளுடைய இநததாமமானது கிருதயுகததில நான
காலகளுளளதாக இருநதது மோக்ஷததை விரும்புகிற பிரமமவி
துககளிடம காமமானது அறறேபோயிறறு ஸதவம, ரஜஸ, தம
எனகிற முககுணஙகளிலலாத இது கிருதயுகமெனபது திரேத
யுகததையும எனனிடமிருநது கேள அநதயுகததில யாகம நட
கிறது, தாமம ஒருகாலால குறைவுபடுகிறது, அசசுதரும சிவப
நிறததை அடைகிறாா, மனிதாகள ஸதயததிலேயே செனறாாகள
(யாகமுதலிய) காமாககளையும மறறததாமஙகளையும முககியமாக
கருதினாாகள ஆதலால, யாகஙகளும தாமஙகளும பலவித கிரியை
களும நடைபெறறன திரேதாயுகததில (மனிதாகள) கிரியையை
செயதாலதான பயனை அடையலாமெனறு கருதிக கிரியைகளா
லும கொடையாலுமே பயனை அடைநதாாகள தவததையு
தானததையும முககியமாகக கொணடு தாமததினின்று தவறவே
யிலலை திரேதாயுகததில மனிதாகள தம தாமததிலிருபபவா
களும கிரியைகளைச செயபவாகளுமாயிருநதாாகள துவாபரயுக
தில தாமமானது இரணடுகாலகள குறைநது நடநதுவருகிறது
விஷ்ணுவானவா பொன நிறததை அடைகிறாா, வேதமும நான
விதமாகிறது அதனல, சிலா நானகுவேதமுளளவாகளும அ
படியே சிலா மூனறுவேதமுளளவாகளும சிலா இரணடுவேத
முளளவாகளும சிலா ஒருவேதமுளளவாகளும அபபடியே சிலா
வேதமிலலாதவாகளும ஆகிறாாகள இவவிதம சாஸதிரஙகள பிரி
யவே,கிரியை பலவிதமாககபபடுகிறது ஜனஙகள ரஜோகுணமுளள
வாகளாகித தவததிலும தானததிலும நோககமுளளவாகளா
கிறாாகள ஒனறாயிருநத வேதததை (முழுமையும) அறியமுடியா
மையால அது பலவேதஙகளாகப பிரிககபபடடது இநதயுகததில

புததிசகதி குறைநதுபோனதனால ஸததியததில ஒருவனும
லபெறறிருககவிலலை அபபொழுது ஸதயததினினறு நழுவின
வாகளுககுப பலநோயகளும காமஙகளும தெயவசசெயலான
பததிரவஙகளும உணடாயின மனிதாகள அவறறால மிகவும
டிககபபடடுத தவததைச செயகிறாகள சிலா இமமை
னபததுககுரிய பொருளகளை விருமபியும ஸவாககததை விருமபி
ம யாகஙகளையும செயகிறாகள மனிதாகள துவாபரததை
டைநது அதாமததால இவவாறு க்ஷீணிககிறாகள குநதீ
தா! கலியுகததில தாமம ஒருகாலால நிறகிறது தமோ
ணபரதானமான (கலி)யுகததை அடைநது கேசவா
ருமை நிறமுளளவராகிறா வேதஙகளும ஆசாரஙகளும அவ
ாறே தாமஙகளும யாகஙகளும மறறககிரியைகளும அறறுப
பாகினறன [2] ஈதிபாதைகளும வியாதிகளும ஆலஸயமும அப
டியே கோபமுதலிய தோஷஙகளும உபததிரவஙகளும மனோ
யாதிகளும அபபடியே பசியினால அசசமும உணடாகினறன
கஙகள செலலச செலலத தாமமும குறைவடைகிறது தா
ம குறையக குறைய உலகமும குறைகிறது உலகமகுறைநத
டன, உலகததை நடைபெறச செயகினற தாமம ஞானம முத
யவைகள குறைவடைகினறன யுகக்ஷயததில செயயபபடட
ாமஙகள விருமபிய பலனகளை எதிரிடையாககுகினறன ஸமீ
ததில வரபபோகிற இது கலியுகமெனனபபடும சிரஞசீவிகள
கததை அனுஸரிததலெனகிற இதனைச செயகிறாகள பகை
ாகளை அடககுபவனே! எனனை அறியும விஷயததில உனககு
வல இருககிறதே அறிவாளியான மனிதனுககுப பிரயோஜன
றற விஷயஙகளில எனன பிடிவாதம? நீணடகைககளையுடைய
னே! யுகஙகளின வரலாறறைபபறறி நீ எனனைககேடடது முழு
மயும உனககுச சொலலபபடடது க்ஷேமததை அடைவாயாக.
(திருமபிப) போகலாம' எனறு சொனனா

---

1 வேறுபாடம, 'ஸதவகுணம' எனறுமகொளளலாம

2 மிகுமழை, மழையினமை, எலி, விடடில, கிளி, பகையரசா அருகி
ருததல என ஆறு, மிகுமழை, மழையினமை, விடடில, எலி, கிளி,
னனரசு, வேறறரசு என ஏழு எனவும, விடடில, கிளி, யானை, வேற
ரசு, தனனரசு, மழையினமை, பெருமழை, காறறு என எடடு எனவும
கூறுவா

நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அனுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிற ஸமயத்தில் தாமெடுத்த மிகப் பெரிய உருவத்தைப் பீமனுக்குக் காட்டி நான்கு வர்ணங்களையும்பற்றிச் சொல்லியது)

பீமஸேனன, 'உமமுடைய முன ரூபததைப பாராமல நா
எவவிதததாலும போகமாடடேன உமககு நான அனுகரிகக
தககவனுயிருநதால நீரே உமது ரூபததைக காணபிபபீரா
என்று வேணடினன பீமன இவவாறு சொலலக கேடட அ
மான, நகைசெயது கடலைத தாணடுமபொழுது இருநத ரூபததை
காணபிததார முனனே ஸமுததிரததைத தாணடுகிற ஸமய
தில தமககிருநத ரூபததைக காடடி பராதாவுககுப பிரியததை
செயய விருமபிப பெரிய சரீரததை எடுகக ஆரமபிததார பிற
அவருடைய தேகமானது [1] உயரததாலும அகலததாலும மி
வளாநதது அளவிறநத காநதியுள்ள அனுமான மறற மர
களுடன கூடின வாழைககாடடை மறைததுககொணடு விநதிய
போல உயரததையுமடைநது மிக உயாநத பருதத சரீரமுள
வராக அநத இடததில நினரூா சிவநத கணகளையுடையவரு
கூாமையான தெறறுப பறகளுளளவரும புருவநெறிதத க
களுளளவருமான ஹனுமான நீணட வாலைச சுழறறிககொண
இரணடாவது மலைபோலத திசைகளை வியாபிதது நினரூ
கௌரவ நநதனனன பீமன அபபொழுது பிராதாவினுடைய அ
தப பெரிய ரூபததைப பாாதது ஆசசாயமடைநதான, அடிகக
ஸநதோஷததையும அடைநதான பீமன, தேஜஸஸுகளுட
கூடின சூரியனைப போலவும, பொனனுலாகிய மலையைப போ
வும, மிக விளஙகுகிற ஆகாசததைபபோலவும இருககிற அந
ஹனுமானைப பாாததுக கணகளை மூடிககொணடான ஹனுமா
பீமஸேனனைப பாாததுச சிரிததுககொணடு, 'குறறமறறவனே
இபபொழுது எனது ரூபததை இவவளவு மடடுமே நீ பாாகக
சகதியுளளவன, இதைக காடடிலும அதிகமாக என மனம விரு
பிய அளவும நான வளருவேன பீம! பகைவரினிடையில (எ
னுடைய) மூாததியானது சகதியினல அதிகமாக வளாகிறது

---

1 'ஆயாம' எனபது மூலம.

ான்று சொன்னார். வாயுகுமாரனுன பீமன அதபுதமாகவும மகா
பயஙகரமாகவும விநதியமலைககு ஒபபாகவுமிருககிற அனுமானு
டைய அநதசசரீரததைப பாாததுத தடுமாறறமடைநதான பிறகு,
ளராத தனமையுள்ள பீமன, மயிா மிகசசிலிாததுக கைகளைக
குவிததுககொணடு நேரிலிருககிற அனுமானைப பாாதது, 'பிரபுவே!
டமமுடைய இநதச சரீரததின பெரிதான பிரமாணம பாாககப
பபடடது மகா வீாயமுளளவரே! நீா உமது சரீரததை உமமுடைய
பிருபபபபடி நீரே சுருககககடவீா உதிதத ஸூாயனைபோனற
பரும அளததறகரியவரும அவமதிகக முடியாதவரும மைனுக
மலைபோனறவருமான உமமைப பாாபபதறகு நான சகதியறற
பனுக் இருககிறேன வீரரே! நீா பககததிலிருககுமபொழுது
ராமா ராவணனைத தாமே எதிாததுச சென்ருரெனபது என்னு
டைய மனததுககு இபபொழுது மிகப பெரிய ஆசசரியமாயிருக
கிறது நீரே உமமுடைய தோளவனமையை அடுததுப போா
வீராகளுடனும ராவணனுடனும கூடின அநத லஙகையை விரை
பில அழிபபதறகுச சகதியுளளவா வாயுபுததிரரே! உமமால
அடைய முடியாதது ஒனறுமிலலை பரிவாரஙகளுடன கூடிய ராவ
ணன யுததததில உமககுபபோதாதவன' என்றுசொன்னுன பீமன
இவவாறு சொலலைக கேடட வானரோததமரான ஹனுமான,
பிறகு, இனிமையாகவும கமபீரமாகவும் இருககிற வாககினுல, 'பாரத!
நீணட கைகளுளளவனே! நீ சொலலுகிறது உணமையே பீம
ஸேன! அநதராக்ஷஸாதமன எனககு ஒருவனுககே போதாதவன
லோக கணடகனுன அநத ராவணன என்னுல கொலலபபடடால
ராகவருடைய கீாததியானது அழிநதுபோகும அதனுல, இது
உபேக்ஷிககபபடடது வீரரான அநத ராமா பரிவாரஙகளுட
னிருநத அநத ராவணனைக கொனறு ஸீதையைத தமது படடணத
திறகு அழைததுவநதாா, மனிதாகளினிடையில கீாததியையும
நிலை நாடடினுா விரிவான அறிவுளளவனே! ஆகையால, பிரா
தாவின பிரியததிலும ஹிததததிலும பறறுதலுளளவனுன நீ வாயு
வினுல பாதுகாககபபடடு இடையூறிலலாத க்ஷேமமானவழியோடு
செலவாயாக கௌரவாகளுள சிறநதவனே! இது உனககு
ஸௌகநதிகவனததிறகுபபோகிறவழி யக்ஷாகளாலும ராக்ஷஸாக
ளாலும காககபபடட குபேரனுடைய உதயானததை நீ பாாப
பாய நீ வலிமையினுல ஸவயமே புஷபஙகளைப பறிககாதே மனி
தன தேவதைகளை முககியமாகப பெருமைபபடுததவேணடுமன்றே

பரதாகளுள சிறநதவனே! பாரத! பூஜைகளாலும ஹோமங்க
ளாலும நமஸகாரஙகளாலும மநதிரஙகளாலும பகதியினுலும
தேவாகள அருளசெயகிறாகளனறோ? அபபா! ஸாஹஸப
செயயாதே உனனுடைய கடமையைக காககககடவாய சொ
தக கடமையை நிலைநிறுததுவதையே தாமமெனறு அறி
[1] அவஸரபபடாதே பிருஹஸபதிபோனறவாகளாலும தம கட
மையை அறியாமலும பெரியோாகளை அடுககாமலும [2] தாமததை
அறிதல இயலாது எநத விஷயததில, அதாமமும தாமமெனறு
சொலலபபடுகிறதோ, தாமமும அதாமமெனறு சொலலபபடு
கிறதோ மதியீனாகள மயஙகுகிற அநத விஷயததைப பகுததறிய
வேணடும தாமமானது ஆசாரததினினறு உணடாகிறது வேதங
கள தாமததினினறு உணடாயின வேதஙகளிலிருநது யஜஞஙகள
உணடாயின யஜஞஙகளால தேவாகள நிலைநிறுததபபடடாாகள
தேவதைகள வேதஙகளாலும தாமசாஸதிரஙகளாலும சொலலபப
டட யாகஙகளால நிலைநிறுததபபடுகிறாகள மனிதாகள, பிருஹஸ
பதியினுலும சுககிரராலும சொலலபபடட நீதிகளால நிலைநிறுத
தபபடுகிறாகள பிரமம க்ஷததிரிய வைஶயாகளால வரி வாஙகு
தல, சுரஙகஙகளினினறு பொன வெளளி ரதனஙகள முதலியவை
களைத தோணடி எடுததல, வாததகம, வியவஸாயவேலைகள, கால
நடைகளைப போஷிததல, கூலிவேலை ஆகிய இநதத தொழிலகளால
எலலாம நிலைநிறுததபபடுகினறன அறிஞாகளான (முதல மூனறு
வாணததாாகளுககும) [3] தரயீ, தணடநீதி, [4] வாாததாஎன விததை
கள மூனறு நனகு உபயோகிககபபடுகிற அவைகளால உலகத
தின ஜீவனம நடைபெறுகிறது அநத லோகயாததிரையானது
பூமியில (ததம) தொழிலால செயயபபடாமல போனுல வைதிக
தாமமிலலாமலும தணடநீதியிலலாமலும இநத உலகம வரம
பறறதாகிவிடும இநதப பிரஜைகள வாாததாதாமததில இலலா
விடில அழிநதுவிடுவா. நனருக நடததபபடுகிற இநத மூனறு
தொழிலகளாலும மனிதாகள புணணியததையும உணடுபணணிக

---

1 'கமயஸவ' எனபது வேறுபாடம, 'போதபூாவம அநுஷடிஸவ' எனபது பழையவுரை, 'அறிநது அனுஷடிபபாயாக' எனபது அதனபொருள

2 'தாமாாததெள' எனபது வேறுபாடம, 'அறமபொருளகளை' என பது அதன பொருள 3 மூனறுவேதஙகள

4 பயிரிடுதல, வாணிகம பசுககாததல

கொள்ளுகிறார்கள் இருபிறப்பாளர்களுக்குக் கேவலஸாத்விகமான மோக்ஷமென்றே தர்மம் யாகஞ்செய்தல், வேதமோதுதல், தல் ஆகிய மூன்றும் மூன்றுவர்ணத்தார்களுக்கும் பொதுவான தர்மங்களென்று ஸ்மிருதிகளால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராம் மணர்களுக்கு வேட்பித்தல் ஓதுவித்தல் ஆகியஇரண்டும் ஏற்றலும் தொழிலென்றும், க்ஷத்திரியர்களுக்குக் காத்தல் தொழிலென்றும், வைசியர்களுக்கு (ஆடுமாடுகளை) வளர்த்தல் தொழிலென்றும், சூத்ரர்களுக்கு த்விஜர்களுக்குப் பணிசெய்வது தொழிலென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. சூத்திரர்கள் பிக்ஷையெடுத்தலையும் ஹோமத்தையும் விரதங்களையும் செய்யலாகாது. குருவினுடைய (=எஜமான்னுடைய) வீட்டிலேயே வஸிக்கவேண்டும். குந்தீநந்தன! இங்கே இந்தத் தர்மங்களுள் க்ஷத்திரியதர்மமான பாதுகாப்பு உன்னுடைய தொழில். நீ விநயமுள்ளவனும் புலன்களையடக்கினவனுமாகி உன் தொழிலை அடையக்கடவாய். பெரியோர்களுடன் ஆலோசித்து யோக்யர்களும் புத்திமான்களும் சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியடைந்தவர்களுமான (மந்திரிகளால்) உதவப்பெற்றவன் தண்டத்தினால் ஆள்கிறான். (அங்ஙனமின்றி)[2] வ்யஸனமுள்ளவன் அவமதிக்கப்படுகிறான். அரசன் நிக்ரஹானுக்ரஹங்களால் நன்றாக நீதியைச் செலுத்துமபொழுது உலகத்தினுடைய வரன்முறைகள் நன்கு அமைக்கப்பட்டவைகளாகின்றன. ஆகையால், தேசத்திலும் (கோட்டை முதலிய) அரண்களிலும் பகைவர்களிடத்திலும் நண்பர்களிடத்திலும் சேனைகளிடத்திலும் நிலைமையையும் வளர்ச்சியையும் அப்படியே குறையையும் நித்யம் சாரர்களால் அறியவேண்டும். அரசர்களுக்கு உபாயமும் சாரர்களும் புத்தியும் மந்திராலோசனையும் பராக்கிரமமும் சிக்ஷையும் ரக்ஷையும் ஸாமர்த்தியமும் காரியங்களைச் சாதிப்பவையாம். ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம், உபேக்ஷை இவற்றைச் சேர்த்தோ தனித்தனியோ உபயோகித்தலால் காரியங்களை ஸாதிக்கவேண்டும், பரதஸ்ரேஷ்ட! எல்லாநீதிகளும் சாரர்களும் மந்திராலோசனையை மூலமாகக் கொண்டவர்கள். நீதிசாஸ்திரத்தை நன்கு ஆராய்ந்தவர்களும் புத்தனமையுள்ளவர்களுமான பெரியோர்களுடன் மந்திராலோ

[1] 'ருதம்' என்பது வேறுபாடம், 'ஆத்மஜ்ஞானம்' என்பது பழைய வுரை

[2] ஸபாபர்வம் 19, சாந்திபர்வம் 181, 289-ம் பக்கம் குறிப்புக ளில் காண்க

சனை செயயவேணடும ஸதிரீயோடாவது மூடனேடாவது சிறுவ னேடாவது பேராசையுளளவனேடாவது அலபனேடாவது [1] பயிததியக குறிபபுளளவாகளுடனவது ரஹஸயமான விஷயங களை ஆலோசிககக கூடாது கறறறிநதவாகளுடன ஆலோசிகக வேணடும, திறமையுளளவாகளால காரியஙகளைச செயவிககவேண டும, நணபாகளைககொணடு [2] நீதி செலுததலைச செயவிககவேண டும மூாககாகளை எலலாக காரியஙகளிலும விலககவேணடும தாமகாரியஙகளில தாாமிகாகளையும பொருள ஸமபநதமான காரி யஙகளில கறறறிநதவாகளையும ஸதிரீகளிடம (காவலாக)நபுமஸகா களையும குரூரமான காரியஙகளில குரூராகளையும ஏவவேணடும காரியஙகளில செயயததககது தகாததெனனும விஷயததில, பகைவருடைய நிசசயததையும பலாபலததையும [3] தனனைச சோநதவாகளிடததினினறும பகைவரைச சோநதவாகளிடததி னினறும அறியவேணடும நலல புததியுடன தனனைச சரண மடைநத ஸாதுககளவிஷயததில அனுககிரஹததைச செயய வேணடும வரமபுமீறிச செலலுகிற அயோககியாகளிடங களில நிகரஹததைச செயயவேணடும எபபொழுது அரசன நிகரஹததிலும அனுகரஹததிலும நனகுசெலலுகிறனே அப பொழுது உலகததினுடைய வரமபானது நனகு நிலைநாடடப படடதாகிறது பாாதத! பினபறறுதறகரியதான இநத ராஜதாம மானது உனககுச சொலலபபடடது நீ விநயததில நிலைபெறற வனக அநதததாமததை உனககு அமைநததாமமெனறு பரிபால னம செயவாயாக எபபடி பிராமமணாகள தவததினுலும தா மததாலும பொறிகளின அடககததாலும யாகஙகளாலும ஸவாககததை அடைகிறாகளோ, எபபடி வைசியாகளும தானத தாலும விருநதளிததலாலும தாமஙகளாலும நலலகதியை அடை கிறாகளோ, எபபடி சூததாகள தவிஜாகளுடைய சுசுரூஷை யினல உததமகதியை அடைகிறாகளோ அபபடியே க்ஷததிரி யாகள பூமியில துஷட நிகரஹஙகளாலும சிஷடபரிபாலனஙகளா லும ஸவாககததை அடைகினறனா விருபபு வெறுபபறறவா களும பேராசை இலலாதவாகளும கோபமிலலாதவாகளுமாகி

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

3 'சாராகளிடததினினறும பரிதான முதலியவறறால ஆசையுணடு பணணபபடட பகைவா பக்ஷததாரிடததினினறும' எனபது பழைய வுரை

னகு நீதி செலுததியவாகள ஸாதுககளடைகிற உலகஙகளை
யடைகிறாாகள

நூறறைம்பததுமூனறுவது அதயாயம்

தீாததயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அனுமான் பெரியஉருவத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு பீமனைத் தழுவி வரன்கொடுத்தனுப்பியதும், அவன் கந்தமாதனமலையில் ஸௌகந்திகமுள்ள குளத்தைக்கண்டதும்)

பிறகு, அனுமான தமபிசசைபபடி வளாநதிருககிற அநதப பெரிய தேகததை அடககிககொணடு பீமஸேனனை மறுபடியும கைகளால தழுவினா பாரதரே! பிராதாவினுல கட்டிககொளளபபட்ட அநதப பீமனுடைய ஶ்ரமமானது உடனே நீஙகிவிட்டது எலலாமும அனுகூலமாயின பலமும உணடாயிறறு அதிகபலமுளள பீமன, 'எனககு நிகரான பலசாலி இலலை' எனறு நினைததான பிறகு, அனுமான கணகளில நீாததும்ப மறுபடியும பீமனை அழைததது, அனபுகாரணமான கணணீரால தடுமாறறமுளள குரலுடன, 'வீர! உனனிருபபிடததைக குறிததுப போ ஸநதாபபஙகளில எனனை நினைககககடவாய, குருஶ்ரேஷ்டனே! நான இஙகு இருபபதாக ஒருவருககும தெரிவியாதே வலிமைமிககவனே! குபேரனுடைய அரணமனையிலிருநது அனுபபபபட்ட தேவஸதிரீகளும கநதாவஸதிரீகளும இஙகுவருவதறகு இது ஸமயம (உனனைபபாாததத்னுல) எனனுடைய கணணும பயனுளளதாயிறறு பீம! உனனோடு கூடி மானிட தேகததின பரிசததை அடைநது, ரகுகுலததில அவதரிததவரும ராமரென்கிற பெயருளளவரும உலகததவரின மனததை மகிழவிபபவரும ஸீதையின முகமாகிற தாமரைமலருககு ஸூரியனயிருபபவரும ராவணனுகிற அநதகாரததிறகு ஸூரியனயிருபபவருமான விஷ்ணுவை நினைககுமபடி செயயபபட்டேன வீரனே! குநதீபுததிர! ஆகையால, எனனைபபாாததது உனககுப பயனுளளதாகுக பாரத! நீ பிராதாவாயிருததலை முனனிட்டு வரததைக கேடபாயாக ஹஸதினபட்டணததை அடைநது அறபாகளான திருதராஷ்டிரபுததிராகளைக கொலலவேணடுமானுல, நான இதனை உடனே செயவேன மிககபலசாலியே! கலலினுல அநத ஹஸதின

புரத்தை நொறுக்கவேண்டுமானாலும் துரியோதனனைக் கட்
இப்பொழுதே உன்னிடம் கொண்டுவரவேண்டுமானாலும் உ
னுடைய இந்த விருப்பத்தை இப்பொழுதே நான் செய்வேன்
என்று சொன்னார்

பீமஸேனனோ, மஹாத்மாவான அனுமானுடைய அந்
வாக்கியத்தைக் கேட்டு, மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் அவரை
பார்த்து, 'வானரஶ்ரேஷ்டரே! உம்மால் எனக்கு எல்லா
செய்யப்பட்டவைகளே மிக்க புஜபலமமைந்தவரே! உமக்
மங்களமுண்டாகுக உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன் என் வி
யத்தில் கிருபை செய்வீராக வீர்யமுள்ளவரே! நாதரான உ
மால் பாண்டவர்களெல்லோரும் நாதருள்ளவர்களானார்கள் உ
முடைய பலத்தினாலேயே நாங்கள் எல்லாச் சத்துருக்களையு
ஜயிப்போம்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்
ஹனுமான் பீமஸேனனைப் பார்த்து, 'பிராதாவாக இருப்பத
லும் நேசத்தாலும் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வேன் மிக
வலிமையுடையவனே! வீரனே! சிறந்த வல்லமையுள்ள பகைவ
படையில் நுழைந்து நீ ஸிம்மநாதத்தைச் செய்யும்பொழுத
நான் உன்னுடைய அந்தச் சத்தத்தை, யுத்தத்தில் கேட்டவுடனே
உன்னுடைய பகைவர்கள் உயிர் துறக்கக்கூடிய என்னுடைய ச
த்தால் விருத்தியடையச் செய்வேன் விஜயனுடைய த்வஜத்
லிருந்துகொண்டும், பயங்கரமானவையும் பகைவர்களுடைய வ
மையைக் குறைப்பவையுமான ஒலிகளை வெளியிடுவேன் அதனா
நீங்கள் பகைவர்களை எளிதில் கொல்லுவீர்கள்' என்று சொன்னா
அனுமான் அப்பொழுது பாண்டவர்களை மகிழ்விப்பவனான பீ
னைப் பார்த்து இவ்வண்ணமுரைத்து அவனுக்கு வழியைச்சொல்லி
அந்த இடத்திலேயே மறைந்தார் அந்த வானர ஶ்ரேஷ்ட
சென்றவுடன், பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான பீமனும் அந்த வழிய
லே பெரிதான கந்தமாதனத்தில் செல்லலானான் ஹனுமானு
டைய சரீரத்தையும் பூமியில் நிகரில்லாத (அவருடைய) காந்தியை
யும் நினைத்துக்கொண்டும் தாசரதியினுடைய பெருமையையும் ஆ
றலையும் நினைத்துக்கொண்டும் சென்றான் பீமன், அப்பொழுத
ஸௌகந்திகவனத்தை அடையும் விருப்பத்தால், மனத்துக்கினி
வையான அந்தக் காடுகளிலும் சோலைகளிலும் மலர்ந்த தாமரை
மலர்களால் விசித்திரமான தடாகங்களிலும் நதிகளிலும் பலவ
மலர்களால் விசித்ரமான பூத்திருக்கிற காடுகளிலும் திரிந்தான்

ாரதரே[1] மழை பொழிகின்ற மேகஙகளின கூட்டஙகளபோலிருப
வையும சேற்றினல் நனைககபபட்டவையுமான மத யானைக
ட்டஙகளை அபபொழுது பாாததான காநதியுளளவனை அவன,
ழியில, வெருணட விழியுளளவைகளும பெணமானகளுடனிருப
வைகளும புலலைக கௌவிககொணடிருபபவைகளுமான மான
ளுடனகூடின காட்டைப பாாததுககொணடு விரைவாகச
சனருன பீமஸேனன எருமைகளாலும பனறிகளாலும வேங
கைகளாலும அடையபபட்ட மலையில சௌாயததால பயமற்றவ
நகப பிரவேசிததான திரௌபதியின சொலலை வழியுணவாக
டையவனும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனுமான பீமன,
ாட்டில மலாகளால கிளைகள தாழநதிருபபவைகளும சிவநத
ளிாகளால அழகியவைகளும காற்றினல அசைககபபட்டவைகளு
ான மரஙகளால அழைககபபடுகிறவன போனறவனும, தாமரை
மாட்டுககளாகிற கைகுவிததலைச செயதவைகளும மதஙகொணட
ணடுகளால அடையபபட்டவைகளும இனிய துறைகளும வனங
ளுமுளளவைகளுமான தாமரை ஓடைகளை வழியில தாணடிச
சலலுகிறவனும, பூததிருககிற மலைத தாழவரைகளில மனமும
ணகளும பற்றியவனுமாகி, பிறகு, பிறபகலில மானகள சூழந
ளள காட்டில பொனமயமான மாசற்ற தாமரை மலாகளுடன
டியதும அனனஙகளோடும நீாககாககைகளோடும கூடியதும
ககரவாகப புட்களால விளஙகுகினறதும அநத மலைககுத தொ
ததுப போட்டபபட்ட பரிசுததமான தாமரை மலாகளுளள மாலை
பானறதுமான ஒரு[1] நதியைக கணடான மகா பலசாலியான
வன, அநத நதியில, மகிழச்சியை உணடுபணணுகிறதும இளஞ
ரியனைப போனற காநதியுளளதுமான பெரிய ஸௌகநதிக மலா
ளின கூட்டததைக கணடான பாணடு குமாரனை பீமன,
தனைப பாாதது, விருமபியதை மனததினல அடைநதவனுகி, வன
ாஸததால துனபததை அடைநதிருககிற மனைவியை மனததால
டைநதான

---

1 இது சில இடஙகளில ஓடையெனறும கூறப்படுகிறது.

நூற்றைம்பத்து நான்காவது அத்யாயம்

தீர்த்தயாத்ரா பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸௌகந்திக ஓடையில் இறங்கக் கருதிய பீமனை நோக்கி, அதனைக்
காக்கிற அரக்கர்கள் அவனுடைய விருப்பத்தை வினவியது)

அநதப பீமன, கநதமாதனததில சென்று அழகிய வனங
ளுளளதும அழகியதுமான கைலாஸ கிரியின உசசியில, அழகி
தும அரககாகளால பாதுகாககபபடடதும குபேரனுடை
வாஸஸதானததிறகு அருகில மலை அருவிகளாலுணடானது
மனததுககு மிக இனியதும விசாலமான நிழலுளளதும பலவ
மரஙகளாலும கொடிகளாலும சூழபபடடதும பசுமை நிறமுள
தாமரையிலைகளால மூடபபடடதும திவயமானதும ஸவாணம
மான தாமரை மலாகளுளளதும பலவகைப பறவைகளி
இனஙகளால நிரமபியதும நலல கரைகளுளளதும சேறிலலாதது
மிக அழகியதும நலல ஜலமுளளதும மலையின தாழவரைக
லமைநததும உலகததுககு விசிததிரமாக இருபபதும மஙகள
மானதும அறபுதமான காடசியுளளதுமான தாமரை ஓடையை
கணடான. குநதீ நநதனனான பீமன, அநத ஓடையில அமருத
போல ருசியுளளதும குளிாநததும லேசாக இருபபதும மஙக
கரமானதும மாசறறதுமான ஜலததைக கணடான, அதி
அதிகமாகப பருகவும பருகினான அழகியதும, திவயமான ஸௌ
கநதிக மலாகளால சூழபபடடதும, பொனமயமானவைகளு
சிறநத வாஸனையுளளவைகளும வைடூாயமயமான சிறநத காமபுள
வைகளும பறபல நிறமுளளவைகளும மனமகிழசசியை உண
பணணுகினறவைகளும அனனப பறவைகளாலும நீாககாக
களாலும அசைககபபடடவைகளும நிாமலமான பூநதாதுககள
வெளிவிடுகினறவைகளுமான தாமரை மலாகளால மூடபபட
தும, ராஜராஜனும மகாதமாவுமான குபேரனுககு விளையாட
மும, கநதாவாகளாலும அபஸரஸ்ஸுகளாலும தேவாகளா
நனகுமதிககபபடடதும, தேவரிஷிகளாலும யகஷாகளா
அபபடியே கிமபுருஷாகளாலும அடையபபடடதும, ராகஷஸ
ளாலும கினனராகளாலும குபேரனாலும காககபபடடதுமா
அநத ஓடையைப பாாததவுடன, மகாபலசாலியும கு
நநதனனுமான பீமஸேனன மிகக மகிழசசியுளளவனானான, தெ

ததன்மை பொருநதியதும பெரிதுமான ஸௌகநதிக ஸரஸை
னருகப பாாதது மகிழசசியடைநதான. அதனைப பலவிதமான
ஆயுதஙகளையும உடைகளையும தரிததவாகளான கரோதவசாக
ளெனகிற ராக்ஷஸாகள நூருயிரவா அரசன கடடளையினுல பாது
காககினருாகள அவாகள மானதோலகளை உடுததவனும
பொனனுலாகிய தோளவளைகளை அணிநதவனும வீரனும பயங
கரனும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனும ஆயுதஙகளையுடைய
வனும கததி கட்டிககொணடவனும பயமிலலாதவனும பகைவா
களை அடககுகிறவனும ஸௌகநதிக மலாகளை விருமபினவனும
அருகில வருகினறவனுமான பீமனைப பாாததவுடனே, ' ஆயுதஙக
ளோடு கூடியவனும மானதோலுடுததவனுமான இநதப புருஷ
ஸரேஷடன இஙகே செயய விருமபிவநத காரியததை நீஙகள
வினவககடவீா ' எனறு ஒருவரோடொருவா கூககுரலிட்டுச
சொனனுாகள பிறகு, எலலா ராக்ஷஸாகளும, நீணட புஜஙக
ளுளள தேஜஸவியான விருகோதரனை அணுகி, ' நீ யாா? சொல
முனிவேஷததைப பூணடவனும ஆயுதஙகளையுடையவனுமாகக
காணபபடுகிருய பேரறிவாளனே! நீ வநத காரியததைச சொல்'
எனறு வினவினுாகள

நூறறைம்பததைநதாவது அத்யாயம்.

தீாதயாததரா பாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் தான் ஸௌகந்திக மலர்களுக்காக வந்ததைக் காவற்காரர்களுக்குத் தெரிவித்து மலர்பறிக்க முயன்றதும், அவர்கள் பீமனைத் தடுத்துக் கோல்லக் கருதியதும், அவன் அந்த அரக்கர்களைக் கதையினுல் அடித்ததும், அவர்கள் அந்த அடியைத் தாங்கமாட்டாமல் குபேரனிடம் முறையிட்டதும், குபேரன் பீமனுடைய சேய்கையைப் புகழ்ந்ததும்)

பீமன, ' ராக்ஷஸாகளே! நான பாணடு மகாராஜருடைய
புதலவன, பீமஸேனன எனனும பெயருளளவன, தாமராஜரை
அடுததுப பிறநதவன பிராதாககளோடு விசாலமான பதரியை
வநதடைநதேன அவவிடததில, பாஞசாலியானவள, நிசசயமாக
இநத இடததிலிருநதே காறறினுலடிததுககொணடுவரபபடடதும
மிகச சிறநததுமான ஒரு ஸௌகநதிக மலரைக கணடாள அவள
பல (ஸௌகநதிக மலாகளை) விருமபுகிருள ராக்ஷஸாகளே!

என்னைக் குற்றமற்ற அங்கங்களுள்ள அந்தத் தாம பத்னிகளுக் பிரியத்தைச் செய்வதில் நிலைபெற்றவனென்றும் மலர்களைக் கொண்டுபோவதற்காக இங்கே வந்தவனென்றும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான். ராக்ஷஸர்கள், 'புருஷ ஸ்ரேஷ்டனே! இது குபேரனுடைய பரியமான விளையாட்டிடம் (பிறப்பு, இறப்பு பிணிமுதலிய) மானிட இயற்கையுள்ள மனிதனால் இவ்விடத்தில் விளையாடுதல் இயலாது. விருகோதர! தேவரிஷி களும் அப்படியே யக்ஷர்களும் தேவர்களும் யக்ஷராஜனைக் கேட்டுக் கொண்டு இதில் (நீரைப்) பருகுகிறார்கள், (மலர்களையும்) கொண்டு போகிறார்கள். பாண்டவ! யக்ஷர்களுக்கு அதிபதியும் மகாத்மாவு மான குபேரனுடைய அனுமதியின்மேல் கந்தர்வர்களும் அப்ஸர ஸுகளும் இதில் விளையாடுகின்றார்கள். குபேரனை அவமதித்து அநீதியினால் இதில் விளையாட விரும்புகிற கெட்ட நடையுள்ளவன் அழிந்துவிடுவான், ஸந்தேகமில்லை. அந்தக் குபேரனை அலக்ஷியம் செய்து இங்கே தாமரை மலர்களை வலிந்து கவர விரும்பு கிறாய். தர்மராஜருக்கு உன்னை எவ்வாறு பிராதாவாகச் சொல்லு கிறாய்? யக்ஷ ராஜனைக் கேட்டுக்கொண்டு, பிறகே (நீரைப்) பருகக் கடவாய், (மலர்களையும்) கொண்டுபோவாயாக. இதைத் தவிர வேறுவிதத்தால் நீ ஒரு தாமரைமலரைப் பார்ப்பதற்கும் முடி யாது' என்று கூறினார்கள். வீரனான பீமஸேனன், 'ராக்ஷஸர்களே! அந்தத் தனேச்வரனை இந்த இடத்தில் ஸமீபத்தில் நான் காண வில்லை. மகாராஜனான அவனைப் பார்த்தாலும் நான் யாசிக்க விரும்பவில்லை. அரசர்கள் யாசிக்க மாட்டார்களென்னும் இது சாச்வதமான தர்மமன்றோ? நான் க்ஷத்திரியனுக்குரிய தர்மத் தை எவ்விதத்தாலும் விடவிரும்பவில்லை. அழகிய இந்த ஓடையும் மலைஅருவியால் உண்டானது. இது மகாத்மாவான குபேரனு டைய வீட்டிலும் இருக்கவில்லை. இது எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வைச்ரவணனுக்கும் பொதுவானதன்றோ? பொருள்கள் இவ்வித நிலைமையிலிருக்கும்பொழுது, எவன் எவனை யாசிக்கவேண்டும்?'' என்று எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, மதம் பெருகுகிற யானைபோல அந்தப் புஷ்கரிணியில் இறங்கினான். பிறகு, பிரதாபசாலியும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனும் மிக்க பலசாலியுமான பீமன் க்ரோதமுள்ளவர்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அதட்டுகிறவர்களுமான ராக்ஷஸர்களால், 'இவ் விதம் செய்யாதே, செய்யாதே' என்று வாக்கினால் தடுக்கப்

_டும, அந்த ராக்ஷஸாகளை அலக்ஷயம செயது இறங்கினை
வாகள அனைவரும அவனைத தடுததாாகள கோபங
காணடவாகளான அவாகள கணகளை • உருட்டிவிழிதது,
ந்தப பீமஸேனனைப பிடியுங்கள, கட்டுங்கள, அறுங்கள,
வஷிபபோம, கடிததுத தினபோம’ என்று சொலலிக
காணடும சஸதிரங்களை ஓங்கிககொணடும எதிாததுச சென்றா
ா பிறகு, வேகமுளள பீமஸேனன கனமானதும யமதணடம
பானறதும பொறபூண கட்டியதுமான பெரிய கதாயுததை
டுததுககொணடு அவாகளை எதிாததுச சென்றன பிறகு,
நிலலுங்கள, நிலலுங்கள’ என்றும சொன்னன அவ்வாகள அப
பாழுது தோமரம பட்டாககததி முதலிய சுழறறபபட்ட ஆயு
ங்களுடன விரைவாக அவனை எதிாதது வநதாாகள கொடிய
ாகளும மிகக பயங்கராகளுமான கரோதவசாகள பீமனைக
காலல விருமபி எலலாபபககங்களிலும சூழ்ந்துகொணடாா
ா வாயுவினல குநதியினிடததில பிறநதவனும பலவானும
ரனும வேகமுளளவனும பகைவாகளைக கொலபவனும எப
பாழுதுமே ஸததியததிலும தாமததிலும பறறுதலுளளவனும
ாககிரமததில பகைவாகளால கீழபபடுததத தகாதவனும
காதமாவுமான அநதபபீமன, பகைவாகளுடைய பலவிதமான
யுத) கதிகளையும அவாகளுடைய ஆயுதங்களையும நாசமசெயது,
ஷகரிணியின பககததில நூறறுககு மேறபட்டவாகளைப பலிஷ
ாவரிசையாகக கொன்றன அநத வீராகள அவனுடைய வீா
ததையும பலததையும விதயாபலததையும அபபடியே தோள
னமையையும பாாதது எலலாப பககங்களிலும ஒன்றுசோந
ம எதிாககச சகதியறறவாகளாகி உடனே விரைவாகத திருமபி
ட்டாாகள பீமனல அடிககபபட்டவாகளும நன்கு நொறுக
பட்டவாகளும ஆயுதங்களால பிளககபபடுகின்றவாகளுமான
ரோதவசாகள மிகவும நினைவு தவறினவாகளாக அநதஇட்நதி
னறே விரைவாக ஆகாயததை அடைநது கைலாஸததின சிக
ங்களை நோககி ஓடினாகள இநதிரன, தானவாகள தைதயாகள
கிய இவாகளுடைய கூட்டங்களை ஆகரமிதது வென்றது போல,
அநதப்பீமன போரில பகைவாகூட்டங்களை வென்று பகையற
ஙகி அநதப புஷகரிணியில இறங்கி அதிலிருநது தனனிஷ்டப
டி ஸௌகநதிக மலாகளைப பறிததான பிறகு, அநதப பீமன

1 இரட்டிததலால ஒருசொல விடபபட்டது

அமருததகதிறகு ஒபபான தணணீரைபபருகி மறுபடியும சிறந வீரயமும பலமுமுளளவனுனை அதனபிறகு, சிறநதவாசனை யுளள ஸௌகநதிககமெனனும தாமரைமலாகளைப பறிதது சோததான பிறகு, பீமனுடையபலததால தாததபபடட அந கரோதவசாகள, எளிமை மிககவாகளாகிக குபேரனை அடைநது யுததததில பீமனுககுளள வீரயததையும பலததையும உளளபடி உரைததாாகள தேவனுன (குபேரன). அவாகளுடைய அந வசனததைக [1] கேடடு நகைததுப பிறகு அவாகளைபபாாதது 'பீமன தரௌபதிககாக ஸௌகநதிகமலாகளை இஷடபபடி பறிததுககொளளடடும இது எனககுத தெரிநதவிஷயம' என்று சொனனுன பிறகு, அவாகள குபேரனிடம அனுமதிபெறறு கோபமறறவாகளாகிக கௌரவமரேஷடனுன பீமனை நோககிச் சென்றாகள , அநத ஒடையில ஒருவனுகத தன்னிஷடபபடி விளையாடிககொணடிருககிற பீமனையும கணடாாகள

நூற்றைம்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தீா த த யா த்ரா பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், அபசகுனங்களைக் கண்டு பீமசேனனைக்காணுமல் திரௌ பதியிடம் பீமன்சென்ற இடத்தைவினவியதும், அவள் பீமன் மலர் பறிக்கச் சென்றதைத் தெரிவித்ததும், யுதிஷ்டிரர் கடோற்கச னுடைய உதவியினுல் பீமனிடம் சென்றதும், அவர்கள் குபோனுல் நன்கு மதிக்கப்பெற்று அர்ஜுனனைப் பார்க்க விருப்பத்தால் அங்கேயே ஸுகமாக வசித்ததும்.)

பரதமரேஷடரே! பிறகு, பீமன மிககச்சிறநதவைகளும திவ மானவைகளும அனேகமானவைகளும பலரூபஙகளுளளவைகளு மாசறறவைகளுமான அநதமலாகளைப பறிககததொடஙகினுன பிறகு, [2] பரறகறகளைக கொணடுபோவதும கடுமையாகத தாக வதுமான பெருஙகாறறுனது யுததததை நெருஙகுவதாகத தெ விததுககொணடு சடிதியில தோனறியது இடியுடன கூடிய மிக பயஙகரமான பெரிய உறகையும விழுநதது ஸூாயனும, கி ணஙகள மறைககபபடடவனும இருளால சூழபபடடவனு ஒளி இழநதவனுமானுன பீமன பராககிரமததைக காடடி

1. வேறுபாடம 2 ஒருசொல விடபபடடது

பாழுது, பயஙகரமான இடிமுழககமும உணடாயிறறு, பூமியும
டுஙகியது, மணமாரியும பெயதது, திசைகள சிவபபு
றமுளளவையும மிருகஙகளும பக்ஷிகளும பயஙகரமாகக கதது
ினறவையுமாயின எலலாம இருளால மூடபபடடனவாயின
ஒனறுமே அறியபபடவிலலை பயஙகரமான மறறும பல உத
ாதஙகளும அஙகே தோனறின பேசுகிறவாகளுள சிறநதவரும
ராம தேவதைககுப புததிரருமான யுதிஷடிரா அநத ஆசசா
பததைக கணடு, 'எவனோ நமமை அவமதிககப போகி
றன. யுததததில கொடிய மதஙகொணட பாணடவாகளே!
ஸனனததாகளாக இருஙகள உஙகளுககு மஙகளம உதபாதங
களைப பாாககிறேனுதலால நமமுடைய பராககிரமததுககு இது
காலமெனபது வெளிபபடை' எனறு கூறினா அரசா, இவவாறு
சொலலி, பிறகு, நாறபுறமும பாாததா தாமபுதரரும பகைவரை
அடககுபவருமான யுதிஷடிரா பீமனைக காணுமல, பிறகு, அருகி
லிருநத கிருஷணையையும நகுல ஸஹதேவாகளையும பாாதது, யுத
ததில பயஙகரமான செயகையுளள பிராதாவான பீமனைபபறறி,
பாஞசாலி! பீமனைக காணவிலலையே? ஸாஹஸததில விருபப
முளள அநத வீரன எநதக காரியததைச செயய விருமபுகிறுன?
அலலது, எநத ஸாஹஸமான காரியததைச செயதான? பெரிய
யுததததைத தெரிவிககினறவையும கடுமையான பயததைக காண
பிககினறவையுமான உதபாதஙகள இதோ திடீரெனறு நாறபுறங
களிலும தோனறியிருககினறன' எனறு வினவினா அவவாறு
சொலலுகினற அவரைப பாாதது, நலல மனமுளளவளும
காதலியும பரியததைச செயய விருமபுகிறவளும அழகிய நகைப
புளளவளும ராஜமகிஷியுமான கிருஷணையானவள, 'அரசரே!
காறறினுல அடிததுககொணடுவரபபடட ஒரு ஸௌகநதிகமலரை
நான பரீதியுடன பீமஸேனரிடம இபபொழுது கொடுததேன
மேலும, நான வீரரான பீமஸேனரை, 'இநதப புஷபம போனற
பல புஷபஙகளை நீா பாாததால அவைகளெலலாவறறையும பறித
துககொணடு விரைவில வரககடவீா' எனறும சொனனேன
அரசரே! தோளவலிமையுளள அநதப பாணடவா எனககுப பரி
யததைச செயவதினபொருடடு அநத மலாகளைக கொணடுவருவ
தறகாக இஙகிருநது வடகிழககுத திசையை நோககிச சென்றா
இது நிசசயம்' எனறு சொனனுள கருஷணை இவவாறு சொலலக
கேடட வேநதா, உடனே நகுல ஸஹதேவாகளைப பாாதது,

ததையும தாமததையும நடையையும ராஜரிஷிகளுடைய சரித்திர
தையும மஙகளகரமான பலவிதககதைகளையும மஙகளகரமான ஆஸ
மஙகளில ஆஙகாஙகுக் கேட்டுககொணடு பிராமமணாகளோடு கூட
விசேஷமாக ஸநானமும செயதோம புஷபஙகளாலும ஜலங
ளாலும எபபொழுதும தேவாகளை ஆசசிததீரகள கிடைத
மட்டில கிழஙகுகளாலும பழஙகளாலும நீஙகள பிதருககளையு
திருபதியடையச செயதீரகள ரமணீயமான மலைகளிலும எலல
ஸரஸ்ஸுகளிலும மகா புணணியமான ஸமுததிரததிலும மகா
மாககளோடு நனறாக ஸநானம செயதோம இளா, ஸரஸவதி
ஸிநது, யமுனை, நாமதை ஆகிய ரமயமான பல தீாததஙகளி
பிராமமணாகளுடன நனகு ஸநானம செயதோம கஙகாதவார
தைத தாணடி மஙகளகரமான பல மலைகளையும பலவகைப ப
வைக கூட்டஙகளோடு சோநத இமயமலையையும விசாலமான
பதரியையும நரநாராயணாஸரமததையும பாாததோம ஸிததா
ளாலும தேவாகளாலும ரிஷிகளாலும பூஜிககபபட்ட தேவஸ
பநதமான ஓடையையும கணடோம பிராமமணஸரேஷடரு
மகாதமாவுமான லோமசரால வரிசை தவறாமல் விசேஷததுட
எலலா ஆயதனஙகளும காணபிககபபட்டன பீம ! 1 புணயமான
தும ஸிததாகளாலடையபபட்டதுமான இநதக குபேரனுடை
இருபபிடததை எபபடி அடைவோம? உளளே எபபடிச செ
வோம? ஆலோசிககககடவாய' எனறு சொனனாா ராஜேநதிர
இவவணணம சொலலுமபொழுது, அசரீரிவாககானது, 'அடைத
கரிய குபேரனுடைய இருபபிடமானது அடைதறகுமுடியாதது
வேநதே! இநத வைஸரவணாஸரமததிலிருநது இநத வழியி
லேயே பதரியெனறு பிரஸிததிபெறற நரநாராயண ஸதான
துககு, வநதபடி திருமபிச்செல கௌநதேய! அஙகிருநது ஸி
தாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபட்டதும மலாகளு
கனிகளும மிககதும அழகியதுமான விருஷபாவாவினுடை
ஆஸரமததை அடைவாய குநதீநநதன! அநத ஆஸரமததை
தாணடி ஆாஷடிஷேணருடைய ஆஸரமததில வஸிபபாயாக
குநதீநநதன! அஙகிருநது குபேரனுடைய வாஸஸதானததை
பாாபபாய்' எனறு உரைததது இதனிடையில, தேவலோகதது
வாஸனையைக கொணடுவருவதும மஙகளகரமானதும மனதை
மிக மகிழவிபபதும குளிாநததுமான காறறு மலாமாரியை

1 வேறுபாடம

வனபாவம.

பாழிநதது ஆகாயததினினறு திவயமான அநத வசனததைக
கடடு, ரிஷிகளுககும பிராமமணாகளுககும அரசாகளுககும மிகக
ஆசசாயம உணடாயிறறு அநதப பெரிய ஆசசாயவசனததைக
கடடு, தெளமயரெனகிற பிராமமணா, 'பாணடவ! (இதறகு
...டு. ... அகககியபபடாது, திருமபிச செல

யாகளாலும பாஞசா...

அபபொழுது மிகவும ஸுகமாக வஸிததார.

தீர்த்தயாத்ரா பர்வம் முற்றிற்று.

